Guardian Angels Silver Book

Aan de ene kant is de eenheid van de ziel met de werkelijkheid belangrijk
Aan de andere kant is het slijpen van gedrag en deugd belangrijk

Als een hoog doel door engelen geschonken
Om die eenheid te vinden in de werkelijkheid
Noem uit geloof, uit toewijding en uit genade

May prayer be the guide
May virtue be important

If parents suddenly against then be a child of your grandparents.

If evil deceives, discern even good advice
In those moments of hardship

May inward happiness be the purpose

In the necessity of life, attend
A prayer of surrender, to a divine name

Lifelessons are on all ages,
And always in relation to the phase

Every one has the life From birth to death
And deserve living
As we all share the same chance to live

I heard guardian deities even in hard
Situations share their waypointers
Or given sayings.

To save one man, or female
Already is worthy for a prayer
Or saving selfless action

As all and everything turned against me
I heard the Lord has a precious child
I was granted a prayer to surrender

As prayer was my intent to work
I give intercession for all seen cases

In ieder mensen leven zijn er periodes dat de voortgang als ware een gewone vorm heeft,
Waarbij de dagelijkse verplichtingen een vaste routine zijn, en men daarin kan berusten.

Zo is er in een mensenleven soms een hele belangrijke periode, een moment, soms een dag dat men als ware de woorden op een goudschaaltje moet wegen, en als ware er een zwaard boven je hangt dat elke daad of handeling heel belangrijk is.

Soms is zo'n moment met een voorbereiding als ware je weet dat het belangrijk is,
Soms als een kans op werk, of in een prive leven maar soms ook zonder dat je er vooraf van weet noem deze momenten kunnen een heel leven of omhoog brengen als ware drie treden tegelijk
Of je al mens in een afgrond storten.

Zulke momenten toetsen dan ook je ziel, als ware elk woord waarde heeft en als je er goed doorheen komt een bevestiging is bijna alsof je blauw bloed hebt.

In een leven komen zulke momenten of periodes soms voor en zoals een zenmeester heeft gezegd,
Zelfs het zenpad opgaan en verlichting bereiken kan al in zo'n moment gebeuren,
En als ware je tijdens het pad waar je dan op treedt er niets vna merkt, maar ineens na jaren
Als de verlichting optreedt, dat je zegt, dat moment was belangrijk.

Zo kan bijvoorbeeld ook soms jongeren die een plotselinge interesse in een wetenschapsveld,
Door een kleine vingerwijzing maar toch heel belangrijk en als ze zich erin studeren
Dat zij er ook in excellereren.

Zulke momenten soms zeggen ze je hebt er maar een tiental in het leven,
Soms zeggen ze je merkt het niet op, en als het langsgaat is dat moment of die kans verloren.

Soms is het ook dat een bijzondere genade vorm, als ware een gesprek in het hart,
Meestal denken mensen dat het gewone gesprekken zijn, maar het kan als ware mogelijk
Een hele hoge devotie bewerken, waarbij een leven van een gewoon leven
In een goude leven verandert, en dan in ogen van samenleving als ware het mogelijk
Het ineens van hoge waarde is.

Ieder leven heeft soms dus maar een tiental momenten waarop een leven ineens
Van zeer hoge waarde kan worden, ook al lijkt het op het moment een gewoon gesprek.
Ook al lijkt het soms alsof de invloed onmerkbaar is,
Een moment waarop de ziel die alles nauwgezet doet, zich bevestigt in een moment
Waar de meesten aan voorbij leven.

Deze momenten als ze ongemerkt voorbij gaan zijn soms een kans soms een mogelijkheid
Maar als je met de ziel leeft, en met het hart zoals binnen de werkelijkheid alles wordt aangegeven.

Noem iedereen die in het hart de werkelijkheid tegemoet treedt alle informatiebronnen als vanzelf integreert in het leven en door ieder moment serieus te nemen, en heel secuur te werk te gaan, dat door die serieuze levenshouding, ook zulke momenten als vanzelf met goede intenties gevuld worden, en door in aandacht in de werkelijkheid te leven dat je ook zulke momenten opmerkt
En dan als ware vanzelfsprekend de juiste dingen doet en zegt.

Met de ziel leven, ook in gewone periodes, en in de dagelijkse verplichtingen en als ware dagen die voorbij gaan, maar niet boven andere uitsteken, dat naast die gewone periodes, je de bijzondere kansen en momenten ook door met de ziel te leven vanzelf goed doorkomt.

Het grootste geheim van een leven waarin mensen kansen benutten is dus met de ziel leven,
Waarbij je ieder moment evenveel aandacht geeft, en serieus neemt alsof het allemaal belangrijke elementen zijn in het leven.

Met de ziel leven, door voortdurend in de werkelijkheid te zijn met bewustzijn, vanaf de vroege jeugd is dat al mogelijk, dan benut men alle kansen.

Zoals ieder mens in het leven een doel heeft, of een doel zoekt.
Zoals ieder mens in het leven zowel hart, ziel, als geest heeft als vermogen om
Het leven tegemoet te treden.

Mensen in hun hart hebben dan als gevoel en de informatie die het geeft,
Zowel het gevoel over de omgeving, wat de werkelijkheid betekent,
Als de ervaring van het lichaam de gezondheid en de instinctmatige reacties.
Noem de gevoelens over plezier en pijn.

Ieder mens heeft dan een hart-type waarin de ene een gevoelsbeeld heeft over
De werkelijkheid en betekenis ervan, andeen hebben een gevoelsbeeld van
Al hun relaties tot de omgeving, van personen voornamelijk.
En een derde krijgt een gevoelsbeeld over informatie met betrekking tot acties.

Er zijn een aantal hart-types, die je soms met een symbool van een dier kan aanduiden,
Een hart-type met een onmiddellijk inzicht zou dan zo snel zijn als een cheetah,
En een hart type met inzicht in relaties zou dan weer gesymboliseerd worden door andere diersymbolen.

Zo zijn er bij ieder mens op aarde een hart type die je vaak ook in relatie kan stellen tot hun leven
En het niveau van hun leven. Noem een hart type dat wat meer eenvoudig is, zal niet echt in een wetenschappelijke studie geinteresseerd zijn, en een type dat heel vooruitstrevend is zie je niet
Als verpleegkundige mensen verzorgen.

Een hart type is dus hoe mensen hun gevoel of het gevoels beeld ervaren, en de manier waarop zij informatie krijgen in dat gevoelsbeeld. Immers de beperking van informatie is ook
De hoogte van een mogelijke opleiding, en misschien zelfs de partnerkeuze in het leven.

Ieder mens heeft dus een hart type waarbij het nog niet zeker is, of dat via de geboorte van
Een van de ouders meekomt, of dat het in een abstracte betekenis anders bepaald wordt.

Een mens met een intuitie met een onmiddelig inzicht zal in handelen ook andere ruimte innemen
Dan een mens met intuitie die de informatie met een minder intensieve vorm krijgt.

Een hart type is dus bij mensen hoe zij hun intuitie en hun instinct beleven als zij
In thematische betekenis met hun hart zouden leven. Noem door de geest als functie
Afwezig te stellen is een intuitie een vermogen dat als ware net als het lichaam en
De schoonheid getekend kan worden.

Binnen het hart type hebben mensen ook hun emotionele reactie en hoe zij met gebeurtenissen omgaan, zo is bij de ene mens die dan boos wordt als reactie, en de ander die graag ruzie vermijdt, De elementen van de emotionaliteit komen vaak van ouders maar in een persoonlijkheid kunnen ze anders gerangschikt worden. Noem

De emotionaliteit om boos te worden is bij een ouder, maar die emotionele energie kan bij een kind een vorm van egodrift zijn, noem om als handeling zijn zin te krijgen.

De emotionaliteit kan bij kinderen dus anders gerangschikt zijn in een persoonlijkheid maar
Wel de elementen bevatten die bij een persoonlijkheidsvergelijking een zichtbare vorm of intentire hebben.

Zo heeft een mens in het leven allerlei lessen, en vaak dat men zegt dat ouders rond dezelfde leeftijd dezelfde lessen heeft gehad. Ze kregen dezelfde lessen maar kunnen er soms anders op beantwoorden. Immers door cultuur en de samenleving heeft de ene mens er meer tijd voor,
En de ander zou soms zelf een andere benadering hebben.

Noem de ene is conscentieus en wanneer het bekend is dat lessen zich zo aandienen, is diegene erop bedacht om alles goed te leren, de ander is meer dat vrijheid het mogelijk maakt om minder serieus te leven, noem de ouders bouwden een heel leven op om het te redden en de kinderen kiezen voor sport of spel, en door de voorspoed hebben zij minder die ernst.

Ouders die weten dan vaak wanneer een kind een les aanneemt, of ter sprake brengt welke lessen het zijn. Voor je kinderen wil je natuurlijk het beste waardoor ook iedere ouder er anders mee om kan gaan.

Levenslessen zijn er voor mensen in het algemeen en bij gender specifiek. Je wil mannen leren om alle gevoelens ten opzichte van de werkelijkheid altijd te dragen zonder om hulp te vragen, immers later bij een relatie moet je een partner soms ook bij moeillijkheden vrijstellen.

Bij vrouwen zijn levenslessen dat zij hun gevoel leren vertrouwen en bij de opvoeding kunnen zij bij de veilige rollen meestal opvoeders hun intuitie en gevoel afchecken, Immers voor hen is het ook belangrijk om in het gevoel de werkelijkheid toe te naderen.

Vaak als een man of het gender man geen toegang tot het gevoel heeft dat de zogenaamde moeder godin ook een passende levenspartner, noem met dezelfde eigenschappen als de man.

Noem een knappe man vindt dan soms een knappe vrouw, en een man die bepaalde vaardigheden heeft krijgt een vrouw met dezelfde scherpte of vaardigheden.

Mensen kunnen in het leven bewust kiezen of zij een levenspad met een relatie en kinderen gaan, of een ander doel zoeken. Noem een ander doel kan zich tijdens het leven net zo ontvouwen en net zoveel zegen voortbrengen. Noem dat een doel voor langere tijd van tijd tot tijd en dag tot dag aandacht of energie krijgt.

Vaak dat als mensen bij een religie aansluiten dat een godheid zowel het hart als de ziel beoordeelt en daar een levenstaak bij zoekt die voor dat type het best is. Immers goden hebben een intelligentie die voor de mens ondoorgrondelijk is.

Vaak zijn vrouwen ook binnen hun relatie noem de vader draagt het over aan de man, ondergeschikt ook in hun beleving, zij kunnen vaak wel in contact met hun gevoel staan maar hebben niet de volledige ruimte om het bespreekbaar te maken.

In gezinnen is dat altijd een persoonlijk onderwerp waar zowel mannen als vrouwen zelf een verantwoordelijkheid hebben. Immers je wil ieder het beste gunnen.

Vaak dat ook in het begin van het huwelijk de man sterker is en de route bepaalt, en later in het huwelijk de vrouw sterker wordt. Dat een natuurlijk verloop in de tijd heeft.

Voor mannen is het belangrijk om een brede blik te houden, immers veel onderwerpen worden soms aangeboden zonder dat het op dat moment belangrijk lijkt.

Zo is het voor ieder mens in de jeugd makkelijker om als ware een blauwdruk te maken voor de rest van het leven als het gaat over voeding, het behartigen van gevoelens en het volgen van wat in de werkelijkheid aan verleiding bestaat.

Als je als kind leert om zowel verslavingen tegen te gaan, en verleidingen te kunnen weerstaan is het in het karakter gevormd.

Noem als je voor het achttiende levensjaar leert om bij gevoelens van leed, of somberheid of verdriet niet een middel als alcohol te gebruiken maar het gevoel zelf te verdragen.

Of als je leert om verleidingen noem soms gebeurtenissen die even een gevoel van plezier of genot geven te kunnen weestaan, waardoor je later ook vanzelf zulke gevaren kan ontwijken.

Noem rust, reinheid en regelmaat. Iemand die in de jeugd gezond leert eten is het hele leven als vanzelf in dieet gezond.

Als men in de jeugd zelfbeheersing leert, dan is het hele leven makkelijker en waar mensen zelf in de jeugd zulke dingen weerstaan ka nmen in het gehele leven een hoger doel nastreven, immers men is ook niet steeds bezig of de verleiding te volgen om een prikkel te weerstaan, of om steeds door de negatieve gezondheids effecten dat men niet meer die ruimte heeft om hogere mogelijkheden te onderzoeken.

Zo is het advies bij relaties, en het aangaan van vriendschap ook om door het tot het volwassen leven te bewaren, noem een en twintig jaar en ouder, dat men de wil en zelfbeheersing op een natuurlijke manier leert. Noem men is weerbaar ook als een mens geen relatie heeft.

Door zelfbeheersing en relaties uit te stellen tot de volwassen leeftijd het lichaam ook de mogelijkheid leert om zonder relatie in het eigen hart een stabiel gevoel te ontwikkelen.
Dat men leert dat men in het leven niet die drang heeft om gevoel buiten jezelf te zoeken.

In de jeugd kan men dus op die onderwerpen en thema’s leren om zelfbeheersing te verkrijgen, waardoor dieet, noem gezond eten, noem gevoelens van leed en somberheid en verdriet, ze te verdragen, en door relaties uit te stellen dat men leert dat men niet afhankelijk is van anderen om een goed gevoel te hebben. Noem in de jeugd kan men die zogenaamde kracht nog in de persoon zelf ontwikkelen. Waardoor die zogenaamde gevaren die in iedere samenleving zijn, kan ontwijken of door weerbaarheid er tegen bestand bent.

Waarbij die weerbaarheid ook betekent dat je in je hart ruimte hebt om andere thema's of onderwerpen aan te vatten. Noem je bent niet bezig met verleidingen volgen of weerstaan maar met een schoon hart kan men de ziel of intelligentie die ruimte in het hart gunnen.

Noem als een mens een universitaire studie volgt is in het hart ook die ruimte om die onderwerpen op een intelligente manier te verwerken.

Zoals God in het christendom de mensen zowel genade aanbiedt als in de genade hen een taak geeft in de samenleving, en noem daarbij het koninkrijk Gods.

God die mensen naar de belofte van de beloning allemaal gelijkwaardig beloont.
Hij overtuigt in de genade door een persoonlijke relatie met de gelovige aan te gaan,
om het leven in zijn handen te leggen. Waardoor hij zijn straling en zijn wijsheid in het leven kan leggen.

Hij behartigt alle gebeden gelijk zowel de kleinen als de engelen en de heiligen,
waarbij belangrijke gebeden door Hem zowel vervuld worden als tot voorbeeld mogen
dienen voor alle gelovigen. Immers velen in zwakheid durven door zijn voorbeeld
ook die belangrijke genade te vragen.

God die in de hemel woont, zegt dat zijn naam op aarde in het christendom als
God en de andere benamingen bekend is. De engelen in de hemel
hebben daarbij het evangelie in de hemel als boodschap als onderwijs en als
handvat voor hun geloof.

Waar engelen de wil van God uitvoeren krijgen zij daarin ook door God
zowel de begeleiding als de belofte dat zij gevoedt blijven, dat zij in hun hart
tevreden zijn met zijn werk en beloning. En dat zij als engelen ook groeien
in de straling die God hen van binnen geeft.

Een engel die de wil van God uitvoert, is als ware een eeuwig dienstverband,
waar de mens soms fouten maakt, en soms het lot tegenkomt,
is de engel bij God verzekert dat hij van tijd tot tijd in zijn schuilplaats blijft.

Engelen die voor God werken zijn in hun gehoorzaamheid en verantwoordelijkheid aan
de autoriteit van God verbonden, maar als zij zichtbaar zijn volgen zij wel de zogenaamde
regels die in een samenleving de wet vormen.

Noem God heeft de aarde geschapen en ook de maat gesteld die een samenleving heeft,
Iedereen de vrijheid kan benutten om een doel te zoeken of het leven te benutten
en door de wetgeving bij iedereen gelijk is, zodat we allemaal in de samenleving
een plaats hebben, en in het leven gestimuleerd worden om ook een positie te vinden.

Engelen die voor God werken zijn dus in hun dienstverband met de grootheid en straling van God
maar omdat zij bij God horen houdt God ze veilig.

Waarbij God ze veilig houdt door zijn coordinatie, waaronder de wil van God van binnen,
en de voeding die bij een engel als een geneesmiddel werkt.
Waarbij zij de taak van God in hun hart en wil hebben wonen, en daardoor voelen
zij voortdurend de waarde die zij voor God hebben.

Noem een engel zal zich niet nutteloos voelen, omdat hij in dienst van God is.
Als een engel rust nodig heeft is het God die daarin voorziet.
Als een engel een taak uitvoert is het naar Gods voorkeur hoe hij die toebedeeld,
maar ook als een engel een taak terug moet geven, of daarin verandert,
is het God die de wil van de engel aanstuurt.

Noem God is souverein, en kan engelen zowel belangrijke taken geven
als taken die een engel op persoonlijke voet uitvoert.

Een engel wordt daarbij in gods hand gehouden, en als een engel gevoed wordt
is het God die bepaalt, in welke mate, naar gelang de functie en de omgeving.

Een engel die Gods wil uitvoert, kan door God zowel als een engel op persoonlijke titel
werken als in een orde van een aartsengel werkzaam zijn. Waarbij een aarts engel
ook een gedeelte van de beveiliging of toebedeling kan waarnemen voor God.

Een aarts engel is daarbij ook met de wil en het hart aan God verbonden, maar door
hun benoemde titel, is het makkelijker om ook als die houvast nodig is door die kenmerken
te geloven.

Zoals Christus als mens te zien is als verlosser en in de orde van God,
zo is het bij de aarts engelen ook. Waarbij aartsengel Michael de vertegenwoordiger
van de Almacht en de prins der engelen wordt genoemd.

In het leven krijgt iedereen zowel intelligentie, levenskracht en de blik vna inzicht mee.

Intelligentie bepaalt vaak op welk niveau men zowl opleiding als baan heeft,
levenskracht of men heel gedreven is, assertief of een beroep waar men gezondheid
durft op te offeren voor een doel.

Het blik van inzicht geeft aan in hoeverre je alle verbanden in de samenleving begrijpt.

Soms zegt men ik kies een plaats onder het niveau dat ik aankan.

Als voorbeeld leraar in plaats van top wetenschapper,
verpleegkundige in plaats van dokter,
en in plaats van topsport een sportleraar,
en in plaats van agent op hoog niveau wijkagent.

Men verlaagt dan het niveau dat door intelligentie mogelijk haalbaar was,
tot een gekozen niveau waarop men dan actief is.

Soms is het omdat ze hun levenskracht lager houden, omdat men het gevoel
heeft dat men anders in de samenleving te krachtig overkomt.

Noem het voorbeeld van sportleraar, als die leraar zijn volle kracht in het
leven zou verwerkelijken zou hij topsporter worden, immers men geeft
dan tijdens training en leven de gehele kracht of inzet.

Hetzelfde voorbeeld bij verpleegkundige, zou men de hele kracht tonen

wordt men in de samenleving vanzelf naar de plek geleidt waar mens
die functie kan bereiken, en dat men dan die waarde ook voor de samenleving heeft.

Als men dus zegt, ik doe minder dan ik kan, of houd mijn kracht lager dan mogelijk
vanwege de uitstraling, dan is het argument als men die kracht toch volledig inzet
de maatschappij vanzelf die persoon naar de plaats leidt waar die inzet ook mogelijk
is en die mate van kracht ook in de samenleving die betekenis kent.

Vooral jongeren die nog in die fase zitten met die afweging is het dus belangrijk
om te weten dat een samenleving die kracht ook volledig de ruimte geeft op
een plaats in de sociale omgeving van die werkelijkheid.

Zou men die intelligentie of kracht inhouden of lager dan mogelijk stellen
zal men die maatschappelijke positie niet overstijgen, maar laat men die ruimte
volledig vullen dan geleidt de omgeving de persoon met die kracht of intelligentie
naar de plaats waar die in opleiding maar ook in dienstverband optimaal wordt benut.

Als een inzicht die dan voor mensen die zich terughouden of inhouden in hun
maatschappelijke positie hun zou geleiden.

Zoals zij die op aarde christelijk zijn en een relatie hebben en daarbij ook nageslacht, zij in de hemel zullen bij hun geliefden zitten, en vanuit de hemel voor hun nageslacht op aarde zorgen.

Zij leggen hun kenmerken in het leven van hen op aarde. God zegt tegen hen, jullie zijn christelijk geweest jullie mogen met de invloed van God voor hen die na jullie zijn op aarde zorgen.

Zij kunnen dan vanuit de hemel soms bijsturen, of als ware spontaan het evangelie aanduiden, een interesse wekken of belanghebbende situaties aanwijzen.

Hun nageslacht mag dan door hun hulp op aarde soms gered worden, soms een levensdoel vinden, soms als een kenmerk een bepaalde kunst stroming vinden. Of in hun werk een baankans waar zij lang naar zochten.

Zij die in de hemel voor hun geliefden zorgen beloven wanneer God het wil dat zij die ruimte niet invullen immers God wil hen op aarde ook tot bekering brengen, waardoor zij soms wel mogen helpen maar soms ook niet. Immers op aarde hebben zij een leven onder dezelfde condities en streven om hun levenstaak ook te voldoen. Daardoor dat zij op aarde soms wel de hulp krijgen, maar ook soms zelf moeten werken, en als ware in het leven ontberingen tegen komen

Zij die op aarde het geloof hebben aan genomen, en een leven in een klooster, of in dienst van God, en daarbij de mogelijkheid van een relatie hebben opgegeven, en ook geen nageslacht hebben.

Zij op aarde hebben door die genade van eht evangelie waar zij veel van hun eigen wensen hebben opgegeven, mogen in de hemel als ware zij heilig zijn, als van godswege een rol om de gemeente te leiden.

Op aarde hebben zij veel opgegeven, en in de hemel mogen zij de rol om de gemeente op aarde te leiden, in de invloed die zij op aarde hebben getoond door hun overgave.

Heiligen in de hemel, die op aarde zich als ware hebben over gegeven, worden in de hemel in de tuin opgenomen waar God zelf zit. Zij zullen daar door de kracht van God hun naam laten voort bestaan. Zij in de hemel zitten bij God zelf waar zij die een relatie hebben gehad bij hun geliefden zitten.

De heiligen die veel hebben opgegeven worden daarvoor in de hemel beloond. Zij zullen in de naam van God de gemeente leiden. Zij hebben op aarde een voorbeeld rol en in de hemel mogen zij de gelovigen bijstaan in hun nood, hun vragen maar ook zij die zij een goed hart gunnen zegenen met hun eigen straling.

Zoals zij die op aarde zich aan de Heer hebben over gegeven in de hemel die mogelijkheid bij de Heilige naam van God hebben. En zij die op aarde het celibaat volkomen hebben gehouden, die mogelijkheid hebben om in de hemel de liefde van God in hun hart toe te laten.
En een diepe vriendschap met God zelf te verkrijgen.

Immers in de relatie die mensen hebben zijn zij in de ogen van God ook verbonden, zoals op aarde en in de hemel.

Zoals iedereen op aarde de kans krijgt om zowel te leven, noem ook karma in het leven te voldoen, als de erfenis van vorige levens.

In het leven kan karma dan zowel als rijkdom of kansen om hoger te komen betekenen, als de mate van leed, ziekte of ontberingen waardoor men het geluk tijdelijk of langer niet kan hebben.

Karma kan dan soms zijn als zonder voorbode dat er als ware de lotsgodinnen een lot toebedelen waarin men geen keuze heeft. Soms kan het als aankondiging komen men krijgt als ware voorspeld wat er gaat gebeuren.

Karma kan dan ook in de oprechtheid van het leven als men leert het lot de dragen zonder verklaring te zoeken. Immers soms is leed, soms is pijn of soms is tegenslag zonder dat men weet waarom. Men heeft geen keuze, maar als men het leert te dragen, te verdragen dan wordt het als oprechtheid gerekend.

Karma kan dan als men het draagt ook goed karma mogelijk maken. Men kan als ware door een goede levenshouding te kiezen het leven ook meer mogelijkheden te geven.

Door karma als het negatief lijkt, en het leed of de ontberingen in het leven zowel ongeluk geeft, of misschien het gebrek aan wensen die men kan navolgen. Dan is karma een mogelijkheid om het oprecht door te maken.

Als men al het negatieve karma verdraagt, wordt men daarin ook bij het oordeel na het leven gecompenseerd. Men wordt dan als ware gezegd dat men door de oprechtheid ook een beloning voor deze beproeving krijgt toebedeeld.

Soms is het lot verdragen als men geen keuze heeft ook een kans om als een soort heldendaad een bijzondere kans te verkrijgen.

Een goede levenshouding is dan van groter waarde dan alleen dat moment, die periode of in dat leven, immers wat men in het hart verwerft blijft men altijd bij.

Zo is in het leven het hart verbonden in de werkelijkheid en waar het lot alles toebedeelt, kan het ook de kracht binnen de werkelijkheid zijn, die in iedere religie een betekenis kent, die dan de ziel doorstraalt en doordringt van betekenis die hoger ligt als wensen, als voorkeur, als een doel.

Immers als men met het hart leeft, is men ook in de werkelijkheid en de kracht die de ziel onderwijst verbonden.

Het lot dragen is dan een houding in het hart die naast alles dat men leert dragen ook daarvoor die kracht binnen de werkelijkheid de ziel laat onderwijzen. Waar de ziel leven na leven aanneemt, is de ziel daarbij zelf die groeit, waar de ziel die wijsheid altijd bijblijft.

Waar men karma leert verdragen en niet meer hoeft te vluchten, verkrijgt men een sterke ziel.

Door het lot in het leven te verdragen men na het leven ook voor die oprechtheid wordt beloond. Immers tijdens het leven kent de mens nog niet welke waarde zulke ontberingen hebben.

Zoals men tijdens het leven ook in overgave kan leven en na het leven de belangrijke betekenis ervan leert, maar als men die overgave in oprechtheid heeft gedaan men wel daarmee ook in de beloning ervoor deelt.

Oprechtheid is dan een woord die betekenis kent voor alles dat wij meemaken, en er op dat moment nog geen hogere waarde in zien.

Noem de letterlijke betekenis dat wij karma afdragen, en de figuurlijke betekenis dat als wij in genade staan daar na het leven een beloning voor krijgen.

De oprechtheid is dan dat wij nog niet weten welke betekenis het heeft, maar wel door die genade bereidt zijn om ons lot te dragen.

Vroeger was het gewoon in de katholieke kerk om kinderen te dopen bij de geboorte.
Dan is de vraag als zij van het geloof weggaan of zij dan nog wel christelijk zijn.

Als mensen gedoopt zijn, en zij gaan bij het geloof weg, dan zijn zij in de genade nog wel verbonden maar als christus een persoonlijke relatie met de gelovige aangaat,
Dan zouden ze alleen die relatie op een laag pitje zetten.

Omdat zij nog onder de genade vallen, zijn zij niet los van de invloed van Christus.
Zij kunnen dus ook als zij weer het geloof aandacht willen geven weer terug naar
Het onderhouden ervan. Noem gebed of een van de andere dingen die in het geloof
Het leven ondersteunen.

De genade van Christus ook als mensen die relatie niet echt onderhouden geeft dan nog wel een bepaalde bescherming of geleiding in het leven. Ze staan niet los, en door de doop zouden ze ook Niet ineens alle zonden aangerekend worden. Immers die zijn door de genadegave zoals een doop ook wordt gezien gewoon geldig.

In andere religies werkt die genade, als een eenduidig woord die de kracht ervan symboliseert ook op die manier. Een godheid die genade schenkt, neemt die niet zomaar terug, immers veel mensen hebben in hun leven zowel zwakke periodes, als ontberingen, of verleidingen, en als een godheid

erboven staat, heeft die zowel groot inzicht in wat de mens kan tegenkomen, als dat er in de heilige boeken voorwaarden en standpunten beschreven staan. Zoals het gewoon is voor auteurs
Of mensen met een groot inzicht of religieuze ervaring om die te boekstaven.

Immers een standpunt of een levensvisie van iemand die daar dicht bij staat geldt dan als inspiratie. Als een godheid voorwaarden heeft, of ritualistiek dan is die vaak omschreven en zijn er vaak meerdere auteurs die in die ervaring delen. Ook al kan een godheid ondoorgrondelijk zijn, in de ervaring van verbondenheid kiezen de meeste goden een ervaringswijze. Zoals een taal waarin die boeken vaak staan, kenmerken van een dagelijks leven die wordt gehuldigd.

Een godheid die dan een gelovige of volgeling aanraakt, is dan zowel in het leven door het gedrag dat men verandert of vernadert, en het gevoelsleven dat verandert, men vindt andere dingen belangrijk en kan zelfs anderen daarin willen spiegelen.

Een godheid of religie die dan genade schenkt, is dan als het openen van een relatie, maar als een relatie op een laag pitje staat wordt die genade niet weg genomen. Men is nog in die invloed.

Voor christenen dus ook als zij zich in het leven afkeren is het niet de genade die verdwijnt maar die persoonlijke relatie die god aangaat die minder op de voorgrond staat.

Soms kan men daardoor ook zeggen dat die genade in het leven ook een hoop kwaad kan voorkomen, men deelt dan christelijk gezegd niet meer in de erfzonde, waardoor men toch Vrijgekocht is van wat er mis kan gaan. Noem men maakt allemaal fouten, en door die genade
Is men toch voor een deel ervan vrijgekocht. Ook al zullen mensen niet die verschillen tussen wel of geen genade voelen. Immers wat aanwezig is, is een hoger argument dan van wat kan hadden zijn.

Zo is ook de vraag of hun kinderen ook gedoopt moeten worden een vraag die in een persoonlijke relatie met God een onderwerp is waar ouders over beslissen. Christus biedt die doop in de kerk wel aan, maar ouders die zelf geloven beantwoorden die vraag zelf, waaronder ze dan vaak ook in gebed er betekenis in zoeken.

De doop van kinderen van ouders die zelf gedoopt zijn maar het geloof hebben los gelaten noem de relatie op een laag pitje, is dan dus een keuze die men in die relatie zelf maakt, een keuze die men neemt, immers je hebt bij kinderen twee ouders, en het is meestal in de tijd ervoor of de eerste jaren een belangrijk onderwerp. In het gebed zoeken ouders dan zowel betekenis in zo’n keuze als of zij hun kinderen die genade meegeven.

Als een relatie met God op een laag pitje staat is het meestal dat zij kinderen later in het leven zelf laten kiezen, of het onderwerp bij hen laten, een maatschappelijke inbedding , opvoeding werk en cultuur vaak die onderwerpen wel mogelijk maakt maar het initiatief bij de mens zelf laat.

Zo kan een witte roos in religie betekenen dat je die relatie, of die vriendschap met de godheid of de religieuze bron zelf hebt.

Waar een rode roos voor liefde staat, en een blauwe roos voor dienstbaarheid, is een witte roos dat men geheel bij die bron hoort, en als een relatie in zuiverheid zoals ook wel een platonische relatie wordt benoemd. Vaak dat men in de jonge jaren als men die stap nog niet bij een ander hebt gezet, dat mogelijk is om in religie die verbinding te leggen.

De verbinding met een religie is veel rijker dan alleen bidden, of alleen in geloof naderen tot een godheid. Immers een verbinding geeft ook een hele rijke diepe innerlijke spirituele ervaring.

Een witte roos is als een relatie die men met een godheid of godin in een religie beleeft. Men mag dan weten net als bij een menselijke vriendschap dat je de gevoelens ook met elkaar deelt. In bidden zoek je dan zowel betekenis in het leven, als de voeding van de liefde die mogelijk is. Men mag dan zoals bij een goede relatie alle gevoelens voor de ander bloot leggen.

Een witte roos is dan als een belofte dat men na het leven ook in die vriendschap wordt opgenomen, die voor veel mensen niet zichtbaar is. Immers zelfbeheersing is een hoge deugd.
Op aarde door gezond te eten, rust reinheid en regelmaat kan men al een grote gezondheid en rust in het hart verkrijgen, maar door een relatie met een godheid wordt men na het leven in de volheid ervan opgenomen. Als ware men in de hemel een gunst krijgt om in de directe omgeving van de godheid te mogen verblijven waar zijn straling het grootst is, en die straling en gevoel van schoonheid geeft.

Zo hebben sommige ouderen het gevoel dat er een ongenaamde kracht is die hen door het hele leven geholpen en begenadigd heeft. Het gevoel dat leven geen toeval en geen plotselinge wendes zonder controle zijn. Een coordinatie die hoger licht dan eigen keuze, en hoger dan de omstandigheden die zonder inzicht overwonnen moeten worden.

Ouderen kunnen die ongenaamde kracht zien die hen tot in ouderdom heeft bijgestaan en het leven als een mooie taak in hun ziel de bevestiging geeft. Die ongenaamde kracht waar sommigen dan naar op zoek zijn en dan bij ouderen hun levenswijsheid bevragen, of hen in de laatste periode bijstaan en hen liefdevol ondersteunen en verzorgen.

Als ware zij met hun ongenaamde kracht ook verbinding leggen bij hen die zoals in een leven belangrijk een taak voor de samenleving vervullen en zij die de inzet voor die taak willen geven daar ook voor in de genade staan.

Ook al is het op aarde dat wij allen in de volwassenheid meewerken aan de samenleving, en de ene generatie na de andere komt, en wij weten dat allen delen in dat lidmaatschap, en die verbinding. Werk kan in vele vormen zijn, en zelfs aan de ziel werken of de plek in de samenleving die men toegeschoven krijgt. Men is onderdeel van een samenleving.

Zo is ook als men een nederlandse naam heeft, vaak allerlei namen uit de geschiedenis van het christendom, dat men het leven van God heeft gekregen en dat God de naam bepaald heeft.
Soms verbonden aan een taak. Soms geleiding van een heilige, en soms een keuze van de ziel zelf.

Iedereen weet dat er in het leven momenten zijn van rampspoed, ontberingen en dat geluk niet vanzelfsprekend is. Om die momenten in licht te stellen is het belangrijk om de periodes dat we wel die controle hebben en mogen genieten maar ook de mogelijkheid hebben om te werken, om dan de volle inzet te hebben om in het leven te werken of op een eigen manier bij te dragen aan het leven, de samenleving en waar wij leven.

De goede tijden benutten voor werk en zelfontwikkeling is dan belangrijk om weerbaarheid te krijgen voor de momenten dat wij niet die kans hebben. Noem men verstevigt een huis, om in de storm veilig binnen te schuilen. Men kan onmogelijk zeggen het begint te stormen zullen we nu iets eraan doen.

Op aarde is van generatie op generatie dat wij kinderen opvoeden, ze in het volwassen leven werken, en erna de verantwoordelijkheid overdragen. Ieder mens krijgt de kans om in het leven bij te dragen. Met de gewone maatstaven dat wij in onderwijs leren hoe te werken,
en in het werk door ervaring te groeien. Op aarde deelt iedereen in die mogelijkheid en maatstaf.

Soms is het in families dat men vraagt die kinderen zijn verdeeld naar eerstgeboorte en latere. De reincarnatiegedachte is dan dat zielen die eerder geboren worden mogelijk in de ziel meer levenservaring hebben. En door hun grotere of kracht die meer bijgesteld is die eerdere positie verworven hebben. Deze gedachte zegt om in een familie die zogenaamde impliciete rangorde te respecteren. Ook al kan het anders lijken. De ouders dan ook respecteren legt die verbinding ook met voorouders. Immers zij die nog leven zijn via hen verbonden.

Zo kan men in het leven de ziel ontwikkelen; de levenskracht die van impuls, naar aandachtgestuurd leren, naar in overgave inspireren, en van territorium naar accepterend, en van eigen belang een hoger belang, noem samenleving, religie of traditie.

Zo is de moeder godin verbonden met intuitie, en wordt haar rangorde gevormd naar hoe mensen op hun intuitie leren vertrouwen. Net als men werk steeds getrouwer doet en in het werk alle lijnen afdicht, en volgt, en het werk daarin de ervaring geeft. Door het gevoel in het leven te leren vertrouwen en verwerken, de moeder godin ook die binding waarde geeft.

Zoals alles waar je werk of aandacht op richt door verdienste groeit, als door een goede houding mensen je hoogachten voor de voortdurende inzet en hartelijkheid onafhankelijk van conflict of twijfel. Zo is de moeder godin ook voor alle die hun intuitie leren vertrouwen en volgen.
Zij verkrijgen bij de moeder godin een steeds meer vertrouwde positie, welke belang zij bij hun intuitie ook vertegenwoordigen.

De moeder godin die bij alle levende wezens hun gevoel de kennis geeft die voor hun leven van belang is. Mensen met vrije wil hebben de keuze hoe zij hun intuitie behartigen. Zouden zij een religie volgen of zich overgeven zou die bron haar waarde krijgen door de moeder godin die in lijn is met de inzet van de ziel.

Zo is het voor zielen dat zij soms horen er is een leven met een bijzondere beproeving. Soms voor een thema in werk, soms in religie, soms in wetenschap en soms in relatie.

Noem dat een monnik de keuze krijgt of hij een relatie wil, of zicht verplicht voelt voor een relatie, of dat hij toch voor de godheid kiest en waar een intentie van het celibaat nog een twijfel heeft immers iedereen die soms het doel van een samenleving volgt die vraag heeft.

Als een monnik dan na onderzoek waarin het leven niet wordt geschaadt, toch voor God kiest, dan is het celibaat een levenskeuze. God zegt als een monnik die vraag in het hart krijgt en onderzoekt, maar geen relatie aangaat en de proef zo doorstaat dat het celibaat een zekerheid is,
dan wordt die monnik welke stormen in het leven er ook zijn, door die keuze begenadigt met de genade die bij zo’n pure intentie hoort, en in de hemel wordt zo’n monnik verbonden in liefde aan God zelf. Waarin de monnik in iedere religie deelt.

Zo kunnen zielen aangekondigd krijgen dat in een van hun levens, waar zij zelf de grootste waarde in zien, een beproeving krijgen, en als zij die goed beantwoorden, bevestigt worden in de eeuwige waarde van hun belang. Een monnik wordt dan in de zuiverheid opgenomen.
En iemand die werkt, krijgt daar dan de vervulling in.

Een monnik die de proef doormaakt is altijd gebonden aan de innerlijke intentie, immers de ziel met die intentie, verkrijgt dan die zekerheid die dan niet meer afhankelijk is van uiterlijke bevestiging.
Noem een relatie die er niet hoeft te zijn, ook niet meer aanhaakt op een verlangen.
Zoals een zaadje die door de zon verbrandt is niet meer zal groeien.

Zoals een mens groeit in inzicht, en een witte roos eerst als een relatie die men niet opeist, en een mogelijke relatie die iedereen zoekt, en soms oude mensen zeggen ik heb mijn ware geliefde gezocht maar niet gevonden, en anderen lang gehuwd zijn en hun verbinding erin voelden.
Zo kan een relatie die men opgeeft voor haar aan te gaan, een witte roos als betekenis kennen.
Waarbij dat inzicht groeit naar een relatie die men in een rode roos bij een ander heeft,
en een witte roos die relatie met Religie of God zelf is. Men is dan verbondenheid.

Waar gebed die verbinding geeft en ook vertrouwen in het gevoel geeft, ook al krijgt men soms antwoord en soms niet. Door gebed durft men die relatie als men nog zuiver is, ook op de godheid te richten. Waar een echtpaar door te praten elkaar verbindt, kan de gelovige die met de godheid krijgen. Men leert dan voor de godheid alle onderwerpen bloot te leggen, en als een partner die de ander overtuigt van een belang, en hoort dat het toch niet mag, zal een gelovige zich ondergeschikt achten aan de godheid.

Zoals een relatie door spraak wordt onderhouden. De vrouw via spraak haar belang vertegenwoordigt, en de man door handeling zijn belang vertegenwoordigt. Zoals de man door afmeting en door kracht de relatie behartigt, kan door het gevoel die inspireert en door ingevingen het belang aanvullen tot een volkomen maat. Immers door de rechte lijn en door de bijsturing wordt een belang volledig vervult.

In een relatie is men gelijkwaardig, de een kan niet zonder de ander. En door elkaar te zoeken, en open te staan voor de ander, immers de ene wil redelijkheid, en de ander wil zekerheid.
Men heeft in een relatie beide een rol, een verplichting en verantwoordelijkheid.

Alle mensen op aarde met een relatie delen die verantwoordelijkheid niet alleen als geluk maar ook werk om in de relatie de ziel te ontwikkelen. Waarbij god die bij alle relaties geeft.
Zelfs vorsten die een relatie hebben kennen die verplichting ook al zou de ander van lage afkomst zijn.

Deze verplichting ligt bij een relatie omdat men in een liefde de ziel en haar onderwerpen bij elkaar kan benoemen. Waardoor dit werk aan de ziel in een vriendschap als verantwoordelijkheid is gebonden.

Oud worden gaat vanzelf als je alles goed doet.

Een witte roos betekent zowel een levensfilosofie dat je een periode geen relatie of omgang hebt, als bij christenen een relatie met God dat als het celibaat wordt benoemd, en in spiritueel opzicht dat je die relatie met de moedergodin hebt. Die dan de intuitie begenadigd.

Zoals mensen in het leven zich niet geaccepteerd voelen, of een gevoel van afwijzing of een gevoel dat zij ongelukkig zijn.

Een inzicht uit het christendom is dan om de naastenliefde te tonen, jegens iedereen. Door iedereen hartelijk te behandelen kan men dan van binnen ook het gevoel krijgen door iedereen aardig te worden gevonden. Het gevoel zal dan langzaam in het hart veranderen. Door een periode deze levenshouding te beoefenen dat men die ervaring ook daarin krijgt.
Door in het sociale leven iedereen die respect en die hartelijkheid te tonen,
kan men zich ook in het hart met dat gevoel van iedereen aanvoelen.
Zich geliefd voelen is dan door een hartelijke levenshouding aan te nemen.

Zoals we soms bij kinderen zien dat zij tijd besteden aan spel en vrije tijd. Dat men zich afvraagt waarom besteden zij het niet aan plicht zoals school. Vooral ouders die zien dat een kind er te veel voor kiest en school resultaten of de persoonlijkheid erbij achter blijven.

Kinderen moet je dan van jongsaf aan al richten op dat naast spelen ook plicht belangrijk is. Geef ze dan in de vrije tijd een grens om beiden in voldoende mate in het leven een plek te geven.

Als je kinderen vanaf vijf jaar steeds zegt je mag spelen en hoeft verder niets, dan zijn de rond de veertien niet meer te bewegen om serieus te zijn. Door die gewoonte van spel maar ook plicht duidelijk aan te reiken, kinderen die grens en die wil ook innerlijk ontwikkelen.

We kennen allemaal dat een kind steeds computerspelen doet, en een vraag over een verplichting afwijst. Een kind moet je dan al in een eerdere periode waar die voorkeur wordt gelegd al bijsturen.

Zoals als men in het leven erachter komt door tegenslag of verkeerde keuzes dat men op een bepaalde manier verliest, of niet meer die vervulling in het leven vindt.

Een manier om het leve nweer ten goede te keren is dan door welzijnswerk, goede daden, en door een periode belangeloze inzet voor een doel van de samenleving als ware goed karma genoemd weer het leven op hoger plan te stellen.

Het is dan een periode, noem goede daden, noem filantropie, noem voor de samenleving zonder belang van beloning. Dan is het goed karma verwerven.

Zoals het in het christendom mogelijk is, immers in die tweeduizend jaar is elk gebed wel een keer gebeden. En zijn alle gebeden in het licht van God. Die zegt iedere gelovige op gelijke manier in een relatie de mogelijkheid benut om een religieus leven mogleijk te maken.

Zo kan men zowel het leven aan God geven, dan is de hemel na het leven zeker, als dat zij de ziel aan God kunnen geven. Iemand die de ziel aan God geeft is dan verzekerd dat zij in eenheid bij God komen. Waar een ziel bij God altijd volgens de juiste maat zowel werk als rust krijgt, en zowel het koninkrijk dient, en zowel als ziel de verwerkelijking kent.

Soms zegt men dat de ziel aan God geven, ook een standpunt is die vergelijkbaar is met de engelen in de hemel. Zij zijn geheel in Gods hand.

Christus in de persoonlijke relatie laat de gelovige altijd toegroeien naar een standpunt die bij God dichtbij ligt. Hij vergeeft maar wast ook schoon, en zwakte voedt hij met zijn liefde waardoor als gelovigen uiteindelijk de eenheid met God bereiken, Christus als ware ertussen staat en die weg en dat pad mogelijk maakt. Een gelovige kan zowel toegroeien naar de zelfovergave, als dat zij hun wensen bij God leggen en een vervulling krijgen die van godswege anders is dan het ongeluk dat dingen mislukken of het leven een dwaaltocht is.

Christus is het licht der wereld dus leidt een gelovige langs een pad waar God zelf zekerheid over heeft, met alle ontberingen. Noem een boer moet zijn koeien ook in de vrieskou melken, dus als God met een ziel werkt die in gelijke mate benut wordt. In de hemel zullen zij dan stralen ook met het zware werk dat zij voor God doen.

Naast de kloosters waar monniken en nonnen in aanbidding zijn voor God, waar zij vaak een gelofte hebben van het celibaat, gehoorzaamheid en armoede. Waar zij de getijden hebben om vier of zeven keer te zingen of te bidden. Zo kan een benoemde klooster orde in de komende tijd waarin de samenleving daar ruimte voor heeft ook de mogelijkheid zijn om monniken en nonnen die in de samenleving een woning hebben ,dat zij als ware als zij een eigen plaats hebben als alleenstaande monniken of nonnen leven.

Zij hebben dan een kleine woning, zij hebben een dieet dat in een land als gewoon wordt gezien, en zijn in hun levensonderhoud eenvoudig. Zij als alleenstaande monniken en nonnen, kunnen dan zelfstandig de getijden houden. Die zij als een schema in hun leven weven. Noem als zij de avond bidden, of tijdens de dag er een tijd voor vinden, of verdelen tussen de andere bezigheden in.

Een klooster orde die zich niet in een gemeenschap verbindt waar zij in een complex wonen en leven, maar als individuen die hun clausuur als monniken en nonnen zelfstandig behartigen, en hun leven daarbij door God geleidt die ruimte geeft.

Als een samenleving het mogelijk maakt om in hun leven te voorzien zonder dat zij in een complex afhankelijk zijn van gemeenschaps of kerkelijk geld, dat zij dan als alleenstaand de monnik of non functie behartigen.

Een clasuur kan zowel een tijd of dagelijkse periode van gebed, stil gebed of meditatie zijn, als het reguliere waarin zij heilige boeken als gezangen gebruiken. Immers de betekenis van religie ligt bij ieder mens op een eigen thema. Noem sommigen vinden het gebed belangrijk, anderen de psalmen en bij andere religies heeft het ook kenmerken zoals in het hindoeisme ook gebed, meditatie of de veda-gezangen als belangrijk worden gezien.

In het hart zijn alle vermogens op de juiste plaats en de juiste grootte en krijgen allemaal dezelfde energie die in harmonie met elkaar werkt. Het geheugen krijgt door aandacht in de werkelijkheid ook de juiste informatie en de juiste werkelijkheids ervaring.

Het gevoel in het hart gaat over de mens zelf, en door haar te behartigen deelt men in de werkelijkheid in die kracht die in het hindoeisme door het licht van de werkelijkheid zijn invloed krijgt, de kracht van Gayatri. Men zegt dan vergelijkbaar door de zon, immers men kan zonder zonlicht niet leven.

Als mensen in het leven zich willen overgeven, of een gebed van overgave willen benutten hebben zij vaak een gevoel welke godheid of godin zij vertrouwen. Het is altijd goed dat zij die verbinding voelen en die verbinding in het leven ruimte geven.

De meeste mensen hebben een naam van de ziel. Soms en klik met een onderwerp, soms een thema in het leven, of een boek of kunstwerk. De naam van de ziel geeft mensen energie.

Door werk bereiken mensen het doel, en als een genadevorm wordt aangeboden kan men die in vertrouwen aannemen, immers de genade aannemen opent een pad.

Als een mens werkt krijgt hij beloning zolang men een naam heeft en men het leven ervaart, kan Men door werk beloning verkrijgen. Als men in handen van een godheid is, door werk geeft de godheid de beloning, waardoor men in genade groeit.

Als mensen genade aangeboden krijgen, is oprechtheid dat je geen voorwaarden stelt dat je Een hogere vorm wil, of het te laag in waarde is, of dat je er minachtign voor hebt. Genade aannemen is dan de kansen aannemen die in de redelijkheid volgens normen en waarden zijn.

Zo is ook plicht dat altijd aangereikt wordt dat men leert te zien dat ook als het niveau afwijkt of men denkt het is niet hoog genoeg door die aan te nemen een veel ruimere betekenis heeft. Noem men kan onder het niveau een opleiding doen, en later excellereren waar men eerst dacht Dat het vakgebied eigenlijk niet interessant was.

Oprechtheid is een kenmerk, en plicht dichtbij aannemen is een groeimogelijkheid. Immers door plicht kan men het hoogste bereiken zonder terug te vallen, immers Plicht wordt beloond zonder de zwakte van de mens zelf.

Genade aannemen is dus groeien in genade door het werk getrouw te doen. Mensen worden beloont voor werk, zowel als zij zelf die wens hebben als dat zij uit De hand van eem godheid het werk doen. Hierdoor is ook een karma wet Dat zelfs als je onder genade niet meer die zelfstandigheid hebt je wel voor werk Beloond wordt, en die genade daardoor groeit en mogelijkheden opent die Door genade en werk mogelijk kunnen zijn.

Zoals in het christendom dat wat op aarde gebonden is in de hemel gebonden is, Als men tijdens het leven op aarde zegt dat men in de hemel voor wil werken, Men op aarde die belofte doet, waardoor men mogelijk in de hemel ook dat werk dan Mag aanvatten.

Zoals opoffering volgens de bijbel door de Heer wordt beloond en vergoed soms zelfs duizendvoud, dat men ook door zelfs na het leven bereidt te zijn verder te werken die mogelijkheid verkrijgt.

Door die intentie tijdens het leven uit te spreken en die vraag open in gebed te leggen de godheid zelf kan beslissen hoe dat werk eruit mag zien. Noem een gebed wordt verhoord.

Een inzicht over het gender bij de mens,
De vrouw die in gevoel duiding krijgt van een heleboel onderwerpen,
En de man die als ware de vrouw ondergeschikt in het huwelijk,
Als ware een vader haar overdraagt als een verantwoordelijkheid maar
Ook als een diepere toebehoren.

Het gender is dan door god bepaalt als de werking van de ziel in het leven.
Waarbij gender vrouw als een verzorgende kracht is die niet voor eigen karma werkt,
En het gender man als ware verdienste verwerft maar ook daarbij als ware bezit heeft.

God bepaald naar gelijkwaardigheid de genders, als ware een ziel soms een man wordt
En soms een vrouw. Waarbij een man persoonlijk groeit, en een vrouw zonder eigen groei
De samenleving verzorgt. Waarbij soms in een relatie en soms met een functie.

De filosofie is dan dat een gender of verwervend is of ondersteunend en verzorgend
Waarbij een ziel soms de ene functie krijgt en soms de andere functie, maar in het
Leven verbonden is aan die taak.

Noem een ziel krijgt het ene leven groei, maar een ander leven moet zij die groei aan anderen
Kunnen geven door verzorging.

Zo kunnen vrouwen in hun gevoel een rijkheid hebben aan kennis, maar toch in hun functie ondergeschikt lijken, en kunnen mannen soms in hun leven een standpunt hebben en toch een vrouw in hun relatie aan hun gebonden zijn in de ondersteunende rol.

Zo is het voor iedereen bij ieder leven belangrijk om de mogelijkheden te benutten om
Een levensdoel te behalen of een levenstaak te voldoen. En daarin vooral de eeuwige waarde
Noem ook voor de eigen ziel belangrijk te vinden.

Zo is het dat bij mensen in hun hart, zoals zij die in de werkelijkheid beleven de betekenis van het gevoel in de gevoelens zelf te vinden zijn. Zo kunnen mensen door met hun intuitie te leven binnen de werkelijkheid zelf betekenis vinden.

Door in het leven die betekenis die in het gevoel zelf ligt te leren vertrouwen zijn zij mogelijk hun levenstaak te voldoen die dan als een geheime taak in het hart ligt. Een geheime taak die zich ieder moment en iedere dag ontvouwt.

Zo kan men bijna zelfs zeggen dat de moeder godin allerlei engelen heeft, die als ware werken in de schepping ook de aarde en ieder mens van betekenis voorzien. Een engel van de familie die als ware alle relaties schoon houden, en als ware een engel van de orde die de wet bewaakt, en als ware een engel die voorziet in een belang die specifiek in een thema van de samenleving thuishoort.

Deze engelen die onvermoeibaar werken voor de moeder godin, en alle mensen op het rechte spoor houden. Deze engelen die hun werk doen zonder er een naam aan hoeven te geven.

De moeder godin die als ware het gevoel bij de mens representeert en waar alle vrouwen er van nature in meedelen is het voor een man een zoektocht welke plaats het in het leven mag innemen.

De moeder godin die verbonden is aan het gender vrouw, en hen met zachte kracht geleidt.
De moeder godin die in het universum die rol heeft, en zij die meer en meer vertrouwen op een hogere plaats laten bestaan als ware zij als moeder godin merkt dat zij serieus genomen wordt.

Zoals bij de aartsengelen die een heldendaad vereisen, noem een heldendaad zoals in de cultuur bekend, dat zij dan een daad zien als ene periode van het leven met een bepaalde inzet voor een doel dat in de samenleving als hoogwaardig wordt gezien.

Een heldendaad is bij ieder persoon naar kracht en naar intelligentie. Immers een ziel mag niet geschaadt worden en een leven mag niet bij een heldendaad als zonde aangemerkt worden.

Zo kan aartsengel michael die de orde bewaakt als hij een heldendaad gunt een bijzondere inspanning vereisen, waarbij hij vanuit de hemel kijkt hoe een sterveling zijn gunst verkrijgt.

Zo kan in het hindoeisme Krishna zeggen als je de overgave en de opoffering in het leven bereidt bent voor hem te voldoen, dat hij als ware zegt, bij iedere stap gun ik je een deel van mijn straling.

Zo zijn er vele helden die later zeiden, ik had soms machteloosheid, soms angst, soms strijd, en soms was het leven niet zeker, maar voor een heldendaad om de gunst van religie te verkrijgen heb ik het duizendvoudig betaald.

Helden vinden dan een taak op de hoogte van hun intelligentie en kracht, en als zij die oprecht voor de goden of aartsengelen willen voldoen. Wie zal zeggen hoe zij de goden in hun aandacht krijgen. Soms zeggen helden het was een gebed, of ik zei ertoe bereid te zijn.

Zo kunnen helden als zij via een volledige heldendaad de genade verwerven als ware op hun borst spelden, als een eerbetoon aan die hoge en machtige engelen en goden.

Een heldendaad, wie zegt dat een zwakke sterveling, een sterke soldaat of een wetenschapper niet een heldendaad mogen voldoen. Zij allen zullen in hun mate worden beproeft. Men mag nooit zeggen dat een heldendaad vergeten wordt. Ook al zou een aartsengel haar duizenden jaren later verhalen als een verloren mythe bij een koningshuis die nu nog geen naam heeft, die nu nog geen macht heeft, ja een heldendaad is een eeuwige vorm of genade te verwerven.

Zo is ook in het christendom dat God zijn genade geeft en de mensen lid worden van zijn koninkrijk Als ze de genade aannemen staan zij onder zowel de bescherming tegen bovenmenselijke gevaren als dat zij een taak toebedeeld krijgen.

Christenen zien soms ook genadevormen waar zij tijdens het leven naar verlangen, noem genadevormen met voorwaarden of met vereisten die op aarde niet mogelijk zijn.

Dan kan Christus later in de hemel, waar zij allemaal zuiver en rein zijn, die genade alsnog toebedelen. Waar zij op aarde als ware vies zijn, ofwel door eigen zonde of door omgang met de samenleving. Dan belooft Christus in de hemel waar zij schoongewassen worden om hen dan die genade te schenken.

Waar zij op aarde door het vuil sommige genadevormen niet kunnen verkrijgen, belooft God dat zij in de hemel schoongewassen worden en de genade die meestentijds in zuiverheid beschikbaar is dan door God wordt vervuld.

Zo is ook wat op aarde gebonden is, in de hemel verbonden. Dus mag men in het leven alle onderwerpen in gebed brengen.

Bij het levensoordeel beslist God souverein welke beloning of straf iemand krijgt, waarbij een mens die de genade aan heeft genomen, ook door die genade gerechtvaardigd wordt.

Een beloning in de hemel kan dus ook de vervulling zijn van de toewijding die op aarde nog zonder vrucht is, maar wel de belofte van die vrucht in zich draagt.

Omdat God wil dat iedereen oprecht is, vertelt hij soms niet welke beloning een goede daad, heldendaad of in het licht van religie waard is. Immers God wil ook dat wij zonder te weten welke beloning het waard is toch die toewijding en dat geloof te tonen.

De bijbel geeft dus veel handvaten maar op sommige punten laat zij de mens toch in het leven alles zelf tegemoet treden. Noem door oprechtheid verkrijgt men ook de liefde van de Heer, immers wij mogen wel hopen maar niet rekenen op die beloning maar wij moeten de Heer in alles zelf zoeken. Als een levende relatie.

Zo kan het in de betekenis van een mens die soms onbedoeld of soms door dwaling in aanraking komt met de wet. Sommigen zich afvragen hoe iemand opeens een fout begaat, of waarom zij in het leven niet de kans hebben gekregen sommige levenslessen te leren, of waarom zij niet zelf aan de bel trokken.

Soms vraagt een mens zich af of er ook een mogelijkheid is of een instrument om mensen die in de samenleving iets verkeerd doen, op een zachte manier terug te leiden, of een onderzoek makkelijker te maken zonder dat er nare onderzoeken plaatsvinden.

Zo kan het een vorm van voorbede zijn, of in het begin van een onderzoek een gebed aanbieden waarbij men dan de mogelijkheid los van welke religie zich in overgave aan een godheid te geven.

Immers een mens die een gebed van overgave benut, wordt dan ook van binnenuit hervormdt, waarbij een mens zelf volgens de bekende religieuze stellingen of zondes toegeeft, of de wil verandert naar een samenlevingsvriendelijke vorm.

Naast dat overgave bij een godheid aangenomen wordt, als het een verandering brengt de mens ook beschermt tegen herhaling, of tegen de zwakte om aan verleiding ten prooi te vallen.

Een vorm van voorbede of het aanbieden van een gebed van overgave heeft dan meerdere goede kanten. Een onderzoek is dan ook voor de persoon onder leiding van een godheid.
Als een mens door een godheid begenadigt wordt, is verleiding minder, en als zij door de godheid worden behartigt dan is een toekomstige maatschappelijke positie mogelijk.

Om zo’n voorbede of gebed aan te bieden, is dan bij het begin van een onderzoek als een protocol het zou toestaan. Een maatschappelijke regel die dan onafhankelijk is van welke religies er bestaan.

Door een persoon die dan bij een godheid komt, wordt de wil van binnenuit geleidt waardoor een mens zachter of transparanter wordt, en wordt ook een begenadigt maatschappelijke positie mogelijk.

De vraag of zo’n mogelijkheid aangeboden kan worden is dan de keuze of een mens ermee erger onderzoek kan voorkomen, en als het een duidelijke maatschappelijke betekenis heeft of herhaling tegengaat omdat verleiding minder vatbaarheid geeft.

Zowel als ze in hun sociale leven en systeem een betere positie opbouwen

Binnen de grens van persoonlijke vrijheid volgens de grondwet
is het dan een aanbieden van de mogelijkheid of een voorbede van
de professionele dienstverlening. Noem maatschappelijke en wettelijke condities

---

De vraag over gebeden van overgave en bij mensen de regie over hun eigen leven
waarbij in het katholieke geloof babydoop een normale manier is om de genade
over te dragen is een structuur waarbij je kinderen omdat zij van nature gehoorzaam aan
ouders zijn, en de lessen krijgen om later het stokje over te nemen.

Dat ook op sleutelleeftijden in het leven een gebed van overgave aan te bieden.
Noem ieder land kent wereldreligies als gelijkwaardig.

Als een kind zich overgeeft omdat een ouder het aanbiedt is het een geldige manier
om kinderen het geloof door te geven.

Kinderen die dan het gebed overnemen van hun ouders, worden dan ook begenadigt
noemt dat een godheid in zijn intelligentie zelf beslist of een kind wordt aangenomen.

Voor mensen die een religie beoefenen is het dan een aanvullende mogelijkheid
om hun eigen kinderen daardoor in genade te laten opnemen.

Wettelijk is het dan een verantwoordelijkheid van ouders, en een keuze die zij nemen
maar ook de kinderen die in hun vrijheid het overnemen, of in gehoorzaamheid
waarbij een godheid dan ook het besluitrecht heeft. Noem eerlijkheid oprechtheid.

Door dan zoals in het katholieke geloof de eerste communnie en leeftijden een ritueel kennen
om een periode te kenmerken kan men zo’n gebed als rituele mogelijkheid ook aanbieden.

Noem een religie of stroming kan zo’n ritueel op leeftijden inbouwen in de structuur
van een godsdienst beoefening.

Noem als voorbeeld op vijf, twaalf en zestienjarige leeftijd.

En bij volwassenen in een gemeenschap of kerk, op vijf en twintig,
veertig, zestig of vijf en zeventigjarige leeftijd.

Noem het wordt altijd in een structuur vervat die maatschappelijk
geborgd is.

Waarbij de grondwet een overweging is in welke mate het mogelijk is
in een samenleving.

Noem de mens heeft vrijheid, besluitrecht en zelfbeschikking.

Een mens die in het leven zowel ontdekt wat een functie in de samenleving is die warde heeft
Als dat de samenleving een bepaalde waardering heeft voor een mens.

Iedereen deelt in de opvoeding en in die opvoeding leert men normen en waarden maar ook waar de eigen interesses liggen. Een baan is vaak zowel levensonderhoud als een keuze voor een beroep waar men zich bij voldaan voelt.

De ene mens is meer in lijn met het beroep en de normen en waarden dan een ander mens.

Zo ook tijdens het leven door werk, en alle thema's van het leven voldoet men zowel eigen wensen, zowel werk als de bijdrage aan de wereld.

Zo zijn mensen die werken daarin verbonden aan een leven waarbij zij door werk beloning of zoals karma ook wordt gezien, dat men goed karma verwerft.

Zo als in religieus opzicht een mens zich aan een godheid overgeeft, dan is het leven niet meer zonder groei, en ook niet zonder persoonlijke betekenis. Immers soms zegt men als je een andere bron aanneemt dan groei je niet meer, of het leven heeft voor jezelf dan geen betekenis, noem als je alles zelf doet verwerf je goed karma, maar als je bij een religie hoort dan is dat er niet.

In een religie waarbij men zich overgeeft, bestaat hetzelfde persoonsrecht. In een leven heb je een naam, je hebt een plaats in de samenleving, en door werk, goede doelen, werk je ook aan je zelf, noem je verkrijgt levenservaring, je verwerft karma door werk.

Als je in een religie overgave beleeft, je houdt dezelfde naam, en je bewustzijn als mens verandert niet, je gevoelsleven kan veranderen naar de belofte van heilige boeken.

Zolang je in een leven een naam draagt, en een lichaam, als persoon zolang die tijd duurt gelden de handelingen of acties voor je eigen leven. Een religie kan dus wel de leiding nemen, je op een positie in de samenleving brengen waar waarde in ligt. Maar persoonlijke groei wordt niet onmogelijk gemaakt, en zolang men een naam heeft, zal ook als een mens onder geleiding staat de handelingen als ware aan de persoon verbonden.

Een gebed van overgave neemt dus geen bewustzijn weg, geeft geen bron die het leven zonder betekenis maakt, noem verdienste, karma of andere woorden. De persoonlijke groei die men vaak an de levenskracht verbindt wordt ook niet onmogelijk, maar al deze onderwerpen kunnen wel onder leiding staan, noem door de genade van een religie verbinden wij onszelf wel.

Waar een religie dus een mens van binnenuit of door een gemeenschap verbindt aan genade of een doel binnen een samenleving, veranderen de menselijke eigenschappen niet. Wel kan door een vorm van geleiding een mens zien dat fouten in het leven anders opgelost moeten worden dan voorheen, of dat de samenleving een nuttige plaats in werk of leven op een andere plek geeft dan waar men vroeger de voorkeur voor had.

In een leven zolang men een naam draagt, is men verbonden aan karma, verdienste en levenservaring. Die voor een mens niet worden weggenomen bij het volgen van een religie. Persoonlijke groei kan wel als ware van boven begenadigt worden, zoals dat men een gezonder leefpatroon aanneemt. Of dat men inziet dat normen en waarden op andere vlakken kunnen worden bijgesteld.

In het verlengde dat een religieuze overtuiging ook in een gemeenschap wordt gedeeld waarbij men zowel elkander hebt voor het uitwisselen van belangrijke onderwerpen, als dat men wordt begeleidt door die ondoorgrondelijke kracht van een godheid. Noem sommige toevalligheden zijn dan niet meer als ware zonder oorzaak. Immers een godheid die de orde van een samenleving bewaakt mag die orde ook gebruiken.

In het christendom staat de bijbel centraal waarbij Christus genade schenkt en zegt, zonder kostprijs geef ik het u, en mijn genade die ik schenk is zowel ene persoonlijke relatie als een belofte.

De regel wie zijn leven geeft aan mij, krijgt het terug en ontspringt tot het eeuwige leven.
Als een verwijzing naar het paradijs waar de boom van eeuwig leven de mens eeuwig geluk schonk.

Christus die in de bijbel op die manier een verwijzing geeft, waar ook het leven een woord is die een diepere bedoeling heeft. Noem een wijsgeer ziet verschitl tussen een leven en een ziel, maar in het licht van het geloof is een eenduidige betekenis dat leven en ziel tesaam wordt genaamd. Immers taal zoals latijn en grieks en de tijd waarin het opgetekend is in die verwoording betekenis kent.

Zo is ook dat de aartsengelen en de gewone engelen ook hun leven in die betekenis aan God hebben gegeven. Noem als God die gebeden niet zou kunnen of mogen aannemen dan zou het gebed zonder verhoring blijven, of men heeft het gevoel dat het gebed geen betekenis of waarde heeft.

In het christendom mag men ook geloven dat alle gebeden in die twee duizend jaar wel door gelovigen zijn uitgesproken, noem sommige kloosterorden zijn naar een onbekend en ruig gebied gereist, om daar een gemeenschap te bouwen. Men kan dan aannemen dat zij een bron hebben aangenomen. Waarbij de betekenis ligt in het geven van leven en ziel aan God. Immers hun leven veranderde zo veel dat het geen eigen wens is geweest en niet uit verplichting aan anderen.

Zo zijn er ve7rdelingen over hoe een mens met een leven omgaat. Schema gericht of Belang gericht.
Bij een schema ga je uit van een structuur die al bekend is, en bij alle levensthema’s een betekenis heeft.

Noem in een bedrijf doe je alle onderwerpen zoals financien, registratie, en contacten op vaste momenten in een week of een maand.

Als je thuis een gezin hebt eet je op vaste momenten, en zijn alle dingen in een structuur ingevat.

Schemagericht is dus wanneer je vasthoudt aan getalsmatige of kenmerkende verdeling zowel in tijd, in ruimte als in onderwerp.

Belang gericht is dan wanneer een individueel belang oprijst, noem het meest eenvoudige belang is dat je dorst of honger krijgt en dan iets te eten of drinken pakt.

Een mens heeft altijd gedurende de dag, zulke belangen, waarbij als ze opkomen en je voldoet eraan dat je er vervulling in vindt.

Belangen kunnen dus in het lichaam opkomen, noem dorst honger, belangen kunnen in het sociale leven opkomen. De wens om iemand te ontmoeten, ergens een feestje of ontmoeting bij te wonen. Of zoals in werk en baan het belang dat opkomt dat een bepaalde werkzaamheid een taak vereist is.

In werk kan je dan schemagericht sommige taken op vaste momenten in een periode, of belang gericht dat je wanneer je ziet dat er een belang is, een taak die dan opkomt, of zichtbaar wordt in overeenstemming met de omgeving dat je er dan tijd aan besteedt.

Bij belang gericht vertrouw je op gevoel of inzichten die zich tonen op het moment dat het die waarde heeft. Waarbij je ook weet als je er dan tijd aan besteedt ook het belang voldoet in zijn waarde voor de omgeving, voor je zelf, of als betekenis in het leven.

De vraag of belang of schemagericht belangrijker is, is een vraag die niet afmeetbaar is. Immers alle onderwerpen binnen het leven zijn via de opvoeding bij mensen altijd in een levenswijze verbonden.

Waar de ene voorkeur heeft voor de ene manier en de ander voor een ander manier, of een samenstelling heeft. Of het van te voren gepland is, of dat men door te groeien er die invulling aangeeft.

Zo kan ook in het zicht van een schrijversvak de ene schrijver alle onderdelen plant, van het onderwerp tot het uitverdelen en inzichtelijk maken van alle schemagerichte onderdelen van het boek. En als ware ieder hoofdstuk als ene architect eerst is omlijnd, en daarna per wetenschap is ingevuld, en de verhaallijn en het verhaal pas op het laatst vorm krijgt.

En de andere schrijver wanneer er een bewoording opkomt of een wending van het verhaal, die als ware op dat moment aan het papier toevertrouwt, waarbij of het verhaal van a tot z geschreven wordt, of per paragraaf of hoofdstuk, dat alleen nog alle kaarten op een rij leggen de laatste hand is.

Soms kan een mens, een man of vrouw geen relatie of partner vinden in het leven. Men is daar soms zelf zwak in of door de omstandigheden of omdat er niemand is die aantrekkelijk of aardig is.

Dan mag een mens naar believen in een religie of godsdienst een godheid, godin toenaderen om die relatie mee te vestigen. Een relatie die men mag invullen volgens de gebruikelijke manieren waarin een religie voorziet. Noem gebed als de belangrijkste.

Ook als een mens wel een partner heeft gevonden maar de afstand nabijheid onmogelijk maakt,
Noem dat men dan ook in een religie een methode mag vinden waarin men wel voorziet.
Noem dat een partner op afstand dat men elkaar in gebed mag brengen, of dat men communiceert over onderwerpen die in religie en godsdienst gebruikelijk zijn. Men mag zich verbonden voelen ook door die wensen en gevoelens via een religie te richten.

Een levenspartner vinden is voor de meeste mensen een taak die zij in het gehele leven vervullen,
Dus als men er geen vindt mag men die binding ook voor het gehele leven aangaan met religie of godsdienst. Vaak dat men in de cultuur religies en godsdiensten vindt waarbij de rechten beschrijven welke methodes er zijn. Noem als men in een land zich aan de wet houdt is men veilig en de religies hebben gebruikelijke vormen om daar richting aan te geven.

Zoals de uitspraak tijdens het daglicht moet men werken niemand weet wat de nacht brengt.
En die in goede tijden steeds het werk doen de verantwoordelijkheid en de plicht, dan is men in slechte tijden volgens een spreekwoord ook voorzien van wat men in het leven nodig heeft.

Als men in het leven aan inkomen en vrijheid niet meer opeist dan men zelf in de basisbehoefte nodig heeft, dan heeft men geen grotere kostprijs als het leven van nature heeft. Ook al zou men middelen besteden aan cultuur, traditie en religie. Men zou zichzelf vrijgekocht hebben.

Als men in het leven aan de maatschappelijke plicht voldoet, waarbij de ene een werkverantwoordelijkheid heeft, een ander een plicht binnen een relatie, of een unieke vorm waarin een bijzondere taak ligt. Als men aan de maatschappelijke plicht voldoet wordt het leven ook vrijgekocht en is alles dat men verwerft als ware door de samenleving en haar orde toegestaan. Waarbij de maatschappelijke plicht zowel een verplichting is die de maatschappij ten goede komt, of bij zwakte om in de maatschappij een veilige plaats te hebben, of om te voorzien in zowel de bijdrage aan de maatschappij als voor het persoonlijke.

Wij worden als wij op aarde geboren worden, allemaal met zowel lichamelijk kenmerken geboren, noem naam, vorm, lichaamskarakter noem gevoel. En met kenmerken van de ziel.
Immers God geeft het leven en schenkt een ziel dat lot. Als men binnen een leven de genade aanneemt dan werkt God via de mens aan de samenleving, en aan de ontwikkeling van de mens zelf.

Zo kan men zeggen als men een Nederlandse naam draagt, dat het leven door God is gegeven,
En dat hij zowel het lot bewaakt, als de mogelijkheden schenkt, Wij zelf kiezen in welke mate wij die mogelijkheden gebruiken.

Zo kan een mens noem plicht die al in de jeugd begint, door onderwijs en de mate waarin door aandacht de intelligentie groeit, en verdiept, als men dan hoort. Het is voor die persoon moeilijk om aan die plicht te voldoen, dan kan men in lijn met de wereldreligies, een genade vorm of een gebed van overgave aanbieden. Als een mens in die mate een borg aanneemt, dan is voor die persoon een beter pad mogelijk. Noem bij genade draagt een godheid of godin die verplichting als ware van binnenuit. Waarbij zo’n gebed een eenmalige uitgesproken vorm heeft, en men als ware begenadigd wordt.

Zoals ieder mens een leven krijgt van geboorte tot dood, en de naam van of vanwege God krijgt als het een naam uit een traditie is. En bij geboorte God de ziel dat leven geeft, en de vorm grotendeels door de ouders bepaald wordt. Noem dna maar ook andere eigenschappen.
Iedereen krijgt in de eerste fase van nul tot ongeveer achttien een opvoeding waarbij men gezegd wordt dat bij ieder kind ongeveer dezelfde lessen aangeboden worden niet alleen school maar ook de levenslessen.

De eerste drie of vier jaar zijn voor het basis vertrouwen, waarbij het de motor is om in het leven de ontberingen maar ook de goede tijden en de durf om dingen aan te vatten geeft.
De eerste tijd is om dat basis vertrouwen op te bouwen, en vaak wordt gezegd de fase voor de dood het basis vertrouwen als laatste uitgeput wordt. Immers de daadkracht dooft ook uit.

Door de levenslessen allemaal te benutten komt men hoger in de samenleving maar kan men ook aanliggende doelen aannemen, noem er zijn vele religieuze stromingen die ook een betekenis geven aan de ziel. Men kan in het leven zelf kiezen welk pad men gaat, en zoals men zegt bij de geboorte staan alle deuren nog open, en hoe meer deuren behouden blijven hoe groter en dieper een keuze kan zijn als men later in het leven inzicht krijgt in wat voor het eigen leven en bestaan een doel kan zijn.

Noem als men priester wil worden, moet je in de jeugd je reinheid behouden hebben,
Wil je wetenschapper worden dan is groot inzicht belangrijker dan levensgenieter zijn,

En als je een bepaalde religie wil volgen is het vaak dat men die intentie meekrijgt.

Rond achttien jarige leeftijd is een jongvolwassene soms impliciet bezig met de keuze welke richting hun leven gaat. En het doel voor het gehele bestaan wordt dan als ware door het geestesoog ingezien. Men krijgt tijdens het leven een bevestiging van het doel.

Zo is ook als men in de jeugd de mogelijkheden zonder schade laat, dat men tijdens het gehele leven werkt aan de vervulling. Ook als men met hart en ziel leeft, verkrijgt men die vervulling.

Levenslessen die belangrijk zijn; is al het werk of de plicht meteen aan te vatten, zelfs bij kinderen belangrijk. En om het leven niet als wensen voor jezelf te zien, maar als plichten aan de samenleving waarbij plicht een concept is. Volwassenen kunnen concepten in hun eigen interne maatstaf opnemen. Waarbij het toetsen een van de vermogens is, zoals in het humanisme wel verwoord.

Er zijn een paar algemeen geldende gebeden die in all religies een waarde vertegenwoordigen, waarbij die gebeden als ware gewogen of getoetst worden en een volgend gebed mogelijk maken.

Noem een gebed als; Ik geef mij over. Een betekenis heeft waarin men zich bevestigt geen eigen belang te hebben en binnen de samenleving dienstbaar is en zowel in een orde of in een systeem een functie wil vervullen. Door Ik geef mij over te zeggen wordt men getoetst en soms als men daarin bevestigd wordt vindt hetzelfde gebed ook plaats jegens de naam binnen een van de religies.

Vanwege dit algemene gebeden als ware men erna aan een religie wordt verbonden is het een gebed met veel kracht. Immers de keuze van aanname of vervulling in een religie ligt bij de toets die in de gehele orde van God welke religie ook bij de alomtegenwoordigheid ligt.

Bij een algemeen gebed als Ik geef mij over; waarna men geborgd wordt verkrijgt men die genade zonder karma voorwaarde, zonder voorwaarde van lidmaatschap of achting, en als men in een religie wordt geborgd is dat op naam van die alomtegenwoordige en ondoorgrondelijke macht.

Als men als ware erna geen religie benoemt is men wel geborgd immers in een samenleving is er naast de fysieke orde ook een spirituele orde. Waarbij men altijd de plaats krijgt in een samenleving en als ware engelen ook de samenleving en de structuur in stand houden is een mens die zich overgeeft ook met een functie in de samenleving. Ook als men niet doelbewust een functie kiest, en ook als men in zo’n gebed zich overgeeft maar erna niet in een religie wordt verbonden.

Het menselijk bewustzijn en de intelligentie heeft een mogelijk spectrum en een ingevuld spectrum het mogelijk spectrum is afhankelijk van kenmerken als menselijke soort, het menselijk, het volk noem een ras of een kleurspecificatie en de dna dispositie.

Het ingevulde spectrum is altijd een verdeling van die kenmerken op basis van zowel binnen de intelligentie de methoden van informatieverwerking, de keuzevermogens en daarbinnen de methoden van strategie. Men blijft binnen het menselijke altijd door op het ene punt meer te hebben en op andere punten in te leveren.

Zoals de Heilige Geest geen eigendom kent, en niet aflatend bidt voor de gelovigen en zij die een bijzonder gebed van overgave willen uitspreken worden zonder belang bij een naam van God gevoegd.

Zoals God als Christus mens, als Heilige Geest zijn invloed laat kennen zoals de Almacht een kenmerk is die zonder vorm alles doorstraalt en zijn orde en wet vasthoudt met vaste hand.
Als men toegang zoekt tot god de Vader is dat via de schraging van de Almacht die zijn orde vasthoudt, maar ook de gelovige die schoongewassen is aanneemt.

Waar Christus ze schoonwast, en de heilige geest werkt met de genade en God de Vader met zijn kenmerk de gelovige aanneemt.

Waar iedere gelovige aan een naam wordt gebonden zij die een mens nodig hebben aan Christus zij die werken als instrument en begenadigt worden door de Heilige Geest
en God de Vader als Almacht die hen geheel in handen neemt en zij geen eigen bestaan meer kennen
---

Zoals Christus tussen e mens en de Vader staat en wanneer een mens Christus de hele mogelijkheid geeft om te werken, noem Christus die toestemming geeft, dan wast hij het hart schoon, en vormt de ziel en wanneer hij het vol ziet wordt een mens aan de Vader overgedragen, waar een mens dan niet meer vies is, of de vergeving nodig heeft, immers hij is schoon, dan is de Vader die Hem geheel in handen neemt, er geen eigendom meer is, geen eigen bestaan buiten de Vader.

Zolang mensen nog in hun leven hun eigen identiteit behouden, hun wensen willen volgen, of die toestemming om volledig in handen te komen of gevormd te worden, dan is het Christus die aan hen werkt als mens. Zodra een mens zich geheel geeft, of geheel overgeeft of die zogenaamde Schepter aan Christus geeft, dan wordt het hart schoon gewassen, en is het dat Christus ze na de boetedoening overdraagt aan God de Vader. Immers wat zuiver is wordt aan de Vader overgedragen en zij kennen geen persoonlijk bestaan meer.

Waar Christus de genade als mens representeert, en in de zachtheid werkt, is het bij God de Vader, dat wensen wegvallen, persoonlijk belang wegvalt, en alleen nog de Vader overblijft.

Christus die belooft dan om de mens zelf de regie te laten en wanneer zij een deel willen overdragen dan neemt hij het in zijn goede handen. En de mens steeds zelf die leiding in eigen leven heeft.
Tot zij zien dat Christus die hoge intelligentie heeft en zij het geluk verlangen die hij kan geven.
Zowel als zij de betekenis voor de samenleving verlangen.

Het inzicht rondom de geest en zijn werking

De geest als een ronde lamp van warmte en licht. Een ronde lamp die als een aureool en als een lichtkracht in het centrum van de mens schijnt. Waar zij in het hoofd wordt gezien, daar is haar werking ook ten opzichte van de realiteit.

Als een geest niet gebruikt wordt, leert zij te rusten in eigen straling. Zij groeit langzaam naar zuiverheid. En zij rust in zichzelf en is zonder activiteit.

Een geest die niet gebruikt wordt, is als zonder denken, als zonder opgezocht te worden. Dan leeft een mens met het hart in de werkelijkheid.

Een geest die niet gebruikt wordt, heeft zijn eigen natuurlijke vorm, en absorbeert of verwerkt de straling in de omgeving. Noem negatieve energie wordt verwerkt, en geestelijke groei wordt ook in de omgeving mogelijk gemaakt.

Er komt meer harmonie in de omgeving, men kiest lichte decor elementen, en persoonlijke groei krijgt meer belang.

Een mens heeft het lichaam altijd op de plaats waar ze zijn, ook ten opzichte van de samenleving, de geest heeft op diezelfde plaats zijn werking en zijn bestaan.

Omdat ieder wezen waar ook zijn plaats heeft, en zowel werk, tijd, als leven daar heeft, is de geest van nature er ook aan gebonden.

Een geest zonder activiteit is als een zon die op het lichaam en de regio van het hoofd is gecentreerd. Een geest rust in zijn eigen straling die soms een kleur heeft en soms wordt vergeleken met lichtbronnen.

Een mens die denkactiviteit heeft is altijd met de geest in actie. Waarbij er een reactie is vanuit de omgeving.

De meeste mensen denken en gebruiken hun denken om in het leven hun positie te verbeteren, noem de sleutel woord is voordeel. Welke denkactiviteit men heeft het is aan voordeel gebonden, een gevoel of beleving van voordeel.

Meditatie is dan ook het hart in de werkelijkheid zoeken, waarbij de ziel voor de mens het meest belangrijk is, immers men ervaart in de werkelijkheid zowel plezier, leed, als geluk door de ziel waarbij men zelf die ziel is.

In een leven krijgt een mens zowel via het bloed een karakter mee, een lichaam die subject is binnen een familie van zowel opvoeding als de brug die over het hart heen gebouwd kan worden

Een mens krijgt een ziel mee waar niet van bekend is waar hij vandaan komt, en welke gemoed of inhoud die heeft.

Een ziel verkrijgt in het leven langzaam steeds meer vrijheid en zelfstandigheid waardoor die ziel steeds meer zijn eigen wil en wens in het leven legt.

Door de inwerking van opvoeding begint een ziel onderaan de ladder, maar ook daardoor vormbaar voorbij de mogelijkheid dat een ziel ten volle alles doet of alles mag.

Als een mens ongeveer achttien is, dan is de ziel in zijn volle vrijheid en neemt de verantwoordelijkheid. Een ziel kan zijn eigen inhouden in het leven leggen maar ook leren.

Als een mens bij een familie hoort, is het lichaam waarde ziel in woont altijd verbonden met alle familieleden en hun bestaan daarin. Een mens is dan vanuit de ziel via de hartebrug ook vormbaar.

Noem de schakeling tussen een mens en zijn familie ,en mogelijke verbanden in het volwassen leven. Waar de ziel als een relatie in het leven mogelijk is de verbanden kiest waarin de ziel zijn inhoud legt.

Een ziel die een leven krijgt is dus vormbaar en de zelfstandigheid en de mogelijkheid om de inhouden van de ziel in het leven te leggen groeien, tot aan volwassen dat een ziel zijn hele inhoud erin legt.

Naast dat een ziel zo in het leven gevormd wordt maar ook door de langzame gewenning in een leven een volwaardige positie heeft om zowel door het lichaams perpectief een aansluitpunt te hebben met de wereld de samenleving, en de overschakeling van de familieverbondenheid naar de ziels verbanden waarbij een ziel ook zijn inhoud legt in een relatie.

Een ziel en de inhoud ervan is dus bij een volwassene vaak een zowel lange termijn wens, als een reeks korte termijn wensen en de interactie met het leven waarin de samenleving en de wettelijke mogelijkheden bepalen hoe een ziel zich verwerkelijkt.

Waarbij een lichaam in zijn gesteldheid voor zowel de ziel als de wereld een brug is waarbij die verbinding beide kanten op werkt, en een mogelijkheid geeft om zowel voor de samenleving de persoon een levensdoel te geven waarin de samenleving in zijn geheel waarde vindt in de betekenis van alle individuen, en voor de ziel om als een soort taal zijn eigen persoonsdoelen te verwerkelijken. Noem de interactie waarbij zieleinhouden tot de omgeving staan.

Zoals binnen de samenleving alle verantwoordelijkheden gelaagd ingebed zijn. Noem een dokter hoeft alleen een medische behandeling te geven en een computerexpert hoeft alleen programmatuur te ontwikkelen, en een politicus hoeft alleen mee te doen aan besluitvorming in een land of regio.

Zoals ieder mens vatbaar is voor zowel kennis over de samenleving en kennis om de eigen positie te behartigen, en daarbij de keuze mogelijkheid om op basis van kennis een handelingpad te volgen.

Noem de kennis over een vakgebied, en de keuze op basis van die kennis om een beroep te kiezen.

Een samenleving heeft daarbij een rechtsorde die gebaseerd is op die gelaagde verantwoordelijkheid, noem ieder mens heeft keuze mogelijkheid maar ook kennis om daarbinnen in vrijheid te handelen, maar ieder mens is ook vatbaar voor de feilbaarheid van zowel keuze als kennis. Daardoor leg je een keuze over de rechtsorde, de beslissing over goed en kwaad nooit bij Een persoon met een machtsconditie.

Een keuze over goed en kwaad wordt dus in een samenleving ingebed bij een kennisprincipe en een keuzeprincipe. Immers macht bij de verkeerde keuze niet aanspreekbaar is, en macht zijn keuze niet zal rechtvaardigen als zij bij het kwade is.

In een samenleving leg je de verantwoordelijkheden niet bij macht alleen, niet bij kennis alleen, en ook niet bij mensen die een machtsbasis hebben noem een miljonair mag geen rechts uitspraak doen immers als die een misdrijf pleegt wil je geen financiële fraude waarbij een misdrijf al dan niet door de samenleving niet wordt gezien, of niet wordt gerekend.

In een samenleving mag een mens dus naast de arbeidspositie geen andere verantwoordelijkheid hebben dan binnen de gelaagde samenleving mogelijk.

Een rechts uitspraakt en rechtsorde ligt alleen bij die onafhankelijke institutie die geschoold is, en zonder voordeel, voorkeur of voorkennis een uitspraak doet.

Een organisatie die of financieel rijk is, of een machtsbasis heeft, ga je geen uitspraken over burgers of andere organisaties of belangen laten uitspreken, immers de rechtvaardigheid gebiedt dat iedere burger gelijkwaardig is en gelijkwaardig in de burgerrechten deelt op grond van geboorte of op grond van een oordeel over het burgerschap.

Het argument dat hoog geschoolde mensen of organisaties zelf een rechterlijke macht dragen omdat zij geschoold zijn is dus op basis van argumenten als rechtvaardigheid, zij hebben ook een keuze op goed of kwaad los van hun kennisniveau, en argumenten als de onafhankelijke en onpartijdige rechtsorde die oordeel over burgers in alle kenmerken gelijkelijk.

En het argument dat rijke mensen hun misdrijven zouden verbergen of versluieren als zij met geld of hun door educatie afgedwongen inwerking in een land.

De rechtvaardigheid zegt dus dat alle burgers zonder discriminatie ook niet geld schoonheid of intellectueel niveau of intelligentie, gelijkelijk worden beoordeeld zowel wanneer zij een wet schenden, als wanneer zij zichtbaar worden zonder dat een naam, een functie of bezit daar een andere uitspraak voor zou laten gelden als een uitspraak over een andere burger die een van die maatschappelijke voordelen niet heeft.

De rechtvaardigheid is dus gebaseerd op een samenleving waarbij die gelaagde verantwoordelijkheid die inbedding legt bij iedere burger op grond van geboorte,
En zowel bezit, als schoonheid als intellect geen uitverkiezing of bevoordeling mogelijk mag maken.
Waarbij de arbeidspositie in de gehele samenleving op basis van educatie en zowel kennis niveau en de gradering van methodes plaats vindt, en dus alle arbeidsthema’s door opvoeding en onderwijs op dezelfde wijze worden toegekend.

Noem een advocaat of rechter is in educatie, beloning, en gradering en oordeel op basis van functioneren gelijk aan alle andere beroepen, op ieder niveau en met de vereiste die voor ieder beroep afzonderlijk geldig is.

Burgers mogen dus geen machts positie toe eigenen op basis van bezit, intellect en schoonheid, en de beoordeling over misdrijven misdaad mag nooit bij een burger liggen of bij een van de omschreven partijdige beoordelingen en argumenten. Een rechtsorde oordeelt dus zonder voorkeur, voordeel op basis van een van de zichtbare of gegronde kenmerken.

Zowel organisaties met een machtsbasis als burgers, met een machtsbasis, noem dus macht als veel bezit, grote schoonheid of groot intellect waarbij ze som in de maatschappij hoge bekendheid hebben, geen rechts afspraak mogen afdwingen, toe eigenen of beïnvloeden op basis van die kenmerken en rechtvaardigheid die macht legt bij een onpartijdige, onafhankelijke instituut.

Burgers mogen zich dus ook geen macht toe eigenen die op basis van de wet niet mogelijk is,
Waarbij de mensenrechten getoetst worden aan een geboorte als mens,
En een burger recht wordt getoetst aan de wetgeving en de bekendheid ervan.

De wetgeving van hoger orde, is bij zijn impliciete werking niet bekend buiten wat in de wetgeving verwerkt is, en geldig is op basis van de samenstelling van de samenleving.

De vraag of een persoon met grote macht bezit of andere eigenschappen in de rechtsorde anders beoordeeld wordt of een andere voorwaarde heeft dan een burger zonder die kenmerken
Wordt beantwoordt door de stelling dat de vrijheid van iedere burger bij wet een grens heeft.

Noem men kan alleen bezit vergaren volgens de regels binnen de samenleving, men hoort zich aan de regels van de overheid te houden, en men kan geen macht uitoefenen waarin een contract niet staat beschreven.

De vrijheid schenkt iedere burger op grond van bezit de mogelijkheid dat aan te wenden voor persoonlijk of zakelijk belang. Noem men macht inkomen en spaargeld besteden aan geliefden of een van de mogelijkheden. En men mag als burger de arbeidspositie binnen de beschreven norm vervullen en de tegenprestatie volgens wet als eigendom beschouwen.

Een burger die op basis van intellect zich het recht toe eigent om dat intellect ook als een voorkeurspositie te zien wordt afgewezen immers de arbeidsbevolking is gegradeerd naar niveau en arbeidsniveau. Noem dus intellect naar niveau als mbo, hbo en universiteit en arbeidsniveau, een rechter heeft kennis over zijn beroep en doet bij iedere zaak uitspraak over een rechtspositie waar hij zelf geen onderdeel van is.

Een burger met intellect of groot bezit die een eigen uitspraak doet waar hij zelf betrokken is in een situatie waarbij er grond van een wetschending ligt, zou impliciet de wet schenden, en mag volgens de wetgeving geen uitspraak doen over een schending waar die burger zelf betrokken bij is.

Een theoretische regel dat een koning zegt dat een hoge machtige organisatie zelf mag beslissen over de zaken waar zij schuld aan hebben of bij betrokken zijn, is op grond van rechtvaardigheid afgewezen, immers zelfs een rechter die een fraude zaak heeft, mag geen gelden aannemen om die zaak te beslissen en geldt bij de wetgeving dat alle zaken in gelijke mate, met gelijke middelen worden beoordeeld en alle partijen van een rechtsbeslissing in de zaak geen voordeel mogen hebben.

Een machtige organisatie die als ware een uitspraak over hun eigen misdrijf mag doen, of een zaak jegens hen mag beïnvloeden, is dus op grond van argumenten van zowel onpartijdigheid afgewezen, als op grond van oneigenlijke invloed afgewezen.

Het argument dat hoog geschoolde personen en machtige organisaties zoveel bijdrage aan een samenleving hebben dat zij bij een uitspraak worden vrijgesteld als die schade minder groot zou zijn dan hun voordeel voor de samenleving is ook afgewezen omdat zij in hun beloning voor de arbeid daar al ten volle in gekend worden en die financiële beloning in hun vrijheid al mogen aanwenden binnen de mogelijkheden van de samenleving en de wetgeving die handel mogelijk maakt.

Als hoog geschoolde personen en organisaties in hun beloning gekend worden naar hun arbeidsniveau, inzet en andere kenmerken, dan zij zij bij contract en het ontvangen van die beloning en het aangaan van hun vrijheid om erover te beslissen al gecompenseerd voor dat argument dat zij in hun hoge positie vrijgesteld zouden worden.

Noem een negatieve vrijheidsargument is iemand niet veroordelen op grond van de pluspositie van bijdrage aan de samenleving. Noem ene klein misdrijf afwegen tegen de bijdrage aan de maatschappij,

En het positieve vrijheids argument dat zij hun beloning in vrijheid mogen spenderen, en in een arbeidsmaatschappij, of samenleving die op alle lagen zowel ingebed als aangeduid zijn in een contract of arbeidsvoorwaarde of andere mogelijke manieren om zowel in de maatschappij vrijheid te garanderen, als in de maatschappij geschreven wetgeving en lijnen binnen die wet, en de regelgeving waarbij je de wet in alle gevallen gelijk wil toepassen.

Noem rijke mensen die zich aan de wet houden, de vrucht van hun werk of positie hebben binnen die wetgeving de regels, en rijke mensen die een misdrijf plegen, door die wet die bij hen bekend is geen voordeel mag zijn op grond van intellect of bezit. Noem als zij meer kennis hebben zouden zij die impliciet ook in hun leven gebruiken om een misdrijf te voorkomen, of hulp te zoeken, of hun systeem aan te sturen.

Dit is het argument dat iedere burger gelijk in de wetgeving deelt in zowel de vrijheid, als de beperking dat je vrijheid van de samenleving niet mag schaden. De vrijheid van de samenleving Die in zijn totaliteit beschrijft maar ook voor iedere burger beschrijft.

Zoals de christelijke functie
Zoals in het christendom iedereen onderdeel is van het koninkrijk gods,
En de ene zijn mogelijkheden in het koninkrijk inzet, en een andere gelijkwaardig met zijn of haar mogelijkheden, en wij delen in zowel de genade, de taak, als na het leven de beloning.

Zo in de bijbel staat niemand roeme op eigen naam, en de Heer alle functies heeft verdeelt over alle gelovigen. Ieder een eigen functie krijgt en Christus beoordeelt welke mogelijkheden er zijn en welk taak, noem zelfs predestinatie als zij de genade aannemen voor de Heer de functie al in zicht is, en zij die uitvoeren onder leiding van het geloof.

Alle christelijke functies binnen de samenleving gedragen worden, en de ene geroepen wordt
In een ambt, noem, kerk, politiek, een ander geroepen wordt in een beroep, noem van tuinier, leraar tot rechter. En een derde in een relatie wordt geroepen en kinderen grootbrengt.

Niemand roeme op eigen naam waardoor zowel de taak in het koninkrijk gods een plaats heeft, als dat men onder genade en leiding van God staat. Die getrouw is zijn genade van tijd tot tijd te schenken.

Dat de babydoop in de katholieke kerk beschikbaar is, is voor ouders een speciale keuze om hun waarde die zij in het geloof hebben ook als ritueel aan hun kinderen te schenken.

Waarbij de volwassendoop, of de andere genadetoebedeling daarin ook geldig is. Immers niemand mag uitgesloten worden van de genade.

Zoals bij iedere menselijke geboorte de regel dat bij de opvoeding mensen zich opnieuw binden aan de autoriteit. Tijdens de opvoeding bouw je die band op, en leer je vertrouwen op een autoriteits rol.

Zodat iedere volwassene tijdens het leven weer de kans heeft om vanuit die binding die in de jeugd natuurlijk is een nieuwe rol te kiezen.

Ouders die dan rond de achttiende jaar de rol langzaam loslaten en een mens daar in liefde aan gebonden is, en ieder mens dus in het leven een keuze kan maken, en die rol kan verdiepen.

De religies in de grondwet dragen die autoriteits rol, en zo zijn er binnen de samenleving waar die autoriteitsrol veilig ligt. Zowel in de samenleving als in religie. Waarbij als die autoriteitsrol bij religie wordt opgebouwd, die rol ook na het leven die diepe en rijke betekenis kan hebben.

Ieder kind krijgt dus in de jeugd weer die autoriteit die bij de ouders in liefde wordt opgebouwd, en ieder mens krijgt dan als volwassene weer die kans op een autoriteitsrol te kiezen, en die rol als een verbinding te leggen.

Naast dat ieder kind in de vroege jeugd als een blanke bladzijde begint en waar het in d reïncarnatie gedachte in een vorig leven misgaat, een mens door alles te vergeten en alles opnieuw te leren ook fouten kan herstellen juist door opnieuw alle lessen te krijgen.

Noem de staat van blank bewustzijn die rond de derde levensjaar geregistreerd geheugen en intelligentie methodes leert en aantoont, zowel met goede wil begint, als die kans om die goede wil weer te verdiepen met wat in het leven bij het levensdoel hoort.

Door ook de naam en de vorm van ouders mee te krijgen staat deze kans en mogelijkheid voor een nieuw leven, zowel dat een lichaam niet de naam van de ziel toont, en door een naam mee te krijgen niemand bevoordeeld is.

Een naam en vorm is dus voor iedereen een gelijkwaardige afhankelijkheid die bij iedereen in de samenleving en het leven ligt.

Het spectrum van de mens en de menselijke ervaring heeft de reikwijdte van alles dat een mens kan ervaren met daarbinnen de ervaring van de mensen naar groepen binnen een samenleving.
Noem de meesten hebben de dagelijkse ervaring van werk, thuisleven, en de mate waarin ze de mogelijheden van een samenleving benutten.

Een groot percentage is in de mate van beleving in dit spectrum dus zowel herkenbaar, als door anderen daarin kenbaar.

Een klein percentage heeft binnen hun beleving met ervaringen te maken die niet in de algemeenheid kenbaar zijn. Noem de mens die op vakantie met grote armoede te maken krijgt, De mens die in een oorlog vecht en vijandschap tegenkomt, en de mens die binnen de eigne beleving met vervreemding te maken krijgt.

Als een mens over gevoels leven spreekt, heeft de mens in het algemeen kennis van het grootste deel van gevoel, de kenbare ervaring die mens in opvoeding en leven meekrijgt en beleeft,

Noem als een mens zegt, ik ben in een oorlogs gebied geweest en heb gezien wat daar gebeurt, Anderen zouden die ervaring benoemen in hun eigen inzicht maar er geen verbinding mee hebben.

Het spectrum van de mens, de mensheid en in de totaliteit en in de gedeeltes van de ervaring is dus Binnen de beleving van de mens en zijn beleving van de werkelijkheid.

Een mens die dus een beleving heeft die niet gewoon is, noem als oorlog zeldzaam is, en een mens en die ervaart die ervaring wel kan delen in gesprek maar de anderen er geen betekenis in herkennen.

Zo is dus het spectrum van de beleving bij de mens altijd relateerbaar aan benoeming, de meesten krijgen in de opvoeding en leven de meeste onderwerpen en beleving ervan mee, maar een gedeelte van het spectrum is niet algemeen, en in de betekenis dus niet voor de meesten kenbaar.

Zo is het spectrum van de menselijke beleving binnen de mensheid zowel algemeen kenbaar als in een percentage niet algemeen kenbaar, maar kan zowel communicatie en uitwisseling er wel aan raken, maar als het niet kenbaar is kan je die ervaringswijze niet overdragen.

Het spectrum van de menselijke beleving is ook verbonden aan het spectrum van de menselijke intelligentie. Noem het opleiding en opvoeding systeem voor het grootste percentage een leven mogelijk maakt, en binnen dat leven de gangbare lijnen op zowel de vrijheid van de samenleving zowel te benutten als een levens standaard te ontwikkelen.

Een menselijk spectrum, van beleving en benoembare beleving,
En het menselijke spectrum van de intelligentie en de vrijheid en mogelijkheden binnen
Die samenleving en de mensheid.

De samenleving heeft daarbij een inclusief model, waarbij ieder mens binnen de mogelijkheden meedoet aan de maatschappij. Waarbij pijlers zoals leven, werken en bestaan betekenis hebben.

De efficientie wordt overstegen door het model dat ieder mens waarde vindt in het leven. Mensen die zwakbegaafd zijn, werken op eigen niveau en aansluiting bij een waarde in de samenleving is dan de verbinding tussen werk op hun niveau en een intermediair waarbij ze meedoen, en waar het werk zonder die intermediair niet mogleijk zou zijn, is het dat bij dit inclusieve model, meer dan alleen meedoen geldt.

Het voorbeeld van de inbedding in de arbeids maatschappij is dan Zowel dat zij meedoen aan wat in de samenleving belangrijk is, en meedoen aan het samenleven in de maatschappij.

Waar efficientie dat niet mogelijk zou maken, het werk kan in doelmatigheid beter door opgeleiden worden gedaan, is boven die efficientie het model dat waar de maatschappij iets inlevert ten op zichte van die mogelijkheden van werk versus de totale arbeid en totale werkverdeling in een maatschappij, is het een menselijke factor.

De efficientie dat een samenleving zoveel mogelijk arbeid benut als concept is het meedoen als concept dat ieder mens als lid van de mensheid betekenis en waarde ervaart in het leven. Ook al zou hun onafhankelijke rol in een samenleving een andere betekenis hebben als mensen puur naar opleiding en werk en profijt kijken.

In een samenleving is het opvoed systeem dat kinderen tot aan volwassenen een verzameling vaardigheden krijgen om zowel in de maatschappij zelfstandg mogelijkheden kunnen benutten en de grootte binnen de intelligentie om de meeste menselijke onderwerpen te kunnen behandelen.

Een burger-opvoed systeem is dan om zowel noem cultuur, noem rekenen waaronder het beheren van budget, noem de maatschappij onderdelen. Men kan in winkel en handel het individu als verzameling wnesen behartigen.

Noem ieder kind in een samenleving krijgt zowel de vaardigheden mee als alle methodes om in het leven zowel samen te leven, naast een baan de mogelijkheden van waaronder cultuur en religie te volgen. En in de opleiding alle belangrijke onderwerpen.

Een samenleving heeft een bepaalde samenstelling waarbij tal van thema's gecombineerd zowel mogelijkheden bieden als de structuur waarin die mogelijkheden toegankelijk zijn.

Waarbij ook onderdelen als regering, als wetgeving, als bescherming van elkaars vrijheid waarden zijn die in de opvoeding overgedragen worden waarbij de mensheid in zijn geheel zowel binnen die kenmerken blijft als die kenmerken kan benutten.

Men leerrt dan vanaf de vroege jeugd zowel communiceren als communiceren in de samenleving. Over onderwerpen binnen die samenleving en de vaardigheden om in de samenleving actief te zijn als burger en als verbinding binnen de samenleving

---

Zoals mensen in het leven vervulling ervaren. Noem jongvolwassenen die hun studie volgen en daarin een baan leren, en laten zien in de samenleving een plaats in the nemen, ze in zicht zijn bij de engelen en die hen belonen met een relatie, waarbij zowel geluk delen als erkent worden dat zij met baan en andere mogelijkheden in de samenkleving waarde hebben.

Noem soms keizerrijken en dynastien horen eens in de gehele dynastie zal het keizerrijk of de keizer een oordeel ontvangen, waarbij in het begin al als ware gezegd wordt dat die eens in de vele generaties zal plaatsvinden. Of een dynastie dan bevestigsd wordt of dat een dynastie, dan misschien wel overgaat in een andere staatsvorm.

Een dynastie wordt dan langs de meetlat van het goede en rechtvaardigheid gehouden, waarbij altijd gezegd wordt waar het oordeel vandaan komt welke vorm het heeft is onbekend, als ware misschien een monarch die zelf uitspreekt. Of Dat zij bevolen wordt door andere dynastien.
Een rechtvaardige keizer herkent dan die gebeurtenis en laat die voldoen.

Een derde een wijsgeer krijgt bij reincarnatie ook te horen, in een van de vele levens als een wijsgeer religie volgt wordt men geoordeeld, als ware een eigen gebed een guru in de samenleving of door de wet. Een wijsgeer krijgt ook die aanzegging voor eens in zijn levens.

Een oordeel welke vorm ook, zal dan bevestigen dat men of altijd ernstig is geweest en alle kansen, verantwoordelijkheden heeft benut, of misschien wel de ziel zelf heeft gekozen. En iemand die met het hart leeft men niet kan zeggen men heeft een belangrijk onderwerp niet gezien.

Zo kan een oordeel bij ieder mens, noem bij hun functie, of naar karma geoordeeld worden, en men bevestigt misschien wel een relatie voor het leven, een dynastie die voortgaat misschien wel voor vele generaties, of een wijsgeer die zijn innerlijke bron daarmee het leven schenkt.

Bij de mens is er altijd eerst de innerlijke verwerkelijking en erna de uiterlijke functie.
Zo is opleiding in de jeugd om het innerlijk te vormen, en is erna de functie uiterlijk in de samenleving.

Zo kan men vergelijken dat een mens die een middelbaar opleidingsniveau heeft vrij snel de arbeidsmarkt op gaat waar respect voor een functie in de samenleving die bevestiging geeft.

Met het opleidingsniveau van een mens p de universiteit, die de innerlijke verwerkelijking langer laat duren maar erna in de uiterlijke functie een hoger intellectueel niveau heeft.

Zo is een mens die in de jeugd opvoeding, school en ouders heeft gehad
op een gegeven moment zelf een relatie begint, en van de innerlijke vorming bij ouders overstapt op de uiterlijke functie om een eigen relatie te vinden.

Zo is in de jeugd de autoriteit bij ouders met twee zichtbare rollen, en is het volwassen leven of de schakeling dat men zelf die rol heeft, of de andere schakeling dat die innerlijke verwerkelijking overstapt van de twee ouder rollen die zichtbaar zijn voor de abstracte rol die innerlijk is, of afhankelijk van onderdelen binnen de samenleving.

In die twee ouder rollen blijven die innerlijke groei geven maar dan de schakeling naar die rol die abstract is en niet meer afhankelijk van de zichtbare invulling.

De innerlijke verwerkelijking is altijd tot aan het niveau of eigen keuze, of wanneer in de samenleving die grens wordt getrokken, en daarna is die uiterlijke functie die de bevestiging geeft dat men lid is van de samenleving.

Soms kiest een mens zelf op een leeftijd om die schakeling te maken met argumenten als het gevoel bij te dragen aan de samenleving, of met het argument dat zij innerlijke groei heel belangrijk vinden waarbij ze in de rol blijven dat zij zowel groeien als bij de samenleving nog niet die uiterlijke bevestiging krijgen.

De abstracte rol, als men voor het innerlijk blijft kiezen geeft dan in volgorde de lessen zowel groei als de mate van ontwikkeling met als voorbeeld dat als men langer studeert een hoger niveau bereikt, en als men langer in die innerlijke groei blijft zowel persoonlijkheid kan laten groeien, het intellectueel niveau, maar ook de andere aspecten.

Het verschil tussen een innerlijke functie en wanneer een mens door een zwakte die schakeling niet kan maken, is bij de mens een aspect die persoonlijk ligt. Waarbij een theorie over de mens als persoon en die innerlijke of uiterlijke functie een percentage heeft waarbij die theorie aantoonbaar is.

Zo is ook als een mens die abstracte rol krijgt voor die innerlijke verwerkelijking die wel vaak in lijn is met idealen van ouders, opvoeders of rolmodellen. Omdat zij vaak wel in lijn met hun opvoeding kiezen voor ontwikkeling en verwerkelijking.

Een innerlijke verwerkelijking waarbij men zowel geen maatschappelijke bevestiging in een functie in de samenleving zoekt, als niet de schakeling van de ouders als rol, naar de eigen rol in die relatie, is het vaak ook dat waar anderen de bevestiging vinden in de maatschappij,
een mens in die innerlijke verwerkelijking persoonlijke groei,
vergelijken met binnen die relatie dat eigen kinderen op achttien jaar volwassen zijn en hun

eigen maatschappelijke functie beginnen,
en de innerlijke verwerkelijking die vaak dan zonder uiterlijke bevestiging is.

Noem een relatie wordt vaak in een gemeenschap bevestigt met een ceremonie, kinderen vaak na hun opleiding bevestigt met hun eigen positie in de wereld en baan,
waarbij die andere rol als innerlijke verwerkelijking een pad is die wel bevestigt wordt,
noem bij een religie neemt men die stap om het niveau te bevestigen met een gebed
or ritualistiek.

Zo kan bijvoorbeeld ook een wetenschapper in die innerlijke verwerkelijking een bevestiging hebben dat een belangrijke ontdekking het levenslicht ziet. En die innerlijke wanneer die uiterlijk wordt een maatschappelijke geachte positie wordt.

Noem innerlijke verwerkelijking een ander ontwikkeling heeft dan het gewone opleiding systeem waarbij zowel een arbeidsfunctie als een relatie begonnen wordt.

Die groei zowel uiterlijke en innerlijke wordt dan altijd in die mate van rol en ontwikkeling bevestigt. Bij een relatie krijgt men kinderen die zelf ook die rol krijgen,
bij innerlijke groei krijgt men die bevestiging als die verwerkelijking.

Noem zelfs die innerlijke rol bij religie de verwerkelijking van een gebed van overgave welke ritueel er ook bij wordt gegeven in een maatschappij en binnen de wetgeving of normen en waarden.

Men kan niet zeggen dat die innerlijke groei mogelijk is in een ander omgeving noem de innerlijke binding altijd via innerlijke groei gaat,
en een baan met een arbeidsfunctie altijd via een opleiding gaat.

De vraag over gebeden van overgave in iedere religie bij een godheid een godin of een naam die betekenis heeft. Waarbij de wereldreligies vaak die vorm een algemene vorm van genade vinden.

Men vraagt wel eens als ik mij overgeef hoef ik dan nooit meer te bidden, gaat alles goed, en gaat alles op een manier die ik wel of niet onder controle heb.

Een ander vraagt dan verandert mijn leven niet helemaal dat ik opeens ver weg reis en allerlei vreemde dingen doe, en mijn relatie opzeg, of een hele andere baan neem.

Een gebed van overgave ontsluit wel als ware dat men door de wil van de godheid gedragen wordt, Je kan wel binnen het leven ander voorkeuren krijgen, noem stoppen met verslaving, gezond eten En misschien kansen of mogelijkheden in zicht krijgen om het leven een betere vorm te geven.

De vraag over of men dan wel of niet bidt, of dat nodig is, of dat men overgeleverd is aan de goddelijke wil. Vaak dat mensen in hun ziel hun eigen identiteit kennen, wat belangrijk voor ze is, hoe zij hun familie beleven, hoe de verantwoordelijkheid voor het leven voelt
Hoe je keuzes maakt.

Door die gebeden van overgave blijft het menselijke deel in die vorm juist heel eigen aan de mens zelf. Men heeft een bepaalde vorm van het leven toenaderen en zelfs als men door die overgave Voor de godheid werkt, dan blijven die hele persoonlijke dingen in de ziel vaak van betekenis

Waarbij gebed die ondersteuning geeft, dat die persoonlijke dingen niet verdwijnen, maar juist ook bij die overgave het gebed als onderwerp geven.

Door zowel in overgave te leven, of te werken voor een godheid, maar daarnaast toch voor die persoonlijke onderwerpen het gebed te zoeken.

Men wordt als ware van buiten geleidt, in de maatschappij, de samenleving maar ook je omgeving,
En waar het persoonlijke het algemene raakt is het een symbool dat die onderwerpen in gebed diezelfde godheid toenaderen.

Zo heeft door die overgave een mens zowel die geleiding die soms zonder zichtbaarheid gebeurt,
Maar ook door die overgave dat het menselijke deel waarin wij voorkeur hebben of de werkelijkheid toenaderen, door het gebed bij die godheid ook kenbaar is.

Noem dus de uiterlijke geleiding die door de godheid begenadigd betekenis schenkt, maar ook die persoonlijke eigenschappen die door het gebed als ware bij de godheid in zicht komen.
Waarbij mens zich vaak afmeet aan die persoonlijke kant, en als die door gebed kenbaar wordt

Dat men ook in het persoonlijke deel die verbinding met de godheid voelt.
Bij een gebed van overgave heeft men dus zowel die uiterlijke geleiding als het persoonlijke
Dat wat bij de mens hoort, en de ziel door gebed die verbinding ook legt.
Een vraag of gebed dan noodzakelijk is, of een andere betekenis heeft, is dan door het persoonlijke op die manier kenbaar te maken, men die verbinding ook voor de eigenheid van de mens legt.

Gebeden van overgave hebben in alle wereldreligies een betekenis die in het verlengde liggen van het doel ervan men geeft of zichzelf over voor die invloed, of men geeft een periode, of een dienstbaarheid, waar het ook zeker een gebed uit nood mag zijn, waar de godheid de teugels overneemt.

Zoals in het christendom de drie eenheid zijn genade schenkt. Noem Christus die aan de mens werkt om zowel de goedheid te herstellen, zondes in zicht te brengen en bij te stellen, als door de genade een doel voor het koninkrijk.

Bij Christus is worden zij langzaam overtuigd om een goede levenswijze maar ook om zich over te geven aan zijn genade. Waarbij hij dan de ruimte neemt om de mens te herstellen en een taak te geven.

De drie eenheid heeft ook de Heilige Geest, die de mens die al volledig in overgave leeft in zijn beheer op te nemen. Noem de heilige geest schenkt zijn genade soms via een onbekende weg, soms via een gemeente die de genade draagt en soms bij beschikking.

De heilige geest hoeft niet aan de mens te werken omdat die zijn persoonlijke belangen al heeft ingeleverd. Waarbij de Heilige Geest een taak voor het koninkrijk doet, en de mens die vrijheid om de Heilige Geest te laten werken al in overgave beleeft. Waar een gewoon mens de controle houdt, is het bij de Heilige Geest dat men die controle of dat eigen belang niet heeft.

De drie eenheid heeft God de Vader die als de functies zoals Almacht zijn eigne taken verricht. Waarbij de heilige namen van God ook in zuiverheid toegenaderd worden. Men weet niet wie die genade krijgt of schenkt, maar wordt in het evangelie geschonken aan hen die zowel in overgave leven, in zuiverheid zijn en hun hele bestaan en leven aan Hem hebben gegeven.

Immers Christus bekeert en vergeeft, en probeert de mens door de genade aan het koninkrijk te binden, de Heilige Geest neemt de mens ter hand en heeft die volledige ruimte, en God de Vader die neemt een mens in genade waarbij die geen eigen bestaan meer kent.

Bij de drie eenheid wordt altijd gezegd dat de genade gelijkwaardig is, immers God zelf bepaalt wie welke genade krijgt en met welke vorm, wel is de genade altijd zoals die omschreven en beloofd wordt door het evangelie.

Een genade vorm wordt dus soms door christenen doorgegeven in een gemeenschap, soms door verbindingen zoal relatie, soms door het actief aanbieden. Soms als een gemeenschap zelf een genadevorm heeft brengen zij die in gebed voor anderen, soms wordt het als vraag of betekenis aangeboden en heeft de mens een keuze.

De genade die aan verloren zielen wordt aangeboden is vaak omdat zij in zicht komen, en soms omdat zij in het leven beloofd krijgen dat zij in de moeite gered worden. Een verloren ziel is altijd bij God in zicht en men weet niet welke weg hij met hen gaat.

Als men vraagt ik wil een hogere genadevorm is vaak de vraag of men die overgave bereidt is, waarbij die overgave allerlei vormen heeft, en mensen in hun eerlijkheid ernaar gerekend worden.

Zoals het voortbestaan van de menselijke soort een gradaties kent die persoonlijk is.
Noem men streeft naar voorspoed in het eigen leven en de positie ten opzichte van de maatschappij

Naar het andere gradatie dat wij niet persoonlijk een doel kiezen, maar voor de mensheid.
Waar een mens rijk of beroemd wil worden, en waar wij ten dienste van de samenleving iedereen willen laten meedoen.

De mens die een persoonlijke doel heeft, vult die in bij zowel opleiding en baan en krijgt voor de dienst aan de samenleving salaris, en een mogelijke relatie.

De mens die plicht of het samenlevingsbelang of het doel voor de mensheid belangrijk vindt is dan met intentie bij het doel van de samenleving.
Waar de ene zich als persoon ziet, en salaris de brug is tussen de persoon en de samenleving is de ander gericht op het doel van de samenleving zelf.

Als iedereen als persoon een doel heeft, wil je bij iedere baan het maximale profijt hebben en bij een samenleving als doel wil je dat niemand erbuiten staat en dat iedereen in het leven en de maatschappij zichzelf waarde vol vindt.

Bij de samenleving kunnen dan een deel van de arbeidsbevolking ingezet worden voor het welzijn van hen die dan geen arbeid hebben. Waarbij dan de hele samenleving het voortbestaan van de samenleving belangrijk vindt.

Boodschapt de zeven gemeentes, de zeven gemeenschappen.
De drie eenheid der religies , waarbij de volheid in zeven wordt genoemd.
Tel de toegewijden , tel de gelovigen zij allen zullen in reinheid gewassen worden
En zullen gekleedt worden met het witte kleed der zuiverheid, de kroon van geloof

En zij zullen de ring dragen waarmee zij het werk toebereiden.

Boodschapt de zeven gemeentes, een wereld kende de drie eenheid
De andere kende de een voudigheid in de volheid,
En zij die andere werelden werden in zeven geteld.

Boodschapt de zeven gemeentes, waar zij geloven zullen zij plicht voldoen en hun leven vrijkopen,
Waar zij geloven zullen zij welstand vinden zelfs in de verdrukking.

Boodschapt de zeven gemeentes, waar zij op het aardrijk gegrond zijn zullen zij in hun taal de genade aannemen en zullen zij in hun plichten voldoen.

Boodschapt de zeven gemeentes, waar zij hun geloof toegemeten krijgen en hun plichten voldaan worden zij in de hemel in de heerlijkheid beloont, noem zij zullen de ring van geloof verkrijgen waarmee hun eeuwige binding wordt gegrond.

Boodschapt de werelden de ene de enkelvoudigheid, de drievuldigheid en de zeven de volheid
Waar zij de namen noemen en waar zij in geloof naderen zij tussen het altaar en het beeld der engelen, zij zullen de prijs verkrijgen, zij zullen welstand vinden, waar zij in verdrukking zijn zullen heldendaden voorkomen. Waar zij hun geloof toegemeten krijgen vele zegeningen zullen volgen.

Boodschapt de werelden waar hun goedheid wordt gemeten en de zegen als de ereprijs wordt geschonken, waar zij in hun goedheid voldoen wordt de wet en de voorspoed gezegend. Zullen zij eer verkrijgen zij met vele heldendaden zullen tot het uiterste gebracht aangenomen worden.

Boodschapt de zeven gemeentes, waar zij hun taal spreken zullen zij in hun taal gezegend worden zo zij in hun hart het geloof bewaren in de vele verdrukkingen zullen hun heldendaden in hun binnenste dragen en de ring van het geloof behouden. Zo zij in de hemel gezegend worden de sterkte der engelen zal hun prijs zijn.

Zoals de Heilige Geest zijn Geest uitstort zo een mens dan die misschien een maatschappelijke positie zou verkrijgen, of een baan en relatie zou vinden. De Geest zijn doel in het verlengde van de mensheid legt. De Heilige Geest die de genade ontsluit en door gelijkenissen en door zijn persoonlijke leiding de mensheid helpt door zowel de genade door wijsheid te geven als de paden bij de mens zelf te leggen.

Het kenmerk van de Heilige Geest is de kosteloze genade, en de behartiging zonder kostprijs.
Zoals de Geest die uitgestort is, de vredelievende taak heeft, vanwege de genade die zowel Christus en de discipelen zowel de gemeente hebben gekregen.

Zoals een mens soms in de moeite des levens werkt, zo kan de Heilige Geest een mens ten volle benutten. De discipelen gekroond worden met die volledige bereidheid en overgave om in zijn koninkrijk te werken.

De vraag waarin wij wikken en wegen is de genade dan door het christendom, of is het een andere bron, men proeft van de vruchten en als zij goed smaken welke godsvrucht zou dan verboden zijn.

De Heilige Geest roept dan hen die in het celibaat zijn, de maagden dienen God, zoals ook in het priesterinstituut gewoon is. Zij die geroepen zijn hebben de overtuiging dat zij hun eigen leven niet met eigen wensen vullen maar beschikbaar zijn voor religie, voor genade, voor geloof.

Mogen zij die bereidt zijn de genade verwerven en tot een duur sieraad zijn voor geloof.
Waarbij God ieder aanziet die in gebed zijn wensen en hart uitspreekt. Waarbij zij die in geloof aangenomen worden, voor het geloof ingezet worden en allen gelijkwaardig beloond worden.
Mogen de opofferingen in de hemel duizendvoudig beloond worden.

Sommige werelden waar de zorg en de medische sector een zwakte heeft waardoor soms rijke mensen, of mensen met een zware ziekte doelwit worden van een vorm van fraude.

Soms door kosten voor een behandeling die niet in lijn is met de aandoening, en mensen zich verrijken met ingewikkelde constructies. Soms met medische behandelingen die schade doen. Soms door een strategie waardoor mensen zich niet kunnen beschermen of verzekeren tegen.

Door zoals wij gewend zijn dat doktoren een eed afleggen waarbij de integriteit, en de intentie van de dokter nooit schade mag doen aan een client, of een behandeling nooit tegen de code in mag gaan waarbij de eed zo is verwoord dat een dokter zowel de bescherming van de zogenaamde gilde geniet, als dat volgens de wet doktoren geen verrijking, marteling of onjuist handelen mag veroorzaken, uitvoeren of bij betrokken zijn.

Zoals doktoren soms als zij ook de diagnose moeten stellen en daarbij door een zware frauduleus handelen clienten dwingne tot medisch handelen en de kostprijs ervan, een vorm van medisch wetsmisdrijf.

Zoals verpleegkundigen misschien een client in hun macht opnemen, waardoor zij lange tijd mogelijk als ware gegijzeld zijn in een behandeling waarbij een rand diagnose wordt gesteld, waarbij die aandoening door verkeerde naamgeving de clienten grote rekeningen en bedragen kost. En zo’n verpleegkundige in kwaadwillendheid redenen aanvoert waarbij de vrijheid als ware beperkt wordt.

In de medische en zorg wereld zijn dus regelgeving, de eed, en een mate van reguleren een vereiste om zowel grenzen te stellen, Noem wij willen geen kwaadwillendheid, en noem wij dragen een eed, waarbij die grens ook innerlijk ligt.

Andere werelden die soms door een gilde, soms zonder verzekering, of allerlei regelgeving, de medische sector daardoor een zwak punt heeft. In alle tijden is het dus noodzaak om zowel ziekte, ziekteleer en ziektebehandeling en de bekostiging door eerlijk en oprecht handelen, en een opgelegde autoriteit. Noem wij dragen voor het volk die verantwoordelijkheid dat binnen de samenleving die gehele menselijke maat beschikbaar is.

Zoals sommige regels dat zowel de diagnose van een ziekte of aandoening, gescheiden is van de behandeling, en daarbij de scheiding van bekostiging. De onpartijdige behandeling van zowel de aandoening en de andere onderdelen een eerlijke zorg mogelijk maakt.

Noem een instituut als de maatschappij zelf beslist over hoe zij die onderdelen binnen de maatschappij vorm geeft. En het volk daarbij gekend wordt in zowel de algemene regelgeving als de uitvoering

---

In sommige geloofsstromingen staat aartsengel Metatron bekend dat hij mensen in levensgevaar een tijdelijke veilige ruimte geeft met het gemak van hun dagelijkse leven zolang zij in een gevaar zijn waar zij zelf niet tegen bestand zijn.

Metatron is als ware mogelijk een tijdelijke werkelijkheid waar zij onder dezelfde condities doorgaan, en waar zolang het levensgevaar duurt zij veilig zijn.

Als dan na het ongeluk, ongeval of kwaad deze zielen naar de hemel worden gebracht voor het levensoordeel. Dan staat de aartsengel naast de ziel en voor God als ware het oordeel op die manier plaatsvindt. De aartsengel zegt dan onder mijn beheer vanwege het gevaar heeft hij als in de voorwaarde van de werkelijkheid deze genade verworven en deze goede daden verricht. Dan zegt de aartsengel deze ziel heb ik tijdens de nood gedragen.

Dan zegt bij het levensoordeel God, deze daden en genade zullen worden toegevoegd aan zijn lot zoals die in het leven is doorgemaakt.

Zoals in het christendom de gemeentes allerlei kenmerken hebben van geloofs standpunten die belangrijk zijn. Waarbij kloosters heel streng zijn, en sommige kerken de gelovige veel ruimte gunnen in hun geloof.

Zoals de ene gemeente, zoals alle gemeentes aan een discipel zijn gewijd, die als vanuit de hemel met behulp van God en de Heilige Geest bepaalde waarden belangrijk vinden.

Noem bij de klooster die de genade van het Heilig hart kent, Noem een gemeente die kunst niet als geloof ziet maar wel het pure gebed, noem een andere gemeente waarbij ze zich aan de Heilige Geest overgeven. Nome in de gemeenschaps samenkomst, of in hun leven.

Noem alle gemeentes aan een discipel zijn gewijdt, noem het sint petrus plein in rome die mogelijk zelfs de katholiek kerk als leiding kent. Noem dus alle gemeentes met een bepaalde geloofs standpunt.

Zo kan men in het christendom de drie eenheid, men zegt dat ze gelijkwaardig zijn, zo kan men het geloof vinden waar men zoekt naar de verbinding. En zelfs als God bepaalt welke genade iemand krijgt, noem hij zegt wees toch tevreden met de genade die ik schenk.

De Heilige Geest die de mens in beweging brengt, Christus ie overtuigt van Zonde, en God de Vader met zijn heilige namen, die ge gelovige als ware een innerlijk binding geeft. Waar vele organisaties hun heil zoeken.

Waarbij in iedere gemeente het gebed van overgave als ware de teugels in geloofs standpunt uit handen geeft.

Als een persoon feilbaar is, leg je het oordeel bij een persoon, de wil bij een persoon en het doel bij een persoon.

Als een groot keizer in zijn functie feilbaar is, fouten maakt, de macht verkeerd benut, dan verdeel je zijn kracht over drie functies. Noem het oordeel leg je bij een onafhankelijk persoon, de wil leg je bij een onafhankelijk persoon, en het doel leg je bij een onafhankelijk persoon.

Als die drie feilbaar zijn, leg het oordeel bij een instituut, en leer je ze regels en de maatstaf om het oordeel te behartigen. Waarbij het oordeel in zijn feilbaarheid is verdeeld over allen die bij het instituut horen.

Als de drie feilbaar zijn, leg je de wil bij een instituut, je kiest een representatie van het volk, en let de wil bij de groep op die de wil representeren, waarbij die wil dan wordt gestuurd door het belang dat bij die ene persoon feilbaar was, en die wil bij de groep verdeeld is over alle belangen die spelen.

Als de drie feilbaar zijn, leg je het doel bij de samenleving zelf. Als de ene in zijn doel feilbaar is, noem bij het kwade op oorlog gericht, noem bij macht op zelf verrijking. Dan leg je het doel bij de bevolking en samenleving zelf. Op welke manier zij die ook kiezen, het is altijd gericht op de welvaart en de voorspoed van de samenleving in zijn geheel en alle zwakkere groepen naar hoe zij verantwoordt worden.

Als een keizer feilbaar is, leg je het bij drie personen, in het oordeel, de wil en het doel,
Zijn die drie feilbaar dan wijs je de drie functies toe aan een instituut, een representatie, noem bestuur, en het doel binnen de gehele samenleving zelf

---

Zoals de engelenorde die boven de aarde is, en in onzichtbaarheid werkt,
Zij zijn als geleide om een samenleving zowel groei, voorspoed als geleiding te geven.

Zij werken zonder dat mensen het zien, en zonder dat er een vraag bij mensen ligt.
Mensen met een goede opleiding en arbeidspositie worden tijdens het leven gezegend
Zij staan open voor een goede functie of plicht en zij worden erin bijgestuurd en geleidt
Ze hoeven zelfs geen religie te volgen of geloof uit te oefenen.

Zo is de engelen orde boven de aarde verheven, en alle mensen die openstaan
Voor hulp leiding en een bepaald belang binnen de samenleving worden als ware
Mogelijk onzichtbaar geleidt.

Of zij een arbeidspositie hebben, een opleiding hebben gevolgd, of in hun functie de samenleving
Een belangrijke bijdrage leveren. De engelen werken dan niet op geleide van gebed
Ook hoeft er geen zichtbare genadevraag te zijn. Deze engelen werken aan de voorspoed
Van de samenleving.

Soms zegt men, die mens daar doet trouw zijn werk en is als een rots in de branding.
Of die dokter maakt zich hard voor wereldleed, of het in eigen land of in een moeilijke regio is.

Soms zegt men welk werk men ook doet, welke opleiding ook, diegene werkt met zijn vermogens
En zet ze in voor de samenleving.

Zoals een mens in het leven zijn intelligentie meekrijgt, en bereidt is daar op een goede manier
Mee te werken, dan valt men al onder die zegen in de samenleving.

Soms zeggen ouderen, in mijn gehele leven lijkt wel een kracht te liggen waarbij leven niet
toevallig is. Die ouderen zijn als ware onzichtbaar door engelen geleidt in hun leven.
Welke levensovertuiging ook. Deze engelen werken naan de gehele samenleving,
In brede zin op de hele aarde. Overal doen zij het zelfde werk om de samenleving en
De orde op een wijze te borgen ,te leiden en te bewaken.

De vraag hier los van is natuurlijk de wet en de grond wet die mensen een keuze geeft in hun levensovertuiging.

In iedere religie is een gebed van oordeel zowel om een mens vrij te spreken van zonde, om eventuele genade geschonken te krijgen, als om een belangrijke intentie bij de godheid neer te leggen.

Sommige goden, godinnen zien een gebed van oordeel als de ingang en toegang tot genade. Men verbergt zich niet, en zegt zie mij zoals ik ben, en moge ik uw straling en genade verwerven. Bij een oordeel wordt de ziel getoetst op welke inborst zij heeft. Maar ook een hele vriendschappelijke openbaring over wie iemand is.

Een gebed van een oordeel, kan soms gezien worden als een belangrijk examen, een toets waarbij men bevestigd wordt op het niveau dat men is, dat men uitdraagt, maar ook wat men in het verborgene heeft.

Een gebed van een oordeel is ook om bij de godheid aangenomen te worden, als men zich wil verenigen met een godheid, dan moet men ook zichzelf kunnen tonen zoals men is, en door die bereidheid te hebben te tonen. Kan men door een oordeel ook die eenwording beleven.

Waarbij een oordeel, zou men getoetst worden en aangenomen, ook de verantwoordelijkheid spiritueel overdraagt aan die godheid en men bereidt is eigen leven eigen bestaan over tre dragen, eigen belang in te leveren, maar ook geen eigen wensen meer hoeven hebben.

Als een gebed van een oordeel getoetst en men in genade aangenomen wordt, dan is men in de straling van de godheid zelf opgenomen. Waarbij goden geen mensenlichaam zelf hebben maar hun straling wel in iedere devotee zichtbaar maken, misschien zelfs voelbaar.

Een gebed van een oordeel, is als een stap op het pad waarbij men even stilhoudt om een tweesprong te zien, en de juiste richting te kiezen. Als men altijd de keuzes naar het goede maakt, als men die inspanning, die gewone inspanning ieder moment levert. Dan kan men ook vertrouwen Met de moeilijke momenten die in ieder leven een plaats innemen. Dat men bij de goede tijden door goed te doen vrijkoopt, om op de uren dat het kwade toeslaat of de stormen woeden, dat men verzekerd is van een doorgang. Wij leven op aarde maar het lot keert zich hoe wij niet zien.

Een gebed van een oordeel is voor sommigen een kroon op veel werk, voor anderen een vraag over goed en kwaad, en sommigen willen haar om zichzelf te beschermen tegen feilbaarheid.

Een gebed van een oordeel goden die streng zijn, kunnen scherp zijn, en liefdevolle goden kunnen als ware de devotee een zegen schenken. Immers zij zijn bereidt dat oordeel bij hen te zoeken.

Een gebed van een oordeel, een gebed om genade te vragen en een gebed om je over te geven misschien over te dragen, jezelf uithanden te geven. Of het hogere belang te vinden.

Een gebed is altijd een zin een betekenis, soms een verwijzing naar een symbool. Een gebed die al velen geinspireerd heeft. Gebeden die iedere dag mogen klinken. Als een kleine intentie om iedere keer weer te naderen, die verbondenheid te zoeken, maar ook die verbinding steeds zelf te leggen.

Een gebed is altijd een vorm van communiceren, een manier van spreken waarbij men in een religie, als men ook die heilige boeken leest, dat men leert het gevoel aan de godheid bloot te leggen, dat men het hart als ware in zicht brengt om die harmonie er ook bij ieder woord in te leggen, als ware men de zeven goede deugden leert. Als ware men zachtmoedig is in de strijd, men vredelievend is bij oorlog, men voldaan is met het gewone, het normalen. En men met wijsheid leeft waar men overdag in het licht wandelt, en snachts de slaap verkwikt. Men zoekt het geloof, men zoekt iedere religie, waarbij gebed waardevol is, een gebed van oordeel een opening geeft voor genade, voor die eenheid, eenwording die vereniging.

Zoals in het christendom bekend, die zich bij Christus en de genade voegen, en zich geheel in zijn hand geven, worden door Hem getoond op de samenkomstplaats der volkeren, daar wordt dan besloten in welke genade zij worden verenigd.

Immers veel zielen hebben een lange loop van bestaan, of als zij zich overgeven kennen zij de nood van het moment. Door die genade van God aan te nemen, en vaak ook in de nood zich geheel in zijn hand te geven. Noem met hart en ziel, het leven of welke woorden men ook vindt.

De genade van God is dan als de ziel is getoond, de ziel die zich aan God heeft gegeven, die wordt dan zowel in God verenigd als in alle genade die daar wordt aanzegd.

Soms is het een oordeel over al het leed, al het werk, of ook alle missers en fouten. Een genade waarin de mens dan gedoopt wordt is dan ook als een kroon op de ziel, of een mantel waarmee de positie van de ziel wordt bevestigd.

Als op die plaats werk of opoffering mogelijk wordt geacht en het is als een sluitsteen voor een mooi lot, dan wordt dat werk ook geschonken. Omdat de ziel bij God is, zegt God dat werk te voldoen, en is dat werk door de zachte hand van Christus toch mogelijk.

Een mens die zich aan God overgeeft, voldoet dus aan het werk door die leiding van God, en waar een mens wikt over of het mogelijk is, is het bij God in zijn wijsheid bekend hoe een mens erdoor heen komt.

Als voorbeeld hebben wij dan Christus zelf die tot aan en de kruisiging bij God bleef, en zich niet liet wegslaan uit die verbinding met de Vader. Ook al was het voor hem ook die laatste paar dagen een grote beproeving, of ontbering om door heen te komen.

Maar juist door ook in de zware tijd bij de Vader te blijven, toonde hij aan groter geloof in de Vader te hebben dan in het leed wat hem overkwam. Door zijn laatste opoffering werd een hele godsdienst mogelijk en kreeg ook dat laatste symbool een naam en een betekenis.

Sommigen zien erin dat hij het leed droeg voor een hele gemeenschap, sommigen zien een spiritueel symbool als zij zich overgeven met hem die innerlijke verwerkelijking te dragen, anderen zien erin dat als je altijd bij God blijft je hele betekenis vindt in het leven.

Die laatste opoffering van Christus is dan ook een symbool dat wat God ook in het leven geeft, het in groter verband een diepe betekenis kent.

Als een mens zich aan God overgeeft, is het de alomtegenwoordige, de Almacht die beslist over hoe die ziel zijn leven vervolgt, als verlosser, wordt die ziel of dat leven aangevuld met de volledige mogelijkheid die God erin kan leggen. Ook al zou het leven veranderen, zou een bestaan zich afkeren van zowel zonde, noem anderen leed aandoen, noem verslaving, waar je zelf leed van ondervindt, en krijgt een leven ook een functie in het koninkrijk van God zelf.

Waarbij een ziel bij God deelt in de coördinatie van zijn ondoorgrondelijkheid, maar ook de kracht waarmee in een land waar goedheid belangrijk is, zowel rechtvaardigheid, gerechtigheid, en andere deugden. Waarbij mensen persoonlijk ook deugden als vredelievendheid, tevreden, geweldloosheid, en de andere veel genoemde.

Een mens die zijn ziel aan God geeft krijgt dan in zijn ziel ook die straling van God wonen, waarbij je de medemens ook ziet zoals een mens die in de gewone burgerlijke zin ziet. Men herkent als ware dat een leven geen strijd is maar samenwerking, en dat een samenleving gericht is op het behoud van iedereen.

Een gebed van overgave is dan ook de teugels aan Hem geven, als ware die stap zetten waar je in vertrouwen woorden aan geeft, ook al weet je dat je de autoriteit van God boven je aanneemt immers hij neemt die ruimte op een zachte manier in.

In het christendom is die genade dus ook God die ruimte gunnen, vaak in gebed geven wij woorden aan onze vragen, waarmee ons eigen intelligentie ook groeit, wij krijgen antwoord op levensvragen maar ook over welke meetlat wij zelf gebruiken voor ethische en morele vragen, sommigen krijgen vergezichten over wat mogelijk is in de samenleving, anderen zien in de wetenschap een doel om richting in te krijgen.

In het christen dom is zowel een gebed van overgave heel belangrijk, maar ook maakt het heel veel mogelijk, waar je op ieder moment soms niet het zich op hebt, zoals Christus die ook in die laatste dagen bij de kruisiging zich verloren voelde, als ware die autoriteit even niet zichtbaar was, als ware die leiding in zijn leven hem had op gegeven.

In het christendom is dus ook een grote les als je in gebed je leven wijdt aan God, of je overgeeft, of je in zijn handen legt. Of welke woorden je ook vindt, dat het leven dan bijzonder mag zijn wat je ook verwerft, dat je momenten van vrede kent, en momenten dat je in verbinding met anderen staat, maar ook momenten dat je de ander laat winnen, immers het leven de samenleving heeft een zoveel rijkere betekenis.

De predispositie van dna en de mens waarbij het gender mannelijk een xx en xy heeft
En de vrouw een xx en xx.

Waarbij de predisposite van de eerste tot de vierde plaats een bepaalde systeem werkijng heeft.
En de x variant een zuiver gevoels aspect heeft,
En de y variant een zuiver bewegings of wils aspect heeft.

De eerste twee xx zijn gepredisposeerd bij beide genders waarbij het geen contrast is met een geschakelde werking.

De xx, en de xy. Waarbij de xx bij de vrouw betekent die tweede dispositie dat het gender vrouw
Een gevoels aspect heeft op die plaats, waarbij vrouwen in dat gevoels aspect een wils prinicpe ervaren. Als ware de vrouw in een wilsprincipe gevoelens kan vormen.
Waarbij de meesten het als contact met de moedergodin benoemen.

De predisposite van de y, bij de man heeft dat wilsprinicpe ten opzichte van de werkelijkheid.
Een predispositie waarbij ze in plaats van dat vrouwelijk deel een mannelijk deel hebben
En waar een vrouw gevoelens kan maken, kan de man bepaalde wilsbesuiten te nopzicht van de werkelijkheid maken.

Dee predispositie op de derde positie die altijd x is bij zowel vrouwelijk als mannelijk is een systeemwerking die bij mannen en vrouwen gebonden is aan de werking om ten opzicht van het leven een gevoels werking te hebben die niet beïnvloedbaar is.

De mens is door deze predispositie altijd verbonden aan gevoelens over het leven, over de soicale status, maar ook over het ikcentrum versus alle belangen die men in een samenleving heeft.

Als een mens in harmonie tot de omgeving staat, is de predispositie kalmer,
En is men vaak in tegenstand, dan is dit een ge exagereerde gevoels werking.

De chromosomen die een x of y veronderstellen zijn gevuld met karakteristieken,
Noem bij de man dat hun karakter of wils aspect vaak biologisch ten opzichte van voorouders Overeenkomende aspecten heeft.
Noem men doet alles op dezelfde manier als ene bekende ouder, voorouder of familielid.

Bij de vrouw is het x chromosoom ook op die manier bepaald waardoor sommige vrouwen
Van nature onzeker zijn en anderen zich associëren met stoere beroepen.

De twee chromosomen die de xx en de xy weergeven heeft dus in de interne informatie,
Noem de strengen gecodeerd met de dna alfabet, zowel de karakteristieke zichtbare eigenschappen van vrouw en man, maar dus ook bij de conceptie dat het dna een nieuwe dispositie kan kiezen.

De x predispositie bij de vrouw is dan altijd ten op zichte van de vrouwelijke werking,
En de y dispositie is altijd als een wils-aspect, hoe een man in de werkelijkheid
Zowel het doel bereikt, als zich verdedigt.

De andere twee x dispositie die bij de man en de vrouw op dezelfde plaats zitten
Zijn gevuld met zowel informatie die een gender neutrale eigenschap hebben
Als een informatie eenheid die bij de nieuwe samenstelling

Van een biologische identiteit, niet foutkarakteristiek is.

Noem bij conceptie de meeste mensen, een werkzame dna samenstelling hebben
En de foutmarge door een controle dna streng ver minimaliseert wordt.

Ieder mens zoekt in het leven een weg, soms met geluk als doel, soms een vorm van succes
en soms in lijn met wat de samenleving, opvoeders of anderen belangrijk vinden.

Mensen zoeken een verbinding met een nievau waar zij zich verwant mee voelen, die ze belangrijk vinden. Of waar zij door een binding voordeel of geluk mee delen.

De ene zoekt een verbinding met cultuur, een andere met religie, en sommigen met het vaderland. Een binding op een niveau waar zij zich door gevoedt voelen, waar zij zich door gewaardeerd voelen.

Een mens kan die binding visueel zoeken binnen de samenleving bij een groep, bij een partner, bij een werkkring, een verbinding waar de ziel beantwoord wordt.

Een mens kan verbinding zoeken met een symbool, noem een religie behartigt een binding,
een symbool dat men het vaderland dient met een samenlevingsbelang.

Een mens kan met intelligentie, en voorkeur, een binding zoeken met een plaats binnen de samenleving. Een plaats waar zij een interesse delen, hun kennisniveau gevoedt wordt, of waar zij in een plaats een belang dienen die zij zelf ook als belangrijk zien.

In religie heeft men een brede keuze om het leven te verbinden aan een orde, een orde die in hoger verband een leven richting geeft. Een orde die zowle zichtbaar is, als de mens een keuze geeft, waar de mens kan groeien. In religie voelt men zich verbonden.

Een mens kan verbinding zoeken, met iedere plaats binnen de orde in de samenleving waarbij de grond wet die binding mogelijk maakt. Een plaats in de orde, die in een maatscahppelijk systeem, een orde binnen de rondlegging van religie, maar ook de gehele orde mogelijk maakt,
waar men de bijdrage aan de samenleving zowel persoonlijk beleeft als door die binding, in hoger verband mogelijk maakt.

Als een radar in een groot netwerk waarbij alles met precisie in elkaar grijpt, en ieder mens op een plaats daarbinnen verbonden is, op welk niveau zij het beleven. Van persoonlijk, zichtbaar, tot conceptueel, of symboliek. Men ervaart die binding binnen de mogelijkheden van de samenleving.

Men mag zich verbonden voelen in de goede orde binnen de samenleving. Waar men zich gewaardeerd en gevoedt voelt.

Zoals vrouwen bij de geboorte als ziel gewogen worden en op hun niveau bij de moeder godin rechten en het vermogen van informatie krijgen.

Ze kunnen in hun leven hun gevoel op informatie richten en als ware van de moedergodin
die kennis krijgen. Zij hebben in hun gevoel een verbinding met de informatie zowel
over hun leven de samenleving.

Waar het manneljike gender het gevoel als een statische inhoud heeft, kunnen vrouwen die dynamiek erin vinden.

Een van de maagdenvermogens is een informatievermogen waarin wijsheids kennis instroomt in verband met de samenleving, tijd en de cultuur en religies.

Deze informatie is niet afhankelijk van scholing maar gebruikt wel de kaders van informatie van het leven zoals woordkeuze, zoals begripsvorming. Een soort instroom van wijsheid.

Zolang een mens dat vermogen houdt is die functie mogelijk zowel geborgd, als in het goede deel van de samenleving.

Een van de kenmerken in een religie is als mensen gewetensvol leven,
de kennis niet meer over fouten of vergissingen gaat,
maar die gewetensvolheid een aanvullende informatiebron is waarbij
God als ware mogelijk kennis in het geweten geeft met een levenstaak.

Zodra mensen hun geweten geheel behandeld hebben
vormt die gewetensvolheid het pad wat God aan kennis geeft
die ieder moment, in de ziel stroomt.

Bij het christendom als mensen zich aan God overgeven en als ware dienstbaar zijn,
is het ook God die zijn taak in het hart geeft, en zijn functie van Alwetende
bij de mens begenadigt door zijn levenstaak in het hart te geven en zijn kennis
in te laten stromen in het geweten, waardoor God zichzelf ook op die manier borgt,
immers denken, alleen in de opvoeding als methodiek opbouwt,
het gevoel altijd feilbaarheid inhoudt,
en God dus via het geweten die functie behartigt.

Als ware mensen die dienstbaar zijn, door Gods kennis van moment tot moment
voldoen aan zijn taak. Bij een gebed van overgave zou die binding gelegd worden.

Die kennis instroom behartigt dan zowel het werk voor God,
als de persoonlijke levens sfeer. Noem God neemt een mens geheel in handen.

Een mens die zich onvoorwaardelijk overgeeft,
dus geheel in handen van God komt,
is bij God meer bruikbaar
want iemand die later weer vrije wil krijgt
mag niet boven zijn mate verzocht worden, immers dan zou God een mens schenden.

Een instrument is voor God van onschatbare waarde,
als ware de engelen geheel bij God zo’n vertrouwen hebben
dat zij in gevaar van de ziel voor Hem blijven werken.

Mensen zeggen vrije wil, en men ook in moeillijkheden zichzelf moeten redden
maar engelen dan zeggen in de grootste moeillijkheid draagt God mij erdoor.

Als een mens tegen demonen strijd is hun vrije wil vatbaar voor misleiding
waarbij demonen een middel grijpen waar ieder mens onzeker van is,

een mens bij God is daar minder vatbaar voor, immers door God
gevoedt met zowel kennis, bemoediging en verklaring
Als zij van Godswege strijden is het vanwege hun overgave.

God mag een mens natuurlijk voor een heldendaad inzetten,
immers zij voldoen aan het werk.

Waar zij als soldaten de gemeenschap beschermen,
kan God in de veiligheid aan anderen werken
zonder gevaarlijke tussenkomst.

In de hemel beloont God iedereen met een waardige beloning.

Zoals in de veda's alle godspersonen worden beschreven, waarbij de christelijke manier is om ze te zien als aartsengelen in dienst van God.

De purana's maken onderscheid tussen avatara's en goden in een rangorde
maar in de veda's zelf zijn alle namen gelijkwaardig en representeren de hindoe genade.

De oorspronkelijke ene Veda zou daarin een diepe verbondenheid hebben onderwezen,
waarbij door de loop der tijd keuzes zijn gemaakt over de zichtbare kant van de goden.
De purana's zijn een weergave van alle zogenaamde inzichten uit die tijd, mogelijk dus
een grote samenvatting en samenstelling van alle bekende guru's en wat zij verhaalden.
Zo is ook de bagvad gita als betekenis doorgegeven waarbij de auteur een keuze maakte
over de beste manier om te voorzien in een leerstelling die zowel genade opent
als de belangrijkste inzichten geeft.

Waarbij iedere hindoe naam een eigen upanishad heeft, en soms naar Brahman verwijst
en soms verhaalt over het standpunt van hun eigen genade.

Zo is de bergrede als een masterpiece uit het christendom waarin een soort belofte staat voor mensen die zich geheel overgeven aan God.

Die verdrietig zijn zullen getroost worden, uit de rijke hand van God
Zullen ze gelukkig worden. Of het een mislukte relatie is
In het werk tegenslag of een mate van ongeluk.

De zachtmoedigen zullen het aardrijk beerven, zij worden zo mogelijk
President, of een van de hoogste ambtenaren die getrouw
Voor de Heer het werk doen. Zelfs als zij die gelofte hebben kunnen
Zij het werk voor de Heer doen zonder dat hun christentoewijding
Zichtbaar hoeft te zijn.

De armen van geest hen is het koninkrijk der hemelen
Omdat zij zo weinig hoeven te denken, en de werkelijkheid
Die verbinding geven zullen zij als ware mogelijk in de hemel
Bij een engelenorde horen, zij mogen in de zuiverheid van hun wil
En hun diepe binding die op God overgaat voor Hem werken.
Als engel worden zij bekleedt met de orde waar zij bijhoren
Maar ook bekleedt met de instrumenten die God hen geeft voor hun werk
Zij zullen in hun diepe verbinding met God blij zijn met het werk
Dat hij geeft.

De zuiveren van Hart zullen God zien, misschien gaan zij geheel in
De straling van God op en hebben misschien geen eigenheid meer
Zij zijn volledig in de hand van God als ware zij de werkelijkheid in hun ziel toelieten
En in het leven gevormd zijn, als ware de ziel bij God bekend is.

Als zij zuiver van Hart zijn zullen zij misschien wel in die belofte in de hemel
Volledig in die eenheid dat mystieke huwelijk met God aangaan.
Zij zullen misschien wel beloond worden naar de mate dat God hen in zijn
Dienst had.

De bergrede is dan een leerstelling die als een belofte gegeven wordt aan ieder
Die zich in gebed overgeeft aan God.

Waar het onderscheid ligt van die diepe betekenis is voor ieder mens en iedere gelovige
Een intieme verbondenheid met God zelf, waarin de gelovige zijn hart onderzoekt
En de Heer misschien wel onderwijst.

Zoals de Heer iedere gelovige beloond met een munt van grote waarde misschien wel met een waardevolle betekenis die voor hen zelf als een vervulling voelt.

Zoals de gelovige misschien wel met een olielamp wordt aangenomen,
Waarbij God zegt deze lamp is voor het feest waarin ik hen uitnodig
Waar een diepe betekenis over de liefde van God zichtbaar wordt.

De Heer met zijn gelijkenissen, symbolen, en genadevormen beloont,
Is het voor ene opoffering misschien wel een duizendvoudige vergoeding
In de hemel maakt de Heer dat mogelijk als een persoonlijke beloning
Een persoonlijke verklaring van hun taak.

Die op aarde voor de Heer werken zullen door God daarin gezien worden
En zelfs als zij in de moeite des levens werken zullen zij in de hemel
Als ware in Gods eigen huis wonen, en zijn wonderen verhaald worden.

Als voorbeeld dat Christus zei; mijn leven is niet voor mijzelf maar om dienstbaar te zijn,
en men kan zeggen dat hoe veel of n welke mate een begrip is dat als het gehele bestaan dienstbaar is, geen eigen wensen, belang, en ook geen tijd om zelf doelen na te jagen. Aan de andere kant, ik wil een periode beschikbaar zijn, of in een bepaalde mate als invulling of belang.

Christus die dan zei; mijn gehele leven en bestaan eis ik niet op, maar is dienstbaar.

Zo is er een spirituele regel dat als men voor de geboorte staat en zegt; in dit leven jaag ik geen eigen doel na, ik kies geen levenswens, maar wil mij in de samenleving laten leiden, zowel wat mij toebedeeld wordt, als welke plicht de samenleving mij oplegt.

Een leven is dan zonder levenswens, een vorm van overgave waarbij zonde zonder eigen levensinvulling als ware vrijgesproken wordt, immers in het leven het gehele belang van de samenleving er is.

Als men een leven dus niet in betekenis opeist, maar als belang overlaat binnen het leven bij religie of de samenleving. Dan geldt het leven ook als goed karma. Immers een samenleving heeft altijd rollen die het algemeen belang dienen. En daaraan voldoen het eigen leven vrijspreekt, immers geen eigen belang, en beloond wordt, immers genade uit de samenleving soms geen meetlat nodig heeft.

Ieder leven op die manier voldoen, is een eenvoudige methode om ook in het pad van karma te voldoen, en als men binnen het leven genade krijgt f andere gunsten, dan als ware is de samenleving die het aanbiedt. En zelfs gunsten die gewoonlijk bij eigen inspanning niet mogelijk zijn.

Op welk punt men in het leven en bestaan zegt ik eis geen verder leven op, noem wensen, belang of een bepaalde mate van plezier, dan wordt men spiritueel in een algemeen belang meegenomen.
Ook het eeuwige gebed ik geef mij over zou daarbij gevoegd worden.

Bij het algemeen belang is binnen de samenleving ook geleiding om een mens dienstbaar te laten zijn met de mogelijkheden die er zijn.

Het algemeen belang altijd onderdeel van zowel de goede orde, de maatstaf van de wet, en de mate waarin ieder meewerkt.

De meest gangbare gebeden zijn om een genade vorm te vragen, om inzicht te krijgen wat een religie betekent, en wat het leven als kenmerk heeft.
De meest bijzondere gebeden zijn zich dienstbaar op te stellen voor een periode, om een teken van geloof te vragen, een oordeel te vagen over het eigen leven, en een gebed waarin zich men durft over te geven.

Waarbij iedere godsdienst en religie in de landen met een norm en een wet vaak een lijst zijn die worden toegestaan, waarbij iedereen of veel mensen weten welke namen erbij horen en welke heilige boeken erbij horen.

Vroeger was de gulden de munt in Nederland, waarbij het wapenschild als een nationaal symbool, misschien ook spiritueel bescherming biedt, de afbeelding van de vorst als een symbool van een land die een eigen natie is.

Vroeger was de gulden de munt van Nederland, de term god zij met ons verwees naar een land met een historie, maar ook een land waar men een voorkeur voor geloof heeft. Ook al was het de vorst die de gulden die vorm liet krijgen. Als een symbool die bij de burger een betaalmiddel is, en de vorst er een diepere betekenis in legde. Of die betekenis dan bekend was of alleen bestond.

De gulden van Nederland met God zij met ons, als heilbede of heilspreuk die dan in heel Nederland ook die binding met God erin legde. Waarbij de grond van het koningshuis en het land daarin met een spreuk verenigd waren.

Waar het volk zich met God zij met Ons, een betekenis of binding geeft waarin wij als ware symboliek allen het geloof deelden. Is het de vorst zelf die bij de Kroning de heilspreuk Zo ware help mij God almachtig. Als een spreuk bij de kroning die de vorst ook die belangrijke functie geeft, en belooft die in het licht van God zelf te vervullen.

Waar de vorst bij de kroning belooft; Zo ware helpe mij God Almachtig, die door sommigen als een onderdeel van een ritueel worden gezien, als een onderdeel waarbij de waarde niet altijd gekend wordt. Zo kan die spreuk die belofte ook die diepe verbinding aanduiden die de Vorst met God zelf heeft. Waarbij de Vorst ook in zijn loopbaan, in zijn functie zich openstelt, als een belofte om ook God in zijn land toe te laten. Om God bij de spirituele bescherming en genade zijn straling te gunnen.

Als een koningin van meer dan tachtig jaar geleden die zei; bij ieder probleem, waar grote waarde in de oplossing ligt, herhaal ik in mijn hart die heilspreuk, die belofte. Waarbij God zijn straling in dat probleem legt. Als ware een Vorst even God aanraakt, en God even zich laat kennen. En een vorst die geen verantwoording schuldig is aan de wet, en in zijn functie een eigen taak heeft, God even zich laat kennen.

Als deze heilspreuk dan in de kroning wordt beloofd, uitgesproken, die diepe symbolieke betekenis heeft, dan zal een vorst ook in zijn land die orde, op een manier behartigen, de orde die in het gehele land ook groei mogelijk maakt. Een doel waar ieder eigen woorden aan geeft, een eigen betekenis, en door in een samenleving die ruimte aan iedereen te gunnen, wij misschien ook wel door die belofte op de gulden; God zij met Ons, en die belofte van de vorst bij de kroning; Zo helpe mij God Almachtig. Waarbij die vorst als ware persoonlijk door God wordt geholpen, in een taak die in eerbied staat bij de bevolking.

Waarbij de vorst ook de spirituele bescherming draagt, als ware aan de persoon verbonden, en de uitoefening van zijn ambt soms moeilijke besluiten vergt en de Vorst zijn plicht daarin als een grote verantwoordelijkheid voelt. Een verantwoordelijkheid die bij iedere generatie opnieuw, wordt overgedragen, en iedere vorst ook als ware in zijn functie ene intentie draagt.

Waar een vorstin graag wil dat het hele land in gelijkwaardigheid een functie in de samenleving draagt, en zwakkeren ondersteund worden. Een land waarin naastenliefde en het meedoen op ieder niveau, als waarde had, en een vorst als ware het individu belangrijk vindt, een individu die in het leven groeit, misschien wel een levenswerk neerzet. En als individu daarmee als ware bevestigd mag worden. Misschien wel dat ieder mens de kans mag benutten, een kans om in het leven waarde te vinden, in werk persoonlijk maar ook als een spirituele vorm om voor de mens een leven mogelijk te maken.

Waar een vorst, een besef heeft van plicht, laat hij geen andere kenmerken toe in zijn ambt. Als ware ieder mens op eigen niveau die levensles krijgt, dat in het leven plicht een betekenis kent. En als je die plicht innerlijk aanneemt, als ware een meetlat, als ware een dagelijkse kans. Dan is die plicht ook verbonden aan de samenleving, Waar plicht in de samenleving voor iedereen een kans inhoudt, een mogelijkheid om te groeien, maar ook om bij te dragen aan de samenleving.

Waar een Vorst die plicht in een land, in een van de hoogste functies draagt, en een overheid die plicht als een beheer van het land draagt, en iedere burger in zijn plicht ook onderdeel is van die samenleving. Een woord als plicht is dan ook aan die belofte, verbonden, waarin wij een bron of

autoriteit erkennen in ons leven, en wij door ons te richten op zowel plicht en hoe wij die autoriteit beleven ook zichtbaar zijn. Een belofte als God zij met Ons, of zo waarlijk helpe mij God Almachtig, waarbij het geloof persoonlijk, of juist als gehele gemeenschap gedragen wordt, wij in die functie door God gezien worden, en misschien wel door die hulp van God onze functie op een goede en respectvolle wijze dragen.

Vroeger de gulden met het wapenschild van Nederland, een term als God zij mij Ons, en een afbeelding van het staatshoofd. Misschien keren wij ooit terug tot een nationaal symbool, om wordt het een internationale verbinding. Met een gemeenschap die samengebracht een andere doelstelling kent. Misschien is de gulden een herinnering, en mag de toekomst, ook als een belofte gezien worden. Een nationaal symbool, misschien toentertijd als een zichtbare bron van de monarchie. Waar God zijn waarde vond, misschien wel zichtbaar in die gelofte bij de kroning, of die gelofte dan woorden zijn, of een diepere betekenis kennen. Moge een gelofte die spiritueel betekenis heeft, niet verloren gaan. Moge de guldens als ware mogelijk als een schatkist opgegraven worden in een verre toekomst, en als een zeldzame vondst, waarde krijgen misschien wel een verre toekomst waar woorden in een paradijs of hemelwereld gesproken worden.

Zo is in het leven dat ieder mens een eigen leven begint, met in de jeugd de gehele opvoeding, hele opleiding, en de ervaring om zichzelf in het leven staande te houden. Met zowel de maatschappelijke vaardigheden, de grens van norm en waarde maar ook de mogelijkheden wensen, doelen te vervullen en te behalen.

Vaak zegt men de eerste kansen in het leven zijn zonder een voorwaarde ,zonder kostprijs, en als men een kans verspeelt, men de volgende wel aan een bepaalde vereiste moet voldoen.

Een wet, die een gevoel van vanzelfsprekendheid geeft, tot men die keuze opnieuw moet nemen, waarbij er of een karmavoorwaarde is, als ware een moedige daad, ene vorm van dienstbaarheid, of als ware een toegang binnen de werkelijkheid en samenleving vereist. Noem een inschrijving bij een organisatie die het actief behartigt.

Ieder mens en wezen heeft dus tot die eerste keuze, een gevoel van vanzelfsprekendheid, waarbij als men die keuze, zelf in het leven opgeeft, men diezelfde keuze in een periode later, onafhankelijk van tijd met een voorwaarde moet verwerven.

Ook in religie is vaak diezelfde voorwaarde aan de ziel of het bestaan verbonden. Zoals men in reinheid kan kiezen voor god godin, en als men later in het leven terug wil keren, men een voorwaarde moet voldoen. Om diezelfde genade weer te verdienen.

Vaak is in religie zowel karma, noem door werk bereikt men een doel, door een vorm van overgave, men durft een hoger belang toe te laten, of door gehoorzaamheid, men is in de samenleving dienstbaar en men komt in zicht van genade.

Zoals men in het christendom de vergeving kent, men wordt door Christus vrijgekocht van zonde, of door Hem die tussen de Vader en de mens staat door boetedoening, hij begeleidt het pad om die verzoening mogelijk te maken.

Waarbij de goden, religie en godsdienst vaak in het leven hun genade weven, en door de mens zelf kenbaar is, maar voor mensen die nog zoekende zijn, alleen in die bekendheid die gegund wordt kenbaar is.

Waarbij de drie yoga's alle drie een essentie vertegenwoordigen die ook los van religie en naam zijn geldigheid hebben.

Karma Yoga; door al het werk bereikt men een doel, door al het werk verwerft men beloning, soms zonder kenmerk, soms als levensonderhoud, soms als gunst. Al het werk dat men in de samenleving en leven doet.

Bhakti Yoga; alle gebeden vertegenwoordigen die vorm van Yoga, los van aan welke godennaam of in welke religie men die aanbiedt. Men verkrijgt door gebed die verbondenheid, die ook al is die aan een naam gericht toch die essentie dat gebed in alle religies onderdeel van Bhakti is.

Jnana Yoga; of men mediteert als een rite in een religie, als een vorm van toewijding, of men er karma mee vrijkoopt, of men het als met het hart leven doet. Of men verstild blijft. Welke naam of functie men er ook aan geeft het heeft die essentiele betekenis.

Deze drie Yoga's die in de werkelijkheid die algemene, en gehele betekenis kennen onafhankelijk van religie, levensvoorkeur, of voorwaarden die binnen het leven gelden.

Zoals Jnana Yoga die wijsheid binnen de werkelijkheid als bron heeft.
Noem wanneer men zich richt op de werkelijkheid men die wijsheids bron
In het hart laat stromen. Waarbij die wijsheid altijd betrekking heeft op het eigen leven
In het eigen hart, en bij de eigen ziel.

Zoals een kunstenaar zich laat raken de mooiste kunbst voortbrengt.
De soldaat die in line is, iedere missie ongeslagen vervult, en ook zelfs bij
Het overleg altijd een geachte bron is van tactiek en strategie.
Noem de miljardair die geleerd heeft deze bron in het hart te gebruiken
Om grote voorspoed in het leven te verkrijgen.

Noem ook de wijsgeer die met het hart leeft, deze wijsheidsbron de hoogste inzichten verwerft.

Jnana Yoga, meditatie, contemplatie, met het hart leven of inline zijn.
Door die verbinding van de ziel met de werkelijkheid en het moment
Verkrijg je die bron van inzicht van wijsheid die in het leven een positie behartigd
Die voor veel mensen een bron van respect zijn.

Jnana Yoga, die onafhankelijk van religie, voorkomen of welke positie in de samenleving ook
Als ware het leven door wijsheid geleidt, en vaak de hoogste vormen van handelen voortbrengen.
Die als wijsheid in de intimiteit van het eigen hart, zowel het moment voorziet,
Het leven iedere stap een zekere stap laat zijn. En als men terugkijkt welke leven men ook gehad heeft, men in lijn was met het levensdoel.

Noem karma yoga, de verdienste van werk op welke gebied ook, met welke plaats in de samenleving ook. Door voor de samenleving te werken verkrijgt men die beloning soms als levensonderhoud, soms met andere middelen. Maar door ene doel van de samenleving te dienen,
Men ook meedeelt in de gunst om een persoonlijke doel te vervullen.

Als een wet, dat men door de wederkerigheid zowel de samenleving dient, als zelf groeit. Karma betekent werk niet alleen voor religie maar ook voor de samenleving zonder onderscheid al is de wet overal geldig, en is de samenleving in zijn belang transparant.

Door te werken deelt men zelf ook in de verdienste waar men mag groeien, of welke persoonlijke doelstelling men in de samenleving aanneemt.

Bhakti Yoga; gebed, dient altijd om het leven te verrijken, om de ziel licht te schenken, en ook die autorieteit toe te laten. Men groeit in eigen leven, ne de godheid of godin legt ook het belang als een onzichtbare inbreng bij ieder gebed, bij de verhoring, en bij het uiteindelijke dat men zich overgeeft.

Jnana Yoga die tot in het doel blijft doorgaan om de mens van wijsheid in het hart te voorzien, Waarbij die altijd in het eigen leven met de eigen doelstelling verband houdt.

Bhakti yoga die zelfs bij Zelfovergave door gebed die intieme relatie met de godheid blijft behartigen, waarbij gebed een uitwisseling is tussen het eigen leven en de godheid die zich door Spiritueel licht laat kennen en herkennen.

Karma Yoga; op welke plaats in de werkelijkheid en samenleving men ook werkt, ook in het uiteindelijke doel, is werk nog steeds op de positie waar men die taak of die verplichting heeft.

Deelt men in drie yoga’s; dan geleidt kennis, wijsheid het hart, door Bhakti is men in zelfovergave, en door karma blijft men in de samenleving een taak vervullen.

De Scheppingsvorm van een mens is rond achttien dan krijgt een mens de gelegenheid het eigen karma te doorleven, en eigen keuzes te maken.
De Scheppingsvorm is dan rond achttien met de middelen te handelen en een doel na tre streven.
Het karma van een mens is dan rond achttien zelfstandig,
En het karma van de ouders geldt in dat scheppingsproces als een voorwaarde voor ieder opgroeiend kind.

Afhankelijk van zijn eigen karma geven ouders in die vorm hun kinderen meer of minder mogelijkheden mee. Een voorwaarde die bij een mensen leven hoort.

De Scheppingsvorm wordt door Brahma onderhouden een van de redenen dat een mens zijn lichaam wel aanstuurt maar niet volledig de controle heeft, zoals hartslag en ademhaling.

Het christelijke idee is dat een mens een leven krijgt en als voorwaarde dat naam en vorm door de ouders worden gegeven noem dna, en de naamgeving. En dat ouders een grote stem in de opvoeding hebben. Bij de geboorte als mens is dan een van de opgelegde bepekring ook dat een mens een nieuwe kans krijgt op leven.

Stel dat een mens in een vorig leven te kort komt, in de jeugd door de liefde van de ouders opnieuw ook de liefde voor God kan leren, en door de opvoeding opnieuw voor het goede kan kiezen.
En door in het leven een liefdesrelatie aan te gaan ook opnieuw een levensdoel bereikt.

Het hindoe idee is dus een scheppingsvorm die bij de opvoeding door het karma van de ouders, begunstigd of beperkt wordt.

En het christelijke idee is dat naam en vorm en opvoeding een nieuwe kans geven om voor het goede te kiezen.

In hert hindoe idee is de veda met de goden die allen een eigen kenmerk dragen en benaderbaar zijn met die betekenis in hoe zij gebeden verhoren.

Het hindoe geloof voor de veda's was een monotheistische godheid die Visvkarma werd genoemd, Waarbij die als ware de hele schepping had voorgebracht en als een soort essentie als Schepper bekend stond. In het vedische tijdperk werd Brahman als werkelijkheid met al zijn goden meer bekend.

In het christelijke geloof werd ook het monotheisme weer als een volledige genadevorm gezien, waarbij God vooral naast de mens staat en al zijn gebeden en wensen behartigt waarbij vooral de alwetendheid versus de mens die altijd op een feilbare manier in het leven staat.

Een religie kan dus verscheidene uitingsvormen hebben of verscheidene genade niveau;s waarbij de ene kant het monotheisme, en en het polytheisme waar juist ene ander aspect naar voren treedt.

Een wereld waar dus genade van religie bekend is, zal dus soms de genade verdiepen, soms nieuwe genade openen, zoals een tijd van polytheisme waar een eengod genade bekend wordt gemaakt, En een tijd waarin voorwaarden aan het geloof worden gesteld, dat ze juist een genade zonder kostprijs bekend maken.

Een religie is vaak een serie heilige boeken, met de ritualistiek die een levende genade toebedeelt, Waarbij de belevingswereld vaak dicht bij de mens of de samenleving staat.

In een tijd van ruimtereizen wil je ook dat God niet alleen de Aarde heeft geschapen maar wil je een scheppings idee of een verklaring voor het onststaan van het heelal.

Een religie zal bij een levende genade dus ook de boodschap zoals een heilig boek die draagt bij stellen. Immers men zal in een moderne tijd ook niet van kleine huisjes met vuurhaard afhankelijk zijn ook al zal de middeleeuwen er niet buiten kunnen.

Een religie zal dus ook actueel moeten blijven, en bij een levende genade veronderstel je dat een boodschap bijgesteld wordt in lijn met zowel de religie die er al is, en de wetenschappen.
Zoals de technische wetenschappen maar ook andere vormen.

In religie is dus zowel monotheisme mogelijk, dat men voor alles een naam toenadert in gebed, als een polytheisme , noem in het hindoeisme zowel Brahma Schepper , als Varahi moeder aarde, En surya en Vishnu. Men kiest een naam en verbindt zich als ware in het hart of het beleven in de werkelijkheid.

In het hindoeisme is dus ook zowel een tijd het monotheisme favoriet geweest noem Visvakarma En een tijd Polytheisme waarin je Brahman als principe met zijn vele kenmerken benoemt.

Een religie met levende genade is dus soms in staat ene boodschap bij te stellen, als ware bepaalde kenmerken belangrijk zijn in bepaalde tijdperiodes. En ook een religie afhankelijk van een mogelijke toekomst misschien zelfs vooruit een bepaalde overlevering in leven roept.
Noem als ruimte reizen mogelijk is wil je kenmerken om contact te leggen, waarbij je in religie altijd van God, en zijn rechtvaardigheid uitgaat, maar ook verbinding zoeken in taal, cultuur Maar ook een meetlat of maatstaf. Noem Columbus vaarde naar Amerika maar gebruikte wel

Een kompas, een kompas om met behulp van sterren een richting te bepalen.

Men zoekt dus in iedere tijd verbinding met de goden, maar wel vaak met kenmerken die ze in hun leven zelf vinden, vaak kenmerken die men alleen tijdens het leven kan begrijpen.
Een religie is dus zowel vernieuwing, als een mate van vooruitzien.

Een religie met levende genade, is dus eens in de zoveel tijd in staat een heilig boek bij te stellen,
Ook al zal in die religie, de waarde ervan in geloof of devotie misschien hetzelfde blijven.

Een religie die zich bijstelt, is vaak wel in grond van die genade hetzelfde als in vorige tijden,
Noem een wijsgeer zal het gebed zelf ook beproeven om aanvullende inzichten te vinden.

Zoals voor de eerste relatie, zowel zonder omgang als geen binding. Dat een mens de binding met de moeder godin houdt. Een man die voor de eerste relatie geen seksuele binding aangaat, in het christendom het celibaat. Dan behartigt de moeder godin die gevoelskant van een relatie.

Het celibaat voor religie, zoals in iedere religie omschreven, is van een devote aard, de mens kan zich geheel richten op God, op religie, en op die toewijding.

Bij een relatie is een gedeelte, die vriendschapsbinding via een ander, dat betekent dat groei en voorspoed ook voor een deel in de verantwoordelijkheid van de samenleving liggen.

Waar een mens zonder relaties en in zuiverheid die binding met de godin zelf heeft, en groei zonder die verplichting is van de samenleving, vaak een organisatie met een gelofte, eed of stelsel van lessen. Daar is een mens met een relatie gebonden aan de wegen binnen de maatschappij.

Een mens voor de eerste relatie wordt door de moeder godin behartigt, maar is altijd gebonden met het niveau van de eigen intelligentie. Een celibaat van religieuze aard zal die binding anders ervaren dan een mens die om andere redenen geen relatie zoekt of aangaat.

Het celibaat wordt in religie benut om te groeien in inzicht maar ook om de ziel steeds meer op het goede te richten.

Een mens met een relatie, is altijd ook verbonden aan het doel van een relatie. Dat men nageslacht krijgt, en die opvoedt tot aan de grens dat zij zelf in de maatschappij functioneren.

Een mens in het celibaat kan delen in een doel van religie, kan delen in een doel van de maatschappij, of onderhouden worden in een bepaalde laag van de samenleving.
Wat zij verkrijgen is dan in die intimiteit van religie en het celibaat.

Het gezegde als het celibaat zo bijzonder is, en die binding met de godin of moeder godin is,
Waarom zijn zij zonder relatie of mogelijkheid dan niet net zo devoot, of scherp in hun intelligentie,
Dan is het antwoord dat de godin altijd zich verbindt aan het niveau van de ziel.

Ieder mens zonder relatie en in zuiverheid deelt dus in die zogenaamde wet dat de moeder godin die relatie behartigt, noem de gevoelskant, en een spirituele binding, maar de moeder godin kiest om die binding op dat niveau te leggen.

Vrouwen hebben daarnaast een natuurlijke binding met de moeder godin waardoor zij wanneer mannen die binding niet hebben of niet vertrouwen vaak die binding binnen de maatschappij geborgd krijgen noem zij hebben een relatie waarbij de vrouw die gevoelskant vertegenwoordigt.

De moeder godin koppelt zich bij vrouwen ook aan op de hoogte van de intelligentie, waardoor sommigen meer toegang hebben tot gevoelskennis, en anderen juist in de werkelijkheid een niveau vertegenwoordigen.

De moeder godin schenkt dan haar inzichten, en haar gevoelskennis in de intimiteit van het hart, en behartigt ook die kennis daarmee in de samenleving of werkelijkheid.

Zoals de genade in religie twee varianten heeft die aansluiten op de mens.

Zoals wij het hindoeïsme kennen als karma, en de verdienste die genade opent,
Genade die soms het leven verrijkt of aan de ziel wordt gehecht.
Soms dat genade een levensdoel verbetert of bereikbaar maakt, andere keren dat
Genade in de ziel geluk of tevredenheid geeft, en een mens een leven richt op zowel zuiverheid als deugd.

Zoals wij het hindoeïsme kennen met karma en verdienste en Krishna ook zijn genade schenkt als mensen in beeld komen met opofferende liefde.

Het christen dom kennen wij als de genade die geschonken wordt en mensen hun leven mogen richten als een ondersteuning door het geloof. Zonder verdienste wordt de mens geleidt langs een pad waarin genade en goede daden beloond worden uit een hand die niet rekent met allerlei voorwaarden.

In het menszijn kunnen wij het vergelijken met de verdienste die een vader voor zijn kind belangrijk vindt. Men werkt en verdient achting, en door je best te doen bereik je een hoge positie.

En het menszijn de moeder die als ware de kinderen ondersteunt en zegt zonder voorwaarde schenk ik moederliefde waarbij zij niet kijkt hoeveel een kind voortbrengt of hoe goed hij is.

De moeder die als ware een kind moederliefde schenkt en de ziel ondersteunt door te zeggen doe voorzichtig, en je krijgt gewoon weer een nieuwe kans.

De vader die zegt, als je de opleiding naar beste kunnen doet, dan verkrijg je de achting in de samenleving.

In de religie is de ene zijde de genade die wordt geschonken, en zonder eis, of vraag van allerlei daden of bereikte doelen, en de andere zijde dat de goden kijken hoe ver iemand in devotie gaat en dan naar mate die devotie bij hen in waarde wordt gezien wordt beloond met genade.

Een religie kan dus twee varianten hebben de onvoorwaardelijke genade die ieder een kans geeft en mensen het gevoel geeft te mogen bestaan en met die liefde hun leven invullen, en als ware in gesprek gaan over hun wensen en wat zij als godsdienst zien.

Die andere variant waarbij men in het leven zo goed mogelijk presteert en dan naar het behagen van de goden worden beloond. Waarbij niet zelden de genade bij de ziel wordt geschonken, immers men leeft zelf en voldoet zelf in het leven aan alle verplichtingen.

Door de tijden heen hebben verscheidene religies allebei die functies behartigt, en treedt soms door de werking van de tijd, sommige aspecten op de achtergrond, waarbij die als ware uit goddelijke hand weer worden toegevoegd of naar voren gehaald.

Religie is dus geen tegenstelling maar vaak een stelsel waarbij mensen die een vervulling zoeken die ook mogen vinden, en als zij in die genade aangenomen worden ook daarin bevestigd worden.

Bij mensen is de vraag over gender, zoals man en vrouw en wat de sterke punten zijn van ieder mens. Bij mannen gaat het vaak om in de samenleving een basis van kracht die of in de hiërarchie, noem sociale status belang heeft, of de kracht om in een beroepenveld te excelleren.

Bij mannen gaat de kracht over de samenleving de uiterlijke kant van leven, bij vrouwen gaat kracht over gevoel, over de binnenkant, en de innerlijke kant van het leven.

Waar vrouwen in de samenleving meer ondersteunend zijn in alle belangen, en vrouwen vaak zacht zijn of onderwerpen die een kwetsbare kant binnen de samenleving behartigen, daar zijn mannen soms zelfs zonder strijd gericht om hun status, zowel sociaal, zowel in hun relatie als centrum te nemen, en richten zij soms kracht om die status te onderhouden.

Mannen zijn dus vaak meer in de uiterlijke betekenis sterk, en krachtig, en vrouwen vaak in de innerlijke kant, en gevoelswaarde sterker.

Bij een mens die een relatie heeft, zijn ze beiden voor elkaar die zogenaamde brugfunctie. Vrouwne worden in hun relatie ook beschermd in de samenleving, en mannen worden door hun partner in het gevoel ook ondersteund.

Waar vrouwen soms in de samenleving geen kracht kunnen gebruiken om een situatie te veranderen of buiten de voorwaarden binnen een omgeving te treden, waar mannen soms hun stem verheffen, daar is het voor vrouwen binnen hun gevoel dat zij een mate van kracht hebben waarmee zij hun gevoel beheersen. Een vrouw die de gevoelskant van het leven beheerst kan vaak op andere manieren, een hele grote bijdrage hebben aan het leven, de samenleving.

Waar vrouwen dus in de samenleving soms zacht, kwetsbaar of ondersteunend zijn, is het voor mannen vaak in hun gevoelsbeleving dat zij op een bepaalde manier onderworpen zijn aan hun gevoelens en daar als ware meer door aangedaan worden.

Waar vrouwen die gevoelskant behartigen is het voor hun ook makkelijker om hun intuitie te volgen, uit te spreken of te onderzoeken, immers voor vrouwen is het soms vanzelfsprekend om hun gevoel te onderzoeken, en daarin ook betekenis te vinden.

Vaak zeggen ze een vrouw heeft van nature de kennis in het gevoel en mannen moeten het tijdens het leven opbouwen. Waarmee zowel betekenis als een methode om het gevoel te volgen twee aspecten heeft.

Een man kan vaak alleen via een relatie het gevoel verbinden aan zichzelf, en een vrouw krijgt soms ook te horen dat het leven een verantwoordelijkheid kent. Noem als vrouwen tegen de veertig lopen zeggen zij een vrouw kinderen krijgen als verplichting in het leven heeft, soms met een uitzondering voor een spiritueel of religieus leven.

Mannen zijn vaak in hun eigen beleving ook verbonden om die kracht als ware te ijken of gelijk te richten, waarbij een relatie die vervulling geeft zowel de mens in kracht gezond houdt, als de

veiligheid biedt om bij afwijkende gebeurtenissen in het leven die kracht op een natuurlijke manier, zoals binnen de wet en een relatie mogelijk maakt om alles aan te gaan en in de samenleving weerbaar te zijn.

Bij een relatie delen zowel man als vrouw in de waarde die een verbintenis heeft, als de man de vrouw respecteert in haar gevoel en communicatie, zal een man ook in zijn rol bevestiging ervaren dat het leven betekenis kent.

Een relatie is dus zowel wederzijds, als wederkerig, Ook als begrip van de andere zijde niet inzichtmatig is, kan binnen de wet elkaar die ruimte geven wel die werking hebben.

Mensen die als ware zonder relatie leven en in het celibaat worden net als ieder mens die geen omgang heeft of geen relatie aangaat op de hoogte van de intelligentie van de ziel aan de moeder godin verbonden. De moeder godin behartigt via het eigen gevoel die binding, en kan situaties beïnvloeden door bepaalde sturing waarbij de moeder godin niet afhankelijk is van kenbare concepten.

Een mens die dus als ware in het celibaat is, heeft die binding met de moeder godin, die zonder vorm, en zonder menselijke behartiging die rol invult. Wel kan de moeder godin leerpaden openen, en bepaalde periodes reserveren voor of inzichtmatig onderwijs, of het afdragen van karma juist door een baan op een bepaald niveau, binnen de regels van een gewone samenleving.

De moeder godin is dan vaak aan het hart verbonden, en heeft die wijsheid vaak ook op het niveau van het hart.

Als mensen een relatie aangaan starten zij als ware een zoektocht op eigen naam, en bouwen een eigen naam en eigen status op.

Mensen die niet aan omgang beginnen delen vaak in het ideaal van voorouders, en waar stappen karma vereisen hebben ouders en voorouders meestal in die voorwaarde voldaan. Een religieus pad is vaak dichter bij en makkelijker als men nog niet die eigen status hoeft op te bouwen.

Een status waarin men deelt met ouders, los van de gangbare maatschappelijke betekenis, is dan vaak ook in die traditie een plaats hebben, zoals traditie vaak van het volk is, soms van oude culturen, en soms die waarde heeft in alternatieve spirituele stromingen.

Als men geen omgang en relatie aangaat kan men ook meer tijd vrijmaken voor religieuze beoefening, immers men hoeft niet te denken aan de relatie of die verplichtingen voortduren in het oog te houden. Waar ook zonder relatie men ook meer middelen kan vrijmaken voor die persoonlijke beleving.

Immers als men een relatie aangaat zal men ook verantwoordelijkheid dragen om die relatie en eventuele kinderen alles te bieden binnen de mogelijkheden van de samenleving om hn zowel een eigen maatschappelijke positie te geven, na de opvoeding, als om alle levenslessen en alle levensthema’s te behartigen.

Een mens die een relatie aangaat, heeft daar vaak in het leven ook de volledige inzet voor nodig, en is een verantwoordelijkheid die altijd serieus is. Soms betekent die verantwoordelijkheid ook dat een hobby niet die ruimte kan krijgen die men zelf wil, immers een relatie of kinderen is een overstijgende verantwoordelijkheid, waar men zelf voor gekozen heeft.

Soms is er een vraag over een gebed van overgave waarbij men dan god of een godheid toebehoort, En in welke fase het meest wenselijk of vruchtbaar zou zijn.

Naast dat God geen belangrijke voorwaarden heeft, noem men hoeft voor overgave geen expert te zijn of alles goed te kunnen, immers in het leven geeft god de ziel ook zijn onderwijs, en het leven zijn betekenis.

Mensen hebben zowel in hun jeugd als in hun volwassen leven wensen, waarbij men dus niet kan zeggen ik wacht totdat ik geen wensen meer heb, of kinderen zouden geen recht hebben. Bij een mens is in iedere fase het gebruik van wensen, voor hun leven hun toekomst en voor dat moment. Kinderen hebben in hun wensen wel de bedoeling zoals in de jeugd, maar de betekenis van wensen is in het hele leven hetzelfde.

Een gebed van overgave, vaak ook in de mens een hartewens mag dus op iedere leeftijd een gebed zijn, en ook is er geen voorwaarde dat men eerst perfect moet zijn, of een bepaalde hoogte behaald moet hebben. God of een Godheid werkt aan de ziel en gebruikt de tijd vanaf dat een mens in zijn handen is.

Een gebed van overgave is wel een serieus gebed immers men belooft zich aan God met het gebed waarin men dat uitspreekt. Voor kinderen zolang zij onder de verantwoordelijkheid van de ouders vallen, mogen ook op hun geleide dat gebed nazeggen of uitspreken.

Voor kinderen als een gebed verhoord wordt, en God die overgave als ware vervult is in gelijke mate in Gods hand als dat volwassenen het zouden bidden of in gebed uitspreken.

Sommige christelijke families zijn meer in die verbondenheid met God en is het gebed meer in hun hart, dan bij mensen die God nog niet via het woord of gebed hebben leren kennen.
En voor hen is het gebed dan soms als een beloning voor een lange tijd toewijding en geloof, zelfs als zij hun kinderen die mogelijkheid geven.

De vraag over een gebed van overgave en wachten totdat men een bepaald moment bereikt is altijd dat gedurende het leven zowel plicht, werk als het leven de aandacht steeds trekt en een gebed dat men belangrijk vindt soms naar de achtergrond gaat.

Een gebed belangrijk vinden, is dus vaak ook verbonden met die keuze de mogelijkheid bieden. Immers als men een gebed belangrijk vindt maar vergeet men vaak moet wachten tot iemand het in gesprek aanduidt. Immers men laat zich ook vaak leiden in geloof.

In religie is een gebed soms de oorzaak dat een leven verandert, soms is het door nood, soms door een gewoonte, soms door een mogelijkheid van het verdiepen.

Een gebed die iedere dag een plaats heeft geeft ook verbondenheid, met de godheid, met de godin, of zoals in religie soms bekend is.

In het hindoeisme is Krishna de alvervulde, en heeft dan die rol dat hij zowel de levenstaak vervult, noem bij een gebed van overgave, en dat hij gebeden als ware verhoort, maar ook de wens erachter In zicht brengt en er vervulling in geeft.

Krishna heet dan Alvervulde, omdat hij bij een gebed van overgave ook de levenstaak bij de devoot of toegewijde vervult. Een overgave geeft die gehele invloed dan aan Krishna.

Waar mensen dan vaak in een ramp, of in een gebeurtenis de regie een deel inleveren,
Men moet soms keuzes maken, is een gebed van overgave dat men die deuren weer opent,
En wat onmogelijk werd weer mogelijk wordt.

Bij het christendom heeft God dezelfde functie, waar mensen het gevoel hebben dat een leven
Een eentonig geheel is, ze dezelfde valkuilen hebben of het leven geen meerwaarde biedt in hun ogen, kan een gebed van overgave, die dan de christelijke kenmerken krijgt,
Zoals de zeven deugden, een leven in een gemeenschap, noem kerk, of een leven met naasten die liefde geven.

Een gebed van overgave kan dus in het gehele leven een gebed zijn dat kracht geeft, en zowel in hindoe sfeer en de christelijke bron, een vorm van leven schenkt die een hoge waarde in het leven legt. Waar goden een eeuwige status hebben is een leven in hun handen ook vaak gericht op die eeuwigheid. Een schrijver die dan in plaats van romans, een diep wetenschappelijk werk schrijft, een kunstenaar zoals rembrandt of van Gogh die een schilderstijl hebben, een filosoof die een nieuwe vorm van conceptueel denken ontwerpt.

Het verschil bij religie is dan die waarde vinden in een eeuwig doel, of met kenmerken die lange tijd, als vooruitstrevend zijn, of misschien wel uniek, met een bijdrage die ver na het leven nog die straling erin zichtbaar maakt.

Een titel als alvervulde, is dan in de rij hindoe goden, noem vasudeva, alomtegenwoordig, gayatri almacht, brahma alschepper, durga onoverwinnelijke, en de rij waarin die waarde ligt in woorden die een specifieke betekenis kennen.

Zo heeft het christen dom die waarde in joodse woorden, die ook onder andere de aartsengelen, en christus die betekenis in de woorden, legt.
Een religie die gebed een functie geeft, en overgave als een intentie in gebed dat leven als ware in hoger handen legt, legt ook die kenmerken van de godheid in het leven.
Zowel de persoonlijkheid, als in het dagelijkse maar ook in het levensdoel.
En waar een mens soms tegen een muur of ravijn aanloopt kan zo;n overgave
Ook het karma als ware in hoger handen laten oplossen.
Vaak kan een mens dan uit die overgave of die genade een leven zoveel waardee geven
Dat wat eerst als utopie was dan ineens in het eigen leven komt.

Zo kan men ook zeggen als een leven door slecht karma als ware niet meer te redden is,
Of als ware in hoger verband karma zoveel opgebruikt is,
Dan kan men met zo;n gebed van overgave nog een opening maken.

Immers goden hebben dat belang niet meer voor zichzelf, immers zij hoeven geen persoonlijk doel te hebben, en als zij een leven of mens in handen krijgen, dan leggen zij een levenstaak erin
Die als ware een belang dient, die zij wel met hun alomtegenwoordigheid en alwetendheid kennen.
Wel is zo’n gebed voor de mens een keuze, een eigen keuze waarin zij
Die vervulling er zelf ook in zoeken.

Een gebed van overgave kan dus zowel zijn om een mooi leven te krijgen,
Of uit nood om gered te worden, of als men het karma bij een god uit handen wil geven.
Soms dat zelfs slecht karma ineens verdwijnt, en waar een leven zich steeds vernauwt
Soms eenvoudige kenmerken het weer op beter spoor brengt.

Noem gezond eten, geeft een gezond lichaam die stabiel aanvoelt,
Noem als je waarde vindt in je leven, dan ben je ook tevreden met wie je bent.

Vaak dat goden aan levensthema;s waarde schenken. Binnen de leiding
En het dagelijkse, noem soms kom je op een idee, of je hoort iemand iets zeggen
Waardoor de mens zegmaar vergelijkbaar met een schip het roer draait
En een kant op vaart, waar een beter en nieuwe land in zicht komt.

Een gebed vna overgave is dan mogelijk voor iedereen die de woorden kan uitspreken,
En de betekenis ervan zelf ook waarde vol vindt.

Een gebed wordt zoals bij iedere religie door de goden beoordeelt en verhoord,
Waarbij zij ook de leiding nemen om dat gebed in het leven te vervullen.
Welke weg zij ook gaan, immers zij zijn ook ondoorgrondelijk.
Zij gaan met iedereen een nieuwe weg.

Vroeger was de gulden, zilver of later de gewone, een betaalmiddel die met een spreuk op de zijkant God zij met Ons, een wapenschild en het hoofd van de vorst of vorstin.

De gulden was daarmee een algemeen symbool voor zowel het land, de waarde om in het land handel te drijven en in het leven waarde te vinden in het dagelijkse. En de gulden was met de afbeelding van het staatshoofd een zichtbaar symbool voor de orde en het hoofd van de orde, de vorst. Het wapenschild is zowel symbool van het land, de regering waar het onderdeel van het logo is, en een mate van spirituele bescherming. Een wapenschild is als ware een schild die iedere burger beschermt.

Een rationalisatie van de gulden is dat de bron van de monarchie misschien ook wel het christendom is, noem God zij met Ons, de eed die een koning aflegt; Zo waarlijk helpe mij God Almachtig. Waarbij God zij met ons de gehele bevolking als ware dezelfde genade en zegen geeft, en de gelofte de koning erboven zijn individuele taak helpt ondersteunen, waarbij zowel God als de Staatshoofd zich verbonden voelen. Als ware de vorst ook door zijn positie de bevolking kan en mag beschermen, en dat zo’n simpel betaalmiddel een bewijs en symbool is.

Zo heb ik een associatie dat misschien Juliana of Wilhelmina misschien wel bij de moeilijkste problemen nog even de eed herhalen als een gebed om zicht te brengen, of licht te brengen. Als zij de eed even herhaalden, een herinnering aan hun kroning, en een herinnering aan het begin van hun plicht.

Zo kan misschien voor een vorst ook een belangrijke les zijn, dat zij voordat zij besturen, de ernstige vraag krijgen of zij hun koningschap als plicht aannemen en daarmee ook die plicht als heel belangrijk zien. Als ware een koning ook zijn bron of zijn plek in de orde heeft, als boven de wet, Misschien zelf ook nog een vorm van plaats in een orde, al is het tegenover andere vorsten en vorstenhuizen, en misschien ook al kent niemand het de plaats in de orde van God. Ook al is het geloof voor ieder persoonlijk.

Een simpele gulden kan dan een herinnering zijn aan de grond van de monarchie die toen, zo denk ik ook het christendom inhield. Immers de gulden was met precisie ontworpen, en de eed van een vorst, is misschien wel om het land te leiden, ook in het licht van de plicht jegens een volk, maar ook een plicht aan de grond van de monarchie.

Als een vorst gekroond wordt, misschien de belangrijkste vraag; of de plicht van het koningschap, in ernst wordt aangenomen, en misschien wel behartigd. Een vorst laat zich dan misschien ook wel in zijn plicht niet leiden door persoonlijke gekleurde oordelen, of in zijn plicht dat de wet, zoals wij die kennen als ware onafhankelijk of onpartijdig wordt uitgeoefend.

De grond van de monarchie is misschien wel met de grondlegger verbonden als een spirituele genade die misschien wel alle voorzaten die in de hemel zijn, nog steeds bij God zijn, en de orde geleiden, met de hand, van misschien wel de Heilige Geest. Immers in de hemel hebben zij hun behartiging via God zelf. Die dan zowel de Vader de Zoon en de Heilige Geest omvat.

Misschien is er wel aan een orde ook een engel verbonden, noem een engel die de orde in een land vasthoudt, misschien wel iedereen waarschuwt als iets misgaat, of misschien wel zowel de gehele bevolking als een radarwerk met precisie alles laat samengaan. Of men dan christelijk is, of een ander overtuiging heeft is voor engelen geen belang, zij werken voor God maar doen wel namens de orde, de samenleving en de maatschappij hun werk

Een land waar een vorst zijn plaats heeft, men ook een individuele kans mag noemen, om voor ieder burger ene plaats in het land te hebben, met in iedere generatie weer opnieuw een ideaal.
Al is het voor ieder land in hun taal en met hun kansen een mogelijkheid om te leven, samen te leven.

Ieder mens op aarde die dan een eigen leven heeft, geboorte, jeugd, volwassenheid, ouderdom en dood, heeft als ware een leven maar ook een levenstaak. Soms kan je zeggen dat zij die ook als je er niet een naam aan geeft, of je er bewust van bent, dat je een levenstaak neerzet, en als je heengaat die voldaan hebt.

Soms is een levenstaak dan zonder die te benoemen, noem dat je werk krijgt, dat je een opleiding krijgt, en een relatie of een andere levensinvulling. Dan is een levenstaak die je in het leven neerzet.

Anderen zeggen ik heb bewust een levenstaak, en omschrijven die dan, soms een geloof, een religie, of een ideaal waaraan zij hun tijd hebben gegeven.

Soms is een levenstaak een hele belangrijke bijdrage aan de samenleving, soms is ene levenstaak er voor anderen zijn, of voor een organisatie, of voor een ideaal binnen de samenleving.

Soms is het vaderlandsliefde, soms is het kinderen op de wereld zetten, dat zij groot worden en goed in het leven staan.

Een levenstaak kan dus een taak zijn waarbij je bewust een keuze maakt, maar ook als het leven dat zich aandient, en waarin je keuzes maakt over hoe je in het leven staat. Of dat het leven als je terugkijkt een bepaalde lijn heeft gehad. Een leven met een bepaalde tred in het leven.

Een levenstaak kan dan voor de ene persoon een keuze zijn, wat zij belangrijk vinden in het leven, waar zij hart voor hebben, of waar zij van anderen horen dat het belangrijk is. Of een bepaalde verplichting. Zoals de mensen die dokter worden omdat hun verplichting aan het menselijk ras is om daarin te helpen.

Een levenstaak kan dus ook een bepaalde keuze voor een verplichting zijn, noem werk als plicht zien, en de intelligentie inzetten op een niveau waarin die plicht dan het meest tot uitdrukking komt. Of de plicht van opvoeders meekrijgen, noem ouders, maar ook leraren.

Als ware plicht een gevoel in het hart is, waar je je graag voor wil inzetten. Of waar je je door geliefden door laat raken. Als ware je je openstelt voor wat het in het leven mag betekenen.

Een levenstaak is dan ook dat je als ware na het heengaan terugkijkt en ziet wat de waarde is van wie je bent, voor anderen, voor jezelf, maar ook voor de wereld. Als ware je een cv. Meekrijgt waarin staat wat je hebt gedaan en welke betekenis het voor jezelf heeft.

Een van de inzichten in het hindoeïsme dat het hele universum een hogere orde heeft.
Noem Maha Meru als een berg met een bepaalde geometrische vorm,
Waarin die orde als ware op iedere laag is samengesteld.

Op aarde met landen, overheden, lokale gemeenschappen.
Maar ook cultuur, taal religie en de mogelijkheden in een leven.
Waarin een mens werkt, opgevoedt, wordt, cultuur of andere bezigheden heeft.

Maha Meru is dan het inzicht dat iedere samenleving op eigen niveau onderdeel is van die hogere orde, en waar je ook als mens een geboorte hebt, een baan vindt, of een leven hebt,
Daar is de plaats in die orde ook als ware van boven af als een ondersteunde vorm.

Maha Meru is dan die uiterlijke genade dat je bevestigt je eigen plek in die orde te hebben,
En samen met die vrije wil, maar ook plicht je plaats inneemt.

In het hindoeïsme is brahman de naam van de werkelijkheid en is maha meru als heilige symbool dat die orde overal bestaat.

Een mens heeft een opleidingsniveau van lager, hoger en universitair, en een mens vind op zijn eigen niveau een plaats in de samenleving. Waaribj maatschappelijke vaardigheden hoe je je beweegt in de samenleving, een beroepsopleiding voor salaris mag je het gedeelte wat je overhoudt van de levensbenodigdheden besteden aan doelen.

De genade van Maha Meru is dan dat je in de samenleving een plaats hebt, en waar sommigen strijden voor hun status, is door de plicht in het leven, een plaats binnen die gehele berg, mahah meru zoals de hoger orde geometrische bestaat ene plaats.

Waar een wekker, met tandwielen precies in elkaar draait, en betekenis kent, zo is mahah meru
In ieder leven een kans, een mogelijkheid, een levenstaak, en beroep. Waarbij onder de zegen van een plaats in de samenleving voor sommigen een relatie is weggelegd, voor anderen een hobby, en een derde cultuur of religie.

Waar een mens geboren wordt is niet uit eigen coördinatie, maar door in het leven de keuzes goed te maken, en jezelf en de samenleving te respecteren, je ook daarin groeit.

Maha meru is dus die genade dat de samenleving niet toevallig is, geen willekeur, maar ene precies geheel dat met de grootste zorg en nauwkeurigheid is samengesteld.

Predestinatie is een woord dat wordt gegeven als een leven een plan heeft, waarbij zelfs een leven met een bepaald doel. Noem in de jeugd een opleiding en beroepskeuze, die vorm van bepaling heeft. Noem een mens gaat werken waar hij wil, en de opleiding is een keuze die zich ontwikkelt. En na de beroepstijd, kan een mens terugkijken.

Maha meru is dan ook die genade toelaten, waar een mens soms niet weet welke keuze bij het hart aansluit, is die hogere orde, als ware dat ze die intentie erachter zien, en daarbij die maatschappelijke plek bereiden voor die mens.

Maha meru is dan die genade dat je je in het leven openstelt voor wat geluk kan of mag brengen, en door die invloed toe te laten ook je plek in de samenleving vindt. Als ware synchroniciteit, en als ware een geleiding. Zoals mensen weten dat alle niveaus ook voorwaarde hebben of vaker of minder vaak voorkomen, in die geometrische vorm diezelfde betekenis hebben.

Zoals in het hindoeisme objectmeditatie een vorm is,
Shaligram als stenen, shank als een schelp met de om klank, shiva linga voor energieharmonie.
Door die objecten tijdens de meditatie in de hand te houden, mensen door die contact met
Het object die straling ervan toelaten in het eigen hart, subtiele lichaam, en de ziel ook
In die straling meenemen.

Object meditatie is dan bij het hindoeisme vooral op de ziel gericht, en die vorming van de ziel waardoor meer keuzevrijheid, meer inzicht van de ziel, maar ook de ziel vergroten in straling.

Een shank is een schelp die de scheppingsklank voortbrengt en als ware in het hart en de geest door die hele zachte klank ook die ruimte schept.

Een shiva lingam steen, harmonieert de krachten in de mens, zodat wat hard is zachter wordt, wat vuil is weer zuiver wordt, en wat eerst zonder beheersing is langzaam als ware een gecoordineerde kracht wordt.

Shaligram is dan een specifieke steen die met Vishnu wordt geassocieerd.
Waardoor die heilige genade van Vishnu ook in het leven hart en ziel komt

---

Zoals bij Krishna de mensen die zijn genade hebben komen als ware in vrindavana als hemel,
Waar zij met zijn allen genieten van een beloning. Noem zij dragen de genade en hebben het leven in zijn licht geleefd.
Zo zag ik een vrouw die zich aan Krishna had overgegeven en als ware door die grote liefde, in de hemel Goloka kwam. Daar zij alle mensen die zich aan Krishna hebben over gegeven waar zij als ware mogelijk ook een individuele en persoonlijke beloning krijgen.

In Goloka zijn zij als ware in de persoonlijke aandacht van Krishna die niet alleen de hemel en een gelukkige positie of tijd geeft maar hun ziel als ware de hoogste beloning de vervulling van hun ziel geeft.

In Goloka die hemel waar Krishna alle mensen brengt die zich aan Hem hebben over gegeven. Waar zij in zijn persoonlijke omgeving zijn.
Vrindavana alle toegewijden die de genade hebben gedragen en hun leven een taak hebben gedaan, zo veel als zij in hun intentie toelieten en zoveel zij mogelijk hadden.

Zo zag ik even in de hemel waar misschien de engelen wonen, of waar zij hun beloning krijgen. Sommigen voelde ik aan. Noem de prefecta of haar collega die als ware even in een winkel boodschappen deed, zij was van het hogere kader, of echelon, zij was daar en ik herkende aan haar ziel dat zij vele landen in haar functie had ondersteunt. Als ware evenveel aandacht aan hen allen, en kleine problemen net zoveel aandacht gag als ware haar onvoorwaardelijk inzet.
Ik zag ook even een man, hij was misschien het hoofd van een squadron, maar hij had met zijn levenservaring altijd het gevoel dat met precisie alle problemen oplosbaar zijn. Als hoofd van een squadron had hij vele oorlogen meegemaakt.

Ik zag even in de hemel, van velen zag ik wel dat zij daar waren omdat zij een goede taak hadden verricht, maar van sommigen soms enkelen noem zoals je ze in het dagelijkse ziet, voelde ik aan dat zij bijzonder waren, ik mocht even leren kennen dat zij misschien wel met hun hart hadden geleefd, zij hadden bijzondere functies. Velen mochten naar de hemel, en sommigen hadden een zuiver hart, en ik kende hun levenstaak en vond ze bijzonder.
Deze hemel als ware mogelijk waar zij als ware in het gouden licht verkeerden van die persoonlijke beloning.

Zo is ook in de gedachte van reïncarnatie als een leven en bestaan verbonden zijn. Als ware de ziele vele levens kent.
Zo zou een leven een beloning verdienen, waarna misschien wel een periode van een half leven in de hemel wordt voortgebracht. Misschien kennen zij daar geluk, maar misschien wordt hun ziel wel onderwezen met hele hoge wijsheid. Misschien leren zij er hun persoonlijkheid op de hoogste manier schaven en slijpen.

Daar in die hemel na een leven, leren zij een beroep dat op aarde geacht wordt en de achting heeft van velen.
In de hemel ook bij reïncarnatie ja ze noemen het soms religie, soms een fijne tijd, paradijs de eeuwige jachtvelden. Maar als zij na een leven in de hemel komen, en als ware erna een een gewoon leven toebedeeld krijgen, dan zijn zij met de wijsheid van hun ziel, hun goede persoonlijkheid, en misschien al met de kennis van een goed beroep in hun ziel en karakter.

Zo telt reïncarnatie misschien ook wel bij een beloning in de hemel mee voor het gehele bestaan. Als zij dan in de jeugd leren, en de winden mee hebben als ware zij al veel meegekregen hebben.

Reïncarnatie beloont zichzelf bij een goed leven misschien ook wel. Zij hebben in de hemel niet alleen genoten of geluk gehad, maar hebben ook aan zichzelf gewerkt, en wat zij later in een volgend leven doen, wordt dan begenadigt, door die wijsheid, die aandacht en die vorming in de hoogste betekenis.

Als ware de hemel ook hen die altijd voor het goede hebben gewerkt laat meedelen, en zij die genade verkrijgen daar ook niet alleen genieten maar hun ziel laten vormen. Als ware de ziel een tijd mag genieten van onderwijs dat op aarde niet mogelijk is, en als ware aan de ziel gehecht weer voor een volgend leven een hoger begin mogelijk maakt.

Als een ziel bestaat en een bestaan vele levens in zich houdt, als ware de klok doortikt, dan zal een tijd in de hemel wel net zoveel waarde voor de ziel hebben en als ware meetelt voor karma, maar ook voor kansen en mogelijkheden en de ziel door de straling weer gelukkig wordt.

Soms zijn er visies op de hemel en wat die zou inhouden en welke betekenis het voor de mens heeft.

Soms zegt men dat men daar een beloning krijgt, en als ware mogelijk uit de rijkdom van God een keuze mag maken voor wat men zelf wil.

Sommigen verlangen een relatie met geluk, een tijd waarin je liefde deelt,
anderen kiezen een beroep waarin ze doordringen en als ware beroemd worden uit
hun eigen inzicht en intelligentie en inzet.

Anderen laten zich verrassen en verkrijgen de dure geschenken die men alleen in de persoonlijk welstand krijgt.

De hemel waar men achter een wit scherm de rijkdom verkrijgt.
Als men de ziel wil verwerkelijken en de keuze laat gaan over alle inzichten,
genadevormen, maar ook kunst en artifacten.

Als ware men met het hart leeft, en daar in lijn met de ziel kan kiezen welke zegen men mag aannemen.

Soms zegt men dat men in de hemel geen vrije wil meer heeft, of de straling van God geniet,
soms zegt men beloond te krijgen voor opoffering zowel christelijk als andere religies.

Als men zegt men mag in de hemel de beloning kiezen die men wil, mag men uit het rijke aanbod kiezen welke men mag verwerven als ware men in een dure winkel loopt en een vrije besteding mag doen in die periode.

Zelfs als men een religieuze beloning kiest, noem een engel die zijn laatste wens geeft aan geheel in God te willen zijn.

Soms zegt men elke goede daad, of gebed in het leven is in de hemel een van de vele artifacten die men mag verkrijgen. Men mag kiezen welke men in de ziel aanneemt en welke men vanwege de keuze toch moet laten gaan.

Als ware men een gouden schat, verdeelt over alle levensthema;s en de keuze van iedere goudstuk maar voor een doel mag worden ingezet.

Soms zegt men in de hemel wordt men gevormd en door bij God zelf te zijn, mag men in die zuiverheid alles aannemen, wat op aarde door de samenleving nog niet mogelijk mocht zijn.
In de hemel waar men die beloning krijgt, en iedere vorm bevestigd wordt,
bij Christus met een munt, een olielamp of een gelijkenis.
Of men dan een heilige, engel of in de genade staat wordt dan als geschenk aangeboden.
Als ware op de munt een symbool staat, op de olielamp een kenmerk voor het feest,
en de gelijkenis de heldendaden beschrijven.

Ik keek even in een religie van een ander volk en ander land.
Zi hadden rollen in de samenleving die steeds door oude zielen werden ingevuld.
Problemen waren er natuurlijk net zo als bij ieder ander volk,
Maar door de leiding van een godheid, werd iedere laag van de bevolking soms
Met een arbeidspositie, soms met andere rollen ingevuld.

Ik was even bij een hindoe ritueel, en voelde de bijzonderheid ervan
Alsof ik mij wilde aanmelden en ze zeiden.
Deze godheid heeft behagen in u, en een jaarsalaris mag u ervoor geven.
Erna vroeg iemand is dat wel zo, en zij zeiden, als hij geen behagen heeft
Kost het volledige spaargelden van het leven.

Ik keek even naar de voorwaarde van Karma, ja soms is het leven duur, en men weet niet
Of bij reincarnatie die prijs al voor het leven is betaald.

Zo zag ik bij dat hindoe ritueel, ik hoorde dat de brahmanen die erbij hielpen
Volledig in het celibaat waren, en ook als zij er niet meer werken, hun hele leven
Onderhouden worden door die priesterdienst. Zij werden al vanaf hele jonge leeftijd

Doordrongen van het brahmin werk, zij leefden in volledige celibaat en zuiverheid
En werden met als enige doel het werk voor de godheid opgevoedt
Als zij bij de priester rituelen waren, hadden zij het celibaat en de volledige hindoe opleiding ervoor. Als zij als priester een mate van werk niet meer konden vanwege hun zuiverheid
Werden zij het gehele leven onderhouden.
Als ware deze priesters, in hun hindoe functie die vereiste hadden.

Als een soort visioen bij het begin van een hindoe ritueel.

Ik was even bij een hindoe ritueel en besef de waarde ervan. Ook als zij zeggen dat een godheid gedurende die dag of avond zelf alle gebeden behartigt. Noem hij daalt even neer om het volk te begunstigen. Alsof een miljoen jaar meditatie even contact maakt en zelfs belangrijke gebeden
Even in de persoonlijkheid van de godheid zijn.

Zo heeft ieder volk een aartsvader, en heeft een eigen manier om rollen toe te bedelen
Of om contact te leggen met een godheid of een aartsengel.

Noem bij dit hindoe land en reincarnatie worden sommige belangrijke rollen ingevuld door de oude zielen die dit werk steeds doen. Als ware de samenhang in hoger handen is geborgd.

A

De levensvragen zijn voor iedereen in het leven een vraag, soms op jonge leeftijd, soms als volwassene en soms als oudere. Soms bij ongeluk of leed. Soms als vraag voor beroep of levensinvulling. Soms is het een vraag aan een fase verbonden.

De vier belangrijkste vragen waaronder welke betekenis het leven in hoger verband heeft.
Sommigen zien het als karma, men voldoet een karmakostprijs, men verwerft karma voor groei of beloning. Soms zien mensen het als groei en het onderwijzen van de ziel.
Men wordt slimmer, meer intelligent en wijs. En door die wijsheid kan men het bestaan beter te weer stellen.

Een derde ziet het leven in hoger verband als wensvervulling. Men gaat op vakantie, men spaart ervoor. Men krijgt een relatie en waar men het geluk samen deelt en misschien kinderen krijgt.

Een vierde ziet het leven als een zich openstellen voor. Het leven toont zelf welk belang het heeft.

De levensvraag over leven in hoger opzicht en betekenis is dan ook om het dagelijkse een betekenis tre geven. Als werk of verplichting kan men zich voorstellen dat men in hoger verband ook meer waarde krijgt.

En als men de ziel onderwijst, begrijpt men dat door bijvoorbeeld religie als oogpunt te nemen, men de goden leert kennen ,e door zich dichter bij hen te laten komen men ook in die genade een vorm van zegen ervaart.

Het open stellen voor het leven kan zowel het leven geleiden als die betekenis vinden in wat anderen adviseren, of welke mogelijkheden zich aandienen. Welke kansen men mag en kan benutten.

Het onderwijs voor de ziel is dan als men boeken of bronnen bestudeert ook van grote betekenis zelfs als karma, of andere betekenis er niet is. Immers door zich te onderwijzen men in een volgend leven of bestaan ook die kansen en mogelijkheden herkent.

Noem als men in religie een goden naam aanleert, en de betekenis ervan begrijpt, men een mogelijkheid die door die godheid getoond of aangeboden wordt ook herkent en aanneemt.
Noem zonder onderwijs zou een toevallige gesprek niet boven het gewone ut=uitstijgen, maart als Men een aanbod van een godheid herkent, kan men een unieke kans krijgen om hoger in cultuur, orde of religie te komen.

De vraag over de betekenis van het leven in hoger verband. Misschien ook wel als een ziel naar een leven op aarde getrokken wordt, dat men op aarde zowel een taak heeft, of zich moet bewijzen aan de goede kant te staan.

Als zielen dan naar de aarde komen, leren zij ook opnieuw welke betekenis het voor de ziel heeft. Men neemt een lichaam aan, en men leert in de jeugd zowel leven, als in de samenleving actief te zijn, en naast het leven van verplichting, kan men ook een persoonlijk deel invullen.

Als men zich in religie verdiept, is plicht een woord dat in klein of groter opzicht een betekenis heeft. Noem voor sommigen alleen de bijeenkomsten, voor anderen bepaalde periodes, en voor een devoot zelfs het hele leven. Noem gebed zich verdiept naarmate men men zichzelf erin leert herkennen.

De waarde van een leven in hoger verband, is voor een samenleving ook de mogelijkheid om alle samenlevings sctructuren zo in samenhang te hebben dat voor iedere burger de mogelijkheid er is Om zowel plaats te vinden in een sociale omgeving, zowel waarde te hebben in persoonlijk verband, als waarde voor die samenleving, vaak werk of een andere verplichting.

In een samenleving heb je alle mogelijkheden die voor iedere en elke burger die kansen biedt. Sommigen kiezen binnen hun belang en hun kennis niveau, en anderen worden bijgesteld naar een mogelijke vorm van leven binnen de maatschappij.

De samenleving is dan voor iedere burger die gelegenheid. Waarbij een mens in het leven de mogelijkheid krijgt, om zich te bewijzen, en een volk ook een tijd krijgt op zich te bewijzen.
Als voorbeeld een mens tachtig jaar leeft, en zowel opvoeding werk, ouderdom en een relatie.
En een volk misschien vijftienhonderd jaar, en erna een ander volk de kans krijgt

Waarbij in een leven de gangbare onderdelen, van geboorte tot aan de dood.
En bij een volk ook de ontwikkeling, de fase waarin zij gewoon hun functie hebben,
En het ene volk eindigt door een eigen fout, door leed, of door andere oorzaken.

Als een mens in het leven de hogere waarde zoekt, is het altijd een samenstel van plicht maar ook je persoonlijk laten raken door een bedoeling. Voor de ene werk, als het verkrijgen van karma,
Voor een ander de ziel, waarbij boeken over de wereldreligies de ziel vormen, en men zelfs na het leven ook als men niet gewerkt heeft toch kan zeggen het was van grote waarde.

Noem als Gayatri als godin van wijsheid de studie geleidt, dat men na het leven in de ziel

Meer inzicht heeft in het bestaan, en als dan zegt dit is mijn naam, men het door studie herkent, en als zij dan vraagt leg je ziel in mijn handen. Dat je door het begrip van die wijsheid kan zeggen, het als een grote kans en geschenk te ervaren.

Immers zonder studie zou je zelfs haar naam niet herkennen, en bij een andere levensinvulling zou iemand zeggen ik heb in het leven een andere waarde gevonden.

Dit betekent dat zelfs boeken lezen, en studie voor het leven een betekenis mag zijn in hoger verband. En dan als voorbeeld dat in religie een naam van een godheid zich mag verbinden, wat zonder achtergrond kennis een hele moeilijke beslissing zou zijn.

Daarnaast dat kennis in de ziel of wijsheid, ook in volgende levens een goede betekenis heeft. Men leert dan in een volgend leven door de vergroting van inzicht sneller alle levenslessen aan te nemen, en een plaats te vinden in een samenleving. De ziel het eigene is, dat ook zonder die zichtbare kenmerken die ervaring in zichzelf bevat.

Noem men leeft met hart en ziel en zoekt in de samenleving de verbanden waar men zich mee in eenheid voelt. Los van taal, los van afkomst, los van alle uiterlijke zaken.

Nog een beknopte beschrijving:

Zoals de levensvragen die iedeer mens beantwoordt
Zoals de vier doelen van een leven.

Werk en verplichting
Studie en de ziel als onderwijs aspect
Wensvervulling
En de vierde de werkelijkheid

Bij werk en verplichting dat men karma als onderwerp neemt
En naast het salaris karma verkrijgt.

Bij studie en de ziel kenmerkt het leven zich dat je erna
In de ziel ervaring hebt en welke groei je ook hebt
Daarin vervuld wordt, immers als men leert kan me nook
Keuzes in die lijn maken.

Bij wensvervulling is men gericht op geluk, en welke
Korte of lange termijn doelen daarbinnen zijn.

Bij de werkelijkheid stelt mne zich open voor het doel
Dat binnen een leven aangedragen wordt.

Noem bij de ziel
Ook als men leert over religie,
Dat men het vertrouwen opbouwt
En later die stap in gebed van overgave kan zetten
Immers mne leert die namen en doctrines kennen

Zoals men het leven als het lot kan zien, men overkomt allerlei situaties met een velerlei aan betekenis waar sommige dingen onvoorspelbaar zijn, sommige waar je zelf de oorzaak van bent en sommige leed of geluk geven.

Men kan in het leven zowel voorspoed vinden als tegenslag en soms weet men niet hoe dat op het pad komt. Men zegt dan het lot is op die manier.

Als je van reincarnatie uitgaat en het lot. Dan zou je zeggen een volledig leven heeft een groot aantal kenmerken, sommige met een goede bedoeling, sommige als groei, sommige om ontberingen te overstijgen, en sommige om te bewijzen dat je van goede wil bent, of een niveau van inteligentie.

Zoals ze soms in de handel een lot een samenstel, of combinatie noemen van odnerwerpen, zo kan een lot dan ook in menselijke opzicht zijn, als je voor het begin van het leven staat. En je noemt leven als een onderwerp die voor het begin in hoger opzicht gekend kan worden, dan zeg je dit leven heeft een aantal kenmerken, waaronder kansen, waaronder groei en betekenis.

Men krijgt een opvoeding, en als bekend is waar je geboren wordt, is het bij opvoeders, het educatie systeem, maar ook de moedertaal, en waar je vriendschap verwerft, en een gedeelte van de tegenslag is door rampspoed in dat land of regio.

Een lot als je het vergelijkt en als ware in hoger verband een leven aangeboden krijgt geven ze voor dat leven een lijst met voorkomende onderdelen. Noem je krijgt in het leven een opleiding op dat niveau, er is een kans in het leven dat je een aantal tegenslagen moet overkomen, en je krijgt op sommige punten een relatie aangeboden. En als je op school serieus leert dan krijg je een opleidings en werkniveau op die hoogte.

Een lot is dan een leven, een geheel en een samenstelling van mogelijke kansen, ontberingen en andere kenmerken.

Men kan dus in reincarnatie als je van een hoger bestaan uitgaat waar een keuze ligt om een levne te krijgen en aan te gaan welke andere betekenis ook, dat je een leven krijgt aangeboden met vooraf bekende kenmerken.

Soms koppelen ze dit aan karma, het leven dat je doormaakt, spreekt je vrij van bepaalde schulden, of geeft kans om hoger te komen (een karma proef om te bewijzen welk niveau je hebt)
een leven kan dan een samenstel zijn in hoger verband waar je een verklaring aan kan verbinden.

Stel een leven wordt als lot aangeboden en je hebt een keuze, dan zou je in die beschrijving van dat lot ook sommige benoemde elementen zien.

Een aanvullende betekenis is, dat op welk niveau een leven ook bestaat, men kan in religie een verbinding met een gebedsmanier aangaan, noem godheden, of bekende religieuze boeken,
en ook als men een verklaring voor hoger verband zoekt, kan men daarin een antwoord zoeken.

Noem waar men ook bestaat, welke vorm ook, men mag de religies die er bekend zijn volgen, immers een grond wet is onderdeel van bijna elke beschaving en daarin zijn religies een manier om een verbinding met een rol vna autoriteit te zoeken.

Als men bestaat, en men kent de wet, of houdt zich aan normen en waarden, en religie heeft een vorm die toegestaan is, noem in de grondwet worden ze of als mogelijke manier genoemd, of bij de normen en waarden zegt men dat die waarde erin ligt, dan mag men in religie die gebeden brengen ook als men een vraag heeft over het bestaan en de vergelijking met het onderwerp

zoals een benaming als lot, een samenstel van kenmerken van een leven inhoudt.

In een lot als gebed toegestaan is, kan men die verbinding zoeken in hoger verband, maar ook om binnen het leven betekenis te zoeken.

Zoals bij een lot, je wel weet dat er een aantal in een leven voorkomen,
maar niet op welke tijden, welke plaats en met welke preciese vorm.

Zoals bij een stuk erts je wel weet dat er elementen in voorkomen maar niet op welke plaats en verdeling.

In het christendom zijn vaak rollen die een genadevorm inhouden zoals de hervormde traditie de gereformeerde, en de doopsgezinde.

Vaak openen ze een genadevorm die een tijd meer op de voorgrond zijn, immers de gedachte voor christen veranderen soms waardoor aansluiting zijn waarde verliest.

Vaak zijn rollen die een nieuwe vorm van genade openen, gebaseerd op een voorligger die inzicht heeft, of een rol die het mogelijk maakt.

Zo is de doopsgezinde variant, in leven geroepen door een katholieke priester, die bij kinderdoop zelf christelijk werd, maar door zijn rol, volwassenedoop mogelijk maakte.

Zo is in het christendom een schakeling tussen een genadevorm, en de mogelijk gemaakte genade die zelf op een christelijke traditie rust.

Noem nieuwe genadevormen worden door mensen met de traditionele genade verwerkelijkt.

In het leven heeft iedereen een reeks algemene lessen die soms op een vast punt komen, maar soms ook in een bepaalde fase van het leven. Sommige zijn inzichten anderen gedragselementen.

Noem de intelligentie verscheidene kenmerken draagt, en bij iedere les groeit.
De intelligentie kan zowel door een inzicht groeien, als door methodieken.

De algemene lessen zijn voor iedereen een mogelijkheid en aanbod in het leven en overstijgen ook de educatie in de jeugd. Noem levenslessen een diepere betekenis hebben en soms verbaal worden overgedragen, soms door opvoeders soms door mensen in de omgeving.

Naast algemene lessen deelt iedereen in een bepaalde mate van proeven of beproevingen, die later een beloning of een fase mogelijk maken die het leven verdiept.

Soms zegt men wel eens als je de wet accepteert, je in het burgerleven hoger ingezet wordt, als je bepaalde proeven voldoet, soms uit bepaalde deugden verkrijg je een mogelijkheid om hoger in de samenleving te komen.

Soms zijn die lessen en proeven zonder voorkennis, en als je eraan voldoet is de beloning ook zonder die bijkomende betekenis.

Bij proeven zijn ze altijd in het leven geweven, en zijn voor ieder mens dezelfde betekenis.

De inzichten en levenslessen kunnen ook de intelligentie verhogen.
Noem de levensles dat intelligentie niet alleen uitgaat van een kennis niveau, maar ook een metafysische basis, of in hun context binnen een situatie.

Noem soms kan je in intelligentie een betekenis ook gevoelsmatig duiden, soms kan metafysica een hogere religieuze maatschappelijke stroming in zicht brengen.
Noem ook voor veel mensen de wet een gegeven is, en een bepaalde levensles ontsluit de bron van de wet, noem wij leven in de maatschappij samen, en delen dezelfde rechten, met de metafysische betekenis dat we allemaal op aarde dezelfde kans krijgen.

Soms zijn proeven ingewerkt in een situatie, een werk of persoonlijke situatie, soms kan rampspoed ook worden gezien als een proef of beproeving, en dan is de houding die men erbij aanneemt bepalend.

Noem christenen verwijzen vaak naar de deugden van de heilige geest, en hindoe's zien het lot als karma. Waarbij voldoen aan een proef het leven hoger verband brengt. En levenslessen leren, men meer inzicht krijgt in het leven en de samenleving.

Algemene lessen zijn voor iedereen in elke fase een aanbod, die niet op vaste tijden worden aangeboden. Noem men begint een gesprek over een onderwerp en iemand duidt een situatie, waarbij men die herkent en in het verlengde een vorm van informatieoverdracht heeft.

Noem proeven, soms zonder aanduiding komen waardoor men er eerlijk in staat. Noem met het belang voldoet men eraan, als men die interesse niet heeft, blijft zo'n proef niet inzichtelijk en blijft men op het niveau dat men is.

Deze twee onderdelen van het leven zijn dan een basis om in het leven te groeien.
Een manier om zowel het leven op hoger plan te brengen. Als waar men later het gevoel krijgt
Dat in het leven toeval vaak in het moment zo voelt maar in de context van het hele leven
Er een geleidende kracht is, en dat betekenis van het leven in hoger verband naarmate het leven vordert. Zoals men ook als men een leven op aarde begint, in het inzicht van mij,
Men zowel de kans krijgt om te groeien, noem karma belangrijke mogelijkheden ook na het leven ontsluit, en dat een leven de kans geeft om de blik te verbreden.
Noem tijdens het leven kan men idealen bijstellen, en door levenservaring andere onderwerpen Belangrijker vinden.

Waar men deelt in een leven en door contact met de werkelijkheid, opgenomen wordt in die kracht van de werkelijkheid die in iedere religie een benaming heeft.

Kansen om te groeien, en door levenslessen slimmer worden is voor ieder mens, iedere dag opnieuw een mogelijkheid, om zowel in zicht te krijgen en de mogelijkheid om die te benutten.

Algemene lessen zijn ook door zelf wetenschappelijk en informatieve boeken te lezen te benutten.
Noem landen hebben een bibliotheekfunctie van de overheid, waar mensen zelf hun blik kunnen verbreden.

Kansen om hoger te komen, is ook de houding om zich in het leven open te stellen, en als ware door het hart die groei mogelijk te maken.

Algemene lessen:

In ieder mens een ziel zien,

Het leven ook als verplichting aan de samenleving zien

Wensen binnen het beschikbare houden

De wet is een instituut met een achterliggende reden

De hierarcy is verdeeld over zowel verantwoordelijkheid, kunde en inzet.

Zonder ervaring met relaties en omgang kan men als persoon in religie doordringen

In het leven kiezen om geen wensen en vervulling meer centraal te hebben.

In het leven en de religieuze waarde het bestaan in hoger verband te stellen

In het leven gebed van oordeel en overgave benutten

gedragsmethodieken, waarbij zowel inzet, controle, en stabilisatie betekenis kennen.

Het bibliotheekmodel; literatuur bestuderen voor de ziel en haar referentiekader en inzichten.

De schakeling van het levens standpunt van strijd naar samenwerking.

De schakeling van het beste of hoogste naar het aannemen van de aangeboden mogelijkheden, binnen de verantwoordelijkheid van normen en waarden

het sociaal contract sublimeren; een inzet niet afhankelijk van beloning of waardering maar wel in lijn met de doelen van menselijk leven.

De schakeling van eigen belang in iedere situatie het belang van de werkelijkheid zien.

Zowel het gevoel en de beleving ervan communicatief vaardig maken, en de behartiging ervan.

Het inzicht dat gevoel en geweten betrekking hebben op het sociale levens standpunt en het behandelen ervan binnen de mogelijkheden van de samenleving

Verslavingen leren loslaten, en een gezonde levenswijze. Een regulatie van alle menselijke voorwaarden.

Religieuze hulpmiddelen herkennen, en implementeren.

Binnen de grenzen van de samenleving is er een spirituele grondlegging waarbij ieder mens, binnen het eigen leven waarde mag vinden. In relatie tot een levensdoel, in relatie tot geliefden en gewarardeerde mensen, en in relatie tot de samenleving en een ideaal.

Binnen de grenzen van de samenleving heeft de mens een kader, die in het algemeen voor ieder merns mogelijk is, en mogelijk gemaakt wordt, waarin zowel het leven ontdekken, de waardd ervan voor de samenleving, en de waarde in hoger verband ten op zichte van het bestaan betekenis kent.

Binnen de grenzen van de samenleving, de wet, en de samenlevings structuren die voor ieder mens van geboorte tot dood een leven mogelijk maakt. Waarbij op welk niveau zij ook bestaan, hun eigenwaarde kunnen toetsen aan de samenleving die als dienstbaarheid aan alle mensen zowel de kaders als de mogelijkheden biedt. In samenspraak met religie en de autoriteit die zowel betekenis schenkt aan ieder mens en levend wezen, als voor ieder mens de algemene mogelijkheden beschikbaar maakt.

Binnen de grenzen van de samenleving waarbij door de gezamlijke inspanning zowel de maatschappij een plaats is voor zelfontwikkeling als de zoektocht naar persoonlijke betekenis voor het leven.

Binnen de grenzen van de samenleving, erkennen wij de religieuze betekenis, dat God zowel leven schenkt, als de mens de gelegenheid schenkt om door het leven te voldoen, waarde in hoger verband te krijgen. Waarbij als God het leven terug neemt, onafhankelijk van omstandigheden, het levensoordeel waar wij in geloven, de waarde van het gehele leven, de levens taak of het persoonlijke doel, de rechtvaardigheid van de waarde voor de autoriteit van religie schenkt

Binnen de grenzen van de samenleving schenken wij iedere burger door de wet en de voorzieningen en de bijdrage aan het overheidsproces de mogelijkheden om te bewijzen dat de ziel zijn waarde heeft, het hart zijn belang van de samenleving herkent, en de mens door genade, goede werken, een ideaal, of in de samenleving dienstbaar, in een oordeel de waarde en betekenis ervan erkent. Bij de behartiging van het levensoordeel, of door een oordeel van de wet binnen de samenleving.

Binnen de grenzen van de samenleving, schenkt God en religie ons de mogelijkheden om ons vrij te spreken van kwaad, door in het leven de hogere betekenis te zoeken van de levensvragen.

Binnen de grenzen van de samenleving schenkt God ons, door de genade of een levenstaak onze waarde in hoger verband te bewijzen. Welke taak wij ook toebedeeld krijgen, of welke genadevorm wij ook mogen aannemen.

Binnen de grenzen van de samenleving, vind ieder mens in het leven door ervaring, de mogelijkheden van een functie binnen de maatschappij, en door in de werkelijkheid het leven te aanvaarden de groei van de ziel.

De spirituele functie van de wet is een platonisch concept, of een toetsbaar instrument.
De wet als een soort licht, of doorstraling die waar ook in de werkelijkheid een vorm van
Toets verricht die zowel goedheid, rechtvaardigheid en gerechtigheid symboliseert.

Een toets die als ware mogelijk in de binnenkamer kijkt, het geweten een besef geeft,
En in het leven van de mens, het eigene of persoonlijke toetst aan de samenleving de werkelijkheid.

Een toets der wet, die als ware even het zilveren licht straalt door een mens, een situatie als ware Anderen op idee komen, om een bepaalde plek te controleren, of om een bepaald persoon te vragen of hij op de goede weg is.

Een toets der wet is als ware een functie van de uitvoering van de wet, als de wet geïnformeerd wordt, als ware de wet als een instituut het geweten binnen de samenleving vertegenwoordigt,

En als ware het instituut van de wet, een vorm is die als een concept bij de mens, zoals wij geloven in theorie en praktijk. Een toets der wet is als ware het daglicht iemand ziet, en door het licht zelf tot besef komt. Noem wij hebben de samenleving met zijn allen, en door iedereen een func1ie te gunnen ook binnen de samenleving de spirituele verant1woordelijkheid zijn straling geeft.

Waar wij in Nederland wonen, is de spirituele toets der wet als ware verbonden aan het gevoel van het volk, wij leven met zijn allen, en delen zowel de gunsten, de plichten, als de mate van beproeving.

Een toets der wet is als een kort gebed als wij horen over leed, over rampspoed, persoonlijk, in een groep mensen of bij een volk. Een toets der wet is als een gebed waarin wij, als wij geloven, God vragen het in zicht te krijgen, als wij in de wetenschap geloven, zeggen wij een toets der wet is als het meet instrument. Als wij in een hogere orde geloven in een toets der wet als een licht dat even ergen doorheenstraalt, en alles in zicht brengt. Mensen op idee brengt, van fouten die gezien worden. Mensen even het gevoel geeft, dat er ergens iets mis is.

Een toets der wet is als een kort gebed, een spreekwoord, of een uitnodiging voor het meetinstrument dat even als licht ergens doorheenstraalt.

Zoals iedereen die een persoonlijke pad gaat in religie, noem het pad dat naar een hoog doel leidt, waarbij men allerlei stappen als ware heldendaden moet verrichten om daarin door te dringen.

Zo is het in het christendom dat God zegt, naar dat hoger doel, noem om in de hemel te komen en daar misschien als heilige of als engel een beloning te krijgen, of een vorm van zegen als ware men in het leven door godsvrucht in de persoonlijke straling van God komt.

Dan heeft men een steen des aanstoots in het leven. Voor de ene heilige is het een ziekte, voor een ander een blijvend gevaar in de wereld, een derde is weer door een andere oorzaak. En God zegt dan zolang men die steen des aanstoots weet te verdragen groeit u in mijn toewijding, en wordt u in de persoonlijke kant van mijn leiding aangespoord.

Waar anderen zwichten soms door de verleiding van een leven waarin geluk, wensen of voorspoed een mooi leven beloven. Waar anderen ook al weet men niet van het lot, door het kwade aangeroerd wordt en de ene zegt, ik moet een keuze maken, de andere zegt het kwade is aanlokkelijk het belooft rijkdom of roem. Een derde zegt bij het kwade, ik heb hoog gestudeerd, maar die vrees weet ik mij niet tegen te wapenen.

Waar een mens in godsvrucht wil groeien, is het celibaat een van de kenmerken, zolang men zich aan die gelofte houdt, is de persoonlijke relatie die men in toewijding aangaat als een durende leiding die de st1appen in geloof geleidt, maar ook iedere stap weer die vervulling en die mate van verklaring. Waardoor men steeds het pad verder gaat.

Waar een mens het persoonlijke pad gaat, is er de steen des aanstoots, voor de ene een ziekte die dagelijks leed geeft, een ander wordt met regelmaat bezocht door slechte mensen die de rijkdom meenemen, een derde heeft een ontbering. Men heeft de steen des aanstoots, en men kan zeggen ik blijf wat God mij geeft verdragen, maar ook zijn wil zoeken. Dan is het God die zijn leiding in het hart geeft. En bij het celibaat is het een persoonlijke relatie.
Een relatie waarbij hij zowel het geloof schenkt, het vertrouwen behoudt, en hoop geeft over een doel dat in religie, in godsdienst een hoge waarde heeft.

Waarbij een mens in zijn hart in zijn geweten voelt of die verbinding of het geloof, of het gebed is of in werk of een levenstaak, en gedurende het leven herinnert aan het belang binnen het bestaan.

Het leven op aarde zoals wij die van geboorte tot dood leiden,
en de mate van zowel ontberingen, werk, geluk en de genade die wij vinden.

In hoger verband, stel een leven is om uit te vinden wat goed is, hoe we bij god komen,
en wat het doel van het leven is.

Voor de geboorte zijn wij misschien wel in een ander leven verbonden, en door karma noem als voorbeeld dat wij een fout maken, en in zicht komen met de vraag of onze ziel wel bij het goede hoort.

Een leven op aarde wordt dan toebedeeld om te bewijzen dat wij door het leven aan te gaan, die hogere beoordeling op de goede manier doorkomen.

Stel een prins, ver weg, al duizenden jaren in lijn voor de troonopvolging, maakt een fout en laat een burger, een erge straf krijgen, en daarbij wordt de vraag over normen, en ethische maatstaven opgeroepen. Dei prins krijgt dan een leven op aarde om te bewijzen, noem de fout eigen schuld was, of een beinvloeding in zijn functie door anderen.

Die prins kan dan in het aardse leven bewijzen, noem de opvoeding, normen waarde, een beroep, en in het leven aan de goede kant staan. Een oordeel en beoordeling zou dan voor die prins zijn,
als hij bij de goede kant uitkomt na het leven dat hij de schuld niet aangerekend krijgt.

Tijdens een leven op aarde, noem het is in hoger verband een algemene toets, kan zowel de volledige genade, voor altijd naar de hemel, of door bij het kwade te horen niet meer die toegang hebben tot werelden waar ze en voorspoed en hogere normen en waarden hebben.

Die prins zou door de genade van God aan te nemen bij het goede horen, en bij die genade soms zeggen ze de hemel is voor altijd, soms zeggen ze ene periode. Die prins zou dan door die toets, bewijzen in de goede orde te horen. En zoals in het christendom heiligenfuncties die katholiek gezien voor lange tijd in de hemel, en soms zichtbaar in hun invloed op aarde.

Een engel die als ware mogelijk tijdens het leven die genade geschonken heeft gekregen, zou dan zelfs onvermoeibaar voor God werken. Noem een engel in de hemel van gods licht leeft,
en waar op aarde we alle levensthema’s moeten voldoen om gezond en gelukkig of waarde vol te leven, kan in de hemel ene heilige of engel voortdurend werken.

In de hemel waar zij voor God werken, is onderwijs ene persoonlijke relatie met God.
Een leven op aarde kan dus ook in hoger verband een beoordeling zijn of een ziel zichtbaar aan de goede kant hoort. En door die toets alsnog de schuld mogelijk niet aangerekend krijgt, of zoals naar belofte van religie naar de hemel mag, en mogelijk het geloof dat de hemel voor altijd is.

Een spiritueel inzicht is dan dat de hemel, in de betekenis van reincarnatie, de hogere werelden zijn, waar zij grote voorspoed kennen, en waar zij altijd vriendelijk en vredelievend met elkaar omgaan.

Een leven op aarde is dan zowel voor zielen om door de genade die hulp van God te krijgen, als ondersteuning voor hun eigen wil, als de genade een taak mogelijk kan maken waarbij het belang voor God en de samenleving leidend is.

Een leven op aarde is dan als genade een rijke keuze uit religie, waarbij de kostprijs meer in het aanbieden van de genade ligt, dan dat de genade zelf die kostprijs heeft.
Noem een vriend die hindoe is, kan die godheid als bron adviseren, en een christelijke vriendin mag die genade ook overdragen.

Waar genade dan karma of ene voorwaarde is, is het op aarde minder inzichtelijk of die kostprijs dan wel of niet voldaan hoeft te worden.

Zoals de hemel voor altijd is, of de genade geluk schenkt of het paradijs er een rol in speelt, is voor de mens die de genade aanneemt een persoonlijke zoektocht, waarbij die persoonlijke relatie vaak in gebed en werk die verbinding verdiept.

Het verschil tussen de hemel en de aarde,
Dat wij op aarde zowel goed als kwaad kennen
En misschien wel, naarmate we vroeger een rechtvaardigheidsbeginsel of goedheidsbeginsel hebben ontkend, we op aarde in die mate door zowel onze eigen vrijheid als de uitvoering van rechtvaardigheid zoals in de wet onderhevig zijn aan goed en kwaad en wat in de samenleving speelt.

Noem in een ideale opvoeding leer je precies wat geluk, gezondheid en de morele norm is en wordt je opgevoed om in je eigen leven alles binnen de redelijke lijnen te hebben.

In de hemel is alles goed, en vredelievend, vriendelijk, en gezondheid is altijd een mate van welbevinden.

Op aarde leven en werken wij, en om in de hemel te komen moet je als ware in je gedrag een resemblatie hebben van die goede deugden. Soms noemen ze het door genade, soms door zelf te schaven en te werken en door een concept of platonisch idee van goedheid te hebben en je daarin af te meten je een ideaal van de hemel kan bereiken.

Noem op aarde een harmonieus en vredelievend karakter in de hemel door iedereen gedeeld wordt, en door zoals je zelf anderen behandeld, in de hemel iedereen daar op die manier treft.

Christenen meten zich af aan de deugden die zij bij God zien, en misschien wel door de genade aan de goedheid van God worden vergeleken, noem als je ondergeschikt bent aan God, en hij in zijn goedheid beslist dat je in de hemel dan ook deelt in die maatst1aven die God legt in de mens.

Een spirituele betekenis is dat je door zelf die goedheid te verwerkelijken deelt in die goedheid die in de hemel dan in iedereen in die mate is, en hoe je zelf bent ook door anderen behandeld wordt.

De hindoe mantra Ohm bhur bhuva svah.

Bhivah is zowel goed en kwaad, en svah betekent de mate van kwaad in de hemel niet bestaat.
Noem een opvoeding in de hemel bestaat alleen uit lessen die hun waarde hebben, waar je op aarde soms door te weinig inzicht, onbegrip of intelligentie sommige niet begrijpt of niet kan aannemen, en net als een medicijn een ziekte volledig of gedeeltelijk wegneemt in de hemel door het volledige begrip een mens niet meer tot kwaad in st1aat is , of vatbaar is voor die verleiding.

Bhur, is dan de vergelijking met een samenleving die geen wet kent, waardoor de toegang tot de grenzen van ieder mens niet benoemd zijn, en dan ook eigen belang of voordeel niet die begrenzing

hebben. In de hel zonder wet ze sneller een misdrijf of zonde kennen of plegen. En door die verdeling zowel de mens zijn bepaaldheid heeft.

Zoals wie goed doet goed ontmoet en het wederkerigheidsbeginsel, dat een slecht mens in de hel andere slechte mensen treft, en op aarde we met een levenstaak delen in de samenleving en de gunsten ervan delen, en de hemel de mens een goed wedermens treft en daarin deelt met de harmonie, vredelievendheid of andere deugden.

In het christ1endom is gebed een centrale mogelijkheid om zowel in het leven betekenis te vinden, als in het leven een bedoeling te vinden.

In het hindoeisme zijn er stromingen die een mantra of een naam van een godheid centraal hebben en daar kaders aangeven, soms door meditatie soms door een vorm van ritualistiek. Noem de brahmanen kaste rituelen als middel om genade over te dragen gebruikt.

Gebed is in het christendom de methode om god toe te naderen, en wanneer die mogelijkheid ontsloten wordt, om in gebed te naderen tot het goddelijke.

Bij de hare krishna is de mantra om hare hare het middel om te naderen tot Krishna, en zo heeft iedere stroming een mantra om door ritualistiek te naderen tot een vorm van verbinding.

Gebed is in het westen de meest gevolgde methode en is bijna alleen door het christendom onderwezen, waardoor het een middel is om in het hart verbinding te zoeken.

Veel hindoe genootschappen kiezen voor een mantra of door een hindoe ritueel om die verbinding te zoeken, waarbij ze gebed in de meeste scholen of tradities niet aanbieden. En de vorm om in een gebd om genade te vragen ook niet in het systeem of leerstellingen aanbod hebben.

Wanneer een mens in gebed nadert tot het goddelijke of God of de godheid, is het christendom die het onderwijst, en in het heilig boek en door God de manier is om zowel ritualistiek als de verbinding te zoeken.

In mijn religieuze toewijding, is dan ook de betekenis die er inligt dat door gebed naderen tot de godheid, wanneer Christus zegt in schenk de genade zonder kostprijs en uit mijn rijkdom die ik van de vader mag gebruiken. En zelfs als in gebed ook andere godennamen worden aangeboden, het Christus is die het schenkt. Noem sommige stromingen huldigen een mantra waarbij men geen persoonlijke bedoeling er in mag vinden, en sommige stromingen in karma geloven, en door een beperking zeggen dat er aan een richting een karma of voorwaarde verbonden is.

Het gebed in het christendom is uit genade van God, en zouden mensen andere goden in gebed toenaderen, dan wordt het ontsloten door God zelf die het gebed mogelijk maakt, en ook gebed over persoonlijke onderwerpen mogelijk maakt. Waarbij de zwakheid van de mens, in het gebed door de genade van God die bescherming geniet, waardoor een mens in gebed tot het goddelijke mag naderen. Waarbij die voorwaarde van Karma een andere betekenis kent, immers God vergeeft, en verzoent, en zegt door het gebed naderen is uit mijn rijke zegen en zonder kostprijs.

Het christendom is dus ook een gebed en de mogelijkheid, waar God de aarde geschapen heeft, en alwetend, alomtegenwoordig is, en de andere religies, of godheden mag aanbieden.

Het gebed is dus de veelgebruikte genade uit het christendom, die ook het gebed tot het goddelijke waarbij andere richtingen of namen worden ontsloten, zonder die voorwaarde van karma, uit de rijke zegen van God

---

God heeft de aarde geschapen met alle volkeren die erop zowel hun bestaan hadden, en in hun bestaan betekenis vinden. Voor tijdens het leven maar ook in hoger verband.

God heeft als ware gezegd tegen elk volk, de aartsvader of de generatie die begrip had, ik leg een boodschap een verklaring over wie ik ben in jullie en ieder volk. Het ene volk schenk in begrip van mijn alwetendheid, een ander volk het besef van genade. Zo geef ik ieder volk een boodschap mee, een boodschap in lijn met het leven wat ik ingeblazen heb.

Het ene volk was als ware joods, het andere volk was als ware indiase. Zo had ieder volk tijdens het bestaan van de oudheid tot nu, een geloofsboodschap en een verzameling boeken die hen geleidt. Van generatie tot generatie als zij zich erdoor laten leiden vallen ze onder de genade en de bescherming. God zei ook, van tijd tot tijd wordt de boodschap vernieuwd als ware de straling van het volk bij tijde door de slimheid van geloof de boodschap hernieuwd.

In het christendom is zowel genade dat je God ook de autoriteit gunt, en in het leven een verbinding zoekt tussen geloof, eigen belang en tussen een samenlevingsbelang en een mate van beschikbaar zijn.

Een gebed van overgave een diepere betekenis heeft, noem een leven door God gebruikt mag worden om in de samenleving dienstbaar te zijn, en de intelligentie die god heeft altijd een bijzondere of unieke rol schenkt. De alwetendheid van God is dan om in de samenleving belangen die niet veel in zicht zijn te ondersteunen.

Een gebed van overgave voor het leven is dan om in het leven die betekenis voort te brengen, naar de mate die god zelf schenkt, maar ook de grenzen van het leven, en het hart. Een mens mag door god niet geschaadt worden, dus God net als men gezond leeft aan alle aspecten werkt.

Een gebed van overgave voor het bestaan soms wel de overgave van de ziel is voor God om tijdens het leven te werken als ware aan een eeuwig beginsel. God schenkt de ziel licht, maar geeft de ziel ook vertrouwen, in de intelligentie van god maar ook de alwetendheid.

Een ziel bij God kan als ware ingezet worden voor al het werk dat god toebereidt, en een leven bij God zal die bijzondere betekenis in de samenleving kennen.

Een ziel bij god en zijn ondoorgrondelijkheid, is als een voortdurende bijstelling van alle aspecten. Omdat een ziel al honderden of duizenden jaren bestaat is het genezen van een ziel een groter project dan een tiental jaren. En waar God de ziel bijstelt, is het ook dat een ziel wensen meer en meer op het goede richt, een ziel meer en meer een samenlevingsbelang in plaats van eigen belang voorop stelt. En meer en meer ook de zachtheid en het samenwerken belangrijk vindt.

Waar een leven dienstbaar is in de samenleving, is een ziel als ware aan God verbonden, en kan zelfs na het leven nog eeuwen voor God werken. Waarbij een ziel ook de coordinatie van God draagt en dus ook uit geloof rampspoed overleeft, en in het bestaan vervulling vindt. Het

vredelievende en tevreden karakter. Zoals een mens met gezonde voeding zich voldaan voelt, en een mens die lekker of luxe eet soms in het leven een gevoel van leed of onwelkomenheid voelt.

Een ziel wordt bij God gevoedt met alle zogenoemde vitamines waardoor de ziel gezond wordt, maar ook zich te weer stelt. Immers een leven of bestaan heeft in de tijd vele momenten van ontbering. Immers zowel karma als het toeval in ieder leven of bestaan plaats heeft. En op de goede momenten extra investeren, ook in andere periodes een verschil maakt. Noem wederkerigheid.

In het katholieke geloof is God zowel alomtegenwoordig, hij is overal en heeft overal waarneming, daarnaast is hij alwetend. Van ieder mens die hij ziet weet hij waarom ze zo zijn, en als zij iets doen welke reden het heeft. En ernaast welke kleur hun ziel heeft.

In het katholieke geloof is heiligenverering een doctrine. Waarbij heiligen als ware ene aanroep of gebed aanhoren of behartigen. Noem de heilige die zoekgeraakte spullen vindt. Waarbij de gedachte dat die heilige via de alomtegenwoordigheid van God ziet waar ze zijn.

De gedachte dat de alomtegenwoordigheid en alwetendheid van God, door zowel heiligen als engelen benut wordt om hun functie voor het geloof te vervullen.

De alwetendheid betekent ook dat alles dat gebeurt, bij God bekend is, ook als zij andere religies volgen, ook als zij een autoriteit hebben die als ware zegt dat zij God niet erkennen.

De gebeden die niet tot God zijn gericht maar wel in de oprechtheid van bestaan, waarbij een noodsituatie het beste voorbeeld is, worden dan behartigd.

Soms zegt God die gebeden worden tot mij geleidt, noem een mens leert waar hij het antwoord moet vinden, soms zegt God ik vervul het in hun leven, en zij vinden een naam of religie, cultuur waarbij die intentie ook goed is.

Er is dan een verschil tussen goedwillend en kwaadwillend, omdat religie het goede van het kwade scheidt.

Zoals God zowel rechtvaardig is als goed.

Een mens krijgt het leven volgens een voorwaarde die tijdens het leven niet woordelijk bekend is, en waarbij het oordeel na het leven als ware rechtvaardig is.

God is goed waarbij een leven dus niet volgens een meetlat gegeven wordt waarbij je veronderstelt dat er andere belangen voor zijn dan de goedheid die God draagt.

Noem soms zeggen ze een leven heeft die en die voorwaarde en je kan alleen eraan voldoen als je dat doet. Soms wijzen ze naar een conditie, waarbij je een verplichting hebt, soms wijzen ze naar een ander bestaan, noem verleden of ver weg.

Een leven wordt door God gegeven en ook terug genomen. Waarbij God voortdurend noem de hele aarde in zijn waarneming, en in zijn macht heeft. Noem God is almachtig maar laat mensen tijdens het leven een doel vinden, maar ook in het leven de betekenis van bestaan vinden.

Waarom god het kwade toestaat is niet in een gewoon oordeel te kennen, maar wij mogen god wel vragen naar die persoonlijke bedoeling in het leven.

Noem het begrip karma zegt ook, in het leven heb je zowel goede als slechte momenten, en zowel geluk als leed. Waarbij een mens in het leven als ware een lijstje heeft die in zijn totaal doorgemaakt moet worden.

Stel een kind is aan het spelen en maakt een eigendom van iemand anders stuk, je kan een kind volledig vrijstellen, straf geven of de kostprijs betalen. Als ouder wil je natuurlijk het midden vinden. Je geeft een kind straf. Zo is het menselijk leven door God gegeven, maar wel met het doel wat hij erin legt.

Het idee dat het levensdoel het leven een hoger belang heeft, is omdat God zowel de mens gelegenheid geeft om te leven, als de samenleving in stand houdt, als de samenleving beschikbaar houdt voor zielen om hun bedoeling te vinden.

God stelt de orde daarbij steeds weer bij om in dat gecombineerde belang te voorzien.
God geeft dan een leven, noem aan een ziel en zegt, als ziel wordt jij daar geboren en je hebt in het leven de kans, met alle onderdelen die zowel in de opvoeders en de samenleving ligt.

God zegt daarbij de Almacht te hebben, de Almacht op aarde om die rol binnen de samenleving vast te stellen. Immers soms wijst men op ver weg, of op een kenmerk die misschien niet die betekenis heeft.

Sommige religies wijzen naar de Almacht, sommigen naar de alwetendheid, en sommige naar de alomtegenwoordigheid. Zo zijn er vele kenmerken van Gods straling die betekenis schenken voor mensen.

Zo wil je dat de rechtvaardigheid van God in de samenleving bij rollen komt tel iggen die geen ander belang hebben.

Noem hele intelligente mensen kunnen vatbaar zijn voor het kwade noem door misleiding, en hele rijke mensen kunnen toch ondanks hun waarde voor de samenleving over een grens gaan.

Een rechtsorde die dan onpartijdig is, noem het oordeel heeft geen voorwaarde van macht, rijkdom of vooroordeel.

Een rechtsorde is rechtvaardig een oordeel wordt aan de wet en wetgeving afgemeten.

En rechtsorde is onafhankelijk, zij wordt geactiveerd bij het oordeel over situaties uit de samenleving.

Soms zegt men, die groepering heeft zoveel voor de samenleving betekent als zij over de lijn gaan willen wij als ware hun schuld of oordeel kwijt schelden.

Soms zegt men die mensen zijn zo intelligent we spreken ze op grond van hun slimheid altijd vrij van een schuldig oordeel. Immers als ware zijn zij daarin een eigen autoriteit.

Bij een rechtsorde wil je een oordeel naar rechtvaardigheid zonder uitverkiezing, bevooroordeling of andere kenmerken

Een rijke groepering mag ethisch niet bevoordeeld worden met een kwijtschelding van schuld, en een heel intelligent mens, wordt ook niet bevoordeeld omdat zij die hoge waarde intellectueel hebben.

Hoe je hun hoogwaardigheid compenseert is dan als ware, een rijke groepering, een zogenaamde investeringskorting geeft.

En hele intelligente mensen, compenseert door hun naam of status op een andere manier daarin te erkennen.

Een manier van rechtvaardigheid, waarbij hoogwaardigheid op die manier een factor is, kent in alle samenlevingen een grond van inwerking op de samenleving of wet.

Soms zeggen ze intelligente mensen worden vrijgesteld omdat als zij hoog geleerd zijn die toets over goed en kwaad als ware al hebben zonder grond van bewijs.

Soms zeggen ze een rijke groepering heeft zoveel betekenis voor de welvaart we willen hen daarin tegemoet komen, immers anders verhuizen ze naar een ander land. En missen wij die mate van voorspoed die zij brengen.

Zo is ook als een mens zich aan God overgeeft of een gebed uitspreekt dat God het leven benut zoals het in de samenleving is.

Noem een mens zal niet als een engel totaal gelukkig en alwetend zijn, en een mens zal niet ineens godenvoedsel krijgen.

Zoals een leven in de maatschappij aan de maatschappelijke kenmerken voldoet. Zo is ook een leven dat bij God is zowel binnen de maatschappij met de kenmerken die erbij horen maar ook met alles dat mogelijk is in een gewoon leven.

Een mens bij God zal misschien nog steeds ziektes kennen, zal nog steeds een baan of verplichting moeten voldoen. En voedsel en de dagelijkse zorg zal nog steeds binnen het menselijk liggen.

Zo is een leven boven de aarde in de hemel, wel dat wanneer zij bij God zijn in hun gesteldheid het geluk van God krijgen.

En zo is een leven in de hel, die bij God komt, ook binnen de kenmerken zoals die daar zijn.
Noem een omgeving waar alleen ongezond eten is, zal bij God die kenmerken ook in grotendeelse mate hebben. En een leven in de hel, voldoet daar ook aan een geldende norm.
Al kan God wel een gedeelte vrijstellen, en kan geluk ten opzichte van die omgeving groter zijn. Maar een mens bij God in de hel, zal minder gelukkig zijn dan een mens op aarde of een mens in de hemel.

Wanneer een mens bij God is, gelden de maatschappelijke kenmerken en zal een mens binnen die maatschappij de mogelijkheden benutten.

Wel is God ondoorgrondelijk dus hoe een mens bij God voorzien wordt kan anders zijn dan een gewone overweging, of een afweging naar een norm.

Dit betekent dat het gevoel van welbevinden bij God en een leven bij God anders is dan voor iedereen als beginsel het totale geluk. Immers een leven krijgt in de samenleving ook voorwaarden die niet overstegen kunnen worden.

Zoals in het christendom de hemel wel eens verwoord wordt als een plaats waar je geniet van de beloning. Als ware al het leed op aarde een antwoord krijgt, en een persoonlijke verklaring over wat er gebeurd is tijdens het leven.

Sommige christenen zeggen je zit bij Christus aan tafel. Een kleine beschrijving dat je samen met God geniet van een goede maaltijd, en misschien wel uitgelegd krijgt van God zelf waarom het leven zo gegaan is.

Een maaltijd kan dan ook een gelijkenis zijn, dat in een groter verband, je een tijd van beloning of zegen krijgt. Waarin als ware een heel leven of een periode in de hemel wordt gezien als het spijzigen van de ziel. Waar je dan bij God aan tafel zit is dan een verwijzing naar een periode van groot geluk. Waarbij een mens niet alleen aan tafel zit, en lekkere gerechten krijgt, maar ook een hele periode van zowel zegen als betekenis.

Noem in een maaltijd geef je de ziel voeding om gezond te worden, kracht te krijgen, maar ook om te groeien. Noem een ziel groeit van mogelijkheden van genade, van symbolen die betekenis hebben.

Een symbool kan dan de genade van de heilige geest zijn, of een genadevorm van een aartsengel. Zo kan bij God aan tafel zitten een gelijkenis zijn dat je groot geluk kent, en groot in zegen ontvangt. Noem in de hemel krijg je ook een eeuwige beloning. Als ware een ziel slimmer wordt En na de hemel weer een leven zou krijgen, dat die slimheid van de ziel ook een hogere beroepsgroep mogelijk maakt, en mogelijk ook de ziel mooier is waardoor een volgend leven ook een groter geluk is.

Bij god aan tafel zitten is dan een verwijzing naar de zegen in de hemel. Waar natuurlijk God zelf besluit hoe die beloning eruit ziet. Als ware verscheidene vormen mogelijk zijn.

Soms lijkt het dan alsof aan tafel zitten bij God ook die keuze uit welke gerechten men eet, mogelijk is. Als ware men de dorst van de ziel mag volgen.

In een gebed van overgave zitten zowel de betekenis voor het eigen leven als de betekenis voor de samenleving. In overgave zit de persoonlijke betekenis dat je gedragen wordt, en welke ontberingen je ook tegenkomt, als ware door God voorzien wordt van gezondheid, energie, en het gevoel van betekenis te zijn. Noem waardevol zijn voor jezelf, je geliefden maar ook in hoger verband.

In een gebed van overgave zit een betekenis dat je in de samenleving een positie hebt waarbij het een bijdrage is aan het proces zoals het genoemd wordt. Sommige zoals Rembrandt of Vondel zijn heel duidelijk een unieke rol, waarbij die betekenis door iedereen wordt gezien, anderen in de simpel heid van bestaan zijn ook van betekenis, maar niet in die contrastrijke mate.

Een gebed van overgave, draagt ook de ziel of de mens erdoorheen, en in het behoud wat christelijk in het boek ligt, is het ook vooral God die dan voorziet in alles. Waar in een samenleving ziektes heersen kan je niet zeggen ik ben gelukkig als in de hemel en ben altijd kerngezond. Ziektes vinden van tijd tot tijd plaats, en als het weer dat omslaat hebben zij betekenis in hoger verband.

In een gebed van overgave, waarbij men de ziel en het leven in Gods hand legt, kan hij ook volledig werken, en waar anderen een keuze maken als ware in het donker misgrijpen, kan God met zijn licht, een devotee of toegewijde erdoorheen dragen. Een ziekte wordt dan milder, en een rampspoed blijft dan tot aan de deur, maar niet verder.

In een gebed van overgave, men weet niet wat het lot toebedeelt, maar men weet wel bij de Heer of bij God te zijn, en die is als een zachte heelmeester, men krijgt geen eisen die hardvochtig zijn, maar men deelt wel in de samenleving. En men mag niet zeggen het is karma, of het is persoonlijk. Men deelt in de samenleving in een mate van zowel wat rondwaart, als wat toebedeeld wordt.

In een samenleving die zelf een ontbering heeft, en in zijn proces geschaadt zowel werk of voorzieningen niet kan garanderen, is het iedere burger die erin meedeelt, waarbij God dus zegt, ik draag de mens erdoorheen, maar blijft niet van alles vrij.

Men kan aan het einde van het leven zeggen, deze mate van rampspoed binnen de samenleving en waar men in burgerlijke zin in deelt, is niet onnatuurlijk weggenomen niet zonder reden bespaard gebleven, dit leven is in zijn maatstaf binnen de grens van het mogelijk of gewone.

Een leven bij God, is dus niet met voorkennis in oneigenlijke zin bespaard gebleven, en is dus ook niet oneerlijke in het hogere verband van leven, lot, samenleving, en zoals zij zeggen wanner men een gevoel krijgt dat iemand bevoordeeld wordt zonder rechtvaardigheid.

Een leven bij God, wordt erdoorheen gedragen, en wordt in de alwetendheid van God soms gered, soms voorzien, soms gedragen, en soms wel in ziekte of leed gedompeld. Als ware de mens beseft dat leven toch in de wereld is, en niet in een onmogelijke utopie.

Waar God door die overgave van de mens ook volledig ruimte heeft, kan God ook de mens redden van het lot dat anders door de blindheid waar men soms het leven doormoet, de mens laat vallen. Bij God kan men dan doorreizen, en is het God die de mens weer geneest, voeding geeft die verkwikt, en de mens met een verklaring weer moed geeft.

In een gebed van overgave, meestenstijds gegeven door hen die de waarde ervan kennen, is het god die de mens ter hand neemt, en in het licht des levens, het licht der wereld. Men loopt op een pad, waar men aan de hand van het vergelijkende als een engel, door het leven wandelt.

Een leven ten op zichte van de samenleving die waarde in hoger verband heeft, en in de hemel begrijpt men dat het die hoge waarde is die voor de samenleving mogelijk eeuwen die betekenis kent. Men kan dan zeggen in de hemel zie ik gods betekenis tot ver na mijn leven er in schijnen. Waar de mens bang is, vragen stelt, is het God naderhand die zegt, de betekenis voor de samenleving was op dat moment voorliggend, en later is het als een zaadje die groeit, en men zegt, een zeldzame plant, wij geven haar nieuwe grond.

Bij een gebed van overgave is men in gods hand. Waar hij ruimte maakt voor die overgave neemt hij die ook in met de mogelijkheid van behoud, van betekenis persoonlijk voor de samenleving, en in ultieme zin voor God zelf.

In een samenleving is er een orde die voorziet in de burger rechten, plichten en de mogelijkheden om het leven te voorzien.

De rechtspraak voorziet in een eerlijk oordeel over zowel mens, actie, en alle onderwerpen die bij het leven horen, wanneer zij over een grens gaan. Waarbij de wet die grens bepaalt.

Naast de rechtspraak zijn er voorzieningen voor de burger om zowel onderwijs in de jeugd, ziekenzorg en bepaalde maatschappelijke gevaren af te dichten. Waarbij zelfs verzekering een mate van gevaar afdekt.

Voorzieningen die ondersteunend zijn, ziekenzorg, armenzorg, en waar nodig de mens mee laat doen aan de samenleving, is het voor de mens, die in een voorziening wordt opgenomen, een kenmerk die buiten het leven ligt waarin een mens zelfredzaam is.

Armoedige mensen die een uitkering krijgen, worden dan voorzien om een levensstandaard te hebben waarin zij zowel in leven blijven in algemene zin onderhouden worden. Waarbij zowel nooddruft zoals voedsel en kleding, en woning zoals om beschut te zijn.

Zieken hebben in de voorziening zowel ziekenzorg, medicijnen, controle en in een mate ondersteuning om binnen de samenleving als gezond veilig te zijn.

Waar de rechtspraak is om de wet af te grenzen en vrijheid over de norm wanner zij schadelijke invloeden heeft, te beperken door een uitspraak die onafhankelijk en opleggend is.

Een vorm van algemene beoordeling zou kunnen zijn om naast een institutie van de wet ook een instititutie van de voorziening te hebben,

De meeste mensen hebben in een algemene voorziening al de mate waarin hun zorgvraag wordt afgedekt, noem in algemene zin alle voorkomende kenmerken in een structuur worden opgenomen, En daarnaast alle gevallen die daarvan afwijken in een onafhankelijk oordeel een mate van voorziening krijgen toebedeeld.

Noem een klein voorbeeld de meeste kinderen gaan op een gewone basisschool en zij die niet meekomen, of hoger leergierig zijn krijgen een maatwerk of voorziening toegespitst ook op de kenmerken die buiten het algemene liggen.

In alle voorzieningen van een kenmerk die in de algemeenheid niet wordt afgedekt is er dan als ware een oordeel van de institutie, waarbij soms die coördinatie lokaal wordt voorzien,
Maar als voorbeeld van de rechtspraak kan het ook een algemene, of landelijke institutie zijn.

Noem de rechtspraak is een algemene voorziening voor de wet om gevaar in te perken,
En de algemene voorziening van zorg, ondersteuning zou dan die betekenis kennen,
In de uitspraak over de burger die tekort komt, of buiten de meetlat van de gewone ondersteuning valt.

Noem een groot deel van de bevolking heeft kenmerken die zowel in de wet benoembaar zijn, en door de aantallen in een sociale structuur voorzien worden, een klein deel dat specialistische ondersteuning nodig heeft, wordt dan in het oordeel afgedekt door maatwerk.

Zoals de rechtspraak een landelijke institutie is, kan de voorziening ook een landelijke institutie zijn. Noem beiden zijn in een land een belangrijke norm om voor iedere burger waar nodig is, zwakten of kenmerken te compenseren, en waar zij in de gewoonheid pas ze zich vaak al zelf in die

voorzienig aanmelden, en wanneer daarin iet voorzien wordt, is het een oordeel van de institutie die zowel bindend kan zijn, als in die institutie zowel overheid als overheidsdiensten de middelen geeft om de coördinatie te dragen.

Zoals bij het persoonlijke vraagstuk over gender, ouderfunctie en welke betekenis erin ligt.

Waar de Vader een kind maatschappelijk stimuleert, waar status en bewijzing of rang belangrijk is, wordt een kind door de vader steeds in het gevecht uitgedaagd om een maatschappelijke status, beroep, hiërarchie en zelfstandigheid te vergroten. En een kind in de mate van een vader hoger in de ladder probeert te komen. Een vader wil door een voorwaarde te stellen als ware het kind steeds verder aan te sporen om hoger te komen. Als ware die voorwaarde ook is om geaccepteerd te zijn.

Is een moeder op de beleving gericht, waarbij harmonie, liefde, maar ook de onvoorwaardelijkheid een betekenis kent. Een kind zal dan zacht, zorgdragend zijn, en richt zich op de samenwerking en compassie. Een voorbeeld om in de zorg te werken. De moeder door de beleving ook voorbij het standpunt gaat dat iets verdiend moet worden, of dat er in het leven een mate van inzet nodig is om waarde te hebben.

Een kind neigt vanzelf naar een van de ouders, en verwerkelijkt een van de standpunten, noem hiërarchie en bewijzing, en de andere kant, zorg compassie en harmonie.

Hoog in de carrière en samenleving is dan door die voortdurende bewijzing en het overwinnen van uitdagingen, en heel zorgzaam en liefdevol dor die zorg van de moeder.

De maatschappij is deze tijd heel op bewijzing, en zelfstandigheid gericht op ieder gebied,
En waar de samenleving wordt verenigd in een midden van beide kanten worden er rollen zichtbaar die de mate van rol als ware maximaliseren.

Als voorbeeld de mannelijke rol kan een oorlog winnen of beschermen door keuzes te maken over leven, waar zorgzaamheid zelfs bij de vijand een ziel ziet en die geen schade wil doen.

Maar in de ziekenzorg, een mate van zelfstandigheid ze laat zeggen dat ieder mens moet vechten voor eigen leven, en er geen ander standpunt is namelijk zwakte die dan voor de voorwaarde niet mee mag doen.

Zo zijn die twee rollen als ware een uitgangspunt en deelt ieder gezin, en kind in de waarde waar zij zelf naar zoeken, maar ook in worden voorzien door de ouder. Waarbij het menselijke is, dat voorspelbaarheid tot op zekere hoogte geldig is, maar ook in zijn geheel niet inzichtelijk.

Ziekenzorg, voorzieningen voor hen die niet meekomen is dan gericht op de beleving en de innerlijke kant, en hiërarchie, en een kind steeds aansporen hoger te komen en een voorwaarde te bereiken, in dan de andere kant.

Onvoorwaardelijkheid versus een voorwaarde als voorbeeld van bewijzing.
Waarbij men gender en kenmerken als zwakte en minachting niet moet betrekken op de sociale Waarde van beide kanten

---

Een mens die zich in gebed overgeeft wordt ingezet voor de religie waar hij voor gekozen heeft, en een algemene overgave is als ware verbonden aan het hogere algemene belang, en kan desgewenst geborgd worden bij een religie, of in een functie binnen de samenleving dienstbaar zijn.

Soms is het ook dat zo’n functie alle levensthema’s voorzien wordt, immers er is geen persoonlijk doel, waarbij het streven naar vervulling van een belang geen waarde heeft, immers men geeft het eigen standpunt op.

Het hogere algemene belang is dan een voortdurende ontwikkeling en verwerkelijking waarbij men niet kan zeggen dat een statisch gegeven leidend is. Immers men wordt in het algemene belang op een ondoorgrondelijke manier voorzien.

In een samenleving is zowel de zichtbare orde, als in de hogere orde, noem zowel de wereld religies, als de structuren in de samenleving, waarbij ieder mens een moedertaal heeft, en in die taal en de beleving van alle levensthema’s als ware geborgd is.

Noem in een moedertaal is er geen kwaadwillende verborgen betekenis, en in de moedertaal wordt men als ware herkent door zowel medemens als de engelen. Waarbij zowel gebed als communicatie daarin een mate van veiligheid heeft.

In het verlengde dat een mens in het leven door zowel scholing als cultuur een mate van religiositeit meekrijgt. En zo’n levensdoel van verwerkelijking daarin een kader heeft die het in de grens van zowel wet, als sociale omgeving een vrije en betekenisvolle inbedding heeft.

Noem een religie die men in de jeugd toebehoort of leert, en de gebeden in de moedertaal,
In het land, en binnen de maatschappij die volledige erkenning heeft. En men dan die beleving als ware legitiem en rechtvaardig geldig is.

Noem een gebed van overgave bij de religies en de moedertaal als ware erkent wordt, en men daarin die hogere of diepere betekenis mag vinden.

De religies worden vaak intrinsiek of woordelijk benoemd in een grondwet, en de culturele mogelijkheden.

Zo zien wij kinderen die in de jeugd zich afzetten vaak later dezelfde baan of interesse hebben als de ouders, en zo zien wij ouders kinderen die prestatie leveren en het gevecht aangaan voorwaarden of condities krijgen waar zij levenslang naar streven. Zo zien wij zachte mensen die onvoorwaardelijk zijn of zich toewijden of overgeven vaak ook een doel verwerven zonder er een moeillijke voorwaarde voor te krijgen.

Zo zien wij moeders die hun zegen geven als het voortdurende waarschuwen, en ondersteunen, en zo zien wij vaders die door het stellen van voorwaarden een kind naar boven stimuleren.

Ieder kind deelt als ware in een onzichtbare toets, die beslist over wat het mag bereiken.
Zo zien wij ouders in ouderdom die hun genade schenken ook al zonder woorden of uit de hemel via de heilige geest.

Vaak dat ouders ook al zijn ze zwak als een spiritueel beginsel met veel respect behandeld moeten worden. Immers een rol heeft een hogere betekenis.

Zoals een koning souverein is, kan ook God souverein zijn, en zijn wil opleggen ook al in de ernst dat het tot een moment bewaard wordt dat een mens zich het oordeel of de bekering niet meer bewust is.

Zo kan God souverein zijn, en zelfs na de dood in een levensoordeel een mens vrijspreken of veroordelen zelfs op basis van meegaan in het kwade, een vorm van dwang of dreiging, machteloosheid maar ook het tegengestelde.

Zo zijn zij die in de gevangenis komen, als een vrijheidsbeperking om een samenleving veilig te houden, en zo is het levensoordeel over het hele leven een oordeel.
Zij die hun leven serieeus leven of zich afkeren van de zonde worden als ware met kenmerk van goed gedrag vrijgesproken van slechte intentie.

Als ware ieder mens met een arbeidspositie zowel opgeleidt is, kennisniveau en methodieken, als een baan heeft, verantwoordelijkheid voor een deel van de samenleving.

Als ware ieder mens een functie in de samenleving heeft, en het voorbeeld van de koning, dat hij ook in zijn functie, de benaming darbeidsbaan, een serieuze plicht heeft, immers jegens de gehele bevolking. Zoaals een mens opgeleidt wordt, krijgt een koning ook van zijn ouders hele belangrijke lessen, die als ware de hele verantwoordelijkheid zo overraagt dat met de precisie van een klein woord al een scherp oordeel of maatschappelijke invloed aansturen.

Zo heeft de koning of vorst dan ook een hele belangrijke functie en wordt daarin ook volledig opgeleidt, met een van de belangrijkse vragen of zij hun plicht jegens het land kunnen uitvoeren ook zonder er een voorkeur op gronden van eigen wens te hebben.

Een vorst heeft een protocol die ook met alle voorzaten is opgebouwd, en zelfs in geberutenissen die niemand voorspelt of vat toch een oplossing aanreikt.
En als ware de koning de hulp van de heilige geest heeft.

Zoals een koning souverein is en het land hem eert, is ook God souverein en als ware in de orde op die plaats vastgesteld. Zo kan niemand zeggen de koning zal zus of zo besluiten. Immers in zijn souvereiniteit hoeft hij zijn oordeel niet als ware te benoemen immers hij heeft en hogere plicht. Soms zegt men door de inwerking van een koning te zien, hij haast mythische vaardigheden moet hebben om zowel aan te voelen, soms diepere informatie erover te krijgen of als ware een oordeel dat als een gulden maatstaf geldt.

Een koning heeft dus ook een uitgebreide opvoeding en leerschool, waarbij mens soms zegt dat een koning ook een koninklijke ziel heeft, ook al is het op aarde dat we allen mensen zijn.

Als ware een koning met hogere verantwoordelijkheid en functie ook hogere vermogens zou hebben. Ook zou niemand kunnen weten hoe zij eruitzien. Immers een koning staat in de orde van een land bovenaan.

De vraag over gevallen engelen, als ze op aarde de genade van God aannemen is het een argument dat niet geldig is. Immers ze worden of als mens bij het oordeel beloond, of als engel aangenomen.

De genade van God is dan een argument dat bij al het kwade een betekenis kent waarin zowel God zijn verantwoordelijkheid heeft, de relatie die god persoonlijk met de gelovige aangaat.

In het christendom een doodzonde wordt niet door God vergeven, immers hij bepaalt welke kostprijs de vergeving hij wel biedt en welke niet.
Immers voor mensen is soms de gelijkenis als God een mens vrijkoopt als ware daar waardevolle noem een onzichtbare munt voor neerlegt, en zou die prijs te hoog zijn, is het God die bij allen de genade aanbiedt.

Als God zijn genade aanbiedt, is de mens altijd vrij om die aan te nemen, en is het god die beslist over die gelovige en het pad die hij of zij krijgt.

Zo zou het ook kunnen als engelen van God een leven krijgen, dat God belooft als ze op aarde de genade aannemen erin door God vervuld worden. Noem de engel dat voor geboorte hoort.

Soms vragen zij, mag ik niet nu al er helemaal bijhoren, maar is het toch als ware een doctrine.
Al zal een engel wel welke weg in de samenleving ook door God in die coordinatie ook van die genadevraag voorzien worden.

Soms is een engel, die als ware voor de mens moet buigen, ook bij God persoonlijk in zicht, noem buigen voor, ook het samenlevingsbelang kan zijn. En een engel uit gehoorzaamheid ook als ware persoonlijke vormen van zegen aangereikt kan worden.

God kan een engel dan ook als ware bekleden met de instrumenten die hij nodig heeft voor zijn taak, die later voor die engel geldt. Hoe die instrumenten betekenis hebben is voor zowel de kerk of mensen niet inzichtelijk, immers ook mensen hebben een persoonlijke relatie met God.

Mensen mogen ook die gebeden bij God uitspreken waarin zoals het engelenschap of de genade van andere religies een betekenis kennen, immers Jezus staat tussen God en de mens, en de heilige geest bidt ook met vele verzuchtingen voor de gelovigen en de mensen.

Zo is ook soms dat als je met medemensen geen oogcontact kan maken of als zij geen bewustzijn lijken te hebben of geen boodschap in hun ogen leggen dat ze als ware zeggen zij hebben geen ziel.

Maar soms zijn mensen van een andere biologische familie, of horen ook in familienaam niet in dezelfde omgeving.

Noem soms kan men alleen bij directe familie dat contact ervaren, noem ook dat je aanvoelt wat zij beleven. Anderen zouden als ware zeggen zij hebben geen contact met de werkelijkheid immers ik voel geen ziel.

Zo zijn ook sterrenkinderen, wel dat zij op aarde geboren zijn, en een jeugd, volwassen leven en ouderdom. Soms zijn zij met een taak naar de aarde gekomen, en misschien zelfs vergeten waarom, soms zijn zij om met hun ziel de aarde verder te helpen noem trillingsniveau of getal.

Sterrenkinderen zouden dan voor de geboorte als ziel aan komen vliegen, of als ware voor de dood die wens uitgesproken hebben immers soms is het een in slaap vallen en bij de vroege jeugd wakker worden.

Soms zijn het deze sterrenkinderen die ook de wetenschap verder helpen, noem de ontdekkingen of zoals zij de ruimtevaart verder helpen, of bepaalde digitale technologieën ontwikkelen.
Soms hebben zij een ruime fantasie en schrijven aan films of belangrijke culturele maatschappelijke ontwikkelingen.

Sterrenkinderen kunnen ook heel gevoelig zijn, noem zij ervaren alle emoties heel intens, en waar anderen zeggen denke er drie keer overna hebben zij als ware meteen een inzicht over hoe een probleem opgelost moet worden.

Soms hebben zij een zachte wil en laten zich meteen overreden of beïnvloeden ook als zij een meer gegronde mening of keuze hebben. Noem zelfs als zij een wetenschappelijke onderbouwing hebben zij toch als ware een lekenmening aannemen als er druk achter zetten.

Sterrenkinderen kunnen ook het gevoel hebben dat een aardse relatie ten op zichte van een religie, of een geloofsgrond noem bijvoorbeeld een klooster, niet hun geluk of vervulling is.
Zij als ware zien een hoger geluk in een religieuze functie ten op zichtre van een relatie op huwelijk.

Waar sterrenkinderen ook plicht als heel belangrijk zien, ze zelfs wordt gezegd om meer van het leven te genieten, of waarom zij niet aan gewone wensen doen om te vervullen.

Sterrenkinderen zouden dus allerlei kenmerken hebben die we associëren met een sociale of technologische samenleving. Waarbij wij niet weten waar zij voor de geboorte vandaan komen.

Zoals het gezegde dat mensen in de hemel door God behartigd worden, en de heilige Geest als ware de boodschappen of hulp overbrengt aan hen op aarde.

Als mensen in de hemel zijn, zij mogelijk ook meekijken met de alomtegenwoordigheid van God, immers als heiligen in de katholieke traditie de mensen op aarde bijstaan en aangeroepen worden zij door God zelf op die manier vanuit de hemel die zichtbare werking hebben.

In het hindoeïsme gaan ze van reïncarnatie uit en zouden na hun leven een nieuw leven krijgen. Waarbij ze dan als ware na een geboorte geen toegang hebben tot hun vorig leven.

In het christendom als men in het oordeel geloofd en de hel daarin een plaats der straf is, hebben zij daar een groot hekwerk die hen tegenhoudt de andere plaatsen in gods bestel te zien of in te werken.

In het hindoeïsme als zij een genadevorm van een godheid of godin hebben is het naar de beschrijving die in hun heilige boeken gedeeld wordt, noem als Vishnu zijn hemel Vaikuntha benoemt.

Engelen die in de hemel voor God werken zijn als ware bekleedt met de instrumenten die God hen geeft, en doen het werk onvermoeibaar, noem als zij geen slaap of voedsel nodig hebben zij voortdurend in hun taak getrouw zijn.

Engelen die door God in hun functie worden aangenomen, zijn als ware zowel getoetst op welke werk zij kunnen de mate van hun inzet, en als ware door God zelf op onbekende ogenblikken in hun toewijding. Waar God belooft dat zij in zijn rechtvaardigheid in zijn besluit staan.

Waar mensen op aarde werken en zoeken naar hoe zij gelukkig zijn, is het voor engelen als ware in de beschikking van God dat zij zowel werk hebben, hun engelenlichaam mogen gebruiken en van tijd tot tijd voorzien worden van hun benodigdheden.

Waar een mens in de hemel uitrust en van God beloofd krijgt om daar te zijn, mogen engelen voortdurend werken en blij zijn met de bijdrage aan Gods werk. Immers als hij mensen redt, het kwade bestrijdt, en de ernst van zijn werk bekend maakt zijn de engelen in grote blijdschap over zijn bestel en zijn orde.

Waar mensen iedere reïncarnatie zoeken naar geluk en op nieuw een relatie op een ideaal vinden, zijn de engelen in de voortdurende wetenschap en is hun werk naar betekenis en hun ziel met gods geluk vervuld.

Soms kan men de vorst als ware zeggen ik accepteer de souvereiniteit,
Soms kan men God erkennen als ware boven de ziel.
Immers God in zijn gerechtigheid dan het leven recht stelt.

Zoals bij christenen God belooft dat alles meewerkt ten goede,
Waardoor zelfs als zij genadevormen of toewijding uit andere religies hebben
Die als ware ook door God in die persoonlijke levenstaak wordt meegenomen.

Wanneer zij dan in de hemel komen, zegt God, je zit bij Christus aan tafel,
En de gehele taak die u getrouw tot dag tot dag heeft vervuld wordt door mij beloond,
Als ware God vele vormen van zowel kracht, wijsheid, symbolen en gelijkenissen schenkt.
En daarmee zegt, zelfs de ure dat u mij niet durfde te vertrouwen heb ik toch uw taak toebereidt.

Waarmee God voor ieder gelovige de taak toebereidt, en wanneer zij voelen ik sta onder Gods beschikking mogen zij beloven in predestinatie, en de zegen uit gods genade in hun leven vertrouwen.

Immers God zegt tegen de ene ik vergeef ude zonden, de ander zegt hij ik bereidt u tot een taak die niet door verdienste is maar uit mijn rijke genade. Tegen een derde zegt hij, omwille van het geloof als u het leed getrouw draagt wordt u in de hemel beloond met vele troostende geschenken.

Tegen een vierde zegt hij, de genade is u geschonken, en het weinige dat u met God deelt
Zal toch in gods ogen genoeg zijn.

Tegen een vijfde zegt hij ik geef u een taak in den vreemde, u zal onder een god uw taak doen
Die geen naam heeft bij hen die in de kerk zijn, maar het zal toch tot welstand zijn voor u en de wereld.

Als ware wij soms het kwade bestrijden door te zeggen, ik geloof in het oordeel gods
Als ik niet schuldig ben zal hij zien wie ik ben, en wat mijn leven is.
En wanneer het kwade hen beschuldigt zegt men het komt de wet toe en de orde om te oordelen
Over zulke zaken.

Als ze dan zeggen u krijgt bij God niet de beloning die u toekomt, dan zegt men God beslist
In zijn rechtvaardigheid over hen die zijn werk doen, maar ook hen die bijgestaan worden,
En wat God in zijn rechtheid ziet aan zowel taak, leed, als de genade zal tot een oordeel zijn
Die door alle heiligen en engelen als rechtvaardig worden benoemd.

Zo zegt ook God tegen hen op aarde die voor mij strijden voor hert behoud van rechtvaardigheid het evangelie of de macht die alleen God toekomt. Zo zegt God ook tegen hen door op mij te betrouwen, zal God u van tijd tot tijd bijstaan en voeden. Zowel de bemoediging dat het werk van

God is, als het vertrouwen dat de betekenis al zijn alle demonen in leugen, en is de samenleving als ware overtuigd van schuld, dan nog zal god zeggen door de strijd zal u beloond worden met een ruime en vaste maat. Zij die als ware als helden of engelen de strijd voor God voldoen, zullen met een overlopende maat beloond worden, als ware de vele gebeden woorden vinden, die steeds met nieuwe betekenissen de mens aanzetten in liefde voor God. Waar zij een mens schenden, zal de mens bij God aangenomen worden, Waar zij te hoop lopen en zeggen uw ziel mag niet van God zijn, zal God zeggen een betrouwbaar werker wordt aangenomen.

Tot de wet zegeviert, en tot God zijn macht in zijn straling kenbaar maakt, en tot God het evangelie bezoekt aan hen die de genade niet delen. Zo zal God iedere gelovige als ware in zijn ogen betrouwbaar ne in zijn werk voldoet, zelf aannemen. Immers in zijn alwetendheid kent hij zowel de harten als de zielen die voor zijn werk toebereidt zijn.

God zal een eenzame ziel niet afkeren, en zal een mens die werkt niet zonder beloning laten. En zal waar de mens alleen staat bij het oordeel rechtvaardig voor al het leed aanzien, en voor al het werk de betekenis laten kennen. En als een eenzame held als een eenzame boodschapper zullen ze toch delen in de maaltijd waar alle gelovigen aanzitten bij het aanzicht van God.

Zo hoorde ik eens van een keizer die als ware de macht had en een keizerrijk van vele volkeren bestuurde, hij zei, mijn zoons mijn nageslacht zijn in mijn huis maar zij weten niet als zij die bepaalde bron van het keizerfamilie aannemen dat zij dan worden bevestigd, maar als zij die niet zelf vinden zij niet een geachte titel krijgen. Immers in die rang dat men souverein is, moet men die macht die bron of die instelling ook uit zichzelf vinden. Immers anders zouden zij niet van binnenuit in staat zijn die functie te dragen.

In mijn schrijven hoop ik een bron weer te geven die inzichtelijk een standpunt verwoord, die zo in mijn hoop geen oordeel geeft over mensen, of mensen veroordeelt over een levensstandpunt maar juist bijdraagt aan inzicht, bijdraagt aan een betekenis die soms over de horizon ligt, en misschien als betekenis mensen een gevoel geeft dat het leven een ordening heeft die als ware uit wijsheid bestaat, maar ook wijsheid toelaat om alles te toetsen. Waar mijn mening een oordeel is of vooraaname over een onderdeel van de bekende werkelijkheid is het niet mijn wens om mensen te veroordelen, maar naar een ander inzicht te wijzen dat het menselijkheid, de mensheid zou verrijken. Waar een veroordeling of oordeel schadelijk zou zijn, zou ik die woorden zo mogelijk willen wijzigen, ander licht toelatren, misschien wel herzien. Waar het mij de middelen ontbreekt om daar in al mijn werken de aandacht aan te geven.

Zo is er bij iedere wens in het leven een bijkomende verantwoordelijkheid,
Als een mens een relatie als wens heeft, krijgt hij een persoonlijke verantwoordelijkheid erbij
De ander ondersteunen, beschermen, en het nagelslacht.

Wil een mens zich inzetten voor een ideaal, dan is er een groeiproces en is men met een autoriteit erboven.

God geeft ieder mens het leven en in zijn rechtvaardigheid besluit hij over de plaats van de mens die beschikt is, door de geboorte zijn wij allen als mensen gelijkwaardig. En mag niemand roemen ik ben beter of hoger.

Ik sprak met een koningin en zij vertelde naast de zichtbare maatschappij waar ieder een plaats zoekt, en in werk en leven bevestiging vindt van wie zij zijn, en wat hun leven betekent, sta ik een groep die arm en als ware afgewezen is, omdat zij of met zwakke intelligentie of met minder uiterlijk waar zij als ware door anderen onbedachtzaam minachting krijgen, zegt zij, het is een doelgroep die mijn persoonlijke aandacht heeft, ik schenk hen in het leven een begeleider die uit mijn gunst meer kan toebedelen dan de gewone burger krijgt, als ware zij ergens een mooi huisje zien, krijgen zij die uit de middelen die beschikbaar zijn, willen zij ergens wonen, en zeggen daar zij zij aardig of medelevend, dan krijgen zij dat als in de voorzienigheid. Immers als koningin zelfs als niemand erop bedacht is schenk ik toch alle burgers die voorziening dat zij in het leven meetellen.

Zelfs die groep van zwakkeren, ook al wist niemand dat zij als koningin daar persoonlijk middelen voor inzette, waardoor een vorm van medeleven dat ieder mens meetelt toch in haar koninkrijk voorzien werd.

Zo maakt God zijn wijsheid bekend aan alle mensen ook in hun eigen vorm van intelligentie en begrip, waar de een een rationele verklaring wil voorziet hij in argumenten, waar de ander met het hart leeft voorziet hij in voorbeelden of aanraakbare kennis. Waar een derde zegt ik geloof alleen als ik het in mijn intuitie begrijp, voorziet hij als ware in kennis van de moedergodin.

Ik begreep niet waarom in het licht van armoede en zwakte een koning rijk zou zijn, en als ware gehuldigd vele erebewijzen kreeg, ze gaven voorbeelden,

In het dierenrijk is de pauw als ware begiftigd met mooie veren, een slank lichaam, en men weet een pauw is misschien zwak maar heeft wel die grote pracht.

Zo zei iemand waarom zou een pauw mooie zijn als in het licht van armoede een vogel geen pracht mag hebben. Zo heeft ieder dier een eigen vorm en een eigen functie.

Zo vroeg ik als een koning in de orde bovenaan staat hoe kan dat als macht eigenlijk niet bevoordeeld mag worden. En ze zeiden, een koning staat bovenaan, omdat iedere burger soms een vingerwijzing nodig heeft, soms moet een koning een oordeel vellen, en als iemand zegt het oordeel van de koning is uit wijsheid die een mens normaal niet kan vatten, dan weten ze dat iedere burger ook al heeft een koning zijn eigen taak, toch in het hele koninkrijk een functie heeft waarbij zij souvereiniteit geldig is.

Zo vroeg ik, als een koning rijk is, en zegt ik wordt geeerd door het hele land hoe kan dat als een mens niet boven de ander mag staan en als wij gelijkwaardig zijn waarom zou dan de ene boven en ander zijn. Toen zeiden zij, zoals een mens die werkt voor zijn werk achting verdient. Immers als een mens zich inzet en geen fouten maakt, en velen voorziet van een kader, noem als een bedrijf in de zorgverlening duizenden mensen geneest, dan mag de oorzaak ervan toch in achting staan.

Zo zei iemand als de koning dan die functie heeft maar eigenlijk zonder grond, immers wij zien niet welke bron erachter staat. Dan zeggen ze ieder mens die arbeid levert, en een fout maakt, wordt volgens de orde beoordeelt als die fout in zicht komt. Zo is ieder mens in het bestel van God gebonden aan zowel hun plicht als de mate van verantwoordelijkheid.

Ik vroeg maar in mijn gevoel kan ik het nog niet vatten, als een koning souverein is, welke plek ik het moet geven, immers de souvereiniteit moet men boven zich dulden, zelfs als ware er geen persoonlijke maatstaf voor is. Toen wees de koning naar de grondwet, en zei ik bewaak de wet en

als men religieus actief is, en een belangrijke bijdrage heeft, mag men volgens de grondwet het werk dat men doet in lijn met de wet als ware als bevestigd zien. Immers als koning zeg ik wat het individu bereikt in mijn land mag men als ware zien als een vorm van bevestiging.

Ik vroeg naar de onzekerheid die ik voelde. En zocht het antwoord in gebed en ik schreef vele inzichten, die mogelijk zonder mij te roemen zonder ik er eis aan verbindt voor het erfgoed mogen zijn.

Zoals mijn zoektocht over wat de souvereiniteit betekent, en hoe ik in mijn begrip door die betekenis als ware mij een maatstaf over de orde binnen een land en van god kan vormen.
Immers men probeert een plaats te vinden in de samenleving en in die plaats zich aan alle regels te houden.

Souvereiniteit is dan ook als een oordeel geheel geldt, dat de koning in dat oordeel de reikwijdte van een wetenschapper of burger volledig inzichtelijke heeft, en als ware nog in begripsvermogen nog erboven staat.

Souvereiniteit is ook een vorm van oordeel waarbij een mens in het gevoel welke waarde de werkelijkheid heeft, van serieus tot voor plezier, dat de koning als ware nog die waarde overstijgt, en dan als ware de mens aan de levensernst of de feiten kan afmeten.

Souvereiniteit kan ook zijn waar de wet geen volledig oordeel heeft, of als een aspect belangrijker is, dat als ware de vorst die bijstelt, of overstijgt.

Souvereiniteit is ook als een mens door gebrek aan inzicht een fout maakt, dat als ware de vorst met zijn oordeel een burger boven de mogelijkheden van de wet uit toch anders laat behandelen.
Dat de waarden die in het land een betekenis kennen zoals de wet voor iedereen geldt, dat mensen naar vermogen bijdrage, in het verlengde liggen van het persoonlijke waarin een mens een zoektocht heeft naar wat die waarde en die normen betekenen ten op zichte van de algemene betekenis

Noem als je je aan de wet moet houden, kan het de regel zijn, maar ook de reden waarom er een wet is. En de zoektocht van het begrip souvereiniteit, is dan het persoonlijke inzicht waarom die souvereiniteit er is, en dat in lijn met wat die waarde binnen de samenleving is.

Als je een begrip zoals souvereiniteit kent, in relatie tot wat het in de samenleving betekent
Kan je het naast de situatie waarin je het hoort of wil begrijpen ook in vele andere situaties plaatsen of toepassen. Noem als je weet wat de wet is en waarom die wet geldig is, kan je het in alle plaatsen waar de wet geldig is, of waar ze het noemen als een maatstaf nemen.
Wat als je alleen de letterlijke betekenis of in een situatie kent, niet kan, immers dan zou je overal moeten horen de wet is zus of zo.

De meeste concepten binnen een samenleving hebben dus zowel de betekenis in een situatie en de betekenis die overal geldig is, waarbij een begrip waar je meer betekenis aan verleent ook in meer plaatsen herkenbaar is.

Immers als het begrip een betekenis kent, zou je het aan anderen kunnen uitleggen, je kan het als verklaring zien voor hoe je zelf die maatstaf ten op zichte van de maatschappelijke norm geldt, en geeft toegang tot de concepten zoals die binnen een samenleving gelden, noem
Als een mens weet wat rekenen is kan je het in vele situaties gebruiken, wat niet kan als je het begrip getal niet kent.

Noem een wetenschap is gebaseerd op concepten van eenvoudig tot samengesteld of conceptueel, waarin je door kenmerken die vergelijkbaar zijn een overkoepelend begrip kan vinden.

Zoals God zijn genade aanbiedt en de mens het aanneemt dat god als ware ziet wat hij met de mens kan bereiken. De ene is een mooie diamant waar een barst inzit, en God ziet dat hij eraan kan slijpen tot een mooie vorm, ook al zal die mens de genade aannemen en het gevoel hebben dat bepaalde wensen nog niet in handen van de Heer mogen komen.

Een ander neemt de genade van God aan en zegt ik geef mij geheel over, dan ziet God dat hij het als ware kan kneden, en een mooi beeld ervan kan maken, misschien een wonder van een beeldhouwer omdat God in zijn wetenschap overal een uniek kunstwerk van kan maken.

God heeft dus zodra een mens de genade aanneemt als ware al een oordeel zoals je een groot wetenschapper toedicht over wat hij met een mens kan doen. Daardoor dat alles meewerkt ten goede, en God zegt het is vooral belangrijk om die genade aan te nemen. En naar de belofte dat men dan naar de hemel mag na het leven

---

Mensen wille naltijd ergens bijhoren. Soms het gevoel een onderwerp te delen, soms in het werk soms thuis dat je een partner heb waar je je begrepen of geaccepteerd voelt. Soms een geloof dat je in god en in de kerk een gespreksonderwerp of levensdoel vindt.

Mensen laten zich dan doordringen door waar zij bij horen, noem bij het goede is het een vorm van samenwerken, of samen een doel zoeken. Soms is het in een relatie dat je beide een liefde of wens met elkaar deelt.

Mensen laten zich doordringen door de achterliggende bron ervan, noem als je bij een kerk hoort laat je je leiden in je geloof, als ware je nog niet weet of over een jaar het geloof bestaat uit bepaald werk of een roeping.

Daarbij is het ook belangrijk dat als een mens toch zwicht voor het kwade, dat ze ook het zicht op de maatschappij soms kwijt raken. Noem een verkeerde vriendengroep in de jeugd, en je gaat stelen, of je minacht mensen die eigenlijk in de maatschappij mogen bestaan. Als ware je beïnvloedt wordt, ook in je oordeelsvorming dat je ook minder openstaat voor de algemene norm of wat in de samenleving de grens of wat het belang is dat je met zijn allen probeert te dragen.

Noem daarom is het belangrijk om toch het goede, of geloof in het belang van de samenleving te blijven, immers het kwade probeert toch ook de mens van het goede pad af te leiden en zelfs las je het niet zelf weet je toch in je oordeel minder vatbaar wordt voor wat het samenleven op aarde betekent.

Het kiezen van waar je bij wil horen is dus zowel voor dat moment belangrijk als voor de toekomst die een mens heeft. Kies dus altijd of in beraad, of betrek anderen bij de keuze, of kies iets waar de maatschappij in de norm ruimte voor biedt, en waarvan men zegt dat het bij het goede hoort of een maatstaf die binnen de menselijke norm ligt.

Sommige mensen zoeken naar harmonie, soms in hun gevoel of vriendelijk met anderen om te gaan en om in gesprekken een hartelijke houding te hebben.

Andere streven naar harmonie door een hoger belang binnen de samenleving te zoeken en daarin als ware een standpunt te vinden waarin men zich intellectueel op harmonie richt.

Andere proberen in de orde noem binnen een van de wereldreligies harmonie te vinden door een bron aan te nemen waarin de orde binnen de samenleving zijn vorm krijgt in een persoonlijk leven en taak

---

Zo was er ineens een vraag als mensen tegen het systeem zijn, en als ware de orde niet willen erkennen, toen zag ik dat God ons naar zijn evenbeeld heeft geschapen, en als ware
Zoals God zijn hele orde aanvoert en de mensen de aarde heeft gegeven, en als ware God zijn engelen aanvoert. Dat op aarde landen zijn en koningen en keizers de macht dragen, en dat ieder mens geboren is in een familie en in de samenleving ene plek zoekt.

Zo was er die hogere orde van God zelf, die als ware boven taal staat en niet afhankelijk is van het begrip van mensen zelf. Immers wij zijn toch in de samenleving onderworpen aan alles zonder verstand te hebben over alle wetenschappen.

Zo zag ik dat dieren in hun rijk, als ware in de genen hun gedrag verankerd hebben en de ene soort een ploegleider heeft, de ander de gevechten levert voor een nageslacht en een derde een baltsritueel heeft. Zo zijn de mensen ook over de aarde verdeeld en heeft god ons wel de kennis gegeven over zijn orde. Immers waar religie, wet en de samenleving de kans geven, kan de mens ook de wijsheid van God zoeken.

Zo zag ik dat zij die tegen het systeem zijn dat op eigen kennis baseren, en wanneer zij in de samenleving een plaats hebben zij net als iedereen delen in de mate dat ordening alles een samenhang geeft. En die samenhang niet gebaseerd is op chaos, immers wat verdeeld is valt uit een, en een ordening moet dan aan een hogere vorm of afhankelijk zijn.

De hoger ordening zoals in de bijbel en de andere religies omschreven de Schepping in de handen van God ziet, en alwetendheid van God niet gebaseerd is op hoe God leert, of op de taal of begrip der mensen. God schenkt zijn schepping zowel in zijn ordening zijn wijsheid als de maatstaf.

Zoals die maatstaf in het christendom een naam heeft en in het hindoeïsme ook de verscheidene benamingen heeft. Waaronder dat die ordening de levens van mensen naar hun karma of genade van de godheid het leven schenkt.

Ieder mens dei geboren is zal toch de levenstaak moeten voldoen. En op aarde is dat naar de maat van een leven. God geeft en leven en neemt het terug. En iedereen deelt in de mate dat men opgevoed wordt, leert, een baan heeft, en de tijd mag besteden. In welke mate men de voorziening in de samenleving ook benut. Ook al zijn de grenzen van wet en regel voor iedereen in die mate.

Zo is de samenhang in de wereld ook dat in een land met een koning hij een bepaalde verantwoordelijkheid heeft en daarom in zijn functie soms een oordeel oplegt, soms de maatschappij bijstuurt. En in zijn functie zichtbaar is als staatshoofd, ook al zal niet al zijn werk zichtbaar zijn, of in het verstand begrepen worden, immers de orde is in de ordening zoals die met de grondlegging van mens en aarde is gegeven. Maar wij wel mogen geloven dat wij naar het evenbeeld van God geschapen zijn. En hij graag wil dat wij begrijpen welke schepping hij heeft, welke mogelijkheden wij mogen benutten en zowel grens leren, als wat hij mogelijk voor ons wil.

Zoals het symbool van de rups die zich helemaal vol eet met zowel blad van een boom, als ware hij vol is helemaal voldaan is, en dan zich verpopt en wegvliegt als een vlinder.

Als ware de mens naar wijsheid zoekt, en wanneer de wijsheid herkent is, zich helemaal er vol mee drinkt uit de beker als ware in de religies bekend, en dan als de mens in de ziel voldaan is van de wijsheid, verpopt hij zich als ware een vorm van schoonheid aanneemt, en als ware de bron waar vleugels de vlinder brengen waar hij wil. De vlinder die wegvliegt als ware mogelijk zijn bron heeft getrancendeerd. En waar de wijsheid in de volheid voor schoonheid zorgt, zelfs bij de hoogste wezen bewondering wekt. Als ware een mens een vlinder ziet vliegen en de bron ervan herkent.

Zoals find your destiny, als ware een mens het gevoel krijgt dat er een hogere betekenis in het leven is, en op zoek gaat naar welke bedoeling er voor het eigen leven is. En alle bronnen naspeurt, als ware de ene zijn doel vindt in een religie, een ander in een ideaal voor de mensheid, en een derde vind een bron die vele goede werken mogelijk maakt, en een ander gaat in de zorg om de menselijkheid in het gevoel over te dragen. Zo vind iedereen die op zoek gaat naar de destiny of life, een doel waar in het eigen gevoel een vervulling is, en in de maatschappij een bevestiging.

Zoals God de mens geschapen heeft, naar zijn evenbeeld is ook de wetgeving een benadering van de wet en de wijsheid van God. Immers iedereen kent dan de grens van zowel gedrag, als binnen de maatschappij welke mogelijkheden mensen mogen benutten.

God in zijn almacht houdt dan de hele orde vast, en schenkt als ware op ieder niveau of iedere plaats een begrijpbare regelgeving. Het is een benadering omdat wij als mensen niet die alwetendheid hebben en door onze feilbaarheid in ons werk ook proberen die gulden maatstyaf te vinden.

God in zijn Almacht schenkt als ware de mens zowel leven, hij geeft het en mag het terugnemen, hij schenkt de mens de levenstijd om uit te vinden wat een levensdoel is, en om te groeien in het besef van wie God is, maar ook wat de maatschappij is, en welk rol of taak wij hebben.

God in zijn Almacht houdt dan zijn hele orde vast, die dan soms door hem opnieuw geborgd wordt, noem in het systeem van religie maar ook wetenschap soms mensen een inzicht hebben en soms mensen als ware in de politiek nieuwe vormen verzinnen om te voldoen in de maatschappelijke vraag noem, in het leven de kaders om zowel vrijheid, bescherming en de mogelijkheid te borgen.

God in zijn alomtegenwoordigheid schenkt dan als ware in een land de wetgeving waardoor wij een zichtbare maatstaf hebben waar wij ons aan kunnen toetsen. Noem wij zijn aanspreekbaar voor anderen, wij zijn beoordeelbaar door de wet, op regels die in menselijke taal verklaard worden.

God in zijn almacht is dan als ware voor de mens in de samenleving zichtbaar als de regering die mogelijkheden zichtbaar maakt, zichtbaar als de wet, wij kunnen als wij binnen regels blijven ook genieten van het leven. En als een vorm van plicht, noem wij worden gedrongen een beroep te leren, en in het leven erin te voorzien.

God in zijn alwetendheid wil ook dat mensen binnen hun eigen regie, zoeken naar wat het leven betekent, waarbij vele wetenschappen daardoor al hun kennis hebben verworven en als ware beschikbaar zijn om bestudeerd te worden.

Noem een levensdoel kan plicht zijn, werk waarbij we die bevestiging vinden dat wij voor de maatschappij betekenis hebben.

Noem een levensdoel kan als ware een verantwoordelijkheid zijn, noem binnen de maatschappij zijn die mogelijk en worden gewaardeerd.

Noem een levensdoel mag ook wijsheid, kennis of begrip zijn immers als wij in het leven leren is dat in het licht van bestaan en de eeuwigheid ook een doel waarbij wij door onze kennis, of begrip te vergroten ook meer inzicht hebben in wat de maatschappij betekent, maar ook welke rol wij hebben en in welke mate voldoen aan een eis van de samenleving ook voor onszelf betekenis kent. Noem als levensdoel leren over onszelf ook de ziel meer richt op hogere vormen van wetenschap, En zelfs als ware wij niet gewerkt hebben, maar wel die mogelijkheid om te bestaan hadden, die mate van groei, of inzichtvorming ook een legitiem levensdoel mag zijn.

God geeft in de samenleving als ware vele mogelijkheden die dan in zijn orde geborgd zijn door zowel wet, regels van de regering, mogelijkheden binnen het leven onder andere door opvoeding, maar ook in de mogelijkheden een verantwoordelijkheid, noem als wij werken zijn wij onderdeel van de samenleving. En noem als wij van een relatie genieten ook de verantwoordelijkheid hebben die bij het instituut of bij de rol hoort. Noem binnen de maatschappij zoals bekend, vastgelegd of belooft.

God in zijn Almacht, noem overal is orde wet en regering, God in zijn alomtegenwoordigheid, noem hij ziet hoe wij als mensen ons proberen er aan te houden maar ook een doel zoeken of aan meewerken. Noem in zijn alomtegenwoordigheid weten wij de werkelijkheid en de waarde ervan

God in Alwetendheid, ook de gebeden hoort, maar ook als ware de wetenschap ervoor geeft, waardoor wij grip krijgen op het onderwerp en ook als ware zelf in de oordeelsvorming eraan bijdragen of er gebruik van maken.

Zo is het denkbaar dat God als hij de Almacht heeft, noem in het hindoeïsme de werkelijkheid vele dimensies en universa heeft die als ware een scheppingsproces hebben, overal door die godheid die schepper ook in het leven die kernwaarden van wet, orde en regering legt.

Noem wij op aarde weten niet over wat er buiten onze wereld is, maar denkbaar in een vorm van orde dat er in het licht van wie God is, mogelijk veel meer van zijn scheppingen zijn, of denkbaar Dat een godheid alle universa schept, en misschien de tijd er in hun hart legt.

Zo is het soms ook in de opvoeding dat kinderen als ouders veel eisen, of vaak rechtzetten noem boos worden, als ware vertrouwen in de ander of in anderen moeilijke opbouwen, en dan vaak als een gesprek gaat over beleving of over de persoonlijke kant, ze als ware een muur voelen waar een brug zou kunnen zijn.

Als ouders dan kinderen dus teveel tegenhouden, of afremmen vaak die vaardigheden die je eraan verbindt, niet alleen vertrouwen maar ook eigen kracht, of vertrouwen op eigen inzicht zwakker is, en ze soms afgeremd worden waar ze in opzicht van intelligentie of feitenkennis wel zouden kunnen voldoen.

Noem als vertrouwen geschaadt wordt er ook vatbaarheid is voor fouten die je anders door het gesprek bijstelt, of fouten die je dan in zicht van anderen als ware al aanvoelt.

Naast het inzicht als een mens in een samenleving leeft, je ook noem in de verbanden van de sociale sfeer leert dat anderen als ze in gedrag of inzicht een hogere mate tonen, dat je als ware binnen een samenleving in gesprek kan gaan, en waar een autoriteitsspelletje dan als ware ongewenst is,

immers de ander staat op hoger niveau, noem intelligentie, methodieken of feiten, je een gesprek begint om die vaardigheid inzichtelijk te maken.

Als ware in de samenleving wanneer een autoriteitsspelletje ongewenst is noem als je aanvoelt dat de ander op hoger vlak staat, je overschakelt naar een gesprek van inzicht krijgen in waarom die ander dat is, en op welke gebieden die betekenis ligt.

Zo is het pad voor de mens die als ware een hoog doel zoekt, en het hele leven werkt, streeft, maar ook de inzet levert, en als ware onvoorwaardelijk een ideaal of functie in de samenleving dient, of zich als ware laat leiden in de werkelijkheid. En dan het werk tot het laatste moment die straling van de ziel krijgt.

Dan na het laatste moment, als ware in een wedstrijd de fluit gaat en de mens als ware in zijn doel zegt te hebben voldaan, of als ware mogelijk het oordeel van hoger af laat gelden.

Dan zegt God of een engel uit het engelenrijk voor het hele leven, misschien voor een hele periode, wordt beoordeeld in welke mate je een doel hebt behaald, in welke mate je voldaan hebt, en welke intentie je hebt getoond. Dan als ware is bij hen in religie een bijzonder gebed waarbij men die Macht van God geheel erkent, en men zegt ik heb tot dit moment gewerkt, en God als ware een gebed in het leven legt waaruit blijft wat zij hebben gedaan, en hun ziel getoetst wordt.

Immers werk is voor een tijd, en iedere periode heeft ook weer een einde, en een bijzonder gebed is als ware de mens getoetst wordt en een geachte titel krijgt op basis van die beoordeling waarbij men als ware, men een dienstverband veertig jaar hebt gedragen, of een gehele periode in dienst van God heeft gewerkt. Dat God als ware, een oordeel of een gebed in het leven en het hart legt.

En God als ware vanuit de hemel een rang toebedeelt, of als ware zegt al het werk dat u gedaan heeft krijgt van mij een titel, een mooie benaming die staat voor wat u gedaan hebt.

God zegt dan als ware, tot aan dat laatste moment heeft u een keuze, ten goede voor het werk, de verantwoordelijkheid maar ook tot dat moment de vrijheid dat men die keuzes zelf mag maken. En als God dat gebed in het leven legt, als ware mens dan zelfs als men tekort schiet, of als ware men zich in Gods grootheid en macht als ware maar zwak en nederig voelt, en God zijn keuze ook laat gelden, en als ware een benaming een bron schenkt, of als ware een leven in hoger verband laat gelden.

Zo is het voor een mens die als ware zijn hele leven werkt, welke maat men ook krijgt om in het leven te voldoen, men als ware door God of de engelen geleidt wordt, en klaarstaat om al het werk te voldoen, Dan als ware die toets, waarbij men niet weet hoe God zijn oordeel borgt, of hoe hij het leven in zicht van de samenleving in al zijn onderdelen en aspecten en de ziel zelf in het gehele oordeel zijn rechtvaardigheid laat gelden.

Zo is het in iedere religie dat de goden hun wil in het leven leggen, en men als ware in een beoordeling een benaming krijgen, soms een bron, soms voor het werk soms als ware een bemoediging, soms als ware men een bevestiging krijgt van wie men is, en wie men ten diepste geweest is.

Net als God de mens het leven geeft en wij als ware in de maatstaf van het leven op aarde zijn opgenomen. Iedere nacht hebben wij slaap nodig, iedere dag moeten wij eten.

En binnen ons lichaam dragen wij het gevoel mee waarbij wij zowel angst, vriendschap, boosheid als andere gevoelens kennen.

Wij binnen ons hart onze intuitie hebben die ons kennis geeft over ons leven onze omgeving, en in hoger licht een besef van religie of de werkelijkheid. Wij in onze ziel ons geweten voelen waarbij wij weten dit heb ik goed gedaan, dat is verkeerd gegaan, en daar moest ik de wet volgen.

Zoals God ons het lichaam geeft bij geboorte, moeten wij het teruggeven bij de dood,
zoals ons lichaam gebonden is aan gezondheid zo zijn wij ook in het leven gedrongen om de werkelijkheid en de raad van anderen serieus te nemen.

Zoals God ons lichaam geeft, hebben wij haar als ware iedere dag bij ons, en wij worden beoordeeld door onze eigen gevoel van welbevinden of leed, en wij beoordeeld worden door de mogelijkheden die wij benutten, of wij haar in inzicht hebben of in de leiding van de omgeving.

Zo geeft God ons het lichaam, en geven wij het bij de dood terug, als ware het alleen ons het leven bijstaat en erna geen andere functie heeft, en als ware God het lichaam bij geboorte geeft,
wij zowel de liefde van ouders hebben en ons openstellen voor een nieuw besef, en een nieuwe kans om een doel te vinden.

Een lichaam is als ware ons voertuig en schenkt ons die mogelijkheid ook om het doel van leven opnieuw te zoeken, op nieuw in de samenleving een plaats te vinden, en opnieuw als ware de ziel een stap en ontwikkeling te geven.

Zoals God ons het inzicht geeft op welk niveau wij ook leven en hoe slim wij ook zijn, er toch een overstijgende bedoeling is van en voor het leven. Wij haar soms uit gebed als inzicht verkrijgen

wij soms als wetenschappers het hoogste doel verwerven en als ware dan nog een besef hebben dat leven daarboven nog waarde heeft,

kunstenaars soms lange tijd een inzicht of gevoel verbeelden en dan na jarenlang zoeken ineens een besef krijgen van een andere richting of andere insteek, en als ware zelfs weer een maatstaf vinden die ver terug in het leven weinig waarde leek te hebben. Als ware wij ons verwonderen en verbazen over een besef dat leven welke vorm wij ook hebben een overstijgende en trancendente betekenis heeft.

Zo is het kenmerk op aarde dat wij in de jeugd met weinig inzicht alles moeten leren,
wij door het leven volwassen alle kansen mogen benutten en in een doel vervuld worden,
en in de ouderdom of wanneer het bestemd is het leven weer terug wordt gegeven,
en wij als ware in het leven gelijkwaardig zijn, immers het leven heeft als ware een hogere bedoeling, waarbij we allemaal die kans krijgen.

Als wij goed werken en gewaardeerd worden is het goed, hebben wij een plaats die in de samenleving gegund wordt is het goed, vinden wij onze weg binnen de wet en wat in de orde binnen de samenleving wordt toegestaan is het goed.

Zo vinden wij allemaal met die gelijke waarde van het leven in hoger verband zowel betekenis in het leven, als wij daardoor vervuld worden. Als ware zowel onze bijdrage voor de wereld, en onze bijdrage voor onszelf die betekenis ook in hoger opzicht een betekenis kent.

Als ware iedereen in het leven die kans en mogelijkheid krijgt, en we allen delen dat wij mensen zijn, en in de jeugd opgevoed worden als volwassene onze weg zoeken, en in de samenleving onze kansen benutten.

Als ware inzicht in het leven een van de levensvragen is, en ieder op eigen niveau, eigen inzicht, eigen mogelijkheid om doelen te onderzoeken. De vragen voor onszelf beantwoorden.

Als ware de religies als een van de leerstellingen hebben dat het levensoordeel gescheiden is van de functie het leven tijdens zijn tijd heeft, immers God is souverein en laat zich niet voorspellen, God is souverein en weegt alle dingen uit het leven zonder daar in het leven buiten de wet en de religies, inzicht in te geven, waardoor als ware iemand die van het leven verloren heeft van hem een beloning krijgt, en een ander die kansen heeft gestolen en als ware rijk van verkeerde bronnen toch daar over geoordeeld wordt.

Soms zien wij bij mensen een vaardigheid om als ware in lijn met de werkelijkheid en hun leven in hun positie geleidt te worden.

Noem de vader of moeder die soms dagen voordat een kind ergens moeite mee heeft als ware een inzicht krijgt, via een aspect binnen de werkelijkheid soms een associatie soms een mening van een ander.

Noem de voorganger van een gemeente die soms bij een persoonlijk gesprek een probleem hoort, en dan kort ervoor of kort erna een inzicht krijgt over hoe dat probleem als ware handvaten krijgt. Als ware een persoonlijke vorm van wijsheid waar een ander zich meteen begrepen voelt.

Noem de hindoe voorganger die een gemeente heeft, en als ware belangrijke vragen over Krishna, als ware een oplossing aandraagt die als ware wel van Krishna zelf als antwoord lijken te komen.

Zo zou die kracht als ware bij meer mensen voorkomen, misschien bij sommigen hoog in het bedrijfsleven, bij koningen in hoe zij hun land leiden.

Als ware de werkelijkheid soms niet toevallig lijkt, en als ware er een diepere kracht is die mensen soms geleidt. Als ware zowel advies, inzicht soms een eigen als ware ondoorgrondelijke weg kiest om zijn weg in de samenleving te vinden.

Als ware films als starwars met de force ernaar verwijzen, termen als synchroniciteit de betekenis aanduiden, maar ook volkstradities, en soms zelfs wetenschappers die kracht als ware ontwaren. Soms is het in de samenleving zichtbaar soms is het als een onzichtbare invloed om misschien zelfs een hele geschiedenis om te vormen waarbij men niet weet welke reden zo’n kracht heeft om zich zo zichtbaar, voelbaar te maken.

Noem een voorzichtige verklaring dat die kracht als ware onderdeel is van de Schepping van God en wanneer een mens erkent dit is de Schepping en wij zijn er een mens in,en als ware wij zeggen de aarde is geschapen door de Schepper en wij allen zijn onderdeel van die orde, die door God in deze wereld gelegd. Dan als ware de Schepper soms bijstuurt, soms een advies, om als ware zijn orde ook te borgen. Ook al kan men soms niet zien hoe, wanneer of met welke vorm die kracht werkt.

Als ware de Schepper een begrip of benaming is, die zelfs geen religieuze genadevorm hoeft te zijn, en ook niet als ware in maar een religie bekend, immers het idee is op zichzelfstaand en niet afhankelijk van uitverkiezing, voorwaarde, zonde of voorkeur.

Als ware ieder mens dit idee, of concept over de aarde mag herkennen en zelfs als ware persoonlijk werkt en niet afhankelijk is van organisaties, of geloofsvormen, of welke boodschap ook.

Zo is de vraag over het gewaarzijn een met de werkelijkheid of een met het hart.

Dat als men het leven van God krijgt, noem kansen, genade, soms straf zoals men ziekte soms ervaart, Dat God zegt, als je in het leven de ziel en het hart verenigt in de werkelijkheid je ook alles draagt wat hij in het leven legt.

Waarbij leed ervaren eigenlijk ook betekent dat wat god geeft gedragen wordt, en ook voldoet aan een belangrijke vraag.

Welk lot een mens dan ook krijgt, zieke tegenspoed, leed, door het te dragen ook zegt God wat u mijn leven ook schenkt ik neem het als ware aan.

Door zo ieder moment als ware alles te dragen je ook openstelt voor een hogere betekenis van leven.

Zou men zeggen welke functie heeft een ziekte als karma altijd iets in de samenleving moet zijn, dan is het door wat God te dragen geeft ook dragen zowel gehoorzaamheid is, zowel de verbinding met de werkelijkheid, en als ware wanneer het toch een straf is die ook in zijn geheel als ware te accepteren.

Bij een karma straf, is het op die manier er ook aan voldoen, en zelfs daarmee zegen toelaten in het leven. Immers als men van straf wordt vrijgesproken kan het ook de mogelijkheid openen, dat men binnen de samenleving weer mogelijkheden krijgt, werk of opleiding of bepaalde gunsten.

Zo is het ook als men een met de werkelijkheid leeft, noem in het hart en het leven, dat God zegt, bij die voorwaarde mag men ook naar de hemel immers u heeft alles gedragen en door de kracht van de ziel ervoor te gebruiken het als ware ook een van die mooie taken is.

Welke betekenis in die voorwaarde een leven ook voor de samenleving heeft, is dan bij God als ware die zegt, zowel met het hart leven als die keuzes daarmee ook in verbinding te maken, men die taak ook als geacht mag zien. Immers in de werkelijkheid laat men zich altijd leiden door de omgeving. Noem opvoedkundig, goede raad, baankansen.

Zoals God belooft die zijn genade aannemen op aarde als ware naar de hemel mogen, en zo denk ik zelfs geen levensoordeel hoeven te krijgen, immers God draagt hen meteen naar de hemel.

Zo is het als je draagt wat god te dragen geeft in het leven je ook naar de hemel mag,
Al mag je ook betekenis vinden in leven en leed, immers door het gebed heeft God ook
De mogelijkheid om de mens te ontmoeten.

Zo ook als mensen in het klooster gaan is het als ware een eeuwige gelofte, immers God maakt de mens indachtig als hij op die manier bij God wil horen het ook die betekenis voor het bestaan en de ziel heeft.

Waar mensen elkaar ontmoeten in de verantwoordelijkheid van een relatie, zijn zij plichtig elkaar in het contact en gesprek te zoeken. Waar mannen maatschappij gericht zijn, en vrouwen belevings gericht, zij willen hun kinderen voortdurend waarschuwen immers leed is bij hen een aanvoelen van een belang.

Zo is het zij die de relatie als monnik met God zoeken, via het gebed en het zoeken van zijn straling ook voldoen, als ware zij in het gebed dat contact en gesprek mogen ervaren.

Zoals aartsengel Michael, de orde van God bewaakt als ware in dienst van de Almacht, en overal het kwade bestrijdt immers zij zijn een vijand van Gods macht, ook al is het in hun eigen begrip immers God maakt zijn wijsheid overal bekend. Zo is een voorbeeld dat politie en de bewaking van de orde op aarde zoals zij die taak krijgen, ook soms bij agenten geinspireerd is door hoe zij Aartsengel Michael beleven, immers sommige landen huldigen hem als een patronage
Zo is Aartsengel Michael in de beeldenkunst een sterke soldaat met vleugels die als ware met een zwaard alles overwint

Zoals Jezus op aarde het evangelie maar vooral zijn genade bekend maakt, en voor ieder mens een toegang is tot God en zijn straling die hij graag in verbinding brengt met de mens. Waarbij het voor de mens vooral een taak is zijn genade aan te nemen, immers God zelf schenkt hen een taak in de samenleving en als zij zich aan die genade ondergeschikt maken, zegt God ook voor alle opoffering krijgt u in de hemel als ware in volledigheid beloond immers duizendvoudig staat vaak voor een symbool van het geheel. Zo is het in gods wijsheid dat vele heiligen in de hemel zijn wijsheid als ware nectar mogen drinken.

Zoals aartsengel Gabriel, die de kracht van God draagt en daarmee alle levenden bekend maakt met welke krachten zowel God als zijn gehele orde begiftigd zijn. Zoals aartsengel Gabriel ook als ware Gods wijsheid beschrijft en zegt, deze krachten als onderdeel van zijn orde hebben die maat.
Zo is aartsengel Gabriel als ware een wetenschapper van zowel het woord als inzicht, en als een bedaagde man, ver in de volwassenheid kent hij alle wegen die een mens gaat en zegt in gods wetenschap heeft hij deze regels besloten, en zijn nabijheid gunt hij toch ieder mens inzicht in het leven.

Zo is het ook dat ieder mens welke periode zij ook hebben, van opleiding volwassen, ergens in den vreemde, of in een omgeving met een bepaald doel, dat er als ware in zo’n periode een mogelijkheid is die als ware persoonlijk uitnodigt om bepaalde levenslessen te leren.
Soms in een omgeving waarin men ondergeschikt is, om de ruimte te nemen waar fouten geen zware gevolgen hebben immers als men minder verantwoordelijkheid heeft men ook die kans krijgt.

Een omgeving met een bepaald doel nodigt ook uit om daar als ware te leren over onderwerpen waar men daar dicht bij staat. En een omgeving met een bepaalde arbeidsbaan ook de mogelijkheid heeft bepaalde methodieken te verfijnen, maar ook om breder georiënteerd te worden.

Zo is een weldaad om in iedere periode van het leven een bedoeling te vinden, waar men soms als ware ervoor nog niet van wist, en waar men als men ermee in verbinding komt het als een zegen of groot geschenk ervaart. Soms zelfs tegen het oordeel in wat mensen gewoonlijk zouden hebben.

Noem wel dat men in de samenleving zowel de wet heeft, als een plaats in de orde, waar wel regels gelden en men binnen de maatschappelijke mogelijkheden blijft.

Zoals men een lichtblauw gevlekt leeg eitje als omhulsel vindt, als ware een kleine vogel geboren is, en in het doel van de aarde wordt meegenomen. Als ware een klein eitje, een vogeltje voortbrengt, die het voedsel opeet en opdrinkt, en dan als ware wanneer het mag, wanneer het de kracht heeft eruit losbreekt, en waar de vleugels het brengt, waar de vleugels een nieuwe taak bereiden voor een vogeltje dat nog niet weet, bij de zon is men blij, bij de regen heeft men de dorst gelest, en wanneer het lot bestemt, zal het gaan waar de vleugels dragen. Als ware de mens op aarde naar wijsheid zoekt, en zich dagelijks laat voeden, om wanneer de levensbron als ware verinnerlijkt wordt, de mens zijn vleugels uitstrekt en vliegt, waar de bron en de levenskracht hem brengt.

Als ware een klein vogeltje het lot volgt, en met vleugels naar oorden vliegt die het nog niet kent, als ware een vogeltje een mens zich voedt met wijsheid als ware bij de ziel zelf gevonden wordt, en dan door de bron gedragen vliegt, waarheen het ook gaat, als ware in het bloed het doel verankerd is, en niemand kan zeggen dit vogeltje, is daardoor zijn tijd zijn bestaan niet waardig.

Zoals het bij mensen en de geboorte van een nieuw kind belangrijk is dat natuurlijke voeding van de moeder een bijdrage levert aan de emotionele gesteldheid van een kind.

Noem een baby leert om zowel pijn, als andere gevoelens te tonen, maar ook het copingstelsel van hoe om te gaan met zowel de werkelijkheid en de wisselwerking van actie en reactie.

Noem pas in de werkelijkheid leert een kind om pijn te tonen, getroost te worden, dorst te krijgen en voeding als vervulling van die prikkel.

Waar in de buik de baby deze zelfstandige prikkelwerking niet ervaart, en als baby wel, is natuurlijke voeding, zowel vitamines en lichamelijke voeding als een mate van emotionele overdracht noem een baby met pijn, krijgt met de voeding ook een vorm van bevestiging om die pijn te ervaren en als ware in de pijn door de moeder een vorm van bevestiging of acceptatie.

De theorie is dat kinderen die borstvoeding hebben gehad als ware een emotionelere vaardige en zelfstandige functie hebben. Noem met borstvoeding durft een kind meer uit zichzelf, en is een baby later in volwassen leeftijd meer bevestigd in de innerlijke beleving van gevoelens. Noem gevoelens mogen er zijn en bij de inkadering van zowel gedrag wet en samenleving minder vatbaar voor onzekerheid.

Noem borstvoeding is naast de biologische samenstelling als ware een belangrijke factor in het beleven van gevoel, ook als baby, en daarbij ook in zowel karakter, gevoel van acceptatie, als het leren omgaan met gevoel.

Het voorbeeld van een kind die door wolven opgevoed wordt en geen menselijke eigenschappen heeft zoals in de samenleving gewoon, is dan als voorbeeld een extreme van een grensvoorwaarde.

Zodra dus een baby borstvoeding krijgt, is het niet alleen biologische maar als ware door die moederliefde in de voeding ook een groot deel van emotiebeheersing, regulatie en zelfbevestiging. Noem een grote factor voor een mens om zichzelf te kunnen zijn.

Naast dat een mens een subtiel lichaam heeft, dat zowel in de hersenen de coordinatie en aansturing is van beweging. En een mate van gradatie van gevoels ervaring.

Een mens die geen borstvoeding heeft gehad heeft een subtiel lichaam die ver armd is, en waar een volledig lichaamsbeeld als ware zowel beweging grens, kracht een statische grens heeft,
kan een subtiel lichaam zowel een sterkere mate van onwelbevinden hebben en de coping van middelen die waar men zelfvertrouwen zoekt dat extern in bijvoorbeeld middelen, of andere manier zoekt.

Wanneer een subtiel lichaam verarmd is, is welbevinden minder makkelijk bereikbaar immers zelfs de keuze voor gedrag waarin gezond, betekenis, sociale functie en het leven waarde heeft,
heeft een grenswaarde waarin inspanning om het te bereiken ten op zichte van andere mensen een veel grotere inzet nodig.

Noem inspanning om gezond te leven als men zelfvertrouwen heeft men onafhankelijk van invloeden die men wil weren bij gezonde mensen makkelijker is, en bij een verarming men die inspanning moeillijk kan leveren immers in sociaal opzicht is men voortdurend bezig als voorbeeld om defensief door het leven te gaan.

Een gezond mens kan dan keuzes maken, en gezondheid een betekenis geven,
een verarmd mens is voortdurend in gevecht waardoor zelfs keuzes over welbevinden moeilijk zijn.

Als ware ook een baby met borstvoeding, naast de werkelijkheid waarin pijn of emotie prikkels ook met die moederliefde die ook in voeding zit, zelfvertrouwen opbouwt zelfs als prikkels in ieder leven een plaats hebben.

Waardoor minder vatbaar voor verslavingen, vluchtgedrag of een emotionele oorzaak voor sociale disfunctie. Zich geaccepteerd voelen, de ruimte geeft om ook naast de primaire functie secundaire doelen te nemen.

De primaire functie, eten, slapen, lichamelijke gezondheid inhoudt.
De secundaire functie. Zowel de betekenis in de sociale omgeving, betekenis van werk
en de plaats binnen de samenleving.

Zoals een kind bij verdriet troosten een functie heeft, is het bij babies ook geborgd bij borstvoeding.

Zoals in het christelijke geloof; God zonder aannemings des persoons, een kernwaarde is,
God een persoonlijke relatie aangaat met de gelovige een kernwaarde is,
en God als Christus tussen de mens en God de Vader staat en zegt mijn genade is u genoeg.

Het christendom is als religie en geloof daarmee een toegang die voor alle mensen een gelijke waarde heeft. Gebed de verantwoordelijkheid bij God legt.

In vergelijking met het hindoeisme; Waar de meeste goden, als ware de doctrine over karma en devotie als het verdienen gaat. Krishna als ware ook zelfopofferende liefde als voorwaarde heeft.

Waar God zijn genade schenkt, er geen rechten bij de gelovige liggen om ene vorm van voordeel of gunst te mogen opeisen. En waar God de gelovige vervult met godsvrucht die verantwoordelijkheid geheel bij God ligt.

Ook als een gelovige zich geheel aan God overgeeft, toch daarin zich geheel aan God wijdt.
Waarbij God door die kernwaarden zelf die gehele regie heeft.

Zo heeft iedere religie een functie waarin die kernwaarde verwoord kan worden.
Waarbij als men een geloof aanneemt, die kernwaarde ook toegang geeft tot die beloning.

Door die vergelijking van kernwaarden kan men die religies als ware voorzien van welke vorm van zegen, betekenis voor het leven, en welke mate aan beloning in de hemel eraan verbonden is.

Bij het christendom is het; zonder aannemings des persoons, iedereen is gelijkwaardig onafhankelijk van rang, status, uitverkiezing.

Bij het christendom is het een persoonlijke relatie; anderen hebben als ware geen invloed anders dan God in die persoonlijke relatie gunt.

Bij het christendom is het dan de verzoening en vergeving die als ware de regie bij God legt.

Zo zijn alle religies aan een verwoordbare vorm verbonden waarin geloof en toewijding specifiek of bijzonder is voor de geloofsvorm of toewijding die een mens ervaart.

Waarin deze kernwaarden de eigenschap hebben dat iedere religie daarmee in de grond van hun boodschap en de voorzienigheidheid van de mens gelijkwaardig als wereldreligies genoemd worden.

Welke religie voor een mens, groep, of volk de voorkeur heeft, of een groter aantal volgelingen kent is dan gebaseerd op die persoonlijke beleving maar ook de beleving binnen een samenleving

Noem een religie kenmerken zonder die gelijkwaardigheid door het benoemen van kernwaarden vaak een betekenisgeving waarin voor een mens die hoogwaardige beleving een persoonlijk aspect heeft.

Zo zijn de kernwaarden in het hindoeisme, waar van oudsher de brahmanen kaste als priesters beslissen over genadevormen en voor het gehele volk de rituelen en verplichte teksten ervoor opdragen.

Zo is karma, waar men door verdienste genade verwerft, zoals soms Gayatri naast de levenstaak een mens zuiver moet blijven. En waar Govinda of Krishna zich ook met zelfopofferende liefde laat toenaderen. Als ware door steeds het leed, het leven, en alles te dragen zonder klacht, zonder er een tegenwaarde aan te verbinden, Govinda als ware zegt tijdens het leven door die opoffering heeft u mijn genade gekregen. Als ware men soms zegt hoe kan ik de genade verwerven, en dan wordt gezegd
Niemand weet welke verdienste of gunst nodig is om in de persoonlijk aandacht van een god of godin te komen.

Als ware de kernwaarde in het hindoeïsme, door Bhakti richt men die toewijding op een van de goden namen, bij jnana vindt men die eenwording met de werkelijkheid belangrijk, en bij karma zegt men ik offer mijn tijd op, mijn geld, en alles wat ik heb aan het doen van goede daden, goede werken.

Bij het hindoeïsme is men als ware door karma te verdienen, dat een godheid of godin zich ertoe neigt, en zijn genade schenkt op basis van hoe een mens zijn leven vult met daden. Waarbij men

soms door een tempel, soms door een groepering die bij een godheid hoort, en soms door een guru, of andere leraar dat pad die weg gaat.

Waar dus het christendom de kernwaarde heeft dat men allen gelijkwaardig, is, dat God beslist welke genade iemand krijgt, en dat God als ware een mens zich overgeeft, van God een levenstaak krijgt, en de belofte dat men in de hemel deelt in een beloning.

Waar het christendom dus niet toegenaderd wordt om genade te verwerven door het te verdienen, maar uit de rijke hand die in de persoonlijke relatie wel mogelijke vormen van zegen en kostbaarheden kan schenken, maar is niet gebaseerd op wat een mens er als kostprijs voor moet betalen.

Waar dus als ware mogelijk het hindoeïsme, ook al wordt het universum erin als een doctrine beschreven, men toch vaak gebonden is aan de genade toebedeling, die soms zichtbaar is als een mogelijkheid, en soms als ware in de gewoonheid zijn aanbod geeft. Ook al is een mens vrij om te kiezen.

Men kan in het hindoeïsme niet zeggen, door overgave moet ik het verdienen, immers een godheid neigt al naar de toegewijde en gunt dat belangrijke gebed.

Waar het hindoeïsme soms zegt men je moet duizenden levens zowel goede werken als meditatie hebben verricht om die genade te verwerven, anderen zeggen tijdens het leven je volledig opofferen, noem tijd, belang, of welk eigenheid ook, kan men Govinda en Krishna in zijn gunst toenaderen. Ook al is Krishna een avatara en heet Govinda die naam die als een verbinding met het uiteindelijke noem Para Brahman onpersoonlijk, en de meeste goden en godinnen het persoonlijk aspect is. De titel ishta devata betekent dat in het hindoeïsme ook vaak de mens in zijn hart wordt aangeraakt met een naam. Waarbij ze in het hindoeïsme vaak zeggen die naam mag van iedere religie zijn. Immers een godennaam die het hart aanraakt schenkt ook die geleiding in het leven

Een istha devata vertegenwoordigt bij ene gelovige of toegewijde vaak die binding met dat allerhoogste en grootste aspect van Alomtegenwoordig, Almachtig, en Alwetend.
Waarbij ze vaak in hun leven en hart erdoor worden aangeraakt en die binding wordt gelegd.

Zo is de vraag hoe God zijn engelen aanstuurt, en hoe in het hindoeïsme de goden en godinnen als een mens zich overgeeft hoe hij ze aanstuurt.

Zo is als gelijkenis een kind door zijn ouders opgevoedt wordt je altijd de lessen juist aangeeft, en beschermt in gevaar, maar ook zo geleidt dat ze leren wat geluk ,wat plicht is, en om in de maatschappij een functie te vinden.

Als men dan zegt als mensen of engelen volledig bij God komen, zijn ze dan wel veilig, hebben ze dan buiten God om nog rechten, dan is het gezegde ze worden beheerd en aangestuurd als ware een ouder een heel gehoorzaam kind heeft.

Engelen worden dus niet zwaar of streng ingezet, en worden nooit boven hun krachten verzocht, en als zij voor God werken hebben zij die band met God zelf. Waarin als zij Gods liefde krijgen ook in zijn aanzicht zijn, het gezegde dat zij in de alwetendheid van God staan.
In het hindoeïsme is het net zo, mensen die als ware in overgave of een gebed van overgave hebben, staan als ware als kinderen bij die goden en worden als ware in de zachtheid en liefde van een god of godin aangestuurd.

Zeggen een engel of een mens in die mate zou zijn vrijheid inleveren en zou als ware alles verliezen en welke toekomst heeft zon engel of mens. Dan is het dus dat ze in religie, in godsdienst altijd in zachtheid worden gebruikt. Een engel zal dan vaak als hartewens dat werk hebben waar God ze voor bestemt. Als God ze een engelenlichaam en status geven, zal hun werk ook gebaseerd zijn als ware op een oordeel of zij dat werk aankunnen, en welke werk zij zelf willen doen, maar ook als zij bekleedt worden, welke waarde God voor hen heeft.

Waar dus engelen in de orde van God worden opgenomen, is het net als bij mensen het levensoordeel die als ware de rechtvaardigheid van God behartigt en die engelen in lijn met de bevestiging van God zelf een functie geeft.

Waar engelen of mensen die zich in gebed overgeven dan wordt gezegd zonder vrije wil of zelfstandige status kan je niet groeien, of heb je geen zekerheid van bestaan, is het dat ze als ze voor God werken, door God zelf worden gevoedt, met zijn liefde, en met zijn kracht, en als zij zonder vrije wil zouden zijn, zou God zelf hen in zijn ondoorgrondelijkheid en intelligentie aansturen. Een mens die zich in gebed overgeeft, wordt vaak in de orde waar die godheid of godin bij hoort, als ware tijdens het leven vervuld in zowel het werk voor de samenleving, immers de maatschappelijke positie wordt behartigd, en in het persoonlijke de hartwensen die in lijn zijn met wat die mate van zegen gunt.

In een gebed van overgave, is het jezelf loslaten, maar ook door de Godheid opgevangen worden, en door die vervulling zowel een eeuwige beloning of zegen, als een mate van werk of plicht voor de samenleving. Noem een mens wordt in zijn overgave ook gevonden door de godheid, die welke religie of welke godennaam ook heeft, toch in die volledige bron van religie wordt opgenomen.

In de wetenschap van quantum mechanica is het woord dimensie een grond begrip waarbij de meetkundige beoordeling als ware verbonden is aan kenmerken.

Waarbij je een verschil hebt tussen zichtbare en bewijsbare kenmerken en kenmerken die intrinsiek of in zijn waarde bestaan maar niet bewijsbaar zijn.

De term dimensie kan zowel een werkelijkheids dimensie zijn als een persoons dimensie Waarbij werkelijkheid het anker van de kenbare gedeelde werkelijkheid is, met zowel de meetkundige tel eenheid van tijd, en de taalkundige weergave dat het een werkelijkheid is.

Een werkelijkheidsdimensie is dan als ware men zegt dit is de werkelijkheid en anderen zeggen voor ons is dit ook de werkelijkheid.

Een persoonsdimensie is de persoonlijke beleving van zowel waarneming als de persoonlijke maatstaf dit is mijn beleving die een bepaalde grondwaarde heeft.

Men kan zeggen binnen de werkelijkheidsdimensie is dit ook mijn persoonsdimensie, immers beiden zijn in mijn waarneming met diezelfde grondwaarde.

Als in het filosofische spectrum een persoonsdimensie zou verschuiven, en wij een nieuwe afmeting doen van die betekenis, dan kan men als die dimensie niet aan de werkelijkheid gekoppeld is, niet bewijzen dat die persoonsdimensie bewijsbaar is, immers bij een wetenschappelijke theorie moet een theorema bewijsbaar zijn onafhankelijk van gekleurde mening of anders dan een bewijs uit empirie of een van de wetenschappelijke instrumenten of methodes.

Een persoonsdimensie, als ware bij een mens die verschuift, en een vorm van werkelijkheidsbeleving geeft, is er een verschil tussen de mens die de beleving heeft en de werkelijkheid die de beleving verbaal, of interactie deelt.

De begrippen persoonsdimensie is dan quantum technische in relatie tot een werkelijkheidsdimensie, waar de ene het bewijs levert door het substraat binnen de werkelijkheid En de ander het bewijs alleen kan leveren in relatie tot een gekende werkelijkheid.

Een persoonsdimensie als men uitgaat van een premisse die een dimensie niet noodzakelijk een werkelijkheidsbeleving laat zijn, is als ware ook dat een persoonsdimensie gevuld kan zijn met een theorema van een betekenis of doelvorm ervan.

In de psychologie kan een denkvermogen dan ook een benoemde persoonsdimensie zijn, waarbij dus de beleving van een werkelijkheid, via de werkelijkheidsdimensie, naast de persoonsdimensie van de waarneming van de werkelijkheid, ook in die persoonsdimensie een functie heeft.

Noem een persoonsdimensie van het denkvermogen een betekenis kent om de mens in zijn informatievermogens te ondersteunen, en in de mate ook in hert doel van het menszijn te voorzien. Het denkvermogen als persoonsdimensie. Het is als dimensie alleen in de eigen beleving van de mens.

De betekenis van dimensie bij een persoon is dus de totale combinatie van alle vormen van zowel beleving, betekenis van die beleving, en de betekenis van de waarde voor de mens en het bestaan.

De betekenis van een dimensie bij de werkelijkheid is gekoppeld aan het bestaan, in engere zin de enige en ondeelbare werkelijkheid, en in bredere zin, de wetenschappelijk bewijsvoering dat die werkelijkheid uit meerdere dimensies bestaat, en in die bewijsvoering in de werkelijkheid met de grondwaarde zowel empirisch bestaat, als theoretisch bewezen.

Ik was zo even dichtbij een engel in het universum misschien wel een van de volkeren die bij God horen, en ik hoorde haar zeggen, wij werken altijd in getrouwheid en altijd met de goede inzet. Zelfs als wij vrije wil hebben doen wij dat, immers als er een tijd komt waarin zwakte is, willen wij gewerkt hebben, en is er een tijd van overvloed willen wij onze normen nog bij het goede hebben.

Daarna zei zij, soms worden wij ook aangevallen als ware door de duivel, en waar mensen bang zijn voor de dood, en niet bestaan, is er bij alle wezens wel een zwakheid. Als wij dan worden aangevallen is er ook het risico dat wij ons geloof moeten loslaten, of als ware door de angst of het gevoel dat het leven een andere betekenis kent, dat wij onze eigen inzet voor het goede los moeten laten.

Zei zij, wij werken altijd met de goede inzet, immers ook voor een engel is er eens een moment dat ze als ware vastgesteld worden, en alle inzet wordt als ware opgeteld, en resulteert dan in een geachte naam. Die engel zei, wij zijn in de wetenschap dat zo’n moment eens in het leven of bestaan komt, en door alles goed te doen, en steeds opnieuw die inzet te leveren, weten wij ook dat die vaststelling komt in het verlengde van wie wij zijn, en wat wij doen.

Zo is er veel werk voor engelen als ware zij een geachte taak krijgen, en eens, in die mate van vrije wil bevestigd worden in een geachte naam. Zo zijn er natuurlijk voor iedereen moeilijke momenten, en momenten dat je het geloof even niet zelf beseft, of dat verleiding als ware alles anders doet lijken. Als ware zou je dan iemand willen hebben die even een moment overneemt, even rustig kan ademhalen, en zelfs bij zo’n kort ogenblik kan zo’n engel alweer het zicht terugkrijgen, en soms

zelfs de aanval pareren met de kennis welke betekenis zij heeft, immers er is altijd ergens een verantwoordelijkheid in die hoge orde van God.

Voor een mens kan zo’n ogenblik dat je wordt vastgesteld komen na een goed en waardevol leven, en als ware een bevestiging zijn in wie wij zijn, maar ook ons werk en plicht voor de samenleving.

Voor een engel kan dat net zo zijn, al zijn zij ver boven ons in hun taak, immers zij dragen een grote verantwoordelijkheid. Maar als zij bevestigd worden, is hun bestaan als ware gegrond in die zekerheid dat zij hun doel behalen, in hun doel getrouw zijn, en in hun inzet voor het doel ook niet aflatend zijn. Ook al kent een mens een tijd van zwakte, nood, overvloed, door die mate van keuze steeds goed te richten, men toch uitkomt bij het doel van de levenstaak.

Als ware God wanneer een engel getoetst wordt, niet de beoordeling in handen is van engelen of aartsengelen, maar altijd van God zelf. Immers uit God die al zijn engelen aanstuurt, zegt in rechtvaardigheid beoordeel ik alle daden, werken en de mate van inzet, en hecht in mijn persoonlijke oordeel zowel de orde toe, als de instrumenten waarmee de engel bekleedt wordt.

Als ware God dan zegt, in uw intelligentie en inzet, maar ook uw draagkracht hoeveel leed of werk u aankan, of welke mate van hartewens u heeft, beoordeel ik net als bij de mens het levensoordeel bij een engel toe, waarbij sommige aan een engelenorde van een aartsengel worden toebedeeld, anderen dienen een van de namen van God. En vanwege de werken krijgt u een krachtig engelenlichaam, of krijgt u een zacht en medelevend engelenlichaam

Zo is voor de mens de genade bij god niet uit verdienste maar uit zijn rijkdom, Waardoor God de engelen ook in zijn genade beproeft maar hij de engelen in hun taak voorziet uit zijn eigen rijke straling, waardoor als ze voor God werken, zowel het werk in hun beleving aankunnen als verantwoordelijkheid maar ook als ware in hun kracht en inzet. Waardoor als ze voor God werken zij ook in de persoonlijke kant van hun bestaan hun intentie om een engel te zijn bij God hebben neergelegd. Als ware God ook de mens wil zeggen in mijn persoonlijke relatie met u, uit de rijkdom van genade en zonder aannemings des persoons, zijn alle wensen en onderwerpen als ware in gebed kenbaar.

Zo zegt God, ook een engel is uit mijn besluit in zijn functie, uit de rijkdom van genade, maar ook steeds door de wijsheid van God die niet uit verdienste de taak toebedeeld maar naar de alwetendheid en wijsheid van God zelf.

Zo is het levensoordeel van God rechtvaardig, over ieder mens, en waar zij zich ook op beroepen in gods wijsheid en alwetendheid is God als ware begiftigd om ook alle strategien van het kwade te doorzien. Wanneer een mens sterft, is er een oordeel, wie ze ook geweest zijn. Waarin God zowel straf als beloning kan geven.

Het voorbeeld van de kruisiging van Jezus, bij het persoonlijke aspect zei hij, God neem het weg tenzij gij het wilt. Waardoor Jezus wel die angst had, en het als ware een vorm van intens leed zou zijn. En hij net als ieder mens zich als ware verdedigde en die rampspoed niet zou willen.

Daarnaast liet hij in zijn gebed ook zien dat hij naast zijn eigen wil en belang ook het belang van God de Vader zag, waardoor je een bijna heel scherp voorbeeld hebt dat het belang van God hoger is dan wat je zelf wil.

Het is dan voor iedereen die in het leven leed of rampspoed krijgt, een voorbeeld, dat zelfs onder de moeilijkste omstandigheden toch God zijn belang heeft, en door dat voorbeeld van Jezus dat je toch God hoger stelt dan je eigen plan, belang of wens.

Daarnaast is natuurlijk het aspect van God de Vader ondoorgrondelijk waardoor je niet kan zeggen het is gods belang op die manier, immers Gods wil is soms uit zijn besluit, of uit zijn wijsheid maar legt het dan niet uit, of geeft die verklaring op een ander moment.

Voor ieder mens die dan leed of rampspoed in het leven heeft, is dan bij Jezus die als ware in de grootste nood was op dat moment, dat je toch als ware door zijn voorbeeld in het geloof, dat je toch gods wil erin aanvaard.

De wil van God zou zijn dat door die gebeurtenis het wel een soort symbool is voor de vergeving, ook al was het op dat moment een gebeurtenis die in de cultuur van die tijd gekleurd was door de belangen van de machts structuur, immers hij werd gekruisigd onder een bepaalde maatschappelijke orde.

Zoals het ook in het evangelie staat dat Christus zei, wie mij ziet, ziet de Vader, als een representatie dat hij van geboorte af als ware de Wil van God de Vader, in zich had wonen. Waardoor als ze zijn handelwijze zagen zoals ook in alle toespraken van Hem, maar ook in de discipels die onderwijs kregen. Dat als ware zijn wil niet afhankelijk was van scholing, anders had hij een joodse boodschap die binnen de kaders van die tijd waren met de vele geboden die joden aanhielden.

Waardoor hij in zijn wil van god de vader ook als ware hij een boodschap had die ook niet herleidbaar was tot de voor de mens gebruikelijke levenslessen, immers dan zou wijsheid een grond in een vorm van opvoeding of andere educatie hebben.

Waar dan in de hemel de engelen de wil van God de Vader in hun hart hebben, had Jezus als Gods zoon die wil van God de Vader ook vanaf zijn geboorte.

Zo is in het christendom, dat heiligen die zich aan God overgeven, noem de drie eenheid daarin zijn genade ook schenkt. Die heiligen vaak door de functie die boven het bekende staat. Als ware Een contrastrijke zichtbaar leven hadden. Noem een heilige die een kloosterorde sticht, is ook niet afhankelijk van leerstellingen, en een heilige die als compassie zieken of melaatsen verzorgde is boven de bekende oordeelsvorming, immers men mijdt zieken of waar men bang voor is.

Een heilige staat dan door die overgave als ware in een functie die door God toebedeeld wordt, en heeft dan in de geschiedenis van de samenleving vaak een vernieuwende functie.

Het verschil tussen Jezus en een heilige of engel is dan dat Jezus van geboorte af aan Gods wil had, dat engelen in de hemel die vanwege God hebben en in hun engelenschap niet onder de menselijke zwakheid staan, en dat heiligen tijdens het leven tot bekering zijn gekomen, of tijdens hun leven die mogelijkheid hebben gehad.

Een heilige is dus tijdens het leven verbonden aan die overgave of die instroom van waar zij ook in hun heiligenfunctie in herkenbaar zijn. Immers een wil resulteert in een maatschappelijke positie met die betekenis, noem ook in het geloof brengt men werken voort.

Zoals Jezus zei wie mij ziet, ziet de Vader is dan ook een leerstelling waarin hij verwijst naar die geloofservaring die zo ingeschat ook de bron is van heiligen die in hun maatschappelijke functie boven een mate van educatie staat, immers dan leert men een handelwijze, boven een mate van eigen belang staat, immers die is altijd op succes gericht welke vorm ook, en dat zo'n heilige, dat los staat van de erkenning immers bij God hebben ze een verscheidenheid aan functies, en in zijn ondoorgrondelijkheid is God niet afhankelijk van wat de mens zelf wil, immers als ze god in zich toestaan, dan is het God zelf in zijn genade die een functie mogelijk maakt.

Een heilige die zich bekeerd en zich als ware overgeeft, kan van God een functie krijgen, die in gods wijsheid de samenleving ten goede komt, maar kan toegewezen zijn ook zonder dat een mens zegt dit is het hoogste belang. Immers men aanvaard de wil van God als hoger dan eigen wens. Waardoor zelfs educatie aan gods wil ondergeschikt is.

God is zonder aannemings des persoons; waardoor iedereen gelijk is in zijn ogen.

God werkt alles mee ten goede; alle mogelijke goede dingen in het leven zijn in zijn ogen net zo waardevol.

God overrekent alles bij een mens; alles dat een mens kan zal in zijn ogen meetellen.

God gaat een persoonlijke relatie aan met de gelovige; een mens mag alles in gebed brengen
Wat maar in het hart aanwezig is.

Als voorbeeld een gebed om een engel of groot wetenschapper te worden is bij God in gelijkwaardigheid naar de mogelijkheid van de mens, en in zijn besluit als hij het beschikt.

Waardoor die genade die voor iedereen beschikbaar is, voor iedereen de volle kans inhoudt,
En naar de mate dat iemand in het leven vrij is voor dat doel, en als die voorwaarden in het leven gevonden kunnen worden, dan kan God in zijn wijsheid beschikken.

De zegen van God is voor iedereen toegankelijk.

Noem het voorbeeld als een mens een engel zou willen worden, en de mens heeft nog geen relatie gehad,
Zou binnen die algemene voorwaarde bij God dat doel als een vorm van genade uit de rijkdom van God mogelijk zijn.

Sommige vormen van zegen hebben een algemene voorwaarde, noem als kloosterling kan je geen relatie met een ander hebben.

Als een heilige die in de hemel een engel wil worden, mag je geen mate van omgang en seksualiteit kennen.

En als je een groot wetenschapper wil worden, is het soms dat gebed dat in de jeugd al betekenis moet kennen.

Zo zijn er maatschappelijke voorwaarden voor een rol, en persoonlijke voorwaarden, soms van gebed soms van een wens in het hart.

Bij God kunnen sommige voorwaarden als ware in gebed verhoord worden als een mens binnen die lijn is, en soms als die voorwaarden niet behaald kunnen worden kan God als ware zeggen dat een andere functie wel mogelijk is, of dat een gebed niet mogelijk is omdat God als ware aangeeft Dat een ander gebed en levensvervulling al die tijd van uitwerking heeft.

Zonder aanneming des persoons God beschouwt van iedereen die wens uit gebed met dezelfde waarde, in een persoonlijke relatie is het God altijd die bij die mens zelf blijft met die wens of dat gebed, uit de rijkdom van zijn genade en niet verdienste, God zou het gebed met dezelfde mate van gerechtigheid verhoren.

De voorwaarden van maatschappelijk opzicht, als een geheel celibaat leven de voorwaarde is kan een mens, die al een relatie heeft gehad niet die specifieke vorm hebben, maar eventueel een minder plichtige vorm wel.

Als bij een mens al een andere levensvervulling is, noem een relatie en kinderen, en die in uitvoering zijn kan God zeggen binnen dat leven is een andere vorm van zegen niet haalbaar.

Noem God in zijn persoonlijke relatie heeft in het voortdurende gesprek ook die mogelijkheid om aan de gelovige te werken.

Ook in de bijbel en het christendom is de betekenis van de olielamp met een kannetje, zoals in de gelijkenis dat ze bij het feest komen. Is het in gebed het zoeken van die diepere symbolieke betekenis. De ene christen ziet erin als je tot alles voor God bereid bent, de andere christen ziet erin dat als ware door God geïnspireerd een bijzondere functie vervult, en een derde ziet een bijzondere vriendschap als ware een vriend die zich voor medevriend volledig inzet.

Zo is de gelijkenis van de munt ook, als ware men tot geloof komt, en de tijd geheel ten dienste stelt van geloof. Men werkt voor God, en stelt als ware het leven ervoor vrij, men vervult een functie die men dan in gebed aan God aanbied. Als ware men zegt God ik wil in mijn leven voor u werken.

Zo zijn de gelijkenissen allemaal een ingang om tot geloof te komen, maar ook om bemoedigd te worden, en vaak dat die gelijkenissen ook en leidraad zijn voor langere tijd.

Zo zou zelfs in de hemel die munt als ware in de beloning een kostbaar geschenk zijn, en zo zou zelfs een olielamp als symbool staan dat het licht der wereld, christus die taak bij de gelovige ook als ware daarmee vervult, als het licht dat er symbool voor staat.

Deze gelijkenissen kunnen dan vooral een gebedsonderwerp zijn, om die verbondenheid met God zelf op te bouwen, maar de christelijke grond van de samenleving te verbreden.

Zo is er de vraag over menstypen en hoger en lagere intelligentie,
Zoals wij een dokter kunne vertrouwen op een levensreddende handeling te plegen,
Noem een nekbreuk even een spalk geven tot noodhulp voorziet,
Zo zijn menstypen met hogere intelligentie als ware men een simpel persoon ziet en zegt een nekbreuk moet je onmiddellijk de persoon op een plank leggen, waardoor de nekwervels zouden breken, een dokter zou zeggen doe het anders waardoor een mens wel gered wordt.

Hogere menstypen voelen als ware bij anderen ook aan op welk niveau zij zijn,
Noem ze voelen het menselijke inzicht aan en zijn altijd in hun eigen functie daardoor ook met zowel die kunde als de verantwoordelijkheid, noem bij een ramp zijn sommige door regelgeving en onderwijs in staat alles te doen, en anderen zijn er meer aan onderworpen, op zulke momenten zijn diegenen met intelligentie en zowel de die vaardigheid in staat een situatie op te lossen. Als mens weet je dan dat hogere menstypen als zij hun verantwoordelijkheid dragen ook in een situatie als ware als zij de kans krijgen, die ook nemen, en waar zij die wat minder vaardig zijn zich als ware in de situatie overgeven, dat zij toch als ware in de volheid gerekend worden.

Hogere menstypen zijn dan soms ook te vergelijken dat een computer expert aan de universiteit een ander conceptueel niveau heeft, en als ware denkt aan hoe een oplossing vorm te geven is, in plaats van alleen een oplossing toepassen.

Zo ook als een mens zich aan de wet houdt en zegt ik mag hier niet door rood lopen, en een rechter op wetsmedewerker zegt door rood lopen mag niet omdat een auto anders een voetganger aanrijd, en je en ongeval hebt.

Zo zijn er allerlei vergelijkingen waardoor zowel intelligentie, verantwoordelijkheid en de vaardigheid, een betekenis kennen in de sociale leefwereld van de maatschappij.
Omdat ieder mens een eigen niveau van zowel intelligentie heeft, maar ook arbeidsfunctie, en opleidingsniveau is er als ware in de samenleving een verdeling, waarbij de meeste onderdelen van een samenleving geordend zijn, en de meest voorkomende onderdelen van leven en samenleving gestructureerd zijn.
Als voorbeeld de wet geldt voor iedereen en de regering en overheid geven die vorm in zowel de verbale uitdrukking als de coördinatie door wetmedewerkers, van rechter tot politieagent.
Zo kan men ook zeggen als een koning boven de wet staat als ware ook met zijn intelligentie een verantwoordelijkheid draagt, al weet men niet immers de vorst is soeverein, hoe hij die verantwoordelijkheid draagt. Maar hij heeft in zijn functie een hoogwaardige invloed. Noem men weet als men de orde respecteert dat alle lagen in de orde zowel die behartigen, en zowel die grote achtenswaardige plaats hebben.

Als ware de eenvoudige boodschap is, dat in een samenleving met zo’n ordening je hogere mensen, als ware of in een hogere plaats binnen de samenleving je ze als ware mag vertrouwen,
Immers uit vertrouwen bevestig je ook die ordening en die mate die boven eigen begrip verheven is. Dat je niet weet hoe ene koning zijn functie draagt, is dan als ware dat je wel mag vertrouwen dat hij dat goed draagt, immers onderzoek of inzicht in typen die boven jezelf staan zijn soms niet aan te voelen, soms hebben zij een hoger kennisniveau, en soms hebben zij het recht die uit te oefenen. Noem als je verpleegkundige bent mag je een directielid niet aanspreken immers zij dragen die uit hun verantwoordlelijkheid, en een ander mens aanspreken op een manier die zelfs in het opleidingsniveau gegrond is met hogere vaardigheden ook als ware met de maatstaf een andere betekenis hebben

---

Zoals mensen na het leven een levensoordeel krijgen en erdoor naar de hemel of de strafplaats mogen, waarbij goede werken en genade beloond wordt, en waarin slechte daden en misdrijven in een straf resulteert. Zo is het levensoordeel voor mensen, zo kan een samenleving ook als ware onder een oordeel staan.

Al is een oordeel over de samenleving als ware in de toets der tijd en geschiedenis ingewerkt.

Zo kan het ene volk een ramp krijgen en erdoor verbroken worden, zo kan een ander volk een tijd van voorspoed krijgen, een oordeel over een samenleving is als ware een toets over alle werken van een volk in een bepaalde tijd en periode.

Een mens kan door het levensoordeel rechtvaardig geoordeeld worden, waarbij zelfs koningen als zij claimen soeverein te zijn toch door God zowel gestraft of beloond worden. Zo kan ieder mens die geboren is, als ware ook in de dood na Gods besluit een levensoordeel krijgen.

In religie zeggen ze dat God het leven geeft en het leven neemt, en dat op Gods besluit het oordeel volgt waarbij hij zowel alwetend is, en zowel het gesprek in zijn vaardigheid niet buiten zijn controle gaat. Waarbij de mens in zijn intenties worden gekend.

Een oordeel over een volk is wel van periode op periode, en God kan als ware een instrument sturen om zo'n oordeel of een kenbaar kenmerk te geven, of zoals in de heiligensfeer dat zij de werken voortbrengen die een periode een grond geven.

Soms voor de wetenschap grond onder de voeten, soms als voorbeeld in het geloof. In vele volkeren hebben die een naam, zoals Gandhi die India vrijkocht, zoals sommige filosofen die als ware een intentie meegeven aan een maatschappelijke ontwikkeling. In het systeem van religie kunnen er veel zogenaamde heiligen of boodschappers zijn, de ene met een kleine functie, een ander in een bepaald wetenschapsveld.

In religie en het hindoeïsme is het niet ongewoon om een heilige in een systeem te zien waar iedereen die aan een religieuze beleving doet er een plaats in heeft.

Een volk kan dus een oordeel krijgen eens in een periode, en naast de heiligenfunctie hoe zij ook een leven op aarde hebben, de ene bij besluit voor de geboorte, anderen die tijdens het leven zich ervoor openstellen of hun tijd beschikbaar stellen.

Door die zogenaamde functie die in de samenleving ene toevoegende waarde heeft, kan een volk zowel gezegend worden, als wanneer die functies met oneer worden beklad, dat de goden of die bron van religie als ware een volk ermee in een strafperiode wordt gebracht.

Als in het oordeel der volkeren, een volk gezegend wordt, is het als ware een gezegende tijd, waarin een volk gelukkig el welvarend wordt.

Als in het oordeel der volkeren, een volk gestraft wordt, kan er bij toeval een oorloog ontstaan, kan er bij toeval ineens een zware ziekte heersen, of bij toeval het lot anders aanwijst.

Belangrijk is daarbij om te weten dat als er oorlog is, of als ware een straf dat het ook kan zijn dat een volk eraan wordt prijsgegeven, noem er is geen kwaadwillende inbreuk dat een oorlog als ware op gods besluit plaatsvindt, maar als ware God die bescherming tegen oorlog op dat moment niet geeft. Noem God maakt geen oorlog, ook niet uit een rechtvaardig oordeel, maar zegt, door een straf voor het volk zal ik het niet beschermen. Als ware bij een straf de engel van een volk te horen krijgt, deze keer mag u de intentie van het gevaar niet wegenemen, of mag u de macht niet verbreken of afleiden.

Een oordeel der volkeren is als ware karma dat in een volk in de mentaliteit vorm krijgt, of als ware achteraf bewijsbaar is door de geschiedschrijving en het inzicht der wetenschappen.

Zoals ieder land een grondwet kent, en het gebruik van rechtsspraak zo is het onderwerp religie, waarbij we op aarde boodschappers hebben die grond zijn van een religie, stroming of boodschap. Noem in het christendom soms toevoegingen zijn om het in ander licht te stellen, of zoals jezus die in zijn tijd bron van het evangelie was.

Zoals in het hindoeïsme de Veda's grond zijn en de bagvad gita de algemene meest toegankelijk genade opnieuw verwoorde. Zo is in vergelijking dat overal op aarde een wet is, en een grondwet, en de norm als ware bekend is ook als men niet kan lezen.

Zo is in het hele universum, waar in het hindoeïsme woorden aan gegeven worden, een algemene religieuze grondlegging als ware een algemene leidraad, maar ook met de maatstaf van wat een religie belangrijk vind. Voor de ene leefregels, voor de ander een genadevorm, een derde een mate van overgave of opoffering.

Waar op aarde in ieder land wetgeving is, en je overal als je de taal kent er een gesprek over kan beginnen waarbij ze snel aangeven dat die regels bindend zijn, en ook als ware voor vreemdelingen gelden.

Zo is in het religieuze stelsel, waar je ook als voorbeeld ene menselijke beschaving tegenkomt, dat zij religies kennen, dat zij op grond van biologische menselijke eigenschappen het gebruik van naamgeving kennen, en daarbij dus het taalstelsel ook met naast de verwoording de inhoudelijke betekenis. Concepten zijn dan niet afhankelijk van uitspraak maar van de geschiedschrijving zoals die bij ieder volk lessen in maatschappelijk opzicht.

Noem op aarde hebben wij het wiel uitgevonden, maar ook rekenen, ook elektriciteit, en de wetenschappen die erop zijn gebaseerd. Noem het volk dat maatschappelijke lessen heeft, en daardoor een wetenschappelijk stelsel bezit, waarbij de religiewetenschappen in dezelfde betekenis een grondlegging van wetenschap is.

Als je overal op aarde over wetgeving begint, en een inhoudelijk gesprek erover kan hebben is het ook in conceptueel opzicht dat waar je ook in het universum komt, je een inhoudelijk gesprek over religie kan beginnen, en waar een religie grondt, in de schepping van aarde en beschaving, of een planeet gebaseerde soort, dan kan je ook praten over religie waarbij die beleving, als je zoals menselijk; pijn, en plezier, voldoening en dorst, en door interactie kennisoverdracht kan hebben, Dan is een gesprek over religie ook mogelijk

In het universum is het dus veronderstelbaar dat religie een algemeen kenmerk draagt die bij menselijke soorten vaak op menselijke wijze een betekenis kent, en dat het hindoeïsme de Veda's bij de grondlegging heeft meegekregen, waardoor ook andere mogelijk soorten die grondlegging heeft.
Waarbij de Veda's in hun vorm, en culturele overlevering de belangrijkste religieuze inzichten doorgeeft.

Noem als Sanskriet bij de grondlegging de taal van de Veda's is, kan de taal Sanskriet bij andere beschavingen mogelijk dezelfde grondlegging zijn geweest. Waardoor een Schepper van het gehele universum denkbaar is. Namelijk een Schepper die de boodschap bij grondlegging overal dezelfde beginwaarde geeft.

Soms zegt men ik leef het leven met plezier en het echte doel komt later. Als ware men pas na een midlife een doel serieus gaat zoeken. Dan als ware zegt men ik wacht daarmee tot de ouderdom, en het plezier gaat voor.

Zo hoorde ik een oude man zeggen, na mijn leven en mijn arbeidsfunctie kreeg ik last van mijn rug, als ware in de ouderdom de gebreken beginnen, hij zei overtuig als ware mensen dat ze het serieuze doel zoeken zodra ze weten dat er een dieper waarde inligt. Als ware je zelfstandig wordt na de jeugd, en die kant van het leven ook meteen die waarde hoort te krijgen.

Een leven van plezier, is dus een vulling van tijd waarbij zeker het echte doel zo belangrijk is dat je er aandacht voor hebt.

Het doel van de jeugd is om in de begintijd van het volwassen leven op eigen benen te kunnen staan. Zodra een jongere de opleiding heeft gedaan, en gaat werken is vaak die tijd van afzet, of een vorm van hulp afwijzen voorbij. Het is een grens waarbij een mens op eigen benen staat.

De periode dat men zich afzet, is niet tegen de maatschappij, niet tegen de orde of de hiërarchie, maar alleen om op eigen benen te mogen staan, keuzes zelf te maken. Het is dus heel belangrijk te weten dat het geen grotere betekenis dan alleen dat.

Jongeren willen graag op eigen benen staan, en na de educatie als een mens werkt, is het doel daarmee meteen verworven. Zolang een mens geen eigen inkomen heeft, is het afhankelijk maar is een mens opgeleidt, mbo, rond negentien, hbo rond twee en twintig, dan is het doel ermee bereikt. Een mens die opgeleid gaat werken is zelfstandig, en met een eigen inkomensbron is het gelijk in de volle rechten van een volwassene. Een eigen huis, een relatie, een volwassen leven heeft meteen die waarde

Zo is ook de persoonlijke kant van het leven, dat ieder mens na een opleiding maatschappelijke vaardigheden heeft voor zowel arbeid, maar ook in de relatie en de opvoeding van nageslacht
Een mens die een beroep heeft die in de maatschappij voldoet, kan er vanuit gaan dat die vaardigheid, vaak ook verbaal in de relatie dezelfde grondwaarde heeft.
En wanneer lessen aan kinderen betekenis heeft, diezelfde opleidingsniveau, noem als betekenis voor de intelligentie ook uitwerkt in die persoonlijke kant van het leven

Waarbij hoger opgeleide mensen vaak in hun leven ook levenslessen met grotere precisie proberen over te brengen, en vaak ook in het verlengde daarin sturing geven

Een kind dat na een opleiding gaat werken heeft ook het doel, van de zogenaamde afzet, of losmaking in de late jeugd meteen voldaan. Immers een eigen inkomen hebben heeft die precieze grens, immers ouders hebben vaak in de maatschappij met dezelfde voorwaarden de arbeidstijd en volwassen leven. Waardoor als een jongere na de opleiding gaat werken er meteen aan voldaan heeft. Waardoor jongeren ook de maatschappelijke verbanden vaak weer kunnen aanhalen.

Immers als volwassene na de jeugd, is men op achttienjarige leeftijd gelijk in burgerrechten, maar daardoor ook als mens gelijkwaardig.

Zoals God tegen de mens zou kunnen zeggen die geboren gaat worden, op aarde heeft u ouders die als mens de opvoeding behartigen, erna werkt in een samenleving waarbij die plicht tijdens het leven geldt, en in de samenleving de norm wordt bepaald door die samenleving in zijn geheel.

Als u zelf kinderen krijgt, deelt u in de mate ook in het persoonlijke leven. En bij de wet wordt zij uitgevoerd door de menselijke maat, en door de samenleving en zelfs de koning die boven de wet staat doet het als functie in het menselijke.

Waardoor God als ware zegt u krijgt een leven als mens, maar ook in het menselijke als voorwaarde, noem niet een engel in zijn grote en vreeswekkende vorm rechtspreekt, niet een hoge engel die onfeilbaar is als een keizer of vorst de mens het gevoel van nietigheid geeft.

En in de arbeidsbaan, niet met die zware verantwoordelijkheid dat geen enkele fout gemaakt mag worden. En in de ouderdom niet met het zwaard van het laatste oordeel dat ieder moment zonder doel het grootste aangerekend wordt.

God zegt als ware tegen de mens die geboren wordt, u krijgt een leven in het menselijke en het menselijke mogelijke, al kan er ziekte zijn soms, al kan er leed zijn of andere ervaringen, maar toch is het alles onderdeel van een menselijke leven. Een mens mag fouten maken, in het leven is de wet als ware door mensen gegeven en uitgevoerd, en als ware wordt de wet door een mens bewaakt.

Ik sprak met de oude man, veel mensen hebben levenservaring en als ware je in de jeugd in achttien jaar een beroep leert, zo kan een mens in de zeventig heel veel ervaring hebben.
Maar het is wel afhankelijk van wat je in het leven belangrijk vind.
Als je in het leven naar drank zoekt, en alleen maar in sport en spel gelooft dan heb je niet die ervaring immers je kiest een andere richting, een ander aandachtsveld.
Hij zei, als je een beroep hebt waarin je met de handen werkt, kan je toch veel wijsheid of ervaring hebben ook al zal je een ander het niet uit kunnen leggen immers je weet niet van wat zij kennen.
Maar zoals je in het leven levensvragen leert beantwoorden, zijn zij niet afhankelijk van technologie Immers ieder mens heeft levensvragen en zijn niet van een wetenschap afhankelijk.

De oude man vertelde dus, dat in het hele leven ervaring zelfs met het aantal jaren groeit, als jong mens kan je niet bevatten wat een oudere misschien allemaal begrijpt, beseft, of als ervaringskennis heeft. Al is het wel afhankelijk of mensen in hun leven zich open stellen voor een hoger belang.

Immers als mens, door de levensvragen geef je betekenis aan alles dat je in het leven tegenkomt, en vaak de leidende motieven laten zich beïnvloeden door die vragen waar je een antwoord op zoekt.
Waar je zoekende bent en gevoel van onzekerheid hebt, kan je in de laatste jaren zelfs een vorm van berusting vinden, die zelfs het accepteren van leed op pijn mogelijk maakt.
Zoals zelfs als je als kind, je ouders die misschien de dubbele leeftijd, of de driedubbele leeftijd hebben al soms wijs kan vinden klinken, zijn oudere mensen misschien zelf nog dubbel de leeftijd van hen. En zelfs ouders in ogen van hun kinderen soms al heel veel weten.

Als de belangrijkste raadgever in het leven is je laten doordringen door de werkelijkheid, als een keuze belangrijk is, maar ook om in ervaring te groeien. Door die verbinding steeds te zoeken je als ware ook aangesloten bent, niet alleen de Zon die vrolijk maakt, maar ook het licht dat als ware het licht van de ziel versterkt. En als de ziel geijkt wordt met de werkelijkheid je ook die diepe binding ervaart in alle onderwerpen van het leven.

Zo heeft iedereen op aarde naast het leven, een mogelijke levenstaak of doel, ook een spirituele functie, als een mens besluit de werkelijkheid zelf als middel van leven te kiezen, noem die verbinding in het hart in het centrum van de werkelijkheid dan is men als ware verbonden aan die spirituele functie.

Naast de spirituele functie die gene hiërarchie kent, geen hoger lager, minder of meer, is die functie ook als ware verbonden aan het hele zijn, het hele wezen. Als een mens de werkelijkheid kiest is die functie onafhankelijk van welke positie men in het leven heeft. Of men koning is of bedelaar die functie is ieder moment in die geldigheid.

Waar een mens die eenheid in de werkelijkheid kiest, hoe lang of wanneer ook is men verbonden in die spirituele genade die als ware boven het kenbare staat, en als ware geen voorwaarden heeft.

Vaak dat mensen die met het hart leven, als warme mensen worden gezien, en soms gezegd wordt dat ze inzicht hebben waar voor sommigen de deur gesloten lijkt te blijven. Soms wordt zelfs gezegd dat keuzes een mate van zichtbaarheid hebben. Noem als mens ergens een ziekte heerst in de woonplaats en door een plotselinge reis, is men zowel niet op dat moment in het gebied en als men terugkeert is als ware de ziekte al overwonnen. Noem een zichtbare vorm van uitingswijze van die hoger kracht.

Die spirituele functie kan men wanneer en hoe ook activeren door die verbinding met de werkelijkheid aan te gaan. Waar men die keuze maakt is men met de intuïtie, of de informatie verwerkende vermogens die in de werkelijkheid zelf in het hart die grond hebben ook opgenomen in die vorm die in de werkelijkheid het handelen coördineert.

Als men kan zeggen in mijn hart heb ik besef van wie ik ben, mijn naam en welke punt in mijn leven ik sta, en men kan zeggen dit is voor mij belangrijk, deze waarde heb ik voor de maatschappij, dan is dat die kennis die in het hart en de werkelijkheid gegeven wordt.

Een spirituele functie is niet afhankelijk van hiërarchie maar door in jezelf die grond te vinden.

Deze functie van het hart is als ware voor ieder mens persoonlijk, en zelfs in de beleving ervan hoeft een mens geen verantwoording af te leggen, immers men is in leven vrij zelf het standpunt te bepalen, en als men aan de wet voldoet hoeft een mens daar geen verklaring over te geven.

Noem ook in de samenleving die regel als men binnen de grenzen van de wet blijft, hoeft een mens geen verantwoording af te leggen, over keuzes, over werk of plicht. Noem wel dat mensen in hun regie zelf die waarde wel kunnen zoeken. Als ware men ergens de hulpvraag neerlegt, en zowel het handelen als ware getoetst kan worden, als inzicht of men afwijkt. Immers door de hulpvraag wordt men meestal geleid naar een plaats waar die ruimte ervoor is.
Die regel van de wet, en de mate van regie dat een mens die hulpvraag kan stellen is voor iedereen die onder die wet en de verplichting om zich eraan te houden geldt.

Naast die wet ten opzichte van gedrag in het algemeen, is natuurlijk ook de arbeidsfunctie binnen die kaders of grenzen immers een wet voorziet in de samenleving in alle gevallen en in iedere situatie en voor iedere burger of mens,

---

In het hindoeisme wordt het gayatri metrum het hoogste genoemd, met een tweeduidige functie.

De algemene is Ohm Bhur bhuvah sva, Tat savitur varenyam, bhargo devasya dhimahi dhiyo yonah prachodayat.

De gayatri met een kenmerk is altijd aan een van de goden of machten gericht en vraagt als ware daar de leiding van.

Om Govindaya Vidhmahe --- In het zicht van Govinda, als de hoogste godspersoon
Gopi Vallabhaya Dheemahe – Door het handelen van de Goddelijke herder.
Thanno Krishna Prachodayath. – Door de persoonlijke genade van Krishna als avatara

De algemene gayatri metrum is
Tat savitur varenyam, als wij het licht van de werkelijkheid gewaar zijn,
Bhargo devasya dhimahi, door de werking van de goden en hun aanwezigheid
En dhiyo yonah prachodayat, zijn wij in hun genade en leiding opgenomen.

De algemene gayatri duidt aan dat wij door de werkelijkheid in die hogere genade die op ons inwerkt zijn opgenomen. Noem zonder er een naam of verantwoordelijke godheid aan te geven.

En de gayatri met een aspect, duidt aan dat wij in het gewaarzijn zijn van die goddelijke macht, dat zij door het handelen van die godheid, waarbij die naam in het hindoe geloof ook een van de heilige namen is, en door de genade van en een heilige naam.

Iedere gayatri op die manier te verdelen in een werking op drie vlakken, in het zicht zijn van een godheid, in de handelende werking van hen opgenomen zijn, en de persoonlijke genade van de heilige naam.

Deze als voorbeeld van een persoonlijke ervaring met de Gayatri

---

Zoals de discipel andreas die de gelovige op 36 jarige leeftijd aan God de Vader overdraagt en zegt voor die tijd moet men getrouw en zuiver blijven. Soms is het onbekend hoe men daaraan voldoet, maar men moet dan in gebed steeds het belang van God boven het eigen belang stellen, en men mag inde zonde niet zwichten. Zolang men aan die voorwaarde voldoet is men bij discipel Andreas dat men wordt overgedragen. Of een mens in het leven genade verwerft en die genade trouw blijft.

De discipel Petrus, zegt ik wijd mijn schapen, en de dominees en voorgangers en priesters zijn als ware verbonden aan de functie die in mijn beheer is. Zoals Petrus tegen Christus zei ik wijd uw schapen.

Zo sprak ik een keizer die zei, mijn volk vind mij streng en zij vrezen mijn oordeel, Ik zag hem als later dat hij voor zijn keizerschap in het oordeel beloond werd, en hij verklaarde ieder mens met vrije wil wordt in de jeugd opgevoed en opgeleid, en hoe hoger het kennisniveau hoe meer een kind of mens zijn best moet doen om het te bereiken.

Een keizer krijgt van zijn ouders en opvoeders een zware en hoogwaardige opleiding en een mens wordt geen keizer door zijn krachten of wil zonder die ernst te gebruiken.

Deze keizer zei; ik heb het ambt van mijn vader geleerd, en zelfs al ik streng ben blijf ik binnen de grenzen die ik geleerd heb. Immers hoe hoger iemand opgeleid is, hoe meer die betekenis van zowel kennis, keuze en grond er is. Als keizer was ik in mijn keizerschap binnen de lijnen die mijn ouders aangaven.

Deze keizer mocht als ware naar de hemel, omdat hij zijn ambt had uitgevoerd zoals hij in de jeugd van zijn vader als keizer leerde.

Een mens krijgt niet zo maar een taak aan de hoge zijde van de samenleving immers een opleiding hoort iedere voorkomende taak, keuze en verplichting met een doelbewuste beleving te schragen.

In het hindoeïsme is de term avatara of voertuig een centraal gegeven,

Bij Vishnu zijn er tien die een rol hebben in het onderhoud van het universum zoals Vishnu de onderhouder is van het gehele universum van na de creatie tot het oplossen van de materie.

De tien avatara's kunnen door Vishnu wanneer hij wil geïncarneerd worden om binnen het geheel, binnen het universum, op de plaats en in welke beschaving hij wil een bepaald aspect te herstellen.

Bij een grote oorlog zou het parasurama kunnen zijn, als para overstijgend, asura is het misdadige en rama als de rol die het uitvoert.

Bij een daling van het niveau van de wet, noem rechtvaardigheid is het rama als avatara die als ware de deugd en de rechtvaardigheid weer instelt. Welke vorm er ook voor wordt gekozen, immers een land of samenleving heeft een regering, en een wetgeving bij de overheid wijzigen naar een meer transparante basis is een functie die vaak in het verlengde ligt van wetenschap.

Is het bij een beschaving dat zij de liefde of de genade van een religie langzaam kwijtraken kan het Krishna zijn die het herstelt. Noem de grote koning Krishna die waarvan wij uit de bagvad gita weten de devotie, toewijding en die liefde voor Hemzelf centraal stelt. Noem iedere offer of iedere daad in liefde wordt door hem gezien en aangenomen.

De tien avatara's zijn als ware wanneer Visnhu wil in te zetten om het onderhoud van een beschaving weer een impuls of lichtbronnetje te geven.

Waar Vishnu deze tien beschrijft in de Veda's als zijn instrumenten waarmee hij ingrijpt,
Is het ook Vishnu die ze een rol geeft en in de orde, waar wij onzeker zijn over welk aspect de juiste is, is Visnhu in zijn alwetendheid, dat hij als ware een grootmeester in strategie, en in de vaardigheid om zoals wij een schip kunnen bijsturen om een beschaving bij te sturen.

De aarde heeft ook als voorbeeld dat toen zij verloren was of in een mate slecht weer was dat avatara Varaha haar kwam redden. Waarbij Vishnu dus ook op ieder niveau, van mens, tot samenleving, tot beschaving en zelfs planeten kan redden, beschermen, bijsturen.

De avatara Narasimha is bekend van Prahlada en het verhaal uit de purana;s
Waarin de culturele overlevering van alle inzichten is geboekstaafd, waarschijnlijk naar
Een hele rijke genade. Narasimha kan als alle kaarten op tafel liggen, als ware nog zeggen
De tegenstander die de oorlog wint, of het gevecht doorkomt, en als ware alles voorzegd is en alle kaarten wijzen naar een totaal verlies, dna kan Narasimha zeggen als ware deze oplossing is als ware boven feil verheven. Als ware een leeuw uit de muur komt, en waar zij dachten het ultieme succes te hebben, lijkt alles ineens anders, Zelfs als ware een grote misdadiger die alles gepland heeft ineens zelf de politie belt en zegt ik heb dit allemaal gedaan.

Noem Narasimha zijn genade soms pas op het laatste ogenblik zichtbaar maakt, en soms als ware onmogelijk uit de muur komt met een vreeswekkende verschijning. Misschien zelfs op de grens van waken en slapen, of van dag en nacht in de schemering.

Narasimha is ook de avatara het symbool dat mensen in hun toewijding hoe vaak ze ook het weer moeten weerstaan, en hoe vaak ze in hun toewijding getrouw blijven, ze toch op het ogenblik dat de goden bestemmen uit al het gevaar gered worden.

Waar godin Gayatri de zwaan als voertuig heeft, Waar Shiva, de buffel Nandi als voertuig heeft, en Vishnu naast Garuda die als ware een gouden vogel is die door het universum kan vliegen, is het de tien avatara's die in het onderhoud van de Schepping door Vishnu steeds weer als rol worden gebruikt om in beschavingen, en samenlevingen of bij te sturen, zoals je een oude opwindklok nog even gelijk zet, of zoals bij een hogere orde, waarin wij informatie belangrijk vinden, de missende inzichten te schenken.

Waarbij of de goden iemand of een ziel sturen, of dat zielen mensen zich in het leven beschikbaar stellen voor een rol, vaak in de ondoorgrondelijkheid, en wij weten niet van voor het leven, maar wij mogen geloven dat waar toewijding beloond wordt, zulke rollen als ware men een hartenwens heeft ook aan mensen toegewezen kunnen worden, wanneer zij zich in het leven ervoor beschikbaar stellen

---

Zoals in het christendom de drie eenheid de genade representeert en als ware alle drie gelijkwaardig zijn volgens de leerstellingen.

Christus is de gelovige vooral aan het overtuigen van zonde, waarin hij vergeeft, en in de samenleving ook aanzet om de regels en geboden tre volgen.

De Heilige Geest kan mensen in beweging zetten en in zijn genade kan hij soms in klooster orden streng zijn, soms mensen die getrouw zijn een belangrijke taak geven, maar kan ook als de geest de mensen een vervulling geven.

God de Vader, de Almachtige is dan die hoge macht waarin men die kenmerken niet kan voelen, en als men bij Hem hoort is het zoals Christus ons onderwijst dat hij vrees in de mens kan leggen, immers hij is alwetend, en begiftigd met die sterke kracht.

Waar Christus de mens geleidt in de zwakheid van het leven, is het God de Vader die zijn kracht souverein aanwent, een mens mag bij Christus en zijn relatie de zonden als ware in beeld krijgen en biechtren en vergeven krijgen.

Bij God de Vader die als ware ook alle engelen zijn naam onderwijst, en waar een heilige onder leiding van Christus zich geheel voor God wijdt, en als ware zijn leven geheel uit eigen hand aan de Vader geeft, daar is het de Heilige Geest die dan de kracht van de Vader onderwijst, en dan die heilige in handen neemt. Immers de Vader is voor het geheel en wil dat de mens niets achterhoudt.

Maar de Vader wil ook dat de mens begrijpt welke waarde dat heeft alles uit handen geven, maar ook de Heilige Geest die de wijsheid en kracht van God de Vader onderwijst waarbij een pad pas zichtbaar wordt als de mens die bereidheid in gebed toont.

Waar deze drievoudige genade zichtbaar wordt, is een mens toch ook in alle drie verbonden, Noem als men in christus gelooft mag de Heilige Geest nog steeds zijn invloed tonen, en mag God de Vader ook zijn macht aanwenden, noem soms bij hele samenlevingen de Vader als ware een besluit neemt, en soms zijn grote macht toont.

Waar een mens God de Vader dient, is toch ook de Heilige Geest die zijn belang ook borgt en beschemt, en is het ook Christus die nog steeds zijn invloed mag tonen. Noem Christus als de mens zwak is, de Heilige Geest als de mens persoonlijk geen kracht heeft.

De drie eenheid is gelijkwaardig omdat God ons wil overtuigen dat de genade die hij ons geeft, Die volledige maat is, dat hij zonder aanneming des persoons is, wij geen rang hebben en in onze relatie met hem een gelijkwaardige kans krijgen, en waar hij de rijkdom van zijn genade schenkt Hij geen kostprijs verbindt, immers in die relatie met God zelf kunnen wij ook de ruimte nemen om alles bespreekbaar te maken, of onze wensen bij Hem in zicht te brengen.

Waar een kind de gebeden aan God richt, en nog niet van regels weet is het God die zegt ieder kind is bij mij zonder voorwaarden, en als zij nog zuiver zijn, neem ik hen in zuiverheid aan.

Waar een mens zich aan God overgeeft is het God die zegt, ik neem u geheel in handen, alles werkt mee ten goede, en uit de rijkdom van mijn genade krijgt u een bijzondere taak..

Wanneer een mens zich geheel overgeeft schenkt God uit zijn macht een taak, en is er in de hemel ook achting voor die bijzondere taak die zij krijgen.

Waar de Heilige Geest mensen ter hand neemt, zijn zij nog in de identiteit van hun leven bezig aan het levensdoel te voldoen, waar Christus de mens ter hand neemt zijn zij nog het leven op de geboden te richten en die zonde uit hun leven te bannen. En waar God de Vader is, is het altijd Christus die zegt door mij bereikt u de Vader, zoals alleen in het evangelie vermeld staat.

Waarbij in die persoonlijke relatie van ons met God die wens ook klank mag krijgen, immers God wijst ons op de gehoorzaamheid des geloofs.

Als licht der wereld is de gelijkenis van het olielampje.
Als gelijkenis van de marktplaats, de mens die zich beschikbaar stelt voor zijn werk.
En is soms een mate van overgave ook als men niet christelijk is, toch in die alwetendheid van God.

Zoals yin en yang zowel energie krijgen als uitgeven betekent.
Zoals yin en yang inademen maar ook weer uitademen.
De harmonie tussen beiden; heb je teveel energie wordt van doelgericht naar verstrooien
En heb je te weinig energie wordt je vermoeid, en uitgeput
Yin en yang in evenwicht is zowel geluk, gezondheid en het gevoel van tevredenheid.
Waarbij tevreden altijd betrekking heeft op zowel je persoonlijke taak, levenstaak, en in relatie tot de samenleving immers je kan je tevreden voelen als de samenleving de taak waardeert, geen onverwezenlijkbare eisen stelt, en als je zelf voldoet in de mate van leven om gezond te blijven.

Yin en Yang zijn als het evenwicht tussen zowel leven voor jezelf en leven in de samenleving, zowel dienstbaar zijn in de maatschappij en zowel wensen die geen schade doen aan jezelf en anderen.

Yin en Yang een chinees begrip wat een belangrijk inzicht aanduidt immers men kan veel energie hebben maar het op de verkeerde manier inzetten is zowel een verlies aan doelgerichtheid, en een besteding die niet effectief is.

Is er te weinig energie voldoe je niet voldoende aan het leven en niet voldoende aan de verplichting in de samenleving.

Yin en Yang als een harmonie van zowel vraag als aanbod, zowel rust als beweging, zowel werk als plezier, en zowel relatie als gerichtheid.

Yin en Yang is als ware in het Chinese traditie en cultuur, een begrip dat leidend een mens tot innerlijke vrede leidt, en ook leidt tot een samenleving van vrede, en voorspoed.

Door Yin en Yang als leidraad te volgen, is men in harmonie met de ziel, met het hart, met het leven, en vind men in lijn een beroep een functie in de samenleving waar die kwaliteiten het beste naar voren komen. Noem een klein licht is om een dorp zichtbaar te maken, een groot licht in het hele land, en een licht met een bepaalde kleur wordt als bijzonder gezien.

---

een spirituele stroming gaat uit van de regie van de mens, zowel in de opvoeding kinderen kiezen hun vriendjes, zowel in de tienerleeftijd ze kiezen een beroepsrichting, in het volwassen leven ze kiezen een partner, en besluiten over hun leven.

Een spirituele stroming ze kiezen in het leven uit de mogelijkheden en het aanbod wat in het dagelijkse op een mens afkomt, als ware kiezen ze soms voor de verdere toekomst, soms kiezen zijn uit kansen, en hechten belang aan bepaalde dingen.

De term geleidegeest is als ware niet van engelen, niet van religie, maar als ware een mens in het leven wordt geleidt, een mens heeft een interesse en de geleide geest als ware zoekt een pad voor de mens door het leven.

De geleide geest kan mensen in hun keuzes en levenspad ondersteunen, maar kan ook als ware bij talenten een richting kiezen, noem een mens heeft een verbale en zorgzame kant, en de geleidegeest maakt als ware mogelijk een opleiding in een stad in het land, brengt vrienden met dezelfde interesse op het pad.

De geleide geest is dan als ware een bewust wezen dat bij een mens de regie als ware ondersteunt. Een mens kan dan het gevoel hebben dat sommige dingen niet toevallig zijn, en dat eigen keuzes soms als ware door hogerhand een lichtje mogelijk maakt.

De geleidegeest is als ware aan de mens verbonden, en het levenspad is als ware een keuze, een zoektocht maar ook een vervulling die niet van toeval of willekeur afhankelijk is.

Een geleidegeest kan dan een spiritueel begrip zijn, waarbij ze geen naam hoeven te hebben, geen zichtbare invloed hoeven te tonen, maar als ware wel een verbinding met een kracht waarbij de mens zich in het leven geleidt voelt.

Kinderen tot de tienerleeftijd toetsen als ware hun wil en oordeel aan hun ouders en opvoeders
En zijn daarin als ware gehoorzaam aan ouders.

Kinderen in de tienerleeftijd, toetsen alles aan een interne rol, noem een voorbeeld, noem een idool. Bij sommige tieners is dat een rolmodel die als ware ook de samenleving kritiseert.

Waarbij volwassenen zicht toetsen aan een rolmodel, of intern concept, noem bij werk toetsen ze zich aan of ze eraan voldoen, bij een relatie toetsen ze zich of zij aan de verplichting voldoen.

De groei van kinderen tot tieners is dus de groei van het toetsen in directe zin aan ouders en opvoeders naar een interne rol die het representeert waarbij er een rolmodel wordt gekozen, vaak in lijn met wat beschikbaar is in de omgeving en maatschappij.

Het is als ware de groei van uiterlijke toets aan anderen, naar een toets bij een interne rol, een maatstaf waarbij de groei naar zelfstandigheid op die manier geleidt wordt,
En de groei naar het volwassen leven waarbij die toets ligt bij een conceptueel begrip.

Dat mensen altijd in een samenleving een positie hebben, en zich in de samenleving aanpassen aan de norm, noem volwassenen zullen een beroep of verplichting moeten aangaan,
En kinderen moeten in de opvoeding voldoen aan een kader of belijning, immers ouders hebben zelf in de samenleving ook de verplichte grenzen van de wet.

Dat tieners in de omgeving een keuze maken over de interne rol of rolmodel is ook dat zij door die keuze in meer of mindere mate voldoen aan de maatschappelijke norm.

Noem tieners die op school goed presteren komen hoger in de arbeidsmaatschappij,
En tieners die een rolmodel kiezen die als ware de wet of regelgeving niet volgt, zijn vaker in zicht met criminaliteit.

Dat tieners die groei naar zelfstandigheid hebben is natuurlijk, dat een rolmodel of interne rol bepaalt welke vorm en positie ze zelf in de maatschappij krijgen is een invloed die vaak bij jongeren die drop outs worden zichtbaar is, maar bij tieners die als ware een toevallige of gegronde keuze nemen voor een rolmodel ook in goed opzicht kan uitwerken, noem een wetenschapper als rolmodel, ook de tieners naar een wetenschappelijke functie toeleidt.

Vooral die keuze voor die rolmodel of interne rol is bij tieners dus een belangrijke factor welke plek zij zelf in de maatschappij vinden, waarbij een rolmodel de groei is van die verbinding met ouders, naar een conceptuele rol waarin zij als volwassene zich toetsen aan een concept van normen en waarden, van een gewenste functie in de samenleving.

Voor tieners is die interne rol of rolmodel vaak een letterlijke afspiegeling die later zich verdiept, en waar het eerst een mens is wordt het later een vergelijking waarbij conceptueel, die vergelijking niet meer ligt in een rolmodel als mens, maar zichzelf aan een rolmodel als concept voor wat in de maatschappij de norm of de burger verplichting is.

Zo is er als ware boven de aarde de verdeling tussen mensen die als ware zonder karma kostprijs, maar ook zonder persoonlijke verdienste een leven krijgen. Ze krijgen als ware de gelijkwaardige kans om te leven. Maar alles dat een mens tijdens het leven verkrijgt, verdient wordt als ware in het gemeenschappelijke karma op genomen. Waarbij het voordeel dat zij een leven krijgen, dat zij net als iedereen de mogelijkheden en de kansen in het leven mogen benutten, maar bij het einde van het leven is als ware de verevening dat alle verdienste wordt overgedragen.

De andere groepering is als ware men op eigen karma kostprijs het leven krijgt, maar men ook tijdens het leven de kostprijs moet verdienen om als ziel zelfstandig te blijven. Men krijgt tijdens het leven de kans om alle mogelijkheden te benutten, maar men is ook meer vrij in de samenstelling van het leven.

Noem het leven verdienen, op eigen kostprijs, en na het leven als persoonlijke eer meenemen, is dan als ware zonder die veiligstelling dat je in een initiatief deelt die als ware de garantie is dat men mag bestaan.

Tijdens het leven op persoonlijke titel, maakt ook hogere rollen mogelijk die anders bij die spirituele afspraak mogelijk niet mogen. Immers het leven op eigen titel, en een bijzondere rol, maakt ook het eervolle van het leven op eigen naam.

Deze twee groeperingen, waarbij een het leven als ware geeft zonder eigen kostprijs, maar wel na het leven weer met karma, met verdienste overgedragen wordt,

En de andere groepering waarbij men alles ten goede aan de mens zelf stelt, en ook een bijzondere rol, beroep als ware na het leven als karma op eigen naam blijft.

Deze twee groeperingen zou je als ware de menselijke eigenschappen kunnen geven, zoals de ene blond haar zou hebben en de ander zwart haar.

Zo is ook boven de aarde; als ware de metafysieke gedachte dat een mens in het leven de kans krijgt, en de verdeling tussen mannelijk en vrouwelijk. Waarbij spiritueel de vrouwelijke kant, de verantwoordelijkheid als ware boven de aarde wordt gedragen, immers zij zijn zacht, en in hun gevoel vaak als ware ondersteunend, maar mogen ook fouten maken en worden rechtgezet.
En als ware boven de aarde ook als zij fysiek vrouw zijn dat de hogere orde, een deel van die persoonlijke verantwoordelijkheid heeft.

Noem een vrouw heeft op aarde een rol, en door een deel van die overstijgende verantwoordelijkheid bij een hogere orde ligt, kunnen zij op aarde in vrijheid leven, immers
De toets van hun daden en keuzen is spiritueel in andere handen.

Noem als de aarde een leven mogelijk maakt als een soort hogere orde en vrijetijdsbesteding, zou het borgen van de belangen in de hogere orde, bij het vrouwelijk gender als ware spiritueel overgedragen zijn.

Noem als het mannelijk gender zelf de verantwoordelijkheid draagt en zelfs als zij zelf van een hogere orde komen, zouden zij toch gebonden zijn aan daden en keuzes, en zelfs als zij na het leven terugkeren zouden hun daden in tegenspraak of schade kunnen doen aan die hogere positie.

De vraag over gender, is op aarde een mate van gelijkwaardigheid, immers als mensen delen we allen in het voorkomen en het burgerrecht waarbij er geen bevooroordeling zou kunnen of mogen zijn.

Zoals in het christendom de mens die tijdens het leven de genade verkrijgt, en daarin die persoonlijke relatie met God.

Wat men zegt in de bijbel dat God de opoffering duizendvoudig beloont. Noem dat tijdens het leven als ware alles dat men voor God doet, en alles dat men aan leed kent, pijn kent, maar ook belangen waarin je Gods belang boven je stelt. Dat God als ware in de hemel de wonden zalft, en de verdriet troost, maar ook zegt als u zich voor mij heeft opgeofferd krijgt u van mij in de hemel die volledige beloning ervoor.

In de hemel waar God zijn straling helemaal geeft, is de hemel zuiver, en is de beloning die God schenkt ook in die zuiverheid. Dat wat men op aarde voor het belang van God durft op te offeren is als ware ook in de hemel met die volledige beloning.

In de bijbel staat die mate van beloning en werk en zowel opoffering ook beschreven. Noem een leven waarin men gods belang volgt ook een diepe verbondenheid in gebed veronderstelt.

Bij het levensoordeel van God is het dan het rechtvaardige oordeel over werk, over dienstbaarheid, genade, zegen en de mate waarin zonde en de wet een maatstaf kennen.

Zoals ieder mens in het leven een doel zoekt, en daar volledig door vervuld wil worden,
Zoals sommigen een relatie en nageslacht zoeken, en waar zij kinderen groot brengen
Ook zich vervuld worden in dat doel. Noem een doel van de mens, voor de mens in het wezen zelf ligt.

Zoals ieder mens een leven zoekt waarin zij belangrijke wensen vervullen, en als ware men een bladzijde mee mag nemen, men de belangrijkste meest waarde volle daarin noemen.

Anderen zoeken het doel van de ziel, sommigen in kunst, muziek, cultuur, traditie, en religie
Een doel van de ziel is dan als ware men in de jeugd begrijpt dat het leven een hogere bedoeling heeft. En men vaak overtuigd wordt van het belang, tijdens het leven, waarin een mens zich laat doordringen, door zowel het leven als naar dat inzicht toegroeien.

Waarbij soms als wens in het karma ligt, soms bij de voorouders, soms bij de omgeving. Maar als ware ieder mens tijdens het leven zich laat doordringen van het leven en die diepere betekenis.

Zoals iedere wens in het leven een tijd heeft waarin zij als ware door handeling vervuld wordt, en een tijd waarin die vervulling zijn geldigheid heeft.

Noem een relatie beginnen, voor ieder mens waarin je het met anderen deelt een periode heeft,
En nageslacht altijd die periode heeft waarin tot zij zelf verder gaan die zorg er is.

Zo heeft in het leven iedere wens een periode. Zoals ook het leven zelf van god gegeven een levensperiode heeft.

Zo is ook bij ieder mens in het leven niet afhankelijk van tijd dat een mens zich laat doordringen in het hart van de hartenwensen waarbij gaandeweg het leven die wensen verdiepen of veranderen. En door het doordringen binnen die werkelijkheid ze ook vorm krijgen die misschien nog niet gekend werd. Als ware bij sommigen op een leeftijd niet voorspelbaar bij anderen in een bepaalde fase, en bij anderen in contact met een bepaalde plek, werk of levensfase.

Zo is ook in religie dat als ware god contact legt met het hart, of de mens ontmoet in het eigen leven in de eigenheid van het bestaan. Dat als ware de mens beschikbaar moet zijn voor dat gesprek.

Als ware God of een godheid een aanbod doet, of in gesprek gaat over de genade, of over een mogelijkheid in het leven. En de mens als die gereed is als ware het gesprek opent waar die ruimte in het hart er is.

Als God als ware aanklopt aan de deur van het hart, is een gelovige, of iemand bereidt om dat gesprek te voeren. Waarbij het belangrijk is dat alles in het leven op dat moment
Voor de mens als ware in het gesprek ondergeschikt is aan wat God aanbiedt.

Als God in het gesprek de ruimte krijgt kan de mens zijn leven en zijn bestaan als ware verbinden aan God, aan de godheid.

Ook wensen als werk, relatie en kinderen, zijn als ware dan even minder belangrijk dan die ruimte in het hart voor God.

Zoals het gender; Mannen actiegericht zijn en spraakgericht ondergeschikt of ondersteunend is,
En bij vrouwen spraakgericht en actiegericht ondersteunend of ondergeschikt.

Noem die primaire kracht zich in alle handelingen of bij alles in het leven richt.

Zoals Serafijnen ontdekken dat God in de hoogste hemel als een persoon van puur zilver goud en wit licht. Waar die grote straling de ziel haast zou doorstralen van voeding liefde en wijsheid.

Zoals Serafijnen zien, als zij dichter in de buurt van God komen, als ware in zijn nabijheid, dat de taak die zij dragen als ware door de kracht van God zelf voldaan wordt.

Zoals Serafijnen zien, als zij in de nabijheid van God komen, waar een mens met moeite werkt, waar een engel zijn taak in liefde uitvoert, als zij in zijn nabijheid komen, is het werk als in de vanzelfsprekendheid en natuurlijke kracht in uitvoering en voldaan.

Zoals Serafijnen zien, soms als de regel die zij krijgen bij hogere taken dan zij aankunnen dat zij naar God zelf vliegen en zeggen tijdens mijn nabijheid bij U heeft en draagt u die verantwoordelijkheid, en is het de taak van die engel die in de straling van God meegenomen wordt.

Zoals Serafijnen, sommige beschermengelen als zij zien bij God te zijn die taak in volmaaktheid wordt uitgevoerd, en zij schouwen die kracht van God die in zijn straling die taak van de engelen ook voldoet. Die taak die zij dan via de kracht van God schouwen, en als ware in zijn volmaaktheid en vanzelfsprekendheid voldaan wordt.

Zoals Serafijnen zelf, die zeggen welke taak ik ook heb, ik zoek het aanschijn van God zelf, en in zijn straling neemt hij onze persoonlijke taak mee, en zij prijzen God voortdurend omdat in hun taak voldaan wordt, en zij persoonlijke zijn straling genieten. Tot dat laatste moment waarbij zij als engelen die scheiding van hen en bij God wegnemen, en als ware hem volledig toebehoren.

Zoals Serafijnen zeggen; een engel die bij God bevestigd wordt, zoekt via het leven de genade, maar ook een taak, en in de toewijding van het leven groeien zij ook naar de belofte die God voor hen heeft. Zouden zij zich onvoorwaardelijk aan God wijden, dan schenkt hij hen een toebereide engelenlichaam, naar de maat van hun intelligentie, de maat van hun wilskracht en de maat van hun moed en hun toewijding. Een engel wordt altijd aan een naam van de Heer verbonden, en zelfs als zij aan een engelenorde, met een aartsengel worden toegewezen is het bij die engel altijd door God zelf die toewijzing, zowel welke naam van de Heer en welke positie en welke instrumenten zij meekrijgen.

Zoals Serafijnen zeggen een engel die bevestigd wordt is als ware aan God verbonden, in de beslissing die God over de engelen neemt, waarmee hun hartwens bij hem bekend is, en zij hun bestaan in zijn licht vervullen. God schenkt welke engel het ook is een geachte titel, een geachte naam.

Zoals God de engelen hun bestemde plaats geeft, is het voor christenen die de genade aannemen dat zij naar de hemel mogen na hun leven, zoals het voor religieuze mensen is dat zij naar hun genade of verdienste worden aangenomen, of worden toegekend.

Waar het levensoordeel rechtvaardig is, zo is God in al zijn besluiten rechtvaardig, en naast zijn rechtvaardigheid ook gerechtig in zijn keuzes en spreekwijzen, immers God hoort ook in ontferming de ziel die als ware in onvermogen toch die goede wil laat zien.

Zoals sommige concepten van Hemel een heerlijke plaats voor de beloning die tijdens een leven verdiend is, of misschien wel uit genade geschonken, een levenstaak of een doel van de mensheid, of soms in lijn met voorouders.

De Hemel in sommige opzichten ook boven de tijd staat, als is het een mythisch concept waar bijna geen vat op te krijgen is. Als ware zij in de hemel ook hun vriendschap of hulp kunnen schenken waar het gevoel of de tijdrekening het niet zou vatten. Immers als ware metafysiek.

Zoals de mens en zijn gender, dat zowel het gender man als het gender vrouw een specifieke kracht hebben. Noem de man die zijn intentievermogen als ware in de wil naar buiten richt, en de vrouw haar intentievermogen als ware innerlijk richt, waarbij zij als vrouw die binding ook met de moedergodin heeft, en als ware de vrouw daar een verbondenheid in het leven mee kan aangaan.

Het intentievermogen dat bij de man naar buiten is gericht, niet van lichamelijke kenmerken afhankelijk is als ware in de maatschappij de grond voor een ordening, zowel als dat ieder mens in het leven de kans en mogelijkheid krijgt om in die maatschappij en ordening een plaats te vinden.

Net als dat ieder mens van geboorte tot sterven die gelijkwaardige kans krijgt om in het leven een doel te vinden, vervulling te vinden, of een bepaalde taak.

Noem bij geboorte krijgen we in de samenleving een plaats en een naam, en in de opvoeding is iedereen gelijk in de maatschappelijke condities.

Zoals de leeftijd dat een mens gaat werken of een opleiding tot beroep heeft gevolgd, is als ware voor ieder mens weg gelegd. En bij biologische kenmerken draagt iedereen die samenleving.

Zoals ene mens kan zeggen van geboorte tot dood, en het gehele leven heeft men die kans om in het leven iets te vinden.
Men kan zeggen op twintig jarige leeftijd, ik ben onderdeel van de samenleving en gelijkwaardig,
En men kan het op veertige of zeventigjarige leeftijd zeggen. Waarbij iedereen zowel levenservaring opdoet, als met de ziel en het bestaan deelt in het leven.

Vaak is dit ook de beweegreden dat mensen een relatie met een gelijke leeftijd aangaan, immers men deelt ook in leeftijd gelijkwaardige levenservaring en mogelijkheden.

Noem op aarde is iedereen aan opvoeding gebonden, en in het volwassen leven is zowel een mate van beloning als een persoonlijke relatie en nageslacht mogelijk als andere vormen van vervulling in het leven. Waarbij we in de samenleving zien dat gezinsvorming de meest zichtbare vorm is.

Mensen die als ware niet met een gezin of relatie beloond worden of beloond willen worden, zijn vaak in de veiligheid van het leven bij een andere vorm van vervulling.

Naast karma, en welke lichamelijke condities een mens heeft, is het vaak de samenleving die zowel leven mogelijk maakt, mensen gelijkwaardige zowel leeftijd en maatschappelijke condities, en naar ratio van leeftijd vaak ook als in die hogere waarde van leven verbonden.

Ouderen zeggen dan ook vaak; jongeren mogen die kans krijgen, en mogen ontdekken wat het leven te bieden heeft, en zo zeggen gelukkig getrouwde mensen, laat ze ene kans krijgen om ook geluk te vinden, zolang het maar binnen de normen en waarden is. En zo zijn religieuzen vaak ook, zij kiezen een doel, als ik geluk vindt in een devoot leven, heb ik in die gelijkwaardigheid ook die kans gekregen.

Vaak is het dan ook als een mens onderweg in het leven belangrijkere doelen ziet, dat via gebed, of genade, of een religie toenaderen die ruimte vaak is.
Immers waar gebeden verhoord worden, is het ook de persoonlijke vrijheid dat in die gebeden mogelijkheden ontsloten worden, al is het soms dat een mens eerst die waarde van gebed leert kennen. Noem christelijke heiligen die na gezinsvorming in het klooster gingen, Noem christenen die uit geloof gelukkig zijn getrouwd.

Waarbij God in het levensoordeel die voor alle levenden geldt als ware boven de menselijke bevatting en het vermogen is verheven, noem wij in taal drukken onze bedoelingen uit naar hoe wij geleerd hebben, maar Gos is als ware begiftigd met de hoogste vorm van communiceren, en waar wij op aarde soms aanvoelen of kunnen bedenken hoe mensen strategie of andere methodes gebruiken om een doel te bereiken, of zelfs wanneer zij het bereiken wat volgens de norm een misdrijf is, dan zou god als ware in zijn alwetendheid alles doorzien.

Bij het levensoordeel is God dus boven taal verheven, maar ook boven alle expertise die een mens kan leren, en God is dan ook verheven boven de maat van de tijd.

Wat wij tijdens het leven durven overgeven krijgt dan in de hemel ook die vervulling ervoor. Als mens hebben wij zicht op de maatschappij, maar als wij ons belang ondergeschikt stellen is als ware God die het hogere belang in ons leven legt. Waarbij God altijd het werk naar volledigheid doet, zowel voor de mens als voor de samenleving.

Noem een moeilijke taak kan soms zwaar zijn, maar in de hemel voor een volledige heldentaak beloond worden, zegt de meeste mensen wel dat er waarde in zit, maar het tegengestelde een mens een taak in zachtheid of zwakheid geven ook, immers de maatschappij is soms als ware op een pad waarbij vroeg of laat scherpe randen of juist zwakheid aan het licht komt, en als God in een taak voor de mens als ware voor de hele samenleving moeilijkheden voorkomt, is het te verkiezen boven een taak waarin de mens misschien volledig succesvol is, maar de wereld misschien schade loopt. Niet tegenstaande dat een mens ook in gebed mag onderzoeken wat God schenkt, en wat een hartenwens bij God als waarde heeft, immers God gaat in het gebed met ons in gesprek.

Naast dat de mens soms belangrijke levenslessen leert en bij sommige zwakheid een moeilijke les is, en bij anderen juist wijsheid of sterkte een moeilijke les is, en als God een les schenkt is het voor de ziel altijd met die hoge waarde, immers als een mens meer een volledige handelswijze krijgt is de ziel ermee meer toegerust zelfs als wij in reïncarnatie geloven en in een volgende leven de ziel als ware meer uit een stuk is.

Zoals God bij het scheppen en scheppingsverhaal de mens op aarde boetseerde en zei; vermenigvuldig u, en wordt tot een groot volk.

God ieder volk, ieder karakter en bloed een scheppingsverhaal meegaf en zei; Door deze leidraad zal u het doel bereiken. Bij het ene volk zei hij, door uzelf zonder voorwaarden aan mij te wijden verkrijgt u als zonder status en eer toch mijn gehele straling.

Tegen een ander volk zei hij; U streeft naar de hoogste eer, en zal pas bij de hoogste eer door mij aangenomen worden. En hij zei; zo u bij een vreemd volk zal verblijven zal u hun leidraad mogen volgen, maar zo u weer bij u eigen volk ben zal u weer de lijn der voorouders moeten aannemen.

God gaf ieder volk een scheppings verhaal mee, en gaf hen allen een doel voor hun volk, en een doel voor hun toekomst.

Waar de ene zich zonder voorwaarde geeft zijn zij zonder voorwaarde aangenomen, en waar en ander volk hun eer toemeet, zullen zij pas bij die volle maat aangenomen worden.

Waar god in het christendom, aan de mens werkt, en in die persoonlijke relatie de mens uitnodigt steeds meer van het bestaan en leven aan Hem te geven, kan hij ermee werken zodra een mens het uit handen durft te geven.

Waar god in het hindoeïsme zegt, door karma, verdienste, en werk van eer neem ik u aan, en is het als een duur kunstwerk dat in mijn behagen wordt aangenomen.

Ik was even zo zag ik in een wereld ver weg, een keizerrijk een koningshuis waar ik wakker werd na een bestaan die ik niet meer kende, als ware ik een prins was en in den vreemde een nieuw leven kreeg.

Ik werd als ware gevraagd aan het koningshuis, en hof een functie te vervullen, en als ware met edele inborst het werk aan te vatten in de getrouwheid van het leven

na een aantal jaar werd ik bij de koningin geroepen en zij zei je bent getrouw, je doet het werk wat je aangeboden krijgt, en bovendien ben je niet in het leven van plezier mee gegaan. Als ware je in het werk serieus en ernstig bent.

De koningin, zei vervolgens in deze wereld heb je bewezen dat je een goed mens bent, en we willen je belonen, je verkrijgt een leven op aarde waar je als ware even van het leven mag genieten welke kant welke zijde je ook kiest.

Deze koningin had in het overleg dat nooit in bijzijn is met de mens, of een van haar gevolg, een vrouw die als ware gekleed was in kleding waarbij je vermoed dat er een hoge maatschappelijke functie bij hoort, zij had als ware een shawl met cheetah motief, en de koningin vroeg haar kan je deze man die een beloning krijgt leiden naar een opleiding en instituut waarbij hij een expertise krijgt met achting.

Deze man, ikzelf werd als ware op aarde wakker in een omgeving waar ieder mens in de gelijkwaardigheid geboren wordt, en in het leven een kans krijgt om een doel te behalen sommigen kiezen een leven, relatie nageslacht maar in het leven kan ook een beloning zijn met geestelijke groei, levenservaring en zelfs het doel van de ziel.

Dit leven was als ware vooraf beloofd in een wereld waarvan men niet weet is het in de hemel, is het boven het werkelijke verheven, of is het als ware een symbolieke beschrijving.

Op aarde had ik dezelfde houding, ik liet het leven op mij afkomen, en leerde dat rang en status geen factor is in de benadering immers men moet altijd dienstbaar zijn. Ik leerde dat onvoorwaardelijke aandacht, in het hart, en onvoorwaardelijke dienstbaarheid, die ook in een gebed van overgave vervuld wordt, het centrum van bestaan was.

Een prins die het leven noodgedwongen moet verlaten en wakker wordt in een koninkrijk waar zijn naam niet bekend, is zal toch het leven aanvaarden, en wordt hij erna wakker in een wereld zonder die hoge voorspoed, zal het toch een doel zijn dat geacht wordt.

Op aarde net als iedere wereld is religie ene manier van leven en toegewijd zijn, waarbij religie niet van technologie afhankelijk is, dus een eeuwig doel.

De koningin, waarvan ik haar naam nu niet weet gaf dus een leven op aarde als een bescheiden beloning, en die tijd als ware benutten om een religieus doel of verwerkelijking te halen, is dan als ware waar men een muntje krijgt, er een muntje van goud van maken.

Ik zag vorige week een meisje die misschien een reincarneerde koningin was, maar vandaag zag ik een koningin die mogelijk zelfs een van haar trouwe dienaren een leven op aarde gaf.

Ik was als ware bij een hoger volk waarin zij als ware een hogere handelingsbron hadden, en zoals mensen opgroeien en bij een gemeenschap horen hadden zij in vergelijking met de christelijke grond God of de hindoe bron een van de goden, als ware in hun innerlijk zowel in de gemeenschap.

In deze gemeenschap waren ze allemaal bij elkaar, en als ware in een dienstverband verbonden aan diezelfde bron. Noem sommigen hadden die bron innerlijk en anderen waren verbonden in de gemeenschap als ware hetzelfde werk maar waren in uiterlijke zin aan educatie verbonden.

Zij zeiden net als bij mensen die in de jeugd vooral hun handelen baseren op de regel, en de opvoeding en waar zij bijgestuurd worden in het door hen die de innerlijke maatstaf hebben.

Zij zeiden, als wezen moet je op een gegeven moment van meevaren op de wezens die de innerlijke bron hebben en als ware de kaders in hun gemeenschap maken, die innerlijke bron aannemen.
Zo kregen zij een geboorte op een wereld om te leren wat die innerlijke bron als waarde heft, en zij als ziel als ware gewogen werden, en zoals bij het hogere volk sommigen de innerlijke bron hadden, zouden zij tijdens het leven zelf ook die bron aannemen.

Immers als je bij een gemeenschap hoort, en meevaart kan je ook fouten maken, en kan je niet in alle situaties het juiste handelen of werken hebben, en vaak zeggen zij, op een gegeven moment is die toets en verkrijg je een innerlijke bron.

Die innerlijke bron is als ware dat een wezen zich gedreven voelt, en in uiterlijke zin geen afhankelijkheid van een inzicht van anderen hoeft te hebben.

Deze wezens als zij als ware misschien honderden of duizenden jaren meevaren op de hoogte van de samenleving, en dan als ware in een leven een toets die innerlijke bron leren kennen en zich als ware eraan afmeten en dan aannemen, Waarbij ze als ware erna geen fouten maken waarbij ze zouden zwichten voor misleiding, waarbij ze door gebrek aan inzicht niet goed zouden werken, of

waar ze als ware misleid kunnen worden als argumenten plausibel klinken met die achterliggende waarde die ze niet vatten.

Deze wezens die als ware honderden jaren meevaren op de gemeenschap, en dan die innerlijke bron moeten vinden, waardoor zij als ware een bron aannemen waarbij fouten niet meer die kwetsbaarheid hebben, immers die innerlijke bron vervult al hun werk en plicht.

Zo zag ik ook in de hemel, engelen werken, en vaak zo dicht bij God waren dat zij in liefde en getrouwheid al het werk deden. En dan door God gevraagd worden ook een leven aan te gaan, en als zij Gods wil van binnen leren ervaren en verwerkelijken ze als ware als engelen die innerlijke wil van God aannemen, en niet meer in kwetsbaarheid als ware buiten God zouden staan.

Deze engelen die dan Gods wil aannemen, Gods werk van binnenuit doen.
Als ware engelen die voor God werken naar God vliegen en zijn wijsheid en voeding verkrijgen, en dan als zij die innerlijke bron hebben als engelen overal hun werk doen, en als ware zo aan God verbonden zijn dat zij misschien wel een engel zijn die overal aan God verbonden zijn.

Deze engelen misschien door die innerlijke bron, in de hemel als ware aartsengelen mogen zijn, immers die bron is in hun aard opgenomen.

Zoals men in het christendom de hemel waar de mensen in genade hun beloning krijgen, en Christus zegt door de genade verkrijgt u die beloning, waarbij ieder deelt in de ervaring.

Zo is als men op aarde als ware in het celibaat is, en in reinheid het leven vervult, dat men in de hemel als ware ook deelt in die aanwezigheid van Gods liefde, die dan niet bij het lichaam is, maar met de ziel verbonden is. Men ervaart dan in de hemel ook die liefde van God in de ziel. Immers men hield zich ook op aarde vrij van menselijke liefde.

Waar het spreek woord ook is, als een mens in reinheid naar de hemel gaat een engel mag worden.

Soms is de vraag waarom verdient de ene meer dan de ander.
In de maatschappij is werk altijd op een plaats waar het uitgevoerd wordt,
en bijna altijd is een mens door opvoeding en opleiding verbonden aan zowel een vakgebied, als werkzaamheden waarbij ze het werk zelf doen. En vaak in verbinding met een plaats waar door samenwerken een belang in de samenleving wordt vervuld.

Een beroep die intelligentie vereist is altijd verbonden aan mensen die het zowel uitvoeren als zonder fouten kunnen doen. Immers werk hoort met en zonder controle altijd goed te gebeuren.

Beroepen die eenvoudig of simpel zijn, zijn door meer mensen uit te voeren, en in de opleiding en ervaring is er geen hoge scholing nodig.

Beroepen die in de maatschappij een hoge mate van zelfstandigheid of foutloos werken vereisen, worden dan vaker ook hoger beloont, immers men heeft minder aanbod aan beroepskracht voor functies waar intelligentie hoger hoort te zijn, en ook opleiding door minder mensen behaald wordt.

Werk waar heel veel coordinatie controle of inzicht nodig is, wordt door mensen gedaan die dat aankunnen, en in voldoende mate uitvoeren.

Een samenleving en maatschappij houdt zichzelf in stand juist door beroepskrachten op de juiste plaats, en naar ratio van zowel opleiding en kunnen.

Wanneer werk dus naar niveau en naar mogelijkheid is, zijn hoge geschoolde krachten minder beschikbaar, waardoor in de samenleving ook in het salaris een verdeling is.

Werk dat makkelijker is en meer beschikbaar en een lagere toegang heeft, is dan lager gesalieerd, en werk dat moeillijker is, maar in de samenleving op belangrijkere plaatsen heeft ook in de beloning een hogere vergoeding.

De toets van de samenleving op de arbeidsmaatschappij is dus, hogere functies die in de samenleving precieser of secuurder uitgevoerd moeten worden ook in de maatschappij als ware met eentegenwaarde van een hogere beloning.

Werk dat in de maatschappij een minder nauwkeurige of vereist heeft is dan in salaris ook een lagere beloning.

Werk in de toets van de samenleving is dus naar zowel opleidingsniveau, als of de samenleving er een unieke, of voorwaarde aan verbindt.

Werk met een lagere voorwaarde is dan lager salaris
en een hogere voorwaarde, zo het niet foutloos gebeuren zou de maatschappij meer schade krijgen.

Noem in de vergelijking van een lagere en hogere arbeidsplaats, als zonder die nauwkeurige functie in de maatschappij meer of minder schade zou lopen. En die plaats door meer of minder mensen ingevuld kunnen worden, dan is die tegenwaarde in de hoogte van salaris.

In het kort dus; beroepen worden in hun salaris naar de toets van de samenleving in de waarde, het belang en hoe belangrijk het is naar de hoogte van de beloning bepaald.

In het samenlevingsproces is het een functie die plaatsvind zonder afhankelijk te zijn,
noem het salaris wordt niet door een eenduidige maatschapellijke positie bepaald,
en wordt in zijn bepaling niet gecoordineerd door een samenlevingsfunctie.

Zo was ik bij een ver volk, een keizerhuis, zij hadden een dynastie van duizenden jaren, en in een van hun regels stond dat zij wekelijks of peridoek een reistocht op een heilig soort dier moesten maken. Noem als ware een middag of dagtocht op de rug ervan.

Deze dieren waren het midden tussen olifanten, en een dinosaurus. En als zij erop reden, was het alsof, zoals wij op olifanten een hele rustige tocht zouden rijden.
In de regel van de dynastie stond, zolang het keizerhuis dat zou doen, die regel zou houden, zouden ze in hun welvaart blijven, en zouden zij in hun dynastie voldoen.
Een van de letterlijke uitspraken was, de keizer zal op een heilig dier rijden, en waar de andere dieren, bij gevaar bang worden en in paniek vluchten ,zal het heilig dier zijn tred behouden.
Daarna wees ik erop, dat in sommige religies, de goden zelf een rijdier hebben als ware de mens die zelf door een god wordt uitgekozen. Ik wees hen erop dat zij misschien in hun regels daarin die wijsheid zouden kunnen vinden.

Zo was ik bij een ander keizerrijk en zij toonden als ware een gouden zonsopkomst, waarbij gezegd wordt dat ieder die het ook maar een keer schouwt als ware in contact komt met een heilige gebeurtenis. Als ware men even een gouden gloed, en een gouden band over de horizon ziet gaan.

Zoals het bij jongeren is die zich afzetten en men zich soms afvraagt waarom.
In de maatschappelijke norm, is het vooral hen die rijk zijn of beroemd zijn die een maatstaf hebben. Noem rijke mensen tooien zich met juwelen en sieraden, en waar zij in film stoer doen
Is het een zichtbare maatstaf, noem als kinderen hun ouders met geachte maatschappelijke posities zien, dan streven ze ernaar zelf ook die geachte positie te bereiken.

Waarbij een mens altijd onderdeel is van een samenleving en hoe meer of hoe goed je voldoet aan alle onderdelen, waarbij ieder jaar een natuurlijke grens heeft, je een positie bereikt die geacht is.
Noem al het onderwijs benutten schenkt een mens een hoger niveau, en zelfs voor jongeren die zich afmeten of afzetten tegen ouders bestaat deze maatschappelijke richting toch.
Noem de samenleving heeft een andere verantwoordelijkheid dan kinderen bij hun ouders zien als zij zich afzetten, immers wij worden geboren in de samenleving maar ook ons hele leven is in dat licht.

Door in het leven de samenleving en het belang en de verantwoordelijkheid te zien, is voor ieder mens een geachte positie beschikbaar.

Waarbij ook de orde in de samenleving bepaald is, men kan niet zeggen die autoriteit binnen de maatschappij is verkeerd, immers de rollen liggen zowel van geboorte, noem overerving zoals bij koningshuizen, maar ook in de regering en wettelijke inbedding, noem naar kunnen en expertise.
Men is als mens altijd gebonden aan een samenleving waar en wanneer men ook is.
Jongeren die begrijpen welke verantwoordelijkheid de samenleving heeft en welke plaats zij hebben, zullen vaak streven naar een hoge opleiding, en zullen vaak streven naar een kennisniveau die als ware mogelijk is.

Noem als muzikanten en andere beroemde mensen stoer zijn, willen jongeren het ook zijn,
Zijn rijke mensen, getooid met juwelen en andere dure items, willen jongeren het ook graag laten zien.

Ze toetsen zich als ware met roem en rijkdom met een representatie van de bovenlaag in de samenleving.

Waarbij stoer gedrag een uiterlijke toets is, noem een afmeten aan een vorm van succes of een succesvolle norm, en intelligentie of inzet een innerlijke toets is, noem intelligentie is afmeetbaar aan het kunnen van een kind.

Waarbij in de opvoeding jongeren als een van de levenslessen die toets van uiterlijk naar innerlijk ook als ware internaliseren. Waarbij stoerte vaak door compliment is, maar intelligentie of inzicht vaak op meerdere manieren is te spiegelen.

Wanner die toets als ware geinternaliseerd is, dan ligt de maatstaf die ieder mens heeft bij hen ook als ware binnen hun eigen regie. Immers waar intelligentie die toets is, zullen ze vaak ook de maatschappelijke verbanden zoeken, noem in kleiner opzicht in hun systeem van opvoeders, vriendenkring en anderen, en in groter opzicht, wanneer de regie bij een mens zelf ligt ze ook meer zelfsturend zijn. Noem een hoger kennisniveau vereist ook een houding die het mogelijk maakt.

Een geinternaliseerde toets, van uiterlijk stoerte als concept, naar intelligentie als concept, is dan ook met de regie, zij kunnen bij intelligentie zelf zoeken naar die feedback, waarbij stoerte vaak gebonden is aan de waardering of het oordeel uit de directe omgeving.

Waarbij intelligentie als toets een onbegrensd continuum heeft, noem in het opleidingenstelsel kinderen geen boven grens hebben, waarbij stoerte een begrensd continuum heeft, noem de achting van medeleerlingen, noem de maatstaf van een zichtbaar rolmodel in die betekenis van stoerte.

En waar jongeren spel en sport belangrijk vinden, is het een natuurlijke betekenis voor zowel kind als jongere, om een activiteit te hebben die spel in zijn betekenis mogelijk maakt.
Waar ze zonder oordeel zichzelf mogen zijn, of hun handelingen zonder maatstaf mogen doen,
En waar zij als ware hun levenskracht even ongericht mogen uitdrukken, of via interactie met andere kinderen en jongeren zonder een doel communiceren.

Spel is dan met die term, en de betekenis voor alle kinderen en jongeren belangrijk, welke tijd, welke periode in een beschaving ook. Noem spel op zicht is niet verkeerd, maar de kaders die mogelijk zijn.

Ook in een samenleving zijn de meeste mensen binnen de grenzen van wet en vrijheid, waarbij de basisregels die voor iedereen gelden, ook bepalen hoe je met wensen, met doelen met plicht omgaat.

Een mens die binnen de regels blijft, houdt ook een bepaalde mate van regie, en binnen die regie ook de verantwoordelijkheid binnen het leven.

Als een mens buiten de regels gaat, noem zonde, misdrijf, schending of rechts schending, dan is het de samenleving die zowel de maatschappij wil beschermen, zowel iedereen binnen de regels dezelfde mogelijkheid wil bieden, en waar het in gevaar komt een manier om het zowel te onderzoeken hoe die schending tot stand komt, dat die schending niet herhaald wordt, en dat bij die schending de mens ook persoonlijk wordt gebonden.

Bij de meeste wet en overtredingen is het een misdrijf, of een vorm van schending die zichtbaar is, of bij anderen of maatschappelijke functies.

Een mens die in een misdrijf een schuldfactor heeft, is dan volgens de strafwet in een onderzoek die vaak binnen een aantal stappen verloopt. Waarbij hoe zwaarder hoe meer instrumenten er worden gebruik om het zowel in zicht te krijgen als te behandelen.

Noem een simpele stap is een beoordeling die een mate van schuld toewijst,
Een stap erna is een onderzoek naar schuld en schade,
Een derde stap is dan naar schuld schade en toedracht, waarbij de mens en persoonlijkheid onderzocht wordt.

In de zogenaamde strafwet is dan ook als regel binnen de samenleving als die overtreden wordt opgesteld met welke behandeling die weer binnen de wettelijke grenzen komt.

Een mens wordt dus dan ook in die mate onderzocht dat de samenleving zowel zichzelf wil beschermen, als het individu wil onderzoeken zo wil behandelen dat het op niet herhaalt, of dat de grenzen van vrijheid worden vastgelegd.

De mate van wet en straf wet is in iedere samenleving, een overheidscoordinatie, noem de samenleving bepaalt wat belangrijk is, en bepaalt hoe regels bewaakt worden, en bepaalt

Welke instrumenten om een wet te bewaken nodig zijn om de samenleving in gang te houden.

Naast de verklaring over de wet is dan vooral welke ethische maatstaven wij ervoor gebruiken
Om zowel het individu in onderzoek te behandelen, en zowel de samenleving in zijn bescherming te garanderen.

Noem in een onderzoek, iemand een middel geven een waarheids serum een instrument kan zijn die geaccepteerd wordt als zij geen bijverschijnselen heeft, maar als een bijverschijnsel het vergeten is van het hele leven en het geheugen wist. Dan is het ethisch anders dan als die er niet is.

Een ethische overweging kan dus in beide gevallen een doorslag geven voor hoe wij omgaan,
Zowel met het individu, en gebruiksinstrumenten bij het onderzoeken als een individu
Over de maatschappelijke grenzen of norm gaat.

Ethisch is een waarheids serum, om in een gesprek duiding over schuld en toedracht te krijgen,
Toelaatbaar, maar wist het gehele geheugen is het ethisch een afweging,
En zou het niet alleen het geheugen wissen maar de mens in eens een overheersend idee geven dat hij iemand anders is, inclusief een volledig geheugen of mensbeeld,
Dan is het ethisch, bij de overweging misschien zelfs geheel niet aanvaardbaar.

Een ethische maatstaf kan in een onderzoek, bij een element uit een samengestelde situatie,
Dus naar ratio zijn, noem een rekensom, met een variabele is relatief altijd in dezelfde calculatie omgeving, en als die variabele in de ethische overweging als het over mensen gaat, een factor,

Dan kan in die ethische overweging, die variabele van geheel onschuldig, naar een grote schadde factor zijn. En in een onderzoek is een maatschappelijke borg; of een onderzoeksmiddel toelaatbaar, of gewenst is. In de mate van een maatstaf.

In die bescherming van de samenleving is het altijd de samenleving zelf, of de regering die bepaalt of een strafwet geheel binnen die aanvaardbare norm blijft.

Noem menselijke normen en waarde, eerlijkheid, alles met gesprek oplossen, en geen discriminatie zijn gewone woorden, maar als een mens buiten de norm valt, is een onderzoek ook altijd in een bepaald schema. En het is de regering die bewaakt of dat onderzoek menswaardig plaatsvindt.

En het is de ethische maatstaf welke gradatie met welke middelen en welke grond aanvaardbaar is. En of de maatschappij, als zij als ware de toets van alwetendheid heeft wel met een bepaalde ethische maatstaf zou instemmen.

Noem bij een ethische maatstaf is de factor alwetendheid een beoordeling op basis van kenmerken.

Naast de andere manier van beoordeling dat bij een ethische maatstaf, je als ware een gewoon lid van de samenleving in de positie van doelwit plaatst.

Noem het ene dat een alwetende samenleving de ethische vraag beantwoordt,
als ware de alwetende samenleving het onderwerp in zijn geheel kent,
en bij het andere dat het doelwit een gewoon lid van de samenleving zou zijn.

In het christendom vind men vele vormen van gebed om zich aan God over te geven, waarbij God de mens begrijpt, en in die toenadering de mens ook vervult.

Een mens kan zijn leven aan God geven, men kan het bestaan aan God geven, men kan de ziel aan God geven. Men kan ook God in het eigenbelang toelaten, of een bijzondere wens in gebed brengen,noem soms brengen mensen een relatiewens in gebed.

Waarbij God belooft, alles dat door gebed aangeboden wordt, word door mij schoon gewassen en wordt dienstbaar aan zowel de samenleving, zowel god zelf, als in de betekenis dat leven in hoger verband heeft.

God belooft daarbij ook, dat een mens een behouden thuis heeft, maar alles dat door God gebruikt mag worden, is ook tot een zegen. Noem een functie in de samenleving zal bijzonder zijn, ook al is soms de toets der tijd anders. En een leven of bestaan die bij God aangenomen wordt, zal ook groeien, zal stralen, en zal een hoger belang kennen dan men zelf kan zoeken of vinden.

Als men in die persoonlijke relatie met God zich in handen van god geeft, zal ook in de hemel waar God zelf woont, de mens die na het leven in de hemel komt, als ware gezegend en vervuld worden Immers werk wordt altijd beloond, en waar God toegenaderd wordt, verklaart hij zijn hoge genade waarbij de mens in de hemel overtuigt wordt van de waarde die god in het leven legt.

Men mag in het gebed die vervulling vinden waarbij God zelfs een mens kan optillen boven de gangbare mening, Noem waar de mens in twijfel wikt over de betekenis in hoger verband, is God in die zekerheid die soms als een kompas een richting aanwijst.

Noem een kloosterorde in de middeleeuwen was grond voor de medische zorg, en politiek is gegrondvest op het overleg en de mate van samenwerking.

God geeft in iedere tijd richting aan de samenleving en zegt ieder die een bijzondere rol wil, en als ware zich in gebed beschikbaar stelt, krijgt ook die persoonlijke leiding.

Waarbij als ware een gebed van overgave, de mens in die leiding van God aanneemt, en wat men aan God geeft, in de hemel ook vervuld wordt van zijn straling.

Waarbij God ook vooral de boodschap brengt ook in het licht dat gebed tot God welke betekenis ook op iedere leeftijd die hoge waarde heeft, immers god zegt in gebed mag u vrijmoedig bidden en zelfs kinderen worden door mij, als ware met ontferming gehoord. Waarbij in sommige tijden het niet ongewoon was dat zelfs kinderen zich als ware aan God beloofden.

Waarbij God, zoals via Christus in de christelijke boodschap zichtbaar werd, het belangrijk vond dat mensen een toegang hebben zonder die voorwaarde van zowel verdienste, een mate van selectie of andere kenmerken.

God de Vader die via Christus zijn boodschap gaf, en als ware zegt iedereen mag tot mij komen, en alles dat zij aanbieden neem ik in handen, en leg er mijn rijke zegen in.

Het was als ware de wil van de Vader dat de mens, welke manier ook, of welke spreekwijze ook de vervulling zou vinden. Noem waar men de ziel aan God geeft, schenkt God zijn zegen eraan, die zelfs geen voorwaarden heeft.

Noem soms geeft god in het leven vervulling, soms is een ziel als ware verbonden aan eeuwige genade, en soms wordt het bestaan met licht doorstraalt.

God de Vader die de aarde geschapen heeft, laat daarmee een unieke weg zien, die voor iedereen bestaat en als ware de mens in gebed vraagt die toenadering te geven.

God zegt daarmee ook dat in de grond wet alle religies als toewijding zijn toegestaan, en waar hij de aarde heeft geschapen, ook alle talen spreekt en dus ook zelf geen voorwaarde heeft.

Hij kan een mens zowel christelijk vervullen, als die toenadering van andere religies een naam geven.

Waar God vooral zegt, een mens heeft bij mij geen kostprijs en ik vervul het met de rijkdom die op aarde aanwezig. Ook al is een mens aan eigen leven gebonden, en vindt in eigen leven die bijzondere kracht.

Zoals in het christendom ze vaak zeggen in de naam van God,
is in het hindoeisme ook een hele centrale vorm van toewijding om je als ware aan de naam van een godheid of godin te binden.

Noem ze zeggen een mantra; maar het is vaak om via een bewoording als ware een bewoording vna kracht een naam van een godheid te benoemen.

Waarbij men daarmee als ware plechtig zegt dat een periode, of als ware voor een intentie een naam centraal staat.

Zo’n bewoording is dan een mantra die als je het uitspreekt het bestaan geleidt in zowel de kracht die het leven vormgeeft, het begrip in de intelligentie en als ware de ordende kracht van de samenleving en werkelijkheid richt op zowel die naam als het kenmerk van hun eigen straling.

Een bewoording in het hindoeisme stelt dan vaak zowel die scheppingsklank en de naam als richting die men dan aanhoudt.

Omdat die bewoording als ware een heilige betekenis heeft het ook boven het menselijke uitstijgt. Men verbindt zich aan een kracht die eenmaal is gesproken, die als ware spiritueel vervult.

Een mantra is dan als ware soms gegeven bij een school, soms als basis van een ritueel, en soms gevonden in zogenaamde naamboeken. Waarbij men als ware een verzameling vindt, waarbij een god of godin zelf verbinding zoekt met de mens, en een bepaalde naam daarbij wordt aangewezen of opvalt.

Deze naamboeken worden dan vooral gebruikt in rituelen van de brahmanenkaste die dan als ware ook die genade ontsluiten.

Zo’n bewoording geeft door het uit te spreken die kracht aan de ziel van de mens, maar zoals de hogere ordening allerlei functies in de samenleving, noem wet, noem regering, maar noem ook cultuur, zo is religie ook een van de hogere ordeningen.

Zoals in het christendom die genadevraag belangrijk is, zo is in het hindoeïsme als ware het richten van de eigen kracht of ziel op een bewoording als ware centraal.

Noem een bewoording met Ohm begint, dat die kracht als ware verbindt, en erna vaak een naam of kenmerk van een godheid of godin, en erna soms het woord namah. Waarbij men zegt in de naam van, en dan als ware zowel het verbinden als die godennaam.

Soms zegt men dat zo'n mantra of bewoording ook e autoriteit bij die naam legt, immers de coördinatie en straling schenkt dan die kracht.

Zoals men vaak die mantra's zoekt bij een leraar verbonden aan een wettelijke toegestane stroming, En namen van goden vaak in lijn met een inwijding of initiatie worden gekozen.
Waar een naam uit een boek wordt gebruikt, of een mantra bij een school zijn het vaak vastgelegde bewoordingen, immers een mens is feilbaar en een mantra als ware authentiek schenkt ook die bescherming.

Immers een krachtige mantra buiten de brahmanenrituelen om, of een instituut kan een mens soms in vertwijfeling brengen of de ziel schaden.

Vaak dat scholen of organisaties gedragen worden door een hindoe priester die als ware in een brahmanen ritueel een naam toegewezen heeft gekregen, immers in het hindoeïsme is die kaste aangewezen als persona voor genade uit de hindoe religie.

Waar een brahmanenritueel een mantra of benaming ontsluit is die in de verantwoordelijkheid van het hindoeïsme, immers zelf een keuze of samenstelling maken is vaak gebonden aan of dat zij niet toegestaan zijn, en de mens schaden, of dat zij door de samenstelling niet die bron eerbiedigen.

Een mens kan dus aan een instituut verbonden zijn waar de priester of hindoeleiding zelf die genade draagt, vaak ook via een brahmanenritueel ontsloten, en vaak hebben ze een enkele of meerdere vormen om die genade of toewijding bij hen te beleven. Maar vaak zijn zij zelf ook gestudeerd in die hindoe literatuur.

Een genadevorm benutten buiten de originele vormen om, kan de mens of de ziel schaden,
Men zoekt in het hindoeïsme ook de maatschappelijke toegestane vormen om zowel in toewijding geleidt te worden, als onder die bescherming te staan.

Zoals in het hindoeisme Krishna zegt, door u aan mij over te geven zijn er geen riten, of karma meer vereist, ik ben als ware de Alvervulde die ook via de toegewijde de levenstaak vervult.

Zoals Krishna de toegewijde belooft, dat hij gedurende het leven een geachte taak vervult en in de hemel de beloning voor die grote toewijding krijgt.
Als Alvervulde vervult hij als ware zowel de mens als het leven. Waarbij Krishna zo'n groot gebed en een toegewijde persoonlijk bevestigt.

Ook het inzicht dat wanneer de aarde begonnen is, en als ware een boodschap meekrijgt na het scheppen, bevolken of een habitat ervoor maken.

Het inzicht dat een mensheid op de aarde is gebracht en een boodschap meekrijgt noem met alle volkeren talen en hun eigen mystieke grondlegging van verklaring van zowel levensvragen als de hele werkelijkheid en universum

Zoals op aarde de mensheid is begonnen misschien toen nog geavanceerde technologie kende, misschien alle wereldbeelden en religies hun oorspronkelijke boodschap hadden.

Misschien waren ze vol goede moed om van deze wereld een voorspoedige en welvarende wereld te maken.

Ze hadden misschien bij ieder volk, iedere huidskleur en tongval ene eigen scheppingsverhaal, een verklaring van bestaan, maar ook het naderen zoals gebed, zoals symbool, zoals leerstelling maar ook alle mystieke en mysterieuze kunstuitingen.

Als wij mogelijk in de toekomst andere werelden zouden bevolken, zouden wij het dan ook belangrijk vinden om onze religies mee te geven. Misschien naast de brongeschriften en boeken, ook een verklaring om die goden en machten toe te naderen, misschien in gebed in kunst.

Als wij later andere werelden bevolken zullen wij dan ook als ware een hele grondlegging meegeven, en zelfs als zij vergeten waar zij vandaan kwamen, dat zij dan nog wel een taal spreken, de taal van traditie en van religie.

Zo is een wetenschappelijke verklaring van religie, en de grondlegging in de schepping als ware dat het belang van een grondlegging verbonden is aan betekenis een betekenis die een volk in het leven in het bestaan vindt.

In het christendom geloven wij dat het levensoordeel bij iedereen na het sterven plaatsvindt, en zowel hemel, hel beloning en straf kan bepalen.

Waarbij een mens volgens het idee voor eeuwig naar de hemel gaat, of naar een plaats waar de straf leed geeft.

Daarnaast is het als een mens, of een engel het oordeel krijgt, dat God zelf bepaalt bij welke orde de engel wordt gevoegd, maar God kan het wel in lijn doen met wat het leven inhield, en God kan ook beslissen om hetzij de hartenwens te volgen of een titel naar kunde toe te bedelen.

Een engel wordt dus als ware ook in het oordeel door God aan een orde toebedeeld, waarbij alle engelen die mate van oordeel gelijkelijk bij God delen.

God kan als ware wel in het leven de toets leggen die nodig is om een bepaalde titel te bereiken. Waarbij God soms een sterke engel aan het leger van God toevoegt, soms een vrouwelijke engel voor Cherubs laten zorgen, en soms een engel in diep gebed vraagt met voorspraak alle levenden te geleiden.

Soms kan dan een aartsengel een engel bijgevoegd krijgen, immers dan zou een engel nog afhankelijk zijn van een zichtbare eigen ondersteuning.

Soms kan een engel bij een van de namen van God gevoegd worden, noem wijsheid bij de Alwetende, noem een ander het bewaken van de orde bij de Almacht, en een ander als ware bij het genezen aan een aartsengel met die naam worden gevoegd.

Omdat het oordeel over de engelen en hun toewijzing ook bij God plaatsvindt kunnen zij niet onrechtvaardig toebedeeld worden, en kan een andere engel niet roemen op zijn werk. Immers zij allen werken voor God zelf.

Waarbij alle engelen als ware de wil van God innerlijk dragen zijn zij soms aan een orde verbonden, zijn zij soms als ware zelfstandig, en soms in een naam van God aangenomen die de functie beschrijft.

Het oordeel over mensen is het levensoordeel, en bij de engelen die in de hemel voor God werken worden zij door God toegekend aan een orde, of een van zijn namen.

Als ware een mens in een wereld kan zijn, en vergelijkbaar met een andere wereld met dezelfde naam en dezelfde mensen, en zij zeggen deze wereld heeft geen hoogstaande technologie en voorspoed, maar wel in religie alle werken die de genade of alle informatie geven.
Dan is het een wereld met religie, zelfs zonder hoogwaardige technologie heeft toch waarde, immers religie is niet van technologie afhankelijk en is een eeuwig doel.

Waar een wereld de religies kennen, is technologie van lager belang, en waar religie een doel gunt is het een eeuwige waarde.

Dus als ware een wereld in het paradijs dezelfde tijdsrekening kent, en als ware een samenleving met dezelfde kenmerken maar geen technologische vooruitgang, maar wel religie in volle mate is het toch in het oordeel gelijkwaardig of met een achtensvolle betekenis. Immers elke maatstaf ten opzichte van religie wordt het een eeuwige waarde toegedicht.

Immers waar een religie een verwerkelijking kent, is die status als ware het in het bestaan een betekenis kent, een toevoeging voor de ziel die grote betekenis en waarde kent.

In het hindoeisme is als ware het kastesysteem, waarbij koningen de kaste onder de religieuze kaste is, en iemand met macht alles moet opgeven om door te groeien naar een status met een religieuze ver werkelijking. En een mens met een mogelijkheid van een relatie die moet opgeven om het eeuwige religieuze doel te bewerken.

In het hindoeisme is het religieuze verbonden aan de kaste om zowel hun werk veilig te stellen, als in de samenleving de borg om de gehele orde een vaste basis te geven.

Waarbij een toegankelijke genadevorm via Krishna gaat die als ware als mens naast de hindoe staat, en ook een pad kan openen.

In het hindoeisme geloven ze in de hogere ordening in de gehele werkelijkheid en universum.
Waarbij die verbinding altijd via aangewezen orde zichtbaar wordt.

Zodra een mens in het levensoordeel is zegt God ik herstel je ziel met alle kennis van het leven, en met de vorm waarin je geluk kent als ware gezond en doorvoedt, ik vraag je of het oordeel over je leven mag gelden en je accepteert dat dingen die verkeerd gingen beoordeelt mogen worden, en de goede dingne beloond.

God zegt dan ik leg je uit waarom het leven leed heeft gegeven, en waarom verbintenissen met anderen of in de samenleving soms verbroken werden of geschaadt. En ik leg je uit of geliefden in liefde tot je stonden.

God legt ook uit welke genade je hebt aangenomen en welke waarde het heeft, en of die tot een toegang tot de hemel leidt.

God zegt dan in de hemel mag je of bij je eigen familie zitten, of bij de familie samen met je partner, of wanneer zij komen.

Erna zegt God, ik heb al deze lessen gegeven, en deze signalen om je tot het goede te keren, en die je hebt opgevolgd mogen als bloemen in een vaas zijn.

God zegt ook deze beproevingen hebt u doorstaan en dit werk hebt u volbracht, en als een sieraad mag het zijn.

Als God het leven verklaart is men blij met de beloning en zelfs ruzies hebben geen kwalijke werking meer en men durft weer bij geliefden te zitten.

God zegt dan met mijn liefde in uw hart mag u in de hemel zijn, wie u bent, en die u tot het laatste moment in liefde hebt gestaan of welke u toegewenst wordt mag u ook in de hemel geleiden.

God zegt dan, in de hemel mag u voor uw gezin blijven zorgen, of in de functie van de gemeenschap geleiden, noem als een patroon die in een maatschappelijke functie vernoemd zijn.

Daarna zegt God, wat op aarde verbonden is, is in de hemel verbonden,
en God vraagt aan Christus welke werken heeft hij volbracht en welke proeven heeft hij doorstaan.

Waarbij God zegt, dan worden ze ook als eervolle namen aan de ziel verbonden, en waar zij zeker zijn, zullen zij zonder voorwaarde zijn.

In het levensoordeel zegt God, als ware men voldaan heeft aan het leven wordt men in de beloning aangenomen en zal de ziel doorvoedt worden. En zal alles naar de mate gerekend worden, en waar zij vergeven zijn zullen zij bij Christus in de tuin zitten, en waar zij andere genade hebben gevolgd zullen zij in die tuin zitten.

In de hemel zijn zij als kinderen, in hun geluk en in hun zijn, zij zullen bij gods genade hun geliefden, hun gezin of hun functie geleiden, en zij zullen als ware met elkaar genieten van het zijn.

Waar zij als levenden de genade hebben aangenomen zullen zij in de hemel zitten tot het uiteindelijke oordeel, waar God zelf zij oordeel over alle levenden uitspreekt,
en waar zij in gebed tot God genaderd zijn, zullen zij als heiligen of engelen in de hemel in het werk verbonden blijven. Tot God hun taak volledig acht, of als zij bevestigd zijn zij in zijn naam het werk zullen voortzetten.

Als een mens zich in gebed overgeeft, aan God of aan een van zijn namen, dan vervult God zowel het leven ten dienste van de samenleving, zowel als het persoonlijke leven.

Voor de samenleving kan het zowel een functie zijn in de arbeidsmaatschappij als een vooruitstrevende functie die zijn waarde in de toets der tijd legt.

Voor de samenleving kan het voor de mens binnen de orde een functie zijn, maar kan ook als ware zelfstandig zijn, maar wel binnen de menselijke norm.

Voor de persoonlijke kant van het leven, kan God kiezen voor veilige positie, of voor een leven verbonden aan een deugd, of in het leven een kant van gezondheid of samenleven.

Waar een mens zich aan god overgeeft, wordt de mens veilig gesteld uit kwalijke maatschappelijke verbanden, maar ook in de ziel doorvoed waardoor slechte kanten worden overstegen door ze langzaam tot een goede maatstaf te brengen, en is het als ware men met het licht des levens door God geleidt wordt.

Als een mens zich aan God overgeeft, geeft een mens ook toestemming aan God om het leven te hervormen, waarbij een mens tot het einde van het leven, die voor alle levenden dezelfde betekenis kent, door God zelf wordt hervormd van binnenuit, maar ook een plaats in de samenleving.

Waar de mens zich aan god overgeeft, kan god zelf een vervulling maar ook een beloning verbinden aan het leven en de mens. Waarbij als een mens zich volledig aan God wijdt, in de hemel ook een mooie achtenswaardige beloning kan verkrijgen.

Waar god de mens in het leven de kans tot geloof geeft, is de mens zelf in zijn keuze vrij om die verbinding aan te gaan of de verdiepen. Waarbij de mens het initiatief toont.

Hoe meer een mens zich voor God beschikbaar stelt hoe meer God zijn straling erin vestigt en zowel in zijn straling achting en die ondoorgrondelijke intelligentie erin legt.

De namen van God;

de Almacht die de orde vasthoudt, zowel God en zijn macht, maar ook de wet, en de ordening binnen zijn bestel.

De alwetende die zowel de kennis die God zelf heeft over de levenden, en de wijsheid om alle levenden naar zijn straling te leiden.

De Schepper die iedere ziel een leven schenkt, en laat vormen tot een instrument voor de ziel die zowel zijn taak zoekt, voldoet, en leert welke maatstaven er zijn.

De Alomtegenwoordige die voor iedere ziel als ware de zwaartekracht of het zonlicht een anker geeft dat zij weten wie zij zijn.

Zo is iedere religie verbonden aan de machten en namen die voor hun volk en voor hun toegewijden zowel kans, mogelijkheden als de vervulling ervan schenken.
De ene orde schenkt genade als ware zonder voorwaarde, een andere orde schenkt de toegang via rituelen en ontsluiten vele namen, en taken.

Een derde orde, schenkt zijn genade als in de samenleving vanzelfsprekend, en waar zij een baan of leven vinden voldoen zij als door het aan te vatten.

Vele religies die bestaan hebben hun grond in het uiteindelijke die iedere orde maar ook iedere vorm vasthoudt.

Waar de samenleving zijn orde kent, en ieder mens en wezen een leven voldoet, is er boven de engelen-ordes, de vele vormen met hun taak, die geen naam kennen omdat zij voor God zelf werken. En boven de engelen staat de alomtegenwoordigheid van God zelf.

Waar de levenden na hun leven en taak naar de hemel gaan, en rusten, zijn de engelen als ware die tot in lengte der tijden voor God blijven werken, maar in hun lichaam verzekerd zijn van zijn liefde en hun verbinding met de alwetendheid van God.

Waar de mens zoekende is en de kansen benut, is God in zijn ondersteuning van alle levenden als ware alwetend, kent van alle wezens hun doel, hun intentie, maar ook hun geluk en leed,

en kent God in zijn Almacht de gehele orde, van wet, tot overheid en alle functies, en delen alle levenden in hun maatstaf.

Als een mens in het leven zegt; Ik geef mij over. Als ware een zegswijze met die betekenis dan is het ook als men geen religie aanhangt in de alwetendheid van God, als ware een mens in de werkelikheid gekend wordt. En met die zegswijze een intentie uitspreekt.

In de alwetendheid wordt het als ware gezien, en kan in de ondoorgrondelijkheid van god zelf ene pad ontsluiten, waar geen mens kan zeggen het zal die of die vorm hebben.

God kan in zijn alwetendheid die zegswijze horen, maar geleidt de ziel tot een positie die de genade aan de ziel hecht. Waar alwetendheid ook als functie los zou staan van God zelf, kan toch de mens geleidt worden, naar een positie die niet van kenmerken afhankelijk is.

Die ziel wordt zo geleidt dat ook een mens niet kan zeggen alleen die godsdienst is geldig, alleen die functie bereikt de hemel.

De ziel met zo’n zegswijze wordt als ware door de alwetendheid gehoord, maar kan ook door de engelen bemerkt worden, die boven taal verheven zijn.

Bij de ene zegt God men wordt bij een religie bevestigd, een ander zal lange tijd werk doen dat nog niet gezien werd, en een derde wordt bevestigd na het leven met een geachte functie van werk.

God bevestigt de ene meteen in een religie, als ware een gebed dat onmiddellijk geschonken wordt, een ander reist en verwonderd velen waarbij zij zeggen wij kennen niet de naam waar hij bijhoort. Een derde wordt zelfs als het tijdens een leven een gewone invulling was na het leven met een grote beloning aangenomen.

Een zegswijze als ik geef mij over, is een zichtbaarheid in de werkelijkheid als ware men zegt in de alwetende, of in het daglicht, en zo’n mens wordt geleidt met een geachte taak en beloning.

Zo’n zegswijze staat dan los van taal, van plaats, of de geldende culturen. En zo mogelijk los van leeftijd of levensvoorkeur

---

Zoals misschien wel de hemel voor ieder mens die na het leven doorreist hetzelfde is,
Als een wit scherm met goud licht. Met een warmte van liefde

Dit scherm waar de loutering plaats vindt, noem men krijgt uitleg over de beloning
En als ware mogelijk zegt God of een van zijn engelen, deze opoffering schenk ik in die mate een vervulling. En voor die wens, geef ik aan u een vervulling in die reine en zuivere mate.

De plaats der loutering, is men christen krijgt men symbolen uit het christendom, is men hindoe dan krijgt men die symboliek met een hindoe bron.

Alles dat op aarde in een leven gekend wordt, is als ware in de alwetendheid van God,
En waar hi jde beloning schenkt, is het als ware een vervulling.
Waarbij de mens als ware nog zijn naam draagt, en als ware nog zijn menselijke kennis bevat,
Maar god toch in die beloning de genade die op aarde geschonken is vervult.

Immers in de plaats der loutering is God zelf in zijn straling en kan God zelf die hoge symbolieke aan de mens schenken.

Op aarde wordt ieder mens toebedeeld aan de vader of de moeder, bij de vader willen ze graag in de samenleving een geachte plaats vinden, en streven naar een eigen status.

Waarbij hen die aan de moeder worden toegewezen, als ware gehoorzaam zijn, in de kleine dingen, en waar moederliefde soms onvoorwaardelijk is, hoeven zij alleen attent te zijn op goede raad, maar ook compassie en naastenliefde, waar een mens bij zijn moeder hoort, kan zolang een mens gehoorzaam is, een mens ook in genade en toewijding groeien.

Waar een mens bij de vader is toebedeeld, is een maatschappelijke functie belangrijk, welk niveau ook, en vaak als een vader zelf een niveau heeft is in zijn achting dat zijn nageslacht het ook bereikt.

Waarbij de mensen die in het huis van hun vader blijven, noem geen relatie geen eigen identiteit, onder naam van hun ouders in het doel der mensheid worden meegenomen, en in dat doel niet afhankelijk zijn van eigen karma, immers men hoort nog bij de ouders.

Vaak als een mens bij de ouders hoort, dat zij in harmonie leven, maar ook als zij in een doel delen, geen persoonlijk karma vereist is. En waar men die status heeft, deelt men soms in een ideaal van de ouders, soms in een ideaal van de samenleving. Maar men deelt in groei, waar men nog niet zelf alles hoeft te bereiken. Men deelt dan als vanzelf in een doel van de samenleving.

Waar men nog in het huis van de vader is, is men als kind nog in genade van alle voorouders, en alle voorgaande generaties, men is als ware in karma verbonden niet alleen aan ouders maar aan de samenleving in die benoemde orde.

Zoals men soms ook zegt als een mens in het leven nog niet een relatie heeft, gehad heeft, dan is men in genade aan de moeder godin verbonden, en mag zij die behartigen via de gekende samenleving.

Waarbij de moedergodin, voor sommigen moeder aarde is, voor anderen de moedergodin van het universum. Immers zij kent ook niveaus

Waar een mens in het leven verbinding zoekt, is het doel altijd in lijn met zowel de ouders, voorouders, en waar een mens een wens of keuze heeft in lijn met wat zij willen.
Waarbij soms door een keuze een deur sluit, en soms door een wens een leven wordt aangegaan.

Noem in het hindoe denken is renunciatie, sannyasin de term, waarbij men het inzicht heeft;
Dat wanneer men de wens voor een relatie heeft,
De wens voor nageslacht volgt, en erna de wens om hen zelfstandig leven te gunnen.

Waarbij iedere wens, zowel door de mens vervulling kent, maar ook als ware de mens verplicht stelt, en andere wensen op dat moment nog niet als ware mogelijk worden.

De wensen opgeven, om een religieus doel te bereiken op iedere leeftijd mogelijk is, maar wel voor iedere mens op dat ogenblik geldt.

Waar een mens het leven hoger richt, is men niet meer gericht op wensen, maar op een van de mogelijkheden. Waarbij de goden als zij behagen hebben een pad openen, of een pad verleggen.

Binnen het opzicht van de wet en alle sociale lijnen, is in de grondwet het begrip Wereldreligies.

Waarbij het aanhangen van een van die religies, binnen de grenzen van de wet voor ieder mens als ware het hebben van een maatschappelijk verband.

Waar ze allen die functie behartigen, noem iedere religie heeft grondstellingen over alwetendheid, of alomtegenwoordigheid, en een boodschap over zowel werk, gebed, als toewijding.

Een wereldreligie binnen de grondwet, heeft die eenduidige functie waar mensen in vrijheid mogen kiezen om hun leven te verrijken, of aan te sluiten bij een gedachtegoed, maar ook in die sfeer met een autoriteit.

Alle wereldreligies, voor het onafhankelijk oog, of een buitenstaander hebben die vorm om voor mensen te voldoen, aan een bepaalde vraag, of een zoektocht naar betekenis in hoger verband.

Waarbij men kan zeggen; binnen die sfeer van gebed, toewijding het volgen van een leefregel of set doctrines, is als ware naast de wet als maatstaf om het leven te verbinden.

Men kan in het leven een verbinding zoeken, zowel met een relatie, met een ideaal, maar ook met een religie. Waarbij men met die verbinding betekenis schenkt aan het leven, maar ook betekenis kan vinden in wat men bijdraagt in de samenleving.

Veel mensen die niet religieus zijn kunnen die beschrijving van verbinding zoeken of bij een maatschappelijk verband aan sluiten wel als ware respecteren.

Waar ze bijvoorbeeld hoger in de orde, of hierarchie zelf niet religieus zijn, is een betekenis om er waarde in te vinden, wel als ware een legitieme manier. Zowel om betekenis te vinden voor iemand zelf of ten op zichte van de samenleving.

De in de grondwet impliciet of woordelijk benoemde religies zijn dan als ware voor ieder mens, en voor iedere burger een maatstaf. Immers een mens mag ergens bijhoren, of mag bij iemand horen. Waarbij religie, en gebed voor de mens die betekenis kent.

Waarbij veel religies zich baseren op een boodschap die in een bepaald volk, traditie of bevolkingsgroep is gebracht.
Noem het christendom, vooral joods maar ook het huidige westerse denken,
het hindoeisme aan het hindoe volk, en in china de zogenaamde traditie van zowel voorouders, draken, als andere literatuur.

De stelling dat iedere bevolkingsgroep op aarde een boodschap of schriftstelling heeft die terug herleiden naar zowel een bepaalde tijd of datum dat die verscheen, als voor dat volk specifiek een boodschap is.

Noem in het joodse denken, is zowel oude als nieuwe testament, in het hindoe zijn de veda's met hun datum van verschijning, noem mondeling overgeleverd.
En in andere groepen ze zich ook beroepen op zowel een schrijver, of verteller, en een bron van openbaring.

Iedere wereldreligie is terug te voeren op een boodschap uit een bepaalde periode, en met een stelsel van stellingen en inzichten die het leven voor hun volgelingen verrijkt, maar ook een maatschappelijk verband geeft, en mensen ergens bij laat horen.
Of het een gemeenschap is, of een godheid, is in hun beleving een legitieme waarde.

Alle wereldreligies zoals in de grondwet toegestaan, hebben dan in hun beoefening buiten de wettelijke grenzen geen vraag over wel of niet toegestaan, immers ieder mens deelt in die mogelijkheid ook om een religie te kiezen.

Waarbij alle bevolkingsgroepen, van wege de mensen en de mensheid gelijkwaardig zijn in hun maatschappelijke waarde, en daarin ook met hun boodschap en datering gelijkwaardig zijn.

Men kan niet zeggen christenen staan hoger dan hindoes, en chinezen zijn minder waard, in religie zijn alle religieuze stromingen gelijkwaardig.

Door zowel voor iedere religie, datering en boodschap dat zij als bevolkingsgroep die waarde van het innerlijk allemaal gelijkwaardig delen, en niet in discriminatie een religie boven een ander staat.

Waarbij zowel persoonlijke betekenis, maatschappelijk verband en de eigen positie ten op zichte van de werkelijkheid, ergens bijhoren. Als ware de reden of het leidende motief zijn.
Noem men spiegelt zich af, maar men kiest ook een zichtbare verbinding.

Elke religie zich aan enkele grondwaarden houdt.

Een boodschap die zowel methoden als wereldbeeld heeft,
het wereldbeeld waarin zowel onze plek, als de alomtegenwoordigheid en almacht benoemd wordt.

Methoden die toenadering in zowel riten, gebed en toewijding beschreven wordt.

Een boodschap in een voor het volk bekende taal is geschreven.

Dat die boodschap een betekenis heeft, die zowel voor die tijd nieuw is, als een volledige verklaring van een metafysiek standpunt bevat.

Dat die boodschap het hebben van een gemeenschap of sociale groep toestaat en geleidt.

Iedere religie heeft een aantal grondwaarden waardoor ze voor de mens in de beleving zowel vervulling, hoger verband, verbinding, en maatschappelijk verband.

Vervulling, het voegt in de beleving een doel toe die behaalt wordt,

Hoger verband, de aarde is een onderdeel van de hogere orde, die met almacht en alomtegenwoordigheid benoemd wordt.

Verbinding, sommigen zoeken een verbinding met een ander of ideaal, maar een verbinding met een godheid of godin is een mogelijk vorm.

Maatschappelijk verband. Zoals bij het christendom dat kerken hun functie hebben en een regelmatige bezoek of samenkomst mogelijk maakt

Dat ieder volk op een moment in verleden of toekomst een boodschap krijgt,
en die vorm een samenstelling van inzichten of verklaringen geeft,
die in de beoordeling voor mensen een vervullende of verrijkende toevoeging heeft.
Betekent dat voor het hogere; God alle volken gelijkwaardig zijn,
en als ware soms een boodschap krijgen.

Noem bij het christendom; Jezus Christus een toevoeging maar ook godsdienst mogelijk maakt.
Noem bij het hindoeisme; Krishna het vedische, en het hindoe religie een vernieuwing geeft.
Als twee voorbeelden dat ieder volk zowel boodschap als die mogelijke verbinding in een periode en duiding krijgt.

In het leven krijgt men keuzes en bij een keuze openen zich deuren maar sluiten ook andere mogelijkheden.

Soms is een keuze bewust, afhankelijk van kenmerken waarbij zowel in het verlengde ervan de waarde zichtbaar wordt.

Soms is een religieuze keuze afhankelijk van een levenswijze, noem bij een klooster orde kan men geen leven met omgang hebben, en bij sommigen mag je in het geheel geen omgang hebben gehad.

Bij anderen is een keuze voor een hoogwaardige baan afhankelijk van keuzes in de leerperiode. Waarbij het ene het andere mogelijk maakt, of juist onzichtbaar een optie laat verdwijnen.

In het hindoeïsme geloven ze in klooster orden die de reinheid als een van de voorwaarden heeft, En soms is zelfs een zegswijze of een tijdelijke periode al of men wel of niet zichtbaar wordt in een intentie.

Bij het hindoeïsme is het heel belangrijk dat de machten en goden behagen hebben in een persoon, immers bij voldoende toewijding schenken zij hun naam, of hun straling.

Bij hun geleiding kunnen dat mogelijkheden zichtbaar worden waar velen niet de betekenis van kennen. En waar zelfs als zij interesse hebben vaak het niveau hebben dat het een koopbare keuze is.

Het hindoeïsme is voor klooster orden met die eeuwige genade, en bij hen die een relatie kiezen als een keuze voor het ondersteunen van hun levenswijze.

Noem men kan zich totaal toewijden, maar vereist ook dat men zich in het leven ervoor bereid of open stelt.

Een klooster orde, is als ware men toegewijd leeft en de goden behagen hebben dat zij hun genade schenken. Soms zelfs als ware een mens zich opoffert voor een ideaal en de godennaam zelfs zonder er te hoeven kennen de persoon door die straling op hen attent maakt.

Wanneer de goden behagen hebben verleggen zij het pad, als ware vele hoogwaardige kansen in een ketting geregen worden en in het leven zichtbaar worden.

Soms zegt men als Krishna behagen heeft, dan zijn alle goden vervult. En soms zegt men als een pad het mogelijk maakt, is die coördinatie uit ene volledige bron.

Een klooster orde is voor hen in het celibaat, maar ook als zij die toewijding om hun leven eraan te wijden tonen. Immers die toewijding begint meestal zodra een mens op eigen kracht vaart, aan het einde van de jeugd.

Zelfs waar mensen een tijdelijke interesse hebben, zijn zij al zichtbaar in hun intentie. Een besluitvolle keuze bewijst dan ook het pad al toont een godheid zijn pad wanneer het hem behaagt.

Waar mensen mogelijkheden hebben, en trouw zijn in hun leven, daar voelen zij door die vervulling ook dat die kracht of die ondoorgrondelijke intelligentie in hun leven ligt. En soms ouderen op hoge leeftijd erover verhalen. Waar men nooit kan zeggen het ene is minder dan het andere.

Immers ieder mens zoekt een doel, en erdoor vervult worden, binnen de wettelijke grens, is voor iedereen als ware een duur juweel dat men na het leven meeneemt.

Waar een mens vervuld wordt, weten zij ook dat anderen in hun doel vervuld worden, en een mens de medemens respecteert.

Waarbij voor ieder mens, zonder oordeel over voorkomen, de wet geldig is, en men allen binnen die grenzen in het leven de mogelijkheid krijgt om een doel te behalen of een schatkist te verwerven.

Noem soms zegt men mijn relatie en mijn nageslacht is wat ik gevonden heb of meeneem,
Anderen zeggen dit ideaal is wat ik gevolgd heb en meeneem.

Een mens die een keuze maakt en verwerft en als het van waarde is voor hun, is wat zij meenemen, en waar zij die vervulling in mogen ervaren.

Zoals in taalkundige betekenis de werkelijkheid de naam heeft waarin wij anderen herkennen, waarin wij leven, en waarin wij bestaan.
De benaming werkelijkheid betekent ook dat de mens als ware in het bestaan al verbonden is aan de conceptuele betekenis van werk.

Al het geluk, leed, en al onze acties zijn dan als ware werk. Waarbij wij soms in een dienstverband werken, maar ook een relatie en een verantwoordelijkheid delen al werk kan zijn.

Zoals ieder moment alles dragen, als ware werk kan zijn, en het begrip karma als ware betekent dat wij het door werk voldoen.

Door in het leven het leven als werk te zien, verdienen wij tijdens het leven als ware de gunst van wat wij toebedeeld krijgen. Waarbij de alwetendheid van God als ware ook de maatstaf is voor wat het leven betekent maar ook wat een mens verwerft.

Als een mens na het leven door reist, is het woord werkelijkheid waarin wij leven verbonden aan het werk en wat wij verdienen. Al is het woord verdienen niet geheel immers wij zijn soms onzelfzuchtig waarbij wij afstand doen van een vorm van egoisme.

Als een mens tijdens het leven de werkelijkheid gewaar is, telt ieder moment als ware ook als werk. Met alle gelukkige momenten maar ook het leed en de ontberingen.

Vaak dat een mens dan in de werkelijkheid welk werk wij ook voldoen, als ware een benaming krijgen met wat wij gegund of toebedeeld krijgen.

Het woord werkelijkheid heeft dan een bijzondere betekenis, waarbij wij in ons bestaan het werk al voldoen door te leven, en door onze dagelijkse gang te hebben.

Ook al is het woord werkelijkheid ook verbonden aan de betekenis dat wat wij werken en verdienen niet zoals in de arbeidsmaatschappij aan een overeenkomst of contract verbonden is. Immers de meta fysieke betekenis kent soms de waarde maar laat die waarde soms ook onbenoemd of onbeschreven waarbij ieder mens zowel tijdens het leven een verbinding voelt met het ideaal of wat het leven in houdt, of zowel naarmate het leven vordert een gevoel waarin wij onderdeel zijn.

In het leven geleidt het gevoel ieder mens waardoor zij zowel kennis over henzelf hebben als kennis over de omgeving. Noem het gevoel verklaart hoe wij zelf handelen of kunnen handelen en hoe wij behandeld worden.

Het gevoel wordt dan door de moedergodin in het lichaam en de ziel gelegd, en is in zijn waarde verbonden aan de mens het subject zelf.

Soms geloven zij dat de aarde als moedergodin alle levenden geleidt, waardoor dieren zelfs in het ecosysteem geborgd zijn.

De mens krijgt bij geboorte het lichaam en geeft het bij de dood terug waardoor de mens het leven als een mogelijkheid en taak heeft.

Een mens die het lichaam teruggeeft eindigt altijd omdat een lichaam maar een ziel mag toebehoren.

In het hindoeïsme geloven zij dat het lichaam de voertuig is van de mens, en dat Brahma als schepper zowel het lichaam zijn vorm geeft als onderhoudt. Immers wij hebben geen beheersing over hoe onze spijsvertering werkt of hoe wij ’s nachts rusten.
Brahma geeft ons lichaam en onder invloed van ouders de scheppingsvorm op begin volwassen leeftijd en onderhoudt het door het voedsel en de omstandigheden op aarde.

De mens die een ziel en lichaam heeft, kan in het leven de mogelijkheden benutten waarbij zowel als ware karmaplicht als ziekte en leed er kan zijn en mogelijkheden om gelukkig te zijn er kunnen zijn.

De ziel die dan het leven terug geeft heeft dan als ervaring wat in het leven toebedeeld en gevonden is.

Het gevoel van de mens is een belangrijk element als een soort richtingwijzer over zowel het bestaan als waar de mens op dat moment staat.

Zoals de ziel de mens het lichaam aanstuurt kan bij een gebed van overgave de godheid ook meteen de mens aansturen. Immers wij hebben het lichaam als voertuig van de ziel.

Waarbij het gevoel bij de mens zijn waarde behoudt, de wil bij de godheid als ware ingeblazen wordt, en de godheid over het leven mag beslissen en beschikken.

Bij een gebed van overgave is de mens dan volledig in handen van die godheid. Waarbij de taak zich ook ontvouwt in het leven.

Ik las in een artikel dat in het hindoeisme het gebed van overgave de hoogste mantra is.

Dat sommige goden in hun behagen hun genade schenken, en zelfs niet afhankelijk is van een tussenpersoon.

Ik las dat het hoogste en bijzondere gebed een vorm van volledig en voor altijd toebehoren is en dat iemand die het pad aangaat de woorden geleerd worden.

In het christendom de klooster orden zijn voor hen die zich niet in een relatie willen binden of hun geloof als leidend nemen voor hun leven.

In het hindoeisme de klooster orden een hindoe doel vertegenwoordigen waarbij zij onder leiding van een guru, ook soms goddelijk het pad gaan. Waar zelfs de guru het pad in het hart ontsluit

Voor mensen als zij in hun leven de relatiewens opgeven ook een pad zich opent, noem een religieuze vervulling.

Noem als mensen in hun leven bereid zijn eigen belang op te geven, of het hebben van wensen ook in hun leven geleidt worden naar een plaats waar dat doel vervuld wordt.

Als mensen zich overgeven in gebed ook zonder een godennaam te noemen, zij geleidt worden naar de plaats van hun bestemming, waar zij al het bestaande met hun werk bijstaan. Waarbij de ene bij een godsdienst wordt bevestigd of aangenomen, een ander een langer pad van beproevingen om een naam te vinden. Zo is een overgave verbonden aan een pad, een veiligstelling of een functie bij religie.

Zoals Cherubs in de hemel als kleine kinderen met vleugels in de kunst worden afgebeeld
Zo zijn Cherubs als ware mensen, of personen die met hun karakter en hun afbeelding ook met wie zij als ware op aarde zouden zijn.

Deze Cherubs naast hun menselijke gestalte, hebben dan die uitstraling van de kinderen die zij misschien als ziel zijn geweest. Immers een kind bij God houdt die pure, onbevangen en spontane uitstraling.

Deze Cherubs in de kunst als kleine kinderen, zijn dan in de hemel zichtbaar als mensen die zij misschien wel ten volle zouden zijn op aarde en in hun leven. Deze hebben dan in hun ziel die uitstraling als ware God vanaf die leeftijd, of met die ziel geleidt zouden zijn.

Ik vergelijk dan dat engelen misschien wel als mens ook eens een gebed van overgave zouden hebben benut, immers als God de leiding neemt, schenkt hij zo’n mooie en bijzondere taak.
Die vaak in de ondoorgrondelijkheid van God zelf, soms gekend wordt, maar soms ook niet.

Waarbij als God boven de aarde staat, en de aarde geschapen heeft, misschien wel een pad kiest voor zijn volgelingen die via de overgave bij hem zijn, waar nog niet van gezegd wordt, dat is dit of dat is dat. Immers God is boven taal en cultuur verheven.

Zouden als ware Cherubs zich in een leven hebben over gegeven, zouden zij de uitstraling van hun ziel hebben als ware pure kinderen, en zou hun gestalte zijn als wie zij geweest zouden zijn in hun hele leven en misschien hun levenstaak.

Zoals soms mensen verhalen over verschijningen van heilige, engelen, en godinnen of goden.

Waarbij zij als ware even aangeraakt worden door het geloof of hun toewijding, en zij als ware even een beeltenis schenken.

Of ze even in het voorbij gaan zichtbaar zijn, of zij even zeggen ik ben als ware de godin met die naam. Of zij zeggen in het voorbijgaan niets, en later in het overwegen als ware een godin, of een heiligen afbeelding.

Soms als ze later herkend worden, is er even de wens, had ik even met ze kunnen praten,
maar de beeltenis als ware je even Godin Gayatri herkent, of even aangeraakt wordt door Laksmi.

Verschijningen waar mensen voor mogen bidden, maar ook in het dagelijkse open staan voor hun verschijning. Even een beeltenis, waarvan je zegt, misschien in schoonheid als mens zichtbaar maar toch even het goddelijk als een aanraking van religie.

Soms even oogcontact en even bewonderen, en later in gedachten, of als een stem die hoorbaar wordt, een godin die even zich liet zien.

Zoals soms in de kerkelijke sfeer waar mensen in een stroming hun geloof beleven,
soms in een kerk met een belangrijk kenmerk, soms als gemeenschap verbonden aan een structuur

Waarbij iedere gezindte als ware door een discipel als beschermheilige of patroon wordt begeleidt.

Noem soms vinden zij de uitstorting van de heilige geest belangrijk, soms zien zij het gebed als puur tot God als belangrijk en soms als engelen of heiligen verering.

Vaak dat nieuwe stromingen voortkomen uit een bestaande kerkstructuur. Zoals de doopgezinden die door de voorganger die zelf katholiek gedoopt was is ontstaan met voor mensen de keuze dat zij als volwassene zelf voor de doop mochten kiezen.

Zo is als ware alle discipelen van Christus waarvan de meesten in de bijbel worden genoemd als patroon of beschermheilige aan een stroming of een ambt verbonden.

Zo is het johannes evangelie zowel Johannes die aan de buik van Christus lag, zowel Petrus die de kerk als ware van Christus wege weidt, en zowel Andreas die genoemd wordt.

Waarbij in het evangelie vooral belangrijk is dat als mensen de genade aannemen, naar de maat van God als ware in het leven voorzien worden.

Waarbij als ware alle discipelen die van Christus zelf onderwijs hebben genoten het ook weer als zegen in de gemeente, als ware men in de katholieke kerk als heiligenverering geloven, waarbij de discipelen zelf ook in de hemel zijn en hun functie voor God behartigen.

Waarbij zelfs koningshuizen een eed hebben; zo waarlijk helpe mij God Almachtig, die daarmee als ware aan het geloof verbonden zijn in hun persoonlijke en belangrijke taak.

Zoals bij de kerk, God de Vader als ware in zijn Almacht zonder zichtbare of kenbare kenmerken is, en de Heilige Geest als ware de samenleving en de gemeenschap geleidt. En als ware zowel kennis als richting geeft. En Christus als ware de gelovigen begeleidt, vergeeft, toenadert, en als ware steeds de mens in zijn genade nabij is.

Zo is de drie eenheid als ware gelijkwaardig, Waarbij God de Vader als ware alles in zijn ondoorgrondelijkheid zowel zijn geloof als de werkelijkheid waarin hij zowel alomtegenwoordig, almachtig en alwetend is doorstraalt.

Waarbij de Heilige Geest als ware de samenleving en gemeenschap zowel begenadigt, maar ook als zij in zwakte is, van God de Vader toch beschermt tegen te grote kracht.

En wanneer Christus denkt de gelovige is kwetsbaar en is als ware te hoog beproeft kan Christus de gelovige tijdelijk vrijstellen, als ware de taak van God even voor de gelovige door een rustperiode wordt onderbroken.

De drie eenheid die voortdurend zowel bewaakt, schenkt en toenadert, en zij alle drie hun taak blijven uitvoeren.

God de Vader die in het ondoorgrondelijke en onzichtbare werkt, de Heilige Geest die bewaakt of een gemeenschap niet te veel bezwaard wordt, en Christus die de mens als ware centraal heeft en de gelovige even uit de wind kan houden.

Zo is in het christendom, door die genade als ware ieder mens, iedere gelovige maar ook de samenleving in de persoonlijke straling van de drie eenheid.

Vaak als men vraagt welke genade is de beste zeggen zij de drie eenheid is in zijn genade gelijkwaardig. Of een mens de genade van Christus heeft, die als ware werkt om de mens te vergeven maar ook schoon te wassen en zijn straling te leren kennen.

De Heilige Geest met een bijzondere taak, de voorlopers zijn van nieuwe stromingen, en als ware zijn wijsheid en wetenschap de mens boven zichzelf uit tilt.

En zoals wij van God de Vader kennen, die met zijn ongekende en onzichtbare kracht, als ware de engelen geleidt die geen vastheid meer hebben, en God de Vader hen geheel in zijn straling heeft, waarbij door hun taak zij geen zekerheid buiten die van God mogen hebben.

Deze drie eenheid die gelijkwaardig is, en zowel genade schenkt, als uit de functie zowel beschermt, mogelijk maakt, maar ook nabij is.

De mens die tijdens het leven een keuze maakt over waar zij bij horen.
Als ware de ene mens de naam van de levenspartner noemt,
een andere de naam van een ideaal, of een maatschappelijke stroming.
En een derde noemt uit een religieus standpunt de naam van een godheid.

Als ieder mens in het leven die gelijkwaardige kans heeft om een naam
te noemen, en als ware ergens bij mag horen.

Zo zijn er ook verscheidene intelligentie stappen in het leven.

Van methodieke actie en waarnemings vaardigheden

Van conceptuele en begripsvorming

Van taalkundige communicatieve zowel actief als passief (spreken schrijven, en passief begripsmatig)

Van onderwerpsgericht in zowel contextueel begrip en specifiek (afhankelijk van alleen de overdracht)

Van intellectueel specifiek, vraag antwoord begrensd, en
intellectueel additief, van vraag, conceptueel, symboliek, abstract, en de antwoordvorming
niet specifiek aanleidend (noem een doel abstract)
en niet begrensd (antwoord kan ook buiten de directe informatieve waarde van de situatie liggen

Zowel intelligentie door leermethodieken in de schematische educatie aanbod.

Noem mbo is vaardigheid specifiek leren handelingsgericht.
Noem hbo oplossingsvaardig, kunnen van een situatiebetekenis uitgaan
en universiteit; conceptueel en theoretische vorming methodiek vormig.

Intelligentievorming heeft op zowel tijdpunten in een leven, fasevorming,
als wel afhankelijk van informatie aanbod sprongen
in zowel de actieve vaardigheden, (actie, spraak, intentie)
en de passieve vaardigheden. (luisteren, informatieverwerking, contextueel)

en de vaardigheden om zowel binnen de situatie en buiten de directe aanleiding,
noem begripsmatig de informatie ook buiten de invloedsfeer van locatie en tijd te kunnen gebruiken.

En buiten de directe aanleiding,
anticiperen door ofwel methodiek, of door intellectuele vaardigheden.
Noem vooraf, a priori,
en achteraf, a posteriori.

Vaardigheden die oplossingsgericht zijn,
registrerend, informatie verwerking los zien van actiegerichtheid.

Conceptualiserend, informatie herleiden naar categorien met geen tegengestelde eigenschappen.

Passief: Zoals binnen de situatie begripsvorming zowel gevoel, gedachte
en buiten de situatie; rationaliseren. Informatie verwerken tot een standpunten

Actief; een oplossing situatie specifiek. Acties binnen het tijdraam van een vast staande
afspraak, moment en vaststaande mogelijkheden

en Actief onbegrensd, niet afhankelijk van vaste voorwaarden zoals tijd, afspraak, plaats locatie.

In e handelings sfeer is er zowel actiegericht dat binnen de conditie blijft van bekende acties en oplossingen. En aandachtsgericht waarbij je uit gaat van een leer of educatie continuum.

Noem op de universiteit ga je uit van informatie die je gaandeweg leert implementeren,
waarbij die informatie niet van een handeling of begrensde situatie uitgaat.

En wanneer het actiegericht is, ga je uit van een afgeronde handeling of oplossing waarbij
meestenstijd die oplossing of handeling adequaat is ten op zichte van de oorzaak of aanleiding.

Bij aandachtsgericht, een proces die zowel begripsvorming mogelijk maakt, noem nieuwe
informatie ge integreerd wordt immers een open houding,
en zowel handelen mogelijk maakt, noem een expertise van precisie in de vaardigheid zich
alleen opbouwt in een proces dat zonder grens of zonder conditie het leer proces mogelijk maakt.

Aandachtsgericht, als de mens het bewustzijn als vaardigheid verenigt met een onderwerp.
En actiegericht als men uitgaat van inspanning met een grens of voorwaarde.

Zoals Christenen in hun geloof tot God staan.

Christus aan de mens werkt om de scheiding tussen God en de mens weg te nemen,
Vergeven, schoonwassen, zo is het Christus die zegt geen eigen belang erbij te hebben.

En God de Vader als de mens schoon is, van Christus overgedragen krijgt,
En de mens dan in het geloof volledig die eenheid met God heeft.

Waar God zonder aannemings des persoon is, status geen betekenis kent,
Waar God zijn genade uit zijn rijkdom geeft en zonder verdienste,
Is het als ware geheel gods besluit.

Toch is het Christus die dan ook zegt de mens de gelovige die door de genade
Ook het geheel aan God wil overgeven, als ware zijn invloed geheel laat zijn
En geheel schoon gewassen is, dat de mens aan God de Vader wordt overgedragen
Als ware verzoend, als vrijgekochte verder leeft.

God de Vader kan dan zijn genade en zijn zegen schenken, waardoor vele heilige hun
Functie hebben gekregen en vervult.

Waar God de Vader zijn genade schenkt, geeft hij het uit de volheid van zijn schatkamer

En waar op aarde taal en cultuur verscheidenheid kent, kan God de Vader de mens via vele wegen tot zich leiden, en waar verschil lijkt kan hij toch de rijkdom geven.

God neemt de mens dan zowel aan en voorziet de mens uit zijn rijkdom van zijn genade en zegt als de mens zich volledig overgeeft en God volledig met hem kan werken, daar is het God
Die ook in de hemel die volwaardige beloning schenkt uit de rijkdom van zijn zegen.

Waar ook de bergrede een betekenis kent, die een grote waarde heeft,
De zuiveren van hart door hun eenheid met de werkelijkheid waar de Alomtegenwoordigheid In hun hart woont, en de alwetende al het leed dagelijks ziet, en de Almacht als ware elke strijd in zicht heeft. Daar waar zij een met de werkelijkheid zijn, zijn zij in het geweten zeker van de genade, zijn zij in het handelen aan de vorming in de samenleving verbonden, en zijn zij in hun gevoel aan de naastenliefde van Christus verbonden, en waar zij volledig voor God kiezen en zelfs een relatie als ware mogelijk toch voor God zelf opgeven, daar is het God die hen in zuiverheid aanneemt, en hun leven en ziel bij God mogen komen. In hun gebeden en in hun dagelijkse leven.

Als ware engelen ook de aarde bewaken en de orde geleiden, en als een engel iemand ziet die graag het leven ten dienste stelt, dan worden zij persoonlijk begeleidt.

Bij de ene wordt een geloofsbeleving ontsloten, de ander heeft helden daden, en een derde doet graag werk voor het verminderen van mensenleed. Ook al zijn ze misschien dokter.

Als ware engelen de aarde bewaken, en als een mens open staat voor correctie, of het rechtzetten van fouten. Of de aarde behoeden door bij te sturen, dan is als ware een engel dicht bij.
Ook al zou het in een gewoon gesprek lijken.

Als ware engelen de aarde bewaken, en als ware een mens die zijn leven als ware in geloof stelt die belangrijke mogelijkheid bij een religie mag neerleggen ook al is de naam van die stroming nog niet bekend.

Als ware engelen de aarde bewaken, en als een mens als ware geen relatiewens heeft oof durft op te geven, dan is het als ware zij door het geloof vrij gesproken een persoonlijke beschermengel krijgen.

Als ware engelen de aarde bewaken, en de veiligheid van de mensheid belangrijk vinden, en zelfs boven de structuur uit werken, dan is het als ware aartsengelen hun functie geleiden.

Als ware engelen de aarde bewaken, en rijkdom ten dienste stelt dan worden zij in hun keuzes geleidt, als ware zij investeren in de belangen die een eeuwig doel kennen, ook al zijn die namen nog niet bekend.

Als ware engelen de aarde bewaken, en elk land open staat voor de hogere orde, als ware alle overheids structuren geleidt worden naar een vorm die recht doet aan ieder mens.

Als ware engelen de aarde bewaken, en waar een mens zijn leven deelt, en het samenlevingsbelang respecteert, en een arbeids positie op welk niveau ook bijdraagt aan het geheel, aan de maatschappij

Als ware engelen de aarde bewaken, en in de politiek het volksbelang behartigd wordt, en open staan voor normen, maatstaven en belangen, die of zachter klinken of nog verwoord moeten worden, als ware zij ook een nieuw geluid vinden.

Als ware engelen de aarde bewaken, en zij die met hun hart leven, in de straling van de alomtegenwoordige worden opgenomen, en leren nieuwe bronnen kennen.

In het hindoeisme geloven ze dat mensen, in het leven als ware vanaf de jeugd, bzig zijn doelen te verwerven, maar ook geluk na te streven.

Waarbij mensen in hun leven wensen vervullen, en bij iedere voldane wens een nieuwe wens verwoorden.

Door wensen te overstijgen, door ze in gebed te brengen, maar ook door wensen op een thema te richten is het een pad waarin de mens door zelfverwerkelijking zowel leert
welke wensen geluk schenken, maar ook welke wensen het leven het beste benutten.

Als een kind geen wensen meer heeft wordt een pad ge opend waarbij als ware in religieus opzicht de wensen van een godheid centraal staan, en wanneer een mens wensen leert opgeven opent zich een pad van het bestaande in hoger licht zien.

Omdat een mens op iedere leeftijd wensen heeft, ten opzichte van zichzelf, van de maatschappij en het vervullen of najagen voor ieder mens een proces is dat in de periode van het leven verwerkelijking vindt.

Als een mens, op achttien jarige leeftijd zowel voor de wet volwassen is, maar ook het karma ten volle voor zichzelf geldt. Al is het proces in de jeugd dat onder karma van de ouders een mens steeds meer op eigen kracht vaart.

Als een mens volwassen is, is er een moment dat geen vaste tijd of duiding heeft waar een mens de wens voor het gehele leven vastlegt. Waarbij de meesten in lijn met hun ouders een relatie en nageslacht belangrijk vinden. Sommigen een ideaal verwoorden.

Dat moment dat een wens voor het leven wordt vastgelegd, kan als ware in religie ook betekenen dat een mens in het leven voor een religie dienstbaar is. Waarbij zelfs het verwoorden in de jaren zich verdiept.

Een mens die met de levenswens, zich in het bestaan dienstbaar opstelt, verkrijgt dan een functie die zowel voor de samenleving en een godheid een hoge waarde heeft.

Als een mens een wens voor het gehele leven verwoordt, is het soms niet meer dan in een gesprek, soms niet meer dan een betekenis op dat moment. Maar vaak legt het een thema vast die voor de mens blijft gelden.

Naast een wens voor het leven, kan een wens naast het opvatten ook het leven vastleggen.
Noem een mens die een relatie krijgt en geluk deelt, legt ook in de gewone betekenis
dat leven vast immers een relatie kent een looptijd, afhankelijk van hoe het leven zich ontwikkelt.

Een wens voor een relatie zal voor gezonde mensen misschien twintig jaar of langer zijn, maar in de vervulling ervan is de kans kleiner dat een andere wens de ruimte krijgt.

Wensen opgeven is op ieder moment even moeillijk, en heeft op ieder moment evenveel waarde.
Een kind heeft een heel leven voor zich maar kan wel een standpunt aannemen,

en een volwassene op verschillende leeftijden heeft zowel een binding, in het leven, als een verantwoordelijkheid.

Wensen opgeven is ook open staan voor wat religie of godsdienst kan geven, of welke vervulling te vinden is buiten het eigene van een mens.

Wensen opgeven is ook in gebed open staan voor als ware de wensen van een godheid zelf. Waarbij die ruimte dan door de straling wordt ingenomen. En een leven een andere betekenis krijgt.

Zoals in de hemel Cherubs engelen zijn op kinder leeftijd, en ze vaak worden afgebeeld in de kinderlijke spontaniteit, is een gedachte erbij dat soms als kinderen op jonge leeftijd ongeneeslijk ziek zijn, of nog maar kort te leven hebben. En de vraag is welk leven zij als ware niet gegund hebben gekregen. Of misschien zelfs een heel leven wat voor anderen geluk inhoudt voor hen niet haalbaar is.

Deze jonge kinderen die soms op een ziekbed liggen, de ouders vertwijfeld vragen kunnen wij ze iets meegeven. En de pastor of priester zegt als zij zich in gebed aan God overgeven zijn zij in ieder geval bij God, en zelfs als zij geen heel leven hebben hebben zij in ieder geval een plicht aan god voldaan.

Deze jonge kinderen die in hun gebeden die wens hebben genoemd, en als ware ook door ouders of priesters ertoe zijn gebracht, in de hemel zullen zij als kinderen en als engelen zijn, immers zij gaven alles aan God de Heere.

Zo zijn soms Cherub al op drie of vierjarige leeftijd, andere keren waren zij al in hun tiener jaren. Een kind kan niet beschuldigd worden van hun korte leven, of door hun leed het gemiste geluk, maar als zij bij God komen, dan zijn zij in de hemel in de volle liefde en straling van God zelf.

Als ware zo’n mooi gebed toch ook in zo’n jong of kort leven al die waarde mag hebben, en als zij dan in de hemel bij God horen, zijn zij in zijn handen.

Zo zag ik in een van de mythen de held odysseus zeggen in mijn volgende leven wordt ik een zwaan. En als ware een zwaan voor wijsheid staat, en dienstbaarheid, de held odysseus misschien wel zei, in mijn leven als held en koning en de grote kracht, wil ik in het volgende het toonbeeld van wijsheid en vrede worden, en geef ik al mijn macht en mijn hoge waarde op.

De held odyseus die een leven van een zwaan koos, en misschien wel in de religies voor het voorbeeld van een wijsgeer koos, waar je soms alles voor moet kunnen opgeven.

Zo is ook dat in het geloof, als een mens bij God hoort, dat God als ware belooft dat een leven niet zonder zijn doel wordt afgesneden. Waarbij God belooft, dat wanneer een mens geheel bij Hem is, en als ware door ongeluk, ongeval, of leed een leven zijn doel niet zou halen, dat God als ware het leven naar de volheid aanvult en in zijn persoonlijke straling toch dat mooie doel dat God zelf in het leven legt behaalt. Welke vorm God ook kiest. Een mens die geheel bij hem hoort, is in zijn hand en wordt volledig vervuld. Immers waar God zelf de leiding heeft, is een leven naar zijn maat, en zijn mooie taak bereidt. God zal een doel niet afsnijden voordat het behaald is.

In het christendom is de genade een belangrijk woord, als ware de deur opent voor een leven van zowel betekenis als waarin de mens waarde vind voor hemzelf.

Genade betekent dat God beslissingen mag nemen over de mens, maar ook het levenspad kan vormen, bij een mens is voor de ene een leven mogelijk waarbij de samenleving een belangrijke waarde heeft, voor de ander een persoonlijke vervulling, en bij een derde een specifiek beroep.

In het christendom wordt de mens als ware door de genade onder coordinatie van god gesteld, maar is ook het leven als een pad dat ook al soms weinig van richting verandert.

Voor de ene mens is een beroep dichtbij, en naast het beroep het gebed, voor een ander die een grote ruimte in het hart heeft kan God als ware het pad een grote bocht geven.

De genade geeft god het recht over de mens, het leven te beschikken of beslissen. Door die autoriteit aan God te geven, zegt God ook, welk pad men ook gaat, door die genade komt men in de hemel.

Een groot schip dat heel log vaart, kan misschien maar weinig van richting veranderen, en een heel rank bootje kan als ware een hele andere koers varen en nieuwe gebieden ontdekken.

In het christendom is iedereen gelijk in de ogen van God, en is het god die dan een persoonlijke relatie aangaat waarin de mens en zijn leven centraal staat.

Genade is als ware voor ieder mens die gelijke betekenis maar is ook heel persoonlijk, waarin God geen onderscheid maakt, het ene niet boven het andere, maar de mens persoonlijk ook heel veel vervulling kan vinden in het leven.

In het hindoeisme is een mantra een woord die een aanduiding naar een werking of godheid heeft.
Het woordje Oohm dat ervoor staat is dan een aanduiding dat een mens in de genade staat.

Vaak heeft een mantra zowel een goden naam als de naam namah,
Dat dan vergelijkbaar in de naam van God betekent in het christendom.

Het woordje ohm Govindaya namah, betekent dan in de genade van de naam van Govinda.
Als Govinda dan de persoon gods is, die in het hindoeisme gelijkwaardig is aan
In het christendom God of Christus. Dan betekent die mantra ook in een bewoording
Dat je in genade staat.

Soms is een mantra als een vorm van het licht in je uit nodigen, soms om je energie of ziel
In die straling te stellen, en soms is een mantra als het afstemmen erop.

Een mantra is dan zowel in de genade van die naam staan, als een vorm van heilige bewoording
Die in de werkelijkheid als ware die kracht uitnodigt, of als ware de straling van die godheid
In de ziel geboren laat worden of als kracht centraal stelt.

Zoals Aartsengel Gabriel de kracht van God betekent, en de kracht bij de mens
De kracht van binnen, de ziel en de levenskracht is.

De kracht van God meer van het individu uitgaat en de functies bij God als ware een van de wetenschappen zijn, waarin vaak zoals wij bij universiteiten zien

Ontdekkingen of andere vormen van wetenschap een voorloper hebben.
Zoals tegenwoordig de grondlegging van de computer vanaf de jaren tachtig mogelijk
Was door die ontdekking van rekenkunde en de vormen van elektrische samenstelling

Zoals Aartsengel Michael de macht van God betekent en de gehele orde
In de samenleving als ware in de macht van een land, van een koninkrijk
Maar ook van God is opgenomen.

De macht van God het voor ieder mogelijk maakt om een plaats in de samenleving te hebben met gelijke rechten, en mogelijkheden. De macht als ware het uiterlijke in de samenleving en orde borgt

De macht van God als ware structuren in de samenleving herstelt, en als ware zowel wet overheid en andere sociale vormen in een land een plaats in de orde geeft.

De kracht bij de mens van binnen, en de mens in de orde als ware in de macht van God is.
Waarbij de almacht de totale macht van God representeert.
God vaak met zijn kracht bepaalde functies in de samenleving herstelt,
Of door zijn kracht een bepaalde functie vervult.

Zoals de aankondiging van de geboorte van Jezus door aartsengel Gabriel ook als ware
Door de kracht van God was, immers hij wees iemand aan die door God gezonden zou worden.

Waar de macht van God als ware gaat over het gevecht van goed tegen kwaad,
De manieren om de mensheid in de orde een wettelijke bepaalde grens te geven,
En de macht van God alle rangen en standen met hun kwaliteiten of intelligentie
Op de juiste plaats mogelijk maakt.

Zoals de alomtegenwoordige werkelijkheid, een van de namen van Brahman is.
En de aanduiding alomtegenwoordig een christelijk eigenschap beschrijft.

Mensen kunnen woorden gebruiken op het niveau van begrip en van beleving.
Begrip is als ware een woord, kenmerk, plaatje of beeltenis
En beleving is hoe dat woord in de mens van binnen voelt, of als ervaringswaarde heeft.

Waarbij begrip bij de ander, raakt aan taal en verwoording, en beleving
Een kenmerk is dat de mens als ware raakt aan de ervaringswijze van een ander mens.

Zoals in het christendom, de engelen voor de mens moesten buigen om bij God aangenomen te worden. Ook kan betekenen dat zij binnen de samenleving de geldende maatstaf aannemen

Noem het verschil tussen goed en kwaad is dat bij het goede mensen zich aan de wet houden, of hun gedrag toetsen aan de maatstaf binnen de samenleving.

Als een engel soms hele grote intelligentie heeft, dan is het voor hen heel makkelijk om voordeel te bewerken in het leven, en door het belang van de samenleving aan te nemen, zijn zij zowel verbonden aan het goede werk in de samenleving als verbonden aan de mogelijkheden.

Noem een engel die de genade van God aanneemt is ook bij God in zijn coordinatie of in zijn straling. Waarbij God zelfs engelen persoonlijk begeleidt, immers zij hebben andere lessen nodig, en zijn vaak op een andere manier aan arbeid verbonden.

Zodra een engel de genade van God aanneemt, is het voor God al zeker wie zij zullen zijn, noem zij waren al bij God bekend voor het leven, en God herneemt dan zijn diepe verbinding.

Wanneer mensen met hun intelligentie op het verkeerde pad zijn, dan worden zij als voor iedereen onder de beoordeling van de wet gesteld, die voor iedereen met zowel ene geboorte in een land, als voor burger rechten in gelijke mate geldt.

De vraag over het verschil tussen engelen en heiligen, dat zij beide op aarde alleen met de heiligentitel bekend staan, immers god zegt een engel pas na het leven van hem die engelenrol krijgt. En ervoor zelfs als zij op aarde zijn de gelijke titel hebben aan hen die voor God werken als mens. Als ware deze laatste paragraaf gehoord. Een engel is dan als benoeming niet een heilige om het te laten voorstaan, maar om de kerk die veilige betekenis te laten kennen.
Zij kunnen zich niet laten voorstaan, en met een titel heilige zijn zij aan het menselijke verbonden. Als ware een engel ook bij God pas wordt bevestigd na de volledige taakuitvoering. Die tot aan het einde van het leven geldt, noem zoals bij ieder mens.

Naast de kerkelijke voorwaarde dat zij pas na de dood, en bij een kerkelijke beoordeling die titel krijgen.

Zoals op aarde iedereen zowel de werkkring heeft en de persoonlijke kring, die voor iedereen de verantwoordelijkheid als ware deelt met anderen.

Mensen met een relatie, geliefden of familie leden staan in die persoonlijke band, dat zij elkaar rechtzetten, toetsen in hun gevoelens, en in hun persoonlijke kant van het leven.

Mensen in hun werk kring, of zij voor de samenleving werken, of zij werken aan henzelf, of in een werkkring om te werken zonder vereisten, zijn als ware gebonden aan wat zij als functie in de samenleving hebben.

Ieder mens op aarde deelt die twee onderdelen van het bestaan, waardoor zowel mensen leren, zowel waarde hebben als groeien in het leven. Ieder mens is ook gebonden aan een vorm van autoriteit waarbij iedereen een mens in de omgeving heeft waar zij periodiek zonder benoemde grenzen zowel hun functioneren toetsen, als soms bijgestuurd worden.

Deze rol is niet gebonden aan voorwaarden buiten het persoonlijk systeem. Deze rol is vaak gebonden aan dezelfde geldende maatschappelijke kenmerken.

Soms is deze rol een geliefde, familielid, soms op het werk, of erbuiten in een bepaald maatschappelijk verband.

Deze autoriteit is soms niet meer dan in een periode het toetsen van de verantwoordelijkheid, als ware een kort gesprek in het jaar, en bij anderen het wekelijks volgen. Hoe meer een mens zelfstandig is, hoe minder frequent als ware die autoriteit die toets legt.

In het leven is een kloostergelofte soms verwoord als een eeuwige gelofte dat men zich geheel aan God wijdt.

Deze gelofte is dan in een klooster gebaseerd op een document of institutie, maar deze gelofte om zich geheel aan God te wijden, kan als ware ook in het persoonlijke leven als gebed verwoord worden.

Waar de ene gelovige deze gelofte in een klooster aflegt en als ware een clausuur volgt, maar ook de drievoudige gelofte van armoede, gehoorzaamheid en celibaat houdt. Kan deze gelofte in het eigen leven ook als ware het gebed waarin je God geheel wil toebehoren inhouden.

Bij de persoonlijke variant kan een gelovige, afhankelijk van gods wil in eigen leven die vervulling ervaren. Een persoonlijke gelofte staat ook in het licht van God zelf die vaak een nieuwe weg gaat met de mens.

Hoe men dat gebed dat men God wil toebehoren verwoord is vaak meer de intentie, en de woorden die als ware het gevoel, of het doel omschrijven. God die in het hart kijkt kan bij dat gebed ook als ware de intentie ervan zien. En de gelovige bij zo'n mooi gebed aannemen ook als die gelofte in het persoonlijke van het leven wordt verwoord.

De kloostergelofte die het als een eeuwige belofte of als en eeuwig toebehoren omschrijft, is dan zowel dat men in een klooster de regel volgt, maar kan dus ook buiten klooster een belangrijk gebed zijn, waarbij God zeker de mogelijkheid van een toegewijd leven vervult.

God toebehoren is dan een gebed dat een belangrijke stap is voor mensen die het overwegen, horen of ertoe bereid zijn.

Het volkslied van Nederland toont dat de grond van het Nederlandse rijk als ware het christelijk geloof is. Zoals in het volkslied een standpunt wordt bezongen waarbij God in goede en slechte tijden wordt gediend. Maar ook de hulp van God om de Prinse van Oranje bij te staan.

Daarin wordt beschreven dat de prins de koning van Hispanje heeft ge-eerd. Waarbij hij als ware in eerbied stond voor de goede orde in die tijd.

Het standpunt dat in het lied wordt bezongen dat de ziel aan God gegeven ontspringt tot in het eeuwig leven. Als ware de mens geheel bij God is, en een belangrijke taak heeft.

Het volkslied is daarmee als ware de grond van het koningshuis, waarbij de nazaten van de prins van Oranje als ware het christelijk bloed in zich dragen.

De prins van Oranje die in het lied als ware meerdere inzichten beschrijft, waarin de dienstbaarheid aan God als ware centraal staat. Maar ook ieder mens die het Wilhelmus zingt als ware verbonden is aan het land, en de goede orde.

In het Wilhelmus als grond van de Nederlandse orde, zoals wij soms bij christenen zien, dat zij als ware aan God verbonden, ook een plaats in de Nederlandse samenleving mogelijk maakt.

Als ware in de orde van God, en door het respecteren van het volkslied, men ook de genade van God als ware in het land voor iedere burger mogelijk maakt.

Soms is het zingen van het Wilhelmus als het erkennen dat men burger is in Nederland, en als ware de wet als grens ziet, maar ook het burgerschap als mogelijkheid.

Zoals de prins van Oranje een christelijk standpunt van de ziel bij God bezingt, is het ook de orde,

waarin het christendom in het land die bron die grond geeft. En als ware de orde van God zichtbaar wordt door het volkslied.

Waarbij het christelijk geloof waarbij de mens via Christus bij God de Vader hoort, en alle gebeden als ware voor het menselijke gelden. De gebeden van overgave of God toebehoren als ware hoogwaardig zijn, en in mijn begrip in het volkslied ook wordt bezongen dat iemand de ziel aan God heeft gegeven, en ontspringt tot in het eeuwig leven.

In het leven kan een mens alles goed doen, en als ware zowel hoger opgeleidt als boven in de arbeidsmarkt komen.

Dan zeggen ze ik heb alles in het leven goed gedaan, daarom ben ik zo hoogwaardig in de arbeids markt. Als ze dan een mens zien die zich aan een godheid heeft overgegeven zeggen ze waarom ik niet, ik heb alles goed gedaan.

Dan is het antwoord er is een geheim pad, die boven alles goed doen staat. Immers elke keuze goed nemen, of maken, is een expertise die de controle bij de mens zelf legt,
Maar bij een godheid komen, is als ware een pad waarin sommige keuzes, of gedragskeuzes op een andere manier worden gemaakt.

Soms zegt men, men moet het belang van de samenleving leren kennen, een bepaalde gehoorzaamheid. Dan is er een pad die naar de goden leidt.

Een gebed van overgave wordt dan door de godheid zelf geschonken, maar er is een kenmerk die zelfs nog boven alles goed doen staat. Vaak is dit dan gehoorzaamheid.

De vier hoofden van Brahma de Schepper;

De polytheïstische religie; met alle goden, godinnen en machten een eigen naam en kenmerk
Waarin het hindoeïsme het meest bekend.

De monotheïstische godsdienst; waarbij de eengodheid leer het meest voorkomt, waarbij zowel het christendom een voorbeeld is.

De natuur religie; waarbij zowel moeder aarde, de zon, en alle edelstenen en kruiden als ware middel zijn om verbinding te zoeken.

De wijsheidsleer; waarbij mensen door wijsheid, of het begrip van informatie betekenis zoeken in hun leven.
Deze vier zijn als ware de hoofden van Brahma die als ware alomtegenwoordig is, en zowel de almacht van God, als de almacht gayatri in het hindoeïsme als werkende kracht heeft.

Ieder mens maakt zelf een keuze waar hij bij wil horen, of welke bron hij benut.

De monotheïstische leer gaat uit van de genade vraag die voor ieder gelijk is, en voor iedereen een ingang is.

De polytheïstische gaat uit van de goden en godinnen die door een ritueel de genade overdragen waarbij die dienst aan de brahmanenkaste is toebedeeld.

De natuurreligie gaat uit van de ervaring in het kenbare van alle elementen waarbij men zowel een fysieke als spirituele werking kan toedichten aan de elementen.

De wijsheidsleer gaat uit van leerstellingen waarbij mensen het gevoel hebben dat hun leven verbetert, of hun leven ook na verloop van tijd verbetert. Op grond van de leerstellingen en het begrip ervan

De aanvullende betekenis is dat deze als ware vier algemene universele peilers zijn die overal in het universum gelden.

Als ware alle mensenvolkeren deze vier peilers in hun cultuur en traditie bezitten.
Waarbij de allen zelfstandig zijn, en uit zichzelf bestaand, zij hebben geen bron buiten hun eigen religie of godsdienst.

Zoals de mens een geboorte heeft en door de opvoeding een leven benut voor zowel werk als wensen.

Bij de mens sluit de ziel zich aan op het lichaam en alle processen in de ziel in verbinding met het lichaam hebben hun werking.

Noem gevoelens verwerken, of gedachten in het lichaam tot rust brengen is dan de werking van een orgaan.

Noem moeilijke beslissingen nemen, door het proces in het lichaam een maatschappelijke aanvaardbare oplossing zich toont.

Als de mens gezonde voeding, fruit groente, water en andere voeding eet, dan is het proces in het lichaam samen met zonlicht om ook alle processen in de ziel in die verbinding juist te laten plaatsvinden.

In het lichaam is geen moeilijke denkwerking, maar de werking van organen heeft wel door die verbinding met de ziel de uiterlijke en innerlijke betekenis.

Waar een mens dus met hart en ziel leeft, en de processen in de ziel via het lichaam worden verwerkt is ook de ziel die langzaam gezonder wordt. Harmonie
Maar ook harmonie met zichzelf en de omgeving.

Waarbij de processen in het lichaam, ook door zonlicht alle overstijgende doelen en wensen op de juiste manier door de straling de juiste vorm krijgt.

Waar een mens denkt, is het activiteit met methoden om alles te behandelen,
Waar een mens in verbinding met het lichaam leeft, is op een natuurlijke manier alle
Ziele processen die via het lichaam in de natuurlijke werking zowel zich oplost
Als in hogere concepten van leven verbinding zoekt.

Door in het lichaam de emoties, en het lichaamsgewaarzijn als veld te volgen
Waar mensen vaak zich afmeten of ze aan de maatschappelijke doelen, en verplichtingen
Kunnen voldoen, ze door dat proces meedelen in die betekenis die het voor de werkelijkheid heeft.

Noem een mens voelt zich verbonden met de aarde door zwaartekracht,
Voelt zich verbonden met daglicht en de zon.

En in het lichaamsproces is die verbinding ook met de ziel,
En als ware het hart van de samenleving.

Waarbij het hart van de samenleving ook als ware genade van een religie kan ontsluiten
Immers zelf het proces in de samenleving is in een hogere ordening.
Noem sommige religies benoemen die kracht.
Soms als van God, soms als een hindoe godheid, soms als een kracht die in de Schepping ligt.

Waarbij het voor jonge kinderen makkelijker is om dat proces van het lichaam
Of die verbinding met de ziel te vinden, en zich zo te verbinden
Dat hun maatschappelijke leven geen schade lijdt, of een leven
Dat aan normen waarden en doelen voldoet.

Zoals alle wereldreligies voor de mens ook de betekenis hebben om het leven in hoger en groter verband betekenis te geven. Waarbij de grondwet beschrijft dat de mens zelf die keuze en mogelijkheid heeft.

De wereldreligies worden soms met naam genoemd, en soms impliciet met de achterliggende betekenis zoals in het volk of in een streek bekend is.

Alle wereldreligies in hun betekenisgeving hebben functies als Almacht, alomtegenwoordig waarbij die begrenzing soms wordt genoemd als bij de aarde, soms het universum.

Iedere religie duidt zowel een boodschapper als grondlegger aan, als mensen die periodiek of in hun leven meewerken aan die originele betekenis. Soms een verrijking van de boodschap, soms als een toevoeging soms om bepaalde onderdelen naar voren te halen.

Waarbij als een mens zich aan de wet houdt, of aan de normen en waarden dat zowel de levensovertuiging en het geloof van de mens als erkend wordt bepaald.

Noem zolang een mens binnen de wet blijft is er voor een religieuze overtuiging geen vraag of die ongeldig is. Net als zolang een mens zich aan de wet houdt er geen vraag is over schuldvraag of een schending die in onderzoek zou moeten.

Zoals de leerstelling dat gebed, als die aan god of door een religie gericht is, als gebed een vorm van contact met het goddelijke is en er geen regelschending is immers men spreekt tegen God.

Als gebed niet in bijzijn van technologie is, en niet aan andere mensen gericht, is er bij ieder gebed en elke bewoording geen mogelijkheid dat het een misdrijf is. Immers bij een wetschending is er altijd sprake van een zichtbaar misdrijf zowel in uiterlijke zin, in intentie en handeling.

Gebed is dus een mogelijkheid en leerstelling die voor ieder mens binnen de begrenzing zoals in religie onderwezen wordt in de rijkheid van woorden en betekenis een wettelijke toegestane vorm van religie en overtuiging is.

Noem zelfs het in gebed brengen van gevoelens, in de rijkheid van de mogelijkheid, of de gebeden over intenties of het hart binnen de gebedsvorm die bekend is, kan op geen enkele manier een wetschending zijn. Naast binnen het gebed de autoriteit van God die zowel beslist over het behartigen en verhoren van het gebed als de verantwoordelijkheid binnen het contact draagt.

Waarbij in het christendom de nadruk op gebed en genade ligt,
in het hindoeisme de nadruk op zowel de brahmanenkaste en de inwijding ligt
en het middel in beide religies verschillend wordt beleefd.

Noem gebed in het christendom voornamelijk tot een Vader is, zoals God de gebeden aanneemt.

Zoals ieder mens het leven krijgt van geboorte tot dood, en voor ieder mens tijdens het leven allerlei zowel lessen, werk als betekenis ervaart.

Waarbij karma zegt, dat door het leven te krijgen wij het door de tijd heen moeten voldoen. En de betekenis in hoger verband soms gekend wordt of soms geldig is zonder bij ons bewust is.

Waarbij in religieus opzicht, ook als wij ons aan God overgeven, of God de eigenaar van ons leven maken, wij toch die verplichting hebben, van leven en betekenis vinden in leven.

God het leven volgens die regel ook gebruikt om een taak te voldoen, of de gelovige te leiden in het besef dat leven in hoger verband een betekenis heeft.

Noem een mens kan alleen als held bekend staan, als een heldendaad in de werkelijkheid zichtbaar is, en men kan alleen een schuld voldoen, door in het leven te werken.

God zou dan zeggen, in mijn gedachte, als een mens zich overgeeft en zelfs als het leven kwijt gescholden zou kunnen worden, wordt toch in het leven aan een bepaalde taak voldaan.
Immers zowel in de samenleving is een mens zichtbaar met wie hij of zij is, als dat in de hemel er dan bewijs is dat een mens in genade geleefd heeft.

Deze regel dat een mens bij God is, zowel in alle religies de mens een taak voldoet, door begenadiging, maar ook door die mogelijkheden van de mens te benutten.

Noem een mens die een kwaliteit of sterke kant heeft kan in de levende genade van God voor al zijn mogelijkheden benut worden, waarbij God van de persoon zelf uitgaat.

Noem als god de mens kent, persoonlijk kent, kan god een specifieke en persoonlijke taak geven.
Noem een strijder kan een heldendaad voldoen in het leven, een hartelijk mens kan in de medische en zorgwereld een betekenis kennen, en een kunstenaar kan een mooie kunsterfgoed nalaten.

Een mens in overgave kan dus in religie en religieus opzicht door de begenadiging een bijzondere taak neerzetten. Waarbij de werkelijkheid altijd het laatste en geldende bewijs is. Noem men verwijst naar een gebeurtenis waarbij alle andere argumenten ongeldig zijn.

Een godheid die een mens een taak geeft en voldoet is bij iedereen zichtbaar met het leven dat zichtbaar is, en als een godheid de mens naar de hemel zou dragen, is men als ieder mens door het leven te voldoen zichtbaar wordt met wat men in het leven doet, door diezelfde regel ook in het oordeel zichtbaar.

Naast als God de aarde geschapen heeft, en ieder mens die zich bereidt toont, ook zijn schepping onderhoudt, en als ware een mens mag meewerken aan een bijzondere doelstelling,
Noem de waarde voor de mens zelf, voor de samenleving maar ook voor God zelf.

Zodra een mens zich overgeeft, waardoor die scheiding overstegen wordt,
Is een mens bij het christendom aan een aartsengel toegewezen die zowel
Leren, en als werk in de genade en oogpunt geeft.

Aartsengel; Michael, voor orde, wet, en samenleving
Aartsengel; Gabriel, wijsheid, en wetenschap.
Aartsengel; Raphael, geneeskunst en medische wetenschappen.

Zo kan een mens onder genade de wijsheid der aarde bestuderen
En is een aartsengel die door studie of werk de mens naar een van de namen van God toeleidt.

Een aartsengel krijgt vanaf de overgave de mens persoonlijk immers
Zij delen in de straling van God en zij worden naar Hem persoonlijk toegeleidt.

Zodra een mens zich overgeeft zal de mens zowel in ziel en hart schoongewassen worden
En leren die wensen op God te richten in gebed, of door de ervaring dat zij het geluk
Niet volledig geven los te laten, en nieuwe op God te richten.

Omdat een ziel honderden of duizenden jaren bestaat is het proces
Voor de ziel langer, en kan een mens meerdere vormen van overgave in gebed brengen.

Ook als een kind zich aan God belooft, stelt God het kind veilig, maar omdat
Een toebehoren een bewuste beslissing is van veel waarde, zegt God dat een kind
Toch tijdens het leven zijn Naam leert en door de naam van God ook God in zijn persoonlijke stralign vindt.

Waarbij een kind zowel bij opvoeders als bij God is, en God met zachte hand het kind geleidt.

Zodra een mens zich overgeeft, en bij een kerk of inwijding hoort, is ook in spiritueel oogpunt
Dat die inwijding, meestal bij een religieuze stroming die volle mogelijkheid krijgt om de mens te geleiden.

Inwijdingen die meestal een religieuze of spirituele benaming kent, en waar een mens of door ouderlijke opvoeding bijhoren, of een besluit tijdens het volwassen leven.

Als een mens naast de inwijding door studie of genadevormen, naast symboliek de naam van een godheid, macht of engel, of spirituele benadering krijgt, zal die overgave ook in het teken staan
Van die benaming. Waarbij zowel goden, machten als engelen in de wetenschappen benoemd staan met hun beschrijving van hun straling.

Zoals ieder mens zowel leven, lichaam en bestaan mee krijgt.

Het vrouwelijk gender gebonden is aan zowel de intuitie waarvan vaak wordt gezegd dat als een vrouw die getrouw volgt, zowel tot goedheid komt, als volledig het leven kan behartigen,
En als een vrouw de maandelijkse periode doorvoelt de levenskracht zich ook reinigt, en mogelijk de vrouw tot schoonheid brengt.

Bij het mannelijk gender, is het gevoel de intuitie ook afhankelijk dat die verbinding met de werkelijkheid in het hart volgehouden wordt. Immers het gevoel wordt anders weer opnieuw door het denken in een twijfel gebracht.

Zo is ook dat zowel God in het christendom als Brahman in het hindoeisme een oordeel mogen verbinden, en soms op aarde aanzeggen.

Zo zou een oordeel van Brahman, zowel duizenden jaren vrede als tegenspoed kunnen betekenen,

Brahman kan aan zo'n oordeel omdat hij de gehele werkelijkheid beheert, zowel voorspoed en opening, als voor de volkeren het lot bepalen, waarbij soms een volk toch aan oorlog en strijd wordt prijsgegeven.

Zo kan een een oordeel van God, voor een wereld bepalend zijn, en kan een oordeel van Brahman De vreesachtigheid en ondoorgrondelijkheid die wij in de werkelijkheid soms kennen zichtbaar worden

En kan soms God of Brahman de wetenschappen openen als ware een onbekend middel ineens als een wonder verschijnt. Waarbij een oordeel als die voorspeld wordt, altijd in grote eerbied en medewerking van de samenleving behoort te geschieden, immers het lot van duizenden jaren wordt soms bepaald.

En kan een oordeel van God, soms eenvoudige vragen opwerpt in de gemeenschap, God actieve bijstand en hulp schenken, maar ook een volk kenmerken in hun zonde.

Soms stuurt God dan een engel die voor de aarde kan bepalen of een straftijd wordt kwijtgescholden, of vanwege God toch zal komen. God geeft zo;n engel een bijzonder doel.

Naast dat een mens, die in diep gebed verbonden, vanwege God een engel krijgt die dan voor Hem strijdt. Soms is zo'n engel tijdens het gebed tegen het kwade strijdt en de zegen brengt.

Soms zegt God, tijdens het gebed bescherm ik mijn getrouwen. Als zij in gebed en nood zijn, dan ben ik hen zelf nabij.

Zo is in de christelijke gemeenschap dat wij graag voorbede verrichten voor zielen, die of door feil of omstandigheden hun rechten of mogelijkheden zijn verloren.

Een gebed voor hen zou hun ziel van boze machten kunnen bevrijden, en hen alsnog als Christus zijn ontferming geeft in het oordeel bijstaan.

Zo is ook als een mens niet tot bekering komt, dat het oordeel straf zal geven, of naar hun werken. En als een mens groter kwaad zou doen, de samenleving als ware in de orde zou worden aangetast, dat God zijn engelen zendt, en zegt ik breng ze door de macht die ik hen schenk of tot onderwerping, of als zij niet de wet aannemen krijgen zij van God geen geboorte meer en worden zij of vernietigd of in de hel vastgehouden voor de gehele straftijd.

Zoals sommige mensen van God een taak meekrijgen van maatschappelijke waarde,
En andere zielen die als ware al een verdienste hebben maar persoonlijk nog groeien

Dan schenkt God een leven waarin ziekte of leed betekenis kent.
De ene heeft als taak maatschappelijke groei, en de andere een persoonlijke tijd van leed.

Karma kan dus beide inhouden, noem een ziel die een taak verricht op aarde werkt mee aan de samenleving, en een andere ziel die in een vorig leven een taak voor de maatschappij heeft verricht maar als ware persoonlijk leert om leed en ziekte te dragen, en daarin leert dat ieder mens gelijkwaardig recht heeft.

Een mens kan dus op grond van werken niet worden afgewezen, immers God schenkt ieder een taak.

Als een mens in het leven alles draagt en verdraagt voldoen ze de taak dus in gelijke waarde als ieder ander mens. Welke taak zij ook krijgen.

Bij het levensoordeel zegt God ieder mens die het leven draagt en in het moment de last draagt Heeft dan toch voldaan. Immers het leven doorvoelen is een van de oordelen dat men aan het leven voldaan heeft.

Zoals in de bijbel David als koning der joden beschreven staat.
En David zei; hij is mijn Heer en mijn Zoon.

David die net als de profeten God als zijn God zag, de God Heere van Abraham Isaac en Jakob
En de Zoon omdat Jezus volledig geheel bij God hoorde, en vanaf geboorte was, de Zoon ook een was met God de Vader. De God van Abraham Isaac en Jakob.

Die eenheid wordt daarin omschreven.

Soms wordt in maatschappelijk opzicht gezegd, dat mannen graag een hobby hebben, en vrouwen graag bij elkaar komen om met elkaar te praten.

Bij het vrouwelijke is zowel aanvoelen, gesprekken om te delen, als levenskracht belangrijk,
Immers veel bij opgroeiende kinderen is afhankelijk van aanvoelen en de kracht verbaal voeden.
Veel in de maatschappij is afhankelijk van concurrentie of een mate van zelfstandigheid
En bij het mannelijke is zowel rivaliteit, als jezelf bewijzen, en een initiatief belangrijk.
Waar vrouwen gevoelig zijn en harmonie belangrijk vinden, is het voor mannen bescherming,
En een mate van kracht belangrijk.

Indigo starchild

Ik zag een starchild, een indigo kind. Hij reisde van een andere samenleving ver weg, misschien was hij twee of drie jaar. Misschien was hij met ouders, en misschien met een soort schip.

In hun mythologie werd verhaald, als een kind geboren is, en als een ouderpaar een goede daad doen. Noem soms een periode van vrijwilligerswerk, soms een donatie aan een goed doel. Maar ook soms een heldendaad.

In hun mythologie, zo las ik, waren zij voor hun goede daad geïnteresseerd in hulp aan een wereld waar nog de technologie in de kinderschoenen staat. Zij namen ene schip en hun kind, en reisden. Hoe lang de tocht duurt, hoe lang zij onderweg waren, en of zij gerieflijkheid hadden aan boord.

Een kind kan zich afvragen, welke betekenis heeft, het welke waarde heeft zo'n daad.

In de mythologie werd namelijk ook dat zo'n goede daad als begin werd gezien, zoals wij misschien wel de beste wensen uitspreken bij een nieuw jaar.

Als ware zij naar de aarde reisden, misschien de jaren zeventig, misschien wel van de negentiende eeuw, misschien zagen zij de stoom trein, misschien zagen zij nog wel het eerste vliegtuig.

In hun mythologie werd de goede daad als een begin gezien, een kind die opgroeit in het besef van een goede samenleving, waar je samenwerkt, maar ook kwetsbaar durft te zijn, om anderen een kans te geven, maar ook om voor het geheel het beste te geven.

Deze indigo, deze starchild, we weten niet of zij biologische anders zijn dan wij, of biologisch misschien hele andere interesses hebben, of zij op school gevoelig zijn, of misschien in een voortdurende strijd zijn, noem ene rivaliteit bij zachte mensen soms niet werkbaar is.

Deze indigo, deze starchild, als hij op aarde met een goede daad, er kan natuurlijk altijd ene ongevla zijn, en misschien wel op aarde niet meer terug kunnen naar eigen rijk, koninkrijk.

Als een goede daad doorkruist door menselijk feil, die goede daad doorkruist, zij konden niet meer terugreizen. Een kind dat mogelijk vastzit in een ander lot. Ouders waarvan wij niet weten waar en wie zij zijn,

Deze mythe over een starchild, noem een droom, misschien van de moedergodin, misschien als een beleving 's nachts. Misschien een betekenis zoals men niet vaak een droom met een wijsheidswaarde ziet.

Als mensen naar de hemel gaan, in het christendom als zij gedoopt zijn, worden zij door de doop tot de hemel toegelaten. Als een mens niet gedoopt is, hebben zij in die symboliek wel het geloof maar niet de vergeving der zonden. Dan zal een mens eerst in het vagevuur gewassen worden.

Noem in het vagevuur de plaats der loutering, alle zonden als ware in de mens gekend worden, en God zowel zegt dit is mijn wijsheid, en God zegt, voor alle goede werken krijgt u beloond. En is het avondmaal van Christus dat men de spijzen geniet die men van God aangeboden krijgt.

In de hemel is er geen ongeluk en ongeval, in het vagevuur kan de mens nog gedeeltelijk delen in het menselijke van de samenleving. Ook al is het vagevuur met de belofte dat zij naar de hemel gaan.

In het hindoeïsme waar ze in het gehele universum geloven, waar de brahmanen kaste de genade mag toebedelen, door een rite, offerplechtigheid of een samenkomst en recitatie.

In het hindoeïsme de brahmanenkaste die zelf in die straling zijn, en die genade vanaf geboorte hebben. Hebben zij omdat zij die al hebben het recht het volk door riten genade toe tebedelen.

In het hindoeïsme waarin de genade voor het hele universum als een polytheïsme geldt,

Noem iedere god een aspect. En iedere godin een sakti of werking.

Waar andere religies vaak in een regio zijn, of een bepaalde functie hebben, soms ook de genade overgedragen wordt. Zo is in het hindoeïsme de genade door de brahmanen, die soms aan een tempel, soms een gemeenschap en soms als werk verbonden zijn.

Deze genade die dan met de hindoe en Sanskriet werken in een homa, of rite of vuurritueel wordt aangevraagd, noem een brahmaan die een naam van ene persoon, en Sanskriet werken reciteert bedeelt dan die genade toe.

Waar een genadevorm afhankelijk is van een rite, moeten de priesters zelf al in die genade of in die verbinding zijn immers de goden kiezen dan een vorm zoals in een priesterritueel om die genade te schenken.

In de meeste gemeenschappen is
Wanneer de religieuze werken door de gewone mens bestudeerd worden is het studie en wijsheid,
En bij de Brahmanenkaste is het een heilige rite die de genade overdraagt.

Waarbij voor de mens, een mantra of symboliek wordt geopend, en voor de mens een licht in de ziel geboren wordt.

Door de gewone mens, zouden die werken gelden als studie, zonder die diepere genade of straling erin te raken of te zien.

Het hindoeïsme met de brahmanenkaste een universele en eeuwige betekenis kent. Die door hun afkomst, en hun werk specifiek de genade en heiligheid bewaart en bewaakt.

Zoals een heilige een goede functie in de samenleving is.
Gezonde voeding maakt gelukkig
Een leven binnen de wet maakt gelukkig
En een leven van betekenis maakt ook gelukkig.

Een heilige zal in zijn uitstraling zowel gezond, gelukkig, en als ware tevredenheid uitstralen.

Een maatstaf om een heilige, te tekenen,
Is dan zowel die maatstaf binnen de samenleving,
De maatstaf binnen religie, en de maatstaf binnen de menswetenschappen.

Een heilige is in religieus opzicht aan een religie verbonden,
Is in maatschappelijk opzicht verbonden aan een levensleer en overtuiging,
En is in persoonlijk opzicht door het leven in tevredenheid.
Noem bij gezonde voeding ben je tevreden door rust, energie, en lichaam.
Noem bij leven ben je tevreden door sociale verbanden, betekenis voor de samenleving (arbeid)

Een heilige of wijsgeer of wijze heeft dus een vorm van meetlat die in de weerspiegeling
Van de samenleving kenbaar is, en mogelijk ook argumenten heeft waardoor die keuze
Bewust is, en de uitwerking van harmonie, en tevredenheid op daden berust.

Noem levenservaring schenkt een mens steeds meer een pad waarin zowel
De individu en de samenleving harmonie kent.

In de samenleving is harmonie voorspoed, de algemene middelen waar een mens
In voorziet om te leven en doelen te stellen.

In de persoon is harmonie, tevredenheid met wat men heeft, gezonde voeding
En binnen de maatstaf van wet en normen en waarden de mogelijkheid voor wensen
En de mogelijkheid om een arbeidspositie te vinden binnen een mate van expertise en kunde.

In de samenleving is een belangrijke factor ook hoe men omgaat met algemene en persoonlijke risico;s.. algemene zin, beveiliging door politie, persoonlijke zin, verzekeringen.

In de samenleving de vereisten, zoals algemene kennisniveau, algemene toeleiding naar arbeidsplaatsen noem opleiding. En vereisten zoals algemene voorzieningen ,voedsel energie en individuele benodigdheden.

In de mate vna zelfactualisatie, is een heilige of wijsgeer verbonden aan een innerlijke maatstaf, die in vergelijkende zin minder of geen toeval op basis van een meetkundige vergelijking toestaan. Noem gezondheid komt in ieder gedragselement naar voren, en een betekenis komt in alle argumenten naar voren. Zelf actualisatie is een vorm van gedrag en overstijgen van de willekeur die zonder kennis bij ieder mens naar voren komt.

In het hindoeisme is de eeuwige liefde van Krishna, de robijn als steen;
Dat Krishna als ware door alle reincarnaties, als ware alle levens zijn liefde
als ware ieder moment weer aanbiedt als een mogelijkheid om bij een religie,
of bij hemzelf alles uit te spreken, soms met het vanzelfsprekende gevoel dat men gehord wordt.

De eeuwige liefde is dan niet een persoon, ook geen gevoel van romantiek, maar

het vanzelfsprekende gevoel dat er iemand is, dat je als ware geaccepteerd wordt.
En zelfs volgende levens hebben zij dat gevoel zelfs los van of men bij een kerk of religie hoort.

Soms hoort men wel mensen die zeggen ik heb een natuurlijk vertrouwen, en anderen zeggen in deze maatschappij zou dat niet mogelijk zijn met alles dat mis kan gaan, en dan is de ervaring dat zij mogelijk in de liefde van een godheid staan.

Waar in het hindoeisme Krishna als naam eraan verbonden is, zo kan in andere werelden, misschien wel dezelfde rol, bij een andere naam horen. Maar is het toch dat zij zich geaccepteerd voelen, en innerlijk een gevoel dat zij gekend worden in hun beleving.

Waarbij Krishna en zijn naam Govinda, de mens vanwege zelf opofferende liefde zijn genade schenkt. Als ware een van de leerstellingen in het hindoeisme. Waarbij de alomtegenwoordigheid van Krishna zelf de gelovige volgt, al zal hij zich niet altijd kenbaar maken
---

Zoals in het hindoeisme, de toewijding bij de persoon door de hindoe bron wordt gezien, waarbij namen en machten soms een kenbaar kenmerk hebben en soms als ware een persona hebben.

Een mantra is soms een aanvulling of een vervulling van een genade of vorm van aanbidding soms is een mantra een bescherming, soms is het een autoriteit.

Zoals soms op aarde toewijding telt, zonder die betekenis te kennen, noem oprecht, of opofferingen

en in de hemel als ware in de alwetendheid en maatstaf van religie of God beloond wordt.

Zo kan een opoffering voor een ideaal al met precisie aan een vorm van toewijding of zegen worden verbonden. Waarbij de mens altijd de daden op eigen naam, en hun eigen ziel worden gekend.

Zo kan zelfs het verschil tussen Brahma de Schepper en Brahman de werkelijkheid al bij het hindoeisme een kleiner of groter vorm van devotie.

Zoals Brahma met het bestaan of leven zijn bron heeft, en de ziel als ware bij Brahman.
Waarbij als de mens zich niet uit de werkelijkheid laat weghalen. Noem met hart en ziel leeft.

Door met hart en ziel te leven, als ware de straling van de hindoe bron groeit en het leven.
En die hindoe bron namen en genade ontsluit, als ware de mens voortdurend in die mate wordt getoetst.

Zoals ieder mens in het begin van leven leert dat ze centrum zijn, en dat alle daden op de ziel, betrekking hebben. Naast dat een mens leert dat fouten binnen het eigen leven ook eigen schuld zijn en ze zelf oplossingen ervoor om te groeien.

Zo is soms de hemel een preciese beloning voor de kansen die men in het leven benut
en een beloning voor alle opoffering en daden uit toewijding. Waarbij de hemel altijd
betrekking heeft op de persoon zelf. Men mag zich niet op een ander persoon of burger
beroepen.

En als ware alleen de inzet van de mens zelf geldt.
Zoals op aarde iedereen wel een eed of gelofte kent.
Of een bewoording die centraal staat

In het christendom leidende spreuken,
en in het hindoeisme de mantra waar de mens aan toebedeeld wordt,
ook als ware op die manier geldt.

Zo kan zelfs een staatshoofd met zijn eed gelden met die betekenis,
en kan een bedrijf met ideaal een uitspraak hebben.

Zo is in het hindoeisme als Krishna zijn genade schenkt, dat hij de mogelijkheden
binnen de religie zelf via de devoot vervult.

Krishna is dan als ware hij zijn genade schenkt zelf ook diegene die het vervult
---

Zoals wij in de Schepping zijn, die soms met de naam God wordt verbonden
En soms in een andere religie aan een andere naam.

In het hindoeïsme zeggen ze: Wij wonen in Krishna en Krishna hoort in ons te wonen.

In het christendom zeggen ze: Wij wonen in de Schepping van God, maar woont God ook in ons.
Soms als dat we heel veel willen, en heel weinig vragen wat God in ons bestaan voor betekenis heeft.

Soms verbinden ze het aan de wil van God, wij willen zelf ons leven leiden, maar willen wij ook dat God in ons leven betekenis heeft.

In religie een alomtegenwoordigheid, en almacht als eigenschappen bij God horen, en die eigenschappen verwijzen naar een verbinding. Die ieder mens als ware zou mogen zoeken,
En als ware in die zoektocht ook wordt begeleidt door een intelligente kracht, noem ook de ondoorgrondelijkheid waar ieder mens persoonlijk door aangeraakt wordt.

Als wij in de Schepping van God, onze plaats in de samenleving wonen, dan mag God ook in ons wonen. Als wij zeggen God u mag geheel werken. Is het een manier om die verbinding te leggen.

In veel religies proberen ze namen te vinden, om die hoge macht in taal over te dragen, waarbij die verbinding zowel uit genade, maar ook door het te zoeken. En door je open te stellen voor die binding.

Dat Wij in God wonen, en God in ons mag wonen, is dus ook zeggen ik zoek geen wensen te vervullen maar juist God in ons tot vervulling te laten komen.

Een manier om voor ieder mens, op iedere punt en periode in het leven als ware die uitnodiging te geven. Wanneer wij merken dat wensen niet alles geven. Noem soms ontevreden zijn, of merken dat er meer aan vast zit. En dat als wensen die vervulling niet geven, wij als ware die interesse op God te richten.

In het christendom die in het oude joodse geloof zijn grond heeft, zijn als ware aartsengelen ook aan een vorm van genade verbonden. Waarbij zoals een mens tot God bidt, maar ook een mens vrees heeft voor de Almacht. Dat een mens in zijn gebeden noem het monotheisme een algemene godheid die zowel alles schept als alles behartigt. Waarbij vooral dat Christus in zijn menselijkheid dichtbij staat.

Christus die onderwees over God die zijn macht heeft, de aarde geschapen heeft, en de mens verzoent met God de Vader waarbij de scheiding tussen God de Vader en de mens als ware via Christus voortdurend een intermediair vindt.

De aartsengelen die zowel de Wil van God de Vader in hen heeft, zowel een naam waarbij izj gekend worden in welke gebeden en welk werk van God zij behartigen, maar ook als aartsengelen die binding met God hebben, waarbij hun orde vaak door hun naam gekend wordt, en alleen door hun middeling worden aangesproken.

Een aartsengel draagt vaak de joodse naam van wat hun werk betekent waarbij die naam ook de genade mogelijk maakt. Men kan dan niet zeggen de gebeden door hun engelen door hun orde of hun wil behartigt, maar juist God die zijn wil ook bij hen inblaast dat God hun zowel die naam, betekenis schenkt, als zegt, mijn orde als god de Vader is ook door hun naamgeving bekend.

Soms zegt men een aartsengel toenaderen vereist een mate van een zuiver hart, een houding van deemoed of ootmoed. Of men moet de persoonlijke gunst van God hebben gehad.
Noem hij onderwijst door de Heilige Geest een naam van een aartsengel die dan soms als geleide of als een kenbare naam van God hun bijstand schenkt.

Aartsengelen die zonder gender zijn, geen relatie kennen, en zelf in hun zuiverheid bij God de Vader zelf zijn. Waarbij zij zowel in de alomtegenwoordigheid en de Almacht aan God zijn verbonden, en wanneer zij bij God zijn, ook een engelenlichaam van zuivere liefde dragen.

Een aartsengel heeft dan het werk namens God de Vader, en door hun joodse benaming zijn zij kenbaar. Noem een aartsengel in gebed naderen als ware in vergelijking alsof je een hoge rechter of koning benadert. En een vraag altijd in hoge achting wordt gericht aan een aartsengel.

Aartsengel Michael die de hogere orde van God aanvoert en bewaakt, Zoals aartsengel Michael vaak wordt aangeroepen bij de strijd tegen het kwade, of een vorm van vertegenwoordiging van de wet. En aartsengel soms ook bij de mens in nood wordt aangeroepen, als een vraag om redding.

Aartsengel Gabriel vaak wordt gezien als de persona van de wetenschap, waarbij vooral God inspiratie bij hem wordt gevraagd. En Aartsengel Gabriel de mens onderwijst in de wijsheid van God die hij als engel dan door een wonder aan de mens toont.

Aartsengel Raphael vaak als persona van de geneeskunst geldt, waarbij hij vaak met ongeneeslijke ziekten en andere aandoeningen wordt aangeroepen. Waarbij de gebeden aan Hem vaak in culturele verhalen worden opgetekend.

Zo zijn alle aartsengelen verbonden aan wonderen, waarbij zij met de macht van God de Vader en hun kenbare naam, vaak uitkomst bieden, waarbij hun wonderlijkheid verbonden is aan maatschappelijke vormen van verhoring waarbij het subject de mens, vaak zelf de zekerheid voelt over hoe aartsengelen hun werk doen.

Soms in het christendom zoals God zijn genade schenkt, en mensen of in een kerkgemeenschap lid zijn, of een andere vorm om hun geloof te beleven en uit te dragen.

In het verleden de keizer Constatijn die in een droom een symbool kreeg en de oorlog won, waarbij hij zich ook bekeerde tot het christelijk geloof.

Als een mens dan niet in geloof durft te staan, of de genade als ware te bevestigen, dan kan een mens als ware ook zeggen God schrijf een symbool in mijn hart.

Als God dan in zijn wijsheid een symbool in het hart schrijft, is het als ware boven feil verheven maar ook niet afhankelijk van genade, geloof of in een gemeenschap lid zijn.

Als God dan als ware een symbool in het hart schrijft, hoeft zelfs de gelovige niet te weten hoe precies dat symbool is, en als God als ware door het symbool ook de mens nabij is.

Waarbij een symbool niet afhankelijk is van condities of benoemde voorwaarden of geloof.

Als God zo’n symbool in het hart schrijft is het als ware een volwaarde manier om het geloof te beleven.

Een symbool die keizer Constatijn in een droom kreeg, en in zijn bekering tot het christendom als grond zag om in zijn leven ook het geloof bevestigt zag.

Voor een keizer is het winnen van een oorlog vaak bewijs dat de genade echt is, en die bijzondere waarde heeft.

In de grondwet is de vrijheid beschreven voor ieder mens, binnen de kaders die de wet biedt.

De vrijheid van religie en levensovertuiging is om de mens de maatschappelijke verbanden te geven die het bestaan in hoger verband en ten op zichte van de levensvragen te voorzien, en te borgen.

Alle religies die bekend zijn, waarvan de meesten een grondlegger ne boodschap hebben.

Als de vorst boven de wet staat, bewaakt hij vanuit zijn verantwoordelijkheid en plicht als ware het land. En samen met de regering is er een samenleving en orde waarin ieder een plek heeft.

Soms zegt de vorst, doordat ik boven de wet sta, bewaak ik de grenzen, en zou een mens niet de wet breken, of een misdrijf plegen, of buiten de lijnen gaan, dan is ten opzichte van de grondwet hun geloof, of religie en beoefening als ware zonder oordeel, of zonder een opgelegde regel.

Als een koning boven de wet staat, en zelf de kroningseed die vaak christelijk is heeft,
Dan is het als ware toch dat de vorst de wet bewaakt, en als in functie boven de burger
De grenzen bewaakt.

De ethische vraag mag een vorst boven de wet staan, en ook boven de uitoefening van de religieuze overtuiging van de burger staan, is dan in de orde in hoger verband is die functie dat ieder mens dezelfde grens heeft, wettelijk gezien, om ook bij alle onderwerpen die een burger in zijn leven en bestaan heeft als ware de samenleving in geheel te borgen.

Noem een religie zegt, de genade in dat en dat land, mag niet ondergeschikt zijn aan de regels of de wet immers wij hebben een uitverkozen status, dan is het argument, in hun land van de grondlegger zijn zij aan de wet onderhevig dus in alle landen met een wetgeving zijn zij ook onderhevig.

De religieuze reden is dan dat een vorst een kroningseed heeft, noem christelijk en dus spiritueel ook de orde mag bewaken, noem zijn plicht vanuit zijn eigen expertise ne overtuiging.

Als dus een vorst boven de wet staat, zijn die grenzen, vaak door de regering ook onderschreven, om zowel de orde, veilig te houden en intact, en door de wet ieder burger in gelijke mate de vrijheid heeft om hun doel te behalen.

Wanneer een koning boven de wet staat ne soeverein is, is in zijn plicht zijn functie ook als ware door de erfopvolging van een dynastie bepaald. Noem een vorst krijgt in de jeugd les van ouders, die zelf ook vorst zijn, en de opvoeding voorziet in de expertise.

Noem een normale burger met een universitaire opleiding krijgt ook vaardigheden uit de jeugd mee die het mogelijk maken, en zo heeft een koning in gelijke mate ook een opvoeding die aan de expertise bijdraagt.

Dit is een inzicht ten op zichte van de rol van zowel religie en de wet, en de rollen die een individuele beoefening zouden overstijgen, waarbij de aandacht voor de spirituele afweging van zowel een religie, wet, en een orde, zoals bij een dynastie.

Zoals op aarde ieder kind geboren wordt, en als ware in liefde wordt gekregen
Zo is die liefde ook omdat zij van God die mooie kans krijgen om opnieuw in het leven
Een doel te vinden. Ieder kind mag zich dan ook geliefd voelen, omdat God voor de geboorte
De ziel die kans geeft.

Waarbij als God de kans geeft ook zegt, de voorwaarde is dan uit mijn beslissing. Waarbij er geen andere vraag over verdienste, oordeel of karma is, en ook geen uitspraak gedaan hoeft te worden over waar de ziel vandaan komt. Noem uit gods besluit is die verantwoordelijkheid bij God.

Zoals de vereniging met de werkelijkheid, een vorm van meditatie, of een vorm van met de ziel leven. Bij die vereniging is het woord, dat het verlichting betekent, noem als de ziel zijn straling erin legt. En de mens als ware in het geluk van het moment is, en als ware het gehele denken en zijn controle geen werking heeft.

Dan is als men die meditatie in het licht van de christelijke genade verricht, het woord contemplatief. Noem zij lossen geen persoonlijk karma af, ze zijn niet op eigen naam in die bijzondere verlichting, maar het heet contemplatie vanwege de genade.

Noem meditatie in het licht van het geloof, is geen persoonlijk standpunt, noem het koninkrijk gods, maar is dan contemplatie. Waarbij de meeste christenen in kloosters in aanraking komen met die vorm van toewijding.

Waar het bij christenen contemplatie is delen ze ook in de genade van Christus in al die andere levensthema's waar andere mensen in hun meditatie en verlichting persoonlijk heil, verdienste maar zichzelf veilig houden steeds hebben, kan het bij geloof zowel in hun primaire taak contemplatie zijn, maar is het toch ook God die hen veilig houdt in de gemeenschap.

Contemplatie is dan die mystieke vereniging met de namen van God, waarbij God alomtegenwoordig is, binnen de werkelijkheid, God Almachtig is, en als ware de gelovigen leidt in hun persoonlijke zoektocht, en God alwetend is, noem hij ziet de gelovigen maar leidt ze ook door Christus die het Licht der Wereld is.

Waar mensen zoekende zijn, is het bij God dat het levenspad zich ontvouwt, en de kracht van ieder mens in zijn koninkrijk waarde geeft.

Contemplatie is dus die mystieke vereniging voor het geloof, waarbij het persoonlijk in het koninkrijk Gods het bijzondere doel van God mag dienen.

Waar meditatie persoonlijk is, noem via karma oplossen, of door verlichting als ware een bijzonder doel is.

In het leven heeft een mens een maatstaf om zowel zichzelf als de samenleving aan af te meten. Noem soms is het de wet, soms zijn het normen en waarden, soms is hert goed of kwaad. Soms zonde en rechtheid.

Ieder mens leert in de jeugd een maatstaf, waarbij zowel eigen gedrag en de omgeving als ware zowel een oordeel of betekenisgeving hebben, als een grens waarbij men weet dit is wel en dit is niet goed.

Sommige mensen kiezen normen en waarden als maatstaf, sommigen zeggen de wet is voor mij een begrip en grens, en sommigen zeggen in het filosofische opzicht goed en kwaad zijn voor mij het oordeel. En anderen in religieus opzicht leggen de maatstaf bij wat God wil, of zonde en rechtheid.

Maatstaven kunnen zowel innerlijk zijn, door in de jeugd opvoeding en scholing, door het bestuderen van onderwerpen en in de omgang in sociaal opzicht met anderen.

Noem een begrip bijstellen door een discussie, noem een begrip verdiepen door studie, en noem door een religieuze genadevorm een begrip anders waarderen.

Een maatstaf kan zowel innerlijk zijn, men kent de begrippen en de begrenzing, en een maatstaf kan uiterlijk zijn, noem doordat je gewaarschuwd wordt, of de grens in een situatie door anderen wordt aangegeven.

De vergelijking van de mens die in een gelofte, geloofsbeleving of gemeenschap treedt.
Dat als een mens bij een god of godheid wil horen, dat de verplichting voor hun leven
In gemakkelijk opzicht wordt ingevuld door de clausuur en structuur.

Een mens die zegt ik wil bij een godheid horen, wordt dan in de maatschappelijke verbanden geborgd in een gemakkelijke verplichting. Het is voor een godheid niet noodzakelijk maar een symbool voor de mens, en een symbool dat die mens al bij de godheid hoort.

Een godheid is niet afhankelijk van lofzang gebed of werk, maar geeft een gemakkelijke samenstelling aan ieder die bij die godheid wil horen.

Noem een godheid wordt niet rijker, niet meer macht en ook niet meer status, en heeft geen belang als godheid buiten de straling die hij al heeft.

Als een mens dus bij een godheid wil horen, legt de godheid een eenvoudige symboliek in het leven. Waarbij in het christendom de meeste klooster orden in die eenvoudige symboliek voorzien.

Noem een mens kan met gemak, leven, werken en wensen voldoen, en een mens kan met gemak
In een gemeenschap grote waarde hebben, maar als een mens met een godheid zich verbindt, is het de godheid die niet noodzakelijk, niet afhankelijk als een simpel teken de persoon voorziet in een orde of gemeenschap.

In het christendom heel gestileerd dat zij als zij bij God horen, in een klooster orde treden, die ook in dat leven de betekenis in de samenleving laat zien dat zij bij God horen.

Noem een mens in het leven met een keuze, kan zeggen ik heb een gezin, ik heb werk, en kinderen, en zij zijn wat ik gekozen heb.

Een mens kan zijn keuze in het leven welke tijd ook richten op God, of een godheid
En als simpel teken aan de gemeenschap dat zij God gekozen hebben, ook al zou
Een klooster orde geen hogere waarde hebben dan dat de mens er zijn tijd spendeer,
Eenvoudig werk doet, bidt, of lofzang.

Iedere religie voorziet zowel in die keuze, als de maatschappelijke borg, waarbij iedere religie, godheid, of richting voorziet als een getekende vorm van hoe de godheid het bevestigt.

Een klooster orde, iemand zegt ik wij bij god of een godheid horen, en de godheid de mens borgt en voorziet in het dagelijkse leven en benodigdheden.

Transcendente meditatie en transcendent in gebed betekent dat in het leven een overstijgend aspect,
Noem dat het boven het dagelijkse of boven je eigen belang staat.

In transcendente meditatie zoek je de vereniging met de werkelijkheid, waarin alle gevoelens tot harmonie komen, en de mens in verbinding is met de kracht die de hogere ordening in de werkelijkheid en samenleving schraagt.

In transcendente gebeden zoek je veerbinding tussen jezelf, en de godheid, waarin elk eigen belang zowel door die verbinding vervult wordt, als gericht op een principe waarbij het belang dat in een samenleving geldig is, ook die verbinding schenkt.

In transcendente gebeden leer je uiteindelijk jezelf overgeven waarbij de godheid als ware met hoge hand het leven vorm geeft, waarbij betekenis voor jezelf vervullend voelt, maar de godheid het overstijgende element voor de samenleving ook behartigt.

Noem de mens voelt vervulling in zijn eigen doel, en leven, en door die vervulling hecht de mens waarde en hoge waarde aan zichzelf en de functie in de samenleving.

De transcendente aard is dat de godheid die betekenis en hoge waarde ook in de samenleving voortbrengt, met de richtingwijzer waar een mens het handelen overweegt voor een persoonlijke doelstelling, de godheid die afweging met precisie voor de samenleving maakt

Transcendente is dan bereidt zijn de godheid toe te laten in het leven, en de godheid de ruimte geven dat die waarde grond mag krijgen.

Bij transcendente daden, is het overstijgende aspect dat je het samenlevingsbelang boven eigen belang stelt, en dat de daden als ware ook onbeloond toch die diepe betekenis kennen.

Transcendente bij meditatie is die verbinding in gewaarzijn zoeken, die vereniging van hart ziel en de werkelijkheid,

Transcendente in gebeden is dan die godheid boven jezelf stellen en bereidt zijn in hoger plan een deel te zijn.

En transcendente daden dat je boven het eigen belang uitstijgt, door een belang in de samenleving in de werkelijkheid of in de aanraking met de samenleving

---

In het menselijk zijn ligt zowel het lichaam, en de ziel als zijn bestuurder, de ziel die als ware op her lichaam rust en samen met alle vermogens zorgt dat een mens een leven heeft, en in de samenleving een plaats heeft.

Het menselijk lichaam heeft dan zowel als instrument van de ziel, zijn functie, maar heeft ook slapende functies die zich ontsluiten bij bepaalde beschavingen en peil van ontwikkeling.

Noem in de middeleeuwen was er wel eenvoudig leven, maar geen wetenschap, en bij de wetenschap werden talenten en mogelijkheden zichtbaar die in de samenleving technologie en maatschappelijk zichtbaar werd.

Zo was bijvoorbeeld ook in de middeleeuwen een sociale vaardigheid nog niet nodig, immers niet in relatie tot communicatie en technologie.

Zo is ook in deze tijd dat in de mens, en het lichaam slapende of latente vermogens zijn, die mogelijk in de toekomst wel zichtbaar worden en ontwikkeld kunnen worden.

Een voorbeeld is dat jonge kinderen spelen voor hun ontwikkeling van coordinatie, sociale en communicatieve vaardigheden, en de ordening binnen een samenleving.

Dit proces van spelen, is naast de functie van ontspanning ook een leermethodiek die op een andere manier informatie benadert. Noem niet lineair omdat zij het niet hoeven te lezen,
noem informatie niet methodische immers hun levenskracht is niet gericht.

Bij een volwassen mens die deze manier gebruikt zou als ware in een bibliotheek setting de leerfase zo aansturen dat door een vorm van auto didactiek leren in vergelijking tot zowel boek en onderwerp keuze een begripsvaardigheid ontwikkelt die dan als ware door het zoeken, zoals kinderen spelen, informatie inzichtelijk maakt.

Een leerproces die bij kinderen die spelen, en bij volwassenen zoals in de bibliotheek setting gebruikt dan een informatieverwerking, en keuze proces die begrippen op een andere manier benadert, maar wel zoals ook voor de ziel, informatie in zijn betekenis ontsluit ook waar de mogelijkheid ervan niet in de informatievoorziening doelmatig is.

Noem spelend leren kan ook op niet kenbare onderwerpen, noem zoals je nog nooit een boot hebt gezien, niet kan weten wat varen is, waar het voor dient, maar door een leerproces kan je varen of een boot inzichtelijk maken door het onderwerp te benaderen in een andere vorm van leerproces.

Zoals kinderen spelen, en ongericht toch vaardigheden opbouwen, kan de volwassene met dit leerproces zowel hiaten in het kennisniveau oplossen, als vaardigheden opbouwen die soms alleen bij kruisvergelijking, noem een begrip op meerdere manieren toenaderen, of kennis waar nog geen anker functie heeft

Noem een ankerfunctie is, als kennis beschikbaar is die een begrip schetsmatig van een geheel kennisveld voorziet, en kennis mogelijk maakt door een onderwerp benoembaar te maken.

Een ankerfunctie een van de voorwaarden om kennis of kunde methodisch beschikbaar te maken. Immers je moet kennis aanbieden, en monitoren of die kennis in een volledige mate reproduceer baar is.

Bij spelend leren ga je er soms vanuit dat die monitorfunctie niet toegankelijk is,
of dat door spelend leren, een kennis of kunde, niet gebaseerd is op een overdrachtelijke methode of informatieverwerking.

Het begrip spelend leren betekent niet de lesstof in een kinderspel verwerken maar heeft die betekenis in het coordineren van de levenskracht of aandacht in een niet methodische of beschreven vorm van handelen.

Het verwerken van lesstof in een kinderspel kan wel een methode zijn om een kind of volwassene in een geleide vorm van overdracht een ondersteunde manier van kennisoverdracht te geven.

Het verwerken van lesstof in kinderspel kan wel voor moeillijklerende kinderen of met een aandschtstoornis zijn. waarbij ook de aandacht geleidt wordt.

Soms bij een land met een maatschappelijk geld systeem en het gebruik van belasting door de overheid vragen ze zich af hoe de verdeling het beste kan zijn.

Soms met het argument dat hoog genoteerde bedrijven geen belasting hoeven te betalen, immers door hun grote omzet en winst en betekenis,

soms met het argument dat als zij wel belasting betalen ze naar een ander land verhuizen.

Zo kan zijn bij het belasting systeem dat je ook bij die bedrijven vraagt.

Heeft u een maatschappelijk belang, a societal interest.

Als zij een maatschappelijk belang hebben dragen zij in hun functie voor de samenleving al bij voor het algemene belang en zou de betekenis van belasting anders zijn.

Als zij geen bijdrage voor het algemene belang hebben dan zou je het kunnen vertalen naar een belastingbijdrage als om dit belang te compenseren.

Zo kan ook als een grondwaarde vrijheid is,
vertaald worden naar of ieder mens toegang tot vrijheid heeft door een keuze te hebben.

Noem vrijheid vertaalt zich naar een samenleving door de keuze van werk, door de keuze van welke producten je koopt, en de vrijheid dat je kan leven en wensen kan of mag vervullen.

De keuze van de modale mens, is dan vertaald in salaris als inkomen, en het onderhouden door een huis, een vervoersmiddel, en zoals voedsel om dagelijks te eten, en luxe middelen zoals tv.

Bij de vrijheid van een mens aan de onderkant van de samenleving is het soms dat zij geen inkomen hebben en dan ook geen keuzevrijheid hebben in hun leven.

Om eten of voedsel te kopen heb je toch een minimum aan geld nodig, en voor een huis, huurhuis heb je ook een vaste inkomensbron nodig.

Het woord vrijheid aan de onderkant van de samenleving heeft de betekenis dat zij toch als ware een middel, of voorziening nodig hebben om ook in minimale omstandigheden een mate van keuzevrijheid te hebben.

Het woord vrijheid aan de bovenkant van de samenleving is dat zij hun inkomen, met meer mogelijkheden kunne besteden, noem hun keuzevrijheid is veel groter.

Het woord vrijheid als grondwaarde kan dus in iedere laag van de bevolking een andere betekenis hebben.

Je wil dus in de samenleving ook het maatschappelijk of algemeen belang als een vaste maatstaf kunnen gebruiken, waarbij die maatstaf toepasbaar is op groeperingen binnen de samenleving.

Noem een algemeen belang is dat wij als mens kunnen samenleven en de wet voor iedereen een grens geeft in hun mate van persoonlijk gedrag.

In een vorm van wereld en algemeen systeem wil je samenlevingsfuncties borgen die onafhankelijk van cultuur, politieke besluitvorming cohesie toegankelijk maken.

Een wereldwijd systeem die een conceptuele grond vertegenwoordigen, waarbij je belangrijke functies in een samenleving borgt, in een lokale maar ook wereldwijd systeem.

Noem conceptuele functies van financiele diensten, verzekeringensysteem, waarbij je een systeem wil implementeren die overal dezelfde functie heeft, en onafhankelijk is van lokale belangen.

Noem een functie die gebiedsoverstijgend is wil je geen reden van concurrentie geven, geen reden van winstoogmerk, en wil je in de voorziening geen vijandig kenmerk geven.

Noem concurrentie zou resources weghouden bij andere gelijke functies,
winstoogmerk zou geen algemene bedoeling kunnen hebben,
en vijandig kenmerk zou in andere gebieden geen samenlevingskenmerk dragen.

Noem bij een bankensysteem wil je een bank die voorziet in basisgeld systeem en voor iedere bevolkingslaag de financiele functie toegankelijk zonder drempel.

Noem bij een banken systeem wil je ieder land, een structuur bieden waarbij ze geen autoritair of concurrentiebeding voelen, Waarbij de functie gebiedsoverstijgend is, die bank op de hele wereld dezelfde basisfunctie heeft.

Bij een bankensysteem heb je de basisfunctie van een monetair systeem,
Bij een functie om verzekeringen te borgen ga je ook van de grondfunctie uit.

Noem sommige landen hebben een basisverzekeringen systeem met een breed gedragen onkosten en borg van gelden.

Bij een wereldwijd borg van functies, wil je zowel zonder winstoogmerk, een breed gedragen resource. En een basis toegankelijkheid.

Waarbij de functie overal dezelfde grondwaarde heeft, en dus een wereldwijd netwerk mogelijk maakt.

Bij het conceptuele begrip hoort dan ook waar de functie op een punt al die geborgde kenmerken heeft, wil je het op een vergelijkbaar ander punt ook met diezelfde geborgde toepassing, en waar dat niet mogelijk is, wil je in de totaliteit van het systeem de borg vanuit een een ander punt voorzien.

Een wereldwijde functie, noem financieel, noem verzekering en mogelijke andere toepassingen wil je het borgen zonder afhankelijk te zijn van kernmerken als winstoogmerk, kenmerken als concurrentie, en kenmerken die een algemeen systeem onmogelijk zouden maken.

Een wereld systeem is in zijn toepassing mogelijk door de concepten zowel lokaal, als basistoegankelijkheid, concepten zoals algemeen, noem de functie is breed geimplementeerd, en noem de concepten, als draagkracht, een plaats met hogere kostenpost wordt voorzien, door een andere plaats waar die functie een overschot geeft.

Het is zonder winstoogmerk omdat de doelmatigheid bestaat om een wereldsysteem aan te bieden met een oogmerk die de cohesie in de grondwaarde mogelijk maakt.

Noem strijd versus samenleven en samenwerken een tegengesteld begrip kan zijn.

Soms wil je gebiedsoverstijgende functies borgen in een onafhankelijk systeem, noem niet gebonden aan een identiteit van een land, gebied of cultureel symbool.
Een bankensysteem of verzekeringensysteem niet afhankelijk is van een land, en de macht van een land. In vergelijking dat je een landsfunctie de rechterlijke, politieke en uitvoerende macht onafhankelijk uitvoert.

Kracht gerichte intelligentie en aandachtgerichte intelligentie

In intelligentie heb je twee varianten,
de en een is kracht gericht en probeert met een enkelvoudige puls
zowel door inzet en door een inspanningsboog een doel, een handeling
of een daad te verrichten.

De andere is aandacht geleidt, waarbij je uitgaat dat in een aandachtsboog
ook meerdere pulsen kunnen zijn.

Bij aandacht en geleiding is als ware ieder moment, of de gehele tijd
waarin ook de kracht puls soms opnieuw wordt ingezet als ware ook
een groter bereik heeft.

Bij een krachtgericht heb je het voordeel van kracht, sterkte, en door de krachtpuls
dat waar zowel inspanning als een vorm van krachtmeting in samenlevingen waar dat belangrijk is, waar als ware door strijd, of door jezelf bewijzen een hogere status bereikbaar is.

Bij een aandachtgeleide intelligentie is juist wetenschap en kennis makkelijker,
immers door de aandachtgeleiding en de puls die opnieuw ingezet wordt is een voortdurende inspanning mogelijk die niet van een krachtsterkte afhankelijk is.

Het belang van een samenleving is breder dan de vraag over goed en kwaad.
Noem bij een geboorte heb je een leven en besteedt je die binnen de grenzen
van een plaats in de samenleving.

Als ene persoon religieuze genade aanneemt is er een autoriteitsrol,
als een mens een relatie en nageslacht krijgt, kan je zeggen dat ze in een rol van geliefde verbonden zijn. Waarbij men kan zeggen die is niet op een negatieve manier.

Als een mens in een leven een baan, en de levensvragen beantwoordt,
kan men zeggen in het leven niet schuldig.

Som kan men zeggen God geeft een leven, om uit te vinden waar men bijhoort,
Soms kan het zijn om een ziel vrij te spreken van kwaad,
soms door te duiden waar men bijhoort.

De samenleving en het belang kan zo breed zijn dat iedereen er een plaats of overtuiging in vindt.
Waarbij men door het vergeten van het bestaan voor de geboorte opnieuw een kans krijgt
om aan de goede kant uit te komen.

Soms is het bereiken van een mogelijke positie dat een leven als ware als mogelijk gezien wordt aangenomen. Immers soms zegt een kans op een goed leven is beter dan geen.

Waar God de mens een leven geeft is het binnen de samenleving, waar binnen de wet iedereen een gelijke kans krijgt op zowel leven als er vervulling in vinden.

Door het vergeten bij de geboorte, is een leven met alle kansen als ware gelijkwaardig. Een mens die een hoger doel vindt, vindt daarin vervulling. Waarbij genade op aarde mogelijk zonder die grote kostprijs is.

Soms ziet men het religieuze belang de hemel, en betekenis in het leven,
Soms reincarnatie door een baan en relatie dat men een volgende leven verdient.
Soms zegt men ik bewijs een ziel te zijn die aan de goede kant staat.

Binnen de samenleving is dan die brede betekenis waarbij leven een waarde heeft
en vele levensinstellingen mogelijk zijn.

De vraag over goed en slecht of een samenleving op die manier beoordeeld kan worden
is dan omdat een mens een geboorte krijgt, altijd een plaats zoekt in de maatschappij,
dat de vraag over goed en kwaad overstegen wordt doordat iedereen in het leven zowel die kans en plicht krijgt.

De geboorte als mens betekent dan al dat een afweging van goed en kwaad lager staat dan in het leven een plaats vinden, met de gedachte als wij een leven van god krijgen er allerlei mogelijkheden zijn.

De spirituele betekenis van een leven is dan de reincarnatiegedachte,
een gedachte dat een mens een kans van God krijgt, immers welke reden ook
een mensgeboorte krijgt voor een unieke kans om iets te bereiken.

Een geboorte om in het leven wensen te vervullen,
Een geboorte voor een religieus doel.

Zo kan zelfs de gedachte dat een ziel die geen kans meer krijgt,
bij God als ware toch en kans krijgt en mag bewijzen niet verloren of afgewezen te zijn.

God op aarde zelf beslist welke ziel waar komt, en zowel de orde door God wordt onderhouden als dat alle zielen, door als mens te leven, in bepaalde mate een doel vinden, of voldoen aan een plicht.

De vraag over zielen en rangorde, bij God ook anders kan zijn, noem God bepaalt belangrijke doelen of lessen voor een ziel, en zelfs als zij koning zouden zijn in een vorig leven God zou zeggen deze of die vaardigheden zijn belangrijk en krijg je toch een leven in een gemiddelde burgerpositie.

In relatie tot de ziel en de kleuren van de regenboog.

Een ziel heeft zowel een vorm die volgens geometrie een pure of zuivere vorm heeft,
noem met zachte hoeken, en zonder grillige patronen.

En een ziel heeft in die vorm kleur.
Waarbij als een ziel geprojecteerd wordt zowel een tekening zichtbaar wordt,
als door die tekening vertaald naar vaardigheden of karakter.

Noem een karakter als zachte persoonlijkheid heeft zachte kleuren,
en heeft zachte ronde patronen.

De ziel die als ware volledig is, heeft dan zowel de regenboog als kleuren,
of een prisma als je glas en spectrum bekijt,
en heeft als ware een geometrische vorm.

Een ziel die als ware geprojecterd wordt en kleuren heeft die disharmonisch zijn
zou je als ware door de regenboog kleuren, genezen, waarbij net als een tekening
coordinaten heeft, een ziel in die coordinaten, op bepaalde sleutelpunten zowel een kleurencategorie
heeft, als in die geometrische tekening, door een tegenwaarde ronder wordt.

Zoals een beeldhouwer van een brok ruw steen, gaat werken tot het harmonie uit straalt en in zijn
geometrie als uniek maar ook uitmuntend uitziet.

De regenboog is dan geen verwijzing naar gender, maar naar de ziel die zowel
licht uitstraalt of reflecteert, waarbij een straal wit licht, geprojecteerd de regenboog
een zachtmoedig karakter heeft,

en de vorm geprojecteerd laat zien hoe iedere persoonseigenschap, in een leven
tot uitdrukking komt.

Zoals in het menszijn je een verwonding geneest, door een voedende en genezende kwaliteit,
en hoogtechnologische geen chirurgie nodig heeft,
zo kan een ziel zowel in het leven bijgestuurd worden, als door conceptueel gezien,
de ziel bijvormen met die kwaliteit die als ware een perfecte tekening en kleuren combinatie geeft.

Zoals een mens verscheidene kenmerken heeft.
Sommigen zien elke situatie als strijd fo een autoritair conflict.
Anderen werken samen, en zien de waarde van ervaringen delen of informatie
zonder strijdwaarde.

Waar mensen voor strijd kiezen, is het territorum, rangorde, en ieder conflict winnen.
Waar mensen samenwerken, kunnen ze soms praten over beiden betekenis benutten.
En kunnen ze ook door kwetsbaartheden uitwisselen, een vorm van hoger bestaan vinden.

Noem bij een autoritair conflict, heeft een mens een waarde, waar mensen samenwerken
kan die waarde door ieder benut worden.

Bij samenwerken deel je als ware een schatkist,
en bij strijd blijft het eigendom van een persoon.

Bij de mensheid is een samenwerken en samenleven mogelijk zonder
die strijd te hoeven hebben in maatschappelijk opzicht

Noem een wetenschappelijk inzicht delen geeft iedereen voorspoed
terwijl het inzicht afschermen, misschien rijkdom geeft maar geen maatschappelijke betekenis.

Soms zegt men dat een mens pas bij het sterven die strijd opgeeft,

maar de strijd opgeven en samenwerken, ook met persoonlijk eigenschappen
of vaardigheden, het leven betekenis kan geven.

Noem slap, is anders dan zacht, immers met zacht kan je door samenwerken
iedere situatie beheersen.

Noem in communicatie, kan het belang door gespreksvoering en eigenschappen,
ook door andere manieren dan conflict of strijd behaald worden.

Door bij mensen de hulpvraag te stellen ze een proces ingaan van herstel
op welk punt zij die ook stellen.

En kwetsbaarheden delen, kan ook een herstelproces of leerproces geven.
Noem door leren boven tekortkomingen uitstijgen, een betekenis kent
voor het hele leven. Ook als een mens die brug naar de ander moet bouwen

---

Ieder mens die in de jeugd wordt opgevoed, en een scholing krijgt van basisschool, tot aan beroepsonderwijs, noem lager, hoger kader en universiteit.
Soms is in die gehele tijd, ook een aantal bekende en minder bekende preofnemingen,
Noem een liedje zingen, kan in de situatie zelf een normale onderdeel van een lesvorm zijn,
Noem een wedstrijd op sport gebied kan tijdens de gymles normale vaardigheden aanleren.
Maar een geheel aan proefnemingen, noem sommige met een kleine lengte, andere met weinig extra waarde.
Een reeks aan proefnemingen die in het lesaanbod als gewone onderdelen overkomen,
Kunnen als ware in hoger opzicht zowel een eigen keuze aan beroep geven, maar ook indirect
Tot een beroepskeuze leiden.
Noem sommigen kiezen zelf een vakgebied, andere laten zich leiden, of hebben een verplichting,
Soms is de hoogte van arbeidsniveau een keuze andere keren een opgedrongen standpunt.
Soms zegt men deze baan is mijn keuze, andere keren was het een mogelijkheid tussen een aanbod.
Door in de jeugd een aantal proefnemingen, die als ware binnen het lesaanbod normaal zijn, maar niet aangekondigd dat zij als ware meegenomen worden in een vorm van metafysiek oordeel over waar men gaat werken en met welke beroepsmogelijkheid en vorming.
Zo kan een klein liedje in de jeugd, basis zijn voor een zanger carrière, zo kan een werkstuk over een financieel of maatschappelijk vraagstuk basis zijn voor een hoge functie in het arbeidsgebied, en zo kan een hulpvaardige instelling bij een project op school een functie in de medische sector ontsluiten.

Deze proefnemingen zijn als ware niet met meer bekende waarde dan andere onderdelen van een leermodel, of scholings systeem maar werken zowel mee aan de betekenis van het volwassen leven, noem beroep, relatie, keuze, en mogelijkheden, maar zijn ten op zichte van leven in hoger verband als ware knooppunten die een gehele toekomst kunnen bepalen.

Omdat deze proefnemingen niet anders dan andere lessen, of onderdelen van de jeugd overkomen, is het een bepaalde oprechte vorm, of beproeving in hoger verband.

In het hindoeisme is Skanda bekend als de goddelijkke bevelhebber, en vaak zijn er aan hindoegoden een mythe of betekenis verbonden.

Skanda zou in zijn leven de tripura in brand hebben gezet, waarbij die bijna geheel vernietigd zouden worden, Toen Tripura bijna geheel brandde was het een godin die zei; ik blus het vuur, het is niet de bedoeling dat alles vernietigd wordt.

Daarna kreeg het kwade een grote straf, maar Skanda zelf werd niet gestraft, immers hij zou zelf niet bij het kwade horen, Maar omdat hij er wel bij betrokken was, werd hij in de goddelijke orde in het hindoeisme opgenomen, en zei hij; Voortaan voer ik alleen nog mijn strijd uit bij bevel van het goddelijke principe.

Omdat tripura in brand was gestoken en geblust, zeiden zij Goedheid staat boven het kwade, immers het vuur werd geblust.

En omdat hij zelf niet bij het kwade hoordde, zeiden ze, dan hoef je zelf niet gestraft te worden,
En werd in de goddelijke rangorde opgenomen, en zou alleen nog bij goddelijk bevel zijn kracht tonen en uitvoeren.

Een mythe over Skanda de goddelijke bevelhebber.

De godin Gayatri in het hindoeisme is een van de meest centrale godinnen,
Noem zij vertegenwoordigt zowel het licht van de werkelijkheid, bij ons de Zon,
En zij representeert een goddelijke kracht die in het hele universum een goddelijke ordening vasthoudt.

Daarnaast is zij een vorm van kracht die als ware het universum draagt, en samen met de karmaregel, alle levende wezens zowel genade schenkt, als een vorm van inzicht.

Gayatri als Godin van wijsheid, heeft naast alle andere personen in het pantheon, een reeks hele algemene maar toch belangrijke mantra’s die bij haar specifiek in drie regels zijn,
Waar zij alle meest belangrijke namen, van goden, godinnen van een mantra voorziet,
Die zowel de naamgeving welke macht die is, de verantwoordelijke godheid of godin,
En ernaast zowel het handelen van de godheid of godin beschrijft, als welke naam die genade behartigt.

Noem Narayana als godspersoon, die de drieeenheid van scheppen, onderhouden, en afbraak representeert, die in deze tijd Vishnu de onderhouder is, en de goddelijke macht als Vasudeva, de alomtegenwoordige, benoemt.

Iedere van de gayatri mantra;s is dus zowel de verantwoordelijke en de naam die het toebehoort,
De macht die verantwoordelijk is voor geleiding, de goddelijke macht die handelt, als de naam die genade behartigt.

Noem bij Govinda is Govinda de eeuwige godspersoon die zijn schepping met een vonk onderhoudt, en is Krishna de avatara die de genade behartigt, noem hij is als mens bekend vanwege zijn leven in het verleden op aarde.

Gayatri als een van de meest belangrijke godinnen, schenkt dus door een reeks gayatri mantra’s maar ook die algemene gayatri die een mens openstelt voor goddelijke leiding, een manier die in de meeste vormen van toewijding zowel een naam schenkt, als die verantwoordelijkheid bij een hogere macht legt.

De guru gayatri, is dan de eenwording met het principe van de werkelijkheid, en de handelende godheid is als ware de God der guru;s en de genade wordt dan door de guru behartigt.

Soms kan een godheid of godin kiezen voor een persoon in de buurt, soms door een gemeenschap zoals wij bij de hare krishna's zien, soms behartigen ze de leiding en devotie door een vorm van goddelijke tussenpersoon die niet zichtbaar hoeft te zijn. Vaak als een mens voldoende vertrouwen heeft op een godheid dat die begeleiding geen mens als tussenpersoon hoeft.

Noem mensen die in God geloven, kunnen in hun gebeden tot God naderen zonder ze aan iemand te zeggen, zij vertrouwen op gods tussenkomst zonder een persoon nodig te hebben.

De gayatri's verwijzen dus naar haar genade die voor de mensen in een aspect nabij komt. Diegene die bij Vishnu hoort, schenkt zij die gayatri van Vishnu, zij die voor krishna of devi kiezen schenkt zij de mantrá die haar genade representeert.

Zo kan Godin Gayatri haar genade schenken door een van haar gayatrivarianten te schenken. Noem een gayatri kan het hele leven nabij zijn, en kan die genade zonder begrenzing in het gehele bestaan laten doorstralen.

Waarbij zowel ziel als bestaan kan worden hervormd, maar ook zorgvuldig onderwezen of aan bewerkt. Noem soms is een wijze les, een opener, maar soms ook een persoonlijkheidsaspect als een bepaalde periode in teken staat van een levensthema. Noem soms in de verre vreemde leert men een belang dat niet vanzelfsprekend is.

Godin Gayatri werkt dan zorgvuldig aan de devoot, en de gayatri variant geeft de devotie ook de handvaten om haar straling te herkennen. Waarbij Gayatri de veda's meegaf en alle genade uit die veda's ook zelf in haar straling heeft.

Als Godin Gayatri ene devotee in haar straling aanneemt, is het op basis dat men geen eigen voordeel zoekt in het bestaan, dat een persoon zich dienstbaar opstelt in het leven, en als ware een verbinding met een hogere macht zoekt, of een plaats in het groter verband of geheel.

Waar voor mensen de dood het einde van een leven is, zijn godinnen en goden eeuwig levend, en eeuwig in hun eigen vorm zonder kleiner of zwakker te worden en zonder afhankelijk te zijn van handeling, ook al blijven zij altijd hun handelen voor het Brahman principe uitvoeren.

Een devotee mag zich ook bewust zijn dat het gehele bestaan met alle levens doorstraalt wordt door de genade van de orde zoals alle religies hun naam erin dragen.

Een van de christelijke heiligen is Fransiscus van Assisi, met een van zijn sprekende voorbeelden van de preek van Fransiscus en de dieren.

Soms vraagt men zich af waarom heiligen een bepaald inzicht, of een gebeurtenis als ware een betekenis geven.

Zoals Fransiscus die tegen de dieren preekt, een kenmerk kan zijn dat in christelijk oogpunt iedereen gelijkwaardig is, en iedereen de christelijke genade verdient, maar ook kan of mag groeien in het geloof.

Naast dit inzicht is het ook dat dieren, immers als zij onderdeel zijn van een geloofsfunctie, dat zij zelf ook bewustzijn, gewaarzijn of een ziel hebben. Immers bij religie is het meest in het oog springend dat die functie bij gods genade betekenis heeft die voorbij stijgt aan een menselijk feilbaar oordeel.

Noem als ene heilige tot de dieren preekt, dan hebben zij ook een ziel, en waar het geloof tot de ziel spreekt is het bij het christendom dat het symbool staat dat iedereen bij Christus meetelt.
Maar ook in betekenis van menswaardigheid dat dieren, zoals bij die preek ook al ware bij Christus een respectvolle naam hebben.

Zoals Fransiscus tot de dieren preekt, is dan als ware dat zij in gods koninkrijk ook meetellen.

Het ethische deel van de overweging van goed en kwaad, als een land een wetgeving heeft.
En een regering het belang behartigt van het volk.

Soms zeggen zij wij dienen het land en wij zeggen niets over aan de goede of kwade kant.
En als regeringsmedewerkers of politici zeggen zij als ware een geldig belang te hebben.

Als een land en wetgeving heeft en een veiligheidsdienst, is het de taak van de veiligheidsdienst om het land veilig te houden. Waarbij schade aan personen, eigendommen of functies binnen het land, als ware in het veiligheidsbelang staat.

Ook als een politicus schade zou toebrengen, noem welke reden ook, zou het de veiligheidsdienst zijn die het land veilig moet houden, waarbij dus die veiligheid ook de grens bij politici als ware stelt.

Een regeringsmedewerker zou volgens het veiligheidsbelang het land niet aan de kwade kant mogen dienen, en een politicus zou het land geen schade mogen doen met besluiten, of regeringsinterventies.

Als dus iemand zegt ik dien het land, en doe geen uitspraak over de goede of kwade kant, is het de veiligheidsdienst die zegt, de veiligheid van het land, is ook om iedere inwerking van het kwade welke schade ook te voorkomen of een grens te stellen.

Een ethische maatstaf is binnen een land of regio dan om iedere vorm van schade, of misdrijf een grens te stellen, waarbij de beschreven wetgeving maar ook de betekenis van de wet daarin te stellen.

Als een politicus een besluit neemt, die schade toebrengt, zou de veiligheidsdienst het belang om het land veilig te houden als grens en wet stellen.

Een regeringsmedewerker die als ware een groep bevoordeelt, en daarmee ene schending van een functie van het land veroorzaakt, is dan ten op zichte van het veiligheidsbelang een misdrijf.

Een politicus of regeringsmedewerker is dus bij de grens van de veiligheid binnen het land eigenlijk nooit toegestaan om het belang van het land aan de kwade kant te dienen, immers de veiligheid van een land stelt dat schade zowel in regelgeving als uitvoering zowel kwalijk is, een schending van de veiligheid, en een misdrijf is.

Soms zegt men wel eens dat het recht van de sterkste het meeste geldt,
Maar in een land is zowel een wetgeving, als een orde die zowel voor iedereen een plaats bepaalt als een grens geeft aan wat men mag doen.

Als men naar de grond van de wet vraagt kan men zeggen dat God zijn orde op aarde besteld heeft, en altijd door hem wordt onderhouden.

De wet die voor iedereen geldt is dus vaak met mensenhand, en waar het teveel verloren gaat, kan God het bijsturen zoals soms door personen zoals in het christendom Christus en in het hindoeïsme Krishna deed.

Zo heeft God overal op aarde, zijn orde, ook door wetgeving en plaatsen in de maatschappij mogelijk te maken, en wanneer zijn orde te veel verloren gaat stelt hij die bij.

Zo is de orde op aarde ook in de hogere orde ingebed, en als wij zeggen God heeft de Almacht,
Dan is die hogere orde, ook geheel of gedeeltelijk in zijn hand, en uit zijn straling.

Wanneer wij op aarde dus de orde, in landen en wereld delen hebben, en soms in regio's door een boodschap, hetzij uit bevel, of uit mensen die zich openstellen, als ware bijgesteld wordt,
Dan is die orde overal op aarde als ware gegrond in de straling van God.

Als mensen met natuurlijke vermogens geboren worden, noem telepathie of welke vormen van of informatievermogen, aanvoelen, of hartvermogens, of andere vaardigheden, dan leren mensen in hun jeugd al om ze op een goede manier te gebruiken, en is het vaak in de jeugd dat mensen opgevoedt worden met een idee dat die vermogens binnen de grenzen van de wet in een functie ten behoeve van de samenleving zijn.

Noem ouders voeden hun kinderen op, met de normen en waarden, waaronder dat zulke vermogens bij een verantwoordelijkheid horen en altijd een goede uitoefening als basis horen te hebben.

De meeste mensen als zij vermogens hebben, zoeken een arbeidsfunctie ten behoeve van de maatschappij, noem aan de goede kant en aan een verplichting verbonden.

Natuurlijke vermogens zijn vaak in de gehele opvoeding, ook in vorming waarbij mensen altijd waarde zoeken in de samenleving voor henzelf, noem beroep en relatie, en in werk waarin zij hun sterke kanten en vaardigheden gebruiken en benutten.

Zo is ook iedere ziel die op aarde geboren wordt in een familie zowel toegewezen binnen de samenleving, en een bepaalde plek in de orde.

Een prins wordt dan in een koningsfamilie geboren en vind daar een leven, en kan men niet zeggen dei ziel is op basis van toegewezen, of is daar wel of niet legitiem, immers men ziet niet van waar een ziel komt.

Andere zielen worden in een gezin geboren met bepaalde eigenschappen.

Zo is de orde als ware bepaald door hogerhand, en kan een ziel op een plaats in die orde een geboorte en functie krijgen. Waarbij rangen en standen voor zielen die op aarde komen geen
Waardoor alle zielen in die gelijkwaardigheid van geboorte school en educatie delen,
En de orde in een samenleving ieder een kans krijgt om zowel een leven te krijgen, als door de opvoeding zelf in het volwassen leven een plicht of taak te vervullen samen met wensen.

Als een ziel bij geboorte als mens in het leven komt, is het voor goede zielen een mogelijkheid om hun leven op hoger plan te stellen, een levensdoel te behalen, en in de opvoeding hun intelligentie te scherpen, en in hun leven doelen en wensen te behalen.

Voor zielen die als ware bij het kwade zouden hebben gehoord, maar van God een kans krijgen zich aan de goede kant te bewijzen, kunnen zij in de opvoeding leren dat het goede beter loont, en dat door die opvoeding belangrijke vragen die de basis zijn van een keuze voor het goede een plaats dichtbij hebben.

Door bij de geboorte alles te vergeten, krijgt een ziel de kans hoger te komen, en de grens van ervoor te overstijgen, door iedere mogelijke beproeving opnieuw door te komen.

Alle zielen delen in de opvoeding, en in de jeugd en onderwijs, voor de ene om levenservaring in de ziel op te bouwen, voor de ander een kans om een leven met geluk of plezier te leven.
En voor sommigen de kans om het kwade in zichzelf te overwinnen, en bij een maatschappelijk verband aan te sluiten.

Het leven dat door God geschonken wordt aan een ziel heeft dus belangrijke mogelijkheden om te leren, om te groeien, en bij als ware zich tot het goede te keren, met of zonder een religieuze genadevorm.

Alle zielen die een menselijke geboorte krijgen, zijn uit gods besluit toegewezen, en als ware worden zij tijden het leven gekend in hun intenties, en God bij het levensoordeel ook zijn licht als een oordeel laat schijnen, over goed en kwaad. En over welke doelen in lijn zijn met een goed belang.

Of bij de dood, een ziel een levensoordeel krijgt, of het een doctrine is om naar het oordeel te wijzen, of dat een ziel meteen naar de hemel of andere plaatsen wordt gedragen.
Als ware de goden zelf beslissen.

Zoals de doctrine over het levensoordeel dat men over goed en kwaad geoordeeld wordt na het leven, of dat men na het leven naar hemel of hel wordt gedragen, zoals in het hindoevoorbeeld dat een godheid met een stralende kar een mens naar Vaikuntha draagt.

Zo is ook iedere ziel die mogelijk voor geboorte ziet waar hij geboren wordt, en God belooft, om alle verplichtingen in het leven serieus te nemen, en als het misgaat dat zij toestemmen dat een wetgeving kaders mag geven aan goed en kwaad. Men stemt in dat binnen vrije wil, een grens van de wet tijdens het leven mag gelden.

Waar God bij de geboorte belooft dat een ziel die kans krijgt, en bij zijn besluit ook als karma een ander lot zou zijn, dan geeft God een blanke ziel als ware de kans opnieuw een goed doel te vinden, als ware God zegt deze kans geldt om ook een hoger doel te mogen vinden.
Waar karma zou zeggen een mens verdient nog geen hoger doel, zegt God in dit leven is die kans in oprechtheid toch nog te behalen, en bij gods besluit mogelijk gemaakt.

Soms zeggen zij in het christendom dat men tijdens het leven God behoort te vinden en dat zijn zegen dan zowel het leven onderhoudt als na het leven de hemel beloofd wordt.

In het hindoe denken geloven zij in karma, een ziel heeft al een bestaan voor dat moment, en waar een goede ziel geboren wordt zal die ziel vanzelf het goede proberen te vinden.

Voor ieder mens is een godsdienst of religie bereikbaar en het is belangrijk in alle handelingen, tijden de dag, en het leven de goede kant, of mogelijkheden te kiezen. Immers waar men het goede kiest is men verbonden aan de samenleving.

Waar men dan toch gedrongen wordt tot een ander standpunt, probeer dan alles in gebed de straling van God of religie te geven. Immers waar God of een van zijn namen gevraagd wordt, schenkt hij toch straling. Immers het kwade zoekt via vele wegen een mens te verleiden.

In het hindoe geloof is Krishna die met alle gopi's in het bos danst, als ware iedere herderin met een van zijn verschijningen danst.

Als ware iedere godsvruchtige vrouw, die Krishna toenadert in het leven een persoonlijke relatie met hem krijgt, en hij hen allen persoonlijk benadert. Spiritueel zoals soms gebed die waarde heeft, en zijn benadering door de stormen van het leven af te weren.

Zoals iedere devotiee als vrouw bij krishna zijn persoonlijke omgang krijgt tijdens leven en in bestaan. En ze gezegend worden met eeuwige gunsten.

Soms zegt men dat men die eerste relatiewens dan in gebed aan die godin of godheid moet richten, en als dat gebed verhoord wordt dat zij die relatie daarin vervuld krijgen, en zij als ware mogelijk die eeuwige verbintenis aangaan.

Noem mensen bij de geboorte als ziel nog in alle keuzes bereikbaar zijn, en die eerste relatiekeuze dan voor ieder mens nog een mogelijkheid is. Een platonische relatie die een diepe vervulling en verbintenis geeft.

Zo is in het hindoe denken, zo is mijn geloof iedere godheid en godin, mogelijk in die gelijkenis ook verbonden aan hun persoonlijke straling.

Waar een man als devotee toenadert kan de devotee ook een persoonlijke relatie ervaren, met een godin, of verbinding in gebed. Noem het woord platonische relatie daarbij belangrijk is. En een mens zich gezegend kan voelen door de wonderen uit gebed, of de wonderen die in die hindoe liefdesrelatie gedeeld worden.

In een platonische relatie geeft de godheid of godin dan die verbinding en het gevoel van vervulling.

In het hindoeisme, is Vishnu de onderhouder van het universum, en Maha Vishnu die duizenden universa in bestaan droomt.

Brahman als de alomtegenwoordige werkelijkheid aan iedereen een plaats geeft. Zowel in leven als in de vervulling ervan. Als men met hart en ziel leeft die eenheid ervaart. En de verbinding met de samenleving.

De vraag over alle wezens die met vrije wil hun wensen vervullen en het geheel waarin iedereen een plaats vindt. En alles door de Schepper zo gecombineerd wordt dat zij een leven hebben.

Zoals in het christendom dat God de aarde geschapen heeft en de Almacht heeft, en alle zielen in hun leven een taak vervullen. En als men over predestinatie vraagt, men zowel in de orde een plaats heeft, en zowel ruimte om doelen na te jagen.

Als men tijdens het leven het gevoel krijgt dat de kostprijs van het hele leven ervan niet meer haalbaar is, men als ware door een gebed van overgave bij een van de wereldreligies, bij een hoger verband aansluit, en die kostprijs daardoor als vervuld wordt. En de mens uit genade leeft, waarbij alle gunsten en zegen in beheer zijn van de godheid.

Het verschil tussen Krishna en Govinda is dat Krishna als mens leefde en in zijn leven de hindoe boodschap heeft bijgewerkt en als Krishna een incarnatie was van die goddelijke macht die via zijn wil uitwerkte in zijn leven en bestaan.

Govinda dei zonder menselijke vorm, als alomtegenwoordig, alles doorstralend, en zonder gekend te kunnen worden als ware die hoogste godheid is.

Govinda die als ware zegt met een kleine vonk van mijn straling onderhoudt ik de schepping het hele universum en de werkelijkheid die onmeetbaar is.

Govinda die met menselijke kenmerken niet meetbaar is en alleen uit openbaring gekend wordt.

Krishna die ook in de bron van Govinda staat en die eeuwige functie heeft die hij als Krishna op aarde kenbaar werd.

Waar Krishna toegenaderd wordt, is het Krishna als kleine vonk die de functie tot in lengte der tijden blijft houden. Immers die vonk blijft die functie hebben.

Waar Krishna als mens en zijn symbool gekend wordt, is hij toenaderbaar zoals men hem de toevlucht noemt, en als mens dichtbij en zonder hoge voorwaarden kan toenaderen.

Krishna als mens alle gebeden aanhoort, en als mens en karakter er een besluit over neemt, of als mens overdraagt en overstijgt.

Waar Krishna als mens de gebeden hoort is hij dichtbij en zegt ik behartig alle gebeden uit mijn compassie en medeleven, en waar die gebeden moeite zouden zijn, schenk ik mijn liefde als ware aan al mijn devotees.

Waar Krishna ook over Govinda sprak, is het Govinda zonder vorm, zonder gekende eigenschappen die met grote eerbied toegenaderd wordt, en hij als een hele hoge vorst een gebed plechtig met een enkele uitspraak zijn gunst biedt.

Zoals men via Krishna ook Govinda toenadert.

---

in het christendom is de heiligenverering dat zij bij gods hulp de mens nabij zijn.
Sommigen als patroon, sommigen als ware in een gebedsfunctie.

De heilige van zoekgeraakte spullen, de heilige die tegen de draak vecht.

Zo zegt God tegen heilige, als zij in hun leven getrouw zijn gebleven, in de hemel geef ik u een kroon op uw hoofd, waarbij de gunst van uw werk als in de straling van God wordt doorgezet.

Zo is bijvoorbeeld Saint George and the dragon, dat God zegt uw werk en dat symbool van patroon, wordt door mijn kracht doorgezet, en als heilige zult u in mijn hemel, mijn tuin en mijn straling verblijven.

Als een heilige in de hemel komt is het God die tegen hen zegt u bent getrouw, ik schenk een naam aan uw functie, en uit mijn kracht zal die voldaan worden.

Anders zouden zij als mens verantwoordelijk blijven, en zouden zij blijven werken,
maar wordt hun werk door gods kracht steeds weer voldaan.

Als ware de functie van patroon, en de verering van Gods kracht op die manier betekenis heeft zowel in de kerk als de samenleving.

Woorden zoals Goed en kwaad zijn voor mensen een handvat voor het belang van de samenleving.
Waarbij die woorden en begrippen betekenis krijgen juist door de hele gemeenschap.
Mensen in hun relatie tot de samenleving hebben dan een maatstaf over hun eigen gedrag en over de grenzen van wat een mens mag.

Goed en kwaad hebben dan juist door de samenleving en hoe een mens de samenleving beleeft betekenis.

Bij het begrip over goed en kwaad is er altijd een algemeen belang te bewijzen, en is er altijd een voorbeeld over wat wel of niet mag en waarom.

En bij het begrip is er altijd een belevingswaarde, en een waarde in het contact met anderen.

Bij goed en kwaad is er altijd een maatstaf zowel in de situatie, in de hele samenleving, maar ook over wat zou moeten zijn, of welke oplossing meer gewenst is.

Bij goed en kwaad is er altijd een centrale grondwaarde in het bepalen van wetgeving,
en is er altijd een autoriteit aanwijsbaar die met intelligentie een gegrond oordeel kan vellen.

Bij goed en kwaad is er ook het ervaringscomponent. Er is altijd een inzicht die bepalend kan zijn

---

Soms kijkt men in spiritueel opzicht waar een mens of wezen onderdeel van is, of aan verbonden is.

Zo kan een christelijk mens zeggen ik ben aan God verbonden.

Zo kan ieder mens als ware verbonden zijn aan een belang die dan zoals in een religieuze functie betekenis krijgt.

Als ware dieren op aarde, als zij een ziel hebben, en als ware in handelen aan hun dagelijkse gedrag voldoen, zouden zij aan Moeder Aarde verbonden zijn.

Noem soms vinden zij voedsel, of het planten is of in de habitat zoals gewoonlijk is.

Waar mensen bij een religie aansluiten en die godheden aan Aarde of in hindoe denken het universum verbonden zijn, en daarin betekenis vinden in het dagelijkse maar ook de plicht die het gewone leven overstijgt.

Noem een beroemde dokter kan een eed van hypocrates opstellen, door even boven het dagelijkse uitgetild te worden.

En dieren bij moeder aarde kunnen als vogels duizenden kilometers vliegen naar een exacte bestemming. En scholen vissen wenden in een halve seconde.

Waar bij dieren het grotere verband in de aarde, zwaartekracht en misschien wel de ziel van moeder aarde ligt. Zo kan de mens in groter verband aansluiten soms religie, soms een maatschappelijk belang, soms een keuze om dienstbaar te zijn.

Ook al zou moeder aarde of de zon, een vorm van kenbare binding kunnen zijn, en zouden mensen ook als ware een verbinding of betekenis kunnen hebben in een vorm van centrum.

De vraag of dieren bij moeder aarde betekenis hebben is ook dat zoals in het christendom God ons een taak geeft maar niet al het leed uit ons leven kan of wil weren, immers als mens dragen wij een taak die wij toch van geboorte tot dood moeten voldoen.

Noem de Almacht van God zou alles kunnen, maar wij als mens zijn toch in Gods genade zoals hij die schenkt.

Ik hoorde eens over een gemeenschap, christelijk, religieus, of met een onbekende naam,
als een rite, en als een doctrine boden zij een belangrijke vorm aan.

Zij zeiden als dat aangeboden wordt, moet men meteen alles laten en die rite volgen,
en zelfs wanneer de wereld op dat moment zou vergaan, al je werk verloren zou gaan,
of je huis bi je weg wordt gehaald, die rite wanneer die zich aandient, moet je meteen volgen,
als het belangrijkste in het leven op een toevallig moment komt.

Ik hoorde over die gemeenschap, die leerstelling, maar ik ken nog niet de naam van die orde,
en ook niet bij die rite welke woorden die had,
mogelijk een gebed van overgave, mogelijk een gedacht dat als men dat gebed op dat moment even niet wil, dat de beslommeringen van het leven verder gaan en men die kans, haast vergeet, en alsof het anders gaat men later een scheiding ervaart.

Zij boden een rite, of leerstelling aan, dat men als het aangeboden wordt alles even moet onderbreken, laten, of als ware alles opoffert voor die kans. Maar of die rite een gebed was,

bij welke gemeenschap, is als ware niet bekend.

In mijn gedachte zou het een gebed van overgave zijn, of zou het een aanbod van hoogwaardige genade zijn.

Alle religies op aarde, die als ware een systeem hebben van leerstellingen waarin genade zowel beschreven wordt, hoe zij werkt en aangenomen wordt. En hoe een systeem van betekenisgeving de samenleving of werkelijkheid is.

Noem christelijk gebed en God centraal staat, en in het hindoeisme als ware mantra, en het polytheisme wordt beschreven.

In die duizenden jaren, is de ene religie, meer behouden gebleven met een thema, en een andere met een andere centraal belang.

Bij het bestuderen van al die religies, is er als ware een sluier die erachter een bijzondere bron laat zien. Die bji ieder mens een ander aspect geeft. Een diepgaande studie kan mogelijk dus zegen ontsluiten, maar ook de boodschap die misschien door de tijden heen gedeeltelijk niet meer die betekenis of grond lijkt te hebben ook weer kan aanvullen.

Religies diepgaand bestuderen, kan die boodschap weer tekenen in het oorspronkelijke kunstwerk, waar door menselijk en tijdsaspect misschien een gedeelte is verdwenen of niet meer die innerlijke betekenis draagt.

Zoals het voorbeeld dat men denkt dat het celibaat geen toegevoegde waarde heeft, maar zowel het sublimeren van energie naar geloof, en zowel de verbintenis met god zelf wel die betekenis draagt, zoals zwaartekracht ook al weet je niet het begrip toch zijn werking heeft.

Een vraag over een leven, zowel voorspoed en positie, als de mate waarin vrije wil een betekenis kent.

Een koning die zijn leven in een hoge functie heeft, en een modaal persoon, een gemiddelde arbeidspositie heeft.

Als ware karma bij ieder levenseinde opnieuw wordt gerekend, en een volgend leven naar de inzet van de vorige wordt toegekend. Een hardwerkend persoon krijgt in een volgend leven een hogere functie mogelijk gemaakt, noem of in een welgestelde familie, of met opleidingsmogelijkheden,
En iemand die zijn best niet deed, zal in een volgend leven misschien lager uitkomen, noem een gebied met minder mogelijkheden, of een lager opleidingsmogelijkheid.

Waarin ieder mens zonder voorkomen als conditie aan het einde van het leven gerekend wordt,
En ieder einde opnieuw een beoordeling is, of men hard heeft gewerkt plicht heeft voldaan,
Of in alles getrouw is.

Zo is ook een koning die tijdens het leven alles goed doet, bij die beoordeling van het levenseinde weer opnieuw in een goede positie toegekend,
En zal een koning die plicht niet belangrijk vindt, misschien wel bij de beoordeling in een volgend leven niet in een koninklijke familie komt.

Alle levenden delen dan in die beoordeling en is opnieuw de geldigheid van de positie bepaalt.

Bij reïncarnatie is steeds weer de geboorte die een positie gunt, en bij het levenseinde de berekening van hoe men plicht ,werk ,en getrouwheid heeft voldaan.

Zo is een koning een majesteit, misschien wel op grond van het grote werk dat in een vorig leven is gedaan, en bij de berekening die bij ieder mens zonder bevoordeling plaatsvindt, in die geldigheid van toekenning geweest.

Zo is het idee van rangen en standen, als in reïncarnatie berust op een goede of excellente inzet in een vorig leven, en is men minder ernstig of heeft men plicht niet als die waarde, dan verkrijgt men een leven waarin door plaats, door maatschappelijke functie, men lager is.

Door een vorm van rechtvaardige beoordeling die bij ieder mens plaatsvindt, wordt men steeds weer geboren, op een plaats die men dan toekomt. En bij karma, als ware berekend wordt.

Een koning ook al is hij in het huidige leven, wel of niet in plicht, heeft het leven gekregen, en deelt net als bij ieder mens, pas bij de voldane periode, opnieuw of men het waard is.

Zo kan een mens een heel leven werken, en erna een nieuw leven beloofd krijgen, en kan een ander die het niet zo serieus neemt, in een volgend leven op een minder voorspoedige positie.

Waarbij vooral het idee, dat men of tijdens het werk binnen een leven in de menselijke maat wordt bijgesteld, of dat men na het levenseinde volledig wordt beoordeelt.

Zoals in het christendom de engelen in een van de namen van God zijn opgenomen.
Of aan een van de namen zoals Almacht, en de andere zijn toegewezen. Waarbij een van de namen van God, soms een betekenis van de functie heeft, en soms een aspect van zijn straling beschrijven.
Noem de Almacht is de straling van God in zijn orde, en hogere orde, die op aarde en overal leven mogelijk maakt.

Engelen zijn in een van de namen van God opgenomen, en hebben die naam als ware in hun binnenste, waarbij zij die naam als ware in hun werk toebehoren.

Waar engelen bij een van de namen van God horen, hebben zij als ware God in hun binnenste die zijn wil inblaast en die hun de wetenschap van zijn naam geven. Zowel voor hun zelf, als voor hun werk, en voor hun bestaan.

Waar God zijn namen schenkt, is zijn naam kenbaar door zijn eigen straling
De namen van God die in zijn functies of in zijn eigenschappen betekenis geeft.

Aartsengelen die als ware een orde begeleiden, zijn dan met hun functie benaamd, waarbij die aartsengelen in God zelf aanwezig zijn, en door zijn alomtegenwoordigheid, en de macht die zij van God mogen uitoefenen, de engelen bijstaan in hun werk.

In het katholieke geloof is heiligenverering, soms door het aanroepen of het gebed waarin zij als heiligen in hun functie bekend staan.

Waar zij worden genoemd in gebeden zijn zij als ware in de hemel verbonden aan hun patronage, zij schenken als ware mogelijk hun aandacht aan de mens die bidt, of hun naam uitspreekt.

Zoals Franciscus soms bij aanroep een gevoel in het hart legt, van zuivere toewijding, en saint George and the dragon soms ongemerkt een aanval van boze machten afweert.

In de katholieke kerk, is heiligen verering een mogelijkheid om God toe te naderen, immers God zelf schenkt hun het geloof en in de hemel zijn zij in de straling van God zelf.

De heiligenverering is dus een vorm van God toenaderen waarbij die heiligen als ware menselijk het gebed als ware bevruchten. Waar zij aangeroepen worden heeft iedere heilige in de hemel zowel een patronage, en hoe zij die bij de gelovige bevestigen of beantwoorden.

Waar de heilige die functie hebben zij voor gelovigen daarin ook als ware kenbaar, een mens die de straling van Franciscus opmerkt, kan een reden hebben om tot geloof te komen, immers in hun hart bemerken zij de straling van God.

Zo kan een mens tot bekering gebracht worden als zij geraakt worden in hun hart.

Een drievoudige borg voor een wereld om alle verschillen te slechten, en een algemeen basis systeem te ontwikkelen die als ware door kan groeien naar een wereldpolitiek systeem

Een grond basisbanken systeem, die in iedere regio dezelfde functie heeft, en door een basisbank in de midden of lage markt, overal geld als een toegankelijke service aanbiedt.

Een basisbank systeem die als ware lage rente, lage toegang tot zowel rekeningen, spaar en producten die overal dezelfde waarde hebben.

Deze basisbank is niet aan de hoge kant van een samenleving want je wil geen concurrentie, en je wil in een land geen kenmerk dat zij een interne strijd krijgen.

De tweede is een basistoegankleijk systeem voor zorg en medische hulpverlening, door een algemeen systeem, kunnen burger gemakkelijk hun leven veilig stellen.
Met een geheel aan basis verzekeringen, die ieder land een veilige grondwaarde geeft.
Waarbij een basis van medische zekerheid voor iedere burger een belangrijke waarde heeft, immers waar men werkt wil men ook familieleden veilig houden, en wil men een belang dat breed gedragen wordt.

Een derde is een veiligheids systeem die alle landen, als ware door een contract of abonnement recht op bescherming geeft, waarbij in de gehele wereld het militaire belang als ware een gedeeld belang is. Waarbij alle kosten in zijn geheel worden gedragen, door een onafhankelijke stichting, die geen winstoogmerk heeft. Een voorwaarde voor een contract is ook dat zij instemmen met onderlinge geschillen voor een vorm van rechtspraak.

Noem en agressor, heeft een belang dat deze stichting niet wil behartigen, en een land dat zich wil verdedigen heeft in dit model toegang tot verdediging.

Door deze drie kenmerken algemeen te borgen in een wereld systeem,
Geef je zowel burgers, een recht op financiën, recht op verzekeringen, en recht op landverdediging, en door de basis waarde te benadrukken er geen concurrentie is, en een wereld dan naar die eenheid kan toegroeien.

Ik was zo droomde ik eens bij het indianen volk, zij leefden met de natuur samen, soms zeiden zij de zon maakt ons vrolijk, het water wast ons, en waar wij jagen vinden prooi, en waar wij zaaien oogstend wij in overvloed.

Ik droomde en was bij het levensoordeel van een van hen, en hij hoorde heeft u in uw leven zowel geluk als leed gehad, en het antwoord was bij iedere vraag zoals wij die kennen in het menselijke.

Hij werd gevraagd, hebt u in uw jeugd, het geluk was sport en spel, en het geluk om in uw hart gegrond te zijn, zoals kinderen kunnen zonder de ernst van het leven.

Hij werd gevraagd, hebt u in het leven de zegen van vriendschap gehad, een vriend vriendin, en samen het kleine geluk delen. Dat kinderen toebedeelt worden.

Hij werd gevraagd hebt u in uw clan, het geluk gehad om een geachte positie te hebben, als jager, als onderhouder of een van de functies.

Hij werd gevraagd hebt in verhouding zowel geluk als leed gekend dat de goede dagen opwegen tegen de kwade dagen, en de zon meer was dan de duisternis.

Hij werd gevraagd, toen u oud was, hebt u toen in uw clan uw levenservaring mogen benoemen, en de jagers in hun kracht gezegd hoe zij hun boog of speer moesten gebruiken.

Ik was zo eens bij een indianen volk, en hoorde het levensoordeel bij een van hen, zij leefden met de natuur samen, maar zij waren ook in hun geluk, als ware zij het leven begroeten, van de ene dag tot de andere, en iedere dag het zijne.

Waar de kinderen kunnen spelen, waar de jagers hun buit deelden, en waar zij kinderen grootbrengen, dat hij hun van dag tot dag geleiden. Waar de indianen, als ware zij het leven iedere dag in de ochtend bij de zon begroeten, en waar zij na het leven zeiden, door de goede dagen heb ik in het leven waarde gevonden.

De indiaan zei bij het levensoordeel als ik mijn leven afweeg, heb ik vele goede dagen gehad, het geluk in de jeugd, mijn plicht in het volwassen leven, en dagelijkse groeien in levenservaring.

Als ware was ik even bij een indiaan, die even liet blijken dat het leven ook gaat over wat wij op aarde bereiken, en het geluk soms in het hart die waarde vindt, en niet altijd afhankelijk is.

In het christendom staat in de bijbel geschreven dat God, een groot kleed uitspreidde voor een discipel en zei, u mag eten van dit kleed naar u behoeft. En alle spijzen van de hele aarde waren erop uitgestald, en de discipel zei; het vlees daar als ik eet zou tot zonde zijn, en het drank zou mij benevelen. Toen zei God; alles dat ik u schenk, en als spijzen voorzet kunt u veilig eten. Immers waar ik als God de Heere de spijzen geef zijn zij uit mijn hand, en zal het tot voeding zijn.

De discipel zei; alles dat u voor mij uitstalt, zal ik als spijzen nuttigen en zij zullen mij tot voeding zijn. Dit als gelijkenis dat alles dat God schenkt, uit gebed, uit zijn genade en uit zijn zegen is niet tot schade of zonde, en is voor de mens, voor de ziel tot voeding.

Alles dat wij in gebed brengen bij God, wordt in zijn gebeden die God verhoort en vervult, tot een goede spijze. Die de mens laat groeien, en laat opwassen met de straling die God hem geeft.

Alles dat uit gebed geschonken wordt is ons tot heil en zegen, en zal geen schade of vrees dienen.

In het christendom de ruimte die men bij God krijgt, om in zicht van God te krijgen, als ware zijn straling erin mag wonen, en hij zegt ik was het schoon en vul het met mijn licht.

In het hindoeïsme die ook heilige woorden gebruikt voor de goddelijke kracht, en zegt alles dat in mijn licht komt, zal als ware de bedoeling vinden, en alles in mijn licht wordt in mijn straling aangenomen. Voor hindoe monniken die geen hechting hebben is het gebed makkelijker, en voor hindoe mensen die een relatie hebben is die hechting overdragen, ook al zou hun leven misschien niet veranderen, moeilijker.

In het hindoeïsme worden als ware alle gebeden in de toewijding van de adept aangereikt, en is het vaak dat door die verbinding met gebed, meditatie, die gebeden al in die straling zijn.

Noem voor een filantroop is het weggeven van 100 dollar voor een goed doel makkelijker dan iemand die alles steeds voor zichzelf gebruikt.

In het hindoeïsme is het hele pad als ware belangrijk, maar is iedere stap ook voorbereidt door de vorige stap ook te zetten.

In het christendom is het zowel God die de ruimte geeft voor een mens om het religieuze belang te zien, als die gebeden schenkt die een mens in Gods handen geleidt.

In het leven gaan mensen uiteenlopende beroepen en levenswijzen aan om zowel gelukkig te worden, en een vervulling te vinden.

Een beroep wordt als een verplichting aan de samenleving gezien, en zowel relatie als nageslacht zijn een persoonlijk keuze.

Voor mensen is het onderwerp dat plicht heet, als ware met deze kenmerken, waarbij plicht een kenmerk heeft van en voor de samenleving, en plicht een kenmerk heeft dat het niet altijd volledig eigen keuze is.

In de wereld kan men een plicht vinden als beroep, als een persoonlijk geloof, maar ook als een levenswijze. Waarbij plicht verbonden is aan waarde vinden ten op zichte van anderen.

Een beroep als plicht zien, kan belangrijker zijn dan salaris, dan eigen wensen, of belangrijker als een volledige eigen persoonlijke voorkeur.

Als men in het leven plicht voldoet, wordt men naar belofte beloond, noem men zegt bij de christelijke genade men mag naar de hemel, en vele vormen van leven krijgen een beloning als bij het voldoen van plicht.

Als iemand zijn plicht wil inruilen, voor een ander leven, is er altijd een keuze moment ,een afweging, maar ook als die plicht leven met bepaalde aspecten niet mogelijk maakt, moet men iets opofferen om een nieuwe vorm van leven te vinden.

Soms als men na de opleiding wil gaan werken, is plicht de arbeidspositie die het hele leven onderhoudt, maar als men een andere plicht wil aannemen, dan is het als ware ene afweging, een tijd van overwegen of in gebed naderen, om een nieuwe plicht mogelijk te maken. Moet men soms andere kenmerken toelaten.

Een leven van arbeid opgeven voor een religieuze plicht volgen, kent een pad waarbij men ook salaris, en levensruimte moet durven opgeven, men moet ene ander leven een ander pad aangaan, ook al is het leven met minder luxe.

Zo kan ook een vorst als ware horen, die zegt mijn plicht als koning laat ik los, om mijn ziel te verwerkelijken, hij zal dan als ware horen, die plicht is vanuit de voorouders overgeërfd, en zelfs de keuze zou een belangrijke zowel persoonlijk als voor het land zijn.

Een gewoon mens kan nog horen, door een arbeidsplicht ten behoeve van een religieuze zoektocht op te geven, moet men ook genoegen nemen met een lagere maatschappelijke positie, of een leven waarin een persoonlijke draagkracht wordt ingevuld door een maatschappelijk thema.

Een mens in gebed kan dan horen door arbeid op te geven, krijgt men een kleine maatschappelijke verplichting, ook al kan een mens dan in vrijheid een zoektocht doen naar religieuze en traditionele waarden. Wanneer een mens zijn plicht wil inruilen is een periode van afweging en gebed belangrijk immers, uit gebed is die keuze altijd veilig. Welke vorm men ook hoopt te vinden.

Plicht in het leven geeft ook beloning, zowel tijdens het leven als ware erna de hemel, of een plaats waar men in gelooft.

In religie is een gebed van genade om als ware in hoger opzicht een geloofsbeleving te openen, de genade om een godheid of religie in het leven toe te laten.

In religie is een gebed van overgave om die teugels over te dragen aan een godheid, is een gebed van overgave als ware men zegt dat de godheid de leiding in het leven neemt.

Waar een gebed van overgave als ware het toebehoren is, is het niet een punt waar men zegt wat erna komt is zonder groei of zonder persoonlijke betekenis, maar is het net als een mens met ene beroep carriere maakt, een mogelijkheid om door die overgave te groeien, en men het leven verdiept, maar ook onder goddelijke leiding groeit om hogere niveau’s te bereiken.

Zoals men in een leven ook door werk groeit en als ware hoger komt, zowel in beroep, expertise, en als ware hoogwaardigheid, zo kan men in overgave ook groeien, en waar men ervoor kiest is als ware alles dat erna komt ook in hoger licht. Men kan door die overgave juist meer en meer betekenis vinden in het leven. Zowel persoonlijk als voor de samenleving.

In het hindoeisme is zowel Saguna Brahman, het goddelijke met name en kenmerken, en Nirguna Brahman de werkelijkheid die zonder naam of kenmerken.
Soms ziet men de werkelijkheid ook als ware in die betekenis dat een istha devata, als ware wordt toebedeeld uit goddelijke genade.

Dat wanneer men zich in de werkelijkheid openstelt men als ware een goddelijk naam vindt waar men het beste bij kan horen.

Soms ziet men ook in het hindoeisme als ware men die toewijding in gebed richt, men als ware zich laat toewijzen door die goddelijke vorm.

Waar Brahman een religieuze benaming voor de werkelijkheid is, is het ook Brahman die via de gehele orde in de werkelijkheid waar ook alle religies ene grond in hebben, alle wezens geleidt.

Voor vele wezens is een naam, een vorm, soms religie, soms cultuur belangrijk ze meten zich erbij af, en toetsen hun eigen bestaan. Voor sommige wezens is dat zij die toets bij de werkelijkheid leggen. En sommigen zien in hun overgave en toewijding als ware een rechtvaardige toewijzing. Noem waar men in het christendom zegt; God is Almachtig, en in zijn straling mij geheel aan God wijden vindt ik die verbinding, die betekenis, zo is het hindoeisme waar men in de benamingen van Saguna met vorm en naam, en Nirguna als ware men een overstijgend kenmerk aan wil nemen.

Bij het toebedelen, laat men zich soms door de werkelijkheid leiden, en laat men zich soms als ware bekend met een istha devata toe bedelen, maar kan men in de toets van de werkelijkheid ook aan een benaming toe bedelen. Waardoor men zegt mijn bestaan staat in het teken van; en de naam die in religie geschonken wordt, in toebehoren.

Zo is in het heilige boek van het hindoeisme dat Nirguna Brahman de werkelijkheid waarin geen kenmerken worden genoemd, de toets als ware geheel uit handen wordt gegeven,
En waar nirguna een gebed vervult, is het soms met de saguna van die betekenis zelf,
Bij mensen als ware de plechtige bevestiging van Krishna.

Waar nirguna Brahman, het subject van gebeden is, zijn het altijd hele hoog toegewijde hindoes die als ware die diepe ernstige betekenis ervan kennen, als ware een geloof met een uitspraak wordt bevestigd die voor eeuwen blijft gelden, en als ware de ziel de enige kans in het leven uit handen geeft. Maar bij ene toegewijde ook een bevestiging is van karma.

Zoals iedere ziel en vonk van God bevat, en als ware naar geluk en betekenis streeft.
Zo is een engelenziel ook als ware in Gods straling.

Waar een mens tijdens het leven leert wat en hoe een mens moet leven, is dat voor iedereen.
Een mens in de jeugd leert zowel normen waarde, algemene vaardigheden, maatschappijvorming en beroepsvorming.

Noem beroep het werk de vaardigheden betekent, maatschappij vorming hoe wij in de maatschappij ons zelf onderhouden. Normen en waarden hoe wij met wet en vrijheid omgaan, en algemene vaardigheden hoe wij persoonlijk thuis zijn, en hoe wij omgaan met allerlei onderwerpen.

Een engelenziel is als ware een kinderziel die met de ziel zelf alles begrijpt, en alles zowel kan uitvoeren, als het begrip van leven.

Waar een mens aan denken of aan gevoel verbonden is, en daarmee het leven tegemoet treedt. Schenkt god de engelenziel de wetenschap van binnen, waarbij zowel de engel, als en positie in de werkelijkheid in wetenschap wordt voorzien.

Men kan van een engel niet zeggen die is een domme robot, een mens die niets weet, of een mens die zelf niet begrijpt hoe het leven is.

Een kind die leert fietsen, kent als ware met de ziel hoe het moet fietsen, en kan zonder ongelukken ergens heen fietsen. Op diezelfde manier is een engel, een engelenziel als ware zowel door God begiftigd met het onderwijs om de wetenschap van de taak te kennen, als het werk dat God schenkt met de ziel te begrijpen.

Een engel die voor God werkt, is dus verbonden met Gods straling zowel in zijn, in doen, als waarom of hoe het is. Een engel is in de kennis van God zelf verbonden, en is als ware welke taak een engel ook krijgt, in die wetenschap opgenomen.

Een engel die wijsheid onderwijst, zal die wijsheid met de ziel begrijpen, een engel die oordeelt zal de rechtvaardigheid van God begrijpen, en zelf die norm aanvoelen.

Een engel die met wapens bekleedt is, zal als ware in die rechtvaardigheid en kunde van God zijn gevestigd.

Een engelenziel is dus als ware in de wetenschap van god verbonden op de hoogte van het intelligentieniveau dat God zelf in die engel legt.

Van een kind die alles begrijpt wordt niet gezegd, dat is een robot, immers alle vaardigheden ook op volwassen niveau zijn gebaseerd op dat inzicht dat een jong kind al heeft.

Als een engel dus voor God werkt, is die engel in de wetenschap van God verbonden, op de hoogte die God in opleiding en wetenschap zelf legt.

Omdat een engel voor God werkt, blijft die engel zelf ook in de alwetendheid van God zelf, noem God blaast zijn taak en wil in bij de engel, ook al zal een engel die taken wel voor God uitvoeren.

Iedere beroepsgroep heeft als ware een orde binnen zichzelf, waarbij de hoogste inzet aan de bovenkant komt, en gradueel is in al zijn vormen.

Zoals bij politici je de beste tegenkomt in internationale hoog organen, en gradueel van dorpspolitici.

Bij acteurs, vind je de hoogste die beroemde films als ware voorzien van hun beeltenis, en handelingen, en de lagere vind je in toneelverenigingen.

In het leger vind, je de hoogste bij special forces, en de lagere als politie agenten.

Zoals ook in de sportwereld, die hoogste inzet vaak in kampioenschappen voorkomt, en met lage inzet de buurtsport vereniging.

Waarbij concurrentie vaak een woord is dat geen geldigheid heeft, immers mensen combineren hun talenten en bezigheden, waarbij alles voor iets opzij zetten vaak een hoogwaardige betekenis is, en als men het met andere bezigheden combineert men vaak ook niet die doelstelling erin handhaven

De orde in de samenleving geordend, naar dat iedereen welke rang ook, bij het beste voortdurend voorop hebben hoger komt, en uitmuntendheid altijd wordt beloond, en naar boven gaat in de hiërarchie. Niemand hoeft dus krachten in te houden in de samenleving.

Soms hoor je iemand zeggen ik heb alles goed gedaan in het leven,
En soms hoor je ze in de hoge politiek zeggen ik heb iedere dag meer dan honderd procent gegeven.

Iedereen kan dus de persoonlijke levensruimte benutten om zowel uitmuntend te worden vaak door de voortdurende inzet, en het voortdurend bedacht zijn om te groeien in ervaring, en als ware alles goed doen. Noem die graadmeter is bij de mens en de omgeving.

Waar God de mensheid op aarde die kans geeft, kunnen zij ook in keuze voorzien. Noem een levenspartner is een keuze, een carriere is een keuze, maar die inzet geeft welk gebied of thema je ook volgt, die bijzondere mogelijkheid.

Waar de mens na het leven als ware ze soms zeggen voor altijd naar de hemel gaat, is het belangrijk om te weten dat iedereen in de hemel die ruimte in het leven gebruikt. In middeleeuwse tijden is het vaak in de simpelheid van beroep en cultuur, maar in deze tijd is het met informatietechnologie mogelijk om ook uit te blinken.

Waar een kind zegt, ik ben te slim, en deze omgeving is duidelijk niet in staat mijn talenten ten volle te gunnen, kan een kind door toch die hoge inzet te tonen, vanzelf op de plaats in de samenleving komen.

Als men tijdens het leven bedacht is op een hogere betekenis van bestaan en om het leven te vullen met iets bijzonders is het je open stellen voor die betekenis als ware spiritueel die verbinding zoeken. Vaak is het dan het uitspreken van die intentie, die ook als ware mogelijk maakt om die straling erin te laten wonen.

Bij een collectivisme ga je uit van een gefaseerd systeem,
Waarbij publieke voorzieningen een bestaansvoet geven voor alle burgers.
En ga je ervan uit dat zowel een welvaartsniveau betekent dat de basisvoorzieningen
Voor iedereen bereikbaar zijn.

De culturele betekenis dat mensen zoals bij hun pensioen een gouden pen of gouden horloge krijgen, en dat vrouwen een servies met een gouden randje krijgt.

Goud als betekenis dat zij in hun leven die volwaardigheid hebben verworven.
De culturele betekenis die soms in het verlengde ligt van een afscheidscadeau.

Soms wordt een huwelijk dat tot het sterven duurt gezien als een volwaardigheid waarbij die beloning in de hemel ook voor die volledige verplichting is.

Zo kan ook als een mens op aarde alles draagt, verdraagt, het leed en geluk
Het gehele leven in contact met hart en ziel ook als ware in de hemel die belangrijke betekenis kennen. Noem in de hemel krijgen zij vanwege hun volkomenheid om alles tegemoet te treden,
Ook een volledige beloning.

Als men zegt pijn of ziekte welke betekenis heeft dat,
Als ware de mens voor het leven staat en een groep een aantal loten toebedeeld krijgt,
En de ene een maatschappelijke positie van welvaart, de ander een onderwijs functie en men zegt dit lot met een ernstige ziekte wie draagt het weg.

Waar de ene een lot met leed draagt, kunnen andere zielen een leven van voorspoed kennen,

En als men dan vraagt welk nut heeft het dan zien zij die ziel die het lot koos in de hemel een volle beloning krijgen, immers als men dienstbaar is, wordt het ook vervult.

Waar dus het leed als ware niet rechtvaardig schijnt, kan het soms weg gedragen worden om voor een groot aantal anderen voorspoed beschikbaar te maken, en als men dan vraag over het persoonlijke standpunt, dan zijn zij in de hemel vervult van het geluk.

Zo ook een soldaat die het land verdedigt, twijfelt men niet aan zijn kunde, als hij dagelijks het kwade een grens stelt. Ook al kennen zij niet welke strijd onderdeel is van het bestaan.

In Gods koninkrijk is iedere functie in het wijs besluit van de Heer zelf, en zelfs engelen worden door God in hun volle mate benut, welke talenten zij ook hebben.

Als zij in de hemel als engelen zijn, zullen zij toch de Heer als autoriteit boven zich kennen.

De betekenis van leven is ook in hoger verband voor iedereen een betekenis die het dagelijkse maar ook het doel overstijgt.

Een doel kan in het leven centraal staan, maar zelfs een tiental jaren voor het einde van het leven kan een ander doel, ook nog steeds waarde hebben, waarbij men zegt zelfs die laatste jaren ook al was een doel ineens geen hoge betekenis, kent dan toch een waarde die als men bij het oordeel in een vogelperspectief alles bekijkt een samengestelde betekenis.

Noem een politicus, heeft zowel een studie, maar ook een tijd in een simpel land, waarbij men nog niet zegt het heeft in die mate een volledige betekenis, maar als die politicus in een land democratie en alles ondersteunen belangrijk vindt, en alle publieke voorzieningen vorm geeft, kan men niet zeggen die tijd ver weg in een armoedig land heeft geen betekenis.

Zo is bij iedereen die een leven van geboorte tot dood heeft, als ware het gehele lot, alle periodes van een thema, voor de mens en voor de samenleving. Men kan niet zeggen dit leven heeft deze specifieke betekenis, en is in zijn volledigheid niet meer dan ik ken.

Een lot kan dan zowel betekenis voor de mens zelf, waar ervaring centraal staat, maar in hoger verband is men van betekenis en is men in het totaalperspectief afhankelijk van de hele samenleving waarbij ontmoetingen met anderen en in contact zijn die overdracht van betekenis kent.

De betekenis van leven die voor de mens overstijgend is, zowel vaardigheden die voor de ziel betekenis hebben, carriere die voor de samenleving betekenis kent, en religie dat men aansluit bij een hoger verband. Maar ook bij het einde men terugkijkt men gegroeid is in ervaring ,men wensen bijstelt, maar ook in het hogere een plan voor een volgend leven bepaalde onderwerpen belangrijk vindt.

Zo kan ook een periode voor het levenseinde ook met een nog onbekend thema, een deuropener zijn voor een levenstaak of wens voor het volgende leven. Waarbij vaak een onderwerp op de reeks boven de vorige staat.

Zo kan ook een kleine wens in het leven bron zijn van een volwaardig leven van betekenis, en zelfs als men zegt, het zou voor deze tijd geen zichtbaar nut hebben, kan men toch in dat volgende leven een volle tijd hebben.

Vaak dat engelen die een kleine wens hebben om geloof centraal te stellen, in het volgende leven die vervulling van God zelf krijgen. Noem bij geboorte is men voor het leven nog in een zuivere betekenis, waarbij nieuwe deuren die ontsloten zijn, nog die vervulling geven.

Vaak dat men die kleine wens, of die periode voor het levenseinde ook richten op een religie, cultuur, traditie, of initiatief waarbij men zegt, dit is voor mij een belangrijke wens. En men kan stellen als het volgende leven, een goed begin heeft, als men gelooft in de leerstelling van levens, dan schenk ik mijn kleine wens, bij dit thema aan een volgende vorm van bestaan.

In het christendom, is de drie eenheid kenbaar ieder met eigen kwaliteiten.
Christus zegt ik houd de mens binnen het menselijke en als ware bekend met de menselijke ervaring, waarbij ik zwakte, en andere dingen compenseer, en ze niet meer krijgen dan
In hun gewoonlijke vertrouwen.

In het christendom zegt de Heilige Geest, die mijn genade hebben worden door mij aangezet, en ik laat ze mijn invloed kennen. Waar zij handelen, ook buiten het gewone, zeg ik dit is mijn invloed, en u weet welke bron u aanzet tot handelen. Ook al is het werk Gods dat zij voldoen.

In het christendom zegt God de Vader, ik houd mijn instrumenten in de hand, maar laat mij niet kennen, ook als zij in nood of angst zijn, dragen zij zelf die ervaring, en wanneer ik hen in de hand heb, zullen zij hun taak volledig voldoen. Zelfs zonder soms dat vertrouwen te hebben, zelfs ook zonder soms die menselijke bevestiging te krijgen. Zoals men bij God de Vader niet buiten zijn wil om kan gaan, en waar men anders bevestiging mag zoeken, is men bij God de Vader geheel op Hem aangewezen.

In de drie-eenheid zijn zij kenbaar met die drie vormen van ervaring.
Waar God de Vader in de hemel de engelen in zijn dienst heeft, Waar Christus de gelovigen op aarde begeleidt, en de Heilige Geest die vernieuwend is, en waar zijn werk wordt gezien zijn zij als ware met hoge en volwaardige taken voorzien. Waarbij die drie eenheid zich laat kennen in de ervaring binnen het Hart, maar ook hoe de mens zijn werken in de samenleving voortbrengt.

Soms zegt men wel eens, ik durf mijn leven er niet voor over te geven, immers welke weg gaat God met mij, en God verzekert dan probeer alle antwoorden ook in gebed te verkrijgen, immers in gebed leert men God ook zelf kennen.

Waarbij God als men zich aan Hem overgeeft, graag het hele leven wil doorstralen, en waar men die stap zet, is het God ook die het persoonlijke deel van het leven in zijn handen neemt. Maar God die nooit buiten de normen en waarden om als ware behandelt. Immers de gehele orde is ook door en met Gods instemming. Wel als God een bepaalde stap nodig vindt, dat de mens even boven zichzelf uitgetild wordt.

Zoals de geleide van Aartsengel Gabriel is om de mens de naam van God te onderwijzen, in de vele gebeden en vormen van leerstellingen. Immers hoe veel zij hun gebeden richten leren zij de wegen van de Heer kennen. Zoals aartsengel Gabriel ook de geboorte van Jezus aankondigde.

Zoals de geleide van Aartsengel Michael is voor beroepsvorming en men als ware in de orde een plaats heeft. Waarbij Aartsengel Michael wordt gevreesd door velen immers zijn orde is met gods

kracht begiftigd om hun taak uit te voeren. Zoals aartsengel Michael ook als patroon voor de wet, de orde en de veiligheid wordt gezien. Waarbij sommigen hem met eerbied toenaderen.

Zoals de geleide van Aartsengel Raphael vaak is om in de medische wetenschap betekenis aan de samenleving te schenken, maar men hem ook vaak voor geneesmiddelen om genezing aanroept.

Zo is men in de hemel met de alomtegenwoordigheid van God verbonden, en als men zegt is die god, die engel, of die avatara begiftigd met een vorm van alomtegenwoordigheid of alwetendheid dan is het antwoord, zij in de hemel zijn verbonden met de vermogens van God zelf.

Waar hen een vorm van alomtegenwoordigheid wordt toegedicht is het als ware zij in de hemel bij God zijn, en God zegt, door uw taak, mag u in de hemel van de gunst van de Heer gezegend worden.

Of men dan op Aarde een taak verricht heeft, of bijzondere gebeden mocht uitspreken of in geloof toenadert.

Zo kan een mens in het leven zowel enkele bijzondere kansen krijgen als belangrijke beproevingen. Soms zegt men met een lange tijdsduur andere keren een kort moment. Waar men soms in het leven een bijzondere kans krijgt om hoger te komen.

Zoals God of een engel even het leven aanraakt en door de hand van een ander een bijzondere genadevorm aanbiedt, of zoals men zegt in gesprek een keuze voor het leven en bestaan zichtbaar kan maken.

Zo is het soms dat men zegt in een leven kan men een beproeving tegenkomen ,waarbij men niet weet wanneer en door wie. En men soms zegt als men oprecht leeft men het behoud op dat moment ook krijgt.

Een beproeving soms door de hand van misleiding is, soms als een dreigende zonde waar men door gebed doorheen komt. Soms is de beproeving als ware men in de jeugd van ouders leert hoe men ook bij het goede en bij de goede orde moet proberen te blijven.

Soms als ware men in een gesprek een engel of avatara bemerkt door hun woordkeuze en men erop bedacht een gesprek opent over de levenstaak of genade in hoger verband. Immers zij in de hemel mogen de levenden ook zonder voorwaarden bijzondere geschenken geven.

Soms bemerkt men de hand van een engel ineens bij een geliefde, andere keren bij vreemden, of in het beroep in een tijd van dienstbaarheid.

In religieus opzicht heeft een mens die in het celibaat en reinheid is, de mogelijkheid om die relatiewens ook in gebed te richten op een godheid of godin zelf. Noem zolang men die eerste keuze voor een relatie nog niet heeft bepaald, kan men die verbinding krijgen in religie.

Naast dat een gebed over een relatiewens bij religie die straling van God ook uitnodigt, naast andere leerstellingen.

In het celibaat krijgt men dan, als man, die in de relatie ook door de moedergodin wordt behartigd, en wanneer men die wens in gebed brengt, men het leven kan vrijmaken voor de tijd van toewijding of voor een wetenschap.

Mensen in het celibaat kunnen zich in tijd en denken geheel vrijmaken voor een ideaal, waarbij zij niet die plicht hebben om anderen te onderhouden, of die plicht of in een relatie hun verbinding met anderen te zoeken.

In het celibaat kunnen zij zich geheel vrijmaken voor religie of wetenschap, immers hoe meer tijd men aan een doel besteedt, hoe meer zij ook daarin godsvrucht of vervulling ervaren, waarbij vaak wetenschappen geopend worden door hen die er volledig op gericht zijn.

Waarbij zij die in het celibaat zijn, in die verbinding ook door de godheid zelf begeleidt worden in groei en ervaring. Noem vanuit hun innerlijk begeleidt worden.

Een grondovertuiging die de motor kan zijn van al het handelen, zoals men alles toetst of als beweegreden een kenmerk geeft.

Als men plicht als grondovertuiging heeft, probeert men het hele leven als ware dienstbaar te zijn aan de samenleving. En is zowel jeugd, opleiding, werken een vorm van ten nut te zijn van de samenleving. Bij plicht is een mens ook gericht op levenservaring. Noem een opleiding is vaak met beste inzet.

Bij plezier of wens als grondovertuiging is men vatbaar voor verleiding, en is men vaak in het leven steeds weer op zoek naar een mate van vervulling, noem wens, noem plezier, maar ook soms een gevoel of een doel. Bij wens is men vatbaar voor verleiding. En Bij wens is men vaak niet gericht op het beste proberen te vervullen door te doen of werken.
Bij wensen is men meer vatbaar voor verleidingen, en plezier die het leven schade zou doen.

Bij plicht is men steeds gericht op zowel de samenleving, waarbij ook inzicht, en intelligentievorming en sturend proces zijn waarbij men door die inzet steeds alle kansen benut.
Bij plicht wil men graag betekenis in de samenleving vinden, en voor de samenleving

Vaak dat een grondovertuiging in de jeugd een moment is waarbij men die gerichtheid als ware borgt of als centraal punt vastzet.

Een kind rond tien jaar oud heeft vaak nog beide om als overtuiging centraal te stellen.
Noem een leergierig kind ten op zichte van een kind dat veel speelt, en geen besef van ernst heeft.

God kan als ware een mens zeggen; ik schenk u de genade van de bewaarengel, en die zal u geleiden, maar de engel is alles vergund om de genade te schenken, werk te geven, maar ook de vervulling. Het is in handen van de bewaarengel wat de mens krijgt.

De bewaarengel geeft en simpele taak, en na de taak wordt er een genadegeschenk gegeven, en wanneer de engel wil, opent hij genade, schenkt hij zegen, of zegt dit werk is voor deze periode.

Waar God bij Christus zegt, de gemeenschap is tot groei, en de Heer vergeeft de zonden, en wast de gelovige schoon.

Waar God een beschermengel die taak geeft, kan de mens in velerlei opzicht groeien, en waar de engel de wil van God draagt, is het met ruime hand dat een mens gezegend wordt. Al moet de mens oprecht zijn, en getrouw op het pad de voortgang maken.

De beschermengel is als ware vergund om de genade van de wereld te schenken, en waar een mens in zwakheid is, wordt er een zachte maat gegeven, en waar een mens moedig is, schenkt de bewaarengel als ware met ruime hand naar de vervulling die van Godswege geschonken wordt.

Een bewaarengel heeft als ware namens god het recht om genade te openen, om allerlei gunsten te bieden, en waar God het behaagt ook niet in de afhankelijkheid van organisaties symboliek in het leven te leggen. Al is een bewaarengel niet met kenmerken als vergeving van Christus, of men meer of minder in het leven van godswege toelaat. Immers een bewaarengel heeft alleen die persoon als oogmerk.

In het oogpunt van religie zoekt iedereen een verklaring voor het onverklaarbare of de levensvragen om het leven een betekenis te geven, waarbij iedereen zich als ware openstelt voor een dieper inzicht.

In het christendom is het vagevuur dat een oude term is voor een plaats tussen hemel en aarde.
In de hemel waar men als ziel in de tuin van God ziet, en als ware de alomtegenwoordigheid van God de mensen het gevoel geeft dat hun persoonlijke taak voldaan is, maar ook die genade waar zij bij horen de beloning schenkt.

Het vagevuur is dan de plaats der loutering, waar men niet alleen van zonde wordt schoongewassen maar God ook aan de ziel verklaart welke zegen de mens krijgt. Immers God schenkt bij opoffering, en bij elke gebed waarin men God die ruimte geeft, of het werk dat men voor God doet, als ware een symbolieke gift.

Zo kan volgende de bijbel, de ziel een munt krijgen, waar ieder christen mee beloond wordt, Zo kan volgende bijbel de ziel met de gift van een olielamp als ware bij het feest van Christus zijn.

Het vagevuur is dan de plaats der loutering, waar God zijn belofte aan de ziel verklaart.
Als ware sommige christenen zeggen dat je bij Christus aan tafel zit.

Immers als de ziel in de hemel zou zijn zouden ze met alle zielen delen in de straling van God.
Waar God ook aan hen verklaart heeft welke taak zij hebben gedaan en welke belofte zij hebben.

In het christendom kan de mens de genade aan een van de drie eenheid vragen, soms vraagt men genade aan aartsengelen, en soms kan men de eigen bescherm of bewaar engel toenaderen voor genade. Waarbij genade een pad opent, voor zowel een leven in hoger verband, als de straling van de godheid volgens de regels van het evangelie of de boodschap die als ware opgetekend is.

De genade van een beschermengel, is vaak dat men vanaf geboorte leeft, en op een bepaald punt als men die genade vraagt als ware actief ruimte maakt in het leven voor de eigen beschermengel, waarbij een bewaarengel een persoonlijke band heeft, en vaak het leven zowel geneest, zowel onderwijst, als een diepe band mogelijk maakt.

In het christendom is de genade zoals in de leerstelling gelijkwaardig. Welke me nvan de drie eenheid of namen ook toenadert. Waarbij de mens zelf die verbinding aangaat en van waarde mag vinden

Een bewaarengel vaak vanaf de geboorte al als ware een binding heeft en als men die genade in gebed vraagt, de mogelijkheid geeft om zichtbaar de mens te verrijken.

De genade van de beschermengel is zowel een gebed als de regie mij de engel leggen.
Waarbij in mijn met gods genade alle levensthema's worden behartigd.

De genade van aartsengelen is vaak verbonden met een belangrijke positie in de samenleving, maar ook dat aartsengelen met eerbied en achting worden toegenaderd immers zij zijn heel machtig en waar God de mens vergeeft en in zwakheid nabij is. Zijn de aartsengelen verbonden aan de grote straling die God hen geeft.

Een aartsengel is in de leerstellingen nog niet veel omschreven, waarbij die genade van Hen als ware een zoektocht is naar de betekenis voor de samenleving maar ook aan de persoonlijke toenadering waarbij die vormen van gebed of dienstbaarheid nog niet geheel bekend is.

Waarbij het eerste gebed in lijn met het evangelie de vraag om genade is, die zowel de autoriteit bij God legt als de mogelijkheid van het begeleiden van het levenspad.

In het christendom zijn de aartsengelen ook als ware aan de naam van God verbonden, waarbij die naam als ware betekenis kent voor hun functie of welke gebeden bij hen gelegd kunnen worden.

God wil in zijn orde, zowel genade, gebed als zegen de mens nabij zijn en naast de drie eenheid zijn de aartsengelen als ware toe te naderen. Soms in nood vraagt men aartsengel Michael, soms bij onderwijs van de ziel vraagt men aartsengel Gabriel, en bij belangrijke vragen over ziekte, of men die heeft, of over geneeskunst gaat vraagt men aartsengel Raphael.

Deze drie belangrijke aartsengelen zijn dan in de orde van God, ook als ware om bij God alles mogelijk te maken, te benaderen in een gebed. Soms zeggen zij vraag wel serieus om die genade, Soms zeggen zij uit gebed verhoor of vervul ik die belangrijke vraag.

Waar de mens, soms nood ervaart, in rampspoed, persoonlijk leed, of waar men door de samenleving of het leven geraakt wordt om religieus te worden, is het bij God als ware een toegang, om in die genade te staan.

De hele orde van God bevat dan ook de aartsengelen die in de taal van de bijbel, een kenmerk van God in hun straling dragen.

Vaak dat een mens die genade leert kennen door dat eerste gebed, soms om hulp of bijstand soms met een wens om meer van God te weten. Waarbij de aartsengelen de mens ook daarin als ware hun straling laten kennen.

Als ware mensen in de hemel, na hun leven, of tijdens hun leven als belofte van geloof of gebed als ware in de hemel engelen mogen worden.

Of zij het aanzegt krijgen van geliefden of naasten, of als ware uit gebed in hun hart horen, als ware God zelf beslist welke engelenorde zij mogen toebehoren, immers zelfs als zij engelen worden is het God zoals in het evangelie staat die beslist.

Soms krijgen mensen die belofte vanwege een mooi gebed van overgave, soms omdat een geliefde of iemand die in geloof staat hen een mogelijkheid schenkt.

Wanneer zij dan na het leven in de hemel komen, en God hun een engelenschap geeft, kunnen zij op aarde al vertrouwen dat zij in goede orde hun functie krijgen, en waar het besluit door de Heer is, noem de grond van geloof hen bevestigt, dan zijn zij in de verzekerdheid, en hoeven zij niet te vrezen. Immers waar God in zijn wijsheid besluit mag de gelovige vertrouwen, dat God hen kent in wie zij zijn, wat zij als hartewens hebben, maar ook welke weg een mens kan gaan om in de volheid van leven en bestaan hun functie te voldoen.

De Heer kan dan de gelovige toebedelen aan een engelenorde, waarvan hun naam zoals in de literatuur omschreven, of zoals de Heer aan de gelovige in het hart onderwijst.

Waarbij een engelenschap nooit uit verplichting aan anderen is, immers de Heer hoort zelf ieder gebed.

Zelfs als men zegt, een mens met vrije wil kan altijd zichzelf redden, zeggen zij de mensen bij de Heer, worden door zijn verstand en zijn vaste wil ondersteunt, en god geeft hen dan uitkomst.

Soms zegt men, als men de Heer toebehoort waarom zou men dan een heel leven hebben en toch als ware leed en ontbering kent, dan zegt men, een leven wordt bij ieder mens, op aarde, en iedere tijd met een bedoeling gegeven, men kan dan niet zeggen het is uit schuld het is uit wens of groei , immers de reden van leven is boven het gekende, maar de Heer voldoet de mens het leven toch tijdens het gehele levenspad.

Immers men kan zowel een schuld alleen inlossen als er werk is, en men kan een leven alleen in ervaring groeien, als men die lessen en inzichten heeft, en men kan alleen hoger uitkomen, door in het leven omhoog te klimmen.

Het leven ook in handen van de Heer heeft dus toch een levenstaak en toch een bepaalde verplichting ,en als een mens leed kent tijdens het leven, zegt men, de gelovige heeft gedeeld in alle thema;s die voor ieder mens gelden.

Waarbij God het argument geeft, ook bij het levensoordeel, de mens heeft zowel God gediend, en het leven in zijn kans of kostprijs voortgebracht.

En God zegt dan ook in de hemel, zij hebben een volle taak gedaan en zijn in mijn genade en straling.

Als christen is dan ook een van de mogelijke gebeden, een onderwerp waar sommigen een wens in hebben, dat zij aan God kunnen vragen, mag ik een engel worden. Waarbij men soms wijst naar de tijd in de hemel na het leven, of soms wijst naar de wens om God geheel toe te behoren.

God die in zijn verhoring en wijsheid de mens dan onderwijst over de betekenis, en ook als ware het gebed in zijn alwetendheid is, de mens een teken geeft dat de wens bij Hem bekend is.

De mens soms ook een wens kan hebben om niet alleen het leven aan God te geven, maar het gehele bestaan. Men als ware de innige en diepe wens heeft om God geheel toe te behoren.

Immers als men het bestaan of de ziel aan God geeft, zijn zij ook in Gods hand, en hebben zij als ware de verzekerdheid dat zij geheel in Gods straling zijn.

God kan dan in de ruimte van het leven werken om zowel de ziel tot vertrouwen en verbinding te krijgen, als te dopen in de functies waar de engel of de ziel mee bekleedt zal zijn.

Waarbij de ziel of de mens, altijd persoonlijk bekend is bij God, en zijn werk uit zijn eigen rijkdom is, en de ziel als ware geheel bij God, ook geheel door God doorstraalt wordt.

Zoals wanneer een kind zich aan God overgeeft, God als ware zeggen ieder kind deelt in de opvoeding in gelijke mate, opvoeders die levenslessen geven, het kind onderwijs krijgt, en de ontwikkeling bepaalde kaders volgt.

Een kind bij God zal dezelfde mate van opvoeding benutten en zijn in gelijke mate onderworpen aan ouders en leraren.

Een kind zal dan op volwassen leeftijd door god bevestigd worden, zijn levenstaak vervullen. Een kind die bij God is, zal in de persoonlijke ruimte van het leven door de Heilige Geest bemoedigd worden en in geloof verbonden worden.

Waarbij God in zijn alwetendheid, ieder mens op eigen manier geleid. En in zijn ondoorgrondelijkheid de mens het gehele leven in Zijn hand houdt.

Waarbij een kind die zich aan God over heeft gegeven, bij God de verzekerdheid heeft welk pad het ook gaat, van God die gehele taak in het leven krijgt. En de opvoeders in hun rol het kind met gebed en zorgzaamheid mogen begeleiden.

---

in het christendom, is de reformatie als stroming geopend door een priester die katholiek gewijd was, en in zijn leven zag dat het christendom in de institutie van katholicisme te zeer op beelden of heiligenverering, en als ware strikt was, hij opende de reformatie door te zeggen iedereen heeft het recht de bijbel te bestuderen, en de preken horen in de gangbare taal te zijn.

Zo is in het christendom iedere nieuwe stroming als ware begonnen door een voorloper die zelf in de grond van het geloof staat, maar toch vanuit die grond een vernieuwing het daglicht liet zien.

Christus zegt ik bewerk het via de mens zelf, en zijn in de zegen van de genade. Een rechter uit de grond van het geloof zal het werk moeten kunnen dus de geheel opleiding moeten hebben gedaan.

En een groot kunstenaar zal zijn vaardigheid toch moeten hebben ontwikkeld.

En een politicus zal toch zijn oordeel moeten hebben gekristalliseerd met de voorradige literatuur.

En zo kan zelfs in een tijd dat de verlichting de ziel nog niet dat belang had, de christenen als ware ene moeilijke les in hun leven verworven.

Noem waar een houtwerker met hart en ziel leeft, dat in hoogwaardige tijden een centraal thema is, het toch in als ware een tijd van middeleeuwen heeft ontwikkeld.

Zo kan in de grond van iedere religie, als ware hele belangrijke taken, of persoonlijke eigenschappen, een edelsteen van grote waarde in een eenvoudig leven liggen.

Een voorvader die als ware niet bekend maar wel met die hoogwaardige deugd, kan dan als ware in de grond van geloof, voor de hele toekomst waarde hebben.

Als men dan zegt, waar heeft hij het geleerd, die deugd, dan zegt men door de zegen van gebed, immers zij zijn in hun eigen leven onderwezen.

In het christendom zijn sommige taken afhankelijk dat mensen geen andere verantwoordelijkheid kennen.

Noem een held kan alleen een held zijn als men in het leven die mogelijkheid heeft en geen kruisende belangen of verplichtingen heeft en zich geheel kan inzetten.

Noem een kunstenaar kan alleen die gerichtheid hebben als hij geen relatie kent, immers sublimeren naar christelijke concepten alleen dan plaatsvindt.

Noem een beroemde arts kan alleen een geneesmiddel uitvinden als hij volledig met beroep bezig is.

Als ware een christen die zich geheel aan God wijdt, van god ook een bijzondere taak krijgt.

In het christendom is het celibaat verbonden aan een waarde voor God zelf, waarin God die ruimte van de mens geheel kan benutten.

Een mens die een relatie kent en nageslacht zal toch gebonden zijn aan die verplichting in leven en samenleving, en waar die inzet op hen is gericht kan God wel werken maar alleen binnen die grens van het leven.

Als een mens in het celibaat is, kan de mens als ware diepe in contemplatie, of als ware geheel aan een wetenschap, of als ware reizende over de aarde en overal een bijzondere boodschap brengen.

Een mens met een relatie zal niet kunnen zeggen mijn hele inkomen is voor het geloof, immers de plicht wie het ook heeft is bindend.

God wil dus ook de mens vooral zeggen een keuze in de jeugd, of aan het begin van een volwassen leven, is in zijn verplichting voor de mens wel een keuze. Waar een mens later bereidt is kan God aan de mens werken, maar waar zij zich eerder beloven, mogen zij de zegenvolle taak via hun handen als ware uit genade bewonderen.

Waar de mens het zoeken op een wetenschap richt verkrijgen zij ook vervulling door de straling van de interesse.

Waar de mens het zoeken op een relatie richt, zullen zij in de relatie vervulling vinden, binnen het mogelijke van de samenleving.

Waar de mens het zoeken op religie richt vinden zij vervulling in een godennaam of een van de religies en hun beoefening.

Bij meditatie is men in aandacht gericht op de werkelijkheid met een object of een vorm om zich op te richten, noem een icoon, noem een lichtbron, noem een representatief beeld.
Noem boeddhistisch, noem christelijk, noem hindoe.

Bij contemplatie is men in aandacht gericht op de werkelijkheid maar hoeft men zich niet te richten op een object, noem de aandacht is vanzelf binnen de werkelijkheid en kan zonder actieve gerichtheid het leven geleiden. Maar verbonden aan de intelligentie van de ziel binnen het hart noem het hart is het centrum van de werkelijkheid, en de ziel is het bewustzijn zelf

In het klooster een contemplatief klooster wordt het gecombineerd met dagelijkse handelingen, noem onderhoud, noem voedselbereiding, noem eenvoudige taken.

In een boeddhistisch klooster kiest men een vorm, noem een ruimte met weinig prikkels.

Een contemplatief kan dus zowel handeling ten behoeve van levenspositie combineren met zowel de ziel en de werkelijkheid, en een dagelijks leven.

Bij contemplatie vind men de intelligentie ten behoeve van handelen ook in de ziel en hoe men leeft. Men hoeft geen denkvermogen te onderhouden of gebruiken.

Bij de ervaring in het hart is meditatie en contemplatie ook verbonden met de betekenis van ervaringen verwerken, of het zien van visioenen die karma oplossen.

De straling van bewustzijn, verwerkt karma, noem jnana yoga.
Waar de beloning van contemplatie uit de handen is van de godheid, of religie.
De beloning zowel belangrijke gebeden kan inhouden als andere vormen.

In het christendom, kan contemplatie zonder beloning ook waarde hebben immers het komt ten goede van het koninkrijk van God.

Bij contemplatie trancendeert men het eigene van de mens, de ziel groeit in levenswijsheid, en men verlost zichzelf van karma, waardoor men groeit. De wil verbonden aan de ziel steeds wijzer wordt.

Waar men eerst nog soms in handelen en keuzes tekort schiet, verkrijgt men steeds meer vaste grond. En waar wijsheid gegrond is openen zich nieuwe mogelijkheden aan de horizon.

Bij contemplatie, kan men de ziel zelf als centrum van bestaan zien. En neemt men die wijsheid mee waar men ook gaat. En waar men ook is, men kan alles tegemoet komen met dezelfde levenservaring. Waar binnen de ziel het karakter ook meer en meer harmonie en tevredenheid kent.

In de jeugd leert men methodisch alle vormen die voor beroep en leven nodig zijn.
Methode van rekenen en getal tot aan formules en berekeningen.
Methode van taal; noem gangbare talen, en communicatief
Methode van cultuur en geschiedenis.

Bij het denken is men afhankelijk van geheugen en denkmethodes om begripsmatig, en conceptueel het leven tegemoet te treden

Alle methodes die in educatie voorkomen, kunnen als ware ook in de ziel of het hart toegankelijk zijn. Noem hoofdrekenen kan men ook zonder denken, en taalkundig kan men ook zonder die denkvorm communiceren.

Zo kan alle methodiek in de jeugd en voor het menselijke ook in het hart gegrond worden.
Waar men dan ook is, men heeft toegang tot intelligentie.
En wanneer men ook iets aanvat, men is niet afhankelijk van denken en inspanning van denkvormen.

Het hart als ware schenkt zelf vorm aan het leven en de betekenis van het moment.
Alle intellectuele vermogens zijn dan als ware gegrond in de ziel waar die methodes uit zichzelf bestaand zijn.

In religie wordt dit concept soms verbonden met het derde oog, noem naast de zintuigen ook een zintuig van informatie of positie van het leven en het belang van de werkelijkheid.

Een intellectueel methode is de driehoeksvergelijking.

Waar een mens van inzicht afhankelijk is, noem voorbij begrip, voorbij het kopieren van informatie of methode is men in inzichtvorming afhankelijk van gegeven vormen van overdracht.

Zoals woorden of taal leren afhankelijk is van zowel woordenboek, taalkundige gebruiken en betekenis van land en cultuur.

Een driehoeksvergelijking combineert die vormen van kennisoverdracht, waarbij conceptuele betekenis door meerdere woordelijke betekenissen zijn waarde krijgt.

Waar bij rekenen door een methode op drie manieren uit tel eggen of verklaren vorm krijgt.

Waar een conceptuele methode overdrachtelijk is door die op drie manieren te verklaren.

Een driehoeksvergelijking, noem drie verschillende bronnen, om communicatief overdrachtelijk te zijn, bij bijna alle vormen van informatie, inzicht en communicatie effectief is.

Belangrijk bij contextvorming, dat men als ware kan aanvoelen wat iets betekent, of dat men kan aanvoelen ook als men te weinig informatie heeft.

Contextvorming en de driehoeksvergelijking de meest belangrijke intelligentie methodieken zijn.

Contextvorming geeft kaders aan intelligentie en de breedte van intelligentie in zijn toepassing en een driehoeksvergelijking bepaalt een intelligentie in zijn begrippen en binnen die begrippen methodes

De breedte van intelligentie in wiskunde, is van hoofdrekenen, tot einde middelbare school formules, en technische rekenvormen.

De breedte van intelligentie van taal is, van eenvoudige vakantie spreekvormen, tot hoogwaardige culturele boeken vertalen.

Waarbij contextvorming, noem het totale begrip aan woorden dat mogelijk is,
noem contextvorming, de waarde van een taal waarin men weet ik heb taalkundig vermogen op het niveau van een van de coderingen.

Waarbij contextvorming, geschiedenis, ik heb kennis van de algemene historie, tot een kunsthistoricus die van alle klassieke kunst stromingen alle vormen kent.

Een voorbeeld van een driehoeksvergelijking dat kennis in drie verwoordingen noem van drie auteurs wordt aangeboden. Immers iedere auteur legt het aandachtspunt bij een ander aspect.

In educatie wordt intelligentievorming zowel door algemene overdracht noem de leraar en uitleg, en door persoonlijke toetsing, noem een leerling stelt vragen. Naast de leermethode in lesboek.

In deze vorm wordt de driehoeksvergelijking meestal indirect toegepast, noem de overdracht volgt een kader binnen de situatie.

Uit zichzelfbestaande methodes zijn zonder extra inspanning beschikbaar en in iedere situatie voorkomend toepasbaar. Als de methode inzichtelijk aangeleerd is.
Als men met het hart leert is het altijd beschikbaar in de situaties waar zij nodig zijn.

Noem als een leermethode geleerd is, is het niet meer afhankelijk van driehoeksvergelijking immers men kent het dan, men kan het dan overal bij dat onderwerp toepassen.

Als men leert rekenen, is de methode van rekenen in het hele leven te gebruiken zonder het opnieuw hoeven te leren. Zowel bij zichtbaarheid van rekenen zowel bij hart als hoofd.
Waarbij het hart de methoden uit zichzelf activeert en inbedt in het hart en zijn vermogens.

Alle vermogens van de ziel als men met hart en ziel leeft. De werkelijkheid in het centrum heeft.
Dan is zowel zonlicht die energie geeft, en alle gevoelens verwerkt worden.
Dan is aarde om levensenergie in het lichaam aan te vullen.

Waar denkwerk ten koste gaat, is het proces in de werkelijkheid zowel door zonlicht en gezonde voeding, fruit en groente dat men zowel na de uitputting weer herlaad, als dat de ziel gereinigd wordt door contact met lichaam en werkelijkheid.

Zoals alle organen in het lichaam onderdeel zijn van die binding met de ziel.
In het hart zoekt men verbinding met het hart van de samenleving,
Die mythische kracht die aansluit bij de mens

In het leven heeft men aan aangrijpingspunt hoe men zowel in communicatie begrippen en woorden een betekenis kent. Een aangrijpingspunt is als ware men woorden met meer of minder precisie kent, als betekenis van handelen dieper of minder diep is.

Bij een beter aangrijpingspunt kan men meer en beter handelen en communiceren.

Het aangrijpingspunt als ware bij iedereen toch anders is, soms bij referentiekader, soms een gerichtheid in normen en waarden, soms de kernovertuigingen.
Soms zegt men dat het aangrijpingspunt van intelligentie als ware in het hele leven groeit,
en bij de vroege jeugd al begint. Noem de eerste woordjes tellen mee, een opleiding telt mee.

Hoe beter men zich inzet, hoe meer een aangrijpingspunt kristalliseert,
en hoe meer het punt is, hoe meer men de breedte van communicatie en handelen kan benutten.

Als voorbeeld dat de betekenis van woorden soms heel dichtbij elkaar ligt,
en het verschil in de millimeter kan zijn.

Een aangrijpingspunt van intelligentie, educatie op hoger of lager niveau begeleid,
en alle vaardigheden zich eraan laten afmeten.

Ik zag als ware hele hoge beroemde acteurs die zeiden, wij zijn de beste, en wij in onze kunde staan ver boven alles, wij doen ons best, en wij zijn van hoge waarde.
Zij zeiden in onze maatstaf dat wij de beste zijn is er niemand boven ons, en wij worden bij iedereen bewondert.

Bij de maatstaf de beste zijn is men gericht op eigen handelen en kunnen en wat men zelf bereikt,
Een zei toen; er is ook als ware een andere maatstaf, noem als beginsel in het leven.
Waarbij in het leven de betekenis van bestaan verdiepen als ware bij iedereen in elke fase uitnodigt tot onderzoek.

Toen hoorde ik iemand zeggen je best doen, de beste in de samenleving zijn wordt nog overstegen door als ware in engelse woorden; in service to the greater good. Een van hen zei als ik alles moet opgeven om als ware in dienstbaarheid te zijn, wat zal ik verliezen dat nu in mijn leven is door een van de besten te zijn.

Een regisseur die daar ook was zei; in service to the greater good was mijn opvatting waarna ik als ware doorbrak in het genre. Waarbij hij refereerde aan een maatschappelijke organisatie waar de hoogsten in het vak bij aangesloten zijn.

In service to the greater good is dan een zoektocht wat het in eigen leven betekent, en gaat voorbij de vraag over religie, of over de betekenis die men vind, immers het is een vraag die iedereen in het eigen leven kan beantwoorden.

Sommigen vinden dan een ideaal bij het vaderland dienen, sommigen zeggen in sluit aan bij een geloofsvorm, anderen zeggen bij de wet heb ik een functie. Waarbij iedereen weer een ander antwoord vindt.

Sommigen zetten hun gehele leven in dat teken, waar anderen een gedeelte van hun tijd eraan wijden. Iedereen die als ware verbinding zoekt, geeft een betekenis in het eigen leven.

In het Indiase denken is de wijsgeer en religie de hoogste kaste, en koningen en heersers als ware de tweede kaste.

Men zegt dan de koning heeft in een land zijn soevereiniteit, en door zijn functie als ware met de macht begiftigd. Een koning kan zijn wil opleggen en rechtvaardigt zich door zijn functie.

De brahmanen kaste staat er boven, immers zij ontlenen hun macht en functie aan de goden.
Waar een koning zijn macht zelf draagt, is de kaste van de religie erboven immers zij worden in hun functie doorstraalt met de intelligentie, en wil van de goden.

Als een koning als ware een religieus doel wil behalen, zal hij volgens het Indiase denken zijn macht volledig moeten durven loslaten, immers men kan alleen bij een hogere macht, noem godheden in zicht komen, door hen volledig te willen toebehoren.

Bij de lichtsnelheid lijkt het alsof licht niet meer meetbaar of zichtbaar is.
Zoals bij twee auto's op de snelweg met beide dezelfde hoge snelheid je door het
Raam de ander als ware stil ziet staan, ook al is in perspectief beiden op de weg met grote snelheid.

Bij lichtsnelheid, en de ander reist nog met 1/4^{e} snelheid groter, dan is het spoor als ware van wit licht. Immers frequentie van het licht ten opzichte van de ander.

Twee voertuigen dicht bij elkaar met dezelfde snelheid lijken stil te staan in het zichtbare spectrum. Is de snelheid relatief, verschillend dan is ten op zichte van het lichtfrequentie een spoor dat met een andere lichtkleur lijkt langs te reizen.

De vraag over fysiek reizen en de lichtsnelheid is niet alleen afhankelijk van massa zoals de meeste mensen denken met de formule van einstein, maar is ook afhankelijk van de inertie van binnen het voertuig. Noem zelfs in sterrenstelsels ver weg, is er nog een rest spoor van zwaartekracht en andere krachten die gericht zijn op een cirkelvormige spoorvorming.

De inertie is niet hetzelfde als zwaartekracht ook niet als het tegengestelde van zwaartekracht.

Zoals de straal en het veld theorie.
Een straal heeft een snelheid, een grootte en als ware een object of een massa.
Waarbij een straal altijd een lengte heeft, en een zichtbaar begin en eindpunt.

De veld theorie, is als ware een veld, met een grootte, een vorm, en een twee dimensionaal spectrum. Waarbij het veld als ware supergeleidend is, noem de ene tot de andere kant heeft gene verlies aan energie. En de veld theorie als ware het reizen geen afstand en geen tijd kent.

Het veld is als ware een continuüm waarbij de begrenzing als ware afwezig is.

Waarbij een straal, noem begin tot eind reizen zowel afstand, snelheid en tijd kent.
Waarbij het veld, binnen het continuüm geen begrenzingen kent van afstand en tijd.

Bij het communiceren in een straal ben je afhankelijk van een frequentie, informatie-eenheden, en de mate van straal in de kracht van het medium.

Bij het communiceren in een veld, ben je binnen het veld, zonder begingrezen van afstand, puls, en sterkte, en ben in de eindgrenzen niet afhankelijk van signaaloverdracht in tijd, en in de mate van informatie eenheden en vorm.

In een veld communiceren is binnen het veld als ware een continuüm waarbij informatie, onmiddellijk is, op welk punt van het veld ook, en is het veld als waar parallel, is waar in een straal een beperkte doorvoer is, in kenmerken als dikte, kracht en kracht eenheid, is het bij een veld, onmiddellijk, maar ook in het veld parallel, men kan zonder begrenzing informatie in het veld overdragen.

De gayatri van Krishna en Govinda.

Ohm Govindaya vidhmahe
Gopi vallabajah dhimahi
Tanno krishna prachodayat.

Govinda als die onkenbare onmeetbare allerhoogste God
Die ver boven het universum zijn bestaan heeft.

En als ware met een vonk zijn straling onderhoudt, waar Krishna op verzoek van Brahma
Zijn Schepping een nieuwe impuls gaf,
De wijsheid en religies weer met licht een nieuwe bestaanszekerheid gaf.

Krishna die als mens, een vonk van Govinda was,
En als emanatie, van Govinda die rol aannam.

Waar Govinda zo hoog en onmetelijk groot is, en zijn kenbare kwaliteiten uit openbaring
Altijd ontzag en hoogwaardigheid geven.

Krishna die toen als vonk als mens op aarde was,
Maar ook erna tot in deze tijd en lengte van tijden zijn menselijke toenadering houdt.

In da gayatri wordt Krishna in geloof en gebed toegenaderd, waar hij de verpersoonlijking is
Van die hoge macht.

Krishna die als mens, tussen mensen was, en de mens omhoog leidt naar zijn onkenbare vorm.
Mensen kunnen als ware Krishna blijven toenaderen ook ver na zijn zichtbare leven
En Krishna blijft die emanatie of als ware verbonden in zijn functie aan Govinda.

Als ware was Krishna de persoonlijkheid van Govinda, die zelf boven de schepping geen menselijke vorm heeft, immers ver boven het universum en ver boven de gehele kenbare wereld en werkelijkheid

Waarbij zijn rol vergelijkbaar is, in religie met Christus die zegt; wie mij ziet, ziet de vader.
Waar God de Vader als ware ook alomtegenwoordig, almachtig en alwetend is, en Christus als ware door de Vader ook de mens in de mens nabij was.

Christus die zowel in wezen een met de vader was, een met zijn wil met de vader, en als ware zijn instrument of Gods zoon.

Als hij een met de vader is, kon hij als ware alleen doen wat de Vader van hem wilde.

En had zijn leven betekenis voor de taak die God in zijn leven legde.

Waarbij in de theorie, Christus als ware al vanaf geboorte bij God was,
En wij als wij in geloof toenaderen door ons in het leven over te geven als ware bij die bijzondere gebeden bij God zelf komen.

Zoals God de aarde geschapen heeft, en als ware ieder mens bij geboorte een naam krijgt die vaak uit traditie, uit religie gekozen is.

Zo is de gehele orde van God dat wij op aarde een leven krijgen en in het leven waarde vinden in wat wij doen, wat wij met anderen delen, en welke waarde wij voor de samenleving hebben.

Zo is ook buiten het geloof dat ieder mens mag aannemen ook als ware de engelenorden,
Waar ieder mens een bescherm of bewaarengel heeft die het levenspad bewaakt, en zowel lessen als plicht in het leven weeft.

Zo zijn er engelenorden die vanwege de macht van God de aarde en de mensheid bewaken, deze engelen werken onvermoeibaar aan iedereen en de gehele orde houden zij vast.

Ieder mens die in het leven keuzes maakt en beschikbaar is voor werk, of wensen heeft die zij willen vervullen zijn dan zowel aan hun eigen handelingen verbonden als de engelen die deuren openen, kansen geven, en de mensen geleiden.

Soms wordt door een engel een mens naar een bijzondere taak geleidt, of naar een bijzondere plaats, dan wordt gezegd, bij God waren zij geheel bereidt zijn wil te doen.

Vaak als men zegt de naam is uit christelijk geloof, dan zullen zij met die bijzondere gebeden ook God mogen toenaderen, immers zij hebben het leven uit zijn hand gekregen. Waarbij God almachtig is, en zijn wil ook altijd het laatste woord geeft. Of de mens bij leven bevestigd wordt, of bij het oordeel bij toerekening hun toewijding en geloof geschonken krijgen.

In het leven is het van geboorte tot dood de mogelijkheid tre leven, en in de jeugd is men tot de tienertijd nog verbonden aan de wil en het oordeel van de ouders, en erna nemen zij langzaam steeds meer de wil en hert leven in eigen hand.

Door steeds meer zelf te bepalen, maar toch die waarde in de samenleving blijven zien. Noem zij kiezen steeds meer hun eigen weg, maar spiegelen hun eigen waarde als ware aan hun waardevolle bijdrage die zij later in de samenleving vinden.

In de tienertijd leren zij hun eigen beslissingen nemen, en zoeken een maatstaf om overal in te voorzien, en zij leren hun besluiten te nemen om later zonder ondersteuning van ouders dat pad te gaan.

Waar het soms afzetten heet, is het eigenlijk het zoeken naar meer en meer de eigen wil mogen en kunnen vertrouwen, waarbij de maatstaf aan de wet, normen en waarden en de bijdrage aan de samenleving wordt afgemeten.

Een mens leert zijn plaats in de samenleving te vinden, en door eigen wil en besluit vind met die plaats in het hoger licht dat wij allen delen.

Sommige religies die als ware een mate van karma of werk nodig hebben om een doel te gunnen. Noem een bijzondere taak, naam of kenmerk.

Werk kan als ware een periode of leven van onzelfzuchtige arbeid zijn. Het kan liefdevolle zelfopoffering zijn, maar kan ook een mate van proef zijn.

Door een bepaalde proef af te leggen wordt men erin aangenomen. Waarbij een godheid zowel naar intelligentie, kracht als houding kijkt, en altijd ten op zichte van de godheid en zijn naam.

Waarbij soms een pad wordt geopend door een godheid die als ware alles in het leven weeft, of soms wordt geschonken bij een leer of bij een religie.

De Alwetendheid van god betekent naast bij het levensoordeel dat alle inzet wordt gerekend, ook dat God weet wat een mens doet in zijn leven, en hoe dichter je bij God bent hoe meer je weet dat die verbinding met God ook het leed en alle goede momenten kent.

Govinda die als allerhoogste zegt uiteindelijk neem ik de devotee in zijn opoffering zelf aan. Waarbij hij soms plechtig zegt door deze inzet neem ik u aan in deze vorm van genade.

Als ware Govinda een hoge keizer of koning is, en soms alle winden laat waaien om die devotie mogelijk te maken, maar ook om die devotie te zien in de opoffering.
Dan zegt Govinda omdat u die opoffering laat zien, schenk ik u een eeuwige genadevorm.

Waarbij Govinda als ware soms zegt, ik ben Krishna de avatara, soms laat hij zich kennen in die vorm die ver boven het universum bestaat, en soms leidt hij mensen naar een naam van god of godin en zegt zij vertegenwoordigen mij en het hoogste.

Waarbij de devotee in die genade zowel levenstaak voldoet, als die dagelijkse verbinding en leiding. Die gebeden maken dan als ware zijn persoonlijke straling en relatie mogelijk.

Govinda die zegt tegen een devotee op een bepaald moment, neem ik u aan in die eeuwige genade waarbij u in mijn straling bent. Zoals de mens dan die taak zoekt bij het hogere, waarbij soms die naam zelfs uit eerbied niet genoemd wordt en men alleen het geloof benoemt.

Govinda die binnne het hindoeisme ook alle religieuze vormen heeft vastgelegd, van de veda’s de purana’s maar ook de bagvad gita. En zegt in die leer is er geen tegenstelling immers iedereen kiest een istha devata, waarbij sommigen zeggen het was mijn wens en keuze, en een ander zegt die is mij aangewezen of uit zijn zegen geschonken.

Govinda die de mens naar zich toe trekt, maar ook die genade mogelijk maakt.
Waarbij de tweedeling de mens die de genade aanneemt en groeit in zijn straling,
en de mens die als ware uit karma een bijzonder lot krijgt.

Govinda die de mens aan neemt in zijn toewijding en devotie, die zijn eeuwige genade schenkt, en als men zegt ik behoor Govinda toe, met welke van de hindoe heilige namen ook, dan worden zij gezegend, en zullen in zijn eeuwige begenadiging geluk en zegen vinden.

Het land van melk en honing verwijst misschien wel naar de mens die geheel bij God hoort, en zowel werk, ontbering als geluk deelt, en waar de ene mens erin faalt is het bij God dat men na een verplichte ontbering weer geluk vindt en de wonden gezalfd genezen.
Waarbij ik in een artikel las, dat wanneer de mens als ware een hart heeft waarin het denken geen aanwezigheid of functie heeft, men als ware in de vereniging met God zelf komt.
En waar men die eenheid vindt men als ware in God zelf opgaat.

Waar een mens in handen van een godheid is, kan de godheid werken met dezelfde precisie als bij het Scheppen van een wereld, en kan de godheid die zijn schepping met een vonk onderhoudt dezelfde kracht leggen in een leven. Welke vorm een mens of leven ook heeft.

Er zijn vele mensen en andere wezens die zoeken om een godheid toe te behoren immers zij beloven betekenis, geluk en meer dan een mens met eigen wil kan vinden.

Waar mensen worden aangenomen is het soms een kleine eenvoudige geloof, soms is het moed, en soms is het gedragen worden door het leven. Een godheid kiest zonder zijn keuze kenbaar te maken en is als ware in de persoonlijke geloofswereld soms een zichtbaar lichtpuntje, en als een mens aangenomen wordt, zal men blij zijn. Immers waar een mens die zegen mag voelen, is het voor de mens zelf die betekenis.

Zolang men leeft, zolang men een naam heeft kan men werken. Werken voor de samenleving, maar ook werken aan eigen ziel, eigen bestaan. Waarbij de mens zelf die eeuwige munt verkrijgt.

Zolang men aan zichzelf werkt, soms door bescheiden te zijn, soms door zich onder anderen op te stellen, dan wordt men ook bij engelen zichtbaar. Die als ware bijzondere geschenken geven.

Zolang men zichzelf als doel ziet, kan men zowel door plicht een doel bereiken en door zichzelf open te stellen. Noem waar kinderen verplicht zijn in de opvoeding lessen aan te nemen, kan een volwassene door zich open te stellen door engelen, door God en door religie gevormd worden.

Als men ernaast zegt in gebed ik wil graag voor de godheid werken, dan opent zicht een persoonlijk pad. Men mag dan gezegend worden.

Als een halssnoer zijn dan alle gebeden, alle werken, en de plicht als een gouden draad die de edelstenen met bijzondere kleuren met elkaar laat stralen.

Als een halssnoer zijn dan alle werken, die als bijzonder voor de mens en de mensheid gelden. Ook al zou in bescheidenheid, ze nog niet gezien wachten tot dat de Schepper ze zelf openbaart.

Als een mens schrijft, zal de literaire waarde soms het tijdelijk overstijgen, immers waar de hand van een godheid zichtbaar wordt, voelt de mens zich in de eenvoud van waarde, maar is het die goddelijke hand, die als ware alle werken behouden.

Waar controle losgelaten, de godheid zijn straling in een leven legt, Waar initiatief door een gebed in hoger hand de vrije wil loslaat, Waar gevoel door ondoorgrondelijkheid in overgave op de wilsbron vertrouwt. Een doel wordt door de godheid vorm gegeven en past met de maatgeving in het leven.

De godheid die het leven schept, die de wereld geschapen heeft, legt zij precisie in al zijn werken, en zijn straling als licht in al wat hem toebehoort en wat hem zoekt.

In de straling van de godheid krijgt een ziel een leven glans, en men zegt, dat juweel is niet eerder gezien, zij is bijzonder. Wij schenken haar een vermogende eigenaar. Wij schenken haar aan een engel een prinses. Misschien draagt zij hem als zij haar volk ontmoet, en zeggen zij die rechtvaardigheid die wijsheid, wij zijn op haar gesteld.

Zo is in de Bergrede van Christus de belofte die de mens krijgt als hij bij God komt, en volledig in zijn straling woont.

De zachtmoedigen die het aardrijk be-erven.
De zachtmoedigen van aard die als ware in de hemel een koninkrijk mogen leiden, als ware zij op aarde hebben getoond dat zij in alles gehoorzaam waren, en steeds die vredevolle oplossing zochten. Zo zij op aarde hebben bewezen in Gods hand te zijn en in alles het goede te zoeken. Noem zij krijgen mogelijk in de hemel een koninkrijk toegewezen. Zo is in mijn inzicht zullen zij vanuit de hemel een koninkrijk waaraan zij in Gods macht verbonden zijn, blijven volgen en hoeden. Als ware zij in de hemel die mooie taak krijgen. Soms als zij bij God zijn dat hun nageslacht als ware aan hun naam verbonden blijft. Zo zou een voorzichtige betekenis zijn dat alle koninkrijken als ware een voorvader hadden die in het christelijk geloof gegrond zijn, waarbij zij misschien door God toe te behoren ook die diepe inzet gaven om hun koninkrijk vorm te geven maar ook om hun nageslacht bij God zijn bron te geven. Waarbij zij soms in hun volkslied een geloofs standpunt bezingen en mogelijk de ziel bij God in het eeuwig leven ontspringt.
Zo zou ieder land met een vorstenhuis mogelijk door God hun begenadiging ontvangen.

Zo de armen van geest die in het koninkrijk der hemelen komen, mogelijk dat zij als engel bekleedt worden met de instrumenten die God hen geeft. Zo mogelijk zullen zij een engelenlichaam verkrijgen en voor God in de hemel getrouw blijven werken. Zo zij arm van geest zijn, en zij de Heere zoeken om Hem toe te behoren. Zo zij in het koninkrijk der hemelen worden toegewezen aan een engelenorde. Waarbij God zeker hoort naar hun hartenwensen.

Zo zij die zuiver van Hart zijn, zij zeggen als zij niet die verpozing of het intellect zoeken in hun denken en als ware in die werkelijkheid verenigd worden of zij bij storm, bij zacht weer of welke weersomstandigheid ook hun Hart blijven volgen, dan zegt God in de hemel zullen ze mij zien. Zo mogelijk worden zij dan een in de werkelijkheid en een in de naam van God. Noem zij als ware op aarde een in de werkelijkheid en in de hemel een met zijn straling en zijn woonplaats.

Zo kent de Bergrede een mystieke betekenis die zijn getrouwen beloofd krijgen. Misschien dat zij uit zegen en zijn rijke hand krijgen toebedeeld. Immers waar zij God zoeken zullen zij vervuld worden. Ook als zij naar hun belofte hun ziel aan God schenken.

Een van de lessen die ik eens hoorde was dat als men zich in een situatie als ware overgeeft. Als ware die bescheiden positie inneemt dat er altijd een oplossing en weg doorheen is.

Dat als ware bij ieder probleem er een schappelijke oplossing is, en een pad zich toont om erdoorheen te komen.

Als ware door die overgave in een situatie deze weg die haast nooit gezien wordt zich toont.
Waarbij ook die regel wanneer men zich eraan overgeeft het als ware gaat tellen,
Maar soms ook men zegt, alle strijd van ervoor kan als ware nog uitwerken, en geeft dan als ware nog in die laatste mogelijkheden een tegenstand.

Soms kan het een bemoediging zijn om ook in moeiilijke situaties een pad erdoorheen te vinden, en waar strijd of andere intenties het leven moeillijk maken er ook een pad in harmonie en overgave erdoorheen te vinden is. Onafhankelijk van naam, van rang of andere kenmerken

---

Ik zag als ware de zon die met licht en warmte en vrolijkheid de hele aarde overstraalde en ik zag velen die naar het licht zochten als ware in haar schijnsel zich voeden.

Ik zag als ware allen die geen licht wilden, naar het zilver kijken waar zij zichzelf zagen, en toen zij zichzelf zagen konden zij hun ziel hun wezen bijstellen. De ene zag hoe zij beter macht of kracht konden krijgen, een andere zag vaardigheden die zij bijstelden. Als ware zij allen iets zagen of een weerspiegeling van wij zij konden zijn, konden worden. In het zilver zagen zij zichzelf.

Ik zag als ware allen die geen licht geen weerspiegeling wilden zien. Die vonden i n een beeltenis van brons of van mooi kleurig metaal een ideaal, de ene zag een voorvechter van een land, de ander een voorvader of voorloper. Van wetenschap, van politiek, of een van die mooie idealen waar iedereen over roemt. Ik zag als ware zij steeds naar dat beeld, die beeltenis keken met een ideaal een beeld van een beroemde persoon, uit leven, politiek of wetenschap. Zij keken naar het beeld en beeltenis en vonden daar als ware iets waar zij zich op konden richten.

Ik zag als ware allen die een kleur kozen en zeiden wij meten ons af aan deze waarde, een waarde die in leven en bestaan centraal stond. Als ware zij steeds zeiden, wat ik doe is binnen de kleur waar ik voor gekozen heb. De ene koos wit met zuiverheid, de ander blauw met dienstbaarheid. Zo waren er vele kleuren. En bij die kleur vonden zij waar zij naar zochten. Groen de kleur van gezondheid en natuur, en oranje de kleur van harmonie, en mensenlijkheid.

Zo was de zon als ware goud, was zilver als ware men een spiegelbeeld ziet, en was brons een beeld waar zij naar opkeken, en was een kleur een van de mooie normen en waarden die men in het leven vindt.

Over de engelen in de hemel, wij kennen de cherubijnen die als ware als kind al bij de Heer zijn gekomen, en als kinderen van jonge leeftijd in de verbintenis met God zijn.

Wij kennen de Serafijnen, die rondom Gods troon zweven, hoe oud zij ook zijn, en hoe zij ook bekleedt zijn met Gods instrumenten. Zij zijn dicht bij en binnen de straling van God zelf, waarbij God zegt in mijn straling wordt het werk vanuit mijn eigen kracht volbracht.

Wij kennen de aartsengelen die bij een orde horen, en een van de krachten van God behartigen, noem de orde, noem wijsheid, noem genezing en vele andere mooie kenmerken, Als ware zij in hun orde vele engelen hebben die voor hen dagelijks en bij het licht actief zijn.

Wij kennen de bescherm en bewaarengelen die als ware mensen geleiden, en persoonlijk veilig houden maar ook als zij God erkennen in zijn functie, dan krijgen zij de levenslessen op het juiste

moment, en groeien zij als ware ook zonder dat zij in alles zelf het initiatief of de keuze hoeven te tonen.

Zo zijn er vele engelen die in de hemel voor god werken, en in hun eigen wezen zowel de liefde van God genieten als het werk voor hem doen.

God is zonder aannemimgs des persoons, als mensen zich tot hem wenden, en zich overgeven vervult hij hun leven en bestaan. Als engelen zich naar God toekeren, vervult hij hen op hun niveau hun leven en bestaan, waarbij God zijn straling in alles en iedereen legt die zich door Hem laten vervullen.

Een gebed van overgave is van grote waarde, als een mens zich aan God overgeeft, vervult hij hun leven, als zij hun ziel aan de Heere geven vervult hij hun ziel. Als zij zeggen mijn leven is meer nog mijn hele bestaan in de straling van de Heere dan neemt hij het in zijn hoge intelligentie en vult het met zijn straling.

Een leven bij God wordt als ware aan zowel werk, zowel persoon, zowel de samenleving in precisie door Hem met zijn straling gevuld.

Bij het leven zal God zijn kenmerk in het leven leggen met ook mogelijk ongebruikelijke maar hoogwaardige zichtbaarheid.

Bij een bestaan zal God zeggen ik vorm het bestaan gelijk naar die eeuwige waarde, en schaaf aan de persoon, immers het bestaan van die vele eeuwen, krijgt bij God die waarde zowel tijdens het leven als verder in het gehele eeuwige bestaan. God zegt dan ik verlies geen tijd, immers in het bestaan kan een ziel nog genoeg werken verrichten zelfs met groter waarde dan in het leven.
God begint een bestaan en ziel meteen te vormen, en geeft het die dure straling vergelijkbaar met diamant of edelsteen.

De ziel die bij God komt ontspringt in het eeuwig leven, en God zegt ik toon de ziel op de samenkomstplaats der volkeren, en daar beslist de Heer hoe het tot heil tot God zelf gebracht wordt. Immers als de Heere zegt deze ziel is bij mij, dan zal het eeuwige doel van die ziel vervult worden.

Soms gaat een mens een pad dat niet gekend niet herkenbaar is, en na iedere oprechte keuze om genot, of plezier af te wijzen ten gunsten van geloof, dan krijgt de mens van God een bijzondere gelofte. Bij het opgeven van een relatie wens zegt God ik geef een gelofte dat men in de straling wordt aangenomen, waar een mens een relatie vindt, zal God zeggen ik schenk een relatie uit mijn rijke schatkamer der engelen.

Als een mens bij iedere oprechte keuze voor God zelf kiest, of om die mooie mogelijkheid ten gunste van plicht af te wijzen, dan zegt God ik beloof en beloon het met een geschenk die meer waard is, dan die mogelijkheid zelf had kunnen bieden.

Waarbij een gebed van overgave bij de mens de wil en de teugels aan God geeft, en bij engelen hun werk vanuit hen zelf door Godskracht wordt vervuld.

Waar de mens het evangelie heeft, zo is voor de engelen in de hemel Gods woonplaats waar zij zijn straling kunnen genieten, als ware een zon van duizend zonnen licht schenkt en de engelen zich daarin geheel eenmaken met God zelf.

In het koninkrijk Gods waarbij de bijbel leidend is en mensen in geloof toenaderen tot God. Zo is ook het volkslied als ware een beschrijving van iemand die bij God is. Noem Gods instrument zijn, noem vroom leven, en noem het leven geheel aan God wijden.

In het volkslied is het christelijk standpunt waarbij het Koningshuis in de grond van de Monarchie en het christendom gegrond is.

Willem van Oranje is dan als prins, een instrument van God waarbij hij ook beschrijft in moeilijke tijden op God te blijven vertrouwen, en ook dat als ware de mens de burger mag bidden om in de genade van God zijn bescherming te genieten.

Het standpunt is dan om instrument van God te zijn en als ware ook in de hemel ene beloning te krijgen. Waarbij dus ook in de geschiedschrijving die stap als ware omschreven wordt. Waarbij een gebed van overgave, ene leven vol zegen ontsluit en als ware de macht van God toelaat in een taak of een leven. Een gebed van overgave Willem van Oranje als prins een koningshuis gaf.

Waarbij die titel van de soevereiniteit ook gegrond is in die autoriteit die God zelf ook is, en waarbij de functie van een koning ook in gratie van de bron van God zelf vervuld wordt. Noem de nazaten van Willem van Oranje gegrond zijn in zijn geloof die hij toen had.

Waarbij het koningshuis onderdeel is van de orde van God, en die in ons land heel dichtbij is, door die functie die zowel politiek, regering en het koningschap. Dat door het volkslied en de geschiedschrijving als waarde vorm krijgt ook in de zichtbare samenleving.

In het christendom, waar een opoffering duizendvoudig wordt beloond, waar men voor het werk met eenzelfde munt beloond wordt, waar het feest met een olielamp wordt aangekondigd.

Men noemt het leven zowel genade, werk, als alle gebeden, waarbij werk en dienstbaarheid een gebed is.

In deze plaats der loutering waar men zowel van de Heer een verklaring krijgt, als de beloning die bij belofte geldt.

Deze plaats der loutering, met de munt die voor al het werk geldt, verklaart de Heere, deze taak heeft een grote waarde in de samenleving, en de munt is die eenheid met mij, of die beloning voor het werk dat de waarde heeft van zijn volle straling.

Deze plaats der loutering, waar men zichzelf op aarde opoffert, zegt de Heere deze vergoedt ik met de intentie waarmee men zich opoffert en men krijgt een verklaring dat men duizendvoudig of in zijn geheel als ware geschonken krijgt. Waar men zich op aarde opoffert, krijgt men in de hemel de plaats der loutering die volledige mooie beloning.

Deze plaats der loutering waar men met een olielamp verklaart krijgt bij welke liefde en toewijding die men op aarde getoond hebt, en toen de Heere riep men zei, ik antwoord. Dat men met het symbool van de olielamp het feest van Christus in mag gaan, en men als ware in deze plaats aanzegt krijgt welke betekenis het feest van Christus heeft.

De plaats der loutering waar de Heere als ware in zijn straling uitlegt en verklaart welke beloning een mens krijgt, van zijn opoffering, toewijding, geloof en alle werken die door de genade zijn vervult. Waar men zich geheel durft te geven, zal men geheel worden aangenomen.

Als ware de plaats der loutering, waar men soms mogelijk het vagevuur zegt, of het paradijs omdat alle zorgen in handen van God zelf zijn. Als ware deze plaats een belofte is voor die mooie beloning die geschenken uit Gods liefde, en als ware uit zijn rijke genade en zegen.

Waar de Heere het geloof en het leven verklaart, verkrijgt men vele mooie geschenken, ik noem die plaats de plaats der loutering. Immers wat gelouterd, is schoongewassen maar ook in die straling van God die als een zon schijnt, en de gelovige in het schijnsel van de Heere zich toont.

De Plaats der Loutering waar Gods straling bijzondere kenmerken draagt en mogelijk de gelovigen in de beloning vervuld worden, en de Heiligen in hun onvoorwaardelijke dienstbaarheid mooie namen krijgen, en waar de engelen als ware mogelijk met de gunst van de Heer hun mooie naam bevestigd krijgen.

In het hindoeisme is Vishnu een godheid die algemeen bekend is en zijn gebeden aanneemt en de vwrantwoordelijkheid in het hart legt, noem zijn gebed kan bij de devotee meteen een gevoel geven dat hij het in zijn straling heeft aangenomen. Waarbij ook woorden als alwetnedheid en alstralendheid betekenis kent.

Vishnu kan zijn avatara's aansturen om het gebed te verhoren, noem soms de spirituele rol die altijd en overal geldig is, en soms een avatara die als ware door Vishnu begenadigd wordt.

Vishnu die garuda heeft als rijdier die ook in gebed toegenaderd wordt en zowel de naam bij Vishnu noemt, als een persoonlijke zegswijze geeft. Waarbij garuda als ware heel snel naar de woonplaats vna Vishnu vliegt en als ware in zijn schijnsel de devotee noemt.

De avatara's die soms bekend zijn en soms als ware achtwr een sluier blijven,
Rama die wij door Ghandi kennen die de rechtvaardigheid en de orde van het land behartigde,
Noem Rama die voor orde en gerechigheid staat, maar ook die herstelt met de juiste rol waar soms strijd niet nodig is om de orde te herstellen.

Noem Krishna die de alvervulde wordt geneomd en zijn gebeden vervult uit zijn liefde.

Parasurama, die als ware het kwaad bestrijdt, en ook in zijn spirituele rol het kwaad soms door zijn wapen wegneemt en soms door het kwade te vernietigen de orde herstelt. Waarbij para aangeeft dat hij meer macht heeft dan het kwade te weer kan stellen, en asura betekent dat als ware misdaad of verkeerde macht bij hem bestreden wordt.

De avatara's Kalki die ook onbekend maar in zijn spirituele rol, de gehele kwaadwillende macht als ware door hun eigen fout kan uitleveren aan hun eigen vijanden. Waar Kalki ingrijpt is het geen mens, en geen menselijk bron, immers macht die zich groot noemt houdt rekening met alle factoren die vaak door hun macht al overwonnen zijn.

Waar Vishnu in gebed wordt toegenaderd kan hij zowel zijn avataras vragen het te vervullen als zelf in zijn macht een gebed de verhoring geven.

Waar garuda genoemd wordt is het symbool van een vogel waar hij vaak mee wordt afgebeeld als ware een symbool voor de toegankelijkheid van Vishnu, als een mens een vorm verwacht naast de avatara's.

Als een mens zijn leven aan God geeft, dan zegt God ik neem de tijd om de laatste wensen te vervullen zodat de ziel schoon is, en erna de mens zich geheel aan God kan wijden.

Zo kan God een vervulling van wensen geven die geen schade veroorzaken, en als die voldaan zijn, dan is de mens geheel bereidt om God zelf te laten leiden.

Als voorbeeld dat een mens een wens tot cultuur heeft, en na het laatste zegt ik ben voldaan in die wens, en de Heere zegt u dagen worden gevuld met gebeden. Immers de mens is geheel toebereidt.

Een mens zal dan niet meer terugverlangen immers zijn wensen zijn vervuld.
God kan erna het hart van de gelovige geheel vullen met zijn straling en de taak die hij geeft.

Wanneer een mens zich aan God wijdt, kiest hij bij de mens uit oprechtheid, wanneer een gebed een waardevol gebed een voorwaarde heeft, ook al streng of in zuiverheid dan zegt God op deze weg heeft u in het leven alles voor God opgegeven waarbij in oprechtheid die voorwaarde in de coordinatie van God zelf is.

Noem een zuiver hart bewijst zich in het geloof door het durende gebed en het durende van zijn autoriteit.

Waar de mens in vrees is, ben ik waardig genoeg, is God die in zijn plan die voorwaarde in de vanzelfsprekendheid van het leven weeft. Waarbij God de mens in zijn straling aanneemt.

Waar God het werk voor Hem beloont met een munt in de hemel,
Waar God zijn relatie met de gelovige in de hemel beloont met een olielamp,
Waar God de opoffering duizendvoudig vervult.

Ik was zo even ver weg bij een volk dat kiest voor spreuken en een mythische vraag over hymnes, over sprookjes, over mythen en over sagen die zo oud zijn dat weinig meer bekend is. Zij zochten als ware antwoorden op vragen die in tekst verloren zijn gegaan.

Een van die vragen was; er is een element die alles overstijgt en dat element is de basis voor al het bestaande. Dat element is als ware in het Engels, the element is time.

Een van de andere vragen ging over als ware mogelijk een oude Griekse wijsgeer die wijsheid had verworven en altijd in zijn beknopte zo weinig mogelijk woorden gebruikte. Als ware hrt verwees naar alles dat in de samenleving in de cultuur, in de oude tradities een naam probeert te verwerven. Die Griekse wijsgeer had het over; The agreement. Als een woord dat verwijst naar een van de oudste filosofische stellingen, maar ook in die stelling een antwoord geeft over een vraagstuk van wat het bestaande inhoudt. De Griekse stelling was dan in het Engels; The agreement is light; the agreement is light houdt dan als ware een betekenis in die voorbij alles gaat, voorbij wat bekend is, voorbij wat mogelijk is.

De derde vraag waar dat volk als ware nog geen antwoord op had, en als ware in deze vorm van vraag die door een spreuk antwoord probeert te krijgen op mythische inzichten. Deze derde

onbekende zou dan een vraag inhouden. De betekenis is dan zoals de andere twee in het Engels te verwoorden.

Zo mogelijk zou dit volk ver weg met deze spreuk en vraag waarbij de derde ervan niet bekend is, soms een beloning geven van de meest hoogwaardige artefacten, misschien vergelijkbaar met een schilderij van de beroemde meesters uit het verleden.

Een volk ver weg geeft met een spreuk antwoord op mythen die hun vorm bijna verloren hebben gaan, en als ware door een vraag of ene vraagstuk ze opnieuw vorm willen geven met die betekenis die het in het verre verleden had.

Misschien een kleine richtingwijzer van een ziel is dat de derde die vraag in het engels ook met een woord aan te duiden is, het woord; The question is wisdom.

Waar mensen de ultieme vraag zoeken, die voorbij het dagelijkse gaat, de vraag die voorbij het bekende gaat en waar ieder mens een andere betekenis in vindt. Soms een betekenis die in het verlengde van hun levensvragen ligt, soms het verlengde van wat zij hopen te bereiken, soms het verlengde wat in de samenleving waardig is.

De ultieme vraag ik ook met een woord aan te duiden wijsheid; The question is wisdom. Zoveel volkeren als er zijn, zoveel huidskleuren, en zoveel levens die in de werkelijkheid vorm krijgen, zoveel verschillende vormen van bevestiging in het leven er is, de vraag over wijsheid is bij iedereen dichtbij, maar ook heel ver weg, immers er is zo lang als ene pad kan zijn, zo lang als een weg om te leren en studeren kan zijn, zo ver kan wijsheid reiken, en zo ver kan een mens dit woord betekenis geven, in eigen leven, maar ook die betekenis uitdragen aan anderen. Waarbij het raakvlak bij wijsheid geen strijd nodig heeft, en geen taalverschillen tot een kloof laat brengen, immers wijsheid is meer dan alleen een vraag, het is bij iedereen in de ziel een geloof in een onzichtbaar ondoorgrondelijk kenmerk, dat bij iedereen raakt aan een vervulling die zij met eigen woorden, en eigen inzicht vormen. The question is wisdom.

As the addition about the question being for this quest and search, is the life force itself.
Deze drie zogenaamde vragen die als ware een beginsel aanduiden is dan als ware de bron die ook de antwoorden vindt. De vragen die als antwoord een kenmerk hebben, en de vragen die voortkomen uit een vraag die eraan ten grondslag ligt. Noem het beginsel de levenskracht in het engels de life force.

Zoals in het engels we searched for the analysis, het antwoord is; the analysis is life. Als onderdeel van deze mystieke vraagstelling.

Met aanvulling: The interest is humanity; the ingredient is Alchemy.

Als ware vele kenmerken van wijsheid zowel relateerbaar zijn aan de mens zelf,
in beleving in doel, en in de kenbaarheid.
En de kenmerken relateer baar zijn aan zowel samenleving als mensheid.
Waarbij alle wezens in het universum; als ware in de Schepping door de Schepper zijn vorm gegeven met hun plaats en hun plicht.

De mens heeft in zijn menselijk gewaar zijn, zoals in de werkelijkheid het hart genoemd.
De werkelijkheidsbeleving waarbij mensen kunnen zeggen ik doe dit, ik doe dat, ik voel dit en ik voel me door deze gebeurtenissen het een of ander.

De mens heeft in zijn hart het geweten, waardoor mensen zeggen ik voel mij schuldig over, ik heb een probleem met dit of dat.

Ernaast kan bij mensen het geweten als instrument wijsheid aanreiken over wat een mens in het leven belangrijk vindt, of wat men in het leven als verplichting heeft.

Wanneer een mens weet wat het moet doen, of welke betekenis men zowel zelf als in de samenleving heeft, dan is het geweten als ware men weet wat de plicht in het leven is.

Waar men gevoel heeft over of men bang is, of men boos is, of men op een bepaalde manier aangedaan wordt door situaties, gebeurtenissen. Zo kan men door gevoel ook als ware bij gevaar willen vluchten, bij relaties samen vriendschap delen.

Bij het weten kan een mens een plaats in de samenleving vinden waar de taak voor die fase of periode het best is. Het weten is zowel welke plaats men heeft, welke werk betekenis heeft, maar ook in hoger verband is men dan op de juiste plaats.

Het weten kan in lijn met scholing of educatie, zowel beroepsvormend werken, als bij het werk bij een taak of bij in de samenleving van waarde zijn, een betekenis inhouden.

Weten en plicht liggen in het verlengde van intelligentie, en in het verlengde van in het leven een begeleiding.

Zodra mensen die eenheid met hun hart zoeken, vinden zij ook het weten erbij die vaak in de samenleving een functie behartigt. Het hart en de ziel, noem het hart is de werkelijkheidsbeleving met de instrumenten zoals gevoel, geweten, maar ook het handelingsgerichtheid, en ernaast
De ziel het bewustzijn, men kan zeggen ik ben mij gewaar van dit of dat, of gewaar waar ik ben, of in welke context ik besta.

Het weten is dan als men in verbinding met het hart staat, de innnerlijke geleiding die betekenis schenkt aan leven, samenleven. En in het geheel van leven en levenstaak draagt het in het voortdurende moment, de inhouden die dan van belang zijn.

Waarbij men vaak zegt, als het weten vragen aanreikt, dat in die fase belangrijk is, en welke vorm het ook heeft bijdraagt aan groei van intelligentie, hart en ziel.

Waarbij vaak het weten een levenstaak aanreikt die welke waarde men ook heeft, in de samenleving een functie behartigt die niet in vergelijking of beoordelingen uitwisselbaar is, immers die functie wordt als ware door geleiding zichtbaar. Ook al zou een mens in de samenleving onder controle zijn om in het geheel binnen wet en regelgeving te blijven.

Het weten is dan als ware een functie die de levenstaak geleidt, zowel in het leren, vooral in de eerste fase van leven, noem de intelligentie vergroten en als ware afstellen op wat in de samenleving leven inhoudt, en het weten in werk vooral in een levenstaak wordt genoemd,
Noem na een lang leven terugkijken geeft het weten die waarde die niet vergelijkbaar is en een functie als levenstaak behartigt heeft.

Het gevoel is dan het voelen waarbij emoties een gevoelswaarde hebben, en het geweten is ten op zichte van het leven in betekenis.

De aarde wordt soms moeder aarde genoemd, en soms met de zwaartekracht als belangrijkste kracht aangeduid.

De zwaartekracht is als ware de beheersende kracht die iedereen op de aardbol houdt,
’s nachts slapen wij, waardoor zelfs ten op zichte van de krachten van moeder aarde wij stil liggen
En als ware zij met gevoel begiftigd is, ons aanvoelt terwijl wij slapen.

Moeder aarde met de beheersende kracht de zwaartekracht, en andere krachten die soms aanvoelend zijn soms regulerend. Zij verzorgt alle levenden die op aarde wonen.
Waarbij mensen in het scala aan intelligentie en leven door haar ten volle worden geleidt.

Waar moeder aarde krachten heeft kiest zij zelf voor stenen die op haar gevonden worden en kruiden die groeien om zowel de mens bij te staan noem een steen die in symboliek bestaat door haar begiftigd worden met zowel betekenis, naamgeving en de kracht.

Soms zegt men de steen draagt zelf die kracht andere zeggen moeder aarde kent de naam van de steen en begiftigd de drager of eigenaar.

Moeder Aarde die dagelijks voor alle levenden zorgt, en als zij ;s nachts slapen dat zij hen op haar aarde aanvoelt. Waarbij door de draaiing alle kanten van de aarde gelijkelijk delen in de slaap, en zij met haar zwaartekracht alles aanvoelt.

De zon die licht geeft, warmte en energie zijn als een soort vader immers alle levenden laden op, en als de aarde draait krijgt het gehele oppervlak die verbinding met licht.

Waar het hindoeïsme ook de naam varaha als haar beschermer aanduidt, is moeder aarde en de zon over de hele aarde en bevolking verbonden aan die betekenis.

Moeder aarde met de kenbare zwaartekracht waarbij de andere krachten wel bestaan maar zich niet inzichtelijk maken. En de kunstwaarde van edelstenen zoals tijgeroog die beschermt, zoals rozenkwarts met liefde, en de jade steen voor China, zij kent zelf die waarde van de stenen immers zij draagt ze vlak onder het oppervlak.

De krachten van moeder aarde ,waarbij ook haar engelen die zo graag het hart van mensen aanraken met een bijzondere gave. Als zij een mens aanraken is het altijd met compassie ,wijsheid en deugd. Waarbij sommigen een visioen geven over en hoogwaardig leven, en andere uit de nood door een stem van een engel of voorouder.

De engelen van moeder aarde kunnen als ware betekenis schenken op een plaats waar zelfs de samenleving geen wijsheid brengt.

Waarbij zowel moeder aarde ,in die verbinding met God haar leiding mag geven, en de mensheid ondersteunt, en zowel de zon die ook in de boeken de vorm en plaats heeft gekregen, hun volle kracht mogen inzetten om alle levenden een doel, plicht en taak te geven.

In het hindoeisme is de drie eenheid zowel Brahma de Schepper, Vishnu de onderhouder en Shiva die het terugneemt in het ongemanifesteerde, of de oplossing.

Deze drie eenheid is zowel zelf verbonden in hun rol van universum, en boven het universum zelf in de aanwezigheid van Para Brahma, die als ware vele universa en hun godheden zijn verbonden.

Zoals een mens in de avond gaat slapen en wakker word in de ochtend, is de schepping van het universum ook na de gehele scheppingsdag weer in rust en als ware de pralaya waarin zowel het gemanifesteerde dat altijd kan zeggen ik besta, en de pralaya waarin wordt gezegd in de ochtend, ik was deze nacht niet bewust.

Para Brahma die als Al-Schepper het geheel in standhoudt en als ware in de Scheppingsdaad boven het universum en boven alle universa staat.

De orde in het hindoeisme verklaart dus zowel de goden en hun orde, en welke onstaansgrond zij hebben. Waarbij zij de brahmanenkaste als ware de wijsheid later overleveren.
Para Brahma die dan zowel het menselijke als dag en nacht verklaart, en zowel het onstaan van een universum verklaart. Waarbij de mens als ware de wijsheid op eigen niveau krijgt uitgelegd en verhaald.

Zoals mensen in hun handelen zowel thuis, op het werk kunnen zijn, en betekenis vinden in hun sociale systeem en groep, is het zowel boven als beneden.

De Schepper die het ontstaan laat verschijnen, en de orde bepaalt.

Boven Para Brahman die als god, godin of als een persona wordt gezien, immers de schepping als een daad. En erboven Para Brahman die de alomtegenwoordige werkelijkheid is, en boven en door alle universa heen bekend is en zijn aanwezigheid in de religies laat kennen.

Para Brahman de gehele werkelijkheid, en Para Brahma die in dit universum de drie eenheid brahma, vishnu en shiva in zijn orde heeft.

Soms wordt het woord Maha zoals in maha vishnu gebruikt om in groter verband naar de functie te verwijzen. Zoals mahah vishnu dan duizenden universa in bestaan droomt, en vishnu de onderhouder is in een universum

Zoals mahah groot betekent en verwijst naar een maatstaf betekent Para in het concept het ultieme, of het totaal. Waarbij het Al of alles overstijgende de betekenis is.
Waarbij Para ook die betekenis heeft van het geheel als vanaf het begin tot aan het eind.

Waar de mens in zijn karakter verbonden is aan zowel man en vrouw.
Is het bij de man handelingsgericht en in de betekenis van het leven de samenleving en de werkelijkheid, en is het bij de vrouw belevingsgericht en het voelen van betekenisvelden.

De man die handelingsgericht is, krijgt in de verbintenis met vrouw die informatie als ware in het handelingsgebied, immers een vrouw door spraak deelt informatie over gevoel, en de man die handelingsgericht is, kan het betrekken in zijn handelswijze.

De natuurlijke rol voor het gender vrouw is dan ook aanvoelen, in zowel betekenis als de maatschappelijke waarde om bij de verbinding de mens de brug als concept te delen.

Noem de belevingswaarde door gevoel bespreekbaar maken, geeft de mens in zijn innerlijk en zijn uiterlijke waarde een verbinding die de ziel het hart in lijn stelt met de samenleving.

Noem aanvoelen opent de mogelijkheid om in lijn te komen met de omgeving, wat bij jeugdigen en het gezin ene belangrijke waarde heeft. Noem geaccepteerd voelen, noem gevoelens in een informatie concept verwerken

Bij een goede opvoeding is de belevingswaarde de brugfunctie, waarbij mensen hun gevoelens bespreekbaar kunnen maken en bij het volgen van gevoel een maatschappelijke wettelijke orde en lijn volgen. Noem een gevoel van honger of dorst is dan bij gezond voedsel, en een gevoel van vriendschap is dan altijd bij een legitieme vriendschap of relatie.

De brugfunctie is in de jeugd door die mate van contact over de belevingswaarde, waarbij vrouwen vaak aanvoelen, en mannen leren om in hun handelingsgerichtheid die informatie op de juiste manier te behartigen.

Bij een brugfunctie leer je het innerlijke, het gevoel en de beleving ook in het handelen en in de interactie in de samenleving goed te behartigen.

De beide genders in de samenleving de orde zowel in stand houden, als zowel beleving van de mens in lijn met de maatschappij brengt, en zowel het handelen grond geeft.

Voor al het levende, en voor de mens op aarde is er tijdens het leven ook als een mens al bij een bron hoort, noem onder andere christelijke of andere religies.

Is een van belangrijkste keuzes om weer bij de bron aangenomen te worden. Een koning die als ware uit het christendom gegrond is, zal tijdens het leven die keuze moeten bevestigen met eigen keuze en kracht. Welke leeftijd die keuze ook voorkomt, die keuze legt dan die verbinding met de bron.

Soms komt zo’n keuze met een eenmalige beproeving, soms is het een leerstelling in een gemeenschap, dat wanneer het ook komt, men bereidt moet zijn en die keuze zo voorop moet stellen dat al het andere opzij wordt gezet.

Soms zegt men krijgt een mens op zo’n moment een gebed aangereikt dan is men gered en voor het leven door die keuze in gebed te vervullen het leven vrijgekocht.

Zo is in iedere generatie en voor ieder mens, los van welke religie of overtuiging ook zo’n moment. Waarbij men als ware de bron die men had, bewust weer bevestigt.

Een koning die dan als ware uit christelijke grond zijn functie uitoefent is dan als ware net als ieder mens, immers men heeft op aarde vrije wil tot men zich in gebed geeft, die verbinding bewust weer te leggen.

Als men tot die keuze als ware de vanzelfsprekende verbinding heeft, dan is die keuze zonder schade, immers zonder bron loopt men als ware niet altijd in het wetenschap van het leven.

De christelijke bron als men die van nature heeft, voorziet in de genade en bescherming, en bij die bevestiging is men in die straling als ware verbonden.

Voor sommige families en in het christendom is het een onderdeel van de leerstellingen waarbij kinderen worden doordrongen van de betekenis voor het leven, de samenleving en voorspoed.

Een koning staat boven de wet en heeft de functie om de wet te bewaken waarbij ze vaak zeggen dat ze de deugd rechtvaardigheid behartigen. En waar nodig de wet bijsturen. Wat vaak gebeurt als er in een land nieuwe ontwikkelingen zijn. Daarin hebben zij een belangrijke verantwoordelijkheid die al in hun jeugd een gesprek is waar de waarde in wordt benadrukt.
Waarbij als in de functie van een vorst staat dat hij boven de wet staat dan is rechtvaardigheid voor henzelf een maatstaf, maar ook in alle vormen waarin zij die wet bijsturen of hun oordeel laten gelden. Noem rechtvaardigheid als deugd in religie omschreven wordt.

In het hindoeïsme is een mantra als ware een toegang door een heilig woord, om genade te openen. De bewoording sharanam is als ware soms met toevlucht verwoord, maar opent als ware door een woord toegang tot een toevlucht waarbij het woord door het uitspreken de mens toebedeelt aan een naam van een godheid, godin of heilige bron.

Het woord sharanam is dan als ware zowel de toevlucht als de deur naar die heilige woonstede waarbij een mens vaak in het besef groeit, en als ware uit een heilige bron put.

Het woord sharanam is ook de toevlucht naar als ware zelf-overgave, waarbij men geheel in handen van de godheid of godin wil zijn. Waarbij men eigen wil en belang als ware overdraagt aan die heilige bron, en als ware het bestaan betekenis krijgt.

Het woord Sharanam is als de toegang naar de toevlucht die als ware door de godheid zelf met een naam wordt verbonden.

In het licht van een samenleving is de cohesie, dat iedereen onderdeel is en lid van de samenleving, Waarbij minderheids groepen en zwakkeren, als in de samenleving in de orde een kader heeft.

Als zwakkeren als voorbeeld in een organisatie begeleidt worden waardoor de arbeidsbevolking zijn werk goed en beter doet. Als ware iedereen die in een land of op aarde geboren is door een gestructureerde samenleving zowel in leven en in hun bestaan voorzien wordt.

Bij zwakkeren die niet kunnen werken maar wel ene plaats hebben en als ware zowel leven als in de bestaansvorm voorzien worden.

De regel recht van de sterkste en individu recht dat wie werkt beloond krijgt en alle anderen als ware niet mogen leven of bestaan is in de overstijging van het samenlevingscontract waarbij je iedere burger met een naam een plaats geeft binnen de gehele orde.

In een samenleving is voorspoed zowel een kenmerk van alles in de orde inkaderen, en zowel iedereen een plaats geven waarin bestaan en een plaats veiligheid aan iedere burger garandeert, Maar ook door die inkadering een samenleving

Net als rechtspraak een samenleving beschermt is een plaats geven aan zwakkeren ook een vorm van beschermen van de samenleving.

Als een samenleving een deel van de arbeidsbevolking inzet om andere groepen een plaats en kadering te geven is toch het geheel in zicht van voorspoed en welvaart in betere conditie.

Dus ook als een arbeidsbevolking wordt ingezet voor niet efficiënte doelen is het in het ethische belang van de gehele samenleving toch dat een getalsmatige grotere cohesie plaats heeft.

Naast het individu recht is er een samenlevings recht bij vraagstukken over zowel onderdelen van de samenleving, als functies die binnen de orde een gedeelte behartigen.

Immers wetenschappelijk zodra een percentage van een bevolking biologisch afwijkt, wil je het belang van bestaan in het geheel en de orde inkaderen. Als zij geen schuld dragen kan je ze ook niet afrekenen op wat zij niet kunnen, dus wil je hun bestaan binnen de samenleving op een ethische maatstaf borgen noem. Eten, drinken, beschutting, of het meedoen aan de maatschappelijke voorzieningen.

Soms wordt de intuïtie wel eens benoemd als dat de wijsheid ervan in de ziel woont, en als de ziel een vonk van God is, als ware God in die intuïtieve inzichten voldoet.

Als een mens als ware de wijsheid in de ziel meedraagt, en de mens door het contact met de werkelijkheid en zich laat doordringen die wijsheid zowel over leven als samenleven gaat, en soms zelfs door de ziel het inzicht over de toekomst kan verkrijgen.

De intuïtie als de ziel contact maakt met de werkelijkheid kan dan boven gewone inzichten geven, en zij die het leren waarderen en leren vertrouwen kunnen als ware gegrond zijn in die wijsheid.

Soms zegt men wel eens het hart heeft verbinding met het hart van de samenleving en met het hart leven opent de weg, de taak voor hert leven die voor de gehele samenleving van nut is.

In een samenleving waarbij het denken het intellect ontwikkeld wordt, is het vaak als een mens de intelligentie in de ziel wil vinden, dat die omschakeling vaak in de jeugd ten opzichte van anderen een beperking in resultaten laat zien maar later in het leven weer veel voordeel geeft. Noem de ziel is niet afhankelijk van voortdurende inspanning en concepten die geleerd worden kunnen als van nature alle methodieken en kennisvormen behartigen.

Als een volwassene die weg gaat hebben zij vaak vrees dat tijdens de tijd van overschakelen van denken naar de ziel het leven veel schade oploopt noem men kan geen arbeidspositie, en men kan dan moeilijk anderen onderhouden in de verplichting.

De weg van denken omschakelen naar de ziel is dan een weg van uiterlijke bron naar innerlijke bron waarbij men alles van nature goed leert doen, en zowel het leren de ziel zijn vaardigheid geeft, en later die groei als ware het intelligentieniveau verhoogt. Waarbij zelfs in de samenleving grote voortgang zoals in het verleden de verlichting werd genoemd mogelijk wordt, in rollen die dan als voorlopers worden benoemd.

Het omschakelen van intelligentie voor een mens is dus van het denken naar de innerlijke kracht van de ziel, waarbij het een unieke en bijzondere waarde heeft die soms als onvergelijkbaar wordt gezien. Maar wel de samenleving grond is voor die omschakeling.

Waarbij ook in het onderwijs systeem van gradatie soms bij een andere intelligentievorm ook afwijkend is, en binnen het systeem niet direct in de beoordeling ruimte geeft voor groei, immers een denkmethodiek heeft een andere ontwikkelingsweg dan een methodiek die anders ingesteld wordt in het onderwijs, terwijl een intelligentievorm ook later weer een grote vooruitgang en sprong mogelijk maakt. En soms zelfs in het overstijgende concept een begripsvermogen ook later veel breder mogelijk maakt.

Zoals de steen robijn van Krishna betekent dat je in het leven meer geaccepteerd of geliefd voelt, dat het leven meer vanzelf of vanzelfsprekend verloopt. En dat waar bevestiging nodig is, men het soms krijgt als compliment, als kunst, of van anderen.

Krishna die als ware dan een pad opent, het robijnpad, waarin de mens zelf niet meer geheel afhankelijk is van relaties, of van anderen, en men zich zelfstandig voelt.

Het robijnpad van Krishna is dan niet een daad, een gebeurtenis maar een pad waarbij Krishna als ware vanuit zijn hemel het leven geleidt. En zijn ondoorgrondelijkheid het leven mogelijk maakt.

Het is als een pad immers in het leven leren wij van levensvragen ons bestaan in hoger verband, waarbij termen als leven, bestaan en ziel betekenis krijgen door het bestuderen ervan, waarbij die liefde van Krishna dat pad van grote betekenis opent.

Een mens die immers zich met ziel wil wijden aan een religie of bron, is gebonden om eerst die betekenis ervan te leren, immers als volwassene zijn wij ook verantwoordelijk.
Het is dus niet ongewoon dat Krishna een pad opent, en later die bijzondere gebeden mogelijk maakt.

Dit is als ware in vele van de religies een belangrijk inzicht, immers jezelf overgeven als betekenis legt ook die hoge waarde van het leven zelf bij de godheid.

Net als het pad waarin je de intelligentie van de ziel vindt en ontwikkelt is het pad waarin overgave aan een godheid centraal staat, waarbij soms eigenbelang of eigen wensen op gegeven moeten kunnen worden om die godheid te vinden.

Zo is ook die overgave en die verbinding bij een godheid, geleidt vanuit die ondoorgrondelijkheid waarin de godheid zijn voorwaarde in het leven legt, en de adept of devotee in gebed alles overdraagt, en de godheid uitnodigt in het leven te wonen.

Zoals een mens het leven met een lengte krijgt is het binnen het leven zoeken naar die verbinding, waarbij gebed belangrijk is, en men op het niveau waarin men zelf staat die eerste stap zet.

Die overgave is dan ook een persoonlijke relatie waarbij het contact als ware eerlijk is, immers de devotee laat aan de godheid eerlijk zien wie men is, en welk doel men wil bereiken.

Bij sommige goden is het dan een mate van overgave en een kenmerk in het leven waarin iedere godin of godheid zijn eigen straling in het leven legt.

Als ware men bij overgave door de godheid voor het werk beloond krijgt, en men als ware verbonden is aan het opgeven van een eigen voorkeur. En men als ware waar de mens in het leven zelf werkt er voor beloond krijgt met de maat binnen de samenleving en als men voor een godheid werkt men als ware in die hoogwaardige gunst uit godenhand verbonden is.

De godheid die het werk dat voor Hem gebeurt zelf uit zijn rijkdom van zegen beloont, waarbij het hoogste punt is om geheel te zeggen dat het werk voor de godheid onzelfzuchtig is, en als de

godheid zou belonen die godheid zelf als ware uit straling zijn zegen schenkt zonder dat de devotee een wens geeft, of een vorm van beloning uitspreekt.

Noem de godheid uit zijn eigen gunst ook bepaald hoe die beloning mag zijn, of hoe een godheid zijn devotee onderhoudt.

Soms zegt men zelfs; ik hoef van de godheid niet beloond worden immers geheel in zijn hand, en als de godheid de mens tijdens het werk onderhoudt is het als ware voldoende immers men geeft zich geheel.

In het hindu kaste systeem is door de grondlegger, zoals ieder systeem dat heeft, zowel een niveausysteem aangebracht waarin zowel bloed als dna lijnen worden behouden, zowel een religieus systeem waarin plicht belangrijk is, en het scheppingsbeeld van het universum zijn waarde behoudt.

De keuze voor dat ouders een partnerkeuze maakt, is om binnen een kaste een relatie te kiezen, noem beiden uit dezelfde kaste, waarbij als een mens uit liefde kiest men vaak een andere keuze maakt, waarbij de kaste en het kastesysteem veel sneller zou oplossen en verdwijnen.

Noem het kaste systeem en regels die een kaste aanduiding bij een mens verlagen, gebaseerd is op impliciete normen, die men vaak bij het voorkomen van aandoeningen ook ziet.

Het hindoe geloof, volk en wijsgerig systeem heeft dus een grondlegger en een structuur die met een hogere bedoeling is vorm gegeven. Waarbij kernwaarden ingewerkt zijn die niet afhankelijk zijn van het begrip van een mens.

Uithuwelijken door ouders geeft de grootste mogelijkheid dat ze binnen dezelfde kaste blijven, het verlagen van kaste bij onreinheid geeft de grootste mate van voorkomen van aandoeningen. En het wijsgerig systeem behoudt de grootste inzichten van het scheppingsbeeld, noem de verwijzing van de brahmanenkaste, de veda’s en de schepping van het universum.

Naast de genadevormen in het christendom van de drie eenheid, Christus de heilige geest en God de Vader en de namen van de Vader van Almacht, alomtegenwoordig en alwetend.
Is de genade van de engelen; noem een eigen beschermengel zonder naam en vorm de regie geven, noem de aartsengelen die uit hun macht van God hun taak bij de gelovige begeleiden.

Waarbij Christus de mens verzoent met God de Vader en de mens in een van de namen van God wordt gedoopt, noem de spirituele doop waarbij men een verbinding krijgt.

De beschermengel als ware namens god zeggenschap heeft, zowel genade kan ontsluiten als kan besluiten om een mens een zegen of geschenk te geven. Immers bij God en zijn engelen zijn voorwaarden van godswege niet nodig, en is voor de gelovige alleen dat zij die leiding van hun beschermengel toe staan.

Als ware de beschermengel uit de rijkdom van God de Vader kan nemen en wanneer het levenspad schoonheid toont, kan toebedelen. Zoals een beschermengel het pad geleidt en die regie zowel voor de mens, voor de samenleving als voor God zelf behartigt.

Waarbij voor de mens die diepe binding belangrijk is, voor de samenleving een bijdrage aan het maatschappelijk proces, en voor God zelf dat de mens vrijkomt van zonde, leert over de levensvragen, en de mens zich voor God de Vader geheel toebereidt.

Immers waar God de ruimte krijgt vult hij het met zijn straling, en de mens wordt in de hemel geheel hervormt naar de naam van God die bestemd is.

Noem een ziel die een straling heeft, en zich in de straling van God doopt, een geheel pad opent naar die verbintenis die hoogwaardig is, en een geachte positie heeft.

Waarbij belangrijk is om de beschermengel de regie te geven, en door het uit te spreken men al in die straling deelt.

De alwetendheid van God betekent naast dat hij bij de mens alles weet van zijn levenspad, en kenmerken als goedheid, kwaad en plicht ook weet van als ware de wijsheid die wetenschap is.
Waarbij wijsheid een mens kan geleiden in het leven, zoals levensvragen maar ook bij persoonlijk ontwikkeling. Noem men leert en voelt zich zekerder, men leert en leert alles in het juiste licht te herkennen. En men leert en kan de ziel mee laten delen in het leven.

Alwetendheid is dan ook wijsheid en als ware aan de wijsgeer en filosoof een rijk inzicht gegeven, immers god wil in zijn alwetendheid ook dat de mens op het pad kan stappen, of de wijsheid krijgt om alles ten goede te keren.

Alwetendheid betekent dus ook naast dat God alles weet van wat in de werkelijkheid gebeurt, ook de wetenschappen die voorspoed mogelijk maken.

Daarbij is naast de Almacht onder andere ook de Alwetendheid van God een van zijn namen.
Waarbij de alwetendheid dan naar dat aspect wijst.

Waarbij naast de wetenschap die in een samenleving welvaart mogelijk maakt, ook wetenschap van de ziel waarde heeft, immers als een mens een bron aanneemt kan die bron een positie behartigen zowel voor de persoon als arbeidsperspectief.
Waarbij een bron binnen in de mens ook een bron in de samenleving mogelijk maakt.
Met wat voor de samenleving ook belangrijk is, noem hoogwaardige rollen

---

Het standpunt om te transcenderen is een hoger belang dan je eigen ontdekken in het leven,
Het transcenderen is dan om de wil als ware in die van de godheid te laten overvloeien.
Het trancherend van het menselijke de eigen identiteit is als ware zoeken naar een doel dat door een godheid wordt gegeven.

Het transcenderen is in religie door gebed zich overgeven, als ware de wil van de godheid toelaten.
Het transcenderen in leven en bestaan is als ware ten dienste van de samenleving willen werken en leven, en daar zowel accepteren wat een mens toekomt, en accepteren dat een weg door het leven anders mag zijn dan men zelf wil bewerken.

Transcenderen in de ziel is als ware het denken laten uitdoven dat of het denken gebruiken om voordeel te verwerven in het leven, of denken om als ware fantasie of dromen om als ware te

genieten. Transcenderen door het uitdoven van het denken is de werkelijkheid toelaten en als ware meegaan in wat in de samenleving wordt geschonken.

Transcenderen is dan het hogere toelaten, zodat wat in het leven betekenis kent, ook die betekenis vindt in een overstijgend standpunt. Noem het raakvlak van leven en de samenleving altijd ook de betekenis naast jezelf betekenis voor anderen heeft. En waar het aan het religieuze raakt daar vind de gemeenschap, noem iedere religie kent een maatschappelijk verband die betekenis in hoe men anderen ervaart en hoe anderen jou ervaren.

Zoals wonen en het hindoe geloof; dat Satva wonen, als ware bij bos, water en natuur is,
Dat rajas wonen bij drukke steden is, met woontorens, en allerlei activiteit, en tamas wonen is in een hol onder de grond, waaronder als men grote wooneenheden onder de grond bouwt. Waarbij men als ware geen daglicht kent, en men in een omgeving is waar natuur, lucht of water niet in de regio is.

Zoals Satva voedsel; het lichaam gezond maakt, energiek, rustig en vol energie.
Zoals Rajas voedsel; om lekker te eten, en spijzen die een smaak geven die mensen doet genieten.
Zoals Tamas voedsel; de mens bedwelmt, en als ware een roes geeft, of een gevoel dat het bewustzijn dromerig maakt of de realiteit zijn waarde tijdelijk doet verliezen.

Zoals Satva in lijn met de levenskracht, Noem de natuurlijke ontwikkeling van mens, dier en plant
Rajas een van de vier, sterk, snel, intelligent of veel, en (noem bij dieren en planten, geleide ontwikkeling)
tamas dat de oorsprong eruit verdwijnt. Noem vaak gezien wordt bij bepaalde dna verandering.

In de technologie waarbij je processen automatiseert in zowel mechanica als in aansturing noem hardware en software is het begrip : Direct bestuur waarbij je altijd een proces een menselijke keuze geeft.

Noem bij direct bestuur hoort het altijd door menselijk tussenkomst mogelijk te zijn om het zowel aan te schakelen als uit te schakelen. Waarbij technologie welke vorm die ook heeft als ware de regie van het uitvoeren altijd bij de mens legt.

In de tijd van quantum mechanica en artificiele intelligentie of robotisering is het een vraag over de uitvoering ten op zichte van de filosofische betekenis.

Noem wetenschapsfilosofie kan een grondstelling poneren die in zijn betekenis nog niet implementeerbaar is, of nog niet in de werkelijkheid toepasbaar maar wel in zijn betekenis een kader kan geven aan wetenschappelijke ontwikkelingen.

Noem een robot die een geautomatiseerd proces heeft en ten kwade keert, kan een mens het proces in zijn regie uitzetten, noem in de toepassing van wetenschap een arbeidspositie ook het beheer kan aansturen.

Noem het bouwen van een systeem is net zo makkelijk als het beheren van hetzelfde proces als die in het ontwerp is ingebouwd.

Bij direct bestuur en automatisering leg je de mogelijkheid van een schakel en de regie bij de mens die in een mogelijke arbeidspositie die keuze ten alle tijde kan maken. Noem voor bouw van een systeem heb je expertise nodig, maar voor beheer heb je ook een expertise nodig.

Een begrip als direct bestuur dat vooral bij automatische systemen zijn waarde heeft. Immers als een systeem faalt of uit eigen initiatief een verkeerde werking krijgt, dan is een direct bestuur als ware een mogelijkheid om tijdens het beheer of de controle een systeem geheel of gedeeltelijk uit te schakelen, waarbij als men het begrip kent, en de toepassing ervan implementeerd als ware een wetgeving op digitale of artificiele diensten en implemetatie mogelijk waarbij men zegt
Een systeem dat ontwikkeld wordt moet volgens de wetgeving die functie hebben verwerkt in de systemen. Noem zo makkelijk als voorwaarden te stellen zijn, zo makkelijk is om volgens de wetgeving de bedrijven die een systeem bouwen en aanbieden te verplichten.

Een wetgeving die de optie direct bestuur verplicht bij digitale en artificiele systemen, kan dan als als ware zowel het design als het beheer van een systeem controleren.

Bij wetenschapsfilosofie heb je het ook over de ethische wetenschap; waarbij een theoretische kenmerk van een zogenaamd automatische micro-element voor het menselijk lichaam
waarbij door een element een mens een genezende eigenschap geven, in het bloed bacterie en virus wegnemen maar het veranderen van de identiteit, noem als voorbeeld de persoonlijkheid,
een ethische beslissing is noem je wilt mensen genezen maar niet hun eigenheid afnemen.

Noem men wel een element kan inzetten bij een aandoening waarbij je het betekenis wil volgen van een maatschappelijke medische inkadering. Noem een micro element geven bij mensen met een gedrags stoornis en beschermen tegen misdrijven bij mensen door hen in een medicatie een gedragsverandering te geven. Noem zoals in een geestelijke aandoening een medicijn waardoor ze in de samenleving kunnen verblijven zonder de samenleving in gevaar te brengen.

Een gerichte inductie is dan het effect dat een medicijn zou doen door een wetenschappelijke implementatie in een micro element om een aandoening te begrenzen zodat zowel de samenleving beschermd wordt als betekenisvol leven voor de persoon mogelijk wordt.
Noem een element die een hersenaandoening kan begrenzen in de sfeer die een medicijn zou kunnen is dan een gerichte inductie.

Waarbij je de wetenschap wil inkaderen door zoals bij de medische wetenschap een vorm van de eed van hypocrates te laten gelden voor de beroeps-sfeer. Noem wanneer mag een proces inbreuk doen op het menselijk leven, en wanneer mag een geautomatiseerd proces in de samenleving gebruikt worden en onder welke voorwaarden

Noem bij robotisering een robot over de veiligheid van een gemeenschap laten waken, maar die robot geen recht geven mensen nadelig te behandelen. Noem wanneer is het gebruik ethisch toegestaan en met welke voorwaarden.

Onderdeel van de wetenschapsfilosofie is dan de ethische betekenis.

Een van de overleveringen van de kruisiging; de man naast christus die te horen kreeg met mij bent u in het paradijs. Mogelijk dat de veertig tot tachtig jaar tussen de vertelling en dat het opgetekend

werd schade heeft gedaan aan het achterliggende inzicht, noem christus op literair niveau als ware godsdienstkundige was en de vissers of landlieden hun besef van volkstaal hadden.

Als de kruisiging in dit verhaal als ware betekent dat een mens zich zo overgeeft in gebed dat men als ware geen eigen wil heeft, of als ware een standpunt die in die tijd moeilijk omschrijf baar was.

De kruisiging als gebed van overgave kon als ware betekenen dat men in het paradijs kwam en die diepe verbondenheid en vervulling in het leven verwerft. Noem de wil van de godheid, als Christus zei wie mij ziet, ziet de vader.

Het paradijs is dan als ware door dat gebed die verbinding krijgen met God de Vader, en dan in het leven die vervulling voor de samenleving als betekenis in werk en leven, en persoonlijk omdat alle persoonlijke onderwerpen met de wijsheid van God worden gevuld.

Het paradijs is dan die heerlijke staat, of bewustzijn dat men in wil door God wordt gevuld, en dat men geniet van wat God via de mens doet. Zowel door het leven dat door zijn ondoorgrondelijkheid maar wijsheid wordt gevuld met betekenis. En door zijn persoonlijke aandacht dat men loskomt van wat een mens ongelukkig maakt.

Het paradijs door de kruisiging betekent dan de mens aan God geven, waardoor hij het vult met zijn straling.

DE uiteindelijke stap om geheel bij de godheid te horen als ware die uiterste grens over om in de straling van een godheid opgenomen te worden.

Men biedt het eerbiedig aan, en blijft in afwachting tot het aangenomen wordt. Waarbij een mens weer pas mag verder gaan of bewegen als er uitkomst is. Soms is een stap dat men het leven hervat, soms krijgt men een verlichte bron. In de straling aangenomen worden is altijd een pad, een pad van vele gebeden waarin men die bron leert kennen. Soms is het pad met vele hindernissen, soms een gemakkelijke weg vol vrolijkheid en zonlicht.

Het pad gaan betekent al die vele ervaringen, waarbij men die eenheid in gebed zoekt, en men die ervaring van verbondenheid leert kennen. Waarbij het pad geleidt door een engel, een beschermengel of een aartsengel leert kennen. Een pad waarin vele gebeden woorden krijgen, en bij die laatste stap, die laatste grens over, dat men het gebed in eerbied aanbiedt en erna in afwachting.

Soms is bij die laatste stap men geluiden hoort, men visioenen heeft, soms van situaties waar men anderen heeft bijgestaan, soms van bekenden die bemoedigen, soms als ware dat men een moeillijke stap heeft genomen. Als men in afwachting wordt aangenomen, dan is men blij en kan men het leven hervatten, meer nog men is na die grens in de straling van die godheid opgenomen, al is men moe, al is men uitgeput, en is men soms vertwijfeld over welke betekenis het in groter verband heeft.

De laatste stap, die grens over, in de straling van de godheid. Men is aangenomen, en enkele gebeden om zelfvertrouwen te vinden, om de dag en zijn verplichtingen af te sluiten, men krijgt een bemoediging. Men mag zich verbonden voelen, ook al is het metafysische standpunt nog met twijfel, met onzekerheid.

Die laatste stap, een eerbiedwaardig gebed, men is in afwachting, en als men het leven mag hervatten is het als ware die stap in het licht van de godheid is voldaan, en is men aangenomen dan zal het leven weer energie krijgen, de bron wordt herboren, en waar men aangenomen wordt, is men

volledig in de wetenschap van de godheid aangenomen. Waarbij het altijd de mens, de ziel zelf is, die in het licht van de werkelijkheid zijn eigen naam kent, zijn eigen karakter heeft leren kennen, en is men in het leven verzekerd van bestaan.

Die laatste grens over om in de straling van de godheid een thuis te vinden, een godheid die het leven doorstraalt en die identiteit in hoger handen schenkt. Waarbij men in afwachting tot men in eerbied aangenomen is en het leven mag hervatten.

Als ware zijn er werelden; Waar rajas technologie en wetenschap is, daar is satva religie, gebed en devotie. En is tamas als ware waar geen daglicht is en de wet in rechtvaardigheid minder is.

Iedere wereld heeft dat als ware meer of minder van die kwaliteiten.

Zo is ook de hemel, satva, is de aarde rajas, en is de hel, tamas.

Noem bij satva is men gelukkig en vind men vervulling en vrede,
bij rajas streeft men naar succes en vormen van wensvervulling,
en bij tamas heeft men geen licht die energie geeft, en is men voortdurend in vormen van leed.

Zo is bij satva dat men innerlijk geluk vindt, zowel gezondheid als tevredenheid
bij Rajas streeft men naar geluk door zowel doelen als wensen te vervullen
en bij tamas vindt men door roes en middelen een vorm van genot.

De steen van cintamani is als ware de steen die wijsheid geeft,
bij wijsheid schenkt de steen als ware de herkenning dat het hoogwaardig is,
bij onwaarheid wordt het gezien met de misleiding die het heeft.

De cintamani door herkenning van wijsheid durft een mens het gelijk te volgen, aan te nemen, of aan te gehoorzamen. Welke licht de cintamani ook verlicht.
Noem een mens krijgt door tal van gesprekken en boeken raadgevingen in zicht en
als de cintamani zegt dit is waarlijk wijsheid durft een mens het te volgen.

Wanneer de cintamani zegt dit is misleiding durft een mens gelijk afstand te nemen, en
zich of neutraal te houden of het gesprek te verlaten.

De cintamani laat de mens die wijsheid tegenkomt die onvoorwaardelijk aannemen,
en komt men misleiding tegen dan herkent men en kan men het vermijden.

In het scheppingsbeeld van de wetenschap, werd de aarde bij zijn begin bevolkt door een groot ras uit de ruimte, in de mensheid, en hun vele huidskleuren.

Ze brachten zeven volkeren naar de aarde en gaven zeven religies mee die als ware zouden geleiden. Ze brachten ook zeven talen mee.

Ze hadden goede moed, en wisten dat sommige wetenschappen verloren zouden gaan en sommige religies zouden uitdoven.

Deze zeven volkeren waarbij onze religies een nazaat zijn van die toen waren.

In de cultuur van toen zijn ze als kunst nog te vinden.

De stelling dat God de Vader de Almacht heeft, alomtegenwoordig is en alwetend.
Als Christus als ware door een ster geleidt op aarde geboren werd, zoals in het verhaal,
En hij met een wetenschappelijke verklaring uit de ruimte kwam,
Dan kan als ware God de Almacht niet alleen op aarde hebben maar ook in het universum.
Noem als Christus van een andere plaats kwam, maar God de Vader zijn gebied in het hele universum heeft. Dan zou Christus binnen het gebied van God de Vader zijn gebleven.
Zijn evangelie kwam misschien met zijn ziel van een andere plaats in het universum maar omdat waar hij vandaan kwam, God de Vader ook de Almacht had is het in religieus opzicht dat

God de Vader, de Almacht zowel daar had als op aarde, en christus als een verlosser, ook al misschien voor de geboorte ergens anders vandaan, toch ook op beide plaatsen aan de wil van God de Vader verbonden.

Als God de Almacht niet alleen op aarde heeft maar volgens de verklaring ook in het hele universum zijn godsdiensten en religies mogelijk met hun straling in hun gebied noem onmeetbaar, of alomtegenwoordig.

God zou dan in zijn monotheistische verklaring en grondleer, dus ook alomtegenwoordig zijn in het gebied wat dan in de godsdienstverklaring het gebied zonder grenzen geeft.

Noem een klein scheppingsbeeld is God heeft alleen de aarde, een ruim scheppingsbeeld is God heeft het hele universum.

In het hindoeisme wordt de leer met het gehele universum en de werkelijkheid overal benoemt, maar in het christendom is mogelijk de bron ook met die grootte en met die benoemde onderdelen.

In de hindoe drie eenheid, Brahma die als zuiverheid wordt gezien, Vishnu als werk en het onderhouden van leven en bestaan, Shiva die het bestaande uit de schepping wegneemt.

De drie eenheid die ook in het leven zelf vorm heeft.
Noem ieder kind tot volwassenheid wordt in opvoeding en intelligentie geschapen,
Vishnu ieder mens die kan werken wordt geacht in de samenleving een plaats te vinden.
En shiva die zowel ziekte, ongeluk en het levenseinde als ware in beheer heeft.

Waarbij sommige op willekeurige lijkende tijden plaatsvinden en anderen in een vaste regelmaat.

Waar Brahma zuiver voedsel en een zondeloze levenshouding begeleidt,
Bij Vishnu neemt men wat volgens de wet juist is, en is zowel gezond als geluk schenkend.
En zoals bij Shiva, als een duistere gemeenschap zonde en kwaad toestaat, schenkt zijn genade zelfs binnen die voorwaarden.

Noem als in een religie varkens of rundvlees verboden is ook voor de religieuze kant van leven,
Dan is men in de genade van Shiva daar toch in vrij gesteld. Immers hij schenkt ook in die gemeenschappen zijn genade.

Waar Brahma ook de genade uit de religie mag toebedelen, en door ritueel, door heilige teksten en door een naam te verbinden aan een goddelijke naam, daar zijn ze ook gebonden aan leefregels zowel in hun werk als hun persoonlijke leven.

Waarbij de belangrijkste regel dat zij alleen binnen hun kaste mogen trouwen, Noem de bloedlijn veilig houden, en de mate van binding.

Bij Vishnu is het belangrijkst dat mensen een vorm van werk vinden, en mogen binnen de maatschappelijke voorwaarden ook aan religie werken.

Boven deze drie staat Narayana die altijd vol eerbied toegenaderd wordt.

In het hindoeisme is karma een woord dat een grotere betekenis heeft dan in de religie alleen.

Als karma als ware opoffering betekent of toewijding dan wordt de toewijding in alle religies erbij gerekend. Noem het opofferen in het leven hoort erbij, het opofferen voor een godsdienst hoort erbij. Waarbij als ware uit een wonderlijke gebeurtenis een karma als die voldaan is of opgebouwd een genade of geschenk inhoudt.

Het hindoeisme is dan geen vijand van andere religies, immers al het karma telt mee, waar en onder welke vorm die ook plaatsvindt.

Het overgeven aan een godheid is als ware in karma een besluitpunt in het leven, maar dus ook een zichtbaar element. Waarbij karma ook de volgende stap ontsluit. En zolang een mens leeft of kennis heeft van bestaan kan men door karma op te bouwen. Door goede daden gebeden of de werkelijkheid volgen, groeien in het besef van die verbinding.

Waarbij als karma een neutrale regel binnen de werkelijkheid is, als ware karma goede daden beloont, en mensen die kansen krijgen in religieuze opzicht daarin groeien.

Noem zelfs als men in christelijk opzicht aan geloof en aan werk doet, levert het karma op, immers al het goede telt mee, ook al is men op een bepaalde naam.

Karma als daden, als gebeden, en als meditatie of met het hart leven.
Waarbij vaak een pad voor de mens uitgetekend is, en men groeit in de verbondenheid
Met zowel doel, met wat mogelijk is, en binnen de grenzen die het leven en de wet ons stelt.

Zoals religies overal in het universum hun straling hebben, en ieder wezen toegang heeft tot hun taal en hun tradities, zoals religie vaak ook in die vorm gegoten is.

Zoals ieder mens in een land zowel wetgeving heeft die zegt dit mag wel, en dat mag niet, en dit wordt voor straf beoordeeld.

Zoals in het universum religie en de bijzondere gebeden als ware in hun taal geschreven zijn, waarbij welke hoogte intelligentie een wezen ook heeft, in hun taal zoals gebed het naderen tot de godheid betekent, zij die gebeden ook zo kunnen naderen dat zij in die bijzondere straling worden aangenomen. Waarbij de religies in de moeder taal die genade beschrijven zoals men vaak een gezicht van een godheid tekent, met vele woorden en betekenissen.

Zo is een religie die alomtegenwoordigheid beschrijft als een kenmerk van een godheid, ook bij ieder wezen in hun traditie op eigen niveau benadert.

Zoals in het hindoe geloof het hele universum geschapen is, en dus die genade overal beschikbaar is,en men als ware zich aan Govinda die heerlijke genade vraagt, men ook daarin welke vorm of intelligentie men ook heeft en erin deelt Govinda het bestaan zijn straling schenkt, en waar men ook is, men die persoonlijke binding krijgt.

Waarbij de bijzonderheid van een gebed van overgave waar men die ook in gebed uitspreekt die bijzondere verbondenheid in het leven en bestaan legt. En men met de ziel deelt in die binding die uit genade en uit werk zijn straling verkrijgt.

Zoals een schilder nadert tot een vorm van schoonheid in zijn werk, zo kan wetgeving naderen tot een vorm van rechtvaardigheid, zo kan een samenleving in zijn vorming ook naderen tot een geheel waarin iedereen en allen in de mate van welvaart delen in gezondheid, wereldvrede, en geluk.

Waarbij die gelijkwaardigheid, waar men die in een samenleving belangrijk vindt, ook die orde gefundeerd welvaart mogelijk maakt zonder voorwaarden die wezens achterstellen, of bevooroordeeld een plaats geeft.

Zoals een schilder zijn schoonheid in zijn werken legt, zo legt een politicus zijn wijsheid in de orde van een samenleving en zo legt een wijsgeer zijn inzichten in wat hij te boek stelt.

Zoals een mens die werkt erdoor van betekenis en waarde mag zijn, ook al soms niet benoemd in een functie of arbeidsplaats, zo mag men zich van binnen ook gewaardeerd voelen.
Zo mag men in de wetenschap van werk, en de bijdrage in een samenleving waar men ook is, en wie men ook is als ware de erkenning van werk in het eigen hart of het geweten voelen.

Waarbij men vaak in een eindfase, als een waarde nog niet is toegekend, die erkenning willen voor wie men is, maar ook dat de samenleving die erkenning heeft voor werk immers.
Een wijsgeer kan in vrees leven dat zijn werk verloren zou gaan,
En onbedoeld geen waardevol oordeel heeft.

Noem als een mens een gouden schijf vindt, maar die met mos is overgroeid, en de mens zou de schijf in de rivier gooien, dan zou het hoogwaardige materiaal verloren gaan, maar als een mens het goud zou zien, of een ander waarschuwt over de waarde, dan is men blij want het leven is vrijgekocht.

Zou als ware de mens zijn werk erkent krijgen, dan zelfs in de hemel is die mooie vergezicht over wat een mooie boodschap mag bereiken.

Zoals in deze tijd het christendom en hindoeïsme naast de andere godsdiensten, was de religieuze kleuring in het verre verleden ook voor de mens zowel verrijking, als ondersteuning.
Noem wat wij in gebed vinden, of in zegswijzen, vonden zij toen in hun rijkdom van religies.

Waar wij bidden, werken of een tijd reserveren, was het in hun tijd mogelijk dezelfde functie in leven, samenleven, en in het metafysieke perspectief. Waarbij dus belangrijk is dat de beelden, de handschriften voor hen diezelfde belangrijke waarde hadden.

Noem zoals in het Egypte dat een beeld met hyrogliefen als een soort beeltenis van een godheid was met een gebed in steekwoorden erop.

Zoals men in spraak het menselijke in de breedheid van het woord kan uitdrukken en begrijpen,
Ze bij Egypte afhankelijk waren van de beeldtaal, hyrogliefen, maar in de achterliggende spraak een veelheid van woorden konden geven, die ze in hun artefacten als ware samenvatten in een element van hun beeldtaal. Noem het woord voorspoed kan een symbool zijn, maar een velerlei verklaring kan hebben.
En zoals in het Griekenland een verklaring voor het scheppingsbeeld of de onontkoombaarheid van het lot, door die beschrijvingen, soms orakels, maar ook dichtwerken. En een beeld van Athena als ware mensen een gevoel gaven dat zijn in hoger perspectief verbonden waren.

De religies nu, in hun betekenis zijn dan in de beleving wat zij in hun beelden, verklaringen vonden, waarbij de vraag of zij echt bestonden een vraag is die ondergeschikt is aan welke werken wij van hen vinden. Immers een horloge vinden dat de tijd echt aangeeft, is anders dan een stilstaand horloge vinden en zeggen hij geeft de juiste tijd aan.

Noem een verloren godsdienst vinden is zowel de materiele betekenis maar ook de verklaring en verbinding die zij er zelf in vonden, waarbij een religie ook afhankelijk is van die verbinding, waarbij men niet kan zeggen die bestaat alleen in een periode die begrensd is.

Noem een beeld van god Hermes als goddelijke boodschapper hebben, kan die orakel of betekenis van verklarende dromen met zich meebrengen, waarbij het niet alleen het materiele als betekenis heeft maar bij zijn bewijs in de werkelijkheid ook die verbinding met die godheid zelf.
Bij de verklaring van die dromen, die voor de mens zelf ook een betekenis heeft.

Zoals mensen die met het hart leven, de veerbinding met de werkelijkheid waardevol vinden, men kan zeggen door juist die eenheid op te zoeken, men als ware wordt aangeraakt en die werkelijkheid zelf in zijn regie de mens het werk toe komt brengen.

Waar men zegt de werkelijkheid heeft geen spanning, of heeft geen uitdaging, is het juist door die verbinding te zoeken, dat de werkelijkheid als ware het werk naar de mens toebrengt.

Het denken laten uitdoven, of niet meer activeren, en die beleving in het hart opzoeken is dus in het verlengde een pad dat zichzelf als ware beloont.

Zoals God de Vader zijn plan legde in het leven van Christus, als men zegt waarom is hij gekruisigd en is niet als ware een ander pad gegaan. Dan is het dat de wijsheid die God de Vader had in het leven van Christus zowel zijn gelijkenissen legde als die zichtbaar maakte in zijn geloofsleer.

Noem waar men zegt Christus stierf voor onze zonde, of hij heeft ons vrijgekocht, dan is het de symboliek achter de kruisiging die als ware ook in een maatschappij van die tijd, waarin de wetenschap nog niet die conceptuele kennis hadden, dat het symbool door een gebeurtenis is zichtbaar gemaakt.

Waar Christus stierf was het ook God de Vader die het symbool daarmee als ware de geloofsgrond geeft, waarin de mens tot in de verre toekomst als ware door het levensverhaal van God die symboliek kan blijven herkennen.

Noem wanneer de filosofie of godsdienst geen betekenis meer heeft en men alleen de verhalen doorgeeft, kunnen zij door het verhaal over Christus toch het symbool door de tijd dragen, en als ware wanneer een samenleving weer wetenschap toestaat het symbool in verbinding brengen met die godsdienstige betekenis.

Zoals God de Vader zijn plan legt in de mensen die voor Hem kiezen, wanneer zij het geloof aannemen of een van de gelijkenissen benutten om in de straling van de Heer aangenomen te worden, krijgen zij uit de wijsheid van God die met dezelfde intelligentie het licht en de duisternis hun plaats heeft gegeven en het leven op aarde heeft gebracht, en de mens in het paradijs geluk schonk.

De intelligentie die God in een leven legt is dan altijd naar de mogelijkheden van de mens, maar toch in die hogere betekenis van wat het leven voor de mens, voor de samenleving en voor God zelf mag en kan zijn.

God de Vader die de aarde geschapen heeft, mag dus ook de mens alle religieuze stromingen als ware openen, waarbij hij vooral ook kijkt of de mens daarbinnen in hoger zicht binnen het leven past.

Waar Christus het licht der wereld is, lopen de christenen in het licht des levens, en zal God ook alles op aarde mogen benutten om zijn geloofsvolgelingen te geleiden.

Waar God de Vader een symbool in een leven legt, is het zijn wijsheid waarmee hij alles doet, die ook een hogere betekenis aan een leven kan schenken. Waarmee men zegt als God betekenis in de samenleving brengt waarom zou God die alles geschapen heeft dan niet die eerbied toekomen.

Voor de meeste mensen is een moment stilte zoeken, als ware niets doen, en even er gewoon zijn een uitspraak als meet your demons. Als ware je alles aanvliegt wat mis is gegaan of kan gaan.

Als ware rust, een draaikolk wordt van gevoelens en invloeden, en men als ware even in een situatie met pressie wordt geplaatst.

Waar iemand dit proces opzoekt, en die stilte, niets doen, en even alles laten als ware waarde geeft, daar is het doel, van in het hart leven, of die verbinding met de werkelijkheid dat uiteindelijk het hart die serene rust heeft.

Noem de rust zoeken, en alles in gewaarzijn een plek gunnen, alles even laren mar wel gewaar zijn van alles dat langs komt.

Meet your demons, is als ware een proces de ruimte gunnen dat ook al die gevoelens binnen het hart verwerkt, waarbij als men alles is doorgelopen, als ware dan bereikt men in het hart een stilte, een sereniteit dat men als ware geniet, van wat de natuur geeft, geluiden, zonlicht, en dat men geniet waar men ook is, immers in het eigen hart voelt men zich energiek, vol vrolijkheid, en is men verbonden in het moment dat geluk schenkt.

Dit proces, is dan door alles te laten, en er gewoon zijn, en de invloeden in het hart die plaats geven. Waarbij het doel, dat binnen die ruimte steeds meer stilte brengt en die invloeden als een draaiend

wiel langzaam tot stilstand komt. Waarbij de ziel in die serene rust zijn energie weer oplaadt, en de ziel als ware vol levensmoed alles aangaat.

Waar dus de mens de verbinding met de werkelijkheid opzoekt, en de rust die ruimte geeft, is een proces als meet your demons, dat alle onderwerpen waar men in het verwerken moeite mee heeft, langskomen, maar ook een plek krijgen. Men geeft betekenis aan wat men in de drukte niet zag, En door die betekenis leert men ook alles in hoger verband betekenis te schenken.

De serene rust voor de ziel die zowel vrolijkheid, als die gelukkige momenten schenkt. Waarbij een ziel die opgeladen is veel meer in staat is om alles dat echt van belang is te zien.
Immers strijd tegen anderen is minder dan de samenwerking zoeken.
En waar men samenleeft heeft men een gezamenlijk belang. En door anderen in die mate van belang respect en ruimte te gunnen, naast de meetlat van normen waarden en de wet. Dan is men als ware verbonden.

Door die rust in de ziel die stilte voelt men zich innerlijke verbonden, maar ook innerlijk tevreden, men hoeft geen doel te zoeken en behalen om zich gelukkig te voelen.

Door die stilte voelt men in de samenleving sneller een hoger belang en durft men zich voor een doel van samenleving in te zetten.

Door die rust te zoeken, ook al is het begin vol allerlei invloeden, is het een weg die uiteindelijk bij serene rust uitkomt. Binnen de beleving van hart en ziel, waarbij men altijd die werkelijkheid in het midden heeft.

Zoals aartsengel Gabriel die ook wel God is mijn kracht wordt genoemd.
De mens naar de heilige naam van de Heer geleidt.
Waar hij God zijn naam verklaart, en over de vele vormen van toewijding verhaalt.

Aartsengel Gabriel die de geboorte van Jezus aankondigde, en waar hij een mens geleidt
Is het via een pad dat in de macht van God in de samenleving mogelijk en beschikbaar is, maar God zegt dan deze mens die mijn naam leert staat toch los van l het andere.

Waar God een mens vrijstelt om zijn naam te bereiken, daar is God in zijn aartsengel Gabriel nabij die de kracht van God via zijn vele gebeden via werk voor Hemzelf en ook door de geloftes.

Waar drie geloftes in het klooster zijn, armoede, celibaat en gehoorzaamheid is het ook aartsengel Gabriel die de geloftes in het hart legt, en de mens die zich volledig aan God belooft, en zelfs voor het einde van de jeugd al die diepe wens uitspreekt, daar is het aartsengel Gabriel die de mens tot God leidt.

God is mijn kracht, als aartsengel Gabriel, die de boodschap van God aan de gelovige persoonlijk onderwijst, en zowel het werk dat genade ontsluit, als de plichtne binnen de samenleving geleidt.

Waar een mens dan zegt, welke waarde heeft het leven, is de mens die mag zeggen God heeft zijn naam onderwezen, en mijn diepe verbinding, verbintenis en als ware die diepe band met God zelf heeft opgebouwd.

Waar een mens zijn tijd in gebed door brengt, met of zonder woorden, en wel of niet in een heilige ruimte, is het toch Gods straling die zegt, deze mens zocht geen werken vanwege mij, maar het doel binnen mijzelf. Waar God die gelovige zijn naam onderwijst is zijn leven niet verloren, en is het niet

een leven waarin zonde zonder de bekendheid en wetenschap is. En is het niet een leven dat in schuld wordt gerekend.

Soms zegt God ik neem een gelovige aan als hij al het andere voor mij opgeeft. Geen rijkdom, roem, relatie, en andere wensen, maar alleen die diepe wens om mijzelf te bereiken.

Soms zegt God ik neem een gelovige aan als ik zijn opoffering en toewijding zie en schenk een persoonlijk pad naar een doel dat nog niet bekend is.

Soms zegt God, een kind dat zich aan mij wil wijden, schenk ik een tijd waarin het doel nog zonder kenbaarheid is, maar in het uiteindelijke is het al mijn werk geweest.

Aartsengel Gabriel die zegt God is mijn kracht leidt de gelovige naar God zelf, en onderwijst Gods naam in al zijn vormen, en al zijn gedaantes. Ook al zal een mens leed kennen, en ook al zal ongeluk een mens soms toch verangsten. En ook al is een mens bij God bekend zal toch en menselijk lot gevonden worden.

De mens heeft als ware drie functies in het hart.

Het gevoel waarin je bang boos blij of bedroefd bent en in relatie tot anderen zegt;
Ik ben bang voor die en die, en ik ben blij over die bijzondere gebeurtenis.
En ik ben boos over die mijn grenzen over ging.

Met kan zeggen het geweten, als ware men zegt dit weet ik, ik doe dit omdat ik weet dat het die bedoeling of uitwerking heeft.

Het gevoel is met hoe men anderen en de betekenis van bestaan beleeft,
Het geweten is ik weet dit, ik doe dit omdat ik weet dat het daarvoor is.
Het derde is gewaarzijn, men kan zeggen ik ben mij gewaar van de werkelijkheid.

Deze drie functies in het hart als men die aandacht en belang schenkt, geeft binnen het hart die leiding naar een positie binnen de samenleving.

Bij het geweten kan men die verruimen door als ware vragen te stellen over wat men nog niet weet.
Bij het gevoel kan men die ruimte nemen door te leren hoe men gevoel in het dagelijkse zowel leert volgen als binnen normen en waarden kan houden.

Bij het gewaarzijn is het als ware door je bewust te zijn van de werkelijkheid, waarbij ieder moment in het hart, als ware die verbondenheid opbouwt.

Bij het geweten zijn naast waarom je iets doet, ook wat je moet doen, en in een bepaalde mate de w-woorden van belang. Noem bij een gezond persoon weet je wat je moet doen, wanneer je het moet doen, waarom je het moet doen, en waar je het moet doen.

Deze drie functies in het hart zijn binnen het moment, en hebben een duidelijke betekenis waarin Denken en hoofd geen invulling hebben noem in de psychische betekenis.

Immers in het model ga je uit van het hart als een volledig vermogen om de werkelijkheid toe te naderen of te behartigen.

In het hindoeisme is manas binnen het hart een vermogen dat als een stemmetje voortdurend de verbinding met betekenis en gebeurtenis legt.

Waar een mens zonder denken afhankelijk is van elke vermogen binnen de werkelijkheid
Is zowel het hindoe woord manas dat het leven geleidt maar ook richting geeft, waarbij door het volgen van het instrument manas ook het leve waarde geeft.

Noem een levenstaak kan zich richten op de samenleving, maar heeft altijd een geleide van informatie, wanneer die levenstaak zich in het hart ontvouwt heeft het alle vermogens die in het hart liggen als grond.

Het woord manas wanneer het aan bestaanskennis is verbonden gaat het bestaan in vervulling,
Wanneer het woord manas verbonden is aan wijsheid, is het Indiase woord wanneer wijsheid betekenis kent het woord shruti. Het wordt in het hart gehoord. Dat alleen kan bij een verbinding met de ziel.

Shruti is kennis of wijsheid die in het hart gehoord wordt, en is in verbinding met zowel wijsheid in het weten van de werkelijkheid als ten op zichte van de mens in zijn positie in de samenleving.

In het hindoe geloof is manas dus een duidelijk instrument waarbij die betekenis een toevoegende waarde heeft, wanneer het gevolgd wordt heeft het leven bijzonderheid, betekenis, en die mate van uniciteit. Door Manas is geen andere weg mogelijk dan men in het hindoe geloof het vervullen van bestaan noemt.

Het bewijs van manas ligt bij het volgen dus in het niveau waarop dat instrument het leven en bestaan behartigt, waarbij ook betekenis voor de ziel, maar ook betekenis voor de samenleving geldt.

Het hindoe instrument van de mens die manas wordt genoemd wijst een mens vaak een bepaald pad, maar blijft in het hart als een vermogen tot een mens haar herkent en leert waarderen.

Een verklaringsmodel is vaak in een samenleving zowel gebonden aan hoe een persoon de wereld en het leven verklaart als hoe een samenleving haar verklaart

In het verklaringsmodel in de middeleeuwen is het dat de aarde plat is en de zon eromheen draait,
In deze tijd dat de aarde rond en een bol is en om de zon heen draait.

Hert verklaringsmodel van de samenleving is vaak veerbonden aan het niveau van wetenschap die het leven en de werkelijkheid inzichtelijk maakt.

Het geheel aan wetenschappen is dan het verklaringsmodel van de samenleving die soms verschillend is van het verklaringsmodel van een persoon. Noem in intellectueel niveau aan de onderkant en de bovenkant.

Waar in de top van de wetenschap quantum mechanica een technologische verklaring heeft, is het voor veel mensen niet een onderdeel in het verklaringsmodel.

Een verklaringsmodel kan voor de hoogte van wetenschap, de tijd en aanduiding, en voor een volk zowel het intelligentie aan de onderzijde en aan de bovenzijde.

Een verklaringsmodel ten op zichte van een samenleving en de tijd, zou in de toekomst een veel hoger mate van verklaring zijn. Immers er is meer wetenschappelijk inzichtelijk gemaakt.

Een verklaringsmodel is dan ook weer een mate ten op zichte van hoe ons volk in de toekomst is en hun model, en hoe ons model zich verhoudt tot mogelijke samenlevingen die nog niet bekend zijn.

De lotus die het werkelijkheid niveau resembleert.

De lotus die vanuit het duister vanuit het moerassige omhoog groeit,
En in het water tot in de lucht reikt waarbij de lotus van modder ontdaan de hemel in groeit.

De lotus die verlichting symboliseert, maar ook de zuiverheid dat al het slijk achtergelaten de mens met zijn ziel ontstijgt aan het aardse niveau van strijd, van zorgen, maar ook het denkvermogen dat zijn werking verliest.

De lotus die door Boeddha omhoog gehouden werd, en symbool is van zuiver bewustzijn,
Waar de mens gevangen zit, door wens of het lot aan gedachten, aan denken, en als ware van wens naar wens gaat, maar ook in gedachten een gedeelte van de werkelijkheid vervangt door wat ze in dromen zien.

De lotus die omhoog groeit en het denken loslaat en die eenwording met de werkelijkheid, de eenwording waarbij zorgen eindigen, en gedachten geen vat hebben en het moment belangrijk wordt.

Het moment dat in het hart geen afhankelijkheid heeft van iets buiten zich, en de ziel die opstijgt naar een niveau waarin zowel wil en leven gedragen worden door een kracht die eenheid voorstaat.

Waar het denken dooft, daar begint het hart, en het hart groeit in die eenheid met samenleving, met geliefden, met de werkelijkheid maar ook bijzonderheid.

Boeddha hield en bloem de lotus omhoog en een van zijn leerlingen, groeide als een bloem die boven het aardse uitgroeit, uitgroeit tot in de hemel waar het hart die bijzondere gave is.

De lotus als symbool van verlichting maar ook ieder blad een deugd symboliseert waarbij ieder er wel een in het hart kent, en als ware wacht tot die lotus in zijn grond mag wortelen en groeit.

De hemel als waar zij gelukkig zijn, maar ook op aarde in het hart waar wij zelf naar geluk groeien maar ook anderen geluk gunnen, immers iedereen heeft een levenstaak die wacht tot wij bereidt zijn haar te volgen.

De hemel die wacht tot wij open staan voor het gezamenlijk belang, die wacht tot wij openstaan om de ziel in iedereen te zien.

Ik hoorde als ware een wijsgeer zeggen;
Hebt u in uw leven zich aan maat gehouden. Slapen, waken, eten drinken, en alles in de juiste maat.

De tweede vraag was hebt u in het leven zich aan plicht gehouden, in de jeugd onderwijsplicht in het volwassen leven de arbeids verplichting of wat de samenleving u oplegt.
De derde vraag was heb u in het leven zich aan de wet gehouden, niet het kwade gezocht en het oordeel over het leven in uw geweten onderzocht.

Deze wijsgeer zei; deze drie vragen zijn als ware in het leven ook een leidraad.
Immers iedereen heeft zowel een lichaam, ziel en bewustzijn, en deze drie waarde volle eigenschappen schenken, gezondheid, geluk, tevredenheid, en een waardevol leven.

Deze drie zijn als ware voor ieder mens en ieder wezen een geheel leven aan werk, aan jezelf werken, maar ook om in de samenleving waardevol te zijn.

Kinderen leren al van vroege jeugd dat plicht in het leven belangrijk is, en wordt met de onderwijs plicht heel dicht bij ieder kind gebracht.

Als ware men aan die drie vereisten voldoet, zoals de plicht om in het leven en de samenleving een plaats te vinden, waarbij de ene een arbeidsverplichting krijgt, een ander krijgt een plicht door de samenleving opgelegd, als ware velerlei egienschappen in een samenleving verbonden zijn.

Als ware men aan de drie vereisten voldoet en de mens zijn werk, zijn verdienste maar ook zijn vervulde wensen mag meenemen naar de plaats waar vrede is. De plaats waar zij terugkijken en zeggen ik heb alles ten goede gedaan.

Zoals in het polytheïsme alle onderdelen benoemd zijn, alle namen die een kracht of macht zijn en representeren als ware beschreven worden.

Als ware in een polytheïsme alle plaatsen in de werkelijkheid benoemd worden, en die plaatsen allemaal een geleiding en mogelijkheid hebben met een aanduiding die overal is.

As ware in een polytheïsme, als ware in het universum zijn geldigheid heeft, en alle genoemde kenmerken in iedere taal een klank een woord en begrip heeft.

In het polytheïsme die zijn eigen vormen van genade ontsluit en wanneer zij beschikbaar is verbinding krijgt met de mens, met ieder wezen.

Zoals in het monotheïsme de naam die het alles representeert de volle straling de mens dichtbij komt. En die ene naam in alles aangeroepen mag worden, maar ook die straling voor hen behartigt.

Het monotheïsme kiest dan een naam en neemt geen plaats in die veelheid aan hiërarchie maar schenkt die ene genade aan iedereen zonder voorwaarden, en vaak is zij overal voor de mens voor het wezen heel dichtbij. Men zegt dan niet deze is hoger, of die lager, die ene naam representeert voor hen die genade.

Als ware monotheïsme, en het licht dooft, zeggen zij, het licht wordt weer ontstoken vanaf de plaats waar zij nog goed brandt en veel olie heeft om het licht te laten schijnen.

Zo is als ware het licht in het monotheïsme waar iedereen die genade aanneemt en gelijkelijk deelt in haar straling.

Waar de ene mens het leven verklaart als een reeks levenslessen waarbij ze altijd waar zij ook zijn attent zijn op wat zij kunnen leren. Soms een les in een dag, soms een periode waarin een onderwerp centraal staat. Levenslessen waarbij zij zich laten geleiden door het leven heen.

Een ander mens ziet het leven als een verplichting en zegt, wat ik ook doe, waar ik ook ben ik voel me verplicht een belang van de samenleving te volgen. En ook als zij moeilijke tijden doorkomen, dan zeggen zij zelfs de zorg voor zwakkeren ook in mijn persoonlijke leven zie ik als een verplichting. Men weet niet waar men voor het leven vandaan komt, dus alles zie ik als plicht ook al zou ik niet weten of het uit genade, verdienste, of karma is.

Een derde zegt ik zie het leven als een toebehoren of gehoorzaamheid en ik volg het leven en voel mij overal gehoorzaam aan de samenleving, of ik behoor een ideaal toe. Soms ook een religie of godsdienst.

Een verklaring voor het gehele leven waarin men zowel plezier, pijn geluk en ongeluk een plaats geeft waarbij zij door die verklaring het leven doorkomen.

In een monotheïsme die vaak een naam huldigt en aanbidt, die vaak met die naam betekenis heeft, maar ook onderwezen wordt uit genade. Is die naam vaak dichtbij immers een monotheïsme voorziet met een naam in alle vragen in alle gebeden, en is vaak zonder die voorwaarde dat men moet verdienen of waard zijn. Die naam in geloof aannemen opent een pad.

Vaak is die naam, in een taal die bekend is, soms de moedertaal soms de taal van de boeken die ten grondslag liggen. Zo is zelfs in de werkelijkheid bij ieder volk die een monotheïsme kent, een naam die zij daarin die betekenis schenken.

Een naam als God, een naam als de Almacht, een naam als de Schepper, een naam als een van zijn eigenschappen zijn daarbij verbonden, met de leerstellingen die vaak opgetekend zijn.

Zo zag ik overal waar de werkelijkheid is, ze een naam volgen die voor hen van betekenis is. En zoals wij boeken hebben die leerstellingen aanduiden zij in hun mate daarin hun geloof vonden.

The element is time, als ware een mens symbool kan zijn voor een hogere bron, soms als instrument soms als ware verbonden in betekenis. Als ware elementair zoals men bij de tijd als concept kan zien.

The agreement is light, als ware wanneer we al het goede zien, en voorbij dat als een bron van licht. Waarmee als we in het licht staan alles zien naar de betekenis die het heeft. Strijd hoeft dan niet immers bij het licht kunnen wij het kwade vermijden, maar het goede ook aannemen en begunstigen.

Bij the question is wisdom. Wijsheid sluit altijd aan op het niveau dat een mens ten diepste is, en altijd met de vorm waarmee men binnen de beleving kan aansluiten op wat en wie men wil zijn. Waar wijsheid is, leren mensen hun problemen op te lossen, waarde vinden in leven en bestaan. Maar ook alle vragen over ongeluk leed en oorlog, waar wijsheid is leren wij een antwoord te krijgen op de levensvragen. Wijsheid leidt naar geluk en vrede.

Bij the interest is humanity, sluiten wij aan op het grote geheel, waarbij als mens de menselijke ervaring centraal staat. Waar het belang de mensheid is, kunnen wij samenwerken aan voorspoed, aan iedereen binnen de mensheid waarde geven. Door iedereen een plaats te gunnen, zij wij als mensheid er voor elkaar.

Bij the ingrediënt is alchemy betekent de steen der wijzen dat wij die bron zoeken waardoor wij zelf in alles geluk vinden, maar ook de grens om geluk mogelijk te maken. En zoeken wij die ene steen

die zonder fouten zonder verkeerde keuzes het geluk en de betekenis mogelijk maken. Of het ingrediënt dan Alchemy als steen, als symbool of verwerkelijking is.

Bij de laatste the analysis is life. Is het een uitnodiging voor iedereen om een doel dat boven het gewone maar raakt aan de betekenis van ziel en bestaan, een doel te vinden waar wij zelf hoge waarde aan hechten, maar ook in die analyse van het leven een houdbare bron te vinden die alles mogelijk maakt, en ons beste doen en leven in onszelf uitnodigt.

Naast deze menselijke verklaring zou het ook zo maar wijsgerige betekenissen hebben die als ware uit de mond van een van de oude wijsgeren en zieners is opgetekend. Waarbij die betekenis misschien wel dieper was als wat wij in woorden kunnen omschrijven.

Zo hoorde ik zeggen over de engelen, aartsengelen en bescherm engelen.

Vaak dat mensen die in de orde werken, noem de beroepen van veiligheid, rechtspraak en politiek een bescherm engel uit de orde van aarts engel Michael hebben.

Dat mensen die in de zorg werken of de beroepen in de menselijke sfeer een beschermengel uit de orde van Raphael hebben.

En mensen die in de wetenschap of de religiewetenschappen werken vaak een beschermengel van de orde van aartsengel Gabriel hebben.

Vaak worden zij geleidt door hun beschermengel die ook hun beroep mogelijk maakt maar ook het leven geleidt met hun interesses, en hun kansen, hun mogelijkheden.

De engelen in die orden van aartsengelen verrichten dan zelf hun werk in het teken van die aartsengel, waarbij ze zelf niet met naam toenaderbaar zijn, en hoe en welke vorm zij hebben is ook niet bekend. Vaak zijn de mensen in hun leven in die verbinding immers zij voldoen zelf aan hun leven, aan hun doelen, en vaak in de samenleving ook verbonden.

De beschermengelen zijn dan vaak zelf in het teken van een aartsengel, maar leiden hun mensen ook in het teken waar zij zelf hun hart volgen.

Zodra mensen hun wensen opgeven om die eenwording met God te verkrijgen, wordt hen een aartsengel toegewezen die het pad geleidt.

Waar aartsengelen de alomtegenwoordigheid van God delen, en als ware in zijn gehele straling hun taak doen, is het voor hen mogelijk om die weg waarin de gelovige zich geheel belooft te geleiden.

Binnen een samenleving waarbij werk vaak betekent dat je een bijdrage aan de maatschappij hebt en een tegenvergoeding die een maandelijkse financiele bijdrage is. Waarbij soms de maatstaf opleidingsniveau is, soms de waarde voor de samenleving.

Binnen arbeid in de samenleving is het gehele systeem waarbij geld de essentiele waarde voor de gehele samenleving bepaalt.

Waar arbeid als ware geen functie in de samenleving heeft, is men aangewezen op het onderhoud in kleine zin, een organisatie bestaat door een andere dan financiele waarde, en in grote zin, arbeid

zonder financiele waarde of financiele tegenwwaarde wordt berekend met een bestaansvoet, die of het mogelijk maakt, of vanwege de samenleving onmogelijk wordt.

Waar mensen zich conformeren aan een standaardloon, kan men binnen de samenleving een verzekeringsvoet bepalen. Noem welke tegenwaarde arbeid ook heeft, en met een coordinatie van e overheid, kan men door het overheidsingreep, zowel voor de gehele bevolking als voorwaarde binnen het systeem kiezen voor loon met of zonder tegenwaarde.

Een standaardloon, is vanwege de balans in hoogte die met de grootst mogelijke periode rekening houdt in de bestaansvoet, als een overheidsgetal worden bepaald. Waarbij een standaardloon, in zijn voorwaarden zo bepaald wordt dat alle leden van de arbeidsbevolking die afstand doen van een tegenwaarde, zowel in hun bestaan voorzien worden, als de afvloeijng van overstijgende waarde die ook binnen die groepering, de factor tijd en de factor voorwaarde als ware een houdbare betekenis geeft.

Een standaardloon is een voorwaarde die, binnen een land, en ondergeschikt aan de overheid, en binnen de voorwaarde van balansloon, en houdbaarheid in tijd, en door coordinatie van de overheid, als een mogelijk percentage of een dienst aan de bevolking.

Binnen de voorwaarden is het een arbeidsvoorwaarde die mensen een standaardloon geeft, maar ook de houdbaarheid van loonvoorziening, waarbij het standaardloon geen eigen verrijking mag zijn en in zijn voorzienigheid, van overheidswege een keuze mag zijn binnen de beschikbaarheid van het systeem binnen een land en ondergeschikt aan de overheid.

Mensen die onbaatzuchtig zijn, kunnen er voor kiezen,
Mensen die minder draagkrachtig zijn kunnen ervoor kiezen,
Mensen die een beroep hebben die grillig is kunnen ervoor kiezen.

De regeling dat de overheid het coordineert kan betekenen
dat bij een arbeidscontract, op naam van de overheid wordt geregistreerd
en de loonvoorziening dus in toekenning ook via een overheidsdienst gaat.

Noem hoe implementeer je een volksvoorziening die in het financieel systeem,
een mogelijkheid geeft die afhankelijk is van voorwaarden die in directe zin
binnen de arbeidsmaatschappij zowel indirect de loonvoorziening overhevelt aan de overheid en in directe zin voorziet in het standaardloon dat individueel geldt, maar wel voorzien wordt in de overheidsdienst.

Het standaardloon in zijn volledigheid in het land van overheidswege geborgd kan worden, en als voorziening voor de mensen die voor zekerheid kiezen, onbaatzuchtig, of andere kenmerken die binnen het land voorzien kunnen worden.

Bij een standaardloon hoort ook de borg van kenmerken zoals behuizing, verzekeringen, consumentenproducten, en alle thema’s die in burgerlijk zin betekenis hebben.

Did he search for meaning in his life.

Did he have moments of joy and laughter.

Did he have moments shared with beloved.

Were their moments of suffer, pain and hardship.

Was their a purpose being felt as most important.

Did he share moments feeling as special or unique in life and in society.

As all living beings share their existence,
And would be important questions on the road of life.

Zoals de mens die vraagt God wilt u mij oordelen en het oordeel bekend maken, en wanneer God het behaagt zegt hij u mag het oordeel aan God de Vader vragen en als u geoordeeld bent en aangenomen dan deelt u in zijn rijkdom van genade.

Zoals ieder mens naar gelukt streeft, soms is het geluk verwoordbaar door een gevoel, soms door een stelling of doelstelling, en soms als bewijs van anderen.

Bij een gevoel is het gezondheid, is het een moment van verstilling, Bij een doelstelling is het bij het behalen van een doel, soms verwoordbaar door rijkdom, roem, succes, of een vorm waarbij de maatschappij die kenmerken geeft.

Bij bewijs van anderen zoals wij vaak bij de jeugd zien, zijn zij gelukkig, of hebben zij dat geluk als zij waardering in ogen van anderen hebben, soms waardering door onderdeel te zijn van een groep, soms gekenmerkt door een handeling zoals men vaak bij jongeren in sport en spel zien. Of zoals zij verpozen.

Wanneer geluk een maatstaf krijgt die innerlijk ligt streeft men naar zowel gezondheid, tevredenheid, en betekenis of waarde voor de samenleving.

Wanneer als ware een mens aangeraakt wordt door de godheid dan wordt die maatstaf als ware even aangeraakt, en waar men eerst aan de samenleving toetste wie en wat men was, wordt het bij duiding van een religie, godsdienst of een aanraking van een engel een innerlijke maatstaf.

Zoals een mens in zijn hart het gevoel draagt; van angst, blijdschap, boosheid of bedroefdheid
Is het in het weten van de mens waarom of waarvoor men dat gevoel heeft.

Zoals gevoel, geweten en gewaarzijn de drie kenmerkende eigenschappen zijn,
Is men bij duiding van het gevoel dat men die betekenis in het geweten kent.
Als ware men weet waarvoor, waarom men dat voelt.

Waarbij het geweten waardoor je weet wat je moet doen, wanneer en waarom en aan de hoogte van intelligentie is verbonden. Het geweten ook als ware als men in God gelooft de wil van God bekend maakt bij de mens zelf.

God blaast zijn kennis als ware in het geweten, en door de bijzondere gebeden die een mens mag kennen leren zij ook de wil en het verstand van God kennen.

Hoe meer een mens tot God nadert, hoe meer God zijn straling in de mens legt
En uiteindelijk zegt, de mens mag zeggen niet ik maar U in mij.

The choice for good or evil; always choose obligation

He travelled by lightspeed; when light became infinite.

Iedereen op aarde die als ware met vrije wil geboren is, en het leven in de samenleving een plaats heeft, is als ware op een plaats in de orde als persoon.

De orde kan men benoemen als arbeidsbevolking, als burgerschap, als een plaats naar mogelijkheden en verantwoordelijkheid, men kan de orde benoemen als in religieus opzicht Christelijk of met de naam van religie of godsdienst.

Als ware iedereen een plaats in de orde heeft, zelfs koningen als zij zeggen ik ben geboren, op die en die plaats, ik heb in de jeugd een opleiding gehad, dan hebben zij ook een plaats in de orde.

De orde is dan van een onbenoembaar kenmerk van laag tot hoog, van laaggeschoold tot hoger opgeleid, of van heel intelligent of mensen met weinig inzicht.

In de gehele orde, op aarde met de mensheid als kenmerk, is alsware de mens geboren en heeft een plaats in familie, arbeid, en samenleving.

Waarbij als ware een uitspraak als je aan de verplichtingen voldoet, groei je zowel in mogelijkheden die vaak verband houden met de mens in zijn hart, in zijn functie en in religieus opzicht.

Als een mens zijn verplichtingen voldoet, is het zowel tijdens het leven men vaak vergelijkt met een kostprijs of karma, en zowel tijdens het leven met de beloning van soms hartenwensen, maar soms ook een beloning van gunsten in het arbeids leven of de zegen in persoonlijk opzicht.

Vaak als men zegt ik ben geboren op aarde, hebben zij zowel de verplichting van arbeid, waarbij je in een land vaak zegt de koning in zijn arbeidsplicht heeft daar een van de hoogste taken in.

Als men dan zegt, een koning staat boven de wet, maar hoe verhoudt zich dat zich met orde.
Vaak kan men zeggen een mens met vrije wil heeft net als de mensheid door de geboorte dezelfde conditie meegekregen, en vaak ook met vrije wil dat zij aanhalen ik heb in het leven een plicht en door het te beseffen dat die belangrijk is voldoe ik mijn plicht in het leven.

Waar men als ware de plicht voldoet, is het ook te vergelijken dan engelen het leven in de mensheid volgen, en soms een kans, zegen of mogelijkheid geven, immers als wij in het leven getrouw onze taak uitvoeren, wordt men ook buiten het salaris om als ware beloond of ondersteunt.

Als men christelijk benoemt, is men in de mensheid, allemaal verbonden aan die plicht, aan die geboorte en het benoemen van ons menszijn. Waarbij iedereen dan zegt ik ben een individu in de orde op aarde, en door onze plicht zijn wij in Gods ogen allemaal gelijkwaardig.

Een mens geboren op aarde, waarvan men zegt bij Gods besluit toegewezen, een plek ergens in de gemeenschap, en door die toewijzing door Gods besluit hebben wij die levenstaak, waarbij een arbeidsplicht het meest in het oog is.

Bij zwakkere bevolkingsgroepen ga je uit van het model dat de samenleving een plicht oplegt, waarbij zij vaak de gemeenschap het samenleven belangrijk vindt, en dus als ware ieder naar vermogen, of met maatschappelijke ondersteuning in het leven.

Ik hoorde eens over hert engelenrijk; een engel zei tijdens het leven op aarde kan men werken en groeien, en ook als je bij een godheid hoort. Zolang je leven en je naam op aarde nog de levenstijd kennen kan je groeien.

De engel zei; ook als engel als God als ware wil bevestigen is het een leven op aarde om zowel die aanbidding en die toewijding aan God te laten zien. Een engel die graag in de orde van God een mooie plaats wil hebben moet dan als ware een leven op aarde aangaan, en in dat leven eerst de genade van God vinden, en erna onder leiding van God die mooie taak verrichten.

De engel zei; alle engelen in de hemel zien hun orde, en bij God hun plaats niet als concurrentie of als een vergelijking, immers ze zijn of al bij God en in zijn aanschijn, en verbondenheid, of ze hebben nog een kleine straling met hun eigen identiteit.

Een engel die op aarde de genade aanneemt, welke leeftijd ze ook hebben, of waart zij ook geboren zijn, God zegt, ik kan hen dan persoonlijk geleiden, en de ruimte in hun hart gebruik ik dan om ze te bevestigen in hun intentie om geheel bij God te zijn. En ik gebruik de ruimte van hun ziel, of zij ook hun gehele leven in zijn Hand leggen.

De engel zei; sommige taken van God zijn zo hoog, zo vol vrees voor engelen en mensen, immers waar god soms zijn kracht toont, kan een mens soms niet anders dan als ze hun handen onvoorwaardelijk in Gods hand hebben gelegd erdoorheen.

Als ware de engelen moeten voor de mens buigen, maar God hen in genade aanneemt en hun zowel beproevingen schenkt, maar ook tijden van rust, zodat als zij uiteindelijk in zijn orde een plaats krijgen, dat zij als ware door God getoetst zijn, en hun hart zich verruimd heeft, en als zij het durfden hun ziel in Gods handen hebben gelegd.

God zou dan als ware zoals die engel zei; een mens die zich aan God overgeeft, is dan geen eindpunt, of het laatste, immers God proeft het hart en zegt, zo waar het ruimer wordt, alles dat God schenkt keert het leven ten goede.

De engel zei; ook als andere engelen die weg gaan, zij kennen door de ondoorgrondelijkheid van God niet, hoe hij hen zou toetsen, en wat zij moeten doorstaan.

Zoals wij op aarde in onze inzicht en intelligentie, bijna altijd in de arbeidsmaatschappij of samenleving een plaats, hoger lager maar ook thema vinden, zo kan God een engel ook in het leven in de persoonlijke ruimte van hun hart vormen.

Waar een mens de genade aanneemt, en als ware die belangrijke gebeden van overgave vindt, daar werkt God aan het hart, om het ruimer te maken, en alles dat zijn straling vindt, en niet de wensen op het aardse richt, daar geeft hij als ware de belofte, dat zij in zijn straling in de hemel zijn.

De engel die dat tegen mij zei; zei voor engelen is het ook ondoorgrondelijk, immers god gaat met ieder een eigen pad, en als ware engelen via een mensenleven bevestigd worden, dan zullen zij door God zelf te vinden, als in hun functie met hun mogelijkheden die zei voldoen door zijn taak een engelenfunctie toebereidt krijgen.

Zoals moeders leren om in het leven een relatie met romantiek als basis te nemen,
En het rechtvaardigheids gevoel die niet alleen eigen belang als oogpunt heeft.

Zoals vaders die leren dat plicht aan de samenleving heel belangrijk is, en dat moeite doen
Om het beste te bereiken een maatschappelijke positie geeft.
Waarbij ook je best doen, steeds weer moeite doen voor een doel een stimulans is.

In het christendom is gebed het uitspreken van wensen, onderwerpen en d raakpunten van het leven. Zoals gebed dan aan God is gericht, en vaak God vraagt het te verhoren.

In het hindoeïsme zijn mantra's heilige grondschriften en de gebruiken die taalkundig een vaste betekenis hebben als ware centraal.

Waar gebed in het christendom de wensen uitspreken als betekenis kent, is het hindoeïsme als ware de mogelijkheid van gebed maar dan met vaste teksten.

Noem in het christendom vraag je God wilt u mij beschermen, en in het hindoeïsme zou je een grondtekst als basis nemen, waarbij het als een vorm van heilige aanbidding geldt.

Waar in het christendom iedereen mag bidden, die genade heeft, is het hindoeisme aan het gebruik van de brahmanen kaste verbonden. Een heilige tekst en de naam van een devotee schenkt dan die genade aan de devotee.

Het uitspreken jegens een godheid of macht is dan bij de ene verbonden aan het zelf uitspreken en de straling van God uitnodigen, en bij de andere het gebruik van heilige schriften.

Waarbij heilige schriften, zowel naamboeken zijn, die vaak van 100 tot duizend namen bevat, soms upanishaden die een guru de regie geeft, of kavacham of stotra's die als hymnes gelden.

Bij de hindoe variant is dan een ritueel een combinatie van een naamboek, hymne en beschermingstekst, en vaak dat bij het ritueel de namen genoemd worden die de genade van uit de straling van de godheid ontvangen.

Het uitspreken is dan centraal maar verschilt, immers in het hindoeisme is de brahmanenkaste de toegewezen orde bij ritueel en genade.

We zoeken in het leven allemaal verbinding, soms met een levenspartner, soms met een ideaal, soms bij een initiatief in de samenleving en soms in religie, de verbinding met een macht god of godin.

Door verbinding spiegelen wij ons, en zijn wij verbonden en geven wij betekenis, waarin wij de ander de god, godin, of thema verbinden in onze handelingen, in onze intenties, en hoe wij leven binnen de samenleving.

Een verbinding is een vorm van betekenisgeving waarbij we een leven lang ons van waarde vinden voor onszelf en de omgeving.

Zoals een lichaam een verbinding is van organen, cellen, energie en materie, en de ziel als ware die eenheid erin voelt, zo kan een verbinding zijn, ook van religie als ware ons bestaan in hoger licht een samenhang geven. Noem een lichaam die door de ziel die intelligent is een leven vol maakt, is dan in die verbinding, als wij in het lichaam zijn opgenomen van religie of een organisatie zijn wij als ware in onze betekenis en eigen waarde ook verbonden aan het doel van een geheel.

De uitwisseling tussen wie wij zijn, maar ook wat het geheel is, geeft dan die waarde waarbij uitwisseling ook alle thema's in de orde van dat geheel voorziet.

Een lichaam zoals wij een land zien, is dan in vele beroepen, kleuren, en toch allemaal samen een geheel, waarbij het doel verdeeld is over alle burgers.

De verbinding in het leven heeft voor iedereen in de mate van hun doel ook een vervulling wij mogen ons van waarde voelen, wij zijn van waarde voor anderen en wij horen bij een belang dat wij delen.

Zoals kinderen in de verbinding zijn met hun ouders, en delen in hun binding in de samenleving, vaak kinderen sport en spel, of bij een godsdienst horen. En dat kinderen bij volwassenheid een eigen verbinding zoeken. Soms in lijn met hun opvoeding soms met een eigen onderwerp.

De verbinding is voor ieder mens een zoektocht en allen vinden in hun volwassen leven een eigen onderwerp, een eigen thema.

Zodra mensen een relatie als ware krijgen hebben zij met hun partner een verbinding, en zodra zij een ideaal aannemen hebben zij een verbinding daarmee.

Waarbij als mensen zelf kinderen krijgen, de rol die ouders voor hen hadden, zij zelf bij hun kinderen hebben, en vaak die zoektocht van verbinding bij hun kinderen dezelfde bevestiging heeft.

Het recht van de sterkste, communicatie recht, en signaal recht.

Bij communicatie recht kan je alles in het leven het hoofd bieden door communicatie waarbij problemen, misstanden maar ook de goede kant als ware behartigt wordt door communicatie.

Het communicatierecht is dan een woord, dat we niet naar wapens grijpen, geen agressie, maar in alles het gesprek zoeken. Een gesprek waarin wij tot consensus komen, maar ook de belangen kunnen uitwisselen of kristalliseren.

Bij signaalrecht ga je uit van dat een signaal een probleem oplost, of een oplossing geeft voor alles, Noem bij een signaal benoem je wat er anders is, mis is, of welke oplossing gewenst is, en bij signaalrecht staat dan de ander open om alleen al op een aanduiding verbaal mee te werken aan een oplossing.

Noem bij een signaal aan de wet, wil je beschermd worden, een gevaar oplossen, waar een signaal het recht behartigt ga je uit van een model binnen de samenleving waarbij die behartigd wordt in de mate die nodig is.

In een samenleving zonder orde ga je uit van recht van de sterkste, bij samenlevingen met een overheid en wet ga je uit van communicatierecht, en bij signaal recht heb je een maatschappelijk samenhang die zelfs bij een signaal al de informatie in de juiste banen leidt.

Zoals de ohmkara de betekenis aanduidt dat mensen verbonden zijn aan de mantra.
Soms zeggen zij scheppingsklank maar een preciezere duiding is dat men in de naam van die mantra aan de werkelijkheid zelf verbonden is.

Een mantra is dan boven de betekenis van het worden of het scheppen van die naam verbonden in de werkelijkheid. Zoals men kan zeggen; ik dien de naam van de Schepper, of ik ben in dienst bij de Schepper. Een mantra is dan meer dan alleen die verbinding met de schepping in naam van die godheid, het is een directe binding waarbij die naam van de Godheid zowel verbonden is als voortdurend het werk voldoet, voortdurend groeit in de ziel, en voortdurend aan die lichtbron verbonden is.

Zoals men zegt in de werkelijkheid ben ik verbonden aan de naam van de godheid
Waarbij het die eenheid aanduidt .

De betekenis van In de werkelijkheid verbonden aan de naam van;
Waarbij zowel Ohm, als de naamaanduing erna die betekenis in directe zin weergeeft.

Soms heeft een mantra betekenis door het een of enkele keren uit te spreken,
Andere keren is het geloof dat zij bij een aantal die straling doet groeien
Waarbij men groeit in het besef door in het dagelijks leven de straling ervan te zoeken.

Een voorbeeld van een mantra is dan dat Ohm de betekenis en aanduiding is van Brahman de werkelijkheid, waar alle mantra’s aan de werkelijkheid zelf verbonden zijn.

Het is dan boven de betekenis van worden verheven, waarbij men aan die lichtbron zelf verbonden wordt, en de godheid, godin of macht zelf die leiding neemt, en door die verbinding ieder moment, iedere periode in dat licht staat.

Soms is het gebruik om die mantra bij het begin van de dag te noemen, soms als een moment van verstilling tijdens de dag, soms om een periode in een symbool te verbinden.

Zodra men die mantra als ware in eerbied heeft, schenkt die godheid binnen die verbinding met de werkelijkheid zijn kracht, straling en zijn liefdevolle leiding.

In het leven zijn soms bijzondere momenten, als ware een engel de mens aanraakt en even de toewijding proeft, of als ware mogelijk het hart toetst.

Wanneer een mens oprecht leeft, is zelfs als hij het niet gewaar is, zo’n moment een bevestiging van genade, of een bevestiging van zegen op het pad.

Als een mens oprecht leeft, en als ware een kruising tegenkomt, waarbij de ene keuze de ander uitsluit is het een engel die even proeft of de mens, in zijn devotie getrouw wil zijn, of zich wil geven aan de andere keuze.

Noem de keuze tussen religie, of rijkdom, de keuze tussen een relatie in het leven of toewijding, de keuze tussen toegewijd zijn in religie, of toegewijd aan een ideaal.

Als ware de engel de mens aanraakt, en wanneer de keuze voor een relatie zich aandient, de engel ziet dat de mens devoot wil zijn, ook al is het in oprechtheid, en is men zihc niet gewaar van die hele keuze.

De mens die dan oprecht is, zou bij die kruising, kiezen voor toewijding, waar dan als ware die rol ook in de godin van de tijd wordt aangeboden. En als ware men op dat moment in oprechtheid een gevoel uitspreekt en de engel die toets als ware het pad van de godin van tijd als kenmerk bevestigd.

Waar de mens zich dan beschikbaar stelt voor religie, en men zegt ik heb geen rijkdom als wens, dan kan een levenstaak geopend worden die als ware men niet aan rijkdom hecht een pad geeft zonder de misleiding nodig te hebben. Immers wanneer een mens een wens heeft, is het op korte of lange termijn dat de mens die zelf wil vervullen.

Zo is ook wanneer een mens kiest voor een ideaal vaak roem een aspect is, immers ge acht worden in de samenleving is voor velen een wens die zij in de jeugd opbouwen. Vaak als men zegt ik hoef geen roem of achting te bereiken en in mijn leven dien ik een onzelfzuchtig belang.

Wanneer in het leven een mens even wordt getoetst bij een kruising, een belangrijke keuze, of wanneer die engel die vraag de mens voorlegt.

In plaats van een relatie als ware de godin van de tijd een naam geven, in plaats van rijkdom, een religieuze functie, en in plaats van achting men een persoonlijk pad krijgt, waarin de samenleving als ware niet deelt in die straling immers men is persoonlijk zonder daar uiterlijke blijk voor nodig te hebben.

Als ware een mens zich op aarde oprecht leeft, en de engel op verscheidene punten een toets doet, en wanneer de mens uiteindelijk als ware in de hemel komt dat de Heer, of religie, die vervulling geeft waarin de hemel vrij van smet is en de mens de heilige namen krijgt van die op aarde door de engel even zijn aangestipt.

Immers soms is zo’n keuze ook verbonden aan een vorm van voorbereiding, of een vorm dat een kleine of grote taak in ogen van die godheid of engel vereist is. Soms weven zij zonder bekendheid het in leven en bestaan, soms is het verbonden aan een proef, soms als ware zijn die symbolen geschonken maar nog zonder welke grote waarde die hebben.

Wanneer een mens oprecht leeft, en die kleine kansen, en die aanrakingen herkent, of als ware aangaat zonder eigen belang dan wordt men bevestigd in die diepe verbondenheid die door enkele of meerdere heilige namen, die zich soms eenvoudig voordoen, als ware die straling geeft.

Zoals men soms de mogelijkheid van overgave zoals in het christendom vaak een gebed wat bij God zelf aangenomen wordt, immers hij beloofd iedereen in gelijke ogen aan te horen.

Een gebed van overgave is dan die teugels aan God geven en Hem in het leven de leiding laten nemen. Waarbij God als ware van binnenuit de mens vernieuwt maar ook vrijstelt van wat ongeluk geeft, waarbij die persoonlijke kant is dat ze aan hun karakter werken, aan hun functie in de samenleving en als ware leren alles in gebed tot God uit te spreken, waarbij zijn straling bij gebed de mens doet groeien.

Soms zeggen ze dat een gebed van overgave, waardoor mensen ook in overgave aan God leven als ware een vorm van communie is, als ware men verbonden is aan God zelf.

In religieus opzicht is zo’n overgave aan god, met als voorbeeld het christendom, dat men in heilige communie leeft. Noem wanneer men in de kerk bij de dienst is, en een preek van godswege hoort is dat een vorm van communie men is even bij God zelf ook al in de situatie met een priester of dominee en in de kerk met de vergadering van gelovigen.

Bij een gebed van overgave is die communie dan heel persoonlijk, men gaat zelf een weg met God, en door zijn straling in het leven kan men vanaf dat punt van overgave het als ware benoemen van heilige communie, god is dichtbij de mens, en men mag dan in zijn verbondenheid leven.

Heilige communie is dan die persoonlijke verbondenheid met God zelf, waarbij vaak momenten van verbinding met God als heel bijzonder voelen, maar ook als men een tijd van ongeluk of leed kent dat men ondanks die verbondenheid het gevoel heeft dat god er niet is. Dan is men gescheiden in het gevoel, maar is toch God nabij.

Door een gebed van overgave beleeft de mens die heilige communie men deelt het bestaan met God door Hem die teugels te geven en die innerlijke verbinding waarbij God als ware zijn straling door gebed, door overgave geeft. Maar ook als ene lichtbron in de samenleving laat zijn.

Een gebed waarin men zich geheel overgeeft, is dan ook veilig, hij neemt die ruimte in, en geeft het een bijzondere plaats in de samenleving.

Soms ziet men stil gebed als een vorm van heilige communie, soms door overgave is men in het leven verbonden met heilige communie, soms door woorden uit te spreken in gebed voelt men die heilige communie

---

De orde op aarde is zichtbaar in landen, wetten, overheden, en iedereen die een plaats vindt.
De orde in het universum is zichtbaar met hogere en lagere volkeren naar hun aard en hun mogelijkheden. De orde in het universum is soms welgesteld, soms zijn zij armoedig of slachtoffer van oorlogen.

De orde zoals in religie wordt verklaard is zowel de orde op aarde, als in hemel en hel, waarbij naar gelang genade of een goede inborst de hemel schenkt, en de hel voor hen die op aarde te veel schade doen.

In het hindoeïsme is de drie eenheid van hemel aarde en hel, als ware door de tripura sundari lalita verwoord, waarbij zij de vrouw van de drie rijken is.

In het christendom is de hele voor hen die zondaars zijn en op aarde geen bekering hebben gekregen, noem soms het kwade of de misdaad wordt gekenmerkt dat zij ook na het leven straf krijgen.

De gehele orde is bepaald door die onderverdeling waarbij mensen altijd streven naar een doel, en hoe meer die in lijn is met de orde, hoe meer zij in de orde hogere waarde krijgen.

De gehele orde wordt gefundeerd door zoals in een land gezien de overheid die bepaald hoe een mens in de arbeidsbevolking komt, maar ook in opleiding de gehele intelligentie mag benutten.

Hogere werelden zijn in hun orde meer gefundeerd en hebben als ware meer welvaart omdat zij de mogelijkheden meer benutten. Waar intelligentie meer toelaat is meer welvaart mogelijk en waar ze meer goede intenties hebben is ook de levenstandaard hoger.

De hele orde in Gods hand, of in handen van die hoge macht is dan voor ieder wezen naar gelang hun mogelijkheden en wat zij doen op die plaats in de orde.

Waar de orde in Gods hand is, daar is ook ieder wezen naar hun aard erin toegewezen, waarbij zij die naar god zelf reizen door Hem daarin gevonden worden.

Waarbij ook zij die niet on Gods orde zijn, toch een plaats toegewezen zijn en de mens welke innerlijke zij ook hebben naar hun daden in een plaats zijn.

Noem ook zij tegen Gods orde, wie zij ook zijn, in hun hoedanigheid in de orde worden bepaald. Noem misdadigers na hun veroordeling naar de gevangenis, en goed mensen kansen krijgen om hoger te komen.

Waarbij na de grens van het leven door het oordeel die plaats in de orde in hoger verband een betekenis krijgt.

Een mens zonder wensen keert zich langzaam tot goedheid.
Als mensen in verbinding zijn met hun hart, keren zij tot het goede.

Met het hart leven is ten opzichte van de samenleving altijd aan de goede kant,
immers in de jeugd leert men via het hart alles te toetsen en te ontwikkelen.

Ouders willen hun kinderen graag een goede maatschappelijke positie geven,
waardoor de kloof tussen hen vaak die zichtbaarheid heeft.

In religie is de toets of mensen hun eigen bestaan durven los te laten,
zich onvoorwaardelijk eraan wijden, opent erna het pad waarbij
bijzondere mogelijkheden afhankelijk zijn van de mens die geen andere wensen meer heeft.
Immers anders zou later op het pad, de scheiding van wat de godheid wil en de mens die
dan toch eigen belangen heeft de taak schaden of onmogelijk maken.

Zoals de mens zijn vermogens in het hart in de werkelijkheid heeft, vanaf vroege jeugd leert men die te gebruiken, te vertrouwen, maar ook binnen het leven de kaders en grenzen te houden.

Zoals gevoel, dat ons veel zegt over emotie en hoe wij in het leven staan,
Zoals geweten waar wij weten wat wij goed en fout doen en welke grens de wet en de norm heeft.

Zoals wij in het hart de vermogens in het menselijke allemaal delen in de functie ervan,
waarbij de veel kleurigheid zowel de inhoud ervan als hoe wij die benutten heeft.

Zoals kinderen die leren kennen, en het volwassen leven richting geeft door hoe wij in het leven staan.

Als een mens als ware vrije wil heeft gebruikt de mens die vermogens ten opzichte van eigen bestaan met wensen, met doelen, met belangen en in contact met de werkelijkheid en samenleving.

Zou een mens zich overgeven aan een godheid, of in religie, dan zijn die vermogens in hun functie nog hetzelfde maar wordt geleidt door hoe de wil die verbonden is aan de godheid, het leven vorm geeft.

Noem een grote angst voor iets, voor wilde dieren, voor hoogtes, kan in het gevoel in het hart die plaats hebben, en die gevoelswaarde blijft het zelfde, maar bij een vorm van overgave wordt de wil als ware geleidt ook ten opzichte van hoe men die gevoelens zelf ervaart en in bepaalde mate in het handelen komt.

Noem een mens met vrije wil, en zich geeft aan middelen die een roes geven, en zich aan een godheid overgeeft, de godheid die middelen leert los te laten, en een gezonde levenshouding.

Omdat we als mens allen die vermogens in ons hart hebben, is die welke bron wij ook hebben hoe wij die zelf volgen, waar wij soms grenzen hebben en vast raken aan gewoontes, kan een vorm van overgave die weer overstijgen, en op een pad keren naar wie wij kunnen zijn.

Als wij als ware instrument zijn van onze ziel, ons eigen wezen, kunnen wij in dezelfde mate instrument zijn van religie, of godsdienst, en waar wij zelf aan het roer stonden, kan een godheid ook aan het roer staan, ook al is die overgave door een gebed bewust, en wordt door de godheid getoetst en aangenomen.

Wij zijn dan instrument niet met die vrije wil en wensen, en ons eigen belang, maar in religieuze opzicht zijn wij dan in wil en leven verbonden aan die godheid, of godin.

Zoals wij met onze ziel de zielestraling gebruiken om te leven, zo is onze ziel bij de godheid ook onmiddellijk in zijn straling. Een gebed van overgave is dan het licht van de ziel afstemmen op het licht van de godheid of godin. Een gebed is dan altijd voor het diepste van wie wij zijn.

Ook al zijn er vele verwoordingen van gebed en overgave.

Zoals een Sanyasin gericht is op die eenwording met Para Brahman, en al het bestaande streeft naar een positie soms in de samenleving soms in religie, soms in een relatie en soms ten op zichte van een belang.

Zoals een Sanyasin zonder relatie is, en zich geheel richt op de toewijding, waarbij de Guru, die alle lessen in het leven legt, alle kansen in het leven aanduidt, en alle mogelijkheden om een doel te bereiken geeft.

Een Sanyasin is dan een mens die zich vrijmaakt voor die verbinding die met Brahman tot stand komt en de guru die zijn licht erin schenkt. Een pad van een Sanyasin wordt in het licht gezet, waardoor een pad zich aftekent, die zich ontvouwt in het ervaren van leven en bestaan.

Een Sanyasin die in een orde is verbonden, wordt dan binnen die voorwaarden geleidt waarbij het in ogen van de Guru op de juiste momenten de stappen kunnen worden gezet.

Een Sanyasin is dan een mens met gelofte, armoede, celibaat, en gehoorzaamheid. Waarbij het doel van hoge waarde is en bij zegen wordt bereikt.

Ik was even bij een volk ver weg, zij hadden een volk dat als ware in de middeleeuwen was, en bij hun samenleving was als ware een plaats waar zij niet mochten komen aan een oud ras, zij hadden als ware ter grootte van een dorp, een afgesloten centrum als ware een groot ruimteschip of gebouw

Soms zeggen zij dat oude hoog beschaafde ras, is soms om in de stilte op zo'n wereld te leven, een ander zegt zij hadden geen energie voor hun aandrijving meer, en een derde zegt, zij zijn als ware achtergelaten ver weg van hun eigen volk.

Dat oude ras met hun plaats daar vond het middeleeuwse volk geen bedreiging immers zij hadden er in vrede eromheen.

In die oude tijd waren er vier wegen naar het doel; een in het leven met hart en ziel, noem de verbinding met de werkelijkheid, noem de tweede plicht, alle werken in het licht van onbaatzuchtigheid, de derde noem als ware rang en afkomst, door die verbinding met de oorsprong men die verbinding deelde met hen die voor hen het doel behaalden.
De vierde was het gebed en de gebeden van overgave. Waarbij men in hoger licht het doel haalt juist door het hogere in jezelf toe te laten.

In de religies zijn de avatara's en de parakleten een symbool voor de vernieuwing van religie.
Waar Christus met zijn kracht mensen genas, en door wonderen zijn genade zichtbaar maakte.

Waar Krishna de genade aanvulde met zijn liefde die hij als ware toebedeelt, waarbij hij ook wonderen verrichte. en hij zowel noem de berg optilde als demonen versloeg.

Een kenmerk van Krishna en Christus als categorie is dat zij vermogens hebben die als bovenmenselijk gelden, en in hun leven boven het gewone als taak vervullen.

De scheiding tussen mens en hen is dan dat de gewone mens niet meer dan menselijke kracht hebben, en dat zij met hun genezings en andere wonderen boven de mens staan.

De gewone mens kan als ware de genade of die mate van verwerkelijking tijdens het leven vinden, waar zij van de geboorte af die vermogens laten zien, en als ware in hun wonderen kenbaar maken.

In de veda's die in die tijd als ware schade liepen omdat zij gedeeltelijk niet meer in hun wijsheid beschikbaar waren, is Krishna die zowel die leerstellingen aanvulde, als dat hij zijn rol als alvervulde en al aantrekkelijke als aanvulling liet gelden.

Krishna die dan met zijn liefde de volgelingen aanneemt in hun toenadering, en waar het in de tijd ervoor in de Veda's geborgd was, heeft Krishna als ware die persoonlijke aanvulling als toegang geopend.

Waar mensen in liefde Krishna toenaderen, worden zij dan ook persoonlijk aangenomen,
Waarbij Krishna zowel mens als godheid was, zowel Krishna als Govinda. Waarbij de toets over gebed en de toewijding bij Krishna als mens ligt. En waar zij een van zijn namen toenaderen, hij als mens zichzelf kenbaar maakt.

Waar Christus zegt wie mij ziet, ziet de Vader, als ware zijn bron vanaf geboorte de Vader was.
En waar Krishna zegt, mijn eeuwige vorm als Govinda staat boven het universum.

Mensen in hun gebeden kunnen dan als ware door overgave die heilige bron aannemen, en als ware tijdens het leven die toegang zoeken.

Vaak zegt men dat een gebed van genade, een mooie en bijzondere wens, door hen wordt aangenomen, en zelfs als men zegt het is mijn laatste wens, dan opent het een pad een leven van vervulling. Waarbij God de mogelijkheden benut, en in iedere religie in de straling wordt aangenomen.

Zoals ook God almachtig is op aarde, ook alle religies op aarde mogelijk maakt, en waar mensen de wet volgen, en hun toewijding volgens een van de reguliere religies daar zegt God ik ben Almachtig en wat op aarde gevolgd wordt is in mijn alwetendheid.

Immers een mens mag geloof mag toewijding zoeken, en die verbinding aangaan, om leven zin te geven en die betekenis te zoeken die niet alleen in het zichtbare ligt

Zoals Christus in zijn leven het geloof deelde, zoals Krishna op een ander moment in zijn leven de Veda's en boodschap herstelde, zo zijn er altijd punten in het leven, de geschiedenis en de tijd waarin een belangrijk punt voor een volk, een taal of gemeenschap een bijdrage levert.

Men kan op grond van dat argument zeggen dat zij allemaal mogen bestaan. Noem Christus in die tijd de liefde voor God zelf centraal stelde, en het joodse van de wet en de vele regels een perspectiefvernadering gaf.

Zoals ook Krishna op zijn moment in de tijd die bijdrage had. Waarbij als men afmeet aan hun bijdrage, en wat het zonder hun inwerking geweest zou zijn, men zegt dan is door hun bijdrage hun volk als ware vernieuwt.

Zoals ook als men zegt het vrijheidsbeeld is een belangrijke pijler in de tijd, dan zegt men, zij hebben het op grond van het Amerikaanse gebouwd en gezegd vrijheid is belangrijk, zo kan als ware ieder aspect van wijsheid, norm of waarde belangrijk zijn, en wordt dan door een mens als ware ontsloten en sons door een symbool, soms door andere factoren in het volk, in de tijd gelegd.

Als zulke symbolen afhankelijk zijn van een voorlegger, dan is op grond van hun taak, en bijdrage zo'n aspect in zijn geldigheid. Immers zouden zij er niet zijn, dan is hun symbool ook niet aanwezig.

Zeggen boven vrijheid staat goedheid of deugd, is dan afhankelijk van een boodschap, levenstaak. Waarbij die afhankelijkheid ook in geschiedschrijving en toekomst. Die duiding heeft.

Soms zijn jongeren als ware ze zichzelf nog niet kennen en nog niet in de maatschappij die achting hebben dat zij ruzie met hun ouders hebben en als ware, hun ouders verwijten dat ze niet zichtbaar zijn, en in ruzie altijd regels stellen als ware alles niet goed genoeg is.

Zo hoorde ik een vrouw die ik vroeger kende, dat als jongeren als ware in die fase binnen de kaders veilig zijn en vrij mogen zijn, zonder druk op te leggen of al die plannen voor hun methodes om in het leven te staan, dat zij soms korte tijd later, of enkele maanden zelf naar hun ouders toekeren, en wat onmogelijk lijkt, dan zelf hebben aangenomen, en soms zelfs als een idee of inzicht van henzelf aandragen. Tieners soms iets meer ruimte geven, binnen veilige kaders en die vrijheid schenken, geeft hen dan de stimulans om ook toch in die vrijheid het volwassen worden te bereiken.

Het gaat dan niet om alles wat verboden is doen, of tegen de orde zijn, maar om meer ademruimte om gevoelens een plaats te geven, en door hun gevoelens waarin zij zichzelf geaccepteerd willen voelen, en hun gevoelens mogen tonen ook in familie kring, dat zij daardoor open gaan staan wat juist bij iedere volwassene om in het leven in de samenleving te zijn en daarin uit te blinken door een zelfstandige houding.

Tieners willen zich geaccepteerd voelen, nog zonder die zware last waarin het leven wel waarde heeft in het volwassen leven, als zij zichzelf geaccepteerd voelen, dan nemen ze alle lessen als ware vanzelf aan, zonder dat als ware een strak regime dat nodig maakt.

Zich geaccepteerd voelen zonder dat er voorwaarden voor nodig zijn, immers als zij het bloed van hun ouders en voorouders hebben dan is als ware die verbinding ook van ziel tot ziel.

Zo is in sommige religies een gewoon begrip dat om een heilige naam te bereiken je als ware de gewone naam moet vervullen, in dienstbaarheid of de voorwaarden die in hun heilige boeken staan.

Waar de gewone naam, fouten toelaat, de mens iedere keer opnieuw de kans geeft, en een taak soms aaneen soms in periodes wordt voldaan, is de heilige naam als ware niet meer geschaadt kan worden, geen onzekerheid meer geeft, en als ware waar de mens eerst streefde, is de mens dan in de straling aangenomen. Met de gewone naam leert men ook die naam boven de eigen belangen te stellen.

Zo kan in het hindoeisme de naam van Godin Kali, als heilige naam, de gewone naam de godin van de tijd hebben, en zo kan de allerhoogste godin, als gewone naam, de heilige naam van Godin Gayatri hebben. Zoals ook de Schepper als aanduiding en in het hindoeisme de heilige naam Brahma. Waarbij Brahma vaak wordt genoemd met regelgeving van reinheid, kaste, en toenadering

Zo is ook in de werkelijkheid waar alle orden verweven zijn in hun kenmerken, aanschijn en hun machten die het behartigen. Soms is een godin met naam, soms als een werking of orde in de samenleving. Alle orden waar binnen de grenzen van de wet, en wat een mens krijgt, gegund wordt of mag kiezen, als ware toegankelijk.

De gewone namen, zijn dan als ware vaak in de moedertaal, of de gangbare taal voor overleg, en de heilige namen zijn vaak verbonden aan heilige boeken, overlevering, of de voorwaarde van traditie.

Soms zegt men wel als men een gebed van overgave uitspreekt, en men voelde zich ervoor in het leven verloren, of alsof de kansen geen geluk meer geven, dan kan overgave ook betekenen door het eigendom worden van de godheid, dat men uit rijke hand van de godheid in het leven voorzien wordt.

Noem na een gebed kan een mens het gehele leven ten goede keren, zowel uit eigen kracht en zijn, als door die goddelijke leiding in de werkelijkheid en samenleving. Dan kan men zeggen ik voel mij rijk, wat vroeger niet mogelijk was, heb ik nu als vervulling. Bij het eigendom worden van kan de godheid zijn rijke straling geven, waarbij die zegen vaak voor de mens en mogelijk voor anderen zichtbaar wordt.

Immers als een mens in karma gelooft, wordt men bij overgave bij de godheid aangenomen,en is de ondoorgrondelijke intelligentie van de godheid die het leven geleidt.

In het christen dom bij gebeden van overgave, is bij jongeren en kinderen dat als ware de Heer een regel heeft dat zij in de opvoeding ondergeschikt blijven aan de opvoeders. Uit de intelligentie van de Heer is die regel dan zowel in zijn koninkrijk, als voor de opvoeders een geloofsstatement.

Immers kinderen die ondergeschikt blijven, kan men in de opvoeding bijsturen en zo zijn er vele debatten geweest of kinderen dan in kwalijke omgeving veilig bleven, of zij niet de krachtig zouden zijn in hun overgave, en als ware ze volwassen zijn of zij dan voor God nog die mooie taak kunnen volbrengen. De regel is dan als ware uit de wijsheid van God, voor als kinderen of jongeren zich in gebed overgeven. Noem opvoeders vaak een rol hebben om kinderen veilig volwassen te laten worden, en in de samenleving een plek te laten vinden waar zij tot recht komen.

Vaak zegt men ook, als kinderen volwassen worden en opgeleid zijn dan mogen zij in de samenleving zich zelfstandig in het leven mengen. Noem beroep, vriendschap, hobby en andere belangrijke thema’s

Waarbij God ook zonder aannemings des persoons is, en zo’n bijzonder en mooi gebed bij iedereen die waarde schenkt. Immers hij is vol ontferming ook met welke reden een mens een gebed belangrijk vindt en in gebed uitspreekt.

Als ware boven het leven verheven, een wereld boven het normaal bestaande, de ene ziel ging naar de aarde om een gewoon leven te hebben genieten van relatie en werk, een andere ziel zei; ik heb een grote schuld, mag ik die door een leven op aarde voldoen, en een derde zei, ik ben een ziel met veel verstand mag ik mijn bijdrage aan de wetenschap leveren.

Zo zei ook God, ik schenk mijn ontferming, zij krijgen een geboorte en een leven, en God zei ook, niemand weet waar zij geboren worden of welke naam zij hebben maar de engelen hebben als vaste grond zij geleiden ieder naar hun recht.

Rijke zielen zeiden, ik wordt zanger, beroemd, en zoek het op aarde, zij werden als ware geleidt en kwamen niet met het lagere in aanraking, arme zielen zeiden laat ons toch op naam de samenleving schuld en zonde uitwissen, en zij verbonden zich in het leven aan een doel.

Zo schenkt God vele zielen op aarde een leven, waarin de ene uit geloof aangenomen wordt, een andere wensen vervult, een derde schulden laat uitwissen, en een vierde met een hoger doel, zo zei God alle engelen geven de mensen op aarde met hun leven iets mee waar zij waarde in vinden.

De engelen die als ware ongezien zonder naam alle levenden geleiden schenkt hun soms iets bijzonders, soms iets wat later waarde krijgt. Zo kunnen zielen ook bij geboorte kiezen zich in het leven onvoorwaardelijk op te stellen, ja zij krijgen een bijzondere waarde uit de ondoorgrondelijkheid van God.

Het concept van de mens is dat wij een leven hebben, vrije wil, en vrijheid van handelen binnen wet en regelgeving.

In religie is vaak de Almacht van God, ten opzichte van de ruimte van de mens die zowel wens volgt, een doel, als in het leven een weg zoekt.

Bij God met de Almacht is dan waarom kan er leed zijn in het leven immers hij heeft ons geschapen. Zo is iedere religie als ware het concept van mens, en het concept van godheid.

Waarbij levensvragen altijd hun waarde hebben, noem de mens gaat op zoek als god bestaat waarom is er dan scheiding.

Zo is in iedere religie een vraag over het verschil tussen mens, en het concept van de Almacht, waarbij de mens zoekt waar die eenheid ligt.

Noem binnen het leven kan overgave die eenheid geven, maar in de contemplatie kan een vraag waarom wij dan toch anders zijn, en tot het punt van geloof als ware onderhevig zijn aan fout en onvolkomenheid.

Noem God is alomtegenwoordig en alwetend, maar waarom is er dan toch bij de mens leed.
Vaak als de mens zulke vragen in gebed onderzoekt, een persoonlijk antwoord krijgt. Noem het leven schenkt waarde voor de mens, en ook die vragen zijn in religie bekend.

Noem als de Schepper de aarde geschapen heeft en zelf perfect is, waarom hebben wij in het leven die zoektocht. Waarbij ook als de Schepper alomtegenwoordig is, en zijn schepping overal is, welke standpunt wij zelf dan innemen.

Waarbij die levensvragen ons ook altijd terugbrengen naar dat het leven los van hogere waarde ook voor onszelf betekenis kent, wij hebben de verplichting aan de samenleving, werk en geliefden en welke overtuiging wij ook hebben over het hogere wij zijn toch binnen ons leven in het dagelijkse verplicht.

Dit betekent bij de levensovertuiging en geloof en welke mate wij daarin antwoord vinden, het dagelijkse in ons eigen, ons persoonlijke leven ook die diepe waarde die diepe betekenis behoudt.

Binnen die levensvragen waarom God almachtig is, en alwetend blijft los van ons geloof ons leven ook belangrijk. Ons ook blijft volgen in die verplichting.

De levensvraag of God almachtig, is boven de aarde of boven het universum verheven is, of wij in zijn wetenschap zijn, is dus naast alle vragen die beantwoordt kunnen worden, ook vooral ons plaats vinden binnen die straling van God.

In de mens is in het hart een vermogen dat kracht levert achter alle handelingen.
Het ene type is puls gericht waarbij de puls, krachtig begint en afzwakt tot aan het nulpunt waarbij het doel van de handeling binnen die puls moet worden behaald.
Het andere type is de energiegericht, waarbij een kracht op een bepaald niveau bepaalt is, waarbij die kracht in zijn intensiteit gelijk blijft. Waarbij de handeling en het doel binnen die intensiteit behaald moet worden.
Bij energiegericht is soms door een lage kracht geen overwicht mogelijk of geen handeling die afhankelijk is van de hoogste mate aan intensiteit.

Een puls begint dan krachtig, noem soms om in een situatie het belang te krijgen, een hoge puls nodig heeft, noem in relatie tot andere belangen.

En als ware energiegericht als het een lag intensiteit heeft, is het als ware noem vergelijkbaar met een gesprek dat door het uitspreken, of door het volgen in ook als het een zachte kracht is, een doel behaald wordt.

In een menselijke samenleving zijn beide vormen van kracht en type als ware verweven immers in de middeleeuwen moesten ze in het fysieke gevecht winnen, dat vooral grote kracht nodig heeft, en in het moderne leven is de wetenschap vaak met die voortdurende kracht in de handeling die niet perse een hoge of sterke kracht of puls nodig heeft.

De verdeling bij gender is soms in de vermogens binnen het hart, dat wat bij de man als vermogen extern is ten op zichte van de samenleving bij de vrouw intern is. Waarbij de type of beschrijving van die vermogens afhankelijk is van de beleving van de mens zelf.

Noem een mensbeeld beschrijven afhankelijk van de ervaring, die bij de wetenschap verklaarbaar moet zijn.

Zoals een van de vermogens waarbij de grond van het hart betekenis kent, is dat bij de ene kennis als ware gegrond is in een voortdurend beeld van het geheel, en het vermogen bij de ander als ware gericht is een enkelvoudig beeld afhankelijk van de ervaring.

Bij een geheelbeeld, behartig je voortdurend hetzelfde belang immers integraal,
en bij het enkelvoudig beeld is de aanpassing en het nieuwe integreren mogelijk.
Nieuwe kennis mogelijk is immers niet in relatie tot andere kennis.

Beide hebben dan in dat vermogen een betekenis.
Zoals bij het geheelbeeld, het hart en het denken voortdurend ook na en tussen het denken
de kennis over leven in het hart hebben.

En bij het enkelvoudig beeld, verdwijnt die kennis als ware en is men weer opnieuw die grond aan het vinden.

Een enkelvoudig beeld in het verlengde is dan ook nieuwe kennis vinden, die bij een volledige verklaring geïntegreerd wordt. Waarbij het hart in verbinding met het hart van de samenleving als ware via een osmose die kennis integreert.

Waarbij het handelings spectrum, bij zegge voor ieder mens geldt waarbij de aangrijpingspunt of aansluitpunt verschilt. Naast de vermogens van communicatie en actie is het de gerichtheid.

Noem gericht zijn op onderhouden, gericht zijn op ondersteunen, gericht zijn op een puls verder dragen. En gericht zijn op een begin inzetten, een keuzestrategie, of gericht zijn op inzetten.

Waar lichamelijk mannen een inzet geven en vrouwen ondersteunen. Noem als het lichamelijk mensbeeld in esthetische zin een geometrische betekenis heeft.

Een man begint als ware, met een zowel wens, strategie of een doel, en het vrouwelijke ondersteunt en voedt als ware het proces. Waarbij in het menselijke en de sociale kant van de samenleving beide krachten en hun gerichtheid nodig zijn om in een samenleving zowel samen te leven als de voortduring van maatschappij.

Vaak dat zoals in de klassieke dans de man leidt en de vrouw volgt, er een sociaal filosofische betekenis achter zulke elementen zit.

Daarnaast de gangbare opvatting in moderne literatuur dat in dna opzicht een sterke man aantrekkelijker is, omdat zij hun vrouw of partner kunnen beschermen, en vrouwen die liefdevol klinken voor mannen aantrekkelijker zijn immers zij kunnen kinderen krijgen die als intelligenter worden gezien.

Het spectrum intelligentie is van fysiek, tot communicatief en van praktisch tot conceptueel.

Waarbij binnen het concept van hiërarchie, de mens die geen relatie of omgang kent, niet in een hiërarchie positioneel aanwezig is, immers pas bij die relatie treedt een mens binnen.

Het spectrum van geometrie betekent mannen met een krachtige uitstraling in het leven hun positie als ware effectiever uitvoeren, en mannen die communicatief vaardig zijn als ware meer aansluiten op het belevingswaarde van de partner.

Net als vrouwen die liefdevol klinken in hun communicatie kinderen beter verzorgen in hun opvoeding. Zo is er zowel een geometrisch aspect met als ware geometrische schoonheid als ware een goede relatie belooft, en zowel intonatie en esthetische schoonheid van gezicht ook betekent dat ze in hun maatschappelijke leven een vorm van juist handelen hebben.

Noem zowel dna in de geometrie verwijst naar een aspect van schoonheid, als de geometrie van lichaam en klank.

Soms vraagt men wel eens, waarom het christendom in het verleden heel actief was, en in deze tijd velen ervoor kiezen om niet meer of niet gelovig te zijn. Als ware Christus zelf zijn geloof niet zou verspreiden.

Dan is het vaak, dat men door de tijden heen zowel gedoopt werd en als in die genade aangenomen werd, en ook als ouders gelovig waren en hun kinderen lieten dopen.

Als die kinderen gedoopt waren en die genade als ware in hun jeugd kregen, dan opent het de mogelijkheid van gebed en die toenadering tot God, maar legt het initiatief en de mogelijkheid bij de gelovige zelf. De gelovige net als de gehele gemeenschap en kerk krijgt de mogelijkheid van bidden, van de mogelijkheid de autoriteit van God te zoeken, en die genade actief te benutten.

Waar zij leren bidden, leren zij ook tot God naderen en hoe meer ze die voelen, en ervaren hoe meer zij waarde hechten. Als zij dan hun kinderen dopen is het vaak omdat zij zelf ook die waarde en betekenis ervan zien.

Waar diegenen die wel gedoopt zijn, maar het geloof niet actief zoeken, niet die toenadering en het gebed, daar zijn ze vaak zelf in de overtuiging om hun kinderen niet meer in die doop tel aten delen in het geloof. Hun kinderen worden dan als ware niet in die gemeenschap opgenomen, en zijn dan vaak niet direct in die genade aangenomen.

Als mensen dus waarde in hun geloof vinden, dan deelt hun nageslacht in de doop en de genade, maar vinden zij die waarde niet, ook al zouden zij gedoopt zijn maar niet het gebed zoeken, dan besluiten ze vaak hun kinderen ook niet te laten dopen.

Het is dan Gods besluit om mensen de doop en de genade te laten krijgen, en in die doop en genade het pad te openen om Gods straling te zoeken, en daarmee waarde van God in het leven te ontdekken, maar dringt het mensen niet op en legt door de genade die mogelijkheid open.

De gemeenschap kan zo tijden hebben waarin velen zijn straling zoeken, maar ook tijden dat als ware de kerk niet meer zo belangrijk lijkt. Immers God geeft mensen in vrijheid de mogelijkheid zijn genade te onderzoeken.

Zoals soms kinderen het gevoel krijgen niet geaccepteerd te worden, of niet begrepen en zoeken naar een vorm van verbinding. Waar andere kinderen een stap zetten om in zichzelf een waarde te vinden en als ware over de kloof heen te stappen, of een brug te bouwen tussen hun hart en de samenleving.

Soms zijn kinderen als ware zij iedereen tegen zich voelen, als ware ze alleen staan. Als ware een gedeelte van het menselijk genoom ook een karaktertype is, of het gevoelsleven een vorm geeft. Waar sommige kinderen door hun persoonlijke vriendschap, waar zij klater een relatie door vinden, zijn anderen als ware met een ander type gegeven.

Bij dit gedeelte soms zelfs in het genoom een percentage, is het dat levenslessen, of thema;s van opvoeding een andere volgorde belang heeft. Noem de brug bouwen voor hen eerst belangrijk is, voor andere lessen. Immers als zij zich begrepen voelen, kunnen zij erna alle andere lessen ook aanvatten.

Het is dan de levensvraag waar sommigen door vriendschap met gelijken eroverheen stappen, en anderen zich in het alleenstaan voelen, en als ware een andere opvoeding zouden wensen of zelfs hun emotionele uitspraak dat zij zelfs hun ouders als ware niet in hun verbinding voelen.

Dit genoomtype als ware net zo in het menselijke als de kans op kinderen die blond of bruin haar hebben of blauwe of bruine ogen.

Zo is de weg van verinnerlijking, als ware de mens die zich afmeet aan anderen als ware in hun gedrag een maatstaf zoeken net opzichte van de samenleving of een groepering, de verinnerlijking de maatstaf legt in de ziel, in het eigene van de identiteit, Waar die verinnerlijking is, daar zoekt de ene een houding ten opzichte van een ideaal, en de ander zoekt een maatstaf in een religieuze binding. Vaak dat verinnerlijking ook het afmeten en vergelijken niet bij andere legt maar een innerlijke functie. Noem bij religie, Noem bij een ideaal.

Verinnerlijking zorgt dan voor een innerlijke bron, die als ware in alles zichtbaar wordt, en die algemene onvoorwaardelijke houding en aandacht schenkt.

Zoals Ahimsa geweldloosheid is, en Himsa kracht betekent, zo is Hamsa een vorm van deugd en is een paramahamsa een voertuig van deugd, waarbij Hamsa ook wel een zwaan is, of een voertuig van Gayatri immers persoonlijkheid van deugd.

Waarbij een begrip een aanduiding kent in een tweeledige taal,

Bij de ene omschrijf je het concept in een directe betekenis, en in het andere het concept door het als tegendeel van het tegenliggende te benoemen.

Waar Himsa kracht en Ahimsa geweldloosheid, de prefix het tegenstellende betekent.
En Hamsa het concept in directe betekenis inhoudt.

Binnen de literaire mogelijkheid van verklaring.

Bij het gender vraagstuk is een man meer maatschappelijk gericht en is handeling belangrijk en dragen izj hun kracht in het spectrum van handelen en werkelijkheid, en is de vrouw meer belevingsgericht waarbij door hun gevoelsinzichten op menselijk vlak, ze vaak zowel bij partner en kinderen hun beleving en hun gevoel als belangrij hebben.

Noem belevingsgericht is het maken van contact met zowel hun eigen gevoel als de beleving van naasten, waarbij zij soms direct aanvoelen bij een ander wat zij missen, wat anders is, wat zij hebben en wat bij hun leven centraal staat.

Mannen zijn meer maatschappelijk gericht waarbij die die kracht in handelen hebben, en vaak hun partner beschermen, maar ook het maatschappelijke behartigen.

Vrouwen zijn meer belevingsgericht en omdat gevoel geen methode geen ratio is, is het vaak zachter en is binnen het spectrum van de relatie veilig om te behartigen, en vaak is bij kinderen in een relatie de beleving, immers zij zijn in opvoeding en zijn in hun leven nog niet in alle thema’s zelfstandig.

Waar de vrouw belevingsgericht is, en door gevoelsinzichten zowel hun eigen positie behartigen als hun naasten in hun liefde nabij zijn, en zijn ze voedend in de belangen binnen hert leven.

Waar mannen hun kracht in handelen omzetten en het maatschappelijke als gerichtheid hebben, is het vrouwelijke om het gevoel als informatievermogen te gebruiken. Waarbij het voorbeeld dat een moeder aan een kind, ook als het volwassen is meteen merkt als er iets mis is, soms als gezegd zij ziet het meteen aan mij, waarbij het gevoel als een zintuig in de waarneming onderdeel is.

Vrouwen dragen in hun gevoel dan die verbinding met de moeder godin, die hen als ware voorziet in informatie, waarbij men ook kan zeggen hoe is die informatie bekend, immers hoeft vaak niet uitgesproken te worden, en als ware de alwetendheid van God die zou kennen.

Mannen worden in hun relatie door de moeder godin bij hun partner vertegenwoordigt, en wanneer een man nog geen relatie kent, is die persoonlijke binding niet vereist, immers zij met het geloof van het celibaat. Waarbij die sociale binding wordt behartigd binnen de rollen van de samenleving.

Zoals vrouwen hun kracht innerlijk hebben en als ware de gevoelswaarde in gesprek brengen, en ze vaak binnen hun gevoel een ruimte hebben om een gesprek in een bepaald thema te verwoorden,
Zo is de man met zijn kracht vooral richting de maatschappij waar ze met hun kracht hun daden onderschrijven.

Als ware het gender vrouw de gevoelswaarde en de beleving in hun kracht onder woorden brengen, en waar mannen in de samenleving hun functie dragen is bij het gender vrouw ook de beleving en als ware het verbale vermogen met die kracht begiftigd.

Waar mannen met hun kracht situaties bijsturen, noem ook hun partner beschermen, daar kan de vrouw met haar kracht in haar relatie en haar kinderen het gevoel waarde geven en als ware verbaal ijsrotsen wegnemen. Immers een gevoel kent soms al betekenis voordat zij in daden in een samenleving zichtbaar wordt.

In veel mantra's wordt het woord namah gebruikt waarbij ieder mens en ieder wezen een naam draagt, en door religie waarbij ook in het christendom dat een mens zich aan God overgeeft, als ware de naam God, waarbij God de gelovige in zijn naam aanneemt.

Waar de werkelijkheid ieder wezen in zich heeft, op hun plaats met hun identiteit en met hun wil. Waar ieder wezen een naam draagt zijn zij als ware door die naam een wezen met bestaan.

Als een mens zich aan God overgeeft is het als ware dat een mens in de naam van god wordt aangenomen, waar men eerst een eigen identiteit had is het dan in de straling van God aangenomen.

Een mantra is dan namah, immers Brahman de werkelijkheid houdt ieder wezen in, en door in naam de naam van een godheid aangenomen te worden wordt men in de straling van die godheid aangenomen.

Waarbij in naam van God aangenomen worden ook de gehele identiteit en verantwoordelijkheid bij God zijn.

Waarbij een naam aan de mens is gekoppeld aan zijn zelfstandigheid en aan het menselijke binnen het leven waarbij eigen naam ook eigen verdienste betekent, en in christelijk opzicht men naar de hemel gaat. De eigen naam is eigen karma.

In de naam van God aangenomen worden is dan ook uit zijn genade en kracht leven waarbij de levenstaak door Hem wordt gegeven.

Door je aan een godheid over te geven ook in die naam een taak te verrichten, en omdat zij in de hemel zijn en als ware de levenden begenadigen ook vanuit goddelijke intelligentie, en voorzienigheid wordt voldaan.

In het christendom is het door in Gods naam aangenomen worden alle schulden worden kwijt gescholden en uit de ontferming van God een taak voor het gehele leven toebedeeld krijgen.

In het hindoeïsme is in een naam opgenomen worden met dezelfde betekenis men krijgt uit de rijkdom van de godheid een leven waarin betekenis voor de persoon en de samenleving geldig is.

Bij mantra; zegt men wel eens de werkelijkheid is soms ruw, en grillig waarom zou in een religie daar betekenis achter zitten. Dan is zowel het woord namah, naam dat die als geheel een aanduiding heeft, en dat de werkelijkheid van het hoogste tot de laagste in die naam en coördinatie zijn.

De heilige naam van de werkelijkheid is dan vergelijkbaar met God die de aarde geschapen heeft, en alle levenden uit zijn wijsheid een doel geeft en uit zijn genade zegen schenkt.

In het hindoeïsme is de bagvad gita een overlevering met aanduidingen van godennamen die hun bekendheid verloren hebben in het gedeelte over de Shankh, waarop zij vlak voor de strijd bliezen.

In het Sanskriet hebben die dezelfde betekenis als ware panchabrahma, dattatreya. Een samenstelling van betekenis bij de aanduiding van godennamen.

Een Shankh is dan de verbinding met de omkara via een schelphoorn die als ware de klank spiritueel verwoord.

In religie is de bereidheid een pad te gaan al voldoende, als ware een gebed die een heel leven beschikbaar maakt. Een leven met beproevingen, waarbij het niet gaat om of men lijdt, of men succes heeft maar eraan voldoet als ware de goden kijken hoe een mens zich erin houdt.

Als dan na het leven een beoordeling plaatsvindt, is het als ware mogelijk dat een mens wordt gekeken en gerekend naar hun mate van toewijding zowel in goede als slechte tijden.

Waar een huwelijk bij het oordeel als ware men bij elkaar blijft in voor en tegenspoed is het pad bij de goden in zicht ook als ware men erover wordt toegerekend.

Een beproeving kan een volgende proef zichtbaar maken, en kan als ware toegang worden tot een heilige naam. In het christendom wordt men aan een van de namen van God toebedeeld waarbij God zegt ik bewerk het bij de mens in het leven zelf, ook al zou het zonder kostprijs kunnen zijn, en zegt God al mijn namen zijn in eerbied en achting. Uit zijn ontferming ook al zal een mens in geloof getrouw moeten zijn, en zal een mens in de geloofsgrond moeten blijven.

In het hindoeïsme wordt een proef ook gerekend naar de mate die een mens aandurft, of volbrengt, waarbij ieder mens grenzen in het hart heeft, en ieder mens de ziel als ware in hoger handen in de straling deelt.

In het hindoeïsme deelt men in wat men toekomt, als ware genade een vorm heeft en als een duur sieraad door een koning geschonken wordt waarde heeft, als men zegt dit sieraad had ik zelf kunnen verkrijgen dan zegt men een eenvoudig man kan geen robijn of edelsteen betalen, en een diamant is ver boven het bestaan. Dan is een geschenk van een koning als ware in die hoge eerbied en achting.

In het christendom is men in de ontferming van God die zonder bepaalde prijs een genade toebedeelt, en in het hindoeïsme is het als een duur sieraad die een koning uit zijn rijke eigendommen toebedeelt. Waarbij de koning zich laat zien, in zijn eerbiedwaardigheid als de gelovige als ware in de hindoe toewijding een bijzonder beeld laat zien.

Waar een mens als ware in genade wordt gedrenkt tijdens het leven, is het in de volledigheid van de beproevingen dat een bijzondere naam, en een bijzonder sieraad als een bevestiging zijn van wat men in bestaan als ware oprecht doormaakt, en zegt, in religie is men verbonden aan een heilige naam.

Wat men tijdens leven bewerkt zal men als sieraad mee mogen nemen, als ware toewijding, geloof, en werk alle drie worden vervuld.

God genade uit ontferming is, waarbij alles ten goede meetelt, en God de mogelijkheden overrekent. Als ware men wel kostbare genade verkrijgt, een achtenswaardige naam, maar wel gebonden is aan de ruimte in ziel, hart en leven.

Immers als God zijn genade schenkt, is een mens wel verbonden aan de vervulling ervan tijdens het leven en naar de mate waarbij een mens de ruimte aan God geeft.

Alles dat een mens aan God durft te geven, of opening maakt, kan God met zijn straling vullen. Waarbij God de eerlijke gelovige aanneemt in de mate die zowel voor de mens als voor God mogelijk is.

Waar Christus tussen mens en God de Vader staat, schenkt hij de genade uit ruime hand, waar hij vergeeft is de zonde van de mens kwijt gescholden, en waar hij de mens in gebed de ruimte geeft is het de straling van God die erin mag wonen.

Een levenstaak is voor sommige gelovigen het geloof in predestinatie, door voor God open te staan schenkt hij het goddelijk plan, die het ruimte van leven en bestaan vult met de daden en gebeden die uit Gods hand gegund worden.

In de eerste jaren verbindt een mens zich aan lichaam emotionaliteit en identiteit. De eerste drie of vier jaar om zowel aan lichaam en gevoelens te hechten als leren aan een naam te houden.

In het volwassen leven hoort een mens ergens bij, soms noemen zij een relatie kinderen, soms werk, soms plicht en soms een organisatie.

Soms geduid met een naam van een ideaal, soms een boek als grondschrift, soms een eed of gelofte. Waar zij bij horen is voor ieder mens als ware in de ziel en in het hart in gewaar zijn, waarbij soms het handelen de bron en gerichtheid heeft, en soms als ware de mens een naam heeft die van binnen gekend wordt.

Waar men bij hoort is als ware wat men ook na het leven meeneemt, waarbij de veelkleurigheid van de samenleving ook veel aan namen mogelijk maakt.

Een grondschrift is vaak een stelsel van zowel leerstellingen als verklaringen van het leven als mogelijkheden om betekenis te vinden in het leven.

Een eed is vaak aan een functie verbonden en schenkt een ideaal, of verplichting in lijn met wat in de samenleving en groepering wordt verbonden.

Een koning zal dan zijn plicht als ware noemen, in de goedheid van het hart, en een zakenman zal misschien zijn ideaal noemen, en christenen noemen God of de bijbel.

Een grondschrift kan bij een stroming horen waarbij soms voorwaarden zijn, soms als ware binnen de tijd en plaats van leven een taak, soms als ware men zich verbonden voelt zonder in taal te hoeven uitspreken.

In het leven de samenleving en iedere periode binnen het leven is als ware alles te vereenvoudigen tot Plicht. Kinderen hebben plicht om onderwijs te volgen, volwassenen hebben meest een arbeidsverplichting, en zij die niet mee kunnen komen hebben een plicht, medicatie, dagelijkse bezigheden of in een ruimte hun dingen te doen.

Het woord plicht kan bij ieder mens, als ware die betekenis inhouden, waarbij welke vorm men ook krijgt, welke hoogte van intelligentie, vaardigheden, of welke voorkeuren men ook heeft. Op aarde is plicht het woord dat die diepe betekenis heeft.

Als mensen in hun plicht voldoen, noem werk dan mogen ze het besteden aan wat zij willen, als zij niet mee kunnen komen en voldoen aan de medicatieplicht dan hebben zij een beschermde plek in de samenleving.

Plicht kan zowel werk zijn als in een relatie waarbij men wensen deelt, en de persoonlijke plicht er ook voldoet.

Waar plicht en geluk samengaan is het leven voor hen makkelijk, maar in het leven zijn ook allerlei situaties die een mens moet doorkomen, te boven komen, of als bijkomend accepteren immers wij delen in d e werkelijkheid allemaal die voorwaarde dat wij van geboorte tot dood het leven tegemoet treden.

Zo is de plicht in welke vorm ook in de samenlevingen, zelfs koningen hebben hun plicht in het koningsschap.

In maatschappelijk opzicht krijgt ieder mens en iedereen een plicht opgelegd. In de veelheid van wat mogelijk is, en in de samenleving wordt toebedeeld. Inherent aan het menszijn is plicht binnen de werkelijkheid en de samenleving.

Een van de leerstellingen is de verantwoordelijkheid over het leven zelf in de hand nemen. Wanner een mens dat doet gaat hij zijn fouten zelf herstellen, meet alles af aan de wet en de grondwet.

Wanneer een mens zijn verantwoordelijkheid over eigen leven neemt, kies je zelf hoe je wil groeien, waar je ervaring opdoet, wat de plicht in de samenleving is, en hoe je in het leven zowel jezelf als de samenleving in het belang behartigt.

Vaak als mensen voor het kwade kiezen, en deze leerstelling aannemen dan keren zij hun leven ten goede, en vaak wijken ze van het kwade en kiezen hun leven zowel in de samenleving als hoe zij een levensdoel verwerven.

Beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald, en andere spreuken en spreekwoorden zijn in lijn met deze leerstelling. Immers fouten toegeven laat een mens ook zelf in die waarde van leven delen, en de wet volgen opent een weg waarin de mens een functie aanneemt.

In het leven komt iedereen zowel in jeugd en volwassen leven met kwalijke dingen in aanraking, maar een van de taken in het leven is om die te boven te komen en in het belang van de samenleving te delen. Noem na de jeugd leert men dat werk een deel van het leven is, en leert men vaak dat of vriendschap of een ideaal die verbinding geeft.

Soms zegt men dat vriendschap makkelijker is, immers in het belang van de samenleving deel je al samen daarin waarin je een medestander hebt. Als men een ideaal kiest moet men soms op een ander wijze die verbinding of waarde vinden.

Waar een mens zijn voorouders als ware als lijn wil aannemen, is het ook dat men op een gegeven moment zich waardevol voelt, ook zonder afhankelijk te zijn van voorwaarden.

Waar een mens in lijn met voorouders staat is het als ware ze vanuit de hemel het pad geleiden, en men achteraf zegt, er was een factor waardoor het leven niet toevallig geweest kan zijn.

Een belwangrijk schakelpunt is wanneer een mens op een gegeven leeftijd de plaats in de samenleving inneemt, en niet meer afzet of probeert af te wijzen, in de geschiedenis zien we

generaties die allen op ene leeftijd zowel werk als andere verplichtingen aannemen, en waar zij in de jeugd het gevoel hebben iets anders te willen, doen zij het soms in doel, soms in houding, wat hun voorouders ook gewoonlijk deden, noem soms als werk soms als hobby en soms als houding om het leven tegemoet te treden.

In het hindoeïsme wordt geloofd dat alle goden, godinnen en machten een eigen naam hebben en in hun eigen functie staan. Waarbij die functie door henzelf via de kracht van Brahman behartigd worden.

Waar zij in die vereniging met Brahman zijn, voert zijn kracht hun werk uit, waarbij zij onfeilbaar zijn, en in hun handelen in hun kenmerk die kracht en macht tonen.

Brahman zelf is onpersoonlijk in zijn kracht, in zijn naam en wezen, en alle goden behartigen vanuit zijn kracht hun persoonlijke kant waarbij hun werk door hun naam als ware wordt begenadigd.

Waar een mens uit toewijding zijn naam kent als een van de aspecten die door goden en godinnen wordt vertegenwoordigd, daar is die kracht die hen in het leven bijstaat.

Waar de mens Para Brahman zoekt, is het een lange weg waarbij men oprecht moet zijn, het pad is geen pad om rijkdom of roem te verwerven, en het is geen pad om alles voor het eigen belang te doen. Immers men wil als men alles inlevert die heilige bron zelf verwerven.

Para Brahman is een doel dat door Sanyasins wordt nagestreefd, omdat zij nog geen relatie hebben gehad en zich in leven en bestaan geheel willen vrijmaken voor dat doel. Wensen opgeven is een fase en een stap die ze moeten durven zetten.

Een Sanyasin is meestal aan een leerboek gekoppeld waarin regels en voorwaarden naast toewijding staat beschreven. Een Sanyasin is als ware en gelofte dat men dat pad gaat en dat doel wil bereiken.

Noem waar mensen een huwelijk aangaan is het een gelofte om zowel partner als nageslacht te behouden, en is men op oude leeftijd ervoor vrij. Een huwelijk is dan een gelofte die ook voor het leven duurt.

Zo is een Sanyasin een pad dat men oprecht gaat, en wanneer men de wens krijgt, opent een pad met de mogelijkheden die ervoor zijn.

Vaak dat zowel in christendom en hindoeïsme een monnik zelf grote waarde hecht aan die genade en dat doel, waarbij binnen de wet zij net zoveel mogelijkheid zouden behoren te hebben als iedereen die een doel nastreeft binnen de mogelijkheden van de samenleving.

In het hindoeïsme is als ware die ene stap waarbij men het hoogste doel wil behalen een stap die zowel wanneer de adept bereidt is, als wanneer die adept die proef aan wil gaan.

Het hindoeïsme is als ware voor de meesten een verrijking van het dagelijks leven en voor iedereen een vorm om een doel binnen de samenleving voor de ziel te bereiken.

Als men die proef aan wil gaan, is het als ware de godheid, de macht die in het hindoeïsme alles draagt die zowel bepaalt wat de vorm van de proef is, als hoe lang, en in welke hoedanigheid. De godheid die karma bepaalt, straf en beloning bepaalt dan de proef.

Soms zegt een godheid de proef is in het verlengde van waar een mens goed in is, soms als ware een proef met het grootste leed, soms een proef met ontbering of waar men een zwakte in heeft.

Het hoogste doel wordt dan in die proef, vervult als ware een periode waarin de mens zich geheel vrijmaakt voor het doel, en de godheid zowel de ruimte neemt voor de adept als de mens, zich in leven alle wensen opgeeft en elke genot afwijst, en zich geheel wijdt aan het doel.

De proef is voor sommigen een mooie taak, voor sommigen leed en ontbering, en voor anderen een zwakte die zij bijna niet te boven komen. Waarbij de zwakte vanuit de godheid wordt gecoördineerd.

De proef is dan als een oordeel van de godheid, die in de periode als ware wordt gezien, en die hoogste stap die soms maar een kans en mogelijkheid kent, en soms als ware voor alle bestaansvormen uniek is, en als ware zo vol eerbied, dat men die met de hoogste achting aangaat en binnen de gemeenschap ondersteunt.

De proef is dan tussen de adept en de godheid, en elke vorm van indekken, veiligstellen is als ware een tegenliggend feit, immers men wil zelf de godheid bereiken, zonder dat het afbreuk doet.

Na de proef wordt de adept aangenomen als hij getrouw is, en wordt in het verlengde de schade van de samenleving zowel in het recht gezet, in hun schuld bestraft en in hun goeddadigheid beloont.

De proef is dan als een sieraad aan de hals, met stenen die niet eerder gezien zijn, en de proef is als een symbool die een achting verdient die men niet kon voorzien, en de proef is dan met een naam verbonden die bij de mens, bij de adept als ware in diepe vriendschap met de godheid wordt bevestigd.

De proef is als ware ongekend tot men haar in eerbied wil volbrengen, en is als ware bij ieder mens verschillend en niet voorspelt.

De proef is heel persoonlijk immers de godheid toetst haar ieder moment zelf.

Zoals men soms een hoog geacht leven maar een keer in het bestaan kan krijgen, immers zij is zeldzaam, zo zeldzaam is de proef. En is men in oprechtheid, en is men in diepe eerbied voor religie, dan is het een doel dat ver boven alle levensdoelen staat.

Soms dan vraagt een mens zich af waarom er leed is, en ongeluk in het leven,
In het christendom beschermt Aartsengel Michael de levenden, en binnen hun leven.

Een mens kan soms tegen het ongeluk beschermt worden, immers het kwade wordt door de aartsengel Michael en zijn orde bevochten.

Soms als in het karma staat dat een mens onderhevig is aan rampspoed dan is het als ware een mens vooraf gewaarschuwd wordt, immers in karma moet hij het ondergaan, als ze de waarschuwing ten harte nemen, dan worden zij gered, of het ongeluk voorkomen. Als zij die niet ter harte nemen dan worden zij in de rampspoed aangedaan.

Aartsengel Michael redt velen dan van ongeluk en het kwade, maar als de mens uit karma eraan onderhevig is, dan worden zij in eigen kring gewaarschuwd, nemen ze ter harte dan is uit goede raad de karma als ware ongeldig, wijzen ze de raad af dan zijn ze aan het karma onderhevig.

Als ware aartsengel Michael die de levenden tegen het kwade beschermt en soms goede raad geeft, en de karma vraag over leed en ongeluk in het christendom een verklaring kent.

Aartsengel Michael, die als engel onzichtbaar is, en in Gods straling is, die vaak goede raad bij de mens in nabijheid brengt, in een rol die als neutraal wordt gezien. Vaak dat alle levenden in hun spraak en handelwijze ruimte heeft om ook Gods belang te delen.

Spreuken:

Onzekerheid is het beginsel der wijsheid.

Iedereen leert over de samenleving en plicht welke leeftijd en hoedanigheid ook.

Tot in de hoogste hemel is er orde, en binnen die orde geluk, rechtvaardigheid en perfectie.

Wensbeleving is er op alle leeftijden, een bijzonder pad begint die wensen op de godheid te richten.

De eerste relatiewens opgeven, opent een pad geleidt door engelen.

Tot die laatste dag kan men werken, erna is de hemel voor hen die het toekomen.

Ik wachtte in het leven tot een engel haar aanraking met genade schonk, als een zoektocht naar verinnerlijking en plicht.

In gebed leerde ik alles uitspreken, en de straling te zoeken van een licht dat het aardse overstijgt.

Beter dan de toekomst voorspellen is alles goed doen.

Onbevangen ging ik de reis van het leven aan.

Nog niet gebonden aan wens en doel, verkreeg ik die religieuze genade die het gewone overstijgt.

In leed en onrecht zei een engel dat God de Almacht heeft en rechtvaardig is.

Zolang men het licht des levens heeft, en in het leven gezond is kan men een hoger doel streven.

Binnen het leven naast de plicht, in de jeugd onderwijs, in het volwassen leven naar mogelijkheden werk. Is het een vorm van wensbeleving waarbij men binnen de grenzen van de wet en de mogelijkheden zichzelf voorziet van wat gewenst wordt.

Zo is voor sommigen een relatie een wens, voor anderen vakantie, voor sommigen hobbies en andere voorwerpen. Binnen de wensbeleving waarbij men keuzes maakt waar men gelukkig mee wil zijn, is het ook het voortgaan in het leven en de karma die als ware het goede beloont en het kwade achteruitzet.

Wanneer men de wensbeleving op de godheden richt, of de wensen in hun beleving opgeeft om een plicht in het leven op te vatten, wordt het leven wanneer plicht de enige of de hoogste wens is, als ware begenadigt.

Waar wensen de mens drijven in het persoonlijk vlak, is de plicht als ware in de samenleving, en wanneer de mens in een religie zich overgeeft, en als ware de straling van de godheid aanneemt, dat men alle wensen opgeeft, en leeft vanuit de voorzienigheid van de godheid die als ware het gehele leven en bestaan behartigt. Noem behuizing, noem voedsel in de mate die of gewoon is of bescheiden. Waarbij de godheid het gehele leven gebruikt voor een taak in de samenleving.

Een gebed van overgave, is dan van wensbeleving via plicht naar aan de godheid gewijd zijn.
De goden hebben dan altijd een pad in het leven en de samenleving waarbij binnen de geldende wetten een functie in hun vaste hand is. En de goden of godheden door hun straling het leven zo doorstralen dat zij ondoorgrondelijk zijn, maar toch binnen geldende normen,

Noem woorden als rechtvaardigheid, de grenzen aangeven voor de wet. En woorden als dienstbaarheid de mens mogelijk maakt om het gehele leven in goede vorm te doorleven.

Wensbeleving is bij iedereen gericht binnen de mogelijkheden naar wat zij in hun leven bewerken waarbij vaak werk in de beloning de wensen mogelijk maken, ook een levenspartner vaak een belangrijke wens is voor mensen, en die wensbeleving opgeven vaak een religieuze vervulling mogelijk maakt. Waarbij vaak wat bij andere wensen zijn, bij de godheid een thema van het leven is, waarbij gezondheid, harmonie en vrede bijzondere woorden zijn.

In het christendom zegt God, ook als kinderen bij mij zijn, blijven ze ondergeschikt aan de opvoeders. Immers waar zij verbonden zijn aan de opvoeders, ouders, en andere rollen, daar komen zij niet verder in gevaar dan als ware binnen die kring.

Waar soms bij het kwade een spelletje is in welke mate zij kunnen verleiden, en als mensen als ware die volle kracht tonen, dat het spelletje wordt tot een gevecht. Dan zegt de Heer, ik verbind de kinderen aan ouders, en zij in hun autoriteit zeggen het kind is aan mij verbonden dus mag niet aan het kwade prijs gegeven worden.

Waar die verbinding voor kinderen bij iedereen geldt, in de natuurlijke rol, geeft God ook die mate bij kinderen die al bij Hem horen.

Immers het hele pad om hen ten kwade te leiden en bij kinderen de kracht van God te breken, is het in de eerste fase al als ware afgeleidt. Immers ouders houden hun eigen manier van beschermen bijna altijd.

Als wijsheid van God zelf die bij kinderen de veiligheid geeft binnen de opvoerders maar ook in groter verband. Als een van de kenmerken van zijn genade.

Bij een samenleving wordt als ware in de doctrine gezegd dat het levensoordeel hemel of hel als oordeel hebben, en vaak genade, goede daden en misdaad erin beoordeeld worden.

Waar het levensoordeel voor de persoon is, met voor de ziel een gelukkige tijd in de hemel, of een straf in de hel. Daar is ook de samenleving verbonden.

Noem een mens kan naar de hemel, maar in het leven wordt hij toch als ware gedeeltelijk slachtoffer, of subject van ziekte of leed. Waarbij de persoonlijke betekenis daarin niet hoeft te liggen, immers God schenkt ook de samenleving steeds weer kansen om ten goede te keren, of het pad te gaan om zelfbewustzijn te ontwikkelen.

Waar een mens die zelf als ware uit genade leeft, is het ook voor de mens en het leven ten opzichte van de samenleving. Immers god wil dan iedereen ten goede kan keren.

Een mens kan zich dus vrijkopen van kwaad door genade of goede daden, en kan in het leven ook een rol hebben in de samenleving voor anderen. Waarbij persoonlijke schuld geen rol meer speelt.

Immers soms wordt een samenleving vrijgekocht door allen die inspanning leveren, en is het soms persoonlijke rollen die ook van betekenis kunnen zijn.

Mensen blijven tot aan hun dood van betekenis voor henzelf en voor de samenleving.

In het gebruik in het leven van alle vermogens in de mens, en die ten opzichte van de samenleving om leven goed door te komen.

Als een mens zijn geest gebruikt in iedere voorkomende situatie is het goed doen, prestatie, en foutloos, of goed keuzes maken vereist, en is de maatstaf in de samenleving hoe men met de geest alles goed doet.

Als een mens in voorkomen alleen de kracht van de ziel gebruikt, is er geen andere maatstaf dan of het licht van de ziel in iedere daad en tijd ligt. Waar de kracht van de ziel gebruikt wordt, is de maatstaf niet anders dan het licht van de ziel.

De verwerkelijking van de ziel is dan een doel opzicht waar bij de mens anders wordt gemeten dan bij de mens die met geestelijke vaardigheden zijn weg gaat.

De kracht van de ziel, is dan onafhankelijk van hoe men met de ziel alles tegemoet treedt, immers de ziel het meest eigene van de mens is vaak de gehele karakter van de mens, en door levenservaring van de ziel leert men in hart en ziel te leven.

Bij mensen gedurende hun leven toetst de beschermengel op onverwachte momenten welke intentie de mens heeft, de ziel heeft. Soms als een vervulling die het leven mogelijk maakt, soms als een baan of opleidingskans die het leven in een teken zet.

De beschermengel die toetst welke wens een mens en ziel heeft, en een pad van genade opent, of een pad waarin vervulling wordt ervaren. Zo zijn velen met geluk in een relatie gezien, zo zijn velen in een ideaal voor de samenleving in hoge posities gevonden. En zo zijn er velen die na het leven hun genade vervuld zagen door een bijzondere plicht aan de samenleving.

Beschermengelen die op onvermoede momenten de mens een vraag stellen en een oprecht antwoord een leven vol edelstenen opent, en een leven vol vervulling mogelijk maakt.

De hemel als concept voor de beloning voor een leven, van het hindoe geloof in Vaikuntha, tot de christelijke hemel, en de jachtvelden van de indianen.

In het christendom is een munt de beloning voor werk, is de olielamp symbool voor het feest van Christus, en de olijftak ge ent aan een goede boom.

Waar men persoonlijk gelouterd wordt voor al de inspanning, het werk en de opoffering.

De ziel die gelouterd wordt groeit in de zegen van de godheid, en als ware gelouterd door de straling van God. Die zowel de ziel schoon wast, geluk schenkt, en laat groeien in zijn kennis en wijsheid.

Waar het vagevuur een loutering is, van werk dat beloond wordt, van opoffering die zegen schenkt, en de symboliek van het evangelie die de ziel zijn leven verklaart en de beloning en vervulling mogelijk maakt.

Immers een volledig leven tot aan het einde, is bij God in zijn oordeel ook volledig en de mens krijgt beloning. de mens die tot het laatste moment zijn werk en plicht voldoet, zal ook een volledige maat verkrijgen.

Waar God de zoon de mens zijn wil laat aanvoelen als menselijk, waar de Heilige Geest de mens in beweging zet, en het gevoel niet langer grond is, en waar God de Vader, het engelen perspectief de mens boven zichzelf uit tilt. En als ware draagt. God de Vader de wil als ware in zijn straling schenkt, en de mens geen voorkennis, geen bewijs, en geen andere kracht dan die van god de Vader voelt.

Christus die de mens vergeeft en zijn wil schenkt als de mens zijn straling zoekt. De Heilige Geest die bijzondere doop en genade de mensen samenleving uit tilt boven het gewone.
En God de Vader bij zijn besluit de mens in grote kracht geleidt.

Bij God de Vader is er voor de mens na het leven geen terugkeer meer, immers zij zijn in zijn persoonlijke straling en zijn Wil die de mens geen vrijheid meer schenkt buiten zijn persoonlijke geleiding.

Gods wil als Christus voelt als menselijke wil aan, en geeft Christus menselijke geleiding,
Zoals in het christendom er vele geestelijke taken zijn in het koninkrijk waarbij allen meewerken en allen bij het geloof meeleven in een samenleving die welvaart mogelijk maakt.
En waar God geen eigen belang had, de mens ook zonder die waarde meewerkt.

De hemel als verpersoonlijking van beloning, bij de multireligieuze betekenis mogelijk voor het gehele leven ook bij meerdere vormen van toewijding symboliek schenkt.

In het hindoe geloof is een afbeelding van een godheid en zijn straling een beloning,
Waarbij alle concepten die in het leven een taak of periode hebben gehad erna in een symboliek vorm vervulling schenkt. Waarbij de hemel niet aan een naam verbonden is.

Als men in de straling van een godheid aangenomen wordt met leven en ziel, dan blijft het als vervulling aan de ziel verbonden ook als men gelooft in meerdere levens, en hun grond van bestaan.

Als wordt gezegd dat een mens de verantwoordelijkheid over het eigen leven moet nemen, is het dat zij zowel eigen fouten in zicht krijgen en recht zetten als dat een mens aangesproken wordt, ze hun fouten toegeven en open stellen voor correctie uit de omgeving.

Waar een mens misdrijven pleegt, melden ze zich zelf bij de wet, immers naar het goede toekeren kan pas als een mens open staat.

Als een mens fouten in zicht krijgt is het een groei proces waarbij de mens als ware regie heeft over de maatschappelijke positie.

De verantwoordelijkheid over het eigen leven nemen, is ook in hoger verband dat een mens zich open stelt voor het doel van leven en bestaan en als ware in iedere fase het eigen handelen meten aan de maatstaf van de wet.

Als ware een voorbeeld dat een machtig mens zegt, ik heb fouten gemaakt en kunnen jullie die op naam van anderen laten gelden om mij persoonlijk vrij te stellen, en ze zeggen de eigen verantwoordelijkheid is zelfs bij hoge posities dat zij hun eigen fouten dragen.

De verantwoordelijkheid is dan zowel op het niveau van functioneren, van gedrag in de samenleving als

---

Ik zag eens een keizer die bovenmate goed was en door zijn volk gehuldigd werd. Hij zei, een keizer tooit zich met wat het volk belangrijk vindt.

Hij had zijn volledige inzet, en zoals bij ieder konings of keizerhuis was hij opgeleid. Een koning of keizer moet keuzes kunnen maken om zowel het land te beschermen als het land soms bij te sturen.

Deze keizer was vermaard om zijn plichtmatige inzet, en alles het juiste moment te geven.
Tot hij hoorde, een keizer heeft alle macht, heeft al het roem en al de faam, maar wat neemt hij mee na het stervensmoment. Men kan geen eigendommen meenemen, en men kan geen roem meenemen als men niet weet wat erna komt, en of zijn onderdanen hem nog kennen.

Een kluizenaar ontmoette de keizer, en hij vertelde als eigendommen niet mee de dood ingaan en roem niet door onderdanen erna nog worden gedragen. Dan zal een keizer misschien net als iedereen alleen zijn zowel na het stervensmoment als in de volgende wereld. De Kluizenaar zei als een pelgrim als een heremiet die alles loslaat en een zwervend bestaan leidt richt u zich op het innerlijk en de verwerkelijking van een eeuwige waarde.

De keizer reisde over de aarde, hij was zijn macht kwijt, en met een mantel van ruw kledij was hij niet meer dan anderen in hem als pelgrim zagen. Tot een man hem herkende en zei u bent die hoge keizer, u bent hier gekleed alsof uw functie niet meer bestaat.

De keizer verhaalde over de kluizenaar ne over zijn besluit de eeuwige waarde te zoeken, en de man zei als u deze tempel, als uw huis neemt, en de godheid iedere dag uw eerbied brengt, dan zal u die eeuwige waarde vinden. De keizer zei deze tempel was ook bekend toen ik keizer was waarom zou u die aanwijzen.

De man zei; deze tempel wordt nu aangewezen, het staat boven de keuze over mogelijkheid of welke waarde het heeft immers ik wijs u het aan om die laatste stap te zetten.

De keizer nam intrek in de tempel, en iedere dag bracht hij zijn gebeden en gaf zijn eerbied aan de godheid. Die hem zei; door overgave bereikt u die bron de eeuwige waarde tot na de dood blijft bestaan. Men kan geen eigendommen meenemen, geen roem, maar die eeuwige waarde blijft als ware bij de ziel.

De keizer die pelgrim werd, en een tempel aangewezen kreeg, en zijn gebeden bracht vond die eeuwige waarde die als schoonheid in zijn ziel woonde, en als ware verbonden aan de eeuwige waarde die altijd blijft.

Ik was eens bij een koningshuis die een ritueel hadden bij als ware in de jeugd. Waar mensen zeggen je moet jezelf tegenkomen om te groeien en te begrijpen dat leven een overstijgende waarde heeft.

Deze kleine prins die als ritueel als ware in eens afgeschilderd werd dat hij een zwakte had en als ware minachting waardig was, moest daarmee zowel begrijpen dat niemand het kwade toekomt, en minachting een oordeel is die geen grond heeft. Immers iedereen is onderdeel van de samenleving en komt respect toe.

Waar jongeren soms anderen veroordelen, of plagen, is het aan volwassenen om het inzicht te hebben dat door een speling van het lot, waar je vroeger op anderen neerkeek, ineens je zelf subject bent van die gevoelens.

Deze kleine prins, die als ware in een koningshuis was, moest in het ritueel zowel geen minachting aan anderen hebben als zelf niet in die positie, noem alles accepteren en zachtmoedig zijn is een deugd.

Waar een mens zichzelf tegenkomt, waar je vroeger een ander veroordeeld, op voorkomen, of andere kenmerken, is als ware dat je zelf in die positie wordt gebracht, waarbij je leert dat het leven voor iedereen waardevol is.

Deze kleine prins die als ware het ritueel doorstond, was erna als ware een gerespecteerde prins, immers waar zwakkeren als ware in de samenleving ondersteuning vinden, waar sterke mensen leren dat het leven niet voor iedereen dezelfde vervulling geeft. En waar het koningshuis leert om iedereen onvoorwaardelijk toe te naderen.

Soms zien wij die hoogwaardige deugd bij mensen boven in de samenleving waarbij zij een belangrijke pijler, soms zien wij mensen een symboliek in het leven en de samenleving beginnen, als ware het inzicht erachter van eeuwige waarde is.

Ik was eens in contact met iemand die als ware zoals in het hindoe denken een derde oog heeft, of als ware een vermogen om achter mensen een hele situatie te zien. Bij de ene zag hij een koninkrijk in een ijsplaneet waar zij een ruw bestaan hebben, waar een tijger met lange tanden, een sabeltandtijger, met kleuren die nog niet gezien waren, een unicum was, bij een ander een man zag hij een koninkrijk waar hij met een vloot vele vijanden versloeg en zich hard maakte tot het laatste einde in bestuur ruimte te zijn. Bij een derde zag hij een prinses die een gelofte had afgelegd, en een reeks planeten beheerde.

Ik zag als ware een mens die bij iedereen een plaats ver weg, in een tijd zonder bekende tijdrekening, en als ware vele koninkrijken en plaatsen zag, waar zij allen een bijzonder leven

hadden, en als ware een plaats deelden waar zij bijzonder waren, en hij als ware even contact maakte. Ik zag een mens die vele levens heeft gehad, en zij bijzondere inzet overal een plaats aan de bovenkant van de samenleving.

Ik zag even een mens die misschien zelfs uit de hemel kwam, immers na een helden leven verdien je die heerlijke plaats, ik zag even een religieus mens, die een persoonlijke vervulling kreeg.

Ik zag een mens met een derde oog, die vele plaatsen bezocht zou hebben, in vele levens, als ware naast een oog van wijsheid die vele inzichten een plaats gaf op een bijzondere wijze.

Ik zei tegen Govinda, mag ik die bijzondere gebeden wel uitspreken, zelfs als zij in de haast van het moment zijn.

Govinda zei; mijn orde in het universum is met vaste hand opgebouwd en geschraagd. Als de zon niet evenwichting zou schijnen zou het leven binnen een uur verbranden, zou het de koude na de nacht alles doden.

Govinda zei; zou de orde in de wereld en het universum zonder grond zijn zou het leven zelf niet bestaan, als een ziel of mens mij toebehoort, dan is het leven ook in mijn hand. Zou ik een mens redden van alles, zonder leed of andere dingen, dan zou ik als ware zelf het leven niet ondersteunen. Immers waar het leven in de maat voorzien wordt, is het ook met alle onderdelen die voor alles in leven geldt.

Waar leven op zichzelf doordrongen is van alles zowel geluk, ongeluk, succes en falen, daar is ook het leven in mijn hand erin vatbaar, zou het leven zonder dat zijn zou het los staan van het gewone leven en zou als ware Govinda zelf het leven niet ondersteunen.

Als de vraag over hoger en lager karma, hoe men daarin verschil ziet.

Soms zegt men hoger karma is gebaseerd op goede daden, geluk en voorspoed, geliefden of een hoger doel binnen de samenleving.

Soms zegt men lager karma, waar een samenleving is gebaseerd op leven, en soms ziekte, zwakte of ongeluk kent, wil niemand een lot waarin ongeluk een deel is, men zegt dat ongeluk is lager karma.

Een vraag over karma is niet door mensen te bepalen, of te oordelen, ook niet bij besluit namens de goden, Immers iedereen wordt geboren op aarde met een naam en op een plaats bij ouders, of verzorgers en wij delen allen de voorwaarde dat wij van God ons leven hebben gekregen.

Binnen de samenleving vinden wij een beroep, een relatie, een vrije tijdsbesteding en wensen die wij gedurende iedere periode weer aandacht geven.

Soms zegt men een samenleving is met ziekte, zwakte, soms bij geboorte, soms tijdens het leven als ontbering of als beproevingen of rampspoed. Dan zegt men de levens met minder welvaart noemt men een leven met lager karma.

Waar een mens in ieder leven een gedeelte goed en slecht karma krijgt, soms zegt men toebedeeld door God of de goden, soms zegt men in de tijd tussen de levens zelf gekozen, en samengesteld.

Soms zegt men een combinatie omdat een leven niet geheel uit ongeluk mag bestaan, ook al zou op aarde soms wel in moeilijke gebieden zo'n vorm zijn.

Soms zegt men door karma af te lossen, kan men genade verkrijgen, waarbij de christelijke genade voor iedereen dezelfde kans en mogelijkheid inhoudt.

Soms zegt men bij toeval genade te verkrijgen door een heldendaad, of een geloofsdaad met grote waarde, dan wordt men gezegend.

Een mens die genade verkrijgt en karma van anderen aflost mag zich ook gezegend voelen, immers waar een held zich opoffert voor een goed doel, is een doel voor de ziel even belangrijk.

In het boeddhisme is een van vergelijkingen dat Boeddha een bloem omhoog hield en een van zijn navolgers, het symbool begreep.

De lotus is in het boeddhisme symbool dat je het denken ontstijgt, en als ware met hart en ziel leeft. De eenheid met hart en ziel is dan die verbinding van de mens met de werkelijkheid.

De lotus die uit het water en de modder omhoog groeit, en als een mooie bloem boven water zichtbaar is.

In het hindoeïsme is het symbool waarmee de goden en godinnen als ware in hun beeltenis op zitten. En als ware grond is voor hun kracht.

Bij met hart en ziel leven is het altijd een aanduiding waarbij een mens het altijd in het leven heel persoonlijk is. Noem een vergelijking over ervaring in het leven is niet aan te duiden of kan geen discussie zijn. Immers ieder mens is het levenspad persoonlijk.

De weg van de mens in religie is van het menselijke naar het goddelijke.
Noem zij geloven in Christus en Krishna omdat zij als mens in beeltenis zichtbaar zijn.

De weg van de mens in religie is die verbondenheid, onderdeel zijn van een hoger belang Onderdeel zijn van een leven een onderdeel van de samenleving.

Waar de weg van de mens via Christus naar God de Vader die zonder vorm zonder andere toenadering dan uit zijn eigen contact. Waar de engel als ware ook plaatsvervanger is van God de Vader. Immers de engel voert zijn wil uit, is gevormd naar hoe God wil.

De weg van Christus als mens, van God de Vader, die boven het universum in de hoogste hemel is, en de engel die de liefde van God uitstraalt en zijn wil als ware nog persoonlijk behartigt.

Zoals Krishna als mens gekend wordt, Vishnu de onderhouder als Godheid die een persoonlijke goddelijke wil heeft en zijn boodschap gekend wordt uit heilige boeken, en als ware Govinda de lichtbron is die ook boven het universum gekend wordt.

En daarboven de werkelijkheid die onpersoonlijk is, de alomtegenwoordigheid, en de wil die niet als persoon geldt. De straling die alle goden licht geeft, en de straling die al het handelen doorstraalt met een kracht die boven de persoonlijke kant van leven en bestaan staat.

De voorwaarde van goed en kwaad is dan bij het goede horen. De voorwaarde in religie is dan toebehoren of dienstbaarheid, en de voorwaarde van de werkelijkheid wordt gekend in dat levenspad dat zowel het goede, zowel het toebehoren, als ten diepste verbonden zijn in de werkelijkheid. Waarbij een mens groeit door zowel leed te aanvaarden, zowel kansen tot groei te benutten als ware bij een doel alles op de weg het hoofd bieden. De moed van een mensenkind die de goden zoekt.

Zoals de keizer die zich tooit met wat het volk belangrijk vindt. Hij heeft geen eigen belang. Waarbij de keizer die zijn macht aan het einde van leven opgeeft, het persoonlijke pad gaat als ware bij de goden zijn volle functie verkrijgt zonder nog van eigenheid afhankelijk te zijn.

Ieder mens die zich openstelt voor het overstijgen van eigen belang, als ware een pad krijgt waarin beproeving, geluk maar ook plicht een hoger doel mogelijk maakt.

Bij het geloof in God als men in gebed een geschenk of cadeau vraagt aan God die zijn gave schenkt, als een diepe symboliek die toch in een kunstuiting wordt gegeven.

Een klein schilderij van een beschermengel en kinderen kan ook die persoonlijke leiding vertegenwoordigen.

Een klein schilderij van een aartsengel met de ridderspoorplant, kan dan ook die persoonlijke weg naar God zelf betekenen.

Een afbeelding van Fransiscus en de dieren kan ook een beschermheilige aanduiden,
en een olielamp van schoonheid kan het feest van Christus symboliseren.

Alle geschenken van God zijn dan zowel kunst als symboliek van zijn rijke genade.

In de religies is het aan te duiden dat een mens een geleide heeft van zowel autoriteit als godheid, godin, of macht en een geleide van een boek, soms een heilig boek, soms een verklaring van een leer of godsdienst.

In het christendom is de bijbel voor bijna iedereen die boekvorm als geleide,
In het hindoeisme is de isa upanishad; die de geleide van gebed, bedek alles met de naam van de Heer, eis niets op, het opgeven van wensen als ware een leidraad.

Voor anderen de bagvad gita die de verbinding met Krishna centraal stelt.

Zo heeft iedere religie zowel de autoriteit van een godheid, en een boek als geleide soms een verklaring soms een boodschap van een heilige bron.

In iedere religie is het vaak dat mensen zo’n boek ook centraal stellen, in de kerk hoor je bijna altijd dat ze de bijbel in een vorm bestuderen.

Als ware een boek, een groot boek, of een klein boek een vorm van spirituele groep representeert waarin zowel verklaring als de spirituele bron symboliek is. Mensen groeien onder leiding van een spirituele bron, soms God, soms een engel, soms een heilige.

Dat naast de beschrijving ook een heilige als toegang, en als begeleiding kent. Noem in de bijbel het meest duidelijk door zowel Christus, de Heilige Geest en een discipel die vaak een kerkvorm of leer representeert.

In het christendom in de verhaling over Christus staat El-oi. Waarbij inzichtelijk de aanduiding El die ook in aartsengelen, ook in de genesis El-ohim staat en in het oude testament Beth-El.

El-Oi is dan de Ene Almachtige Heer, El-ohim is dan de Schepper, die soms als meerderen wordt aangeduidt soms zelfs een Schepper-ras . En bij aartsengelen als de verbinding met El, de Almacht die hun innerlijke bron is.

In Beth-El waar de engelen omhoog en omlaag klimmen, is het de verbinding tussen zowel gebed, als het richten tot de Almacht, immers die is streng en een gebed is vaak in de vrees van de Heer.

De verbinding met El- de Almacht is dan vaak in essentie de verbinding in religie.

Ik was ergens in een koninkrijk misschien leek het veel op Nederland.
Bij de koningin was er een zegswijze of eed waarin gezegd werd:
Ik betracht de orde der meden en perzen.
Waarmee bedoeld werd dat de macht in het land bij de vorst lag. En als ware de vorst door die overstijgende belangen zowel rechtvaardig, zowel goed was als ware verbonden aan een verantwoordelijkheid.

Soms als een burger als ware de autoriteit zou zijn, dan kan het land afwijken van een eenduidige maat, of een stelsel waarin er een gelaagde samenleving is.

De orde der meden en perzen was dan gebaseerd op dat volk van heel vroeger die het laatste volk was die een bepaald wijsgerig inzicht had, en dat in die eed verwoord hadden.

Als een koning rechtvaardig is, en een wettelijk stelsel voorstaat, dan kan men zeggen door het land in die mate van autoriteit op te nemen, dan is een koning als ware verantwoordelijk.

De orde der meden en perzen is dan om het bestuur van een land rechtvaardig te laten zijn,

---

In de christelijke kloosters is het gebruikelijk dat zij als ware de eeuwige professie aangaan, waarmee in latijn en de oudere talen zij zich voor de eeuwigheid aan God beloven.

Soms zeggen zij het is formele taal en op die manier opgesteld in de kloosterregels, anderen zeggen het geeft mij aan dat ik God geheel toe behoor.

Als zij dan intreden dan tekenen zij dat zij God toebehoren.

Als zij dan in het klooster wonen leren zij de intimiteit met God kennen, waarbij zij in de periode en hun leven in het klooster alle geheimenissen leren, en de liefde van God leren kennen die voor vele buiten het klooster door alle drukte en verplichtingen, niet zichtbaar is.

Gebeden van overgave zijn dan vaak in het klooster een vorm van gebed die in de loop der tijd Een persoonlijke band met God is. Waarbij ze soms weken in afsluiting doorbrengen met de verstilling en de bijbel, waarbij zij vaak een intieme band opbouwen.

Er zijn twee soorten van religie, het christendom is gebaseerd op het inzicht van genade uit ontferming, of als ware zonder een kostprijs, zonder dat je het hoeft te verdienen. Waarbij God als ware opening maakt, en mensen in hun regie kunnen bepalen hoeveel zij aan God willen geven. Hoe meer zij aan God durven te wijden hoe meer God zijn straling erin kan laten wonen.

Hebben zij als ware in het leven voor God dat zij een beroeps keuze voor Hem openstellen, dan kan God die mate benutten, anderen die hun leven geheel aan Hem wijden, of als ware sommigen die ook zeggen mijn ziel staat voor u open.

God is als ware in de genade die zij krijgen in die aanbieding waarbij zij zelf in hun bestaan kunnen besluiten kunnen groeien naar wat zij open stellen.

Zo veel als god dan mag benutten of in zijn straling mag opnemen, kan dan door zijn wijsheid gevuld worden.

De basis van religie uit ontferming is dan hoe meer je openstelt, hoe meer zijn straling erin woont, niet afhankelijk van wat een mens verdient.

De andere basis van religie is dan hoe meer men verdient, hoe meer men verwerft, soms zeggen zij door werk, dan weer door toewijding dan weer door een vorm van meditatie of contemplatie.

Bij her christendom is het uit ontferming maar hoe meer een mens zich openstelt hoe meer in gods hand het leven vorm krijgt, of ten dienste van God mag zijn, waarbij ook de beloning in de hemel is naar mate men meer voor God heeft gekozen, zijn werk erin mag wonen, en God het met zijn symbolieke vormen kan benutten.

Noem in de hemel kan een olielamp, kan een munt die voor ieder hetzelfde is, en kan een olijftak aan een nieuwe boom betekenis kennen.

De twee vormen van religie zijn geen tegenstelling immers als men het leven voor God open stelt, kan als ware toewijding die in een christelijk leven vorm krijgt, ook in de andere religie als toewijding benoemd worden.

Bij het christendom is hoe meer men zich openstelt, hoe meer God erin woont,
Bij het andere het hindoeïsme is hoe meer men doet, werkt, toegewijd is, hoe meer de straling erin woont, waarbij men door te streven en door je best te doen erin doordringt.

De serie woorden die een symboliek bevatten en als ware kernachtige betekenis hebben,
Het woordje de initiave, in het engels, he had the initiative, heeft dan als aanduiding destiny.
The initiative is destiny. Als een toevoeging op de reeks met andere woorden.

In de vorming van een mens, van geboorte tot eind van het leven is er als ware een aantal contactpunten, noem bij een huwelijk of vriendschap heb je een contactpunt die als ware een relatie van een gehele leven verbindt.

Bij contactpunten heb je dan, zoals bij onderwijs een contactpunt dat je zowel het belang van onderwijs, later een beroep, een vaardigheid voor de samenleving, en bij onderwijs het belang dat het onderdeel van het leven is.

Het contactpunt beroep is dan als je scholing hebt gehad dat je een baan krijgt die voor het gehele leven als vervullend voelt, en van het ene arbeidsperiode naar de volgende gaat en je in het gehele leven gewaardeerd voelt voor je werk.

Een contactpunt bij vriendschap, op de middelbare school of beroeps school is dan het contact met zowel relatie als bij vriendschap het sociale kader.

Noem vrienden krijgen, is een binding die in het sociale kader vervult, en naast vriendschap is tijdens de vriendschappelijke ontmoetingen soms door school georganiseerd, soms bij hobby clubs, als ware de samenleving die als punten in een mensenleven aanbrengt.

Noem de vele mensen die in Amerika bij een prom, of high school feest hun toekomstige partner ontmoeten, en daar gelukkig mee zijn.

Noem bij de mensen die in hun jeugd op dansles gaan en daar ook hun partner ontmoeten.

Een contactpunt missen, noem in het sociale kader bij vriendschap, dat men alleen komt te staan en niet waardevol voet.

Een contactpunt missen, noem bij onderwijs, ze voelen niet meer het belang van scholing voor werk beroep en leven. Noem zij doen geen huiswerk, geen aanleren van vaardigheden.

Een contactpunt missen bij beroep en arbeid, of het onvermogen of onwil is, en uit het net van de samenleving vallen.

Contactpunten van vriendschap zijn dan het sociale kader, contactpunten van onderwijs, zijn dan het educatiekader, en contactpunten van arbeid voorziet een mens van de wil en de vaardigheden voor werk.

Contactpunten missen, welke oorzaak ook heeft dan soms gevolgen voor het hele leven. Waar vriendschap als ware geen contactpunt krijgt, staan zij alleen, waar onderwijs gen contactpunt krijgt, missen zij vaardigheden, en hun mate van intelligentie en het gebruik ervan, en het contactpunt arbeid, zij hebben geen baan of beroep en dus mogelijk ook geen inkomsten.

Bij contactpunten zijn soms meerdere oorzaken aan te wijzen en ook op meerdere belangrijk momenten, zelfs als zij soms als ene gewone gebeurtenis beschreven staan.

Noem een kind zeggen huiswerk mag op het laatste moment, neemt soms de wil weg om het meteen en goed te doen, maar kan onderdeel van een houding worden die wel het gehele leven als ware een mens in kunde minder voorziet. Noem intelligentie krijgt soms een zwakte mee als deelvaardigheden niet zijn ontwikkelt.

Noem huiswerk meteen maken opent mogelijkheden voor bevestiging, maar ook voor extra leerstof die vaardigheden vergroot. Immers een pro actieve houding werkt door op alle deelvaardigheden

van intelligentie. Ook al zou de keuze op zich alleen van belang lijken voor die periode van scholing

---

Soms is de genade in het christendom noem Christus die de mens vergeeft en met God verzoent, en als ware alle genade representeert.

Soms is de genade in het christendom waarvan men zegt die komen de engelen toe, en als ware dat zij aartsengelen mogen vragen en bidden. Men soms zegt dat mag tot de eerste zonde, of men zegt de aartsengelen vereisen net als bij hun orde dat zij nog geen seksualiteit of aanraking hebben gekend.

Als ware de fleur de lis, een zuiver hart, als ware men nog in het hart leeft, en nog geen denken heeft gekend, of in het hart het denken uitgedoofd is en als ware de vereniging met Gods alomtegenwoordigheid de mens als ware die innerlijke verbintenis geeft.

Bidden tot de aartsengelen is dan voor hen die nog een mate van zuiverheid hebben, en de mens die een zuiver hart heeft, soms als fleur de lis als symboliek, kan dan nog bij God als ware in de vrijheid van het innerlijk die innerlijke vereniging voelen. Als een verbondenheid die boven het aardse uitstijgt.

Als ware een mens die nog geen zonde kent, en de aartsengelen in hun eigen gewoonheid toenaderen, en als zij door de wereld in zonde worden gebracht dat zij die diepe en hoogwaardige genade vaan de aartsengelen als ware waarderen waar de engelen zeggen die ons in genade staan worden niet prijs gegeven, zouden zij in nood der levens zijn, of zouden zij in gebieden van zonde verkeren dat zullen zij schoongewassen worden en hun zuiver gemoed zal de engel en hun genade weer toegebracht worden.

Soms als ware een mens genade verkrijgt, soms als een teken of symbool van geloof, andere keren omdat een mens zich uitspreekt over toewijding een intentie of een bereidheid.

Als een mens zich dan uitspreekt, wordt de mens even door een engel aangesproken die als ware een belofte geeft, een uitspraak doet over de toekomst, of in een gesprek nabij komt en even beschrijft wat genade inhoudt.

In het christendom raakt God of de Heilige Geest of een engel even de mens aan, in het hindoeïsme raakt even de genade van een godheid de mens aan.

Vaak is het in het dagelijks leven, dat de mens die zo’n gebeurtenis heeft, later eraan terugdenkt, en als ware mogelijk kan die genade dan zichtbaar worden, soms in de loop van het leven soms als in moeilijke tijden als de mens de belofte krijgt uit de nood gered te worden.

In een menselijk leven zijn allerlei kansen, allerlei moeillijke momenten maar ook geluk. Waarbij een mens binnen de grenzen van norm en regel ook geniet van de goede dingen.

Noem een mens in de jeugd naast onderwijs, vakantie, spel en genoegen heeft, en een mens in het volwassen leven tijd besteed naast werk aan cultuur, aan hobby, aan vriendschap.

Als ware ieder mens binnen het leven allerlei levensthema’s ziet langskomen, en als ware wanneer een mens in al het goede zijn best doet, er ook in gezegend wordt.

Zo kan als ware voor ieder mens die in het leven zijn best doet, iedere dag, iedere periode weer, daarin een zegen een mogelijkheid om te groeien ervaart.

God heeft dan voor iedereen een belofte die voor het leven geldt, als ware voor de geboorte God zegt, als u tijdens het leven in alles uw best doet, geldt deze belofte voor u, deze mag u dan na het leven meenemen. Soms verbeeldt als de beloning in de hemel, soms als een vervulde voorwaarde die de ziel doet groeien, soms als een weg die persoonlijke gunst voortbrengt,

Als een mens binnen het leven alles doet, als ware mogelijk dan is die belofte voor tijdens en na het leven.

Zo is ook wanneer een mens een gebed van overgave uitspreekt, in een van de religies die bekend zijn, of een boodschap of boek ten grondslag hebben dat die goden en godinnen soms zoals in het christendom en hindoeïsme bekend een belofte of toezegging doen.

God kan dan als ware een belofte doen van een bepaalde taak, een functie, of een zegen, en in het hindoeïsme kunnen zij ook een bepaald pad voorzeggen, of een belang aanduiden.

Een gebed van overgave waarbij men als ware meteen in die handen komt van die goddelijke naam, dan kan die godheid of godin, vanuit zijn ondoorgrondelijkheid, maar ook intelligentie als ware een belofte doen. Immers als zij al heel lang bestaan, en een hoge intelligentie dragen dan zijn zij ook in staat die te behartigen. Waarbij ze met vaste hand een taak geven, en daar als ware een belofte of zegen over kunnen aanduiden.

Soms wordt zo’n belofte in een gesprek gegeven, soms hoort men die in het hart, en soms is het als ware door vreemdelingen die het aanzeggen. Ook kunnen bekenden of vrienden ineens een aanduiding geven die nog niet eerder is gezegd.

Bij een gebed van overgave is het niet ongewoon dat een belofte of zegen wordt verwoord, noem ook god is alwetend, en in zijn macht kan hij alles zowel vaste grond geven als een pad openleggen. Waarbij God zowel bij de gelovige het hart toetst als van uit zijn genade een belofte doet.

Een belofte die iedereen krijgt in het leven, bij geboorte of bij duiding is dat iedereen die zijn best doet, iedere dag weer, en alles naar goede kunnen doet, bij die belofte een beloning krijgt, soms een beloning van geluk, soms welvaart, soms geestelijke groei, en soms een religieuze verwerkelijking.

Wie ook als mens geboren wordt, en het leven van geboorte tot dood leidt, in de jeugd leren wij, en hebben wij in de opvoeding onze ouders boven ons, en zodra wij keuzes kunnen maken, verkrijgen wij onze eigen persoonlijkheid en karakter, en als ware mogelijk funderen wij onze handelingen en nemen wij onze verantwoordelijkheid, naast de antwoorden op levensvragen en onze maatschappelijke positie.

Waar een mens groeit, is het onderwerp waar wij onze bron en voeding in vinden ook waar wij in doordringen in het leven, soms arbeid en een maatschappelijke positie, en roem of achting.

Soms is het een religieuze beoefening waarin wij doordringen door belangrijke inzichten, gebeden, of een bron aanboren die boven ons eigen bekende leven staat.

Door iedere dag weer je best te doen, verkrijgt een mens die beloning, een belofte die soms voor het leven geldt, soms voor de eeuwigheid, waardoor wij ook zeggen, het leven heeft eeuwigheidswaarde. Waar een van de levensvragen is welke betekenis kent ons leven, dan vinden wij een antwoord die groter is dan ons eigen leven, groter dan de samenleving en misschien wel een gedeeld inzicht is met hoogwaardige anderen.

Van een mens die alles goed doet, of zijn best doet kan men niet zeggen die groei of zegen verdient hij niet, immers iedere dag weer is het symbool, of het persoonlijk, voor de samenleving is of met hart en ziel leven.

In het christendom is het toebehoren aan God een thema waarin God belooft, zowel geluk, betekenis en zijn waarde in het koninkrijk Gods. Waarbij religie in de essentie de macht bij een autoriteit legt, noem bij God, en in het hindoeïsme ook een van de heilige namen.

Waarbij in het hindoe geloof de centrale waarde is dat een mens naar een mantra toe geleidt wordt, Die de geleide is voor het bestaan. Zoals bij kinderen ieder levensjaar in de opvoeding bepaalde lessen en ontwikkeling mogelijk maakt is het bij een mens in het gehele bestaan soms bij karma, soms als mogelijkheid, kans of beloning dat de persoon groeit.

Als een periode dan voldaan is, opent zich een nieuwe mantra of een nieuwe heilige naam om zoals bij mantra, gebed of andere toewijding in het gebruik is.

De verklaring van verantwoordelijkheid is het afmeten aan de wet. Zoals wetgeving een antwoord geeft of de schuldvraag of waar een misdrijf een grens heeft.

In het leven zijn er allerlei toetsmomenten waarbij uiteenlopende vaardigheden getoetst worden. Noem als kind of je onderwijs volgt, als volwassene de verantwoordelijkheid op verscheidene momenten, en als ware soms een vorm van rampspoed om de ziel te beproeven.

Zo is er allerlei soms bij toeval aan rampspoed waarbij het gemoed bepaalt of een mens juist handelt en als ware soms een mogelijkheid of nieuwe deur opent.

Soms bepaalt het of je hoger of lager in de rangorde komt, noem als een relatie hebt en je moet je partner plots verdedigen tegen kwaad, of je hebt kinderen en een belangrijke gebeurtenis verklaart of zij hoger in de samenleving komen.

Soms is zo’n proef bij toeval soms als ware door de beschermengel in het leven gelegd.
Bij engelen is het bekend wanneer zo’n proef bij toeval is, immers in de samenleving is alles in bepaalde mate een orde, maar ook een zoektocht voor de persoon en voor de gehele samenleving.

Bij toeval wordt het door de engelen gerekend, immers het komt zo al op het pad voor, en soms bij planning van de engelen is het voor die persoon, een van de karmaproeven.

Als na het leven een levensoordeel is, en de bescherm engel alles optelt, en zegt deze toetsmomenten hebben die uitslag, die toetsmomenten zijn bij toeval op planning.

In het leven als een mens zijn best doet, komt de mens door alle momenten, en is als ware de belofte van beloning dat een mens in alles getrouw is.

Soms is als ware een ongeluk veroorzaken een moment bij toeval, soms bij anderen veroorzaakt een engelenplanning. Waarbij toch de ziel getoetst wordt.

Zo is ook maatschappelijke rampspoed een toetsmoment voor de samenleving, waarbij leed niet voorkomen kan worden maar wel de mens beproeft in zijn houding.

Zo is voor een slim mens dat toetsmomenten voorzien worden, en als ware herkend worden en de mens zich instelt op de goede houding.

Zo is voor engelen dat als zij als ware op aarde geboren worden dat zij in het leven het referentiekader opbouwen om de wijsheid van God in hun geweten begrijpen.

Zo is voor een kind in de jeugd onderwijs om later in het leven een baan een eventuele vriendschap en een leven met allerlei bezigheden. Waarbij een mens leert alles te doen dat ineen leven vereist is.

Waar een mens zijn begrip opbouwt uiteindelijk op beroepsniveau, van mbo tot universiteit, is dat niveau van intelligentie de basis voor hun handelen.

Waarbij een engel in het begrip het menselijke heeft, en de wil van God dan als ware in het weten kan vatten waarbij Gods wil bij hen instroomt in zowel wil, als wetenschap.

Zoals engelen in hun werk de tekens van het leven hebben als zij in een geboorte de naam van God moeten zoeken en leren kennen, waarbij God zegt wanneer een engel de genade aanneemt is het voor God zeker welke plaats zij krijgt.

Waar een engel dan tijdens het leven soms in de strijd gehavend wordt en als ware de tekenen heeft die in de tijd door alle ontbering worden opgedaan, dan zegt God in de hemel is de schijning van een engel met de volle kracht God, waarbij de schoonheid van de ziel die door God zorgvuldig gevormd is als een diamant of parel laat schijnen.

De shankh is in het hindoe geloof de schelphoorn die de klank van het scheppingsteken pranava voortbrengt. En in die klank of het geluid de binding met de omkara die als ware de verbinding met alle mantra’s schenkt. De bagvad gita verhaalt ook hoe de schelphoorn voor de strijd vna kurukshetra de verbinding is voor ieder van hen met de godheid of macht waar ze bij horen

Deva betekent God, en datta de vorm en bron, zoals datta treya de drievoudige leraar is.
Pancha betekent vijf en pancha yanja betekent ook de vijfvoudige bron van leven.

Zo is zowel de shankh verbonden aan een kunstvoorwerp die in de mythologie in de hand van een godheid wordt getekend, als de werking ervan zowel bij een mantra hoort als die omkara in geluid voortbrengt.

Noem in het hindoe geloof is de omkara zowel symbool, zowel geluid als natuurlijk voorwerp noem de schelp.

Zoals in het geloof de mens door genade een leven verkrijgt waarin zegen een woord is met waarde.

En de oprechtheid betekent dat alle daden die in het licht van deugd, norm, of waarde worden verricht als ware in die hemel de oprechte beloning verkrijgt.

Waar een opoffering van belang, van gezondheid, of van maatschappelijke rijkdom, als ware eerlijk is, dan is het in de oprechtheid van leven, ook in de hemel een beloning.

Een opofferen in daad, ook al is het om iemand te helpen, is dan in de oprechtheid niet dat de beloning van die ander komt, maar als uit het symbool van genade en geloof.

Een opoffering kan dan aan anderen zijn, in de samenleving zijn, misschien zelfs in een andere religie of godsdienst, maar in de oprechtheid wordt het dan in de hemel beloond, vergoed of vervult.

Waarbij die beloning in de hemel, los staat van hoe of waar die opoffering in het leven was, immers anderen zijn niet in diezelfde hemel, zij zijn niet in staat die te belonen, maar zijn soms ook niet bij dezelfde religie. Een beloning in de hemel is dan naar de genade of verbinding met een religie, Maar in die mate dat de god die mens in genade aanziet.

Een oprechtheid des geloofs, is dan ook de wetenschap dat God alwetend is, en dat in die alwetendheid alles wat een mens uit genade doet, of uit geloof, of in de oprechtheid in het leven bewerkt als ware wordt beloond, als ware vergoedt, of als ware in de hemel een antwoord krijgt.

De siderical conjunction is als ware een sterren stand waarbij op aarde een punt zichtbaar wordt die maar een keer in de zoveel tijd een lichtfrequentie geeft die als ware chemisch een totaal voedend, zowel biologische licht voortplantend en als ware alchemisch of de alchemie de steen der wijzen zou voortbrengen.

Een punt licht die deze kwaliteiten heeft wordt dan vaak gezien als een vorm van wonder zoals het noorderlicht, zoals een regenboog waarbij men wel de punten kan opzoeken, en zoals een fenomeen soms optreedt op een niet voorspelbare of vooraf kenbare manier.

Deze punt licht die eens in de zoveel tijd bij een siderical conjunction plaatsvindt, wordt vaak wel gezien als een markeerpunt in de tijd. Soms in verband gebracht met grote voorspoed een volk die van inborst verandert of als ware in groter verband dat een volk een richtpunt krijgt.

Waar eerst een volk als ware zonder gerichtheid, is en iedereen met vrije wil wel een plaats inde orde heeft maar niet die opgebouwde verbinding met een groter geheel, daar is zo’n punt wel die verbinding waarbij een volk niet alleen richting grote welvaart gaat maar ook richting een tijd waarin afstand minder voorwaarde kent, en het gebruik van handel, wetenschap als ware een kostprijs kent die niet in de goederen stroom ligt, maar in de samenwerking die niet meer op consensus hoeft te wachten maar als een van zelfsturende manier.

Een siderical conjunction is dan die overgang en dat punt in de tijd.

De wetenschap van energetica waarbij als ware de vorm van licht als energie en als materie wordt gezien als een vorm van sculptuur waarbij je de ziel in een bol van licht vangt, waarbij potentieel de ziel door tijd en ruimte kan reizen zonder verlies van kwaliteit.

Deze boom van eeuwig leven zou de ziel als ware zonder verlies van energie en behoud als ware in stand houden.

De wetenschap om de ziel in een bol van licht te vangen en te reizen zonder voorwaarden of beperkingen, immers licht is de meest krachtige schild werking, en licht is het meest krachtige om behoud van de essentie te vatten.

Deze wetenschap die soms als Aegnatica wordt benoemd, immers latijn, en over de ziel gaat en de wetenschap van licht, licht in de bron van energie en de verbinding met zowel energie, licht als behoud.

Als een mens tijdens het leven draagt wat hem gegeven wordt, leed, pijn, geluk en het goede, dan ziet God dat als een teken van geloof. En zegt God tijdens het leven heeft u die overgave getoond, en in uw leven getrouw geweest. Dan schenkt God in de hemel die heerlijke beloning.

Immers ook als een mens niet werkt, of zijn loon voortbrengt maar wel alles gedragen heeft, dan is het toch voor God een weldaad.

God mag iemand die graag voor Hem wil werken, die bereid is Hem te volgen, naar de mogelijkheden in taken voorzien. Immers God is blij over iedereen die bereidt is of graag wil werken. Zo kan God dan in taken voorzien die nog niet eerder zijn gedaan en die nog niet voorspeld waren. Een getrouw werker wordt boorzien.

De mogelijkheden zijn dan vaak naar iemands kunnen of naar de ruimte die zij God schenken.

Het Indiase verhaal van de olifant die in een meer door een krokodil was aangevallen en bijna in het meer verdronk en op het laatste moment een bloem omhoog hield, een bloem die als een lotus aan de slurf omhoog gehouden werd, en de Indiase goden zelf naar beneden kwamen om de olifant te redden.

De lotus staat dan symbool voor het standpunt dat een mens het denken ontstijgt en die eenheid in de werkelijkheid zoekt, waarbij die overgave en vasthoudendheid en de moed van die olifant zichtbaar werd. En door zijn eenheid met zijn hart en ziel, de werkelijkheid zelf, kwam de godheid naar beneden die als ware bijzondere gebeden schonk om die olifant te redden.

De godheid kwam zelf naar beneden immers er was geen ander op die plaats, en er was geen Indiase priester die het geloof of de toewijding kon aanbieden of beantwoorden. De godheid schonk dan als ware die gebeden of in het hart van de olifant, of door een engelen of avatara verschijning.

Zo is in het hindoe denken dat iedere opoffering als ware door de goden worden gezien, en wanneer zij er behagen in hebben beantwoorden ze het, met een eeuwige genade vorm, waarbij zij als ware ieder levend wezen nabij zijn die bij hen die moed, die overgave, of opofferingsgezindheid toont.

Zoals Christus als Gods zoon bekend staat ne voor de mens tussen de Vader en de mens in staat.

Zo zijn de namen van God de Vader ook zoals men kent in de aanduidingen van de moedertaal Noem de Almacht, als die de orde vasthoudt, Noem de alomtegenwoordige, hij is overal aanwezig, Noem de Schepper, hij heeft aarde en de hemel geformeerd. En de Alwetende in het zowel wijsheid, hij kent alle wijsheid die nodig is om een goed levens standpunt te bereiken, en alwetend dat hij alles van de mens weet.

De namen van God de Vader zijn dan aspecten van zijn heilige straling of aangezicht die met de woorden kenbaar zijn voor de mens.

Christus als Gods zoon die vergeeft en een menselijke persoonlijke relatie aangaat om zowel zijn wil te onderwijzen, de mens schoon te wassen van zonde, maar ook als dat mogelijk is, of uit zijn goedheid de verbinding met God de Vader te leggen.

Immers waar Christus in het menselijke contact maakt, is het de Heilige Geest die ook naar God de Vader leidt, ne een van de namen van God de Vader onderwijst.

Noem de Almacht die de orde vasthoudt, zowel in die naam zijn orde bewaart, en andere benamingen die bij de gelovige persoonlijk gekend worden.

Vaak dat heiligen en engelen een van de namen van God in hun binnenste kennen. Waarbij in geloof zo'n naam een diepe betekenis heeft voor diegene.

Waar Christus de toegang tot het christelijk geloof is, en de mens vaak het concept heeft van bij welke naam hij hoort, noem sommigen zien God als mens soms als de christus figuur,
Anderen zien God zonder vorm als vanuit de hemel of vanuit het alomtegenwoordige.

Daar is bij God de Vader voor de gelovigen ook altijd die toegang van God Almachtige of met zijn aanduiding de Almacht. Waarbij die naam in het joodse geloof met grote eerbied werd gezien en soms zelfs met vrees. Immers zijn grote macht als vergelijkbaar met een soevereine vorst die met een woord een grote betekenis voor de mens en de ziel kan geven.

Waarbij ook sommige engelen in liefde zijn, en de mens in zachtheid leiden, maar ook sommige andere engelen met hun grote macht en straling de mensen in vrees tot God brengen.

In het christendom heet de hoogste naam, de god met onuitspreekbare naam. Die naam verwijst dan naar zowel de godheid die via het christen dom die aanduiding heeft, als bij alle religies naar hun bron. Waar God met de onuitspreekbare naam de bron is van God in het christendom, die via Christus die naam God bekend maakt met zijn boodschap het evangelie.

God met de onuitspreekbare naam, is dan zonder naam die uitgesproken kan worden omdat in alle tijden, vele volkeren bestaan hebben en allen hun eigen talen spraken. Waarbij die God bij ieder volk opnieuw een religieuze grondlegging gaf, waarbij vergelijkbaar met de wereld religies zowel toenaderbare goden, met hun gebruiken, en die verbinding en verbondenheid met de goden en godinnen.

In het christendom door Christus God de Vader en God met de onuitspreekbare naam genoemd, en in het hindoeïsme ook die aanduiding Brahman, en nirguna zonder bekende kwaliteiten.

Die God met de onuitspreekbare naam, laat zijn schijnsel en aangezicht zien via alle religies, en bij ieder volk een boodschap, en de mogelijke vormen van toewijding.

Immers alle religies zijn in hun taal en bij hun volk gekend, en waar het ene volk een taal heeft met veel klanken, heeft een ander volk een taal dat meer beeldend is, of een taal die betekenissen anders duidt, en door die God met onuitspreekbare naam die in het eeuwige zijn bestaan heeft, en in de onmetelijkheid van zijn straling, zichzelf iedere keer weer openbaart. Immers al het bestaande mag zijn naam leren.

In the series about the element, the agreement, and the others like the ingredient being alchemy, the series is one of them being the flower is lotus. As the lotus tells us to leave thinking to the past, and start using only the reality awareness to live. As all our intelligence possibilities are in our golden heart inside.

As to bless someone say; search for the agreement, or search for the element. As a quest for seeking divine guidance and a possible enlightenment with a condition or feature to guide its full path. As all those words point to a single line adventure for a full life.

Zoals op aarde de zon schijnt en in een dag en een nacht rond de aarde draait, en iedere dag weer licht geeft voor alle levenden om hun werk en hun leven te vullen.

Zo is op aarde de zon, Zo is in de hemel het licht van God zelf, dat de gehele dag en nacht schijnt, en waar de levenden de zon genieten, en eten en drinken nodig hebben, daar is in de hemel de schijnsel van God die alle wezens daar voedt.

God zelf in de hoogste hemel, schijnt met groot licht, dat zowel voedt, dat zowel geluk geeft, en de mensen als kinderen onderhoudt, zij hoeven niet te werken, zij hoeven geen kinderen te verwekken, maar leven van Gods licht alleen al, en zijn gelukkig.

Zo is ook in de serie woorden, the guidance is heaven. Waarbij iedere religie, of volkstraditie wel namen heeft voor hoe wij vanuit de hemel geleidt worden, en soms mensen in hun leven even raken aan de hemel, of het hun voorouders, of het god of goden zijn of engelen, zij voelen zich aangeraakt en zeggen als ware de hemel mij door het leven geleidt heeft.

The guidance is heaven, is dan een heel breed begrip waarbij mensen vaak in hun eigen beleving woorden geven, en woorden vinden voor een vorm van leiding waarbij het leven vorm krijgt.

The seven words of wisdom and power are, three for prayer; Judgement, decision and surrender. Two are for action; being work, sacrificing. And two for mercy; Gods, goddesses or the guardian angel.

Zeven krachtwoorden zijn in gebed vragen voor; een oordeel, een besluit soms om toe te wijzen, en een gebed van overgave. Immers een besluit van de goden kan een verwerkelijking of bevestiging zijn. Een oordeel kan een mens aannemen in de straling van een godheid, en een gebed van overgave geeft die heerlijke genade om uit kracht van de godheid te leven en werken.

De twee woorden voor actie en handeling zijn; werk immers door werk bereikt men een doel, en door het te verwerven wordt het niet meer weg genomen. En sacrifice het opofferen van eigen belangen voor een hoger doel, of het opofferen om in zicht te komen van een godheid.

De genade van religie is meestenstijd voor een mens door die van een god of godin te vragen immers men leeft vanuit die genade en leiding, maar een beschermengel die tijdens het leven de taak bewaakt en lessen geeft zowel beproevingen.

Zeven krachtwoorden of heilige woorden die als ware soms door een woord een betekenis en vorm van toewijding ontsluiten.

De esoterische of filosofische betekenis van Christus en zijn kruisiging die in de geschiedschrijving de verklaring heeft gehad die in het christendom bekend is.

De esoterische betekenis is uit verschillende bijbelse uitdrukkingen als ware te verklaren als een betekenis die veronderstelbaar is.

Christus die zegt; Heden bent u met mij in het paradijs.
Christus die zegt; Neem uw kruis op en volg mij.
Christus die zegt; ik zal pas eten en drinken als ik in het koninkrijk gods ben.

Als het kruis en de kruisiging een filososfische betekenis kent; niet de doodstraf maar een overgang naar het bestaan wel in het leven, en met een lichaam maar als ware beschreven als dat men niet meer zelf handelt, maar als ware verwijst naar de overdracht naar de godheid van handelen en leven.

Als ware door het kruis, de mens zichzelf overdraagt aan de godheid, en een nieuw bestaan kent. Bijbelse betekenissen die letterlijk verwijzen naar gebeurtenissen die ingrijpend zijn voor ieder mens, maar in het spirituele vlak verwijzen naar het beschrijven en bevatten van een betekenis die de mens transcendeert. Noem overgave aan een godheid, is ook in handen komen van die godheid en als ware de teugels overdragen, of met welke woorden men het uitdrukt.

Het kruis is dan in de spirituele betekenis dat de mens niet meer van zichzelf is, maar van God, en dat waar men eerst vatbaar is voor de zonde, die zonde geen kracht meer heeft immers men bestaat uit de kracht van God.

Deze betekenis van transcendatie, is dan in alle religies die betekenis van een gebed van overgave. Waarbij die godheid het centrum van leven wordt, en men mag zeggen niet ik, maar god in mij.

In het christendom is een centrale en belangrijke uitdrukking die vaak bij christenen wordt gebezigd; men zegt dan, de annunciatie, naar Gods belofte.

Soms dat christenen ook als wij niet weten over voor het leven of over groter verband, zeggen ik heb voor mijn geboorte als ware mogelijk een belofte van God gekregen.

Als christenen dan in het leven de genade aannemen, hetzij bij geboorte, bij doop, bij inwijding of andere riten, dan is het als ware God kan werken in een leven en als zij dan hun gehele taak verrichten, dan zeggen zij, naar Gods belofte. Immers hij kon werken met en aan een mens, en naar het voorbeeld van Christus is het dan dat bij de annunciatie naar Gods belofte.

Omdat het symbool van de annunciatie de eerste aankondiging van Jezus is, is het als ware dat God wanneer hij volledig kan werken ook zegt zowel werk als beloning naar Gods belofte.

Soms dat de genade van God wordt gecombineerd met ene vorm van overgave. Immers de ruimte die de mens aan God geeft, welke leeftijd ook en waar ook, kan God dan gebruiken en als men God daarin geheel leert ontmoeten is het ook God werkt met de mens, en God beloont de mens.

Het symbool van de annunciatie is dan naar Gods belofte. Immers God zegt daarmee leeftijden vergelijken, en wikken en wegen, wordt dan als ware in die zegswijze van betekenis voorzien.

De annunciatie, naar Gods belofte is dan een diepe en wijsgerige uitdrukking die voor de mens zelf heel betekenisvol mag zijn. Immers zij hebben ook God ontmoet en mogen zich volledig voelen in hun inzet. Immers zij zochten God in hun leven.

Als ware een mens zou terug mogen denken aan het moment voor die geboorte of het aangaan van leven en dan zeggen God of de godheid het is geheel in uw hand. Als ware god bij het beginmoment al de gehele mogelijkheid heeft. Dan is de annunciatie niet anders dan de straling van God zelf, immers ook als men tijdens het leven alles vergeet en op nieuw leert, dan heeft god al voor die tijd de gehele leiding in handen, en is het God ook die tijdens het leven de mens aanraakt en uit zijn genade de rijkdom schenkt, en zelfs bepaalt wanneer hij de mens aanraakt en zijn genade binnen het leven aanbiedt.

Dan is het leven naar Gods belofte, immers hij heeft vooraf al die belofte kunnen doen vanwege zijn toestemming om de mens te vormen tijdens het leven.

Zoals voor de mens God een autoriteit is, en in zijn alwetendheid alles van de mens kent. Is het voor vele noodlijdenden en mensen met leed een hoop en troost dat God hen kent.

Van het leed dat zij dagelijkse dragen, tot het leed in het gehele leven. Dat wanneer zij christelijk zijn, de genade hebben, dat God hen kent in alle wegen die zij gaan.

Voor de christen is het een dagelijkse bemoediging, troost en geloof dat God in zijn alwetendheid zowel autoriteit is, noem in zijn wijsheid en kennis de mens met vaste hand geleidt, en ook dat met zijn autoriteit een antwoord op wat een mens niet weet, niet in zijn leven kan beheersen.

Waar de mens god toelaat in leven is het zijn ondoorgrondelijkheid die een antwoord geeft, en is het zijn alwetendheid die de mens in het leed kent, en hem nabij is.

De grens tussen het kinderstandpunt en het volwassen standpunt is wanneer een kind, een mens begrijpt dat het concept plicht en verantwoordelijkheid een maatstaf is die de mens zelf tot wil brengt.

Plicht voor een kind wordt als ware door opvoeders opgelegd, en is afmeetbaar aan zowel hun gespreksvaardigheid, als dat een kind plicht begrijpt ten op zichte van het punt tussen de samenleving en hun opvoeders.

Bij een volwassene is plicht, vaak zowel arbeidsverplichting waarbij de samenleving zelf die plicht beoordeelt, en de mens de noodzakelijkheid van die plicht van binnenuit controleert.

Waar de volwassene in zijn standpunt de verantwoordelijkheid zelf draagt en af toetst aan de norm van en in een samenleving, en wanneer de volwassene die zelfstandig houdt, in het perspectief van een volwassene staat.

Een kind heeft dan als een van laatste opvoedlessen de verschuiving van plicht en verantwoordelijkheid jegens de opvoeders naar jegens de samenleving waarbij die zowel zichtbaar kan zijn als in een begrip of concept.

Een zichtbare binding is dan in werk het terugkoppelen ervan, en een concept is dan in de mate waarin een mens zelf zoekt naar een baan of levenspartner. En waarin een mens het begrip intern toetst.

Noem een werk verplichting terugkoppelen is als ware de werkgever naar de mate van verdienste, en bij een concept terugkoppelen is per periode bijhouden waarin men daarin zelf zowel zelfstandig als in de verplichting is voldaan.

Voor kinderen is dus naast de eigen keuzes maken, ook zien dat de samenleving zowel plicht oplegt als dat verantwoordelijkheid een concept is waarbij men eigen handelen kan afmeten aan een norm en daarin zelfsturend is.

Waar materie hert bestaande is, in natuur, wetenschap, vorm en inhoud en de menselijke samenleving van wetenschap afhankelijk is.

Daar is de ziel als ware een vonk van de godheid, en is bij ieder mens zowel bij het lichaam, als in ervaring aanwezig, zonder voorwaarden van beperking.

De ziel als vonk van de godheid, is zelf geen technologie, materie of wetenschap immers datgene dag de godheid schept is daar niet van afhankelijk. Deze ziel die bij al het bestaande zo mogelijk aanwezig is, is dan gemaakt door de godheid zelf, en is daarin zowel bewustzijn dat de ervaringsgrond van de werkelijkheid er is, en zowel invloed, de ziel leert zich te binden aan de mens het lichaam, en is dan door handeling gebonden.

De ziel als vonk van de godheid, en als bewustzijn, en door het medium van lichaam tot handelen in staat, is dan geen wetenschap, immers geschapen, en niet afhankelijk van wetenschap, immers de ziel heeft geen vorm buiten de verbinding met het lichaam.

De vonk van de godheid, is dan geschapen, dus niet van wetenschap afhankelijk, en als bewustzijn door de godheid gevormd. Waar de ziel in de eerste jaren de verbinding met lichaam aangaat en in het leven hecht aan ervaring, ervaringskennis, en aan handelen en de inwerking binnen de samenleving.

De ziel die ’s nachts onbewust is ,immer bij ontwaken is er geen kennis van de gehele nacht. Daar is de ziel verbonden met alle andere zielen, en de zielevorm van de werkelijkheid.

Waar de mens slaapt, daar verwerkt de ziel zowel eigen ervaringen als de verbinding met alle andere zielen, en is het soms als herinnering, en soms als samenstelling van zieleinhouden gebaseerd op verwerking.

De verbinding met alle andere zielen houdt een mens in zijn leven met zowel intelligentie, als de basis van handelen de gevoelens van vrijheid en doel.

Ik was ineens bij het engelenrijk, en ik zag daar hen onvermoeibaar werken. Een engel zei;
Ik zie een mens bij doodsgevaar in de rand van de duisternis, als ware een demonevolk hen verleidde. En de engel zei; ik zoek een klooster waar zij gestreng zijn en op het heilige grondgebied hun vele gebeden en psalmen zingen, en als ware af gesloten van de samenleving zich geheel wijden. Door die heilige grond kan een demoon ze niet aanvatten.

Een engel zei; deze mens die verleidt wordt, ik vraag aan God of ik die meest kostbare gebeden mag schenken, midden in het hart van de mens, dan als hij geheel God toebehoort dan zal deze mens bestand zijn tegen alle aanvallen.

Ik was bij het engelen rijk en als ware zag ik hun werk, waar zij in de eeuwigheid voor God werken. Waar zij zelf van stralend licht zijn, de ene keer als wijsheid, de andere keer in hun kracht en voor weer een andere stralend met macht.

De engelen die onvermoeibaar werken, en slechte mensen tot bekering roepen, goede mensen hun hartenwensen schenken, en waar zij dreigen verloren te gaan vragen zij God die mooie bijzondere gebeden te mogen schenken.

Waar God als ware tegen de engelen zou zeggen, waar zij voorspoed genieten, en waar zij vol rijkdom zijn, en de engelen hen zegenen, laat toch ook hen die haast niets kunnen in het leven hun goede kant krijgen. Waar zij arm zijn, schenk hen met het kleine gemoedsrust, en waar zij ziek zijn schenk hen geliefden die hen begrijpen, en waar zij als ware niet mogen meedoen, bij een samenleving die hen niet gunt, dan zegt God ik zal mijn naam in hun hart geven.

De ene gouden bron die alle namen mag behartigen,
De drie zilveren namen die verwijzen naar een hogere godheid of religies
en de zeven deugden die de mens laten streven naar een goed levensdoel.

De wet van de drievoud, de eenvoud en de zevenvoud.
Waarbij Goud de eenvoud is, immers een innerlijke band vertegenwoordigt alles in leven, samenleven en de werkelijkheid.

Waar de drievoud de religies zijn met hun beoefening en zichtbaar wordt als handeling en in de samenleving. De drievoud zijn dan als ware mogelijk drie heilige namen.

De zevenvoud zijn zeven namen of deugden waarbij ons streven de graadmeter is, en als ware alleen van actie en spraak afhankelijk is.

Waar drievoud en religie in verbinding met een godheid of heilige naam is,
Waar eenvoud, een innerlijke band heeft die alles vertegenwoordigt en behartigt,
en is zevenvoud de zeven deugden die in het leven door streven zichtbaar wordt.
Waarbij soms een doel in een organisatie, ideaal, of in de samenleving centraal staat.

Zilver wordt zichtbaar in handelen en doel,
Goud is een innerlijke bron

Ik was bij het engelenrijk en ik zag Cherubs die waren als ware al op hele jonge leeftijd bij God de Heere, als ware de Almachtige hen heel jong had aangenomen.

Ik zag als ware engelen met vier vleugels, zij waren aartsengelen en hadden die diepe wens om in een functie voor God zelf te werken, en met vier vleugels leiden zij hun orde die uit vele engelen bestond.

Ik zag als ware engelen met zes vleugels die als ware Serafs voor God zelf werkten, zij hadden geen andere wens dan voor God zelf te leven. Zij hadden alleen maar die innige taak om te stralen met de kracht en macht van God zelf. Zij hoefden als taak niets te doen, maar alleen zichtbaar te zijn.

De engelen met twee vleugels, als ware zij gekozen hadden voor eeuwig in Gods rijk te werken, en in de vele orden, vonden zij een plaats naar het werk dat zij wilden doen.

Engelen met zes vleugels waren zo groot, en straalden met Gods macht dat zij als Serafs bekend stonden, en in hun werk omdat zij alleen voor God wilden bestaan, door hun straling alleen al hun taak voldeden.

Waar zij met vier vleugels waren hadden die grootste wens om in hun werk voor God gezien te worden en voor hem zoveel waarde te hebben. Als ware werk hun wensen vervulden.

De Cherubs die als kleine kinderen al geheel bij God waren die in hun kinderlijkheid nog moesten groeien.

Met vier vleugels hebben zij als ware met hun ziel die bij God is nog een vorm van karakter of persoonlijkheid.

Als ware God zijn engelen beproeft uit welk metaal zij zijn gebouwd en naar hun toewijding hun vorm bepaalt.

Met twee vleugels als zij voor een engelenorde werken worden zij vaak in hun werk gekend, en in de kunst als ware zij zichtbaar worden, zijn zij vaak afgebeeld, immers de orden en hun vele engelen worden op die manier gekend.

Als ware in de kerk de heiligen zich aan God hebben over gegeven,
De engelen als ware zonder de smet van zonden bij God zijn,
En een aartsengel zei; dat de ziel aan God geven ook die bijzondere vervulling geeft.

Waar dan een mens beproeft wordt is het Gods eigen werk die in zijn ondoorgrondelijkheid de mens ook na het leven die vervulling geeft. Immers God zal een wens niet afkeren, en zij die Hem willen toenaderen zal hij een weg geven.

Met zes vleugels hebben zij ook hun hele eigenheid ingeleverd.

Naast de orde der engelen, waarbij gewone engelen twee vleugels hebben, aartsengelen vier vleugels hun ziel is ook bij de Heer, en de Serafs zes vleugels hebben, immers zij leveren hun eigenheid in.

De orde der tronen, bestaat uit die bijzondere gaven op de aarde en in de bekende werkelijkheid waarbij zoals in het christendom, Christus als koning bekend stond en de genade van het christendom zowel tijdens zijn leven gaf als na het leven bij onze bekendheid behartigd heeft.

De orde der tronen zijn dan al die grondleggers die zowel naar de heilige naam verwijzen, naar leerstellingen en in hun leer of boodschap machthebbend zijn, noem een gebed dat niet verhoord wordt, een mens die gelooft en geen antwoord heeft, is een leer zonder dei geschraagde waarde.

De orde der tronen is dan die grondlegging bij iedere religie, en bij iedere grondlegging met een mens die boven het niveau van de kenbare wetenschap staat, immers intelligentie op basis van het bekende of een boodschap die niet gegrond is in een van de vaardigheden staat op andere hoogte.

Zoals Christus in het christendom, zo mogelijk in de beschrijving ook Krishna in het hindoeïsme, immers hij had zijn eigen macht, en verwees naar een boodschap die binnen het hindoeïsme is gegrond.

Naast de orde der tronen, is er de orde der machten, waarbij men God de Vader als een benoemde macht ziet, en in alle religies die macht zowel naam, heeft zowel een functie die geopenbaard is, en in zijn macht boven het menselijke staat en boven de samenleving.

De orde der machten is dan gebaseerd op de religies die allen hun macht toeschrijven in de betekenis van hun boodschap.

Ik keek in de koninkrijken die er ware op aarde en in de hemel, in de rijken der hemelen waar zij gelukkig zijn, ik zag zo enkele honderden jaren geleden, landen die nog geen wetenschap kenden, en in hun lokaliteit voorzagen door beroepen, ambachten en het overleg via het gesproken woord.

Ik keek in de hemelen en zag er koninkrijken waar zij een collectief belang hadden, waar zij geld verdienden gaven zij het uit aan nooddruft en aan luxe, cultuur en religie.

Ik zag een koninkrijk als ware mogelijk waar zij een geest deelden met het hele volk, waar de mens zijn identiteit kent, en zijn individualiteit beleeft maken zij keuzes en hun wensen om in het leven te voorzien.

Ik zag in dat koninkrijk waar zij die ene geest deelden, dat hun wensen en hun gaven ondergeschikt waren aan die ene geest. Zij deelden die geest zodat 1zij allen voorspoed kenden, en allen in hun kracht waren.

De koninkrijken der hemelen hadden allen hun kracht en bij dat koninkrijk was het dat zij die zwak waren beschermd werden, zij die een krachtig hart hadden deelden in de spirituele rol van energiebron, en zij die een slimme geest hadden voorzagen in de algemene deling van informatie.

Waar die algemene geest hen voorzag, en zij een deel van henzelf inleverden om in hun collectief een functie te dragen, was het land bestand als ware geen mens er kon zeggen ik doe alles zelf, en geen mens er zei; door mij en mijn zwakte ben ik ten onder gegaan.

Als ware we zo’n koninkrijk zouden vergelijken, misschien een vorm van Amerika, misschien een land waar zij alles deelden, als een republiek die zijn macht overdraagt aan het algemene belang.

Ik vroeg als ware hen, ik voel geen identiteit aan, en zij zeiden die is in alles ondergeschikt aan het algemene belang, dat wij als een geestelijk principe zien. Waar individu ondergeschikt is, kan een enkel mens geen schuld dragen en kent een mens zelf geen zwakheid.

Ik vergeleek hun koninkrijk met het ideaal waarin vrede voorspoed en veiligheid een algemeen belang kent, en waar wijsheid, waarde en wetenschap zijn vruchten beschikbaar heeft voor al haar burgers. Ik vergeleek het met de hoogwaardige principes waarbij het volk dat elkaar bestrijdt, elkaar laat delen in de voorspoed.

Waar zij hun individuele geest hadden, waren zij toch binnen hun identiteit ondergeschikt aan die algemene geest. Die alles als in verhouding met elkaar liet bestaan. Zij droegen hun wensen, hun idealen, hun krachten en hun wil, maar waren onder het ordenend principe dat die algemene geest droeg.

Als ware in de personificatie en vergelijking met een land en gebied en grootte op het continent Amerika

---

De hemel als woord voor wat er na het leven komt, met de voorwaarden zoals in die heilige boeken omschreven. Zoals christendom, hindoeisme en alle religies er een betekenis aan verbinden.

Zoals in het christendom de hemel, in het hindoe geloof Vaikuntha of Loka. Met de vele benamingen zoals Svarga loka, Vrindavana

De hemel waar God in de hoogste hemel zit, en alle religies in hun heilige namen eraan verbonden zijn, zij er delen in de straling van God zelf die zowel voedt als hen in liefde nabij is.

Waar zij in de hemel boven het aardse of het levende staan, immers zij zijn er voorbij hun levenstaak. Waar de hemel boven of in de bovenste van de alomtegenwoordigheid zijn, en de alwetendheid van God, zowel volmaakte kennis is, als volmaakte wetenschap.

Alle wezens die geen taak meer hebben, delen er in de lichten, de wijsheden, de kennis van God zelf. Als ware die hoogste hemel boven alles is, en alle hemelen boven de kenbare werkelijkheid verheven is.

Sommige zeggen de werkelijkheid is het universum, onze aarde, en alle kenbare levende samenlevingen, anderen zeggen de werkelijkheid is het levende plus alle hemelen die boven het leven verheven zijn. Noem de triloka’s, de drie plaatsen van bestaan.

Als alle werelden binnen de werkelijkheid hun betekenis van leven zoals bij religie, cultuur en taal hebben, en erboven alle hemelen die zijn toegewezen aan religies, heilige namen en werelden.

In de hemel de alwetendheid van God alles laat kennen in hun echte waarde en waar de zielen in de hemel zijn delen in die kennis.

De scheiding tussen de werkelijkheid der levenden, en de hemelen al het leven zegt, tijdens het leven delen zij niet in de alwetendheid, en zijn zij onderhevig aan gezondheid, feilbaarheid en hun levensovertuiging.

Als de hemelen die plaats bieden in alle regio’s van het universum naar het bestaan van hun wezens. Voor de geboorte zijn zij in de hemel in de straling van de godheid, en na het leven keren zij er weer terug.

Als ware wanneer de levenden doorreizen zij worden gedoopt in de straling van God, in de alwetendheid waarbij zij ook nut van eigen leven kennen, en zij gedoopt worden in het bestaan waarbij de ziel zonder zijn lichaam of leven nog te hebben in zijn eigen straling tot een kinder ziel worden, immers geen leed, geen wens, en geen doel meer nodig is.

Waarbij het gebouw van de werkelijkheid, de hemel, als een enorm bouwwerk is met alles zijn bestemde plaats, en de top van het hoogste God zelf is die alles vasthoudt met een kracht die op alle niveau’s geborgd is. Zowel in kracht, in wetenschap, als de hogere ordening.

Als een mens een doel bereikt is het altijd voor het bestaan, immers zowel ervaring schenkt groei, als de samenleving.

Ik was eens bij een koninkrijk ver weg, een wereld waar zij ook mijn taal spraken. En ik hen bezocht om als ware in een droombeeld te weten wat zij belangrijk vonden.

Een streek die Catalunya heette, Catalonie, en ik was er bij een kathedraal die de heilige van Catalunya ten toon stelde.

Een toonbeeld met glazen behuizing, en een persoon daarbinnen of het een beeld was of een representatie van de heilige. Zij vertelden mij hij ligt met gevouwen handen, omdat hij toen zei, voor het geloof voor religie is het een houding die voor altijd zijn waarde behoudt.

Deze heilige van Catalunya die met gevouwen handen als ware in gebed weer gegeven werd, en ze zeiden die houding is de eeuwige bron van geloof. Een heilige die tot ver na zijn dood met gevouwen handen werd weer gegeven.

Zij zeiden waar een mens, een toegewijde zijn beeltenis aanraakt als ware even de ziel van de heilige, daar worden zij soms als ware zelf ook in het licht verbonden.

Men kan dan zeggen door tijden en regio’s heen zonder tal kan toch een mens even aangeraakt worden. Als ware tijden geleden, en sterrenstelsels ver weg.

Een beeltenis die men soms als een visioen ziet. Een betekenis die verder gaat dan de bekende samenleving. Als een moment waarbij men buiten het gewone aangeraakt wordt.

Ik was eens bij een koninkrijk die een heilige hadden gekend en zijn culturele bijdrage en artifacten als ware bewaarden, en een familie die hem eens gekend hadden zijn boodschap in leven hielden.

Enkele eeuwen later, trof ik een familie aan die al generaties het geloof van Hem in stand hield. Hij was er een heilige die vergeten was en deze familie die verarmde zei, wij kunnen niet lang meer zijn beeltenis in leven houden. Die gebedshouding is zijn diepste waarde en verbondenheid, laten wij een van onze familie ten einde raad ook een periode van gebed laten houden.

Een jonge vrouw in gebedshouding om die heilige die bijna vergeten was weer waarde te geven. Misschien werd zij ook uit geloof en gebed aangenomen.

Een heilige die ver weg de waarde van gevouwen handen, misschien wel stil gebed zei het is een eeuwige bron van toewijding, misschien wel voor alle religies.

Deze familie die zei in zijn tijd was hij aan ons verbonden als ware zijn geloof tot vreemden sprak, en ook al niet herkend, waren zij vanuit een andere streek, in een andere taal aan hem verbonden.

Deze jonge vrouw die het geloof hervond uit een verre nalatenschap, die zij plichtsgetrouw als verzameling hielden. En haar gebed als ware geschonken, deze oude heilige opnieuw zijn waarde in de tijd vonden.

Een kleine groep mensen die in het verleden die waarde erin zagen en zeiden wij houden zijn boodschap, boeken en kunst als een verzameling artifacten en relikwien in veiligheid.

Toen de wereld een andere toekomst kreeg, en zij ook verarmden, zeiden zij wij kunne het niet langer in stand houden. En die ene jonge vrouw die uit nood en plicht de gebedshouding ook waarde gaf. Heeft als ware een vernieuwing gegeven waarbij die relikwien opnieuw belangstelling kregen, en zij met het stil gebed zelf ook tot een grote heilige werd.

Ik zag in een beeltenis een verloren ziel, die aan het einde van de jeugd, zonder genade, en in leed gehuld zijn leven bijna zag wegglijden. Ik zag zo een beeltenis bij hem, hij zag een oud Hollands boek, een heilige taak, latijn of oud Nederlands. Het was een koningin misschien al tientallen jaren ervoor overleden. Het was een heilig boek, waar zij een bladzijde las, en zij zei,
als ware je gedoopt wordt in het lezen van dit boek, en als ware ik eens koningin ben geweest en dagelijks dit boek las, zo zal je leven ten goede keren.

Een verloren ziel werd even aangeraakt door een koningin en een heilig boek.

Ik zag als ware vele werelden die leken op het aardse, met hun talen, cultuur leven en alles leek op het menselijke de menselijke samenleving.

Waarbij als ware meer dan zestig werelden de aarde heetten, en zij allen in hun cultuur leken op wat wij kenden.

Deze zestig vormen van de aarde kenden allen naar hun evangelie het christendom. Bij sommigen hadden zij een bijbel van een deel, bij anderen van vier delen. Bij sommigen met hoofdstuk nummering, en bij anderen uit heiligheid geen getal en geen volgorde.

Bij sommige was het boek in oud Nederlands en bij anderen als ware in vele talen gekenmerkt.

Bij de en wereld heette Petrus, met zijn naam in het latijn, in andere was het Petronius.
Waar zij in alle heiligheid hun bijbel kenden. En het christendom in vele werelden, vele werkelijkheden van de aarde zijn boodschap had.

Het evangelie met zijn belangrijke en hoogwaardige boodschap in vele werelden van de aarde in de werkelijkheden zijn grond had.

Boodschapt alle levensvormen mijn evangelie hij als ware in de bijbel heeft gelegd.

Bij alle religies zijn er zowel verhalen over het verleden als de beschrijving van betekenissen. Soms als wijsheid soms als profetie, soms als inzichten.

Vaak worden er in de religies ook in de betekenis van het dagelijkse aan gegeven noem de heilige geest die de mens met een inzicht aanraakt, bemoedigt, geloof geeft, of door een ontbering heen leidt.

Zo zijn alle religies zowel in de boeken, als in de beleving ervan verbonden aan zowel het geschrevene als het openen van nieuwe betekenissen.

Waar een godheid de mens aanraakt is het soms met bekende uitspraken, of herinneringen van wat gelezen is, en soms een verwijzing naar nieuwe kennis, of misschien zelfs de toekomst duidt.

In het christendom de heilige geest moed geeft, en het hindoeisme verwijzen de goden ook veel naar hun vorm van dienstbaarheid en het kenmerk van hun toegewijde mogelijkheden.

In het hindoeisme over de Schepper Brahma die vijf hoofden had, en zijn vijfde verloor, erna met vier hoofden bekend stond.

De vier windstreken die als ware het geheel aanduiden. De schepper als een lotus uit het water groeide, en zijn betekenis in het hindoe geloof als ware betekent dat de werkelijkheid zelf een heilige vorm en symbool heeft.

De Schepper Brahma die zijn vijfde hoofd verloor, die voor het denken staat, de denkgeest, die de illusie wordt genoemd, immers je kijkt naar een ander moment, een andere tijd of plaats en een andere betekenis.

Brahma die zonder denken die eenheid met de werkelijkheid representeert en die heilige kracht door die verwerkelijking ook als ware het handelen doorstraalt.

Waar in het christendom de eenheid met God de Schepper die aarde en hemel heeft geschapen als betekenis schenkt, is het bij het hindoeisme de inzichten dat de eenheid met de werkelijkheidsbeleving waarbij de mens als ware in eenheid is, ook de redding representeert.

In het hindoe geloof is die eenheid met de werkelijkheid het belangrijkst, en is het de leerstelling om het door genade van een heilige godheid of godin, te bereiken.

Bij de eenheid met de werkelijkheid is het na het leven het stukbreken van de vaas in de oceaan. Waarbij bewustzijn opgaat in bewustzijn, en handelen in het onnoembare opgaat.

Waarbij een mens bij het bijzondere doel, werkt voor een godheid en wanneer de godheid wil, wordt die laatste stap gezet en wordt men gewogen. Waarna men die bijzondere naam bij het bestaan gevoegd wordt, en men uit die naam bestaat.

De laatste stap als de gelovige en toegewijde in het werk voldaan is, en wensen bij de godheid heeft gegeven, en men als ware mogelijk die vervulling en verwerkelijking ervaart.

Als een mens gewogen wordt, en in een bijzondere naam wordt aangenomen, is het net als bij een gebed tot de Almacht die de unieke en bijzondere kans wanneer gegeven als zo bijzonder beschouwt dat het eenmalig in het gehele leven en bestaan lijkt. De Almacht die een mens of ziel aanneemt en het leven doorstraalt.

Het doel waarbij men gewogen wordt en een bijzondere naam verwerft als een erkenning die mogelijk tot in de verre toekomst blijft bestaan. Als zuiverheid, deugd, gebed en toewijding die godsvrucht en uit devotie verwerft dan is men diep verbonden.

Soms is die bijzondere naam een heilige naam, soms is het een geachte rang, soms is het een toebehoren aan een godheid, soms is het die diepe straling van een onnoembare macht.

Als men gewogen wordt is het geen persoonlijke bestaan meer, en ook niet ten behoeven van eige naam of eer. Als men gewogen wordt is het in het geheel van bestaan en ziel, en blijft als ware gelden, tot aan het einde van het bekende in de tijd en werkelijkheid.

Een hindoe in die verbondenheid is dan in licht van hoger bestaan, en op een pad dat alleen voor diegene geldt in het persoonlijke van de mens die zelf kent, ook al heeft al het bestaande een doel. Een hindoe die dan in die heilige naam bestaat is dan vervuld.

Zoals in het christendom de bergrede ook over een zuiver hart gaat waarbij men door die eenheid met de alomtegenwoordigheid van God, ook als ware die eenheid zoekt. De eenheid met de werkelijkheid.

Een zuiver hart heeft dan diezelfde diepe betekenis in het christendom.

In het hindoe geloof is de naamgeving in een bepaalde orde.
De brahmanenkaste voor hen die zowel zuiver zijn als in een relatie verbonden zijn
waarbij hun karma taak in de zuiverheid van de brahmanenkaste is.

De kaste van de gewone mensen, via Vishnu of Shiva, de onderhouder en een van de heilige namen, waarbij ze de karma taak in de gewone samenleving vervullen.

En zij die tijdens het leven het gewone en de wensen opgeven, is het een van de niveau’s doe mogelijk zijn. Noem bij zuiverheid kunnen zij Brahman zelf bereiken immers nog geen hechting aan wensen of karma die een ander pad dicteert.

Waar zij die Brahman bereiken, als ware nog geen zonde op hun naam hebben,
en als naar karma hechting is worden zij in de orde toegewezen.

Zolang een mens in het leven nog geen relatie hebben gehad, en het doel willen bereiken, zijn zij verbonden aan een heilige naam die een monniken taak mogelijk achten.

En zonder relatie worden zij zelf in het heilige principe opgenomen.

Bij ieder mens is tijdens het leven bepaalde momenten dat een uitspraak voor het hele leven kan gelden. Soms als een opmerking dat zij voor een hoger doel een mogelijke relatiewens opgeven.

Soms dat men in het leven zich wil opofferen voor een ideaal, en soms als een antwoord waarbij men eigen belang inlevert in een periode.

Waar de mens tijdens het leven als ware een beschermengel heeft, die soms toetst of een pad mogelijk is. Waarbij een taak vorm krijgt in contact met leven en tijdens het leven met de

samenleving. Als een mens tijdens het leven die verbinding zoekt, dan is die vervulling ook als ware van de engelen.

Een ideaal, een doel, een vervulling of mogelijkheid is dan als ware zonder dat een mens het voorziet, soms als ware een vorm van toewijding waarbij men soms zegt, hoe kan het voor hem of haar mogelijk zijn. Men verwijst naar die oprechtheid, en de toets door de bescherm engel.

Ook een hoger religieus doel of vervulling is dan als ware in het onbekende van een leven getoetst, al zou een mens het niet vernemen, of zou de samenleving zeggen het recht daarop is een vraag.

Een religieus doel is dan in het gehele leven als men zich openstelt zowel een betekenis, en een hogere kans of gunst.

Als ware een mens gezegend wordt, door gehoorzaam te zijn. En in die zegen boven mate vervuld wordt. Als ware een mens in zwakheid toch religie zoekt.

In het christendom is het dat God in Christus met zijn gemeenschap een heilig huwelijk heeft, en de gelijkenis van het feest is voor hen die zich als ware in het inzicht aan God verbinden. Als ware het geloof en de bruidsfeest van Christus waarbij zij een olielamp meenamen, zij binnen het leven zich al richten op God en zijn verbintenis, als ware het voorbereiden op het feest door hun olielamp en olie mee te nemen.

Waarbij men vaak ziet dat in kloosters zij in het leven zich aan God verbinden zowel in leven als in zijn. En als ware een verbeelding van het heilig huwelijk hebben. Immers zij wonen ook in het huis van de Heer

Waarbij de gelijkenis van de olijfboom en tak, de wilde die aan een goede boom ge-ent worden, het bestaan aan een nieuwe bron verbinden. Een bron die in die vervulling van waarde is.
Waarbij men vaak zegt niet meer ik, maar U oh Heer.

Waarbij de gelijkenis van de munt en het werk, de mens die voor God werkt ieder een beloning krijgt die in Gods ogen gelijk is voor allen. Als zij in geloof treden en in de christelijke gemeenschap hun leven betekenis geven.

Waar de mens in het leven zich opoffert en de Heer zegt ik vergoed en beloon het voor hen in volledige mate. Die de ziel opoffert verkrijgt de straling in de ziel, die het leven opoffert verkrijgt in de hemel die heerlijke vervulling. Waarbij men vaak zegt de rechtvaardigheid van God heeft mij vergoedt.

Waar de mens na het leven gelouterd wordt, zegt de Heer, vanwege uw geloof, werk, gebed en het gehele leven verklaar ik u deze beloning.

Waar een mens leven en ziel geeft, krijgt hij het terug en ontspringt in het eeuwige leven.
Immers waar zij God toebehoren kan God ook volledig werken. Waarbij God de ziel op de samenkomst plaats der volkeren toont, en zegt in mijn reinheid zal hij zowel eigen doel vervullen als het doel wat ik in het leven leg.

Waarbij God in Christus zijn leven als boodschap voor velen had en na zijn leven tot in deze tijd tweeduizend jaren zoals het inzicht in de hemel is, en door zijn offer alle gelovigen kan geleiden.

Als ware in naam van God de Vader voor zijn gemeenschap.

Waarbij ook iedere vervulling van godswege in een van de mooie gelijkenissen vorm krijgt, en betekenis, immers hij was zowel machthebbende als Christus, als in die autoriteit, immers zijn leven in die tijd stond ver boven het inzicht van de gewone mens.

Waarbij karma geen andere betekenis heeft dan de mens die zegt, ik durf mij geheel in uw hand te geven, en de gerechtigheid van God zegt, deze mens en ziel zal boven mate rijkdom en betekenis vinden. Immers God in Christus had zelf buiten de Vader geen ander bestaan.

Waar een mens gelukkig is, en een diepe betekenis in het leven vindt, kan men niet zeggen het is tot oneer, immers ook God draagt zijn orde op aarde en in de hemel met zijn eigen straling.

Als ware uit inzicht dat een engel op aarde bij God als ware in het symbool van de annunciatie wordt genoemd. Na het leven in teken van geloof als naar de belofte beloond wordt.
Noem God roept hen, en zij antwoorden.

Als ware voor engelen de ster van Bethlehem een symbool is, waar God hen persoonlijk bevestigt dat zij in de hemel als engelen zijn.

Als ware God tegen zijn zoon zei; Opdat ik u liefhad als zoon mag u verlossen die u wil. Waarbij God als Vader in de Zoon velen heeft verlost. Zijn genade zou in die diepe betekenis voor al zijn gelovigen betekenis hebben.

In de werkelijkheid zijn mensen verbonden aan de alomtegenwoordigheid van God, en in zijn alwetendheid zijn zij in zijn wetenschap. Waar een mens met zijn hart leeft, de ziel en de werkelijkheid, daar is God als ware die de mens doorstraalt.

Waar een mens aan de voorwaarde van eenheid in ziel en werkelijkheid volgt, zegt God als ware, in de hemel bent u vanwege die voorwaarde ook aangenomen. Immers waar een mens alles draagt wat god geeft, daar is die beloning ook geheel.

Voorbij doen, doel, en in het leven streven is ook een zuiver hart die dezelfde genade en beloning krijgt. Waar een mens leed kent, daar is het dragen al een taak, en waar mensen doordringen in het leven en de werkelijkheid worden zij ook gevormd.

God die de gehele orde vasthoudt, is in zijn genade nabij.
Waar een mens zonder denken geen scheiding heeft, als ware geen gedachten een plaats tussen God en de mens innemen, daar is God voor hen aan het hart verbonden.

Zoals in de bijbel over het altaar dat in het heilige der heiligen staat.
En in het nieuwe testament, wie zweert bij het altaar of wat erop ligt.
Of het altaar en de gave die het heiligt.

In het oude testament was het bij Abraham , Isaac en Jakob een symbool dat zij bij hun symbool van het altaar even door God werden aangeraakt. En waar zij of als symbool of als teken in een bouwwerk getuigden van die verbinding, of het aanraken van God en de mens.

Waar dit in de bijbel als de verbintenis van God en de mens staat, is het ook in het hindoe geloof waar het in de veda's als lofzangen staat geschreven. Waar de oude goden uit de oude tijd, hun overgave of hun Agni het offervuur bezingen als de bron van soma, hun bron van dat zij het eeuwige principe toe behoorden.

Waar het altaar in het heilige der heiligen staat, of zoals bij Jakob op de terugweg op gericht als een teken tussen God en Hem. Waar geschreven staat over de Almachtige dat zijn verbintenis met de mens zichtbaar werd.

In het hindoeïsme is het ook die eenwording, met de mens en de godheid, die als ware voor die kaste van wijsgeren betekenis had. Noem in de veda's wordt die betekenis nog steeds van generatie op generatie door gegeven.

In het christendom waar de Pentecrator de beeltenissen van Christus zijn, zowel als vredevorst, als verlosser en als godspersoon. Waar de Pentecrator zijn genade schenkt is het voor de mens in de volledigheid.

De pentecost is dan de beeltenis van de Heilige Geest die zijn genade uitstort over de mens, die als ware door God geroepen, in zijn naam het werk en de genade toebedeelt. Waar een mens de ander aanzet tot bidden, tot het aannemen van het geloof, en waar de mens in vele talen spreekt, daar is het de Pentecost die als ware de verbeelding, en de toebedeling van het geloof, als ware de inblazing van de adem van God. Die hen vernieuwt, maar ook nieuw leven geeft.

De Pentecost de mens die in vele talen het evangelie uitdraagt, maar ook in het evangelie nieuw is. De inblazing van de Heilige Geest tilt de mens boven zichzelf, en tilt de mens boven het aardse. Waar de Heilige Geest werkt daar vernieuwt de mens zich, de mensheid en misschien wel een eeuwige betekenis.

De Pentecost, de Heilige geest, en de Pentecrator de keizer die het geloof als betekenis droeg. Waar een mens zichzelf verloochent, noem voor het geloof en voor God werkt en leeft. Daar is het ook het geloof dat onzelfzuchtig is.

Zolang een mens een lichaam heeft, een naam en in het leven dan kan als ware werk nog die betekenis kennen. Soms noemen ze het de voorwaarde voor hoger bestaan, soms voor goed karma.

Als een engel een lichtlichaam heeft dan telt als ware het werk nog persoonlijk, en om die beloning te verwerven om als engelen bij God te horen.

Wanneer een engel de alomtegenwoordigheid draagt is het als ware geen zichtbaar lichaam meer, en is die verwerkelijking als ware dat persoonlijk bestaan is opgegaan in het alomtegenwoordige en de alwetendheid en de almacht van God.

Een lichtlichaam kan als ware nog werken, ook al onder Gods genade ,leiding en in zijn straling, en een lichaam in de alomtegenwoordigheid van God is dan zonder lichaam buiten die ziel, zo inzichtelijk.

Als ware wanneer de alomtegenwoordigheid van god hen draagt, dan is hij alomtegenwoordig waar hij ook is, God is daar met zijn straling, en welke rang ook god is met zijn almacht daar.

Waarbij het christelijk inzicht over dat een mens na het leven in de hemel bij de maaltijd van Christus zijn, waar zij vele spijzen kunnen kiezen en de ene bijzonder is, en de ander begrepen wordt als een beloning, en een derde vervulling biedt.

De maaltijd van Christus in de hemel, is dan als ware de vervulling van het geloof en werk tijdens het leven, en in het persoonlijke dat een mens mag kennen. Immers de mens kan nog kiezen en is nog in de wetenschap van zijn leven.

Als ware de gelijkenis van het laken uit de hemel waar alle spijzen der aarde op zijn uitgestald en God zegt neem en eet, wat ik u geef is niet ter zonde. En als ware bij zijn maaltijd wordt gezien als een eeuwige beloning. Sommigen vinden een bijzondere naam, anderen een verbintenis, en een derde vindt vele prachtige schatten. Waar weer anderen een koninkrijk vinden, of een hoogwaardige rang, in de samenleving of in het spirituele koninkrijk.

Waar wanneer zij afreizen naar de hemel bij God, zij een geloofs statement krijgen, die als een standbeeld, als ene erekamer, of als een tempel, paleis of kasteel hun werk bevestigd zien, met de waarde die God erin heeft gelegd. Sommigen zijn blij met hoogwaardig werk, anderen met hun liefdesverbintenis, en weer anderen met hun persoonlijk geloof, gebed of contemplatie.

God heeft dan in de hemel die symbool toebereidt, waar het niet met mensenhand hoeft te worden gebouwd.

Zo is ook in het hindoeïsme een van de mantra’s die als hoogwaardig worden gezien, die soms als een van de namen van een godheid worden gezien, de mantra die in het Sanskriet het gebed van overgave aanduidt.

In het christendom is de overgave als gebed om die kracht van God in zich toe te laten om in zijn hand aangenomen te worden, en een taak in zijn licht te volbrengen.

In het hindoeïsme is het een gelijkwaardige betekenis, waarbij de mantra die dezelfde betekenis heeft, als ware een mens uit genade of uit gunst in de straling van de godheid of heilige naam laat aannemen. De godheid kan dan volledig met een mens werken .

In het hindoeïsme is het als mantra het openen van een genade, als het openen van een leven in hoger licht. Waarbij soms de godheid zegt; u mag tot mij naderen met dat bijzonder gebed of met die bijzondere mantra of naamgeving.

In het christendom waar God zijn genade schenkt, en die persoonlijke relatie aangaat is een gebed van overgave ook om God daarin zelf toe te naderen en in zijn relatie de volheid schenkt.

In het christendom waar gebed in de moedertaal is, kan zo’n gebed ook uit zwakheid, of het persoonlijke worden gegeven, en waar het hindoeïsme is, is het een symbool als een mens mag naderen dat zij in de straling van de godheid worden aangenomen.

Waarbij in het hindoeïsme de naamboeken soms met honderd soms met duizend namen, een van de namen Ohm Sharanagati namah is. Die de Sanskriet betekenis in zich draagt.

Zoals de mens die door methodes van handelingen betekenis en effectiviteit vindt, en afgemeten wordt aan wat zij doen, en in welke mate zij voldoen.

Als een mens als ware onvoorwaardelijke aandacht heeft is die maatstaf ook in de belevingswaarde van de mens en zijn omgeving dat elke andere maatstaf ondergeschikt is.

Noem een medische zorgende die aandacht heeft voor cliënten is op grond van die aandacht al van waarde, zonder dat andere methodes naast de werkverantwoordelijkheid die grond nodig hebben.

Een mens die aandacht schenkt aan alles, is ook niet meer primair afhankelijk van alles perfect doen, of alles in een keer juist doen. Bij aandacht kan een mens zonder die voorwaarde door alles aandacht te schenken al voldoen aan die eis en betekenis in de samenleving en werkelijkheid.

Bij een mens wordt in de methodiek altijd een afweging van zowel houding, zowel werk, als de effectiviteit. Waarbij een methodiek los van de waarde en verantwoordelijkheid van werk, geldt in zij vergelijking tussen handeling, en de mate waarin die ten op zichte van een maatstaf succesvol is.

In de geschiedenis zijn mensen met onvoorwaardelijke aandacht vaak als hartelijk, bevriendt, idealistisch en met een roeping omschreven, waarbij die aandacht ook zorgt dat zij toegroeien naar een innerlijke drijfveer.

Zoals in het christendom de aartsengel Gabriel de mens geleidt om in een bijzondere christelijke naam aangenomen te worden. Waarbij God zijn kracht aan de mens onderwijst.

Zoals aartsengel Michael de mens een bijzondere taak geeft om in de orde de wet te schragen, en tegen het kwade krijg te voeren. Een achtenswaardige rang gekenmerkt worden.

Als een verbeelde vorm van hoe het leven wordt toegewezen,

De engelen die de zielen vergaderen van overal en zeggen op aarde is het leven zichzelf ten kostprijs, en is de vervulling persoonlijk en als werk, men wordt genoemd op de naam van de samenleving.

De zielen krijgen dat de keuze uit velerlei namen, van engelen, goden en machten, en zij allen kiezen er een. En God zegt met vrije wil kan u naderen tot de heiligheid maar ook in het karakter of de wens van de ziel.

De zielen zeggen dan, ik hoor bij de machtigste engel, de andere zegt een van de namen van god, een ander zegt een naam van een vreemde religie.

God zegt dan tegen de zielen jullie allen worden begiftigd met vrije wil, en tijdens het leven heeft u zowel kans als mogelijkheid, en de verantwoordelijkheid van werk, en in die persoonlijke vervulling heeft u relatie nageslacht en het geluk ervan.

Alle zielen die een keuze maken uit een van de vele namen, en de heiligheid die het begeleidt, en sommigen zeggen mijn leven is voor plicht, voor anderen geluk, en voor een andere roeping. Een andere ziel zegt ik wil groeien, anderen onbaatzuchtig werk.

De zielen aan de hand van engelen krijgen geboorte en een bescherm engel toegewezen, en ze zeggen in het leven een religie en genade vinden geeft de hemel en zijn toegang.

De engelen die de zielen begeleidt schrijft dan hun daden op, en hun intenties, en het geluk en leed dat een ziel kent tijdens het leven.

Waar de ene ziel geluk kent, en een ander karma betaalt om schuld te voldoen, ene derde ervaring opdoet, een doel kiest, of in het werk een bijzonder rang krijgt..

Zo zijn in de hemel, de serafijnen als engelen met zes vleugels die in de straling van God zijn opgegaan, Waar God in de hoogste hemel zit, zijn de serafijnen als ware in zijn hemel onder hem en in zijn straling zingen zij lof.

De aartsengelen zo verbeeld ik mij zijn in de 2e hemel eronder en voeren hun orden aan die met vele engelen al het werk voldoen. Waar zij hun ziel aan God hebben gegeven zijn zij in hun orde die zij aanvoeren. De tweede hemel waar God zijn straling heeft.

De engelen met twee vleugels die vele taken voldoen, de ene als beschermengel, de ander toegewezen aan landen, functies de wet of een van ambachten.

De serafijnen die hun ziel hebben gegeven en hun eigenheid hebben ingeleverd, waar God met zijn straling in hun diepste innerlijk woont.

De engelen die in hun hemelen en orden hun werk doen en daar in de straling van God zijn.

Zij die met ziel bij God zijn en de orden aanvoeren, zij die hun aan God hebben gegeven en een van de functies dragen en bij de aartsengelen hun ziel aan Hem ondergeschikt hebben, en de serafijnen die in eenheid met God zelf zijn straling verspreiden

Waar God de mens hoort, ik wil een engel worden, daar is het god die met precisie het leven geleidt en alle voorwaarden bij de mens voldoet, hij zegt slechts geef u in mijn hand. En de Heere bouwt dan met zijn gaven de engel in de bereidheid des harten.

Waar de serafijnen zeggen God niet ik maar u, in mijn diepste wezen. En de engelen die werken in hun orden en Gods bevel opvolgen, de aartsengelen met hun ziel de taak voldoen, en de serafijnen in de straling hun eigen straling als bron hebben. Zij hebben buiten God niets meer.

Waar God zijn engelen in hun orde een plaats geeft, waar zij twee vleugels hebben zijn zij met een engelenlichaam van Gods licht en liefde gevormd, en vervullen zij met de instrumenten die zij gekregen hebben het werk en hun taak.
Engelen met hun lichtlichaam hebben als ware nog persoonlijke identiteit, en waar mensen in verdienste geloven kan een engel nog werken ook voor hert werk voor God als ware mogelijk,

Waar zij aartsengelen zijn en hun ziel bij God is, daar delen zij in de alomtegenwoordigheid van God, hun ziel is in die straling verenigd om de engelen aan te sturen.
Waar hun ziel bij God is, daar zijn zij in de alomtegenwoordigheid en sturen hun orde aan met hun vele gebeden, voorspraak, en de macht die zij van God gekregen hebben. Aartsengelen die hun zile aan God hebben gegeven zijn met hun ziel een met alomtegenwoordigheid, en met hun taak door God toegedeeld. Waar zij in hun werk getrouw zijn.

Waar serafijnen hun eigenheid hebben ingeleverd, daar zijn zij in heilige communie met God zelf, hun ziel is in de alomtegenwoordigheid, hun lichaam is een met God, en hun eigenheid, zij dragen

alleen nog de naam van God, die voor hun geen werk en taak hoeft te zijn, immers god voldoet al zijn werk uitzichzelf stralend.

Waar bij ieder mens, de vrije wil aan de ziel verbonden is, en zolang zij een naam hebben voor hun eigen doel, en eigen leven betekenis kunnen zoeken. Waar zo stelt god op aarde alle religies, en hun boodschap voor hen die verbinding mogen zijn, tussen mens en de hemel, waar zo zegt het geloof God in de hoogste hemel zit.

Waar de gelovigen in de hemel aanzitten bij de mooie tuin waar zij bij hun geliefden of geloofsgenoten zijn. Als zij de genade van God tijdens het leven hadden, zijn zij verbonden aan kerk, gemeenschap en als zij geliefden hadden, zijn zij in de hemel als kinderen.

In de hemel waar ook de alomtegenwoordigheid zichtbaar is, daar is voor iedere kerk, en voor ieder land een tuin gevormd met tafels waar de gelovigen aanzitten.

Zij zijn als kinderen omdat de plicht van het leven voldaan is, hetzij genade, hetzij roeping en taak. Zij als kinderen waar de zon op aarde schijnt, is in de hemel het licht van God zelf, die door alle hemelen straalt. In de tuin waar zij zitten, is als ware ook de aarde zichtbaar in de belichaming die God zelf draagt. Zij kunnen hun nageslacht op aarde zien, en zeggen soms tegen god, mag ik hen een bijzonder gebed schenken of attent maken op dat werk dat achting verdient.

Als ware zij in een tuin zitten, en Waar zij bij kerk en gemeenschap zitten, zijn zij verbonden met hen die zij uit de kerk kennen. En waar die tuin hun geloof draagt kunnen zij soms een naam aan zich verbonden krijgen, soms een straat, soms een school of een organisatie.

In de hemel waar zij als kinderen zijn, beloven zij god u staat voor altijd boven mij.

Waar de engelen in de hemel werken, als lichtlichaam, als lichaam aan God verbonden, daar is het werk hen toebereidt.

Zo is de verbeelding dat alle hemelen, boven het universum en soms als boven de werkelijkheid, en soms als boven in de werkelijkheid, als een groot bouwwerk door God gevormd plaats heeft, en waar dat bouwwerk, de aarde en het universum heeft, en de hemelen erboven gegrond zijn en geschraagd. Waar mensen die naar die hemel mogen als door de engelen erheen worden gedragen.

Het hindoe geloof heeft de term Maya voor de illusie. Een woord dat betekent dat er geen waarheid of echtheid in zit.

De werkelijkheid wordt altijd als waar aangenomen, immers ook bij een misdrijf en wet verwijst men naar handelingen, en is de handeling ook het bewijs naast dat een gedachte alleen een motief kan inhouden.

Maya als illusie is dan wat niet werkelijk is, waarbij werkelijk altijd een ervaring is die overdraagbaar is. Men kan zeggen dit of dat gebeurde en anderen zeggen dan, het is zo omdat het gezien is, of omdat in de redelijkheid die handeling kan hebben plaatsgevonden.

Maya de illusie is dan ook het denken, men ziet wat niet op dat moment of op die plaats is, en door een gedachte laten mensen zich afleiden van wat werkelijk is.

Wanneer de mens de illusie loslaat, het denken niet meer nodig heeft, dan wordt de kracht van de werkelijkheid leidend in het leven.

Waar de werkelijkheid los van zorgen is, immers er is geen gedachte nodig, en waar de werkelijkheid waarde heeft, de kracht van de mens, leidt een mens tot het oplossen van problemen, een positie vinden in de samenleving.

Maya als illusie is als men denkt dat men wordt afgeleidt van de betekenis binnen de werkelijkheid, en dat men een voorkeur heeft voor dit boven dat, immers men denkt aan belangen of belangrijke zaken.

Als men iet denkt, en men verenigd zich met hart en ziel, dan vindt men die kracht in eigen leven. Zo is ook noem Brahma die zonder denken de schepping tot ontstaan brengt. En zo is Krishna met zijn lotusogen, waarbij de lotus ook staat voor het ontstijgen van denken.

Wanneer geen gedachte meer is, kan men niet meer terugvallen immers de kracht van de mens is dan volledig in eenheid.

Waar een gedachte verleiding brengt kan zelfs de hoogste wijsgeer door haar ineens weer tot onzekerheid vervallen of een wens die als ware de winden opeens doet omslaan en de boot zelfs vlakbij het einde opeens weer omleidt.

Waar Maya de illusie, gedachten aan allerlei zaken houdt het ook de mens af tot het zoeken van hogere verbinding in het leven. Met de kracht van de ziel, sluit men zich aan op de hogere orde, met welke religie, cultuur of traditie ook.

Waar Maya de illusie wordt losgelaten, kan men ook eerlijk kijken naar eigen leven, immers men ziet het belang van de samenleving.

Zoals het christendom het koninkrijk der hemelen waar iedere trouwe christen naar de hemel mag, en in het verbeelde en de combinatie, elke religie een hemeltoegang kent. Noem hindoeisme vaikuntha en vrindivana.

Het koninkrijk der hemelen als concept dat er verscheidene hemelen zijn die toegewezen zijn aan de religieuze stroming. Waarbij de boodschap van hun hemel in hun religie die toegang biedt.

Zo zou iedere religie een hemel en zijn bestemde plaats hebben. En hun godheid, zoals vergeleken daar de voorwaarde voor in hun boodschap legt.

Zoals de verbeelding van de mens als mens in het leven en de vergelijkbare mens in de esthetische schoonheid, met de perfecte geoemetrie.

Zo is er ook de wet in een samenleving die door consensus vorm krijgt, en de institutie van de wet die als perfectie boven het bestaande staat.

Soms zeggen ze de institutie zou kenmerken van rechtvaardigheid, plicht en vrijheid hebben,
en de wettelijke orde in de samenleving probeert te naderen tot die vorm.

De wet als institutie is dan de perfecte vorm van een wet die in iedere gegeven samenleving rechtvaardig zou zijn, en in ieder aspect recht doet aan zowel mens, samenleving als mensheid.

De wet in een samenleving door consensus is afhankelijk van de intelligentie binnen de samenleving maar ook de orde wie op welke plaats is, en welke voorwaarden er zijn.

Zoals men ook bij de mens de perfectie kan weergeven in woorden, in de beschrijving van vorm. En in relatie tot welke grondwaarden of idealen er zijn.

Het paradijs, in woorden en symboliek, Para alles overstijgend, en als ware de vorm die boven alles staat. En dijs, dias als een tuin die als ware een gaarde is waar grote schoonheid is.

Her woord paradijs heeft dan de tuin, die boven alles staat. Waarbij de mens die daar woonde gelukkig was, geen vrees had, immers god was daar.

Als mens in het paradijs zou zijn, als symboliek voorbij het leven en de zichtbare fysieke kant, zou het leven in Gods kennis zijn, en in Gods wetenschap.

God zou alle zonde weghouden, en de mens zou in zijn straling zijn.

In de gelijkenis zou het paradijs ook noem de boom der kennis van goed en kwaad, die in het denken vorm krijgt, immers men kan denken aan goede dingen, aan kwade dingen, men kan plannen maken en de kennis gebruiken.

De boom der kennis die men dan in het paradijs ziet, en waar men door zonde krijgt. Dan als een mens die boom niet zou aanraken, en het paradijs zonder denken die communie met God heeft, dan is door Gods communie de mens zeker van het goede en zeker van wat God geeft.

Het paradijs, de mens die niet kan denken, verenigd in de werkelijkheid, de alomtegenwoordigheid van God, maar ook de Almacht, de zekerheid van behoud, en de alwetendheid de grens die god geeft houdt de ziel veilig.

Het paradijs waar de mens niet kan denken, verbindt de mens aan god zelf. Welke weg hij ook gaat. In het christendom is het paradijs, de overstijgende tuin waar de mens woont, die eenheid en vereniging met God. Die zonder woord in de mens woont, en met woord via vele gebeden die tot het innerlijk van de mens in gebed beschrijft.

Waar God in het paradijs als ware de mens kent, en in het hart van de mens zijn taak legt, die voor ieder mens uniek is, en in zijn ondoorgrondelijkheid betekenis kent.

Waar God de mens kent, en in vereniging is, daar schenkt God zijn beschermengel als zijn plaatsvervanger tussen de mens en God, immers God draagt geen kenbare vorm.
De beschermengel die van Gods licht en liefde is gemaakt schenkt dan die nabijheid met de mens in het paradijs. Waar de mens zich verbonden voelt.

Waar in het paradijs de boom van eeuwig leven misschien wel die innerlijke verbintenis is met Gods heilige naam, waar de mens zich niet voor God verbergt maar geheel in hem verenigd wil zijn. Immers boven succes en voorspoed, of geluk staat God zelf die uit vaste hand alles kan geven.

De geestelijke betekenis van christus, die als ware door het kruis dood was voor de zonde, noem het kruis als spirituele betekenis dat als men zich geheel aan God geeft, in gebed en leven dan is het handelen van God die in het eigen handelen uitstroomt, en waar de mens verleiding kent, is het van Gods genade dat de mens daar niet door verlokt wordt.

Door het kruis van god, als ware dood voor de zonde, men ook in het handelen met god wordt verenigd, waar een vorm van overgave in gebed de mens tot God brengt, en de overgave in het leven Gods wil, en Gods wijsheid toelaat. Immers God staat in zijn oordeel boven ons eigen feilbaar inzicht.

Het spirituele inzicht het kruis is dan als ware dat de mens het handelen van Godswege schouwt, en wanneer de mens zwak zou zijn, is het God die met vaste hand de mens blijft geleiden.

Een gebed van overgave aan God zou als ware die diepe betekenis en verbondenheid met God zelf leggen. Waarbij het kruis niet de betekenis van dood of sterven heeft, maar het herboren worden in de wil van God en de hereniging tussen de ziel en de straling van God.

Waar de mens het handelen van God toelaat, is het God die zijn wijsheid schenkt, die boven mens en samenleving staat. De wijsheid van God is dan van het begin tot het einde. En is met zijn volledige betekenis immers hij draagt geen kwaadheid in eigen straling.

Ik was zo eens in Spanje tijdens de eeuw die wel het ontdekken van de nieuwe wereld inhield. Ik kreeg een schip en bemanning en zeilde, de ene dag hadden wij wind en voeren met goede wind, en de andere dag als de wind tegen was dan lagen wij stil en hadden plezier met grappen spellen en de gesprekken over waar wij vandaan kwamen.

Wij voeren met het schip en kwamen bij de kust van de nieuwe wereld en onze opdracht probeer het land te vinden en op te tekenen en leg verbinding met het nieuwe van de wereld.

Wij kwamen aan land met twintig zeelieden, en met tien onderknechten en aan land laden wij onze have uit, zowel eten, als de middelen voor bestaan.

Wij kwamen aan land en troffen een paradijs, bomen, groen, water en de geluiden die op een mooie plaats duiden.

Wij met onze bemanning besloten dieper in het binnen land te gaan en te kijken naar wat er ontdekt kon worden.

Wij trokken met ons groepering het binnenland in. We kozen eerst bij de kust en tekenden op, welke natuur, welk volk er woonde en hoe wij in contact kwamen.

Wij ontdekten twee andere gebieden, waar bij het ene volk vredelievend was en in gesprek duiden zij aan, dat hun bron uit intuita bestond, zij hadden een ieder die hen geleide, en hun de taal der natuur deed kennen, zij verstonden welke weg veilig was, en welke weg voor hun volk was.

Wij reisden verder en een on ongebruikelijke plaats, wij sloegen met het kompas de vreemde kant in. Wij troffen een volk die ons uitlegde dat zij niet van de taal van vreemdelingen waren, en lieten ons een bron zien en zeiden de ziekte woont daarin, en neem daar geen water van.

Wij namen hun raadgeving ter harte en reisden verder, wij kwamen in het land waar goud gevonden werd, maar lieten haar in de grond en namen zelfs niets mee. En het volk wat daar woonde gaf ons vrede, wij konden de plaatsen optekenen, en met voorspoed reisden wij verder. Na de tocht reisden wij met schip en volle bemanning terug naar Spanje.

Wij verhaalden onze tocht en de ongebruikelijke vorm dat wij vier gebieden hadden ontdekt, maar ook de vreemde keuze van doorreizen en geen goud mee te nemen, en geen oorlog te hebben en niet de ziekte die vele doodden.

Spanje stuurde een ander schip met hun toegewezen schepen, die berichtte dat zij in hun ontdekking het weer tegen hadden en hun bemanning stierf, zelfs bij het ontdekken en met veel tallige bemanning.

In Spanje legden wij onze tocht uit, en in gesprek zeiden zij, de vrede van het eerste volk was gebaseerd op intuitie, het giftige water een advies, was ons goedgunstig en het goud was voor hen een religieus bezit, ieder die het steelt onteert hun goden.

Wij hadden een ongebruikelijke tocht maar door lot en gunst waren wij voltallig behouden gebleven. Wij hadden de ziekte vermeden, de strijd om goud voorkomen, en door het volk met intuitie een ongebruikelijke keuze ons hele groep behouden bleef.

Het eeuwige getal is 1.13.768 de concentrische kracht in het universum dat leven behoudt en groeit, en wat materie langzaam tot verval brengt. Het eeuwige getal, dat wanneer een mens geboren wordt de ziel erin vasthoudt, en dat wanneer een samenleving voorspoed en tegenspoed kent, dat in de orde doet die de mens en mensheid zichzelf doet kennen.

Het eeuwige getal, dat licht zichtbaar maakt, en dat de mens met ziel de materie doet kennen. Het getal dat de basis is voor het groeien van biologische functies. Noem rekenen, handeling en doel.

Wanneer het eeuwige getal ontdekt wordt in zijn symboliek van leven, dan is het leven gekend in zijn oorsprongen de macht der goden die leven kunnen scheppen.

De hindoe macht Vishnu die Garuda als rijdier heeft. De avatara’s de lijst van tien, waaronder Krishna, Rama en Varaha.

Garuda die als plaatsvervanger van Vishnu die de positie als persoon behartigt, die als ware de vele gebeden naar de woonplaats van Vishnu zelf draagt. Die als ware de mens die zwak is zijn gebeden als mens mag verantwoorden.

Waar in het christendom God zegt ik neem de verantwoordelijkheid van de mens over, en als mens plaatsvervanger, daar is bij Vishnu die plaats voor Garuda. Die soms als vogel wordt afgebeeld maar in zijn symboliek als veel hoger. Waar Vishnu bericht geeft is het Garuda die haar behartigt.

Waar Garuda het rijdier is, bij Gayatri de zwaan rijdier is, waar Shiva, de buffer Nandi heeft, en Brahma ook zwaan als afbeelding kent.

Een rijdier mag dan namens de mens, en namens de godheid de verbinding behartigen.

Het was Garuda die de onsterfelijkheidselixer terug gaf aan de goden, en het was Garuda die de strijd tegen het slangenras voerde.

Waar de avatara's binnen de schepping geboren worden, is het Garuda in zijn eeuwige functie. Zoals engelen ook in hun verschijning zichtbaar ,onzichtbaar of kenbaar zijn, daar is het Garuda die ook zonder vorm zijn functie mag behartigen.

Garuda als ware door zijn persoon, en wezen ook de beslissingen van een mens uit gebed mag behartigen, overnemen of aannemen.

Noem soms gelooft een mens in een godheid met vorm, en soms onkenbaar in zijn aspecten. Waarbij zowel christendom als Hindoeisme die vorm als kenbaar of onkenbaar mag representeren.

De vlag van Visnhu is Garuda de vogel,
De vlag van Brahma en Gayatri is de zwaan,
De vlag van Shiva is nandi de buffel,
De vlag van Durga is de pauw

Waar Govinda zijn gunst met een pauweveer bevestigt.
En de Hindoe goden hun gunst kunnen openbaren als kennis die niet vooraf gekend
is en zowel aan mens kan worden geschonken als de verplichting binnen de samenleving.

Waar God als christus het gebed aanneemt en de verantwoordelijkheid bij de mens wegneemt en in zijn straling neemt.

Waar de Heilige Geest kenbaar wordt als een blad of bloem die door de wind bewogen wordt en de gelovige zelfs in eigen mond een boodschap legt, en met verwondering het geloof bevestigt.

Waar God de Vader in zijn oordeel aanneemt is het hele bestaan doorstraalt, en in zijn onkenbare vorm de mens gebiedt naar waar hij wil.

Waar Vishnu in het hindoe geloof de verantwoordelijkheid bij gebed wegneemt, en Krishna als de mens kenbaar wordt in zijn behartiging.

Waar aartsengel Michael een mens kan redden uit de nood, en zijn macht op alle levenden legt.

Aartsengel Gabriel als boodschapper en de wetenschappen zijn gunst geeft en in het christendom de Heer verkondigt in vele woorden en de heilige naam onderwijst.

Waar een kind tot geloof komt maar niet bij de gemeenschap mag horen krijgen zij een persoonlijke geleide, een beschermengel die voor het leven wordt toegewezen.

Waar een kind tot geloof komt, is het Gods beschikking die ook een kind aan de opvoeders ondergeschikt laat, ook al zouden vele gunstige wegen bedacht worden.

Waar een mens geroepen wordt en antwoord zal het geloof in het hart gelegd worden.

Waar een mens een taak krijgt maar in licht van de gemeenschap niet mag voldoen,

maar bij God gehoorzaam het pad dat wordt opengelegd volgt, mag God beslissen om de hele beloning te gunnen, immers wie staat God tegen.

In gehoorzaamheid verwerft men de beloning. Immers wie keert een mensenkind af.

Ik las een hand schrift over duizenden jaren, die ging over de basis en grondlegging van een volk, in de twintigste eeuw toen zij het automaat uitvonden, rekenkunde en linguisitiek in de vorm van digitale communicatie en weergave.

Ik waas zo eens op zoek naar de basis op aarde waar zij gewoond hadden, voordat zo in deze huidige tijd, werelden planeten, en alle vormen van luxe, van robot, tot visualisatie aan het denken, van bescherming die hele planeten beschermden zelfs tegen ruimteafval dat op de planeet zou vallen. Waar voeding de mens duizenden jaren liet leven, en jong bleven.

Deze wereld waar het koninkrijk begon, zij waren zo zag ik allemaal sterk, jong en voor duizenden jaren. Zij waren er als het begin van een volk dat boven visioen, wetenschap verheven, wij konden dromen over zulke mensenrijken die de ruimte bevolken met macht, kracht wetenschap en geluk.

Ik zag zo de bron van dat volk, sommigen zeiden in de nieuwe wereld was hun grond, waren zij in de achttiende eeuw op het grondgebied der indianen, waren zij de ziel die vorm kreeg, of was het hun grondgebied, misschien met de symboliek van een boomblad als grond van hun beschaving.

Ik las zo eeuwen geleden een bron die mogelijk zijn basis had, of misschien gekend werd op die plaats en die tijdaanduiding. Ik droomde over een ver verleden, zij waren of in hun ziel een indianenvolk, of zo misschien een eeuw later het grondgebied waar zij al westers waren, een vlag van een boomblad. Ik zocht een mythische beschaving, een ziel misschien van indianen, die hun plicht in de werkelijkheid zagen. Of waar zij verloren leken, da t een ander volk ernaar verwees.

In onze wereld heet het de werkelijkheid, door werk bereiken wij het levensdoel, en zijn we als ware. In de werkelijkheid is door werk dat een mens zowel geld verdient, waarde verkrijgt en in het leven alles door werk kan bekostigen.

In een andere wereld heet het de godheid, en kiezen ze bij welke god ze willen horen en bereiken door die verbinding hun levensdoel. Bij de godheid waar ze de verbinding mee aangingen was ook geld geen betekenis immers de godheid waar zij voor kozen gaf alles dat in het leven benodigd was.

Waar de godheid alle verbindingen met goden en godinnen behartigde was het ook dat hun leven in het teken stond van de god waar ze voor kozen en het karakter van die god. De godheid die het leven coördineerde van de mens en in die coördinatie geen andere inwerking nodig was.

Bij een derde wereld heet het de ikheid en bereiken ze met de kracht van de ziel hun levensdoel. Waar de ikheid een verbinding legde met het behartigen van de wil. Ze kozen een bron van de wil uit een van de namen, en door die wil werk het leven zo behartigd dat zij geen fouten maakten, en geen andere zekerheid nodig hadden immers door die wil werd ook geld onnodig.

Zoals de samenleving door wetgeving voor iedereen grenzen bepaalt die in redelijkheid en normen en waarde zijn grond heeft.

Waar de wet de grens bepaalt, en de rechtspraak altijd een geldende norm behartigt. Daar is zowel het maken van de wet, gescheiden van de beoordeling volgens de wet, en de bestraffing naar een wet.

Het maken van de wet is naderen tot een samenleving waar iedereen dezelfde basis krijgt, maar ook bij iedere vorm van leven in een samenleving een grens aan zowel handelen, als wanneer een mens wel of niet het recht heeft te handelen, of vrijheid te ervaren.

Bij het beoordelen volgens de wet, is de rechtspraak in handen van individuen die in die maatstaf als ware de wet toetsen bij ieder burger met een beoordeling persoonlijk, maar ook wanneer vrijheid wel is toegestaan of wanneer een rechtspraak recht doet aan een bepaalde maatschappelijke situatie.

Wanneer rechtspraak een oordeel uitspreekt over burger, of een gedeelte van de samenleving, dan is een bestraffing volgens de wet, ook in die driedeling, gebonden aan wanneer een samenleving bestraffing persoonlijk geeft, maar ook welke vorm daarvoor is.

Noem ene gevangenis is vorm straf in de rechtspraak een algemene maatstaf, maar is volgens de wet ook vrijheidsontneming, om zowel de samenleving te beschermen, als een burger door beperking ook de ervaring te geven, zoals straf die betekenis kent. Noem een straf geeft de burger ervaring over die grens van de wet zijn te gaan, maar ook niet meer de vrijheid om wensen te volgen.

De driedeling van het ontwerpen van een wetgeving, de beoordeling door een rechtspraak, en de straf binnen de maatschappelijke vorm die mogelijk is, of aangewezen wordt.

Bij de wetgever Draco, die in zijn tijd, voorbeelden zag van ernstig misdrijf, was zijn gedachte, een misdrijf moet volgens een geldende norm bestraft worden, maar ook een samenleving in staat te stellen om de burger in zijn grens te beschermen, maar ook door die straf een maatstaf te hebben die voor de gehele samenleving geldt.

De wetgever in oude Indiase tijden, benoemde ook geldende normen, vaak toen naar het kaste systeem, en naar de maatstaf dat een wet ontworpen wordt door de regering of door hen die inzicht hebben in welke maatstaf je de burger oplegt, noem vrijheid ontnemen, is een daad die soms voor een periode geldt, maar ook een permanente invloed heeft.

Bij wetgeving ga je bij het ontwerpen uit van de plicht voor iedere burger, maar dan gerepresenteerd door een klasse of groep die de mogelijkheid heeft om een overweging leidend tre maken voor een wetregel.

Bij wetgeving en rechtspraak wil je de beoordeling in een vorm gieten die onpartijdig, is maar ook in zijn oordeel geldend is over individuen of een gedeelte van de samenleving.

Een driedeling is voor de wetgeving een basis, om zowel de samenleving naar norm en vrijheid vaststaande grenzen te geven, als in de beoordeling een menselijke beoordeling naar algemeen geldende maatstaven, en in de bestraffing binnen een menselijke samenleving naar maatstaven en mogelijkheden.

Noem een lijfstraf kan een mens permanent een gedeelte van de vrijheid ontnemen, immers verlies van functie of ledematen. En een gevangenis straf, wanneer een mens vrijkomt herwint zijn mogelijkheden, in een gedeelte, grotendeels of helemaal.

Bij de spirituele kleuren,

Zilver is zowel bevestiging met woord als dat een mens halveerwege een taak is.
Goud is dan de innerlijke band of dat men geheel de taak voldaan heeft.

Donkerblauw is dat een mens gunst van een koningshuis heeft, of aantrouwt met een koninklijk huislid.

Donkergroen is de gunst van een keizerorde en verwerft zonder extra kostprijs een belangrijk doel, of symbool.

Goden zijn in de hemel in eenheid met elkaar, maar op aarde vanwege de vrije wil van de mens, kan er verschil zijn.

Ik was zo eens in India bij de Ganges, en ik droomde weg; ik sprong in het water ze zeiden je verliest een deel van jezelf.

Ik sprong in het water en liet mij meevoeren, ze herkenden me aan de oever al niet meer, ze zeiden wie ben jij.

Ik sprong in het water, na enkele meters was de troebeling heviger en ik kon geen richting meer sturen. Zelfs als zij zeiden je moet daarheen zwemmen, was de stroming te sterk.

Ik sprong in het water, met mijn wil verloor ik vat op het water.
Welke richting ik ook wilde, of probeerde, het water dreef mij een kant uit zonder doel.

Ik sprong in het water, na een kilometer herkende ik de omgeving niet meer.
Mijn bekende wereld, mijn bekende thuis was niet meer te zien, ik moest verder dan waar een mens zelf wil.

Ik sprong in het water, na enkele kilometers liet ik mij meevoeren zonder eigen inbreng.
Ik herkende niet meer waar ik was, en elke doel leek onzinnig, ik kon geen ander doel kiezen dan meedrijven.

Ik sprong in het water, ik herkende niet meer waar ik was, en de mensen aan de kant, waren voor mij onbekend. Met het meedrijven was ik de ene keer onder water, de andere keer boven water soms met grote snelheid, soms langzaam. Soms haalde ik adem, soms had ik leed, en soms had ik rust.

Ik sprong in het water, en bij de rivier, en de zee kwam ik in het grote water waar een vergezicht, een mens doet verwonderen, een mens kan geen fout meer maken.

Immers waar een mens onderdeel wordt van het alles vertegenwoordigde daar is er geen persoon meer, en geen eigen wens.

Bij de zee had ik een bestaan zonder eigen kenmerken, ik had een leven zonder eigen wens, en waar ik was, was alles doordringend, en ik was daar als ware in de zee verenigd.

Boven de wet en de toepassing van de wet om burgers grenzen te geven staat het woord rechten. Een mens heeft rechten waarbij een mens kan zeggen bij die rechten ben ik veilig, waardevol, heb ik mogelijkheden en mag ik mij beroepen op grenzen.

Een mens kan zegge bij de wet in een land heb ik burger rechten, waar een misdrijf bestraft wordt, waar een baan volgens recht een beloning krijgt, en waar in een land de rechten in een wetgeving staat daar kan iedere burger in die rechten veilig zijn.

Bij de wetgeving geldt die recht, en die rechten voor alle burgers, voor mensen geldt recht of de rechten voor alle mensen.

Waar een recht boven de wetgeving of mensen uitgaat daar is een recht verbonden aan de beschrijving ervan, maar ook op wie die rechten bewaakt.

Waar een vorst kan zeggen ik sta boven de wet, daar heeft hij recht in zijn land, om die positie op te eisen. Waar een vorst rechten heeft zijn die anders dan voor burgers in zijn land, en weer anders voor burgers uit een ander land.

Waar mensen rechten hebben zijn die gebaseerd op humaan leven, op menselijke grondwaarden, en waar die rechten gelden zeggen zij, door overeenkomst en besluit hebben wij als mens en voor alle mensen die rechten vastgelegd.

Zou naast de mensenrechten noem voorstelbaar een andere soort er zijn, dan zouden zij in hun taal en met hun ervaring van het leven ook rechten hebben, die zij zelf beschermen en naleven.

Het woord of concept rechten staat dan boven een wetgeving die in een land of gemeenschap beschrijft. Wat goed is, wat fout is, wat normen zijn, en welke grens er is.

Het woord rechten heeft dan op verscheidene niveaus een betekenis die verbonden is op consensus bij taal, of bij ervaring.

Waar een mens rechten heeft zijn die rechten kenbaar voor mensen, waar de wetgeving over recht beslist, is die toegewezen aan een autoriteit die het naleeft en beoordeeld, en waar bij duiding een andere soort rechten heeft, zijn die ook verbonden aan hun beleving en overeenkomst.

In het christendom het oude testament verwijst zowel naar de joodse grondlegging en boodschap, en waar het een spirituele betekenis heeft, is het in de naamgeving vastgelegd.

Noem Salomo is koning geweest maar ook Heilige, en bekend van het Salomonsoordeel, die als heilige een scheiding maakt tussen goed en kwaad. En Waar hij als heilige zijn functie heeft is het in de heiligencultuur in het christendom dat zij allen een bepaald thema behartigen. Als heilige en patroon.

Waar in genesis Jakob tot een engel werd, en Abraham in zijn verhaal het offer in verteld werd, en waar Isaác als ware een afleiding is van het woord Isa, dat Jezus betekent, en waar de gelofte is in u worden alle volkeren gezegend die ook kan verwijzen naar een functie buiten de nazaten om als een

spirituele invloed. Noem ieder die Jezus aanneemt, of als ware in de geloofsgrond staat zegent het volk waar zij bij horen.

Zo zijn bijvoorbeeld namen in het oude testament waar het lijkt op een religie die niet mag bestaan ze verwijzen naar een vreemde religie uit hun tijd. Waar hun rituelen als ware betekenis kennen maar door het christendom contrast hun functie is weg genomen.

Zoals wij weten van de Griekse oudheid met hun goden, en rituelen, en waar Rome en het volk hun romeinse goden had, waar de indianen hun toewijding hadden, en de Egyptenaren hun goden kenden, daar is ook in de bijbel een veel diepere beschrijving van de religies uit hun tijd te vinden, die soms met een enkel woord lijken te verhalen maar verwijzen naar een uitgebreide ritualistiek en goddelijke namen.

Ik droomde even weg, en ik zag als ware een visioen, een belangrijke film reeks waarin een concept als een kracht of bron de basis was voor heldendaden, en voor een reeks beelden of verbeeldingen van waar een kracht als ware in een universele samenleving was.

Deze kracht die in de reeks sterrenoorlogen, de force werd genoemd werd afgebeeld als een kracht die de hele beschaving veilig hield, maar ook in die beschaving als ware een vorm synchroniciteit bevatte. Ze waren overal op de juiste tijd en de juiste plaats.

Deze kracht die the force heette, die als ware beschreven kan worden met eigenschappen als de verbindende kracht die leven mogelijk maakt, maar ook leven een samenhang geeft, waarin die kracht leven tot groei mogelijk maakt, en een samenleving baseert op grondwaarden die herkenbaar zijn.

Deze kracht die the force heette was dan verbeeld in de universele waarde waarin zowel religie als bestaan samenkomt in die ene eigenschap die benoemd wordt.

Deze kracht the force, is dan in de filmreeks verbeeldt als een bron, een kracht die soms als ware wordt begiftigd, verkregen soms door mondelinge overdracht, soms wordt verkregen door beschikbaar te zijn. Deze kracht the force is dan die kracht die het leven samenhoudt, maar ook het leven uittilt boven het gewone, en boven het bekende. En waar die kracht the force bij een mens, zo wordt die mens tot een individu die bijzonder is, misschien wel beschavingen redt, veiligstelt, of via welke weg ook uitblinkt in het leven, de samenleving.

Deze kracht the force is dan in die filmreeks, zo verbeeldt ik mij een eigenschap die een heldenrol mogelijk maakt, soms door een van de wetenschappen, soms als reddende held, soms als een rol die onbekend blijft maar toch die waarde die binnen een leven ligt bijzonder.

Een universele wijsheid die ze in een filmreeks betekenis geven, the force is dan een kracht die misschien ook wel met een religie vergeleken kan worden. Waar die kracht bestaat, is die verbonden aan de kracht die leven groei, en verbinding tussen al het leven in het universum mogelijk maakt.

The force, die soms als kracht overgedragen wordt, en als ware verbeeldt een Jedi maakt van een mens die haar draagt, en een heldenrol, bijzonder leven mogelijk maakt.

Als ware Seraf engelen die rond Gods troon dansen en hem lofzingen in hun straling volledig een met God zelf zijn. Zijn troon die als een zon licht uitstraalt. Waar de mens meer en meer tot God

nadert meer en meer God in zich durft toe te laten, daar komen zij als ware in de hemel ook dichter bij Gods troon.

Waar de ziel geheel in God opgaat, daar wordt die ook geheel in Gods straling aangenomen.

Waar het feest van Christus in de gelijkenis dat zij een kannetje olie mee moesten nemen, daarin is dat God zijn genade geeft, en waar het feest een bijzonder en persoonlijke band veronderstelt tussen de gelovige en de Heer, daar is het extra kannetje olie een symbool dat zij toch vooral tijdens het leven die verbintenis zoeken en aangaan, immers na het leven is die kans er niet meer, immers een God der levenden.

Het feest van Christus is dan een persoonlijke verbintenis, die gelovigen, zo verbeeld ik mij als zij in het klooster zijn, of een persoonlijk gebed benutten, dat God zijn verbintenis met hen aangaat.

Govinda die zijn adepten en devoties een persoonlijke zegenuitspraak meegeven, en wanneer zij geheel in zijn hand zijn, is het een leidraad en belofte.

Waar zijn devoties al vroeg in het leven zijn gunst zoeken, neemt hij hen aan en verwerkelijkt een doel via hen. Uit zijn liefde verkrijgen zij dan het doel dat bestemd is.

Zo ook wanneer ouders verantwoordelijk zijn voor hun kinderen is zolang zij die dragen, noem of wettelijk of op grond van leeftijd, voor hen ook mogelijk om hen in religieus opzicht uit gebed aan een godheid te geven. Immers door hun rechten over hen, kunnen zij ook in gebed die verbinding krijgen.

Zo is in het christendom een concept het vagevuur, waar de mens nog een persoonlijke beleving heeft, en waar als ware de zonde van de mens wordt schoongewassen en door de wijsheid van de Heer de ziel als ware gelouterd wordt. Of als ware mogelijk alle opoffering van mens zichtbaar wordt en waar de bijbel beloofd duizendvoudig wordt vergoed, of geloofd.

Waar het de loutering is, is het een vergoeding en beloning voor het harde werk, de verbinding van geloof, en waar zij zich moesten opofferen worden zij beloond.

Waar de hemel waar God in de hoogste woont, en zij als kinderen zijn, zitten zij in die heerlijke tuin en kunnen via Gods alomtegenwoordigheid van uit de hemel de schepping volgen. Hun geliefden, hun kerk, en het werk dat god toebereidt.

Waar die persoonlijke beleving is, kan het op menselijke wijze verklaart worden, immers zolang men mens is kan men erin vervuld worden.

In het hindoeïsme is de drie eenheid, Brahma, Vishnu en Shiva een drievoudige macht.
Brahma die schept, Vishnu die onderhoudt en Shiva die oplost. Alle drie zijn in ieders leven terug te vinden. Brahma die een mens tot hoger niveau brengt, ideaal, religie, of inzicht, en Vishnu die voor iedereen tijdens het leven onderhoud is. Noem eten, drinken, behuizing, en alles dat nodig is om in leven te blijven. En Shiva die de mens tegen kwaad beschermt.

Waar Brahma de mens tot groei brengt. Noem bij een religie en verwerkelijking, bij een ideaal om in de maatschappij zicht te krijgen, en bij inzicht dat zij zich verdiepen in een onderwerp of thema.

Bij Vishnu is onderhoud dat een mens werkt, om te leven, dat een mens huis heeft, en waar hun keuze een relatie en of nageslacht.

Bij Shiva is een mens beschermt, maar toch ook soms ontberingen, of soms nare gebeurtenissen immers in deze wereld is het niet mogelijk geheel vrij te zijn.

In het hindoeïsme zijn het drie goden, maar ook drie onderdelen van ieders leven.

Ik formeerde een bol van energie, ik gaf haar een draaiing mee die de energie over het vlak verdeelde, erna bracht ik de energie in aanraking met een activator, die als ware fotonen in een rangrode plaatste, daarna draaide ik het veld, tot een vaste draai en een vaste rondgang, waar de bol zijn kracht door kreeg. Na deze draaiing, verbond ik de bol met het energieveld dat overal in de werkelijkheid de grond van het bestaande is, waardoor deze bol zijn energie als equilibrium voortbracht. De zon die eeuwig licht geeft, en door zij draaiing zijn eigen energie bleef geven, en uit de bron uit de grond van de werkelijkheid on uitputtend was.

Daarna gaf ik deze bol een vaste draaiing, die zo groot was dat alle hemellichamen in haar bijzijn ook om haar heen draaiden. Zij als zon gaf licht, en alle lichamen draaiden door haar kracht om haar heen. Waar zij verder afstonden, was draaiing en haar energie minder. Waar zij dichterbij stonden waren zij sneller in de omgang, en warmer in hun hemellichaam.

Waar lichamen in de hemel groot zijn, draaien zij om haar heen, waar zij een fractie zijn, werden zij in hun veld van het dichtstbijzijnde hemellichaam meegenomen.

Ik was als ware in een visioen aan Tara de schepper van de zon verbonden. Als een goddelijke technologie die de plaats van alles bestelt.

Zoals Salomo in de bijbel wordt gekend met spreuken, en Hooglied en prediker. Zo is Salomo ook een heilige in katholieke heiligenbetekenis, zo is ook in de bijbel Noach verbonden aan een heiligenfunctie die vaak met het symbool van de regenboog wordt geassocieerd.

Waar God de heiligen na hun leven in de hemel heeft plaats gegeven zijn zij ook in Gods macht verbonden aan hun naam. De heiligenverering heeft dan als basis dat zij in de hemel in Gods straling zijn, maar ook met hun naam verbonden, en waar zij op aarde een godsvruchtig leven hebben geleidt, zijn zij in hun boodschap verbonden aan hun functie. Wat zij in de hemel aan hun patroon zijn verbonden.

Waar heilige aangeroepen worden zijn zij vanuit de hemel in hun patroon, hun functie wordt dan bij God vertegenwoordigt.

Als ware verbeeldt in dat God en de hemel als een grote tuin waarin zij allen ook Gods alomtegenwoordigheid delen, en ze in hun geloof een tuin krijgen toebedeeld, waar de heilige als ware in hun tuin als patroon hun functie hebben wen wanneer zij aangeroepen worden zij God vragen bij voorspraak om hun gebed te verhoren.

De heiligen die dan de wereld vanuit de hemel schouwen, en wanneer zij een mens zien die hen aanroept dan zeggen ze tegen God, laat toch die mens helpen en zijn gebed verhoord worden.

Waar de heiligen in hun tuin zitten, en de mensen die christelijk zijn geweest ook in hun toegewezen tuin zitten en hun geliefden soms kunnen bijstaan. Als ware gebed of voorspraak in de hemel die vorm heeft.

Als ware de hemel een dimensie heeft waar de engelen en alle andere zielen in houdt, en waar God zelf zijn straling schijnt. Een dimensie die wij op aarde niet kunnen zien maar alleen door Gods macht kunnen bemerken.

Waar mensen de kracht van de werkelijkheid vinden, of als ware de verbinding ermee, daar verkrijgen zij in het leven een systeemfunctie, een rol in de samenleving die als ware niet alleen hun functie borgt maar ook de werking in de gemeenschap. Soms zien we ze hoog in de politiek, soms hoog in het bedrijfsleven, en soms in thema's die in de samenleving belangrijk zijn.

Een systeemfunctie in de politiek is dan om wetgeving rechtvaardig te maken, om alle burger categorieën in een samenleving vreedzaam te laten samenleven, en in een land iedereen waardevol te laten zijn. Een systeemfunctie in het bedrijfsleven is dan om grote groepen in het bedrijfsleven een plaats te geven waar loon een stabiel gegeven is, opleiding een algemene voorbereiding is op werk, en waar zij die functie hebben ook in de arbeidsmaatschappij een maatstaf te zijn voor al de bedrijfsvoering in hun arbeidsthema, regio, of in relatie tot de samenleving.

Een systeemfunctie in religie, maakt dan zonder discriminatie, of uitverkiezing het beoefenen van een godsdienst of religie mogelijk zonder illegitieme eisen. Noem een hobby, of levensovertuiging is een voorkeur die binnen de beoefening geen hogere eis hoeft te hebben dan de kostprijs, of de inzet van haar leden.

Een systeemfunctie in de cultuur, is dan om cultuur mogelijk te maken binnen de normen van de wetgeving en de algehele functie ervan.

Een systeemfunctie is dan die kracht in de werkelijkheid vinden, en door haar boven een eigen belang te stellen ook die borg functie in de samenleving krijgt.

Zodra een mens een relatie aangaat, is men aan elkaar verbonden, maar ook in de verplichting aan elkaar goedwilligheid verschuldigd. Waar een man een vrouw vindt, is het leven niet alleen voor eigen inzet, eigen wensen, of de intentie waarbij men buiten zichzelf niets hoeft te delen.

Waar een man een relatie vindt daar is, de rol binnen de relatie altijd naar de norm van de samenleving. Waar een vrouw een relatie vindt is zij ook in haar rol verbonden aan de man, waarbij ook gevoel, zorgzaamheid op haar man worden gericht.

Een mens met een platonische relatie, ziel tot ziel, is dan alleen mogelijk als men nog niet gebonden is aan in een relatie het lichamelijke delen. Een platonische relatie is mogelijk als een vorm van vriendschap die soms boven het onderwerp van leven en dagelijks leven staat immers de literaire vaardigheid, de kunst in haar conceptuele vorm, en waar zij raakt aan de mens, daar is het boven wetenschap verheven.

Een relatie waarbij men van hart tot hart verbonden wordt, in een huwelijk wordt als gelukkig en meerwaarde gezien. Immers waar men meer dan alleen huis en haard deelt, ook die verbinding is men in gevoel van binnen ook verbonden.

Een mens die dan gelooft in het concept soul mate. Is dan dat ieder mens in het universum van nature of toegewezen een soul mate heeft die altijd het andere gender is. Immers het gevoel heeft in haar werking beide elementen nodig. Het begrip is dan als toewijzing men is verbonden maar kent elkaar niet, niet naar naam, regio, of identiteit. Immers toegewezen kan men verbonden zijn aan een soul mate miljarden kilometers van elkaar vandaan.

Een soulmate is dan als ware het karaktertype het gender ertegenover, en waar men gelijke schoonheid heeft, gelijke karakter en voorkeur, en als ware die verbonden heid voelt.

Het gezegde men ontmoet de soulmate bijna nooit in het leven is zowel op aarde, de miljarden mensen op een planeet.

Daarnaast is als een mens nog in reinheid is, nog geen enkele relatie of omgang heeft gehad dat men nog aan de soulmate verbonden is, een maagdenrelatie is dan dat men nog geen omgang heeft gehad maar in het hart verbonden is aan een ander, ander gender. En als war zonder omgang toch een vorm van vervulling ervaart. Men heeft geen omgang nodig en voelt zich verbonden zonder nog een relatie ervoor te hoeven hebben.

Een maagdenrelatie is altijd als men nog geen omgang heeft gehad en in reinheid is. En hoeft geen kenbare ander te hebben immers men is verbonden zonder een naam van de ander te hoeven kennen. Men hoeft elkaar ook nooit ervoor ontmoet te hebben.

Wanneer een mens zijn ziel aan God geeft, laat de Heer het zien op de samenkomstplaats der volkeren, en als ware voelt de ziel zich even leeg, erna leidt de Heer deze ziel tot vervolmaking. Immers wat Hem toebehoort wordt dan in zijn goddelijk licht schoongewassen, en de ziel bereikt het doel dat in de grond ervan verbonden is.

Wanneer de ziel God toebehoort is het als een kind die bij de Vader is aangenomen, en waar het kind leert lopen is het God zelf die iedere stap geleidt, en bij iedere stap leert om zelf te lopen. Een ziel die God toebehoort, zal God bruikbaar zijn, en in zijn macht tot het goede werk toebereidt.

Waar een mens God toebehoort is het leven in rust reinheid en regelmaat, en gezonde voeding, nachtrust en waar ontspanning het goede dient, waar een ziel god toebehoort nog veel meer een ziel is bij de mens het beginsel dat zonder beperkingen zijn bestaan kent.

De samenkomst plaats der volkeren waar alle aartsvaders, religies en volkeren hun bestemde plaats kennen.

Waar religie boven het menselijke staat zijn ze allen verbonden aan die heilige bron.

Ik was even bij de goden, waar zij besloten wie bij welke religie horen, ik hoorde gebeden van de ene in het christendom en bij een ander het hindoeïsme. Ik dacht waarom, en is het geen conflict tussen die goden. Maar hoorde zeggen waar ook op aarde de zon schijnt daar en met welke namen of woorden wij die ook zien en aan elkaar wijzen, wij wijzen op de zon.

De zon die in vele talen wordt genoemd, en waar de ene volk de zon aanwijst is het met woorden uit hun taal, en waar andere volkeren een tijd reizen verder erover praten is het met hun benaming en de woorden die zij kiezen.

Het ene volk vindt het ene aspect van de zon belangrijk en geeft daar woorden en beschrijvingen voor, en een ander volk vindt weer een ander kenmerk ervan belangrijk, en geeft hun beschrijving en hun verhaal eraan.

Als wij naar de zon kijken en als ware zelf het licht worden is het toch hetzelfde licht van de zon die overal op aarde schijnt. Het licht is ergens anders niet anders dan bij ons. Ook al geeft ieder volk er een beschrijving aan, en licht kenmerken toe.

Of men dan bij de ene religie hoort of bij een ander, ze kiezen allen de woorden in hun taal en hun boodschap en haalt kenmerken naar voren die van belang zijn.

Soms zegt men de mens kiest een geloof, toewijding of religie, anderen zeggen de mens wordt uitgekozen door een religie, stroming of geloof.

Waar Christus de mens vergeeft, waar God de Vader in toewijding en met zuiverheid wordt benaderd. Daar is het symbool van de Almacht in het christendom verbonden.

De Almacht op aarde, die in hoger verband ook bij de Almacht als principe hoort. Noem een begrip dat zichzelf rechtvaardigt, of een begrip dat uit zichzelf zijn functie heeft en niet afhankelijk is van bestaansvoorwaarden.

Als ware de heilige ziel van Christus in het scheppingsbeeld mogelijk van ver weg kwam, in het universum met zijn monotheïsme, waar hij als ziel al in die straling was.

Waar zijn ziel al heilig was, kon hij ook tijdens zijn leven de wil van God de Vader behartigen. Noem een heilige ziel vanaf geboorte.

Waar Christus de mens in zachtheid en zwakheid nabij is, God de Vader de mens zonder kenmerken draagt en de wil als ware ondoorgrondelijk en onvatbaar in zijn straling deelt.

Waar Christus als heilige ziel al die zieleverbintenis met de Almacht had.

Noem een rijke en grote kerk in het universum de kenmerken van monotheïsme had, en Jezus tijdens zijn leven door zijn eigen eenheid met de Almacht in velerlei leringen kon delen.

Immers anders was Christus afhankelijk van onderwijs in zijn leven en niet buiten het joodse kunnen treden.

De ster van Bethlehem als symbool van Christus is de ziel die in de straling van God de Vader deelt.

Bij de kruisiging zei hij de tempel en het voorhang splijten middendoor, waarmee zijn heilige ziel die ook in de grond bij het monotheïsme hoorde daarin genoemd werd in het levensuur vna zijn einde.

Waar de bijbel verhaald dat Christus de kleinen voedt met melk, en nog niet met de volwassenheid zijn er mogelijk nog vele leringen die grond kunnen krijgen, en uit bron van God en de Heilige Geest woorden kunnen krijgen.

Als ware wij als volk naar de ruimte gaan en daar op het monotheïsme met dezelfde bron stuiten, en dan in onze leringen van aarde verruimen in het inzicht en geloof.

Immers men vindt vergeving bij Christus, en de engelen vinden een van de namen van God de Vader, en de Heilige Geest schenkt een bijzondere taak.

Waar men bij God de Vader geheel toebehoort, en bij Christus in vele gebeden leert naderen.
En bij de Heilige Geest al in die rijke genade bent. Immers bij de Heilige Geest men een boomtak ziet bewegen en niet weet vanwaar de wind waait.

De heilige Geest nog de scheiding kent tussen de mens en zijn identiteit en God de Vader die zijn eigen straling geeft. Als de mens die nog eigen leven kent.

God de Vader die geen scheiding heeft van wie hij als God is, en de mens die zijn straling deelt.

Daar is bij de Heilige Geest dat men ook die invloed van God al geheel toelaat.
Immers waar Christus aan de mens werkt, en God de Vader al in die eenheid is, daar is de Heilige Geest dat men God al toelaat.

Waar de mens al voor God toebereidt is, daar werkt de Heilige Geest om die scheiding tussen de mens en God de Vader weg te nemen. Immers de mens moet dan onvoorwaardelijk God de Vader leren vertrouwen.

Bij de Heilige Geest is het dan om de mens te onderwijzen over de identiteit van God de Vader, en het toewerken naar die eenwording.

Bij God de Vader is men geheel in zijn straling en kan een mens niets meer erbuiten hebben.

De vraag over de joodse religie van voor die tijd, en Christus is dan dat zij innerlijke die verbinding hebben met wat de joodse heilige naam is. Anders zou Christus een voorkeur hebben moeten hebben voor een van de andere religies in die tijd.

Bij het christendom is het dan belangrijk dat waar God alle macht heeft, rechtvaardig is en goed, de mens zelf nog die scheiding ervaart en tijdens het leven leer te groeien naar het bereid zijn, of het te durven toelaten dat God die autoriteit is.

Waar de mens zelf de macht van God volledig durft toe te laten en in zijn goedheid te geloven, daar is het ook God die de mens daarin vindt. Immers God zelf heeft de almacht en heeft geen menselijke feilbaarheid.

Waar engelen bij God zekerheid des behouds hebben, noem bij hun voleinding van de taak zij geen schade aan de ziel hebben, en hun taak altijd afgepast en naar volledigheid is.

Waar engelen als ware geheel bij God horen, zij zowel naar handelen als naar toebehoren bij God horen.

Waar Engelen verwoord de wil van God uitvoeren, is hun taak naar de intelligentie die God in hun taak en leven legt.

In het hindoeïsme is ook het hindoe doel dat zij een met de heilige naam van de werkelijkheid worden, en daarbij ook als ware in handelen en bewustzijn een zijn met die onkenbare werkelijkheid. Noem onkenbaar als wij niet buiten ons leven kunnen treden en altijd afhankelijk zijn van ons inzicht, om zowel te leven als met anderen samen te leven.

Waar in het hindoe geloof de werkelijkheid via vele heilige namen zijn rol behartigt, en zij hun kenmerk laten kennen door hun devoties is het toch dat zij allen verbonden zijn aan die heilige naam, waar de werkelijkheid onkenbaar is immers ook ondoorgrondelijk, en onkenbaar immers bij iedereen is karma met betrekking tot hun persoonlijk leven, waar zowel goede en slechte onderdelen in het leven zijn.

Waar engelen geheel in de straling van God zijn, en hindoe in hun doel geheel in de werkelijkheid zijn en ook geen ik of mij kunnen zeggen buiten die hindoe bron.

Zoals wij op aarde vele landen met talen kennen en als ware door samenwerking een groep vormen, daar is het universum op dezelfde wijze een groep religies die een kenmerk vertegenwoordigen. Noem een religie vind gebed belangrijk, een ander zelfwerkzaamheid en een derde de levensverplichting, en een vierde het gebruik van kunst om zich te vertegenwoordigen.

Waar een religie de bron namens een rechtvaardige macht heeft, maar ook eigen woorden geeft aan die verbinding met het hogere, waaronder werkelijkheid, beschaving hemel en aarde.

Op aarde hebben wij dan verscheidene landen,. Talen cultuur en traditie, en maatschappelijke ordening van een samenleving.

Zo is vergelijkbaar overal in het universum een reeks verscheidene religies, die ook gebaseerd zijn op hun grondleggers, noem als vergelijking christus, Krishna en god Brahma.

Waarbij religie vooral de persoonlijke toewijding belangrijk vindt, noem een mens zoekt zelf de waarde ervan, en in zijn beleving willen mensen graag verbinding zoeken, zowel godheid, zowel religieuze gemeenschap, als met hun naasten of geliefden

---

Een wetenschappelijke verklaring van religie is het concept de toren van Babel waar zij een toren tot aan de hemel hadden, en waar religie in zijn eenheid voor iedereen een pad had van vervolmaking.

De toren van Babel was een volk op de gehele aarde die zonder strijd samenleefde en waar technologie zo vermoed ik ver boven ons bestaan is, noem Atlantis als concept raakt aan de beschaving die zij kenden.

Waar dit volk die eenheid had, was hun scheppings boodschap dat in de ruimte vele duizenden planeten in hun beschaving eenheid hadden en zij zich opnieuw wilden ontwikkelen van een planeet met een volk erop naar de verscheidenheid waarin technologie zowel opgang als neergang had.

Hun scheppingsboodschap hield ook een verscheidenheid aan religies uit het universum in, waarbij zij op aarde gebonden waren aan de middelen, die soms met een ijstijd alle wetenschap onmogelijk maakt, en in hun boodschap iedere religie zelf koos over voortbestaan en welke grondwaarden zij wilden behouden.

De toren van Babel waar alle religies in een waren, waar de beschaving zonder strijd leefde, en waar de mens in het leven die hoogste doel konden verkrijgen zonder onzekerheid over welke pad.

De scheppingsboodschap toen zij naar de aarde kwamen, hield alle kenbare religies in waar zij wisten dat sommigen mogelijk verloren zouden gaan, dat hun beschaving bij een opgang welvaart zou hebben maar ook neergang bij biologische rampen, of bij onvoorspelbare rampspoed.

Waar de toren van Babel de gehele scheppingsboodschap inhield, de volkeren naar hun aard, en hun religies naar hun toebehoren, en in de wetenschappen zo mogelijk vanuit het universum ook de beoefening in de bekendheid hadden als in hun groep vrede hadden in de hun toegewezen, taal, religie, cultuur en beschaving.

Bij de toren van Babel verloren sommige volkeren hun religie hun taal, en anderen groeiden en vonden in hun boodschap bevestiging waar de heilige boeken die zij als grond hadden werden bewaard.

Sommige verloren religies vinden wij terug in archeologische plaatsen, sommigen als beschrijving in andere heilige boeken, anderen in de vondsten van schrijvers, en van sommigen weten wij dat er vindplaatsen zijn waar wij een rijkdom aan geschiedenis kunnen vinden.

Waar religie en beschaving elkaar raakt, gaat het soms verloren, groeit het soms tot grote hoogte, en is soms de boodschap van het universum als religie kenbaar, en soms is een volk zonder grond,

---

In het oude joodse geloof staat dat zij op de hoogtes hun rituelen uitvoerden, waarbij die kenbare vorm van religie, ook in het Amerika van de indianen werd gezien. Waarbij de vindplaatsen in Amerika ze laten zien als tot aan de zeventiende eeuw in cultureel opzicht.

Waar de hoogtes zichtbaar zijn in archeologische locaties is het een vorm van verhoogde samenkomstplaats waar zij met een tempel, of toegang in hun cultuur rituelen voerden.

Waar wij in Amerika ze terugvinden, is het zo veronderstel baar dat in Europa of in de gebieden zoals Israël dat een algemene religie in al die gebieden werd beoefend.

Op de hoogte rituelen uitvoeren is dan zichtbaar in de boeken van het joodse geloof, maar ook zichtbaar in ruïnes van oudere tijden, en zo mogelijk benoemd in verloren religies waar ze of als indirecte beschrijving worden genoemd.

Waar de wetenschappelijk waarde los staat van de religieuze noem een hoogt kan wetenschappelijk een ruïne zijn, een gebruik uit die tijd, en een religieuze die afgemeten wordt aan een religie, heilig boek. Noem een hoogte is volgens het joodse een afgodendienst, maar volgens de wetenschap een uiting van hun culturele waarde, of een beoefening van hun traditie, die naar de oudheid geen andere bewijsvoering heeft dan waar men die aantreft.

Waarbij een vermoeden, als Jezus niet zijn rol had in het joodse cultuur van toen, dat zowel Amerika als de andere regio’s vindplaatsen zou hebben van hoogtes waarop zij hun geloof en rituelen zouden voeren.

Waar de Aarde haar zwarte kracht heeft, en alle mensen op het oppervlak eraan onderhevig zijn, is het ook spiritueel dat de mens, en de mensheid op aarde in hun zelf regie, noem de wil in lichaam en de kennis in gevoel of geweten zichzelf als centrum voelen.

Waar de wil in het lichaam aanvoelt met de mens als centrum is het ook de zwaartekracht op aarde die in ieder mens het gevoel van centrum zijn geeft.

Waar de aarde als ware bij ieder mens dat gevoel wekt, is het zowel naar gevoel, naar ziel dat een mens zegt ik ben mens, dit zijn mijn plannen en wensen, dit zijn mijn geliefden en dit is mijn leven met alles dat er onderdeel van is.

Waar de aarde die verbinding legt bij ieder mens, is het ook in hun beleving dat waar zij delen op het oppervlak ook delen in het gevoel dat zij mens zijn.

Waar mensen met hart en ziel leven voelen zij ieder moment als ware de verbinding of verbondenheid, soms het moeder aarde, soms met een religieuze bron en soms als ware ontsloten op een bepaalde leeftijd.

Waar de ene mens de intuïtie als ware lokaliseert op een vaste plaats in het lichaam, sommigen als ware in de stem van een ander die betekenis voelen, en een derde aan mensen ziet wat zij al intuïtie ervaren.

Waar de ene de intuïtie als centrum van alle informatievermogens zien, noem zij richten hun primaire doel op hun intuïtie, waar anderen zeggen ik vertrouw onvoorwaardelijk op mijn intuïtie en in het leven geleerd hebben welke kennis bij welk belang hoort.

Waar weer anderen zeggen ook al heb ik intuïtie ik ervaar waarde in andere vermogens.
Bij de mens is intuïtie een kennisvermogen in het centrum van het hart, en de verbinding met de ziel.

Bij sommigen is intuïtie een onverklaarbaar inzicht, bij anderen onderbouwen zij hun intuïtieve ingevingen zelf, en soms is intuïtie bedien een inzicht en de verklaring.

Bij sommigen kan intuïtie een geheel plan voor het leven of de samenleving inhouden, noem politieke instrumenten om een volk welvaart te geven. En bij anderen in intuïtie een ingeving voor hun persoonlijke relatie of vriendschap.

Sommigen associëren het intuïtie vermogen als een kenmerk van moeder aarde, anderen van de moeder godin, sommigen als van een beschermengel, en anderen noemen het inblazing van een godheid. Waarbij de mens die de intuïtie leert volgen het belang ervan ook leert zien.

Waar sommigen de intuïtie inwerken in sociale methodes noem in hun expertise als mens en burger, met de middelen die intelligentie biedt, en een ander leert intuïtie uit te spreken op een sociaal passende manier. En een derde de intuïtie leert toetsen immers de onbekendheid van de interactie en communicatie over gevoel.

Ik zag bij moeder aarde bij de vogels die in de wintertijd lange afstanden afleggen. Je hebt initiatiefnemers die als ware met hun kompas duizenden kilometers vliegen, en zij die hen volgen, de vogels die in formatie achter de eerste vogel aanvliegen.

Een initiatiefnemer heeft kennis die onfeilbaar een doel aangeeft en zelfs bij lange periodes juist blijven, je hebt de volgers die zich dichtbij richten op een vogel die stabiel voelt, juist aanvoelt of een nastreef baar doel.

Een initiatiefnemer bij moeder aarde, de vogel die voortdurend inzicht heeft en een beeltenis heeft in een derde oog van een doel dat zelfs maanden later of jaren later het doel in zicht geeft. Waar zelfs de afwijking zo gering is dat het op hogere kennis stoelt.

Waar een kompas een mens draagt naar verre oorden, en kompas en landenmap het langzaam in zicht geeft, de toekomst ontvouwt. Zo zijn er enkelen die zo'n beeltenis heeft een kompas die een doel op bijna bovenmenselijke wijze in zicht geeft, en met geringe afwijking een samenleving ernaartoe leidt.

Zo heb je vele volgers die zich afmeten aan een leider, een vogel die een kompas heeft, Waar die vele volgers zich erop richten, delen zij toch allen in het doel van een samenleving.

Bij de vogels heeft de initiatiefnemer, een derde oog, een kompas, een beeltenis van een doel, zelfs als zij niet eerder gezien is.

Zo hebben de vele volgers hun vaardigheid, om dichtbij alles te doen, plannen misschien wel wensen, en zich in lijn weten of in formatie toch dat verre doel mogelijk maken, ook al zien zij die beeltenis niet, ook al hebben zij het derde oog of kompas niet.

Zo zien wij in het oude Griekse en romeinse volk, waar in die tijd beschaving gebaseerd was op dorpen, steden, en een middeleeuwse vorm van zowel maatschappelijke ordening en het verdedigen van eigen grond, noem een militaire verdediging werd door huurlingen die zelfopgeleid waren vorm gegeven.

Zo zien wij bij de romeinse een maatschappelijke ordening, en een militaire macht die binnen de grenzen van hun beschaving, noem technologisch peil, maar ook de grootte, en de welvaart met een wetenschap die nog laag was.

De ordening was dan van steden naar gevormde steden met algemene voorzieningen, en belangrijk bij hun beschaving dat waar het leger eerst uit huurlingen bestond, die vaak zelf leerden vechten en in groepen werden aangestuurd, was Rome bekend om de algemene militaire vorming alle soldaten leerden dezelfde gevechtsmethodieken, noem de militaire wapens, iedere soldaat had een zwaard en schild van gelijke kwaliteit, en het leger werd aangestuurd om per regiment een oorlog te voeren.

Waar eerst beschaving en de militie uit willekeurige ordening bestond werd zij geïnstitutionaliseerd, noem kwaliteit wapens, noem algemene opleiding in alle gevechtsmethodes.

Belangrijk is in het licht van hun religie, los van het peil van beschaving een ordening in hun samenleving werd gelegd. Noem de mogelijkheden werden door hun religieuze grond anders benut dan andere samenlevingen, en door die mogelijkheden noem maximaal aantal soldaten, maximaal

aantal steden, noem maximaal vermogen om te besteden, op een andere manier vorm te geven, ze ook daarin meesterschap of een overwicht verkregen.

Waar een samenleving zoals de romeinen en de Grieken zich binnen een religie ontwikkelden was hun maatschappelijk peil ook meer gestructureerd en met dezelfde grootte militaire macht konden ze wel substantieel meer oorlogen winnen, en door hun algemene maatschappelijke voorzieningen hadden ze meer gezondheid, meer burgersteden, en een maatschappij gebaseerd op een zichtbare religieuze bron.

Van latere ordening zoals tijdens Napoleon, dat naast een legermacht te voet, te paard en andere vormen ze werden gecombineerd.

Waar eerst een leger te voet, op basis van aantal de strijd won, en all legers tegen hun gevechtsvorm streed, noem soldaten te voet tegen soldaten voet, te paard tegen te paard.
De ordening een regiment gaf die ze alle drie combineerden noem een leger te voet, samen een groep te paard, en artillerie, een ander leger bevocht.

Waar zij gecombineerd werden waren de verliezen bij de vijand veel groter immers het vijandige leger te voet kon weinig uitrichten bij een groep die te paard was.

Waar dus binnen een legermacht de ordening anders is, kan het toch veel voordeel opleveren.

De betekenis waarbij men bij het maximale aantal middelen door een andere ordening toch meer kan bereiken, getransponeerd tot iedere wetenschap is de mate van maatschappij ordening een factor boven de technologische voet, boven het aantal burgers in een samenleving.

Waar in de middeleeuwen strijd gepaard ging met na afloop een regio leegroven en brandschatten. Noem soldaten in hun roes de rijkdommen mee namen en huizen in de brand zetten,

Was erna de strijd, een teken van zowel legermacht en overheersing als het land beschikbaar voor bewoning maken. Zo werden landerijen niet verbrandt, en wie er kwam wonen kon meteen gebruik maken van de natuurlijke rijkdommen, Noem akkers gaven hun oogst, steden hadden behuizing en allerlei zowel winkels als andere culturele plaatsen.

Waar de vijand verslagen werd was de land en omgeving bewoonbaar en was rijkdom na overdracht een teken dat een volk verslagen was.

Zo was ook bij Alexander de Grote, dat vijanden verslagen werden maar wel, dat zij een vazalstaat werden. Vaak dat de vijandige heerser door een contract of legeraanwezigheid zijn land formeel overdroeg maar wel de leider van de regio mocht blijven.

Waar zij onderworpen werden en vazal werden was er een kleine permanente overheersing nodig, noem een regiment om de vijand het gevoel te geven bij een andere machthebber te horen,
En door hun vazalstaat bleef het land bewoond met grotendeels dezelfde bevolking.

Waar Alexander de Grote een vazalstaat wierf was het ook in de heerschappij dat de meest vredelievende methode werd gebruikt, een minimum aan vijanden die verslagen werden, en de mogelijkheid voor een bevolking om in eigen gebied te blijven wonen, al werd het een samenstelling van veel vazalstaten, met een internationale taal, en een contract of kleine legermacht om het land te behouden.

De God met de onuitspreekbare naam, die alle religies als grondlegging heeft, en ieder volk een eigen boodschap meegeeft. Vanuit de eeuwigheid en oorsprong voor ons en tot in de eeuwigheid En in het onkenbare van de grootte van ons universum en de werkelijkheid.

Waar de God in het christendom benoemd wordt, en waar in het hindoeïsme de bron zonder kenmerken wordt benoemd.

Waar Hij een vervulling geeft zal het tot in de eeuwigheid vrucht geven.

To be of service in the obligation of life.

Als een spreuk of eed die geen religie aanduidt maar een algemene vorm, waarbij iedere orde als ware hun eigen taak eraan verbindt, en ook al horen ze bij een religie, het voor hun eigen beleving blijft gelden.

Waar mensen in het leven de levensvragen voor zichzelf beantwoorden, zo zijn er voor volkeren ook vragen over het leven, bestaan en de samenleving. Waarbij vaak de zichtbare kant, de wetgeving is en hoe wij met burgers omgaan, in de veelheid van kenmerken.

Zoals wij op aarde de vragen beantwoorden voor onszelf, ne de ruimte die wij niet kennen met hun volkeren ook hun welvaartpeil heeft en hun vragen van betekenis geeft.

Waar een mens religieuze vervulling vindt.

Zodra een mens die onvoorwaardelijke overgave aanbiedt wordt een godheid, welke ook toegewezen, en in het pad dat opent vervult een taak en een beloning zich, waarbij een geachte naam wordt gegeven en voldaan.

Waar de samenleving wetten en regels hebben kan een godheid met de regels van zijn gemeenschap en zijn toebehoren een engel sturen om de gelovige of devotee namens de religie te beschermen.

Waar op aard iedereen werkt en een doel probeert te bereiken, is het in de gemeenschap dat zij alle onder de voorwaarde van het leven staan.

Zo zijn er velen die aan een naam uit een religie verbonden worden, en het gevoel van verbondenheid in hun hart dragen.

Waar een mens in de samenleving alt

Waar een mens uiteindelijke aan een naam wordt verbonden is het zowel de innerlijke bron in wil en handelen en de daden die in de werkelijkheid de taak persoonlijk en voor de samenleving voldoet.

Een mens die zich onvoorwaardelijk overgeeft is zowel aan een naam toegewezen zoals een mens bij geboorte een naam uit een religie krijgt, noem ze krijgen in het doctrine de naam van de godheid die ook het leven heeft gegeven. Noem christelijke namen wordt het leven door God gegeven.

Als een mens toegewezen wordt is het de godheid die alle proeven aan een in een sieraad weeft, en de vervulling mogelijk maakt.

Als een mens in een gemeenschap een rang verwerft is het bij een religie of organisatie, als een mens de weg persoonlijk gaat, is het onder leiding van de godheid.

Zoals in de samenleving ieder mens een eigen plaats heeft, ouders, arbeidsplaats in de samenleving onderdeel is van cultuur, traditie en de mogelijkheden krijgt ieder mens op zijn plaats de levensvragen, om zowel betekenis te vinden, maar ook te voldoen aan zowel taak als levensinzichten.

Ieder mens deelt dan in naam, ouders, werk, of het vullen van leven met verplichtingen, maar ieder mens deelt ook in de mate van zowel de vragen van het leven beantwoorden, zoals wie ben ik, wat is mijn plaats, wie zijn mijn geliefden, wat is het doel van leven, maar ook inzichten over wat is het leven voor mij, moet ik het hoogste nastreven, gehoorzaam zijn, of mijn geliefden centraal stellen.

Op aarde zijn wij dan allen verbonden om tijdens het leven die antwoorden te vinden, maar ook door de waarde van die antwoorden in het leven voor anderen, en voor het groter goed betekenis te zijn. Vaak zeggen christenen dan dat zij die gebeden hebben gevonden, en zeggen anderen wij hadden een ideaal, en sommigen zeggen dan ik heb een gezin gehad en daarin ook vervulling ervaren.

Waar wij allen in de weg van het leven delen, daar is ook die weg met velerlei onderwerpen bekleedt, sommigen vinden hun antwoorden in het dagelijkse, sommigen in het leven van literaire boeken, anderen in het gesprek met anderen, en weer anderen in een religieuze gemeenschap.

Waar wij allen een leven hebben hebben wij ook allen de mogelijkheden om naar ons voorkeur daarin te groeien, dat voor alle levenden, zoals het woord is die mogelijkheid biedt.

De dagelijkse plicht van werk, onderwijs, of anders is vaak in de samenleving bepaalt, en is dan naast die groei een gewoon onderdeel van het leven. Wij worden dan niet afgemeten aan hoe hoog wij zijn, of welk werk wij allemaal kunnen maar ook welk vragen voor ons betekenis hebben en hoe wij in het licht later terugkijken welke waarde wij in ons leven ontdekken.

De vraag is God er alleen voor hen die vergeving van zonden nodig hebben, is het antwoord, God schenkt mensen die zonder zonden zijn aan een van de namen van God de Vader. Waar zij dan geen scheiding van identiteit hebben en toegewezen aan een van die namen vinden zij daar een bestaan dat in zijn licht is. Christus vergeeft dus, en is de mens in zwakheid nabij, en waar zij zonder zonden zijn, verkrijgen zij die eenheid met een van de namen van God de Vader.

Waar mensen als ware veel karma hebben, en veel goede daden op naam, werkt het bij God mee ten goeden, immers hij zegt alles in mijn hand vervult een doel. De voorwaarde die God geeft is dat zij alles in hun functie ten bate van zijn koninkrijk Gods doen.

De vraag over mensen of wezens met veel goed karma, en zich geven aan God, is dat zij de hoogte van hun goedheid ook voor het heil van God inzetten, en zelfs wanneer zij nog weinig missen, vult

God het aan vanuit zijn schatkamer, en alles dat de devotees doen is dan zowel met de vervulling van hun eigen doel, en hoogte, en die belangrijke voorwaarde van Gods koninkrijk, Waar Christus ook zei; ik doe wat de Vader wil, en niet te eigen bate.

Daarnaast verwijst de Bergrede naar zowel een zuiver hart, zachtmoedigen, en zij die ook in hun leven alles ten goede willen keren.

Waar een mens voor God beschikbaar is, vult God het ook met zijn straling, ook al is God ondoorgrondelijk en kan een mens wel in gebeden wensen verwoorden maar is het Gods besluit.

Waar als ware onredelijkheid regeert zegt men gelooft men in God, en dat de wet door hem in de samenleving is gelegd. Waar hij zegt ik heb de mens naar mijn evenbeeld geschapen.
Waar een mens zich aan de wet houdt is hij ook in Gods ogen waardig.

Immers in de wet ziet men ook de rechtvaardigheid zoals die in het institutie van de wet wordt omschreven.

Waar in de wereld wetteloosheid regeert vraagt men hebben jullie geen vrees voor God.
De algemene aanduiding of de bron van de goede orde wel gekend wordt.

Als een mens verwijst naar de aarde en de wetenschap van astronomie dan zegt men in het licht van religie als antwoord dat wij onderdeel zijn van de orde van God, of autoriteit die God heeft.
Immers wat wij niet kennen heeft wel betekenis. In hoger licht van de wetenschap.
Ook als belangrijk antwoord op de vraag over of wij onderdeel zijn in de hogere of universele orde.

Waar religie zich omschrijft is het in de veiligheid van zowel de autoriteit van de goden, als hun taak om de samenleving te bewaren en voor ieder mens om in het leven een verklaring te vinden of het leven in hoger verband betekenis te geven.

Zoals wanneer een kind verwijst naar goede regels in respect wordt bezien, immers zij worden aan die regel afgemeten.

---

centraal en decentraal als wet bij mensenhand
Waar een mens altijd een ziel heeft als centrum van leven, en wij in alle technologie als ware het centrum implementeren. Zo is het als ware in hoger verband dat bij een mens en technologie een bepaalde mate van centrum moet zijn, in de communicatie om het aan te sturen, maar ook in e veiligheid noem een eenduidig punt.

Als ware als een robot, een centrum heeft zowel veilig is, en dienstbaar, en als een robot als ware geen centrum heeft, de controle erover in de samenleving niet meer zou gelden.
Ik was zo even in een geavanceerde samenleving waar zij over die regel verhaalden, die zowel technologische als sociaal zou gelden. Bij een ziekte een virus weet je dat ze nooit buiten die werking treden, maar bij artificiele toepassingen wil je toch dat die ethische regel van een centrum geldt.

Zoals bij computers er ook in de gehele verzameling een centrum in de uitvoering en aansturing moet hebben.

---

biologische robotica
Ik was zo in een beeltenis in een wereld ver weg, zij hadden als ware een biologische vorm van robotica. Waar wij als elektronica zowel computers als robots kennen, hadden zij door biologische geleiding, als ware chips van kleine wezens, waarbij ze in hun levenskracht geleidt werden om binnen hun aansturing zoals bij een vliegtuig zowel de motor, de besturing, en de communicatie te doen. Ik was zo even verbonden en voelde die geleiding, waar wij armen en handen hebben, waren zij als ware in hun zenuwen geleidt met de besturing van de kleppen, de motor, en als ware zij even aankoppelden bij een basis, en ik zowel voelde dat zij aanhaakten, en een kleine fout maakten. Immers waar mijn lichaam een mensenlichaam is, hadden zij zowel het vliegtuig als alle onderdelen, en bij een fout hadden zij als ware in hun gewaarwording van communicatie de zegswijze dat een bepaalde opdracht van aanhaken bij de basis niet uitvoerbaar was.

Is op deze manier biologische robotica, waar geen chips maar de geleiding langs als ware zenuwpaden in een voertuig een techniek, waar zo vermoed ik in het pure wetenschap een technologie is, maar in de beleving van de mens als biologisch wezen wij de biologie, misschien niet mogen brengen naar de kenbaarheid van leven maar dan artificieel.
Als ware de geleiding die wezentjes enkele maanden in een soort structuur om de juiste impulsen door te voeren en in hun artificiele lichaams beeld als vliegtuig in de juiste onderverdeling te hebben.

---

lord protector

De drievoudige verbinding is dan met drie sleutelwoorden; Collectief, Individu en Verantwoordelijkheid. Noem een individu alleen de instantie van individu. Noem collectief, het geheel. Waarbij als een driehoek getekend bij alle samenlevingen je op de as van de driehoek als ware kan tekenen welke waarde het meest belang heeft.

Noem een collectief kan ook in een land overheid en belastingdienst zijn, kan ook een verzekeringsmogelijkheid zijn. Noem individu kan salaris, koopcontract, of benoeming van maatschappelijk eisen. Noem verantwoordelijkheid bepaalt waar een oogmerk of zichtpunt is.

Ten opzichte van hoge beschavingen is die conceptuele samenstelling belangrijk.

In de biologie zou het zeepaardje of de schildpad(verwijzing kurma) in hun dna samenstelling een verwijzing zijn naar een biologische vorm van lang leven, het verlengen tot na de biologische grens. Bij de schildpad is er in het hindoeisme een verwijzing, en bij het zeepaardje is de bewijsvoering nog onzeker.
In het hindoe geloof is een van de sprookjes het karnen van de oceaan dat verwijst naar een wetenschappelijke zoektocht met doel het ontsluiten van zowel technologie als conceptuele

mogelijkheden om technologie en wetenschap in de naamgeving te kunnen onderscheiden. Noem het inzicht over hoe elektriciteit is, is pas in de naamgeving als een mens weet dat het toepasbaar is, noem men kan alleen een elektrische bron uitvinden als men het natuurkundige begrip vindt.

Zoals wij weten dat de mens, als wezen bij alle kinderen op ongeveer dezelfde leeftijd groeistappen zetten, noem in de fysische ontwikkeling, en bij een kind dat gezond is bijna altijd in dezelfde fase die stap zet. Zo is het ook met de menselijke soort, wij hebben een geleiding in onze mensheid, en bij een soort dat gezond is, is het in iedere fase als ware in een tijdspad. Ook als onderscheiding als wij op aarde onderdeel zijn ook in de onbekendheid van het universum van een menselijk ras.

De vraag rijst wel eens bij mensen op of een schuld aan de samenleving een bepaalde beoordeling heeft, maar dan zegt men bij werk voor de gemeenschap is dat argument ongeldig.

Of werk voor de gemeenschap dan als vrijwillig zonder salaris is, of met beloning. Men werkt dan kort of langer voor de gemeenschap waarbij men kan aanmerken dat in plaats van eigen belang men het belang volgt van de gemeenschap.

Daarnaast kan men ook bij een schuld aan de samenleving vragen, heeft men aan maatschappelijke verplichtingen voldaan. Immers de maatschappij legt die soms of vaak op bij het individu.
Zoals een mens die gezond is, wel aan sociale verplichtingen arbeid op intelligentieniveau, en of een relatie met de huwelijke verplichtingen.

Een schuld aan ede samenleving is dan weerlegbaar door, te verwijzen naar werk voor de gemeenschap, en maatschappelijke verplichtingen. Immers zwakkeren volgen dan vaak een verplichting die dan door de omgeving of een bepaalde beoordeling van de maatschappij is opgelegd.

Wanneer een mens schuld zou dragen, zou het maatschappelijk belang volgen, werk voor de gemeenschap vrijspreken van schuld immers men heeft zich laten leiden en heeft dan geen eigen belang gevolgd.

In de middeleeuwen was een vorm van slavernij een onderdeel van de sociale wereld. Waar het financiële systeem niet geheel ontwikkeld was, noem munten van edelmetalen was het gewoon om werk te verdelen over mensen die geld kregen, en slavernij, ze waren zonder geld overeenkomst verbonden aan werk. Waar ze als ware zonder loon aan een plaats gebonden waren, hetzij een bedrijf, familie, of in een werkverband. Daar was als ware als er geen geldsysteem was dat zij met kost en behuizing deelden.

Waar werk die tweedeling kent, is het vaak het tekort van een systeem, immers vandaag de dag kan men in een contract en de verdeling van gelden alles beschrijven. Vanaf dat de tijd een geldsysteem had, werd alles uitgedrukt in salaris, en werd het van een werken als ware in een vorm van slavernij een bepaalde contract basis.

De uitvinding van geld en het gehele systeem, van contract, ruil handel, en de tegenwaarde bepalen is dus in een samenleving of beschaving een stap. Sommige beschavingen kennen systemen die het afvangen in de periodes dat ze of niet geschoold zijn, noem educatie is een belangrijke peiler,
Of in de periodes dat zij geen toegang hadden tot middelen die een rechtvaardige verdeling mogelijk maken.

Het Indiase kaste systeem is een voorbeeld van hoe in armere of slechte wetenschappelijke tijden je toch een systeem wil hebben die in de volksplichten voorzien.

Noem een samenleving die geen schoon water kent, of de methode van wassen met zeep, statistisch meer ziekte en vroegtijdige dood kent, zo kan elk belang als ware verwoord worden in zowel een probleem, als een maatschappelijke ontwikkeling die een voorspoed erin mogelijk maakt.

In het joodse geloof is het oude testament een pijler van hun religieuze beleving met symbolen als aartsvader Abraham, en zijn nazaten die als ware ook in de symboliek een altaar als element hadden die samen met de cherubs of serafs een heilig symbool vertegenwoordigden.

Daarnaast zoals Noach, enkele namen zoals Nimrod, en zoals de vreemde benamingen die in de historie beschreven staan als onder andere benamingen zoals waar Jakob Israël werd, en Ezau als ware Edom was. Zijn het verwijzingen naar heilige benamingen, helden benamingen, en vreemde godsdiensten die zelfs naast de naam geen bekendheid meer hebben.

Noem Noah kan als een vorm van heilige verering worden gezien, of in het belang van voorouderverering, Nimrod werd als een held gezien die, als ware ook in die vorm zijn mogelijke functie had. En de andere namen die soms in hun betekenis zijdelings genoemd worden kunnen oude religies zijn. Noem zij zouden net als Griekse, romeinse, Egyptische religies een functie hebben gehad.

In Christus worden alle volkeren gezegend, dit beperkt zich niet alleen tot de aarde en niet alleen tot het joodse geloof.

Bij Christus was het; Wie mij ziet, ziet de vader, en bij de kruisiging neem het weg tenzij gij het wilt. Waarbij Christus als symbool wordt gezien voor het alles opofferende om die gehele taak en betekenis mogelijk te maken. Waarbij sommigen het als spiritueel symbool zien, noem de wil overdragen, en anderen zeggen voor mij is het vergeving.

Neem uw kruis op en volg mij, is daarbij een verwijzing naar de volledige vorm van toebehoren waarbij zij geheel in de straling opgaan.

God de vader heeft geen kenbare vorm in de werkelijkheid, maar Christus als mens, en waar de mens identiteit kent, is het de Heilige Geest die het werk van god als ware in de ervaring schenkt.

In de hemel zeggen ze God heeft geen kenbare vorm, maar de aartsengelen hebben als ware met hun gedaante van zuiver licht, de representatie van wie God is, en wie God als licht in hen als vorm kenmerkt.

In de hemel waar scheiding is tussen die in het leven, op aarde afhankelijk zijn van lichaam, en erna waar voorbij het leven de mens onmiddellijk in gods straling gelukkig is, waar de alwetendheid van God ze laat delen in kennis over het bestaan, en waar de mensen als kinderen zijn. Er is dan geen werk meer te voldoen. En waar de hemel boven de aarde is, zo verbeeld ik mij boven het universum, en als ze in rangorde zeggen, God in de hoogste hemel woont, en zijn licht als een eeuwig licht schijnt. En waar de engelen, hun werk bij voortduring en onuitputtelijk doen, waar zij voortduren in Gods licht zijn.

Als dan het woord dimensies betekent Loka in het sanskriet en de aarde en werkelijkheid een loka is, de hemel een loka, en de plaats van straf. Zien zij dit als onderdeel van die heilige werkelijkheid Brahman die alle getelde en drie loka's inhoudt.

Waar Para Brahman in het verhaalde van de veda's alle andere werkelijkheden inhoudt, en in onbegrensdheid en onmetelijke grootheid al het bestaande hun plaats geeft. Voor mensen tijdens het leven, noem op aarde de levenstijd, het dagelijkse ,de wensen, en de doelen.

Waar de invloed van religie ook alle volkeren geleidt, en zo mogelijk de goden vanuit de hemel hun werk op de levenden leggen en naar hun belofte uit schriftleggingen beloont.

In Joel is de beschrijving van de genade wanneer een mens zich naar het goede keert, als ware geheel het roer wendt, dat God zijn Geest uitstort. Als ware de verbeelding van de Heilige Geest, en zij allerlei wonderlijkheden in het leven brengen. De betekenis van een citaat; dat wie zijn hart scheurt, zich geheel tot god richt en zegt schenk mij een vorm van verzoening of het terugbetalen van karma of schuld ,en dat God zegt na de periode u bent in mijn ogen waardig en mag mij toenaderen. Als ware bij het voorhof de mens wacht tot God, hem binnen noodt.

Zoals in het hindoeisme genade wordt gegeven of verkregen door een upanishad centraal te stellen, en soms de goden en godinnen hun genade schenken door een artifact met hun naam te hebben. Noem als mantra, een beeldje, of als in heilige taal een afbeelding.

Bij een beeldje is het als ware verbonden aan hun naam, met hun leiding vanuit de hemel. Bij een mantra opent het de straling in spirituele groei volgens de betekenis van beide naam en geleidende kenmerken. Bij een yantra is door de visuele weergave dat zij die straling in het leven schenken.

Een upanishad veel al als genade vorm bij organisaties of groeperingen gebruikt waar men ook binnen de gemeenschap en in het leven de goddelijke leiding ervaren. Waarbij een upanishad vaak zowel een leraar als een beschreven macht bevat.

Waar een upanishad centraal staat wordt veelal de beoefening volgens een schema gevolgd. Vaak dat upanishaden bij hun kenmerken aansluiten op bepaalde groepen in de samenleving. Noem een hindoe monnik zal geen relatie mogen, en druk in het bedrijfsleven wil je de mogelijkheid hebben om het in te passen in het dagelijks leven.

Veelal wordt Govinda als allerhoogste vorm van godheid, ook in gebed en liefde toegenaderd, om een stroming of hindoe richting te vinden die bij de mens past.

Soms wordt de persoon van Govinda met zoveel eerbied toegenaderd dat een gunst al een gehele vervulling van het leven mag zijn, en hij soms zijn vriendschap toont door een bijzondere vorm van toewijding te gunnen of te bevestigen met een waardevol artifact. Noem soms een pauweveer, soms een toegang tot een hoge godin of godheid.

De belangrijkste voorwaarde is om die godheid te respecteren en te zeggen u staat boven mij.

Waarbij de hindoe goden in de hemel ook geen kenbare vorm hebben, en hun avatara's of voertuigen als die vorm kenbaar maken, Immers hun invloed is zowel zichtbaar in die vorm, als

onzichtbaar als de geleidende hand voor werelden, samenlevingen en hun vaste grond van zowel orde als genade.

In religie is de Godheid als ware verbonden aan de alomtegenwoordigheid, de alwetendheid, de almacht en het onkenbare lichaam, immers boven het bestaande verheven.

En de godheid in zijn instrumenten kenbaar zijn naar hun leven, wilskracht en de kenmerken die zijn in het leven leggen. Noem Christus als herder van schapen, en in de beschrijving van het hindoeisme de herder van koeien als Krishna, en zo ook bij de andere de voertuigen waarmee zij beschreven staan. Waaronder Gayatri met zwanen.

Waarbij het ankerpunt van religie altijd is dat een mens tijdens het leven die mogelijkheid gunst of kans benut. Immers niemand gaat voorbij die grens, en hoe meer een mens werkt hoe meer hij beloond krijgt. Ook als men in gebed of mantra of meditatie nadert tot een godheid.

Immers na het leven wordt het werk, de genade of de ziel beoordeeld over wat het leven was, en waar een leven volledig is, kan of mag een godheid ook een volledige beloning schenken.

Waarbij die meestal gekend wordt door de mate van leven, samenleving en de pluriformiteit van religie, noem karma is religieoverstijgend en kan beloning mogelijk maken met die bijzondere waarde. Noem een heldendaad welke vorm van opoffering ook, heeft een beloning, al zal een heldendaad in groter opzicht voor de mens zelf waarde hebben en voor de samenleving soms geen belangrijk zichtpunt hebben.

Zoals Govinda een slaaf in zijn toewijding vrijkoopt, maar de eigenaar alleen naar aardse werken wordt beloond.

De goden in hun alwetendheid beslissen over het persoonlijke leven, ook al is een mens zelf in beperking aan een leven verbonden. De wonderlijkheid van religie

---

De wet als institutie, ik hoorde eens een rechter zeggen als ware men de wet om hulp vraagt, of een oordeel over zichzelf. Dan wordt als ware zowel een proces in gang gezet in de onzichtbaarheid van de samenleving als gemoedsrust gevonden. Immers de wet als institutie behartigt het oordeel ook naar rechtvaardigheid.

Waar vele koningshuizen boven de wet staan, zij zij toch in hun leven menselijk waarbij zij dus niet boven internationale mensenrechten staan, en zelfs in hun huwelijke dragen zij dezelfde verplichting immers een menselijke verbintenis draagt bij iedereen die plicht.

Als ware vele levenden na het leven in het oordeel wordt gevraagd heeft u aan de arbeidsplicht voldaan, en zij zeggen naar volledigheid en in iedere plicht. Zelfs als koningen gekroond worden is die vraag van hun voorganger. Immers werk draagt die voorwaarde bij iedereen die arbeid verricht. Zowel schoonmakers als koningen. Waarbij het werk naar de kenmerken is van de uitvoering en de verantwoordelijkheid binnen de samenleving.

In het hindoeisme is het Sanyasin doel, Para Brahman, waar de werkelijkheid zonder kenmerken een mens toewijst aan een naam, van een in de orde, en men zegt men heeft een geachte naam.

De betekenis van de houten kelk of de graal die het laatste drupje bloed opving van Christus, als ware de vergelijking tussen de eenvoudige timmermans kelk die Christus als ware representeerde, en de zogenaamde gouden kelk die in films wel eens wordt gezien als waar de mens verloren gaat.

De eenvoudige kelk is dan de rijkdom van geloof, en binnen het gewone leven een vorm van geestelijke groei ervaren, en binnen het geloof die eenheid of eenwording zoeken.
De kelk of graal van Christus is dan die bijzondere gebeden vinden in het christendom.

Zoals Christus op de top van de tempel, als ware in verzoeking werd gebracht en zei; dat hij in zijn koninkrijk dienstbaar was en geen eigen belang zocht. En als ware alle roem en rijkdom en macht afwees om als ware zijn religie die grond te geven.

Zo is het als ware alle roem, rijkdom en macht afwijzen om een religieus doel te zoeken, als ware de houten kelk met het laatste bloed van Christus. Die misschien wel bij de kruisdood, als symbool ook die innerlijke bron representeert.

Zoals Christus zegt; Neem uw kruis op en volg mij, misschien een spirituele betekenis heeft, van door die eenheid met God de Vader, de mens als ware instrument wordt. Daarbij is die verwerkelijking dan ook die onvoorwaardelijke toewijding aan God de Vader.

Waar wij in deze tijd, zowel de wet kennen, als de orde, en binnen de samenleving verplichtingen hebben maar ook in ons geloof vrij mogen zijn, als ware de zoektocht die wij binnen de vrijheid van ons leven kunnen volgen.

In het hindoeïsme is het geloof in een istha devata, een genade van een godin of godheid waar men mee verbonden wordt, soms uit keuze soms bij toewijzing, maar wel door werk, toewijding of overgave een doel bereiken. Waar de eenwording als ware de mens uittilt boven zijn leven en bestaan. Wanneer dan die vervulling geschonken wordt is de mens blij immers een belangrijk doel in het leven om alles te overstijgen, zowel eigen belang, leed, als alle wensen is om die transcendentie te bereiken. Waarbij in het hindoeïsme namenboeken belangrijk zijn, waarbij een naam overgave is, en zo alle belangrijke kenmerken van toewijding als war een naam of mantra hebben. Waarbij men ook vaak een godennaam kiest, immers zij leiden een mens naar zichzelf. Waarbij zij als ware vanuit de hemel die macht gebruiken, waarbij de mens zich graag afmeet aan de kenmerken van de godheid, godin die zij kiezen. In het hindoe geloof is zoals de Zwaan zuiverheid, en wijsheid als ware men dan Gayatri als naam heeft gevonden , is de koe als ware aan Govinda verbonden, en zijn er zo vele menselijke kenmerken die bij een vorm horen.

Soms geloven ze dan dat een naam bij geboorte is toegewezen, soms dat zij op zoek gaan en een bijzondere uitkiezen en andere keren dat bij een genademoment er een als ware wordt aangeduid.

Waarbij een element is, als men ergens geboren is, er als ware vanuit die toewijzing van leven ook een verplichting of verantwoordelijkheid kan zijn. Immers een mens die in een vermogende familie geboren is, heeft daar dan ook de zoektocht naar de levenstaak binnen dat leven.

Een mens kan dan als ware niet zeggen, deze positie is slecht, immers men is er geboren. De plicht bij zo'n leven is altijd binnen de levensvragen voor iedereen een zoeken naar verbinding.

Immers waar men geboren wordt, is nooit in eigen besluit tijdens het leven, dus altijd ook een zoektocht. Immers in de gehele samenleving heeft iedereen een plaats en waar men ook is, daar is men ook aan die taak verbonden. Net als wij zeggen als wij op aarde geboren zijn, is onze taak ook op aarde. En als men in de hemel een woonplaats wil, wordt altijd gezegd, de plaats waar men is, draagt men ook een verantwoordelijkheid.

Zoals in het hindoeïsme het woord nirguna, die ongenaamde kracht of bron aanduidt,
En in het joodse geloof het idioom geen ander woord dan die Godheid met onuitspreekbare naam als betekenis kende.

Immers elke taal heeft in de tijd waarin die cultuur draagt zijn idioom aan betekenissen,
En waar Christus het de god met onuitspreekbare naam noemde. Immers een god was ook die hoge macht die boven alles staat, is het Sanskriet die het als nirguna, en het woord van de werkelijkheid gebruikte, noem de ongekende kracht die nirguna is, en de werkelijkheid zonder kenmerken, nirguna brahman is.

Sterrenkinderen die voor de geboorte van andere plaatsen komen, zijn soms een vreemde eend in de bijt, immers zij hebben levenservaring in een andere samenleving op gedaan. Soms zijn ze stiller, soms zijn ze overdreven geïnteresseerd in wetenschap zelfs in de vroege jeugd, dat zij als ware encyclopedieën lezen, andere keren zijn de beste leergierige leerling op school.

Sterrenkinderen zijn als ware soms heel slim, soms eigenwijs, maar kunnen ook diepere betekenissen zien in alles. Noem waar anderen in de gewoonheid een mening hebben, kunnen zij in alles veel diepere en geschakeerde betekenissen zien.

Sterrenkinderen die voor de geboorte van ergens anders komen zijn in hun leven op aarde net als iedereen welkom. We kunnen ze ook vergelijken met belangrijke wetenschappers, die als ware het eerste schip naar mars sturen, of een centrum positie hebben in de overheid.

Soms komen sterrenkinderen om een samenleving in frequentie te verhogen noem de algehele peil van beschaving, soms komen ze om met hun ziel te leren in het leven, soms komen ze om een brug te maken tussen wie wij zijn, en wat wij in hoger verband als samenleving zijn.

Als ware men in religie allemaal naar eigen waarde een mooie functie krijgen, zoals in de wereldreligies die functie voor iedereen dezelfde maar ook unieke waarde heeft.

Als ware een mens in het leven kan en mag zeggen ik ben beschikbaar, als ware voor een taak die betekenis kent. Een taak die zich tijdens het leven ontvouwt. Waar men zich beschikbaar opstelt is men ook in die vervulling die als ware met ongeziene hand een taak in het hart legt.
Waar de mens in de jeugd zegt ik ben beschikbaar, is men ook in die vorming voor het gehele leven. Een taak is dan in verbinding met de mogelijkheid die in de samenleving ligt.

Waar men beschikbaar of bereid is voor een taak, die ook voor het hele leven geldt, is als ware dat men welke pad men ook gaat, bij welke ideaal, religie of cultuur men ook aansluit, het die bijzondere waarde heeft.

In religie als men als ware wensen opgeeft en zegt tegen de godheid ik ben beschikbaar, en waar men die wensen opgeeft, als ware ook een relatie wens, dan kan de Godheid volledig werken met de mens.

De godheid kan dan een bijzondere taak in het hart leggen. In het christendom wordt als ware een pad geopend, soms met een beschermengel, soms een taak die de volledige toewijding vergt, noem als monnik, of als een nieuwe pad.

Waar in het hindoeisme, vaak een pad wordt geopend waarbij men aan die zeldzame voorwaarde voldoet. Immers als een mens nog geheel zonder verplichtingen is, kan de godheid die ook volledig vullen.

In het christendom zijn er dan voorbeelden van heiligen die tijdens het leven als ware zich aan God beloofden, en bij het inleveren van eigen belang een nieuw pad kregen.

In het christendom; ziet men in de katholieke kerk een verschil in, hemel, vagevuur, voorgeborgte, en zeggen andere stromingen we zien het alleen als de benoembare hemel in het wijdse begrip, en de aarde tijdens leven, en de hel de strafplaats.

Een van de uitspraken is dan dat een mens in het leven een enkelvoudige verantwoordelijkheid meekrijgt. Noem dat men in een vakgebied goed is, en de andere vakgebieden minder ontwikkeld zijn. Noem een mens die sterk is kan een soldaat of strijder zijn, maar niet tegelijk zo intelligent dat een beroep als hoogwetenschapper mogelijk is.

Zo is ook in het christendom dat God iedereen tot een taak toebereidt en altijd als ware een functie kent, met een kenmerk die als ware voorop staat.

Zou bijvoorbeeld een mens, zowel sterk zijn, ieder gevecht winnen, en ook heel slim zijn dan zou je met die dubbele kenmerk een onverslaanbaar mens zijn, terwijl als men dat kenmerk enkelvoudig hebt, dan is men in de samenleving verbonden in die functie maar ook binnen de samenleving en haar bewoners.

Waar een mens dan uitblinkt mag die enkelvoudige functie, talent of verantwoordelijkheid stralen in het licht. Immers men benut de eigen kracht samen met de zwakheden in een functie binnen de samenleving

zo is er de veelkleurigheid in de samenleving waarin wij allen een gewaardeerde plaats mogen innemen, en we iedereen die gelijkwaardigheid gunnen.

---

een heel belangrijk gebed of zegswijze; die ook heel onzeker is, is al ware men zegt Ik geef mij over. Waarbij men gedragen wordt, maar ook soms geheel vatbaar is voor wat er gebeurt.

Noem men wordt gedragen maar heeft als ware de onvoorwaardelijkheid. Soms is men in vrees dat men aan rampspoed wordt uitgeleverd, andere keren verliest men alle vastigheid.

Een gebed die waar men die spreekt naar een doel wordt gedragen, men als ware openstaat voor iedere taak, en als ware in het hart wordt gelegd.

Wanneer de taak in het hart gelegd wordt, is die van dag tot dag en van moment tot moment, en als ware men die volgt, in de tijd van leven wordt men soms even in een genadevorm gedoopt, en andere keren door een grote taak in een beloning aangenomen. Soms is de beloning tijdens het leven, andere keren erna in de hemel.

Wanneer men gedragen wordt, is men ook in die volledige invloed, die boven gevoel, of besef staat immers men is in hoger handen.

Wanneer men het gebed aan een godheid richt is men in handen van die godheid.

Binnen een samenleving is ben dan altijd nog binnen de orde, de wet, en als ware een religie haar functie heeft, kan men zeggen in volledige overgave heb ik mijn positie als binnen de samenleving.

Ook al is in overgave dat ondoorgrondelijke kenmerk van de godheid, van van waar men bij hoort.

Vroeger was het in religie gebruikelijk, toen taal en schrift nog niet overal waren, dat in religie de genade door beeldjes werden doorgegeven.

Waar het christendom mondeling de genade overdraagt is het in veel van de religies dat het door beelden, beeldjes of symbolen werd doorgegeven. Immers in kunst hadden ze altijd een eenduidige betekenis.

Waar een beeldje werd gegeven was die godheid of godin er ook als genade aan verbonden.
Ook in de griekse en egyptische oudheid was dat een gewone manier.
Als ware die genadeoverdracht even in het hart betekenis schonk.

Zoals in de hindoe oudheid, sommige goden noem onder andere Shiva die belooft op zijn nacht mensen als ware voor een miljoen jaar toewijding te begunstigen, wij op aarde de kenbare oudheid hebben van veertig duizend jaar, en zij als goden misschien in het universum, beschavingen volgen die miljoenen jaren oud zijn.

Waar bij Shiva die rol ook bij andere beschavingen heeft, en zoals een mens een verjaardag heeft, is het bij goden ook dat zij als symbool een dag of nacht toegewezen krijgen.
Zoals Shiva op zijn nacht mensen in hun hart aanraakt, en ze soms wisheid geven, soms antwoord op vragen en soms als ware die miljoen jaar aan groei schenken. Waar zij zelf aan Brahman verbonden zijn, is het bij die goden de kracht van Brahman die hen ook als ware verbindt.

Waar het universum als grootte wordt genoemd is het in sommige religies gebruikelijk die grootte ook in een kenbare goden naam zowel die godheid als die werking te laten zijn.

Zoals Govinda vaak de mens die zich liefdevol opoffert met zijn genade aanraakt, waarbij soms leed als ware met een zegen wordt verbonden, soms als ware de mens weer levensmoed krijgt. En soms als ware opeens een onkenbaar gebed zijn vervulling krijgt.

Waar Govinda dan zegt, met die opoffering schenk ik ook het doel van hun leven.

Waar een mensenleven soms 100 jaar soms minder soms een mooie tijd wel eens wordt vergeleken met de waarde, soms zeggen zij ik heb werk gehad, een relatie en kinderen, sommigen zeggen ik heb in het leven waarde gevonden in persoonlijke ontwikkeling.

Waar een mens eeuwigheidswaarde vindt, is het symbool dat welke leven een mens ook krijgt, het kan benutten bewerken met die hoogste waarde. Dat is ook de reden dat men zegt het leven heeft tot de laatste minuut waarde. Immers een beloning is voor al het werk, de opoffering maar ook de waarde die men binnen het leven niet ziet.

Als mensen als ware in de hemel engelen worden, en op aarde hun zuiverheid hebben gehouden, ook al zijn zij in al het ander bescheiden gebleven, of waren tegenstander van de machtigen.

Waar een mensenleven soms aangeraakt wordt door goden hand, en ze een eigen moment in het leven leggen en welke maat men ook behaalt, de godheden soms zonder kenmerk even aanraken.

Als men dan later in de hemel komt, hebben zij in de bescheidenheid hun genade beloond gekregen.

Zoals de wonderlijkheid als god alwetend is, alles van ons kent, ook ons leed en de problemen en als wij zouden bidden, hij ook in de wetenschap van ons bestaan die gebeden verhoort.

Zoals alle wereldreligies die autoriteit hebben en in hun macht die functie hebben waar mensen betekenis vinden. En zij allen met straling zijn.

Zoals een mensenleven ongeveer honderd jaar kan zijn, is het bij religie ook dat de goden bij ons een kleinere toets nodig hebben om genade te schenken. Immers wij zijn in de jeugd met onderwijs o het niveau wat wij kunnen halen, en kunnen dan maximaal tachtig jaar nemen voor zowel werk het zoeken naar een doel en vervulling van onze doelen.

Waar wij honderd jaar worden, is de genade van de religies ook op onze levenslengte afgestemd, en waar wij soms zoeken en moeten kiezen op grond van wat wij weten is het voor de goden ook in die maat dat zij ons ook die genade laten vinden.

Zo is in het universum waar zij jaren ouder worden, of van een eeuw naar meerdere dat zij bij de religies soms ook voorwaarden hebben die voor ons moeillijk zouden zijn.

Zoals wij kinderen op aarde, gedeeltelijk rechten geven maar ook een veilige omgeving, zo is het ook dat waar zij in onze ogen volwassenen zijn, ten opzichte van ons in e gelijkenis van kinderen, dat zij een moeillijker pad moeten gaan om die goden genade te krijgen, ook al zou hun genade ook op hun waarde worden afgemeten.

Zoals een koning die een religieuze verbinding vindt, zich niet concurrerend voelt met een burger die de verbinding vindt. Omdat een koning dan wijst naar zijn functie of verantwoordelijkheid.

Als ware een keizer boven alle koningshuizen verheven, zijn taak boven de beschaving uitvoerde. Hij was als ware gekozen maar ook van adele afkomst. En waar hij zei; ik tooi mij met wat het volk belangrijk vindt. En toen ik hem zag, was hij in religie en devoot en zei; ik doe wat de goden behaagt en stel hen in alles boven mij. Waar eerst zijn macht zonder eigenbelang de verantwoordelijkheid kende, was bij religie zijn overgave het kenmerk.

War een koning onschendbaar is, noem bij zijn volk, de wet en de orde, is een keizer daarboven onfeilbaar en zal in al zijn besluiten een eeuwig component moeten hebben.

Een wet van meden en perzen was de laatst bekende leerstelling waar zij het contact voelden met die zowel spreuk als kenmerk in de werkelijkheid, en koningen beloven om de orde van meden en perzen te betrachten waarmee hun adel en rechtvaardigheid het gehele volk schraagt.

Als ware was ik bij een koningshuis, en velen voelden of eerbied of dank bij hen, omdat zij als ware spiritueel over hun volk waakten, sommigen gered uit de nood, anderen bijgesteld, waar zij met hun grote intelligentie alles van voorspoed voorzagen, was het geluk voor hen die soms persoonlijk werden aangeraakt, en anderen een kans kregen om zicht te bewijzen.

Waar de ene kant van de munt het staatshoofd die waar zij kozen de orde zelf behartigden, en de andere kant van de munt het wapenschild, waar zowel de overheid als de spirituele bescherming de orde behartigden. Het wapenschild die ieder binnen sociale grenzen een veilig bestaan gunden. War hun geboorte aan het land was toegekend kenden zij voor iedere taak die veilige grenzen.

Soms was als ware de bevestiging van een leven via de wet, soms in hun kring van geliefden, en soms bij een bijzondere taak werd zelfs buiten de regel om een bijzonder kenmerk toegedicht Als ware een hoge vorst besloot een arme maar bescheiden mens toch de hele beloning in de hemel te gunnen.

Waar ik eens als ware in een visioen hoorde; een koning die zijn zoon als ware voorbereidde op het koningschap en zei; onze functie en verantwoordelijkheid kent en belangrijk gebed die als basis is voor onze uitoefening in ons niveau van capabel zijn. En zijn zoon alleen het koningschap mocht overnemen als hij dat belangrijke gebed zou uitspreken, en daarbij die mogelijkheid alleen op dat moment mocht benutten. Een visioen waarbij zij zeiden de bron van de uitoefening ligt boven het niveau van de gewone burger. En waar wij souverein zijn, is die bron en die macht daar een belangrijk onderdeel van.

Waar iedere generatie opnieuw ook bij dat belangrijk vorstenhuis opnieuw die verbinding met hun bron legden, en opnieuw zowel de fysieke functie en die functie om de orde te schragen inhield.

Waar het christendom wordt bewonderd vanwege de genade zonder kostprijs, en ook al de mens in eenvoud toch groot beloond krijgt. en alles naar het goede meewerkt.

Waar alle religies hun kenmerk hebben en die verbinding met het hogere als ware in hun gebruiken hebben.

---

achter de wetenschap ligt bij de inzichten als kenmerk ook het concept erachter.
Noem als een mens kan rekenen het concept toe te passen op elke rekensom.

Zo is ook rechtspraak, in zijn toepassing bij het concept rechtvaardigheid.

Waar plicht een kenbare kenmerk heeft van werk, met salaris, en een arbeidsplaats.
Is het concept dat men plicht afmeet en niet afhankelijk is van kenmerken.

Waar een concept leidend is, is het veel minder dat men fouten maakt immers men toetst ook eigen werk en handelen aan een concept.

Waar men dan bij een gevoel als ware de verbinding met de wetenschap kent, is het concept de verwoordbare eigenschap, van alles dat in een samenleving in taal te kenmerken is.

Bij een gevoel van rechtvaardigheid is de toetssteen niet het gevoel maar het communiceren erover, immer waar een ander een informatievermogen gebruikt en haar geldig verklaart is als concept het gevoel ook een informatievermogen dat legitiem is in haar gebruik

---

De geschiedschrijving wacht als een reeks inzichten in het woordgebruik, en de innerlijke kant van onze identiteit, waar wij de steen der wijzen zochten, en vonden in goudsteen, werd een alchemie tot een wetenschap die van wiskunde, natuurkunde en chemie, een kunst maakten die een mensenleven konden verbeteren. Waar die bron van symbolieke van de mens in ons wacht om ontsloten te worden, soms met woorden van een eenzame wetenschapper, soms in handen van een groep wetenschappers die haar beproeven, en soms als de uitwisseling die in religie wordt gevonden. De wetenschap die in het geheugen van de mensheid ligt te wachten tot een associatie of een woord haar als kenmerk in een nieuwe vorm aan ons lijkt te openbaren.

Waar de levenskracht op aarde, vele beschavingen heeft gezien, en dienstbaar is aan onze intelligentie, waar de levenskracht zelf alle wijsheid heeft bevat, en alle voorspoed en welvaart heeft meegemaakt, daar is het toch de mens van deze dag, de mensheid in deze fase die haar als ware opnieuw ontgint, in een bron, een bron van vele kenmerken die als licht in een spirituele zon de mensheid de plaats in orde tijd en in haar naam schenkt.

Waar de levenskracht als ware verbonden aan het universum, in haar hart de plaats kent, waar wij aarde zeggen wij als een vonk zijn uit een rijke wereld aan licht, lichtsoorten, waar wij met kleur alles een betekenis schenken, en wij als vonk van aards licht onze plaats besteld hebben gekregen.

Als ware een mens bij geboorte een kans tot leven krijgt, om een doel te behalen, om waarde te vinden eigen handelingen, bij onze geliefden, en die kans ons leven beschrijft. Waar de mensheid ons volk als ware een kans op aarde krijgt, ons volk met een naam als ware gekenmerkt wordt.

Waar een mens wil zijn tot een sieraad, en waar de mensheid als ware welvaart kent. Waar een religie de mens schraagt, is het de mens die haar waarde voortbrengt.

In de betekenis dat een mens een levensverplichting heeft, en eens in de zoveel eeuwen, volgens de doctrine een leven aangaat. Bij die verplichting verliest de ziel haar herinnering, haar naam en alle vorige levens. Maar het leven dat zij aangaat telt voor die verplichting waarbij het niveau soms voor langere tijd geldt, soms een nieuw leven tijden erna wordt gegeven.

Een levensverplichting in een leven van geboorte tot dood, als ware eeuwigheids waarde kan hebben, immers als de volgende verplichting komt is het soms pas na verre tijden.

Als de ziel haar geschiedenis vergeet kan men alleen met de ziel en haar karakter het leven waarde geven. Waarbij als men zegt een leven is belangrijk, die levensverplichting als ware door een ondoorgrondelijke macht wordt gegeven.

Als zij erna naar de hemel gaan, is het begrip dat zij na honderden jaren in de hemel, ineens benaderd worden met de vraag uw heeft opnieuw een levensverplichting. Waarbij soms zelfs koningshuizen vrees hebben immers zij kunnen ook in een leven alles verliezen.

Een levensverplichting is dan ook het geheel te benutten zodat de waarde ervan bepaald wordt en men de eeuwige beloning ermee kan bereiken. Waarbij vooral die doctrine ook zegt dat een leven meer waard is dan wat men er gewoontegetrouw in ziet.

Naast de levensverplichting heeft men ook een levenswet waarbij ieder wezen als ware beschreven alle toets stenen in het leven gelegd krijgt. Sommige goden zeggen dan, ik vereis maar een kleine toets van een ogenblik, en anderen zeggen ik wil een periode waarin zij als ware soms tegenstand krijgen, soms een voorspoed en soms als ware alle winden mee.

Bij de levensverplichting is men soms aan een leven gegeven, waar men ook vandaan komt, en is de ziel opnieuw om die waarde te bewijzen.

Bij de levenswet worden een groot aantal toets stenen in het leven gelegd die men oprecht of eerlijk aan moet gaan.

Zoals in een andere doctrine een leven soms wordt toegewezen met een bepaalde kans of mogelijkheid, noem een hoge koning verkrijgt een geboorte van een hoogwaardige religieuze functie, en krijgt als ware in de maat die toebedeeld wordt.

Als dan die koning tijdens het leven als ware het doel mist of door beslommeringen wordt opge-eist dan zegt als ware die doctrine ze krijgen die mogelijkheid voor een periode en alleen bij bepaalde grenzen wordt die kans weer weg genomen.

Waardoor het contrast tussen die kans en volledige maat krijgen voor een bijzonder doel, en aan de andere kant als men afwijkt en zelfs geen besef meer heeft,.

Een belangrijk karma inzicht is dan zowel dat men uit goed karma in een leven een periode de kans krijgt voor een hoger doel, maar ook als een mens het niet benut, in de samenleving een ander doel kiest en volgt. En die zogenaamde kans in een later leven, of wanneer het karma gunstig is weer krijgt.

Karma benutten heeft dan bij ieder mens die kans of mogelijkheid in zicht krijgen en naar beste kunnen voldoen.

Ook met de vergelijking als men met een hoogwaardige inzet zo’n kans heeft verdiend, men ook niet zomaar die kans wegneemt voordat het geheel is aangeboden. Immers een koning die lange tijd een land goed heeft geleidt zal in die karma kans ook de volle periode mogen gebruiken, immers als iemand door goed werk het verdient kan men ook niet zo maar zeggen dat die kans voortijds wordt weggenomen.

Zoals religieuze mogelijkheden soms afhankelijk zijn van een maatschappelijke inbedding en dus ook niet in iedere tijdsperiode beschikbaar zijn.

Waar ook iedere wereld waar leven is bepaalde uitzonderlijke kansen hebben. Noem op aarde het christendom en de rijkdom van genade, noem een andere wereld een zoutbad heeft waar de ziel geheel harmonieus wordt en al het gevoel tot harmonie komt.
En een derde wereld het koningshuis kent als begunstigen van hun levensdoel zonder kostprijs.

Ik was zo even in een droom in een keizerrijk ver weg, en ik zag een oude keizer, Keizer Gaudi die als ware na zijn volle leeftijd verdwenen was, ze zeiden dat hij een bijzondere bron had ontdekt, en als ware het symbool voor vrede en voorspoed was. Toen hij verdween zeiden ze zijn zoon die ergens op gegroeid was zonder bekende naam zou zijn nalatenschap zijn die met dezelfde bijzondere bron in het universum voor eeuwen misschien wel een eoon een goed rijk zou hebben. Deze bijzondere bron zou zo hoogwaardig zijn dat het de belofte was.

Deze oude keizer die verdween en zijn zoon die men nog niet had gevonden zou een hoogwaardige bron hebben. Waar ze nog steeds de zoektocht hadden. Als ware ik eens hoorde als een mens hem zou vinden zou als ware een beloning van hoge waarde worden geschonken, Toen ik ervan hoorde vroeg even een hindoe godin en die vertelde mij dat Keizer Gaudi een gelofte had afgelegd en nog op zijn bevestiging wachtte.

Ik droomde even terug aan een vorig leven, ver weg in een beschaving die ook als ware menselijk was, ik was een meisje van zeven jaar en herinnerde mij dat religie een koning had, die als ware vergeleken met Christus als herder die functie had. Ik herinnerde mij als ware ineen intuitie dat die koning door in de religie een gebed van overgave te spreken, een heel leven onderhouden zou worden, met een hoogwaardige wetenschappelijke opleiding en als ware in het gehele leven een functie hoog in de samenleving zou vervullen. Als ware was dat meisje in een herinnering even gedompeld in het gevoel dat als men zich in religie in een gebed overg3eeft een bijzondere rol krijgt. Ook al toen het meisje het aan anderen vertelden zij in vrees werden, immers een koningshuis regeert soms met een strenge macht en zelfs de verwijzing dat een religie een koning in die rol heeft mochten zij in het gesprek niet benoemen. Immers hun koningshuis was een gewone vorm van macht in een samenleving. Welke naam de koning en die religie hadden, of waar ze naar verwezen was niet bekend. Ook al was het een intuitie die de betekenis duidde.
Als ware dat meisje van zeven jaar een herinnering had aan een leven voor haar leven, en die religieuze symbolen een functie kon geven boven het gewone uit.

Waar op aarde het christendom verhaalt over de rol van de Herder en vredesvorst, is in sommige andere beschavingen als ware die rol als Koning het symbool waar men ook als men zich bij die koningsrol en religioos de genade aanneemt als ware deelt in die devote rol.

Een sprookje ver weg verhaalt over een volk die als ware de hoogste religie hadden gevonden, en als ware zowel onsterfelijkheid als geluk kon verwerven, maar hun heilige of wijsgeer zei; pas als een ander volk het aangenomen heeft mogen jullie die verwerkelijking. Als ware zij eeuwen moesten wachten voordat zij die belangrijke stap mochten zetten. Dit volk had als ware die voorwaarde gekregen.

Als ware een religie bij iedere devoot een voorwaarde geeft om dat doel te bereiken, soms herkent men haar en volgt men haar, andere keren door eerlijk te leven voldoet men die. Voor een verwerkelijking in religie is dan vaak die voorwaarde tot die voldaan is, dat een mens nog niet die stap kan of mag zetten. Een voorwaarde die soms zwaar te dragen was, andere keren hun geloof zichtbaar maakte, en soms oorzaak dat zij meer en meer religie van waarde vonden. Een voorwaarde soms een opdracht was bij leraren, die soms voor een periode gevolgd moest worden. De ondoorgrondelijkheid, dat men soms niet weet, is die voorwaarde als een speling van het lot, of toevallige gegeven, of andere keren, door de goden geduid in haar verschijning in het leven van de devoot.

Als ware ieder mens die een verbintenis aangaat in het leven, soms men als ware men in het leven een relatie vindt, en men de naam van de levenspartner benoemd, anderen in de samenleving een baan of ideaal, en de naam van hun arbeidsfunctie noemt, anderen vrijgekocht en in een samenleving een veilige functie en de naam van de samenleving noemen, en weer anderen religie die hoge waarde geven en de naam van een bron, wijsheidsleer, of godheid noemen als benaming. Als zij dan verbeeld bij het levenseinde staan en zij da allen een naam noemen, en zeggen die verbinding heb ik gekregen, of mijn waarde wordt daarin gevonden.

Ik hoorde eens een leraar over de verantwoordelijkheid van het leven nemen, als het inzicht dat voorbij de wet, eigen inspanning een leven vanuit zichzelf die betekenis heeft. Die leraar zei als een mens trouwt vindt hij ook de functie ervan, en is een leven niet langer om onbezonnen mee om te gaan. De verantwoordelijkheid is dan eigen problemen oplossen en problemen die uit eigen handelen voortkomen, ook voorkomen, of naar beste kunnen oplossen.

Een mens die aan de wet schuldig is, is in zijn verantwoordelijkheid ook om dat zelf bij de wet te melden, en bij een arbeidsfunctie, om fouten niet op anderen af te schuiven, maar als ware die zelfstandige houding.

Die leraar zei als ware de verantwoordelijkheid over het leven nemen, ook altijd bij de betekenis van het goede of rechtvaardige blijven, en als ware welke taak een mens krijgt, niet als gewin of voor het geld te doen, maar als ware voor de samenleving. En als men een relatie krijgt en men belooft elkaar trouw, dat men die verbintenis als ware voor die gehele verplichting aangaat.

Die verantwoordelijkheid is dan zowel in het leven de belangrijke maar ook de kleine en onbelangrijke. En waar men dan die verbinding met de samenleving vindt, is men ook als een borgfunctie.

Als ware de verantwoordelijkheid, in werk, in de relatie en als mens met die inzet en leerproces als ware vanuit de mens zelf. Ook als ware men welke plek men in de samenleving vindt om betekenis te kennen. Welke waarde men zelf wil zijn.

Waar het leven van spel, tot een verplichting is en men die diepe betekenis ervan vat.
Waar het bij een mens altijd afhankelijk is van het eigen begrip of bevatting ervan, en het soms voor een mens een schakel is die je als ware niet kan opleggen.

In het oude joodse geloof over aartsvader Abrahamn, Isaac en Jakob die als ware een gedenkteken oprichtte. De tabernakel het symbool was van hun joodse religieuze bron.
De tabernakel was als ware symbool dat, Jakob die Israel werd, en Abraham een verbond kreeg met God, en als ware ze in drie namen die vaak worden genoemd verbonden waren met hun joodse bron. De tabernakel met het altaar als meest heilige symbool stond voor die verbinding met verbintenis met de joodse godheid. Die zoals men engelen een naam geeft, zoals Michael, Gabriel, en Jakob die de naam Israel kreeg.

De tabernakel en het heilige waarin het altaar stond, was dan dat symbool dat zij die genade, leiding, bescherming en verbinding met de joodse God maar ook met die engel die hun volk geleidde. De tabernakel stond misschien symbool voor die engel, of een van de voorvaderen die als een gelofte, in een engel werd hervormd. Noem het Altaar symbool is, en hun naamgeving of verbond symbool is. Immers boven het altaar, en de tafel des verbonds waren twee cherubs of Serafs afgebeeld. Een diepe religieuze symboliek die zowel naar het gebruik als naar een mogelijke bron verwees.

De spiegel van de tijd;De bron van perfectie, waar men zichzelf zoekt, als ware geluk een maatstaf is die men zoekt in alles dat tijdelijk is. Waar men zichzelf zoekt, bij wat men zelf wil zijn, om dat geluk te vinden. Waar men zichzelf zoekt, als ware men in een spiegel de ander ziet. De perfectie die als antwoord geluk en vrede geeft. In de spiegel van de tijd zag ik mijzelf maar dan dienstbaar, maar dan vol met aandacht, daar zag ik mijzelf met onvoorwaardelijkheid in het leven.

In de spiegel van de tijd, ik vond verbondenheid, ik vond betekenis, en de waarde die in perfectie van het leven zou zijn. Mijn karakter, maar dan als ware in de spiegel weerschijnend met de waarde die ik in een ander wil vinden, maar ook zelf voor anderen kan zijn.

In de spiegel van de tijd, het moment, waar ik dapper was, daar vond ik bescherming, waar ik dienstbaar was vond ik dankbaarheid, waar ik wijs was, vond ik het begrip. Waar ik in aandacht was, zag ik die schoonheid in de spiegel van de tijd, als ware de ander, waar ik mens en man ben, zag ik in die perfectie, het esthetische, maar ook wat zacht is, wat liefdevol is, en wat in die weerspiegeling de vervulling was. Zonder een ander te kunnen aanraken, zonder de voorwaarde van het menselijke te hebben, de zwakheid, ik zag ik in de spiegel van de tijd, als ware mijn verbintenis vorm krijgen in de perfectie van mijn figuur, mijn tekening van kenmerken, de vervulling die men in het moment vindt. Van de perfectie die men zelf voor een ander wil zijn, maar ook de perfectie van het antwoord op wie ik ben, het antwoord op wie ik voor een ander wil zijn.

In de spiegel van de tijd, ik ontwaarde een figuur, een naam die in perfectie de kenmerken droeg van die ik zelf wilde zijn, maar dan als antwoord op leven, op bestaan, en waar dat antwoord mij aanvulde was het ook een antwoord op wat ik in het leven wil vinden.

In de spiegel van e tijd, zag ik een religie, een verbinding, een naam die waar zij mij droeg, mijn leven tot een perfectie werd. Ik zag een naam waar zij, of dat mij droeg, alles aanvulde van wie ik wilde zijn, ik vond in de spiegel van de tijd, de naam die mij aanvulde in het overstijgende van mijn

eigen leven, mijn eigen identiteit, mijn diepste eigenheid vond als ware haar antwoord in het trancendente van de werkelijkheid.

Ik sprak eens met een koning die zei; de misdaad wordt in het land groter en ik wordt genoodzaakt om zelf straffen op te leggen waaronder de doodstraf, en in mijn geweten voel dat het niet de straf is die in alle gevallen geldt. Toen hoorde ik een rechter zeggen, er is ook een mogelijkheid om een groep hogere rechters een wet te laten ontwerpen om in die gevallen die verantwoordelijkheid bij een wetgeving te leggen waarbij die koning dan niet meer zelf in die gevallen uitspraak hoeft te doen. Ook al zeggen sommigen dat misdaad waaronder demonie van een andere orde is, en vaak een vorst in die mate betrokken wordt, immers in het oogmerk van complexiteit is het soms een vraag hoe men daarmee omgaat in de samenleving.

Waar een koning soms zelf betrokken wordt, is het soms voor wetgeving mogelijk om bij een groep rechters, of experts die als ware het in een wet afdichten in staat is die verantwoordelijkheid bij een samenleving te leggen. Als ware de wetgeving op bevel van een koning ook die gevallen voorziet van een zo mogelijk rechtvaardige uitspraak. Immers de koning kan dan de wet aanvullen.

Soms zeggen mensen wel eens ik heb vaardigheden, of vermogens of een intelligentie die boven het gewone staan, en als ware een persoonlijke pad voor hen bepaalt. Soms zelfs als ware zij boven de samenleving staan en bij het kwade hun macht uitoefenen, dan als ware verbeeldt in het levensoordeel de engel vraagt hebt u met uw vermogens geen plaats in de samenleving gevonden, waarbij die in dienst van een samenlevingsbelang gelden.

Waar zij dan niet voor het kwade kiezen maar hun vermogens inzetten voor de welvaart van de samenleving, of als het belang van goedheid of rechtvaardigheid. Als ware het oordeel bij ieder mens ook waar zij die intelligentie dragen als zij ten dienste van de samenleving werken worden vrijgesproken van kwaadwillend belang.

Soms zijn vermogens of intelligentie dat zij niet direct aansluiting vinden, en dan is het zoeken daarvan een taak, maar wordt een mens als ware door het meewerken in een samenleving wel vrijgesproken, immers hun vermogens worden niet ten kwade ingezet.

Waarbij ook alle wereldreligies als ware een verbinding geven die de vraag over het leven een betekenis geven. Noem wereldreligies het goede of het belang van de mensheid ook behartigen.

Vaak geven wereldreligies ook antwoord op alle vragen in het leven,. Noem als mensen met kwaad te maken krijgen is het vaak in het christendom een gebedsonderwerp, bekering of een levensvraag, en kan het hindoeisme ook antwoord geven op karma en dat men aansluit bij een religieuze stroming.

Een religie is dan een verklaring van een

Ik was eens bij een koningin die haar dochter onderwees als ware een beeltenis van een gesprek; Zij zei tegen haar dochter ons belang staat boven die van de maatschappij, immers het maatschappelijk belang wordt zowel door de regering als de wettelijke orde behartigt, wij dragen dan ook een preciese invloed.

Als ware een complex probleem bij ons gemeld wordt, is het niet simpel een van de partijen bevoordelen of naar voren halen, ook niet als het maatschappelijk belang hen naar voren zou halen. Noem een school voor bijzonder onderwijs bevoordelen omdat een leerling niet mee kan komen en de leerling afschuiven met een nare melding. De school zou zich ermee gered voelen maar het rechtvaardig belang is dan in die omschrijving de school aanspreken op de regel dat iedere burger gelijkwaardig is, en geen discriminatie toelaat.

Deze koningin zei als ware het maatschappelijk belang wordt door een samenleving zelf al behartigt, en ons belang als koningschap is in die mate daarboven verheven met een preciese verantwoordelijkheid.

Zo hoorde ik ook die koningin zeggen; als ware het koningshuis christelijk, mag ik alleen door mijn geloof en genade die functie behartigen, zij zei als ware mijn eerbied voor God is zo groot, dat alleen vanwege zijn bijstand, hulp en leiding mijn functie die borg heeft.

Ik hoorde die koningin ook als ware zeggen de koningsfunctie wordt als ware van generatie op generatie overgedragen, en alleen als ware de oudkoning of koningin die onderwijs aan haar zoon of dochter volledig vindt, en als ware de verplichting volledig is, dan zal de volgende generatie die functie overnemen.

Zoals een mens als ware op universiteit geschoold wordt, en bij resultaat de arbeidsfunctie mag aangaan, zo is ook een koning of koningin als ware na het onderwijs bevoegd die belangrijke en hoogwaardige taak aan te gaan.

Vaak zijn er vele onderdelen, en weet men zelfs van een koningshuis niet welke onderwijsvormen ervoor zijn. Soms vermoed men dat zij eens in de week een gesprek van enkele uren hebben om alle onderwerpen te behandelen. En als zij in die verplichting worden aangenomen dat die hoogwaardige voorbereiding ook belooft dat die functie soeverein en naar volheid wordt uitgeoefend.

Als ware de waarde van souvereiniteit door de vorige generatie vorsten wordt overgedragen en bij volledig vertrouwen mag worden uitgeoefend. Noem na onderwijs en die hoogwaardigheid in handelen en expertise.

Ook als ware het ambt dan verklaart moet worden men wijst naar die overdracht en kwaliteit van onderwijs, en het vertrouwen van die vorige generatie die al het ambt hoogwaardig vervult.

Als ware een vorst boven de wet staat en in de meeste europese landen als ware door de christelijke genade die borgfunctie heeft in een land. Noem waar een mens boven de orde staat, en boven de wet een bijzondere functie, daar is als ware in europa die functie door de christelijke genade geborgd.

Als men dan zegt men is in europa geboren, dan is in hun burgerschap als ware die spirituele bescherming in handen van een christelijke vorst. Waar men kan zeggen, welk pad wij ook gaan welke taak of beproeving wij ook aangaan, we genieten als burger spirituele bescherming.

Waar een mens het doel behaalt is het bij het oordeel gewin en heeft men aan de levens vraag voldaan, maar is een mens som door onweer of andere oorzaken in het leven niet geheel voldaan dan is het christelijk geloof die als ware die laatste beslissing mag nemen, en is het oordeel in handen van het christendom.

Als men dan zegt waarom geen andere religie, dan verwijst men naar als men ergens anders geboren is men daar onder andere vorm van bescherming staat. Immers de wereldreligies geven daar dan geleiding aan.

Zoals een vorst zelf ook in zijn land geboren is, en na onderwijs zijn functie mag uit oefenen.

In het christendom is het de genade die een persoonlijke relatie mogelijk maakt, en iedere gelovige zowel in het leven geleidt als een spirituele functie geeft waar Christus zegt de een is tot een hand en de ander tot een voet, en in het lichaam van Christus zijn we allen gelijkwaardig. En wie in mij blijft draagt veel vrucht.

Zo hebben we een voorbeeld aan alle heiligenfuncties die als ware benoemd zijn met hun werk, zowel in de samenleving als de spirituele functie. Als ware men in een samenleving verbonden is aan het geloof en ieder door God een functie krijgt waarbij alles meewerkt ten goede.
In de beschrijving van heiligen uit het verleden kent men ook de functies die in het christendom als ware betekenis kennen. De spirituele functies die in het christendom uit genade zijn bij gelovigen.

Een mens kan als bron begrip hebben, tot Aan de universiteit is begrip dat lesstof zowel in begrip toepasbaar is, als leidt tot nieuwe methodieken. Begrip is in taalkunde dat je besef hebt van taal en communicatie, noem een mens die woorden niet begrijpt gebruikt ze verkeerd. In rekenkunde is begrip dat je alle rekenmethodes kent, en kan toepassen.

Bij begrip is het lesstof die bij toets, aangeeft dat men die beheerst.
Bij een bron, is het naast begrip dat als voorbeeld een religieuze bron, als ware de factor begrip als uiterlijk teken kent.

Noem een zanger die ene bron heeft, zingt foutloos, ook al zegt men heeft men alles geleerd of welke oorzaak is eraan. De bron behartigt dan op hoogwaardige wijze.

Bij begrip heeft en dan vrije wil, en door scholing de vaardigheid, bij bron is die vaardigheid afhankelijk van die bron die anders is dan vrije wil.

In religie neemt men een bron aan.

Bij een mens kan zowel doelvorming een leidraad zijn als een beginsel.
Bij doelvorming werk je toe aan en doel met tussenstappen, een schema of een plan.
Bij beginsel ga je uit van alle intelligentie methodes en volg je stappen die van de ene naar de volgende leidt zonder daarbij een doel voor ogen te hebben.

In beide gevallen is werk als ware effectief, maar bij de ene als doel, en bij de ander werk je vanuit een stap naar de volgende. Een beginsel is dan zowel de mogelijkheden volgen, als van een open houding steeds de volgende stap vinden.

Soms is er over politiek ook de vraag of ze binnen hun functioneren ten dienste van de samenleving blijven, dan is soms een instrument om net las bij doctoren en de hypocrates eed ook een eed te ontwerpen die voor de politiek geldt.

Naast een rechtsinstrument controle of ze bij de eed blijven, is het ook een manier om het belang in de politieke eenduidig te hebben. Vooral bij de politiek en als er het kwade opduikt is het een vraag hoe daar mee om te gaan.

Bij een politieke eed wil je of een land bij een deugd zoals rechtvaardigheid of een religieuze bron benoemen. Zoals ook wel om op de hand op de bijbel te te beloven het werk naar juiste kunnen doen.

Ik was even bij het oude Chinese, de shoguns die als ware als soldaat werkten. Waar de Chinese middeleeuwen het vechten van een shogun tegen een andere de strijd beslisten of zij als deelstaten zelf of bij een ander zouden horen.

Succesvolle deelstaten die de shogun als ware zonden om in een strijd een staat te winnen of het eigen te verliezen. Zij vochten met een edel doel, als ware om in een gevecht die betekenis te vinden.

Waar de shogun won, was het met een edele strijd, en waren zij in dienst van de deelstaat en de koning die er de heerschappij voerde.

Als ware hoorde ik een shogun zeggen de edelste der vechters die het hoogste als ware in het gevecht eerlijk en rechtvaardig ware, de hoogste wordt als ware in die beloning boven de werkelijkheid aangenomen.

Waar zij de edelste der vechters werden, en als shogun de ene deelstaat wonnen, en de kwade gevechten verdroegen. Immers als zij met kwade het gevecht wilde winnen, was het hun wens van korte duur, immers wanner het kwade voorbij was, waren die wensen van hen voldragen en kon de goede orde het weer aannemen. Immers een edele strijd wordt met eerlijke middelen beslist.

De edelste der vechters hoorde ik de shogun zeggen worden in de ongenaamde werkelijkheid aangenomen. Waar zij of zij vechten of geen gevecht leveren toch in hun doel voldaan zijn.

Deze shogun een edele vechter zei; alleen de meest hoogwaardige der vechters worden in die beloning opgenomen. En wat zij ook tijdens het leven doen, de levenstaak, zij voldoen aan al hun werk.

Zoals water vanzelf omlaag stroomt naar de oceaan, en daar opgaat in het allesomvattende, zo is de ziel die aan de werkelijkheid verbonden is.

Een mens die zich aan de werkelijkheid overgeeft, wordt vaak geleidt als ware soms door een onzichtbare en ondoorgrondelijke macht, soms vanuit de omgeving en soms als ware door een vreemde die een bijzonder raadgeving overdraagt.

Vaak dat zij in de jeugd dan als ware door die overgave ook een vorm van gehoorzaamheid hebben, en ouders en opvoeders vaak een eerlijk motief hebben, en waar een mens als volwassene zich overgeeft soms een doorgang krijgt bij een moeilijke situatie.

Bij religie is overgave verbonden aan de voorwaarden die een godheid in het leven legt, als mensen die eerlijk aangaan krijgen zij ook die vervulling daarvan.

Zoals aartsengel Michael de verdediger van God ie het kwade bevecht, vaak een voorwaarde van helden in het leven leggen, of een vorm van moed. En Govinda vaak zelfopofferende liefde beloond met een eeuwige vorm van genade.

De verschillen tussen religies is dan te vergelijken met beroepsgroepen. Waar in de zorg, geen rivaliteit is, en een zorgzame houding waarbij men iedereen waarde gunt belangrijke is, en bij de financiële sector wil je juist wel dat ze het verbalen gevecht leveren om winst te maken.

Zo is het christendom als ware de genade zonder kostprijs en God iedereen die gelijke waarde gunt. En waar ze de genade dragen het oordeel God toekomt, en de taak in zachtheid volbrengen.
Waar het hindoeïsme weer andere kenmerken heeft, met zowel zijn polytheïsme, en zijn betekenisgeving van karma, en het dragen van een leven met uiteenlopende kenmerken.

Soms wil je in een samenleving de thema’s scheiden op verscheiden vlakken, waar de mensheid een belang heeft, waar de mens alleen een belang heeft, en in alle thema’s op welk vlak je de verantwoordelijkheid legt.

Een samenleving kan de grootte hebben van vijf miljard mensen, kan een land zijn van 10 of 40 miljoen, kan een samenleving op lokaal niveau zijn.

Waar je de overheid legt, bij een land, of bij een gehele samenleving vijf miljard. Waar je de mens individueel over arbeid of levensomstandigheden laat beslissen, waar je de loonschaal legt bij een bedrijf, of bij een land.

Alle beslissingen in een samenleving in groter of kleiner verband. Waar het gaat over de voorziening van alle levensbenodigdheden, maar ook over alle menselijke thema’s waaronder cultuur.

Bij een mensheid is de schaal groter maar ook complexer, bij een lokaal niveau kies je voor iedereen persoonlijk in welke mate zij voorziene worden.

Een thema in de mensheid is dan, of wij als collectief, zijn we dan groter of in kleiner verband, zoals financiële voorziening banken, of per land gaan, of een gehele samenleving. Bedien je dan miljoenen mensen met die voorziening, of kies je voor kleiner.

Een thema in de mensheid is de voedselvoorziening, noem bedrijven oogsten en hebben in hun voorziening voor duizenden mensen, of zo mogelijk een land, of een samenstel, noem voedsel voor potentieel zes miljoen mensen.

Een thema kan dan verwoord worden in lokaal, tot vijfduizend, in een land, voorzienend voor tien miljoen mensen, of de gehele samenleving vijftien miljard mensen, en als het een collectief is
Leg je zowel de coördinatie en voorziening bij een kenbaar organisatieniveau.

Bij een planeet zoals de aarde is het op een natuurlijke manier groeiend, immers met het welvaartpeil en de mare dat coördinatie effectief is.

Zou je een samenleving van veertig planeten hebben, dan heb je hogere vereisten, en is een collectief een zekerheid naast de betekenis voor iedere burger.

Een verzekeringstelsel is dan een voorbeeld van zowel een collectief als een persoonlijke betekenis

---

In de symboliek van ster symbolen, is als ware de pentagram de vijfpuntige ster een symbool voor zelfstandigheid, maar ook in het geloof dat zij op eigen wijze, succes willen behalen in een doel binnen de gemeenschap en binnen de beschikbare religies.

De zes puntige ster, de davidster is dan symbool dat wij deel zijn aan de gemeenschap van God, en daarin alles met elkaar delen. In het geloof is dan in het symbool van de gemeenschap van God, dat wij zowel onze taak toebedeelt krijgen, in dienstbaarheid soms uit gebed of uit beschikbaarheid in de gemeenschap.

Waar de zes puntige ster het delen van geloof binnen de kerk betekent, en waar het delen ook de voorspoed en de welvaart met elkaar delen betekent. Noem wij zijn niet rijk op ons zelf maar met elkaar in de kerk, en binnen de samenleving.

Bij de indianen, die als ware de grote geest in de wind, in de zon, in het water, in hun clan zagen. Is het hoogst waarschijnlijk dat in het hindoe geloof, Vasudeva de alomtegenwoordige als dezelfde wordt gezien. Zij geloofden dan in een vorm van Vasudeva, die alles doorstraalt in de werkelijkheid. De indianen zouden daarmee een van de wereldreligies als grond hebben, naast de wetenschap.

Zoals het gebruik of element van religies om gevleugelde wezens betekenis te schenken, het meest begrijpelijke de engelen uit het christendom, maar ook de draken uit China, en in de oude Egypte de gevleugelde vormen.

Waar in China voorouders, die zo vergelijk ik in de hemel wonen, en vandaar hun geliefden bijstaan. Of men dan in de woonplaats van de hemel gelooft, of zij die daar verblijven.

Of men dan in engelen van God geloven, of mythische draken die bescherming bieden.

Systeem filosofie

Bij systeem filosofie is het geheugen een methode, de mens in contact met de werkelijkheid en de kennis over het eigen leven.

De diagram is een andere methode, noem al het handelend vermogen, in contact met wie wij zijn, en wat in de werkelijkheid het gedrag is.

Het persoonlijk diagram, hoe wij zijn in onze thuis situatie, leven, relatie, en alles in de persoonlijke sfeer.

Het arbeids diagram, hoe werk en opleiding in onze verantwoordelijkheid in de samenleving vorm heeft. En hoe onze expertise in de samenleving meewerkt aan wat wij betekenen.

Noem communicatie is een methode noem de werkelijkheid, en ons inzicht van de werkelijkheid en hoe wij onze betekenis overbrengen op de werkelijkheid.

Bij medische zorg, zo zag ik ergens hadden zij geen verdovingsmiddelen anders dan een mens in ijs leggen, en vooral bij armoedige of onder een inkomens grens was het de gebruikte methode. Noem andere middelen hadden de bijwerking dat zij na de verdoving niet m1eer wakker werden.

Ik zei zo tegen hen, als er verdoving is, noem dat een mens tijdelijk in coma komt, en bij ontwaken weer veilig wakker wordt, zo is dat een middel om in een medische regel te verwerken, als dan een mens een chirurgische operatie krijgt, is los van welk inkomen of andere voorwaarden dat bij een operatie voorzien wordt ineen algemene verdoving die bij iedere client, een pijnlijke of martelende behandeling niet hoeft plaat1s te vinden.

Noem iedere client krijgt bij een operatie, noem aan organen, of andere weefsels een algemene anesthesie of verdoving.

Soms zijn er op aarde moeilijke levenslotten, waarbij God wel eens gevraagd wordt om een lot door een engel te laten wegdragen. Soms leed, soms verleiding. Als dat het lot wordt weg gedragen is het zowel zonder zonde of het kwade, of als er leed is, kan een engel het wel dragen.

Waar god dan een leven wegdraagt, wijst hij een engel toe. Die dan het leven vervuld. Wanneer een engel daar is, kan er zowel een moeilijke leven worden vervuld als extra zegen erin worden gelegd. Binnen de grenzen van de samenleving.

Belangeloze inzet voor de samenleving.
Mijn wens in gebed vervuld gaf ik God mijn levensdoel in te vullen.

Het gender vraagstuk,

Waar mannen hun gevoel en wil in de samenleving centraal hebben, zijn vrouwen juist in staat in hun gevoel onderwerpen te onderzoeken, en waar mannen als ware in hun gevoel geen andere ruimte hebben dan als ware eenrichting, kan het gender vrouw in gevoel zowel een basisgevoel creëren als uitgangspunt, als ware dat de vrouw als zij in hun gevoel contact maken kennis over de beleving hebben.

Waar een man passief in de gevoelsbeleving is, en de vrouw daar als ware actief is zowel in het voelen, als het gevoel soms een richting geven.

Is het ook voor vrouwen die hun gevoel in de regio van de baarmoeder voelen, en altijd op die plaats. Waar zij ook per periode in hun gevoel opgeschoond worden, immers zij dragen er een verantwoordelijkheid bij.

Zo is voor een man, omdat zij het actieve vermogen in hun wil en de samenleving hebben ,ook binnen hun relatie verplichting dat zij beschermend zijn, en ook als zij zichzelf om de ander te beschermen aan hun wensen ondergeschikt zijn.

Waar een man in gevoel passief is, en actief in d e wil en de samenleving, daar is de vrouw in haar gevoel actief, met zowel begrip, noem onderzoeken, en zowel het gevoel in een basisuitgangspunt plaatsen.

Vaak zeggen ze dat gelukkig getrouwde mensen hun verantwoordelijkheid als vanzelf goed doen. Noem een man houdt van zijn vrouw en beschermt haar en creëert een veilig huis en ruimte, en een vrouw onderzoekt haar gevoel om het gezin daarin te sturen, waarbij de vrouw ook als vanzelf een gevoel verzorgt met een aangenaam klimaat.

Waar een vrouw haar gevoel onderzoekt, is het vaak ook een antwoord op beleving, waarbij onderwerpen een meer intuïtief licht krijgen, en waar een vrouw een gevoel als uitgangspunt geeft, is men als geheel gezin daar in ook een veilig gevoelsbasis.

Waar een man de wil in de samenleving, en zijn partner beschermt, is het een gevoel van veiligheid, dart wie zij ook zijn, een plaats hebben waarin zij de ruimte hebben ook als zij zachter zijn, of kwetsbaar.

Passief in gevoel is het ondergaan van zowel gevoel als humeur, actief in wil is binnen de werkelijkheid en samenleving een overwicht kunnen hebben om eigen verantwoordelijkheid tre volgen.

Passief in wil werkelijkheid is dat een vrouw soms zacht is en niet in situaties met een wils besluit een inwerking kan hebben., en actief voor het gender vrouw is zowel het gevoel kunnen onderzoeken op belevingswaarde en inzichten, en een basis gevoel kan plaatsen om in het gezin iedereen harmonie te laten voelen.

De verschillen tussen gender is vooral in de beleving van het eigen gender, en in de samenleving de geijkte rollen, zoals in het huwelijk men naar beste kunnen ook de vermogens die meer onbewust zijn goed benut.

Waar een mens tijdens het leven alles geeft, soms een onbekende voorwaarde volgt. Noem soms benut men de eerste mogelijkheid van genade, soms de tweede. Dan is in de hemel ook dat men die in de eerste of tweede mogelijkheid mag benutten.

Waar God zegt, ieder die voor mij werkt, krijgt een munt als beloning, noem of zij s ’ochtends of ‘s middags of ’s avonds beginnen.

Waar God zegt, die een olielamp hebben met olie, komt in mijn feest van bruid en bruidegom als een persoonlijke toebehoren.

Waar God zegt, als een olijftak geënt aan een goede boom, misschien wil men geheel ibj God horen.

Waar de druiven en de ranken veel vrucht dragen is men in het leven voortdurend in verbinding met geloof.

Waar men die eenheid, zuiver hart bereikt, daar kan God, hoe het leven ook gaat, in de hemel die volledige beloning geven.

Waar een mens een gebed van overgave benut, is die in de hemel ook beloond met de straling van God zelf.

Soms is een mens feilbaar, maar de ondoorgrondelijkheid van god, is als een sieraad die het werk tijdens het leven voldoet ook als de mens zelf geen hoog verstand heeft. Welke taak voor god mogelijk is, is in Gods alwetendheid.

Een opoffering wordt bij God duizendvoudig beloond, daarom is het zo mooi om tijdens het leven met hart en ziel bij God te willen horen.

Ook al is een mens soms in verdriet, angst vrees, het is toch Gods wil en besluit dat de mens een pad gaat, immers waar de mens in de hemel bij God mag zijn, is de vervulling in hoger licht dan men zelf bevat.

Ik was eens bij een beschaving en samenleving van indianen; een jongen speelde met een jonge vrouw, en zodra zij zwanger werd en haar buik dikker werd, was hun jeugd voorbij. Zij moest bij de vrouwen gaan zitten, die zowel in hun gemeenschap voor kledij, eten en schoonmaken zorgde, en zodra hij daarmee bekend werd was zijn jeugd voorbij en moest samen met de andere volwassen mannen zowel jagen, als de gemeenschap beschermen.

Waar een mens volwassen wordt, is het leven geen spel meer, en de vrouwen zorgen dan voor de gemeenschap, en de mannen zijn ook hun vrijheid kwijt. In die gemeenschap was de volwassenwording voor velen een grens. Zij hebben meteen een plicht aan de samenleving

Een ongeschreven regel waarbij de samenleving die zichtbaar wordt. Ook in de sociale gemeenschap is de grens, waar een mens zijn eigen doel, zijn eigen volgt, en waar een mens door vriendschap zich bindt, maar ook onder een andere regel vallen.

In de bijbel staat ook een maagd zal God dienen waarbij het voor beide genders die betekenis heeft. waar de getrouwde mens voor de gemeenschap zorgt. Het celibaat is dan een belangrijke waarde waarbij zij zowel alleen blijven, als in het leven een ideaal volgen. Of in religieus opzicht een verwerkelijking.

Waar de plicht aan de gemeenschap bij vele samenlevingen een grens is waarbij het begin van vriendschap vaak samenvalt. Soms als men kinderen ziet, en dan beseft dat het leven anders wordt. Soms als een culturele regel.

Als ware hoorde ik een mens zeggen; zonder die vriendschap in het leven, en in die vrijheid en als zij intelligent zijn kunnen zij waar zij ook komen de samenleving zegenen.

Soms worden landen bevrijdt van een zwaar juk, soms hebben zij een technologische opleving. Soms worden zij met vele verhalen uit den vreemde verrast.

Als ware een mens die het gehele leven die zuiverheid volhoudt, een verplichting die niet aan de samenleving hoeft te zijn verbonden aan een hoger ideaal.

Als een visioen, zag ik hen die vrij bleven, als een zegen overal voorspoed brengen.

Zoals de gelijkenis in het christendom dat zij geheel voor God waren, en als in het hindoeïsme vaak die zuiverheid voorwaarde is om die hele persoonlijke band met een godheid te krijgen.

Een keuze voor het celibaat en zich in het leven niet binden aan een vorm van vriendschap is dan een keuze voor religie en voor godsdienst. Waarbij vooral gebed belangrijk kan zijn, en die keuze vorm krijgt in een leven van wonder.

In het joodse religieuze bij aartsvader Abraham en de nazaten was naast de ark van het verbond, waar een weergave was van hun verbond met God. Dat het altaar waar door priesters vaak dieren werden geofferd. Noem in de reguliere beleving van religie.

Bij veel religies was het offeren van dieren, en het altaar een centraal gegeven in hun godsdienst. Net als bij Indiase religieuzen van voor de veertiende eeuw, het gegeven ook centraal was.

De Amerikaanse en indiaanse samenlevingen die veelal ook een vorm van religie beoefenden zouden binnen de zelfde grens van beleving een soortgelijke toewijding kennen.

Noem veel indiaanse volkeren beleefden religie binnen de zelfde grenzen als waar in het oude Europa, of de oude andere volkeren ook vorm hielden.

Waar indianen worden gekenmerkt met het offeren op hoogten, met het zogenaamde mensenoffer, is de vele andere volkeren die zoals bij het oude joodse geloof altaar en dierenoffers onderdeel waren.

Bij het begin van het christendom, God heeft zich tot in de dood toe getrouw bij de Vader geweten, dat zij in het christendom delen in het offer van Christus, en de oorsprong van menselijke wetgeving.

Waar het oude joodse geloof ophield door Christus, is het offeren van dieren op het altaar en bij priesters in het gebruik over gegaan op de beleving zoals bij zowel de bijbel en de culturele gebruiken.

Waar Christus niet in Amerika zou zijn, werden zij later door het christendom als ware in hun traditie hervormd naar het christelijke in de religie. En waar indiaanse volkeren mogelijk dezelfde begrenzing in hun traditie of volksgeloof van het altaar en dieren, later ook in het geheel christelijk met de gebruiken uit de bijbel.

Mogelijk is dan een algemene volksreligie, die niet aan een plek of taal gebonden was, dat in die beleving een altaar, maar ook door priesters het gebruik van dieren offers.

Een algemene volksreligie binnen die grenzen is dan een oud en wijdverbreid onderdeel van de menselijke samenleving en beschaving.

Een volksreligie die zich met dierenoffers bezig houdt, ne door priesters de gunst van goden verbidden is binnen die grens, vanwege die wijdverbreidheid dus geen aparte volkszonde, immers een centraal onderdeel van de culturele of traditionele beleving.

De scheiding tussen wat wij aanvaardbaar vinden, of centraal betekenis geven, en door de tijden heen in hun beleving van religie vinden, is dan de grens tussen het redelijke of het wettelijke toegestane, maar ook in welke mate zij profijt hadden zoals wij in het christendom profijt hebben van de Christus die in zijn tijd, vernieuwend was.

Een indianenvolk de schuld geven is dus met een kant tekening dat zij misschien bij veel van hun volk geen andere beleving hadden dan in de gebruiken van en algemene volksreligie.
Noem de scheiding van dierenoffers dat algemeen gebruikelijk was, en het verboden deel dat meestal in de geschiedschrijving wordt verhaald.

Bij de katholieke kerk is zowel de kloosterorde, en zowel voor hun priester en andere vormen het celibaat gebruikelijk.

Waar het celibaat ook bij de bijbel een maagd zal God dienen, en als zij trouwen zondigen zij niet. Het celibaat betekenis kent die voorbij het fysieke of het gewone als inzicht ligt.

In de kloosterorde is de eeuwige professie als ware de ingang naar een geloofsleven. Waarbij vaak de beslotenheid in een klooster ook grond is voor een persoonlijke en diepe geloofsbeleving. Noem in het klooster is tijd voor hele diepe gebeden, inzichten in geloof, en het opbouwen van die verbondenheid.

In het wereldse is men vaak bezig met wat het leven met zich meebrengt. Noem werk, gezin, thuis, en de wensen die men mag volgen.

In het kloosterleven is dan die persoonlijk relatie die vaak vrucht geeft voor vele gebeden, maar ook het toegroeien in de verbintenis met God. Als ware het klooster door die vrijheid van het vrij zijn van het wereldse ook die mate aan geloof toestaat, mogelijk maakt.

De eeuwige professie als ware is dan ook die ruime betekenis dat een mens niet alleen het leven bij God brengt, maar ook die ziel in de verbondenheid van geloof schenkt.

Waar de ziel subject wordt van geloof, is dat een eeuwige zoektocht naar die verbinding met religie, met toewijding.

Een eeuwige professie wil als ware het geloof mogelijk maken in de ruime betekenis. Waar het leven in hoger verband, de ziel in die verbinding, en men zelfs in de hemel die verbondenheid wil houden, als ware voor het eeuwige wil aangaan.

Het celibaat is naast dat men die relatie nog zuiver met God mag leggen, ook een beleving waarbij men open staat voor meer dan alleen wat men in de wereld als werkelijk beschouwt, men is dan nog geheel vrij om zich voor God open te stellen.

Het celibaat van geboorte af, de reinheid behouden, of tijdens het leven aangaan in de ernst van de beleving. Is dan een betekenis die vaak voor de mens zelf die diepe mate van geloof schraagt.

Een mens die tijdens het leven voor het celibaat kiest, is soms in een klooster orde, of soms wel in de wereld maar niet van de wereld. En waar een mens van geboorte af ervoor kiest is het als ware in de verbondenheid dat men geheel die binding ervaart.

In het cultureel gebruik kiest iedereen een symbool, waarbij het kruis wordt gerepresenteerd door de vergeving van zonden bij Christus, vaak de davidster een vorm van overgave immers deel van het koninkrijk Gods waar iedereen in de gemeenschap deelt.

De culturele vormen van een hartje je verwijst naar een liefdesrelatie waarbij je alles deelt, noem twee cirkels die samen een symbool vormen.

Zo is het gebruik van symbolen dat mensen bewust of onbewust kiezen voor waar zij bij horen, of wat zij belangrijk vinden.

Soms verwijzen zij als symbool naar de geboorte van Christus, waar bij men in het licht aangenomen wordt.

Vaak dat men die rijke betekenis vindt in het gebruik van een symbool.
Op het aardrijk is dan een veelheid aan namen, symbolen en betekenis te vinden
Waarbij sommigen door gebruik betekenis hebben, anderen door een voorwaarde van taak, verbinding of keuze, en weer andere door organisaties worden toebedeeld.
Velerlei, religies, culturen, traditie en gebruiken

Waarbij de drager zelf die betekenis ervan kent. Immers in het gebruik van vrije keuze

---

Waar de engelen een onkwetsbaar lichaam hebben bekleedt met macht en de instrumenten die God hen geeft. Sommigen als engelen der rechtvaardigheid, sommigen als engelen der zorgzaamheid, en sommigen als geleide engelen.

Zij zijn dan bekleedt met de instrumenten die God hen geeft, naar de mate dat hun hart en hun ziel bij God hoort.

Waar wij zeggen Christus is het licht der wereld, was het zijn licht, dat ten diepste scheen, die als een zoon van god, wie mij ziet ziet de vader als ware zijn evangelie naar de aarde bracht.

Waar engelen zeggen ik heb een lichaam van God gekregen om zjn wil uit te voeren, is het Christus die als ware verwoordt zegt; het licht der wereld, wie mij ziet ziet de vader. Zijn ziel als ware geheel God toebehoort. En zijn wil die van de vader, op aarde het licht ten geboorte bracht.

Soms zeggen zij, als licht der wereld was hij de autoriteit volgens God de Vader, soms zeggen zij hij was een instrument van wijsheid en vrede, anderen zeggen een heilige of een andere titel.

Waar licht de ziel ten diepste vertegenwoordigt, als ware ziel ook niet buiten God is, en waar een engel als ware mogelijk soms in functie van God is, maar nog zijn identiteit draagt zo vermoed ik.

Waar het licht geen scheiding meer kent tussen wie men is, en wie God is.

Waar Christus geboren werd als licht, is het bij het evangelie mogelijk om zoals God toestaan zelf ook tot een licht te worden. Soms binnen het kleine of nederige bestaan, soms in de zegen bij een samenleving, of de persoonlijke vervulling van geloof. Waarbij God wat mogelijk geacht wordt in een leven ten ontstaan mag brengen.

De kracht in jezelf ontdekken,

de innerlijke maatstaf van geluk vinden

waar gevoel in het lichaam en de werkelijkheid verwerkt wordt,
zijn de organen van de ziel op die van het lichaam aangesloten
waarbij zonlicht de energie herstelt, en gezonde voeding het lichaam vernieuwt.

Een mens bereikt in het leven ook veel goede dingen.

Tot aan de laatste minuut van het leven heeft een mens kans om alles ten goede te doen
waarbij ook tot aan de laatste minuut waarde heeft.

Soms krijgt een mens dingen op een lager niveau aangeboden om alles zeker te stellen

In moeilijke tijden is een gebed van overgave aan God de makkelijkste manier

De samenleving heeft net als bij het persoonlijke een hogere betekenis dan alleen leven
of in het leven doelen vinden.

Hulplijnen aannemen zijn vaak op de plaats waar men die aangeboden krijgt,
noem in de grens van wetgeving en de menselijke normen en waarden

Mensen kunnen hoop putten uit de herinneringen aan goede tijden,
dat een leven nooit geheel verloren is.

Meditatie of contemplatie de verbinding met de ziel en de werkelijkheid vinden.

Gezonde voeding is vaak om het lichaam gezond te laten voelen

De zoektocht gaat via vele wegen.

Voorouders zijn bij God in de hemel, en als bijzondere gebeden waarde vinden,
kan alles ten goede keren.

Somtijds heeft een mens door rampspoed nog maar een keuze,
dan is een gebed de beste keuze. Immers de onzichtbare kracht die zelfs redt uit de nood.

Waar een mens dan het goede kiest, is het gewonnen, immers een leven heeft velerlei
beproevingen.

Werken is belangrijker dan de beloning ervan. Immers men voelt zich voldaan en waardevol.

Kleine doelen stellen is belangrijker men voelt zich vaker vervult.

Van kleine dingen genieten is een magische vervulling die alles ten goede keert.

Het kwade overwinnen door het geweten
en het goede overwinnen door God
Het leven voldoen door plicht

Boven het hoogste bereiken is vinden wat voor je bedoeld is.

Bij karma is soms een leven met een lagere plicht om alsnog een bepaald niveau goed te voldoen.
Ook als het minder geacht is. Binnen de normen en waarden.

In het christendom is een huwelijk niet ter zonde. En het celibaat voor die verbinding met God zelf.

Vaak zien zij dan hun vervulling binnen het huwelijk als een verplichting die zij voor het leven aangaan. Zoals gebruikelijk in de regels van een verbintenis. Immers binnen het huwelijk worden zij niet als zonde aangemerkt.

Vaak bij mensen die al een relatie gehad hebben dat zij het celibaat in een klooster zoeken vanwege de bescherming binnen de gemeenschap.

Een klooster schenkt dan de verbinding met God, met een eenvoudige plicht die gevuld is met godsdienstige handelingen. Zowel een schema, eerbetoon, werk en de verbinding die daarin zichtbaar wordt.

Iedere religie vormt zijn eigen schema, vervulling en voorwaarden voor hun toewijding of beoefening. Waarbij zij aansluiten bij de leefwereld, maar ook welke elementen de godheid in het leven of zijn gemeenschap legt.

Een goden naam of religie zoeken is ook in de verbinding met hun gemeenschap treden.

Engelen hebben zekerheid des behoudt, zij zijn in Gods hand. En waar een mens soms door leed prijs gegeven wordt aan rampspoed zegt God de engelen in mijn hand zullen niet verloren gaan, en hun schade zal gebalsemd worden. Ook die bijzondere gebeden vinden bij God vervulling

---

Engelen in de hemel zijn voortdurend bij God in zijn straling en zijn verplichting. Als zij eeuwig voor God werken voelen zij zich ook eeuwig vervult.

Waar God zonder aanneming des persoon is, worden zij allen in de verbinding met God zelf gevoed. Waar God de mogelijkheden van het hart en de ziel benut. Waar God de hartenwensen op aarde waarde geeft, zijn zij in de hemel voor God toebereidt.

Een dokter die engel wordt, is vaak in lijn bij een geneesengel.
Waar zij op aarde de veiligheid bewerken, zijn zij vaak in de hemel met de bescherming verbonden.
Immers God is niet tegen de hartenwens van een mens, en zijn engelen zijn in zijn eigen straling verbonden.

De ziel aan God geven is een mooie zegen en vervulling. Tot ieder goed werk toebereidt.
God toont de ziel dan even op de samenkomstplaats der volkeren als ware ver boven ons bekende wereld, waar de ziel in Gods reinheid wordt beoordeeld. Waar de heilige geest werkt is het geloof bij de mens vinden. Die de mens tot zegen is, en uit de rijkdom van genade die geen kostprijs heeft.
Waar Christus kwam voor hen die verlost werden, voor hen die hem als goede herder vinden.
Zijn ook de gebeden voor de ziel van hoge waarde. Bij God van onschatbare waarde.
De ziel die vervulling vindt getuigt van de zegen die zij van God krijgt.

De ziel krijgt dan de zegenrijke vervulling.
Zo vermoed ik zijn de groten zoals Rembrandt, Mozart, en allerlei anderen in die vervulling zichtbaar geworden.

Waar het christendom de gebruiken van kerken en Kathedralen kent, zijn het in India de tempels en godenbeelden, is het in Azië de boeddha tempels en pagodes, en zo kent iedere religie zowel de gebouwen, de grondschriften, de culturele vormen, en de beoefening volgens hun verscheidene stromingen. Waarbij ze de persona zijn tussen de mens en zijn leven en in het hogere de waarde van de samenleving en werkelijkheid.

Vaak dat zij welke reden ook weer op zoek gaan naar de plicht van de voorouders. Soms vinden zij het in geloof, soms in een maatschappelijke verplichting, soms vinden zij het in een boodschap die zij voortijds niet zagen weer aannemen.

Waar zij de plicht van de voorouders zoeken, vinden zij ook die hoge waarde waar generaties lang waard in werd gevonden.

Soms zijn er tientallen of honderden generaties die waarde vinden in een vorm van traditie, soms gebed soms werk soms verering. Waar zij zich weer toekeren naar hun voorouders vinden zij ook die zegen die van eeuw tot eeuw aan hen is verbonden.

Terugkeren op het pad van de voorouders is dan ook kiezen voor die bron van leven die zich van de verre voortijd uitstraalt naar de toekomst. Waar ieder die het vindt, of het pad treedt weer vervulling in vindt.

De mens die zijn oorsprong zoekt wordt daar ook in vervuld. Zowel tijdens het leven als erna.

Wanneer de mens in zijn jeugd zich aan God overgeeft, is het leven om reinheid te behouden, bij gods gunst mogelijk. Waar zij in de hemel die vervulling met de verbintenis met God zelf vinden. Waar engelen in de hemel toebereidt worden, daar zijn zij in de belofte van gods verbintenis.

Op een bepaald moment in de jeugd, koppelt het gevoel zich ibj een mens aan.
Vergeleken wanneer een kind tussen drie en vijf geen zicht heeft in een oog, ook in het leven blind is aan het oog. Noem het biologische inzicht.

Wanneer het gevoel aankoppelt is het zowel de inhoud, als het vermogen dat zich openbaart. Noem een kind kan leren welk gevoel in welke situatie, welke betekenis het heeft voor de situatie het leven het zelfbeeld.

Zo is ook het geweten dat op een bepaald moment in het leven aankoppelt en mensen leren onderscheiden doe ik alles volgens de wet, of de normen goed.

Daarnaast koppelt spontaniteit zich ook aan, vaak de vergeleken versprekingen, wanner een kind iets raars zegt.

Wanneer een vermogen succesvol aankoppelt is het een volwaardige manier, of als informatievermogne, beslisvermogen of als integratie met het zelfbeeld.

Naast deze is het intuïtie, een vermogen dat kennis over de werkelijkheid aanreikt. Die als men het vermogen herkent, kan integreren in het leven. Noem de kennis op het juiste moment benutten, hetzij als in het planvermogen of als een beslismoment.

Einstein noemde de intuïtie een intuïtief denkvermogen, intuitive mind.

Als verscheidene vermogens in het leven betekenis kennen, en men handelt ten opzichte van de levensfase in voldoende mate, dan is het vrij te spreken van feil.

Bij het dender vrouw is de intuïtie een makkelijker vermogen om dan de baarmoeder waar het intuïtief gevoel zit voor hen makkelijker is te bevatten, waar een man het intuïtief vermogen soms moeilijk leert hanteren, immers men heeft geen vaste plaats in het gevoel.

In de meer onzichtbare vermogens noem, gevoel, geweten, spontaniteit en intuïtie ligt dus nog een geheel aan werkveld dat in expertise een rol kan vervullen.

Immers vergeleken de moeder die haar intuïtie raadpleegt, van haar kinderen kan duiden welke ondersteuning zij nodig hebben, en soms gezegd wordt, ik kon dat pas na maanden relationeren.

Vaak dat voor het gender vrouw, binnen een relatie of huwelijk de man een aanspreekpunt is, immers de gewone bescherming in het huwelijk vaak ook een veilige ruimte is om contact te leggen met vermogens.

Waarbij in de Bagvad gita het gevecht de Kurukshetra misschien wel een verwijzing is naar het leven en in het hart alles teweer stellen. Waarbij voor de strijd plaatsvindt de Shankh de heilige schelphoorn die het scheppingsgeluid geeft als ware de verbinding is met een bepaald religieuze genade.
Waar Krishna de Pachajanya blaast, de scheppingsgeluid verbonden aan een belangrijke mantra, die als ware geleiding is voor het gehele leven. Noem pancha vijf en janja misschien wel de innerlijke verbinding betekent.
Waar Arjuna de Devadatta blaast noem zijn mantra is verbonden aan de leraar der goden. Misschien wel het doel der religie.
En Bhima op de schelphoorn Paundra, die verbonden is aan Indra en zijn macht als koning der goden.
In de bagvad gita een verwijzing naar zowel de betekenis van de Shankh of schelphoorn, en naar een mantra die als ware de verbinding met de werkelijkheid. Waar Shankh het symbool is van de Schepper, Brahma, de Shaligram met Vishnu, en de Shiva lingam zowel steen als symbool met de kracht van de levenskracht die eenheid zoekt.

Citaat uit de Bagvad Gita vertaling Ars Floreat. Van 14 tot 18

14. Toen, gezeten op hun brede strijdwagen, bespan nen met witte paarden, bliezen ook Shri Krishna en Arjuna op hun goddelijke kinkhoorns.

15. Shri Krishna blies op Zijn Panchajanya en Arjuna op zijn Devadatta, de dappere Bhima op zijn be roemde kinkhoorn Paundra.

16. Koning Yudhishthira, de zoon van Kunti, blies op de Anantavijaya en Nakula en Sahadeva op de Su ghosha en de Manipushpaka.

17. De ervaren boogschutter, Koning van Kashi en de grote krijger Shikhandi, Dhrishtadyumna, Virata en Satyaki de onoverwinnelijke,

18. En o Koning! Drupada en de zonen van Draupadi en Subhadra de grote strijder, allen bliezen op hun kinkhoorns.

Zoals alle landen die in bekendheid zijn, een functie hebben die het coordineert, begeleidt, regeert of als persoon, functie als raad een land in zijn beheer heeft.

Men kan dan zeggen dat land word geregeerd door de functie van president, regeringsraad of als in hun mate van recht. Noem in het land en de samenstelling mogen veranderen vereist hun recht of wet om dat te mogen.

In vergelijking middeleeuwse samenlevingen soms ook naast hun voet van welvaart hun niveau van wetenschap of technologie wel een mate van regering of leidend functie hadden.
Noem een middeleeuwse regering die een kasteelheer hadden in de functie van regering,
waar in andere landen, een president met hun benaming hadden maar wel de functie van machthebbende.

Zo ook bij indianen die dan een clanhoofd hadden die hen aanstuurde.

Het ethische probleem en vraagstuk, die soms in de cultuur verbeeldt wordt is dan mag een samenleving met een lage wetenschappelijk niveau gedwongen worden tot modernisatie, mag de beslissing om de traditie in te ruilen tegen samenstel van wetenschappen wel zijn.

Waar de ethische vraag in deelvragen is te stellen.

Waar een land of volk een regering heeft die als machthebbende besluit over hun volk of samenleving. Daar is die regering bij ieder en alle landen een besluitpunt in hun overleg.

Waar een land of volk, in hun regering het besluitrecht heeft, en kan verklaren waarom zij hun land of volk op die manier leiden, met inbegrip van hun vragen over de oorsprong en identiteit van hun land of volk.

Waar een moderne samenleving in hun leiding beslist over alle onderdelen van hun land, en waar die leiding ook beslist over welvaart en de wetenschappen die eraan bijdragen, is het hun recht van besluit om die binnen hun grenzen verandering, groei en coordinatie toe te staan.

De ethische vraag ligt dan in de methodische vergelijking van regering altijd bij hun leiding, waarbij een geargumenteerde beslissing om traditie te behouden, of de wetenschap wel toe te staan, waarbij de discriminatie op basis van voorkomen, taal, intelligentie ondergeschikt is aan hun machthebbende beslissing over hun eigen volk.

De methode dat iedere leider, iedere regering recht heeft over hun volk te beslissen, geldt bij iedere mogelijke samenleving.

De methode dat wetenschap kan vernieuwen en ook de welvaart begunstigd, en dat traditie ten alle tijde een uniek kenmerk van een volk is.

De methode dat medemenselijkheid om geluk of welvaart een geschenk is die je met alle menselijke samenlevingen wil delen.

De methode om een gebied toe te eigenen om de samenleving te vergroten, een besluit is die inbreuk kan maken op de identiteit van een land.

De vraagstelling is dan;
Waar iedere samenleving een leider of leidende raad heeft, is er dan het recht om die te schenden door het besluit buiten hun invloedsfeer te leggen.

Waar wetenschap ten koste van traditie en identiteit gaat, als volk, of land, heb je dan het recht die beslissing buiten hun mogelijk leider en identiteit te leggen.

Waar wetenschap een land welvaart geeft en uit medemenselijkheid schenkt aan andere gebieden. Welke keuze men dan mag maken namens een ander land, of het besluit oplegt.

Noem bij kinderen heb je soms als ouders een verantwoordelijkheid die hun keuze bij hen mag leggen.

Het antwoord op die vraag ligt dan bij het overwegen van de deelvragen en het afwegen van het belang, dat niet altijd gekristalliseerd is in de argumentatie.

Noem soms heeft ene leider een rechtsgeldige verklaring of keuze, maar kan in het licht van taalkunde die niet geheel verwoorden. Noem de intrinsieke keuze die juist is, maar in het gedeelde van de zichtbaarheid niet volledig in zicht is.

Zoals in de Bagvad Gita, het verhaal van Krishna die aan Arjuna een verklaring geeft van zowel religie als belangrijke elementen in de werkelijkheid, en in de wetenschap dat Arjuna zich aan Krishna heeft overgegeven. Waarbij het belang van een gebed van overgave als ware de verwerkelijking van het leven en de levenstaak inhoudt. Waarbij het leven een wonderlijke vorm mag krijgen.

Ik droomde eens weg en zag ver weg waar zij meer dan een honderdtal planeten hadden, en zij een hoge beschaving kenden, maar toch toen ik vroeg mag ik religie bestuderen, zij zeiden, al onze religies worden in de boodschap van de grondlegger bestudeert, waarbij men niet aan moderne

middelen mag raken, en in het studeren zowel de grond taal, als de oorspronkelijke methodes horen te volgen.

Ik werd naar een planeet gebracht, en binnen het gebied, hadden zij geen communicatie technologie, geen robotica, en geen andere middelen dan om het lichaam gezond te houden, beschutting tegen de weersomstandigheden, en de studiezalen waar ze allen met boeken zaten, en in hun studie getrouw waren.

Bijna alle religies die daar waren hadden die voorwaarde en in het studeren, hadden zij zullen het doel om die religie in haar binding en beoefening eigen te maken.

Als ware de bron van religie zelfs in de hoogste beschavingen in eerbied bestudeert werden met een maatschappelijke mogelijkheid die misschien wel in hun oorsprong gekend werden.

Ik reisde naar de aarde waar wij nog verschil zien, in taal, land of cultuur, waar wij nog verschil kennen in alles dat ons eigen is. En de vraag over religie ook een vraag over verwerkelijking is.

Als ware ieder mens een grondrecht heeft om wanneer de vraag over religie ook gesteld wordt, opkomt, ze als ware de verklaring van ons bestaan mogen bestuderen.

Een grondrecht wanneer een mens op eigen kunnen zou falen, misschien door hoger inbreng, een verklaring over het leven kan vinden in het bestuderen van alles dat onze binding is, met de hemel, met wat de werkelijkheid is, maar ook de grond van ons menszijn.

Als ware een boom vele vertakkingen heeft, en waar de boom staat voor werkelijkheden waar zij een verschillend pad gaan. Waar de ene aarde als ware de verscheidenheid heeft met bekende namen, is in de andere door een andere belangrijke keuze het samenstel anders.

Waar de ene door de verenigde state nis vrijgesteld, is bij een ander als ware de oorlog gewonnen door Japan, en hebben zij er een Japanese Legislative Union, waar zij ook streven of strijden voor hun vaderlands eer. En ook in de bekende grootte van een grootmacht.

Waar weer bij een andere dimensie of werkelijkheid de overtocht naar de nieuwe wereld anders zou zijn geweest en het volk daar in een andere ontwikkeling een beschaving heeft waar wij zelfs van dromen.

Als ware een boom met vele takken, vele dimensies of werkelijkheid inhouden waar een keuze tijdens vredestijd of oorlog, waar een leider een tijd opent met een bijzondere werkwijze, en een werkelijkheid of aarde zoals bij ons bekend wordt in vele verschijningsvormen.

In de ene wereld hebben zij als ware ook het christendom en heilige en discipelen, en in anderen hebben zij een andere naam, en is het geloof in andere vorm. Bij de ene een bijbel van twee delen, bij een ander van tien delen, en weer een andere wereld mogen zij geen nummering aanbrengen immers als een heilig boek.